

பரமேஸ்வர துணை

செல்லுநர் கீட்டுனென்னும

கெல்லுநர் கீட்டுனென்னும

இயற்றியுள்ளமும்,

திரிசுரபுரம், 1871 விதவான

பெர்ழிபுரையார்

திருமோனார்

முன்னிருந்த வழுவ நகலாக களை

பரிசேர் திருக்கலாறு

பிராரித்தாவகல

நாச்சயணசாமிமுதலியார் துரை

வித்தியாசத்தார அச்சுக்கூடத்திற்

செய்யப்பட்டது

செய்யப்பட்டது

அரிச்சந்திர புராணம்

மூலமும் - உரையும்.

பாபிரம்.

கணேசர் வணக்கம்.

எழுசீர்க்கழி நெடிலடியாசிரியச சந்தவீருத்
 'பெரும்புகழ் பெறும்படி பருத் துயர் நெடுமாய்
 பிறப்பின் வரும்படியுமா
 விருமிய துன்பபெற மிகுப பெறு படமுபெறு
 விளங்கிய தவந்திரை யெடுதிங்
 கரும்பால் பெரும்படி நருங்கனி ராங்கொடு
 நவாற்குத வுலங்கு நுன்புரிந்
 திருங்கட முநனசுறு சதந்திரொடு மென்நிமி
 யிலங்கிய படமுபெறுவென.

(இந்நாற்போருள்.)

பெரிதான புகழினைப் பெறவேண்டியும், (நீங்கற்கு) அரிதான துக்
 கங்கள் கெடவேண்டியும், எனக்கிஷ்டமானவைகள் பலவும் சித்தியாக
 வேண்டியும், மனோ இச்சைப்படி திரவியலாபம் பெறவேண்டியும்,
 நன்மை மிகுவதாய் பெருதற்குரிய பதவியை அடையவேண்டியும்,
 இவைகளுக்குத் தக்க தவங்களைச் செய்யவேண்டியும், நண்ட கருப்பு-
 அவல் - பெரும்பயறு - அரியகளிகள் ஆகிய இவைகளின் ரகசங்களைக்
 கோண்டு புகிதது அந்தரசத்தின் இனிமைபோலவேவந்து திருவருள
 செய்து (ஆண்டருளும்படி) பெரிய யானைமுகக்கூடவுருடைய சிறிய
 சதவகைகளோடு கிண்கணிகளும் விளங்குகின்ற பாதங்களை வணங்கப்
 பெறுவேன். என்றவாறு. (ச)

கலிவீருத்தம்.

பரிதிதவ்யுபர பில்வரு பாங்குவிவன்
 அரிதரும்புகழ்மேவரிச சந்திரன்
 பரித பன்னுந் துமிழ்க்குத் துணைபெயர்
 கரிமு கன்பதங் கைநொழு தேதக் குவரம்.

இ-ள். சூரியனுடைய குலத்திலே பிறந்த அரசனான நீண்ட கீர்த்தி
 யுட்கொண்ட அரிச்சந்திரமூர்த்தனுடைய சரித்திரமாகப் பாடுகின்

சு அரிச்சந்திரபுராணம் மூலமும் உரையும்

தமிழ்ப் பாடல்களுக்கு இடையூறில்லாமல் உதவிசெய்யும்பொருட்டு யானே முக்கடவுளுடைய பாதங்களை இருகரங்களையுங் குவித்துக் கும் பிட்டுத் துதிசெய்யக் கடவோம். எ-று. (உ)

பரமசிவன்.

அறுசீர்க்கழி செழுலடி யாசிரியவீரஞ்சதம்.

சிற்பெருந்தொழுகமலத் திரைமுந்
 செம்புறுநெய் செவ்வு மென்னப்
 பேர்கொண்ட முவுருவு பீருருவு
 மோருவாய்ப் பிறங்குந் தொல்லை
 நிரொண்ட வண்டித் துந் துவரத் துந்
 சங்கமத் து நிறைந் து நின்றோன்
 முநொகை தாநிணைப் பைநொகை
 வன்பிடுவெடு துநிழைப் தொன்மை.

இ-ள். புகழினைப்பெற்ற அழகுபொருந்திய தாமரைமலரிலே வீற்றிருக்கின்ற பிரமணும், உலகனாதருளின விஷ்ணுவும், பரமசிவனும் என்ன சொல்வதாகிய பெயர்களைக்கொண்ட மூன்று திருவுருவங்களும், பார்வதி பரமசிவனைன்கிற இரண்டு திருவுருவங்களும் ஏகரூபமாகி, விளங்குகின்ற பழமையான நீரினையுடைய கீடலாற் சூழப்பட்ட அண்டங்களிலும் சராசரங்களிலும் பூரணமாகி நிற்கின்ற கடவுளுடைய மலர் போன்ற இரண்டு மாதங்களுமே மிகுதியான பக்தியுடனே எமது சிவ துணைமேலே சூழிகொள்வோம். எ-று. (ங)

புகழ்நீர்த் தாமரைபாய் புகழ்ப்பொருள்
 யுபநித் தாய்ப்புதுரைநதா
 பநிலமுமாப் பவனுயிர்ப் பணுவிலுணு
 வாயவற்றி கையாய் மேலாய்ப்
 பநலிரென் றறியாத பராபரபா
 யறுதாய்ப்புதி யாயி
 லுமாய்ப் பெருமாய் சென்றோன்
 ரநுந் தவலாந் துருகால்.

இ-ள். சொல்லாதகரிய நான்கு வேதங்களால், அந்த வேதார்த்தங்களுமாய், மும்பத்திரண்டே பந்தத்துக்களுமாய்ப்புஞ்சூழ்தகளுமாய், உலகமுமாய், உலகத்திலேநினைக்கொண்ட சர்வபிராணிகளுமாய், அணுவுக்கு அணுவுமாய், அனைவர்க்குள்ளுமாய், புறமுமாய், பகலென்றும் இரவென்றும் அறிபக்கடாத பராபரவஸ்துவாகி, ஆறுவகைச் சமைய் பிரிவுகளுமாய், சகலவஸ்துவமாய், நிஷ்கலவஸ்துவமாய் நிற்கின்ற கடவுளுடைய அழகிய தாமரைமலரோலும் பாதங்களையே கதியாக அடைதேரிட வந்தது. ஆல் அனை. (ஃ)

அகபா யண்ட பகி ர ன் ன் து
 மர்புறத்து மட ன்கு நுற்ற
 நீயாய் மணியொளிப்பு பாற்சுவையு
 மமனவனைத்து நிறைந்து நின்றும்
 பாதியி பொன். நசி யருவாகி
 யுருவாகிய பரநா மல்குஞ்
 ரோதியின் முடி சூழ் த நிறுத்தி நு
 வுருட்டி ம ன்வித்த ஆபோவ்.

(இ-ஈ. சராசரங்களுக் கெல்லாம் முதலாய், இந்த அண்டத்திலும்
 வெளியண்டத்திலும், இவ்விரண்டுகடும் அப்புறங்களிலும் அடங்கா
 விருக்கின்ற நிறைவாய், மணிகளிலே ஒளியும், பாலிலே சுவையும்தோல
 எல்லாவற்றிலும் வியாபித்திருந்தும், பாச்வதியோடு ஈ டிய பாதிவடிவு
 மாயுத தானே ஒருமுதலுமாகி, அருவமுமாகி உருவமுமாகிப் பரவி
 விளங்குவதான பரஞ்சோதிஸ்வரூபஞ்ஞன், நான் என தலைமே லே
 குடி உகொள்வதாகத் தன் துதிருவழிகளைச் சூட்டுதற்குத் துணிவுகொண்ட
 புரிசுத்தன். எ-ழ.

(௩)

உ.மாதேவி.

நனத்தாள்வெங் காழுகு னுங் கந்தனுந், தம
 பந்தனும்தா லுண்ட சூயா
 நனத்தாளோ யறார்வாந், கந்தாளோ
 திரிபரங் கடமுலாய்வேவச
 தினத்தாளோ துந்யோகாந் பெய்நிறை
 தோ லுந், தமகந் தெய்யுந் பெய்ய
 பனத்தாளோ நின்கமல மலர்த்தாளோ
 பென்றலேமே ஸ்வைத்தாந் வாயே.

(இ-ஈ. ஊமான கால்களையுடைய வெவ்வித யானை முகக்கடவுளுந்
 முருகக்கடவுளும், சம்பந்தமுந்ததியும் பால் குடிப்பனவான குடங்களை
 போலும் கொவைக்களை யுடையவளே! முப்பத்திரண்டு சூரியகளை
 யும் வளரச் செய்தருளின கைகளையுடையவளே! மூப்புறங்களும் உருப
 பாகி வேகும்படிசோபித்தவளே! அறிவீனர்கள் செய்கிற குற்றங்களைப்
 பொறுத்துத் தயவுசெய்தவளான செமமையுள்ள மனதையுடையவளே
 உனது தாமரை மலர்போலும் பாதங்களையே அழியாநுடைய சிரசு
 மேலேவைத்து அடிமைகொள்ளக்கடவாய் எ-ழ.

(௪)

விநாயகக் கடவுள்

வையாம்பன் புறத்தானை மறவியைப்
 துத்துவான் வாழ்வ மென்றாய்
 மெய்ப்பாம்பன் முதுகத்தானும் லேதத்
 மூலிவதும் விதித்த தென்றோ

அரிச்சந்திரா நாணம் மூலமும் உரையும்.

ஸரஸ்வதியை ஸ்ரீ கங்கையை விடும் பதம்
 ௧. ௩ தவிர்ப்பு புது தலம்
 ஸரஸ்வதியை ஸ்ரீ கங்கை காலே விடும்
 ஸ்ரீ கங்கை காலே காலே

இ-வா. கூடாது மயான பறக்கலாக கொண்ட முகத்தை யுடைய யாளை
முடிமபடி ஜயித்து வாழ்வைப் பெறுவது எக்காலத்திலும் சத்தியமேயாகும்.
இது, பலபூதங்களிலும், வேதங்களிலும், ஆகமங்களிலும், சொல்லு
பெற்றதல்லவா வெண்கொண்டி, வண்டிகள மொய்க்கின்ற மதமப்பொரு
திய கஜமுகாசுரனைத் தூளாக்கும்படிச் சண்டையெய்து அவனது கொடு
தொழிலை முடிவுசெய்த நீண்டோன் துதிகையை யுடைய யாளை முக்க
கடவுளைப் பகலிலும் இரவிலும் தியானிப்பவர்களுக்கு. எ-று. (எ)

முருக கடவுள்.

[illegible]

இ-யா யமனை¹ நீ காலது தாக்களோடு கூடியிருப்பதென பெருநாயி னாலும் உனது வேகத்தோடு கூடின ஆரவாரத்தாலும் உன்னிடைய லயது மூப்பினாலும் மேகம்போலவே விளங்குவதான உனது சிறவுகளுத் திருப்பதினாலும் கமையாக அஞ்சாதிருக்கிற உன கண்கள் சிவத்திருக் கிறதினாலும் உனது உட்கிரத்தினாலும் உன்னையகண்டு அஞ்சேன். எருமைப் பாலேப் பாக்கிலும் வெள்ளாடடுப்பால் கொஞ்ச மாயிருந்தா லும் பேரதுமென நெண்ணி முருகன் லலாதோரை மதியேன். யாதி னாலென்றால், அன்புகொண்டு முருகனேறி வருகிறமயிலும், அம்முரு கன் போரெய்தற்குரிய வேலும், எல்லாவருவையுந் தருகிற பரமசிவ னுடைய குமாரனான முருகனும் எனது மனதிலே ஏப்போதும் உண் டாயிருத்தலால். எ-று. (2).

காளியம்மன்

என சர்க்கரிஷ்டை யாகிரிய விருத்தம்.
அந்நிர் பாயையே பால நனி
பாமநினைத சிநிநி யானியுதி
வ கிரிநா முநவையுந் மலாததாட பரி
வைரயுதி முநவைரி மகவகிநில

மறியல் அமைப்பில் எவ்வளவு நேரத்தில் இயங்கி, எவ்வளவு பணியாளர்கள் ஊர்ந்தனர்

கந்திரோபா கிணிருவி நீதி நாந்
கங்கணிநங் கிணிருவி நாந் வால
3 நீதி சாழ்நாடு சூலி நீநாலுந்
நண்ணாயு பென் முழுநாடு நீநாலே

இ-ள். அநாதரி! யாமனை! அமலை! ஆலகாலி! அம்பிகை! மாதரி!
கௌரி! உளியூர்தி! விஷ்ணுவும் பிரமதேவஸூம சமீபத்திலுள் வந்து
வணங்குகின்ற தாமரை மலர்போலும் பாதங்களை அடைகுகிரி! வைரவி!
காருகவைரி! மதங்கி! நீலகந்தரி! யோகணி! சூலி! நீலி! நாககங்
கணி! சங்கரி! விமலை! காளி! வாலகந்தரி! சாமுண்டி! கிரிசூலி!
யென்னும் பல் திருநாமங்களைக் கொண்டவளுடைய அழகிய இரண்டு
பாதங்களையும் அடியேனுடைய கிரகின்மேலே சூழுகுகொண்டேன். எ-று.

கலைமகள்.

பருமாவன வாங்குநின்று திரையிற் பரும
வாமவந்தி சூடமெனவே வாயிற் பெயரெயு
பொருமாவன வாயிற் பரும தருமரி விரிபு
புண்பரும தரும தரும பரும நீலகந்தரி
திருமாவன வாயிற் பரும தரும பரும
புண்பரும தரும தரும தரும தரும
திருமாவன வாயிற் பரும தரும தரும
புண்பரும தரும தரும தரும தரும
புண்பரும தரும தரும தரும தரும

இ-ள். யானைக்கொம்பி னவ்வளவாகக் குவிதலாகித் திடீட்சியாய்
முத்தமாலையுங்கொண்டு; சூடம்போலவே பிரகாசித்துச் செம்பொன
மலையி னவ்வளவாகவேளர்த்து, அசைந்து விமமுதலாய மார்பினிடமெல
லாம் பரவின சந்தனச்சேறு பரிமளித்தலாகிய கொங்கைகளையும், அழ
கிய பவளம்போலும் வாயையுமுடையவளாகத், தேனபோல் மதுரவச
னியாய்; மார்போல் நேத்திரங்களுடையவளாய், தளமான பளிங்கு
போல நிறத்தை யுடையவளாய், விளங்குகின்ற வெண்டாமரைப்பூவிலே
லீற்றிருக்கின்றவளாகிய ஏழலகங்களையும், பெற்ற தாயான சரஸ்வதி
தேவியை என்னுடைய இருதயகமலத்திலுள் யிருக்கச் செய்தேன். எ-று.

அவையடக்கம்

அழகீர்க்கழிநெடிவடி யானிய விருத்தம்.
நீர்கொள்வார் பாலோடு நேருந்நூல்
பதாகொள்வார் நெல்லோடு நேருந்நூல்
நார்கொள்வார் பூவுந்நூல் வேர்கொள்வார்
ரதிந்சிறிது நனைபுண் டாரின்
நீர்கொள்வார் புன்சொல்லுஞ் செஞ்சொல்லுஞ்
சேர்ந்தொன்றிற் சேசர் புன்சொல்
யார்கொள்வார் நெய்ப்புதற் துரியாபு
சிறியேனா வசைக்கின் தேனை.

அ அரிச்சந்திரபுராணம் அடலமும் உரையும்.

இ-ள். நீரையும் விலைக்கு வாங்குவார்கள்; அதுபாலோடு கூடியிருந்தால், பதையும் வாங்குவார்கள்; செல்லோடு கூடியிருந்தால், நாரையும் வாங்குவார்கள்; பூவோடு கூடியிருந்தால். வேரையும் விரங்குவார்கள்; அத்தவிரிலே கொஞ்சம் பரிமா முண்டாயிருந்தால். அப்படியே சிறப்பாக அங்கீகாரஞ் செய்வார்கள்; புன்சொல்லாயிருந்தாலும் செஞ்சொல்லோடு கூடியிருந்தால். அப்படிச் செஞ்சொல்லோடு கூடாதனது புன்சொல்லே யாவர்தாம் அங்கீகரிப்பார்கள்? ஒருவரும் அங்கீகரியார்க ளென்பதைச் சிறிதும் தெரியாமல் நான் நாலை அசைத்துப் பாடலானேன். எ-று.

(ஆனலும், பெரியோர்கள் அங்கீகரிக்க வேண்டுமென்பது கருத்து.) (1)

திருடனார் கேந்திரமாயர் பொருளுரைப்ப
நென்பிபுத்தம் பொருளே வெளவுந்
திருடனார் மேலவருந் தறுமுரைப்ப
நெனச்சிறிய நென்கு நுள்ளிம்
திருடனார் குப்பாவை கற்பிப்ப
நெனவெந்தும் கண்ணும் வாய்க்குந்
குரு னென்குப்பா லெனப்பெரியோர்
முன்கிரியென் னது உற்பிறன்.

இ-ள். தன் நாயகனுக்கு மனைவியானவன் விவேகம் சொல்வது போலவும், அன்னியருடைய பொருள்களையே எப்போதும் திருடுகிற கள்வனானவன் மேலோருக்குத் தருமநீதி சொல்வது போலவும், சிறிய கொசுவானது கிளம்பிப் பறந்து கருடப்பட்டிக்குப் பறங்குஞ் செய்கையைக் கற்றுக்கொடுப்பது போலவும், அநேகம் கண்களையுடையவர்களுக்குக் குருடன் வழிகாட்டுவதுபோலவும் பெரியோர்கள் முன்னே மிகச் சிறியேனாகிய நான் பாடத்தொடங்கினேன். எ-று. (கஉ)

ஆக்கியோன்பெயர் முதலியன.

எண்கீர்க்கழி நெடிவடி யாசிரிய விருத்தம்.
நலாவினைக் குரிசிலிச் சந்தி ரன்றன்
சரிதமதைத் தாரணியோர் விருப்ப மெய்த
வன்கவிஞர் வன்கவனையோ வபுந் துரைத்த
வடமொழியுந் தென்மொழியின் வழுவி லாத்
வென்கவியுங் கண்ட ரங்கின் மாத ராடல்
விதங்கேட்டு பழையெனவே வெருண்டு ஓசாலில்
கன்கவிகள் குதியாய் நெல்லூர் வீர
கவிராஜ் னேவிருத்தக் கவிசெய் தானே.

இ-ள். குவிர்ந்துள்ள வெள்ளைக்குடையையுடைய அரிச்சந்திரமகா-
ராஜனதுசரித்திரத்தை உலகத்தாரெல்லாம் சந்தோஷத்தையுடைய அழ-
கான வித்துவான்கள் சொல்லுங் கிரமப்படியே சொல்லிப் பாடின வட-
மொழியிலுள்ள பாடல்களையும், தென்மொழியிலே யாதொரு தோஷங்

களுமில்லாத வெண்பாவாலான பாடல்களையும் பரிசோதித்து, பெண்கள் ஆடுகிற இடத்துண்டான மசுகள் ஒசையைக்கேட்டு அவ்வோசையை மேகத்வனியென்று பயந்து சோலைகளிலே குரங்குகள் குதித்து ஒடுவதான நெல்லூரிலேயிருக்கிற வீரகவிராஜன் என்பவனே இப்படி விருத்தகவலியாகப் பாடினான். எ-று. (கக)

விதிரினர சிழிந்தவரிச் சந்திரன் தன்
 வியங்கதையாம் வெண்குனியை விருத்தபாட்கி
 அதுவிதமாங் கவித்துத்தில் வருச காபத
 மாபிரத்து நானூற்று நாற்பது நாடில்
 காமனீர்தேர் புல்லாணித் திருமான் பட்டிலே
 சஞ்சரதீர்த் தக்கரைமேன் பட்டப் பூர்
 கதிருநீர் நெல் நூலாழ் வீரனாக
 கவிராசன் கவியரங்கு போற்றி னானே

இ-ள். ஈசுவாச செயலினாலே தனது அரசாட்சியை விட்டுப்போன் அரிச்சந்திர மகாபராஜனுடைய பெரிய கதையாகிய வெண்பாவாலான பாடல்களை விருத்தப் பாடல்களாகச் செய்து, பலவிதங்களும் நோன்று கின்ற கவியுக்கதிலே வருவதான சாலிவாகன சதாப்தம் ஆயிரத்து நானூற்று நாற்பத்தாரும் வருஷத்திலே நன்றாக வேகங்கள் ஆராய்ந்து சொல்லுகின்ற திருப்புல்லாணித்திருமால் எந்நிதியில சக்கரதீர்த்தக் கரைமேலிருக்கிற மண்டபத்திலிருந்து நல்லகவியைத் தருவதான சிறப்பையுடைய நெல்லூரிலே வாழ்கின்ற வீரனென்னும் ஆசகவிராஜன் அந்த விருத்தப்பாடலான அரிச்சந்திர புராணத்தை அரங்கேற்றுவதில் செய்தான். எ-று (கச)

பாயிரம் - முற்றிற்று.

நாட்டுச்சிறப்பு

கலநீலத்திறை.

முன்னு நுறியாப் பிறவிக் குருடான மூடன்
 தன்னாற் றெழிசா கபத்தினிடஞ் சாற்று மாபோல்
 என்னு லறிதக்க தன்றென்னினு மன்னர் மன்ன
 என்னுட் டணியான் சிலவல்ல நடத்த லுற்றேன்.

இ-ள். முதலிலே வழிதெரியாத பிறவிக் குருடான ஒருவனாலே பன்னமான சமுத்திரத்தினிட வகைகளெல்லாவகண்டு சொல்லத்தொடங்கினதுபோல, என்னாலே தெரிந்துசொல்லத்தக்கது அல்லவென்றாலும், ராசாதிராசனான அரிச்சந்திரனுடைய நல்ல நாட்டுச்சிறப்பான சிலவற்றைக் கூடியமாதிரம் சொல்லத்தொடங்கினேன். எ-று.

க0 அரிச்சந்திரபுராணம், மூலமும் உரையும்

நட்பாற் கடலா ரமுதங் கெழுமித் தழைத்து
நட்பாற் புகுந்தா லெனவந்துவர் வேலை நண்ணி
உட்பாற் புனலுண் டெழுந்தோங்கிய காளா கூடம்
விட்பாற் பரந்தா லெனமேக மெழுந்த தன்றே.

இ-ள். குளிரந்த திருப்பாற்கடலிலே அரிதான அமுதமுண்டாகிச்
சிறந்து தனக்கு உறவாகையினாலே லவண சூழ்ந்திரத்துக்கு வந்தாற்
போலவந்து அந்தக் கடலில் நீரையுண்டு, முன்னாளிலே எழுந்து கிளம்
பிளவிடமானது ஆகாயத்தி னிடமெல்லாம் பரவினதுபோல, மேகம்
மேலே கிளம்பியது. எ-று. (உ)

அடியும் முடியுந் தெரியாநிருண்ட ண்ட மெங்குங்
கொடியுங் குடையு மெனமாழுகிற் கூட்ட மீண்டிப்
படியும் விடம்பும் பகைத்தாலெனப் பார விற்கோத்
நடியுந் ஊரியுங் கணையாய்ப்பெரி செய்த தன்றே.

இ-ள். கீழும்மேலும் தெரியாதபடி இருண்டு ஆகாயமெல்லாம் நீலக்
கொடிதூள் பறந்தாற் போலவும் நீலக்குடைகள் விரீத்தாற் போலவும்.
நீலமேகக் கூட்டங்கள்கூடி பூமியும் ஆகாயமும் பகைத்துச் சண்டை
செய்தாற்போல் கணமான இந்திரவிலலிலே கூட்டி இடிகளும் துள
களும் அம்புகளாகி மிகவும் எய்கிறதுபோற் பெய்தன. எ-று. (ங)

மீனந் திகழ்வே லையிற் றேன்றிய தென்ன வின்னோர்
தானந் திகழ் * தாத் திரியைப் பெருந் தாழியாக்கி
வானந் தனைநெய் யரிவட் டகையாகி விட்ட
பானந் தனையொத்து விழுந்தது மரி பம்பல்.

இ-ள். மீனகள் சஞ்சரிக்கின்ற கடலிலே யுயரது வண்டாகிய
தென்று தேவர்களாகிய மதுவடிப்போர்கள் சராசரங்களுக் கிடமாக
விளங்குகின்ற பூமியைப் பெரிய பாளைபோலிருக்கிற சுரேக்குடுக்கை
யாகக் கொண்டு ஆகாயத்தை அந்தக்குடுக்கைமேலே மூடுகிற பன்னா
டையான கண்ணமாகச்செய்து அக்கண்ணத்திலே ஊற்றுகிற மதுவா
னது பலசில்களாலும் ஒழுகுகிறதுபோல் ஒழுகினமேகத்திற் சொரிந்த
துளிகள். எ-று. (ச)

விண்ணிற் பொழியுங் கணைமாரி விழுந்து தைத்து
புண்ணிற் பொழியுங் குருதித் திரிப்பேரே வெங்கு
புண்ணிற் பெருவிந் துரகோப மணிந்து தோன்றக்
கண்ணிற் கணையார் புனல்வந்து கவித்த தன்றே.

இ-ள். மேகத்தாலே பெய்கிற பாணவருஷங்கள் விழுந்து அவை
களை பட்ட புண்ணினின்றும் சிந்துகிற ரத்தத்திரைப்போல் எவ்விடத்
தும் பூமியிலே அக்காலத்திலே தோன்றுகிற இந்திரகோப பூச்சிகள்
மிருதுவிளங்க கண்களுக்கடங்காத ஜலப்பிரவாகமாகி ஆரவாரித்தது.

கள்ளங் கொலைகட புலையா மென்றைந்து பற்றூர்க்
குள்ளந் தெளிந்தோய் நுழைந்த தமதான மென்னா
பள்ளந் திடர்மால் வரைகானகப் பங்கு மெங்கும்
வெள்ளம் பெருகிப் பரந்தோடி விரைந்து நன்றே

இ-ள். கள்ளு - கொலை - கட்டுடி - பொய் - மிக்ககாமம் என்று
சொல்லுகிற பஞ்சமபிசேகங்களையும் ஒழித்த நல்லோர்களுக்கு மனந்
தெளித்தவர்கள் கொடுக்கிற உத்தமதானம்போல் பள்ளம் மேடு உயர்ந்த
மலை காடுகளாகிய பங்குகளெல்லாம் அந்தப் பிரவாகமானது பெருகிப்
பரவி ஓடி வேகவகொண்டது. எ-று. (சு)

கருவிக் கணமாமழை பெய்து கலித்த வெள்ளம்
பரண்ப பலகோடி பருப்பதக் கோடோடித் தாங்
கருவித் திரள்புக் கடங்கா திரைத்தோடி யார்த்துர்
சரபுத் தனிலே தலைவைத்துச் சரித்த நன்றே.

இ-ள். பூலேகத்தககுத் துணைக்காரணமாய்க் கூட்டங் கொண்டு
நிலமேகங்கள் பொழிதலாலே ஆரவாரித்து அந்த ஓலப்பிரவாகம் எங்
கும்பரவி அநேகங்கோடி மலைச்சிகரங்களை முறித்து அந்தச்சிகரங்களி
னினும் வருகிற ஆல்கூட்டமானவை இறங்கிக் கட்டுக்கடங்காமல்
ஆரவாரித்து ஓடிப் பின்னும் முழங்கிச் சரபுநதிலே வீசுதகூடி வரலா
யிற்று. எ-று. (சு)

ஆரங் குளவஞ்சி யசோகு பலாரந் தேவ
தாரம் வருளங் கடுச்சண்டாசு சாதி கன்னி
சாரஞ் சுரபுன்னை கடமபுகு சூரம் வேய்காப்
பூரம் பனையோடு புரண்டிப் போய் நன்றே.

இ-ள். சந்தனமரம் - முசிலஞ்சிமரம் - அசோகமரம் - பலாசமரம் -
தேவதாரமரம் - மகிழ்மரம் - கடுமரம் - சண்பகமரம் - சாதிவிலகமரம் -
கோங்கமரம் - சுரபுன்னைமரம் - பேரீத்துமரம் - மூங்கில்மரம் - கற்பூர
வள்ளி - அரசமரம் - ஆகிய இவைகளுடனே ஆலைகள் புரள அங்கச் சரபு
நதி சென்றது. எ-று. (சு)

எலந் தகா மிலவங் மரித்திரந் தம்
கோலய வசவாசி செங்குருகு மங்கோட ப வாரிக்
தாலம் பதினாலு நடுங்கிடச் சாரந்த ஓற்றிக்
காலந் தனின்மோது கருங்கட லொத்த தமீம.

இ-ள். எலம் - தகரம் - இலவங்கம் - அரித்திரம் - தகச்சேலம் -
வசம்பு - செங்குருகும் - கோட்டம் - ஆகிய இவைகளையெல்லாம் வாரிக்
கோண்டு உலகம் பதினாலு நடுங்குமபடிவந்த ஊழிககாலத்திலே ஆலை
கள் மோதுகிற கருங்கடலை அந்தச்சரபுநதி ஓத்தது. எ-று. (சு)

வசவாசி - வசம்பு.

க௨ அரிச்சந்திரபுராணம், மூலமும் உரையும்.

நீலம் வைரம் வைநிரிய நித்தி லஞ்செங்
கோலந் திபு துதிர் கோமளப் பத்ம ராகந்
பூலந் துனில்வந்திதோ ரிந்திர சாபமென்ன
பூலந் துதபூர்ப் பி னொழுக்கெறிந் தோடிற் றன்றே.

(இ-ள். நீலம் - வைரம் - வைநிரியம் - முதது - சிவந்த சிறமாக விளங்கு
கின்ற பவளம் அழகான பதுமராகம் - ஆகிய இந்த ரத்நங்களாலே உல
கத்திலே நீன்வெருவதான ஒரு இந்நிரலில்லைப்போல் ஒலிமிஞ்சாத அந்
தது சரயுகதி செல்லுதலாலே கரைகளை உடைத்துக்கொண்டு ஓடியது.

கலி விநீதம்.

ஆந் நாகமு மத்திக மூர்வரை
யாந் நாகமு மத்தினை போபுன
கோந் நாகமு முற்றிட லானதி
போந் நாகமு போத்தினை யொத்திகே.

(இ-ள். ஆந்நாகமும் - படமெடுத்த தாடுகின்ற பாம்புகளும், அத்தி
களும் - எலும்புகளும் வரையான் - மலைமகள், துன் - பாதியிற்கலந்த,
ஆகமும் - திருமேனியும், அத்தி - அப்பாதி ஷடிவினனது, கை-கையிலே
பிறந்த, புனஷோடு - கைகையோடு, நாகமும் - புண்ணைமலரும், உற்றிட
லால் - பொருத்ததலால், ஆந்நாகமும் - ஆடுகின்ற வானரங்களும்,
அத்திகளும் - அத்திமரங்களும், வரையாடும் - வருடைகளும், நாகமும்
யாளைகளும் - அத்திகையே - அவைகொண்டு போகப்பட்டதிகையே,
புனல் - நீரின் கண்ணே, ஒடு-ஒடுகின்ற, நாகமும் - பாம்புகளும், உற்றிட
லால் - பொருத்ததலினாலே - நதி - சரயுகதியானது, ஒடும் - கபாலத்தையும்
நாகமு - நேருவையும், எந்தியை - எந்திய கடவுளை ஓத்தது.

கடவுண்மேற் செல்லுதலால் வரையாடு நாகமெனற்பாலது அடி
மடக்குஞ் சிலைடையுமாதலின், ஒருவடிவி னெப்புமைபற்றி வரையாடு
நாகமெனப்பட்டது. (சக)

அம்மடங்ங்லு மாழி நிவந்தெழு
மம்மடங்ங்லு ரொபாபை யன்றதின்
மாமடங்ங்லும வெல்லு மதிர்கய
மாமடங்ங்லும கொண்டு முடுகிற்றே.

(இ-ள். அம்மடங்கலும் - நீர்முழுவதும், ஆழி கி
ங்கலும் - கடலின்கண்ணே செழித்தெழாரின்ற அழகிப ணழித்தீயையும்,
ஒப்பதையன்றி - நிசர்வதையன்றி, அதின் - அதினும், மம்மடங்கலும்
மூன்றுபங்கு, வெல்லும் - வெல்லாரின்ற, முதிர்கயமும் - பருத்த
யானையையும், மடங்கலும் - அதனை வெல்லுஞ்சிங்கக்கையையும், கொண்டு
தன்கண்ணே சேர்ந்துகொண்டு, முடுகிற்று - விரைந்து சென்றது.

என்று.

அம்மடங்கு முடுகிற்று எனக் கூட்டு

(சக)

முறியு மாறுத முறு முதல்செ
முறியு மாறுந்தி முற்றினன் மான்மத
வேறியு மாறுத புங்கொடு வேகமும
வேறியு மாறிலா வெங்கொடு ரொத்ததே.

(இ-ள்.) முறியும் - சளிர்களும, மாறும் - வளர்களும, கருவும் - மரங்களும், முதல்செட - அடியோடுசெட, முறியுமாறு - சிதையும்படி உருதி - வீழ்வித்து, முற்றி - சூழ்ந்து, நல் - நல்ல, மான்மகவெறியும் பெரிய மதசல நாற்றத்தையும், மாறடியும் - மாறிவைக்க அடிகளை புர, கொடு - கொண்டுவருதலால், வேகமும் - விரைவு யும்-மயக்கமூர், மாறிலா - நீவராத, வெங்கொடுரொத்ததே - வெவ்விய யானையை யொத்தது. எ-று. (கந)

வார நாடுத ந் கோளும் விளைகளும
வார நாடுத ந் கோடும வரன்றியே
ஆர னாகுதுப யந்தரி புண்மகிழ்ந்
நாட நாடுததை யொடுதததத் வாருரோ.

(இ-ள். அவ்வாறு - அந்தச்சரயுநதி, வாரணதது - யானைகளுடைய, அடு - கொலைசெய்கின்ற, அம் - அழகிய, கோடும - தந்தவகளையும், விளைகளும - சங்குகளையும், வார் - நீட்சி, அண - பொருந்திய, அத்தடங்கொடும - அப்பெரிய ஊதுகொம்புகளையும், வாரணம் - தடையாகிய, தடங் கொடும - தடாகக்கரைகளையும், வரன்றி - வாரிசுகொண்டு, ஆரணத்து - வேதத்தின (ஞானபாதையிலே) உறை - தங்கிய, ஆந்தரி - பத்திரகாளி, உண்மகிழ்ந்து - திருவிளங்களிக்காந்து, ஆர் - பொருந்திய, ரணத்துறை - போர்களைததை, ஒத்தது - ஒப்பாயிற்று. எ-று.

ஆரென்பதன் ரகரம் முதலாகா தகரமுதலாதலின் கெட்டது. அகரமுத ளாகாவிடவா யென்பதுபோல். (கஉ)

அடியு முங்கிற் கொடி சிபர் தேயயவே
அடியு முங்கிற் பரபாச சூழிததுராய்ங்
கொடி புனைந்த குகன்கழ முழநாடிங்
கொடி புனைந்த குறிஞ்சி கடநகுத்தே.

(இ-ள். தடிமருங்கிற் கொடிச்சியர் - உய்கைகபோலிடையுள்ள குற மகளிர், தேய - மூழ்க, தடி - வலச்செடிசளை, மருங்கிற்சூரப்பி - அரு கேபரப்பிக்கொண்டு, சூழிதது-சூழிகளையுடையதாய், உராய்-உராய்ந்து, கொடிபுனைந்தகுசைசுழறுழ்ந்து - வெற்றிக்கொடியதரித்தருருக்க்கடவுளி னடிகளைவணங்கி, பூங்கொடி - மலர்க்கொடிகளும், புல் - புற்களும், னைந்த - தன்னாலேசிதைந்த, குறிஞ்சி - குறிஞ்சிமேலசார்பை, கடநகுது - கடந்துசென்றது. எ-று.

புல்புலியுறாம் அங்வாடுமென்னும் எழுவாய் வருவித்துக் கொள்ள

கசு அரிச்சந்திரபுராணம் மூலமும் உரையும்.

வீயும வேங்கையு மந்தியு மேதகு
வீயும வேங்கையும் மந்தியு வீழ்மலாக்
காயும பாலைநில் கைமகய முந்தொடு
காயும பாலைநில் வந்து வலந்ததே.

இ-ள். வீயும - பறவைகளாக, வேங்கையும் - புலிகளும், மந்தியும் -
குரவகுசனும், மேதகுவீயும் - மேம்பாடுபொருந் திம்மலர்களும், வேங்கை
யும - வேங்கைமரவகனும், மந்தியும் - வணிகனும், வீழ்மலாக்காயு -
விரும்பப்பட்டபலாகசாயகனும், பால் - தன்பக்கவதளில், ஆயில் - நீருண்
டின்ற, கை - துதிகையைடைய, கயமும் - யானைகளும், கொடு-
கொண்டு, காயும் - சுடுகின்ற, பாலைநில்-பாலைநிலத்தில், வந்துவலந்தது-
வந்துகூடிற்று. எ-று.

ஆயில் ஐயிலெனப் போலியாய் வந்தது.

கசு)

தேரு மாறுண ராச்சின வேடர்வேய்த்
தேரு மாறுமுட் தேறரும பாலைநில்
ஊரு மாதரி யாரையு முந்திமான்
ஊரு மாதரி தாடொழு துற்றதே.

இ-ள். தேருமாறு - தெளியும்வழியை, உணரா - அறியாத, சின
வேடர் - கோபதருதையுடையமறவர், பேய்ததேரும் - கானலையும், ஆறும்-
வெள்ளத்தையும், உள் - உள்ளே, தேறரும-பகுத்தறிதல்கூடாத, பாலை
நில் - பாலைநிலத்தில், ஊரும் - அவுள்ளவர்களுக்கும், மாதரியாரையும்-
மகளிர்யாவரையும், உருதி-தள்ளிக்கொண்டு, மான்-கலைமானை, ஊரும்-
நடத்துகின்ற, மாதரி - பத்திரகாளியினது, தாடொழுது - தானை
வணங்கி, உற்றது - பொருந்திற்று. எ-று.

(க௭)

இறவங் கோங்க மிருப்பையின் பூநுணர்
இறவங் கோங்க வெரிமின் மினிபெனப்
புறவ மேய்ந்த சுரம்விட்டுப் போய்ச்செழுப்
புறவ மேய்ந்தது பூமபுன லாறறோ.

இ-ள். அங்கோங்கம் - அழகியகோங்கினுடையவும், இருப்பையின்-
பூந்துணர் - இருப்பையினுடையவும் பூங்கொத்துகள், இற - கெடவும்,
இறவு - இறமீன்கள், அங்கு ஒருக - மேலெழவும், எரி - நெருப்பு, மின்
மினிபென - மின்மினி போற்றேன்றவுட, புறவமேய்ந்த - புறக்கள்
மேய்ந்த, சுரம்விட்டு - பாலைநிலத்தைவிட்டுப்போய், செழும - செழித்த,
புறவம் - மூல்லைநிலத்தில், எய்ந்தது - பொருந்தியது, பூமபுனலாறு-
அழகியநீரையுடைய ஆறானது. எ-று.

(க௮)

ஆடு மாசுரை பாவினை யாழநிர்
ஆடு மாசுரை பாவினை யோடவே
கோடு குத்திக் குலைத்து கொன்றையின்
கோடுகுத்திக் குலைத்துணர் வாரியே.

கு-ள். ஆடம் - முழுதற்குரிய, மாசுரையா - குற்றஞ்சொல்லப் படாத, இடையாழம் - நடுவாழ்தையுடைய, நீர் - நீரானது, ஆடம்-ஆடுகளும், மா - பெரிய, சுரையா - நறவைப்பசுக்களும், விடை - எருதுகளும், ஓட - அஞ்சியோடும்படியாக, கொன்றையின் - கொன்றைமரங்களின், கோடி - தினைகளை, உருத்த - முறித்து, இக்குலை - இக்காய்க் கொத்துகளையும், வாரி - சேர்த்துக்கொண்டு, கோடி - கரைகளை, குத்தி மோதி, குலைத்து - அழித்து. எ-று. (கக)

அண்டர் கோயலை வாரி மராவழி
அண்டர் தோயலை வாரியிற் சார்ந்தணி
கொண்ட லைத்தரித் குங்குருத் திற்பலை
கொண்ட லைத்தரித் கொந்த குழைஞயே.

கு-ள். அண்டர் - ஆயரது, தோயலை - தயிரை, வாரி - கொள்ளையிட்டு, மா - மராமரத்தை, அழி - அழித்து, அண்டர் - தேவர்கள், தோய - மூழ்காநின்ற, அலை - அலைகளையுடைய, வாரியில் - கடலின் கண்ணே, கடல்போவ்சார்ந்து - கூடி, அணி - அலங்கரிக்கப்பீட்ட, கொண்டலை - மேகத்தை, தரிக்கும் - தரிக்கின்ற, குருங்கில் - குருந்த மரத்தில், கலகொண்டு - ஆய்ச்சியராடைகளைக்கொண்டு, மான்களைக் கொண்டு அலைத்து - அலைசெய்து, அரிக்கு - திருமாலுக்கு, ஒத்த - ஒத்தது, குடிஞை - அவ்வாறானது. எ-று.

ஒத்தது என்பது ஒத்தவெனக் கடைகுறைந்து நின்றது. (உ௦)

உறவ ணங்கு மராவ முழங்கிவால்
உறவ ணங்கு மராவ மொசித்தது
மறைவ ணங்கு மரியை வணங்கல்போல்
மறைவ ணங்கு மரியை வணங்கியே.

கு-ள். உற - மிசவும், அணங்கும் - வருத்துகின்ற, அராவும்-பாம்புகளையும், உழக்கி - வருத்தி, வானுற - மேகந்தவழி, வணங்கும் - வணங்குகின்ற, மராவும்-மராமரங்களையும், ஒசித்தது-ஒடித்தது, மறைவு-மறைதல், அண் - பொருந்திய, நம் - நமது, குமரியை - கொற்றவையை, வணங்கல்போல் - மூன்பாலையில்வணங்கினமைபோல், மறை - வேதத்தினாலே, வணங்கும் - வணங்கப்பட்ட, அரியை - திருமலை, வணங்கி-மூலையில்வணங்கி. எ-று. (உ௧)

ஆய் யன்ன பெடை குறையன்றியும்
தூய் யன்னமுந் துன்னிய நாரையும்
மேவி யின்பம் விடாத நெடும்புனல்
வாவி குழு மருதம் புழுந்ததே.

கு-ள். உயிரையொப்பான பெட்டையன்றில்களும் ஆணன்றில்
களும் இறையையுடைய அன்னங்களும் நெடுங்குருக்கிற நாரைகளும்

கக் அரிச்சந்திரபுராணம் மூலமும் உரையும்

கூடிச்சந்தோஷம்விலகாதிருப்பதான அந்த நெடிதானசரயுந்நிப்பிரவாக
மானது குளங்கள் சூழ்ந்துள்ள மருதநிலத்திலேசென்றது. எ-று. (உஉ)

வாழை பூக மகிழ்முரு தாகினி
தாழை கேசரஞ் சம்பகஞ் சன்டவி
ஞாழன் மாதுளை நாகம் விந்ததன்
சூழல் சேரந் தொலைத்தது கோயமே.

இ-ள். 'வாழை மரங்கள் - கமுகங்கள் - மகிழ்மரங்கள் - மருதமரங்
கள் - பலாமரங்கள் - தென்னமரங்கள் - பூந்தாதுக்களையுடைய சண்பக
மரங்கள் - இலவமரங்கள் - குங்குமமரங்கள் - மாதுளமரங்கள் - புண்ணை
மரங்கள் முதலியவற்றை அந்தப்பிரவாகம் அழித்தது. எ-று. (உஉ)

பால்மேலும் பரந்து நெறிந்தவக்
கூலக மேலாறுங் கலந்த கடுப்பினல்
வால்மேலும்பாம்பு மீழ வான்படர்
சேல்கள் பாடிஞ் நெழுந்தம புக்கதே.

இ-ள். அந்த மருதநிலத்தி னிடங்களுெல்லாம் பரவி, அங்கங்கே
பொருந்தின அந்த வாய்க்கால்களுெல்லாம் கூடின வேகத்தையுடைய
ஜலமானது, வால்சுந்தோவகுின்ற எருமைசுன்போய்விழ அந்த அதிர்ச்
சியினாலே, ஆகாயத்தளவாக சேற்கெண்டைகள் குதித்துக்கின்றுவதான
செழியதடாகங்களுெல்லாம் பாய்ந்தது. எ-று. (உஉ)

வானி சேர நிரப்பி மதகினில்
தானி நீள்கரை சாயு யுடைத்தலை
நீளி வண்டல் நொழித்து நெடுமடினல்
பானி நில வபலிற் பரந்ததே.

இ-ள். அப்படி குளங்களுெல்லாம் நிரம்பச்செய்து, மதகுகளிலு
மோதி, நீண்டகரைகளையும் தாக்கியுடைத்து, அலைகளாலே வீசிச்சேறு
களை ஒதுக்கி அப்பெரிய பிரவாகசலமானது எங்கும்பரவிநெடிதாகவயல்
களுெல்லாம் பாய்ந்தது. (உஉ)

வரம்புடைத்துக் கரைந்து மடுக்களில்
குரம்புடைத்துக் குழுதழங் கஞ்சமும
கரும்பு மிஞ்சியு மஞ்சளூங் கட்டழித்
தரம்பை யோங்கு படபபை யறித்ததே.

இ-ள். அந்த வயல்களிலுள்ள வரம்புகளையுடைத்துக் கரையப்
பண்ணி மடுக்களுக்குப்பாய்கிற வாய்க்கால்களையுமுடைத்து, குழுதமலர்
களையும் தாமரைமலர்களையும் கரும்புகளையும் இஞ்சிகளையும் மஞ்சள்களையு
ம் கட்டுக்குலையப்பண்ணி, வாழைமரங்கள் உயர்ந்துள்ள மருதநிலத்தூர்
களையும் அந்தப் பிரவாகசலம் அழித்தது. எ-று. (உஉ)

வரி சேர வுடைத்தழித் தின்கனி
வாரி யோடி வளம்பயின் டுர்வர்தஞ்

சேரி சேரவுழ்ந்துச் செழும்புனல்
பேரியுபுரந்து பெருகிற்றே.

இ-ள். பின்னும் பெரிய குளவளையெல்லாம் முழுதும் உடைத்
துக்கெடுத்து, இனிதான உழவர்க்கங்கனையும் வாரிக்கொண்டுசென்று,
விளைவுசெய்கின்ற உழவருடைய ஊர்கள் முழுதும் கெடுத்து அகத்தப்பிர
வாக ஜலமானது பெரிய பூரூகப்பரவிப் பெருகியது. எ-று. (உள்)

நாடு நோறு மலிந்த நார்புனல்
நடு மோதையு மோதாது வநா
பாடு மோதாதுத் தண்டலை வண்டுகள்
பாடு மோதையு ரொங்குப் பாதநிலை.

இ-ள். அப்படி அந்தக்கோசலநாடெல்லாம் பாய்ச்சஜலமானது ஒழி
கிற சத்தமும் உயர்ந்த பெரிதான கரைகளை உடைக்கின்ற சத்தமும்
சேலைகளிலே வண்டுகள் பாடுகிற சத்தமும் எங்கும்பரவின. எ-று. ()

கள்ள வாரிய வாயுங் களியிற்
உள்ளலம்பிய முன் னபூந் தோவ்நிலை
முன்ன லம்பிய பொர்க்கைக் கரைநிலை
மன்னர் வந்து நெருங்கி மலிந்துனர்.

இ-ள். கள் ஒழுகுகிற வாயும், கள் குடித்ததனாலே சந்தோஷம்
உள்ளே அடங்காதிருக்கிற மனமும் வெளியாக, பட்சிகள் கத்துகின்ற
குளக்கரைகளிலெல்லாம் உழவர்கள்வந்து நெருங்கிக் குடினார்கள். எ-று.

அறிவை மயக்கவல்ல மதுவை உழவர்கள் மேலுமேலும் குடித்த
லால், அஃது வாயினினை நெழுருதலை யறிபாது புத்திமயக்கின ரென்
பார், “கள்ளலம்பியவாய்” எனவும், மதுவுன்போர் அஃதருந்தாதிருக்
கையில் மனச்சோர்வுறுதலும், அருந்தினபின்னர்க் களிகோடலும் இயல்
பாதல்பற்றி “களிமகிழ் உள்ளலம்பிய உள்ளம்தோன்ற” எனவும்
கூறினார். (உக)

கொட்டு வாங்கிக் குதித்து நிவர்ப்புமண்
வெட்டு வார்சுமப் பார்மிதித் துக்கரை
கட்டு வார்வன் கடிப்பெடுத்த துக்கனை
தட்டி வார்துர கங்கொடு தாங்குவார்.

இ-ள். சிலர் மண்வெட்டிகளைக் கொண்டு சந்தோஷமாய் மேட்டி
லுள்ளமண்ணை வெட்டுவார்கள். சிலர் அந்தமண்ணைச் சுமப்பார்கள்.
சிலர் காலால்விதித்துக் கரைகட்டுவார்கள். சிலர் வலிதான தோற்
கடிப்பைக்கொண்டு அந்த மருதநிலப் பறையைக் ககாட்டுவார்கள். சிலர்
குதிநைமரங்களைநிறுத்தி வெள்ளமுடைக்காமல் கரையைக்காப்பார்கள்.

முழுவெ ழும்படி மொய்சிறை யிற்குறங்
தெழுவெ ருண்டப லன்ன பிரிந்திட

கஅ அரிச்சந்திரபுராணம் மூலமும் உரையும்.

பழவ ரமபு புதுக்கிப பகடுசேர்த
சுழவ ரெங்கு முழுமொலி யோங்குமே.

(௮-௩௩. அபபடி சந்தோஷத்தடனே மருதநிலப் பறையோசையுண்டாத் தனமையால், நெருங்கின இரண்டு சிறகுகளிலுடைய கழல்காற்றுத் தோன்றப்பயந்து பககங்குளிலுள்ள அன்னங்கள் பறந்தோட, உழவர்கள் வயல்களெங்கும் பழையவரம்புகளைப் புதியவரம்பாகச்செய்து எருமைககடாககளை வரிவேய்த்து உழுவிற் சத்தம் மிகுந்திருக்கும். எ-று. (௩௩)

யலமபு ரித்திரள் வாலலோ வெண்சலஞ்
சலமபு ஸபபத தரளம் பிளபபவுந்
யலமபு ஸபபத பதுமம் பிளபபயின்
யலமபு ஸபபத கொழுசெலுஞ் சாலெலாம்.

(௮-௩௩. வலமபுரிச்சங்குளினங்களும் வெள்ளைச்சங்குளினங்களும் வெண்வாயுயான சலஞ்சலங்களும் உடைபடவும், அவைகளிலுள்ள முத்துக்களுடைய, நீலோற்பலங்கள் சிதையவும், தாமரைமலர்கள் எழியவும், மீனகட்டங்கள் நகங்கவும், அவர்களுமுகிற நிலங்களி னிடமெல்லாம் கலப்பையிலுள்ள கொழுவானது செல்லாநிற்கும். எ-று. (௩௩)

யுருமபொடித்தன வேரடிக் கின்றகோல்
அருமபொடித்தன வாக வுரபபிநீள்
யுருமபொடித்தன கடாவடித் தெங்கணும
யுருமபொடித்தன பதுமம் கொடியே.

(௮-௩௩. இரும்பாலாகிய ஒருமரத்திலே ஒடித்தாற்போலிருக்கிற வரிவேய்த்துள்ள எருமைககடாககளை, அடித்தோட்டுகிற கொலானது அரிதான தூள்தூளாக அடித்திட்டு, பின்னர் நெடியகரும்பை ஒடித்துக் கொலாகககொண்டு அந்த எருமைககடாககளை அடித்தோட்டி, எல்லாத் திணும் பரம்படிப்பவர்கள் கணக்கில்லாத கொடிபேர்கள். எ-று. (௩௩)

யுருமபு நாவியுங் கஞ்சமு மாம்பலும்
அருமபு நேசேமபு மலவனு மாமையும்
யுருமபு நுதுஞ் சரிமுத முஞ்செழும
யுருமபு நேசேமபு நுது நெருந்தவே

(௮-௩௩. கருமபுகளுடைய மலமலர்களும் தாமரைமலர்களும் செவ்வாம்பல மலர்களும் அங்கே முளைத்திருக்கிற நீர்ச்சேம்புகளும் நண்டுகளும் அமைகளும் வண்டுகளும் நத்தைகளும் சங்குகளும் அந்தச்செழுமையான பரம்புமரங்களின் கீழெல்லாம் அமிழ்ந்து நகங்கின. எ-று. (௩௩)

சாலெ லாந்தர எத்திரள் மள்ளர்தங்
சாலெ லாங்குமல்க்கடி காரக்கடா
மேலெ லாமபொழி வேழத்தின் சாறதன்
வாலெ லாமபல மாமல மன்றுலே

இ-ள். உழுகிற படைச்சா லெல்லாம் முத்துக்கட்டங்கள் கிடக்கும், உழுகிறவர்களுடைய கால்களெல்லாம் தாமரைமலர் வாசமாயிருக்கும். கறுத்த எருமைக்கடாக்களின்மேலெல்லாம் அவற்றை அடிக்கிற கரும்பின்சா ரெழுமுகுவதாயிருக்கும். அந்த எருமைக்கடாக்களின் வால்களிலெல்லாம் பலவித மலர்வாசமாயிருக்கும். எ-ழ. (14)

போரடித்த வதியவன் போன்றுமுன்
மாரடித்தவ னூர்தியென் றெண்ணிபே
வர! சிருசிறை யுந்தொடு
* மாரடித்தி யுடைய வான்வழை.

இ-ள். பொருதுதல் செய்த பிரமாவானவன் சிவனுக்கு அஞ்சுதல் போல, திரிபுரத்தை யெரித்த சிவபெருமானுடைய வாகனமென்று தெரிந்து உழவர்கள் வரிலே பூட்டின எருதுகளை அடித்தோட்டும்போது இஷ்டுன்னங்கள் இரண்டு சிறகுகளாலும் தமது மார்பிலேபட அடித்துப் பறந்தோடுவனவாயிருக்கும். எ-ழ.

அன்னங்கள் பயந்தோடுவனவற்றை, தம்மை பூர்கிற பிரமனை வென்ற சிவபெருமானுடைய வாகனம் எருதாணையால் தங்கனையும் வெல்லுமென்று கருதினதாகக் கூறியது தந்திரிப்பணி. இவகுப் பொருதல் செய்தவென்பது சிவபெருமானுக்கு நிகராதலை. (15)

நன்னு ரைத்த நடாந்நலித் தா. நற்றி
பன்னு லாத்த நடாந்நலித் தா. நற்றி
பென்னு ரைத்த நடாந்நலித் தா. நற்றி
பொன்னு ரைத்த நடாந்நலித் தா. நற்றி

இ-ள். நல்ல துரைகளையுடைய தடாகங்களிலே தினங்கோறும் பூத்த தாமரை மலர்களிலுள்ள பொன்னிறமான பராகப்பொடிகள பொருந்தியிருப்பதனாலே, பற்களிலே துரைகளையுடைய எருதுகளின் கால்களிலுள்ள குளம்புகளுக்கு யாது நிகர்சொல்லத்தக்கது என்னில், அந்தக் குளம்புகள் முழுதும் இடமில்லாமல் எவ்விடத்திலும் பொன்னை யுரைத்த நிறத்தோடுகடியிருக்கிற உரைகல்லை ஒதுகிருக்கின்றன. எ-ழ.

தொக்க வேதியர்க் குந்தாற வேர்கடஞர்
தக்கி தநன் தருபவர் போலவே
பக்க நோக்கிப் பவிடபறிந் தெங்கணு
மிக்க செந்நெலும் வெண்ணெலும் வித்தினார்.

இ-ள். ஒருசேரக்கடின பிராமணர்களுக்கும், சன்னியாசிகளுக்கும் தகுதியான தானத்தை வாரிவாரிக் கொடுக்கிறபார்கள்போல, நாலுபக கங்களிலும் பார்த்து அவ்விடங்கள் விளைவாகிற காலபக்குவத்தெரிந்து எவ்விடங்களிலும் மிகுதியானசெந்நெற்களும் வெண்ணெற்களும்விதைத் தார். எ-ழ. (16)

20 அரிச்சந்திரபுராணம் மூலமும் உரையும்.

இறவுபாய விருங்கத லிக்குனி
பாறவி பாய்வாருங் கைக்கனி மாங்கனி
பிரயாம் வாய்ப்புண்டு பிரிபி னொழிநடுநி
நாடி பாய்ந்திட நாலு வளநதலை.

இ-ள். தேன்கூட்டிலுள்ள தேனவழித்து பாய்தலினாலும், பெரி
தானவாழைக்கனி & தேனொழுருகின்ற பலாக்கனி-மாங்கனி முதலான
மற்றைக் கனிகளும் வாய்வெடித துடைத்து சிந்துகின்ற தேன்கள் பாய
தலினாலும் அந்த நாளறுகள் வளர்ந்தன. எ-று. மறவி-கள். (நக)

சோபு தோன்றுந் செழுநடத் திங்கரைத்
தாபு தோன்றிப் கோடானற் றோன்றுவ
காபு தோன்றுவ ரைபாழைத் து பெரும
மாபு தோன்றுவ போன்றன பாலெலாம்.

இ-ள். நீர்ச்சேம்புகள் முளைத்திருக்கிற செழுமைதவகிய அகன்ற
குருக்கரையிலுள்ள மக்கின றுவாரம் நிரம்ப வருகிற நீர்த்தோற்றமா
னதூர் மூங்கில்கள் முளைத்திருக்கின்ற மலையின் குகையிலிருந்து பெரும்
பாப்பு வருகிறதுபோல் மதகுக்கள்தோறும் காணப்படுகின்றன. எ-று. (1)

இரவை வென்ற விருந்த செழுங்குழல
அரவை வென்ற வகலன் பாலுலொந்
கரவை வென்ற கபற்கு னை சிபுா
குரவை வென்ற குரைகட லார்ப்பைபோ.

இ-ள். இருளைச் சேயிப்பதான இருண்டிருக்கின்ற செழுமையாகிய
கூந்தலையும், சரப்ப்படத்தை வென்றதான துகின்ற அரைநூன் மாலை
யைக்கொண்ட அல்குலையும், வெவ்விய களவைச் செயிப்பதான கயல்
போலுங் கண்களையுமுடைய உத்தியாகை கைகோத்தாடுகிற சத்த
மானது ஒலிக்கின்ற கடலின் முழக்கத்தை வென்றது. எ-று.

இருண்ட செழுங்குழல இரவைவென்றன. உகவணியல்குல் அர
வைவென்றன. கயற்கண வெங்கரவைவென்றன. கடைசியர் குரவை
குடைகடலார்ப்பை வென்றன என்க. (நக)

பெவ்வ ணந்திதழ் சிறிடு மென்முதங்
கைவ்வ ணஞ்செழுந் தாடரை காய்வி
னவ்வ ணமளிநி வாயரக் காமபனமற்
பெவ்வ ணந்தயோ கொய்குவ ரேழைமூர்.

இ-ள். வெந்த சிறமாக விளங்குகின்ற சிற்றடியையும், மிருதுவான
முகத்தையும், கையையும் நீந்தாலே செழுமையான தாமரைமலர்கள்
ஓங்கிநிற்கின்றன. நீலமலர்களின் நிறமானவை கண்களை ஓத்திருக்க
கின்றன. வாயைச் செவ்வாமபலக ளொத்திருக்கின்றன. இப்படியிருப
யதனாலே அந்த உழக்கியர்கள் எவ்வாறு களைப்பிப்பார்கள்? எ-று.

பெய்குநி நின்றன சென்றபடி.

(நக)

வாஸின் பெண்ணை மார்புந் துணை செயர்
பெருங்குணம் சளிவதற்கு ஓர்நாளை
மபுல்வினைநதி மாரங்குடு மன்னிபும
கயல்கொன்றா விழப்பி மபுலா.

இ-ள். அந்த வயல்களிலே கொல்லிதான் களைகளைப் பிடுங்குகிற உழவர்களுடைய வெற்றுப்பொருத்திய வெய்ய கண்களை நீரிலே ஓரானறு கிறதினாலே ஆசையுண்டாகி மயங்கின உழவர்கள் அந்தக்கண்களினிழை களை மீன்களென மூறினேத்து ஒவ்வொருபுறங்களிலும் பற கடடினார்கள்.

தம்மைக்காணும் ஆடவர்களுடைய மனத்தைக் கவருதன்மைமாதர் தண்களுக் கியல்பா முணமைபற்றி “சயகெடுவன” எனார். பறி-மீன படுக்குவ கருவி. (சுங)

தேவி முயற்சி செய்து கொடுத்தாள்
சூலி முத்து முயலாடலை நன் முயல்
பாலி முத்து மார்பு முத்துமே
சாலி கழிவினா போற்றலை சாய்தகவே.

இ-ள். மீன்களையுடைய பெரிதான சலமரீதிய நாயகனைக்கடிப் பின்பு கர்ப்பவகொண்டு துவளுதலாய அசைத்து வெல்லாகிய கருவைப் பெற்றுப் பாலுவகொண்டு பசியகிறததை யுடையனவாயப் பழுத்து விளைந்த செக்கெற்கள் பதிவிரதைகளைப்போற் றலைவணங்கின. எ-று.

தோட்டு வாரதாறு முழுவயல வேராவொடு இய
புடலி வாந்தாறு பந்தாறு கற்பநாடு
புட்டு வாரதாறு செந்தாறு கண்ணாடு
புட்டு வாரதாறு வெல்லாறு வாரதாறு.

இ-ள். பூவிதழ்களினிழையும் ஒழுக்கின்ற தேனபாயலகான வயல் களிலே மள்ளர்களிளைப்பிலாமல் கைப்பிடியிலேகோத்திருக்கிறநீண்ட ஒளியையுடைய ஆரிவாங்களைக் கர்ப்பவகொண்டிருக்கிற சவருகளிலே நீட்டிக்கொண்டவர்களாய், தாமரைமலரிலுள்ள லட்சுமிதேவி பார்க்க அவளுக்குமுன்னே (வளையலாக அணிந்துகொள்ளச் சவருகளை அழித் தாக) கைகளை நீட்டிக்கொடுக்கிறவர்களபோல வண்ணத் தெற்களை அழிப் பார்கள். எ-று. (சுங)

சேற்று வாரதாறு சேற்று கொணாறுதாவைத்
தாற்று வாரதாறு தாற்று இடைந்துபோ
வற்று வாரதாறு தாற்று மிதித்தநெல்
தாற்று வாரதாறு பார்க்கப் பார்க்கவே.

இ-ள். அவ்வாறு சேற்றில் நீண்டு கிடக்கிற நெற் கதர்களை யிட்டு ஒருசேரக் கொண்டுவந்துவைத்துத்தலைமேற்சுமப்பார்கள். பின்பு நெற் களத்துக்குவழியாகவந்து போதாக உயர்ந்துவார்கள். பின்பு மாடுகளை மேலேதாவிட்டு மிதிப்பார்கள். அப்படி மிதித்துதிர்ந்த நெத்தைகள் 19-ந்

உஉ அரிச்சந்திரபுராணம் மூலமும் உரையும்.

போங்க் காற்றிலே தூற்றுவார்கள். அப்படித் தூற்றின நெல்லைக் குவிப் பார்கள். பின்பு சுமந்துகொண்டு போவார்கள். எ-று. (சக)

ரங்கு மட்டிற் பூட்டிப் படுத்தநெல்
சங்கு முட்டவிட்டுநீந்துத் தங்குல
மங்கு பக்களும் வைகுறும் வாழ்மனை
முங்கு முட்ட நிறைப்பர்கள் முற்றுமே.

இ-ள். எருதுகளை அளவில்லாமற்பூட்டி மிதிப்பித்தநெல்லை வண்டி களில் நிரம்ப ஏற்றி அவற்றை ஒட்டிக்கொண்டுபோய், தங்கள் தங்கள் குலத்து மனைவிகளு மக்களுமிருக்கிற வாழ்வையுடைய வீடுகளின் முகடு வரையினும் முட்டிம்படி நிரப்புவார்கள். எ-று. (சஎ)

நாடு தோறுமிவ் வாறு நடப்பன
காடு தோறுங் களிமயி லாடுவ
விடு தோறுந் திருவினை யாடுவ
ஊடு தோறுங் கருங்குயில் கூவுவோ.

இ-ள். காடுகளிலெல்லாம் களிப்பையுடைய மயில்களாகின்றன அவர்கள் வீடுகளிலெல்லாம் இலட்சுமிசந்தோஷமாய் வாசஞ்செய்வாள் மரத்திலேகட்டியிருக்கிற கூடுகளிலெல்லாம் கரிய குயில்கள் இருந்த கொண்டுகூவுதல்செய்ய அந்தக்கோசலநாடுமுழுதுமிப்படிநடக்கின்றன

பெடைகி டப்பவும் பிள்ளை கிடப்பவும்
இடைகி டப்ப விளவனச் சேவல்கள்
மடைகி டக்கும் வளைமுத்தை யண்டமென்
நடைகி டப்பன வன்னப் பெடைகளே.

இ-ள். பெட்டையன்னவக னொருபுறத்திலே யிருக்கவும், குஞ்சுக னொருபுறத்திலேயிருக்கவும், இளமையான ஆண்ணவகள்நடுவேகிடக் கின்றன. நீர்பாய்கிறமடையிலேயிருக்கிற சமகினது முத்துக்களைத் தவ கள் முட்டை யென்று நினைத்து பெட்டையன்னவகள் அடைகிடக் கின்றன. எ-று. (சக)

சாயெ லாம்பரு வச்செழுஞ் சாலியின்
காயெ லாந்துன்று கன்னற் பட்டப்பையுள்
மேய லாவின மேதிக வின்கடை
வாயெ லாழுத்து மாலைக ண்னுமே.

இ-ள். கோரைசுள்போல் முழுதும் விளைந்துகிடக்கிற செழுமை யான நெல்லுப்பழக்களையெல்லாம் தின்று கரும்புத்தோட்டங்களிலே புருத்துமேய்வதஞ்வே இளமையான எருமைமாடுகளின் கடைவாயெல் லாய் முத்துக்காவைகள் தொங்கும். எ-று.

முத்தானது, மதி-மேகம்-சங்கு-சிப்பி-மீன்-நத்து-முதலை-உடம்பு-
தாமஸ்-லாஷை-முருகு-கரும்பு-செந்நெல்-மூங்கில்-யாணை-கொம்பு-பன்
நிக்குகாம்பு-பகவின்-பாஸ்-நாகம்-கொக்கு-நங்கையர், எழுத்து என்னும்

இருபதிடங்களிலும் பிறக்குமென்பது பிரமாணம். இங்கு, எருமைமாடுகள் கரும்புத்தோட்டத்துட்புகுநது அதனைத் தின்னலால், கரும்புகளின் கணுக்களில் முளைத்திருக்கிற மூத்துக்கள் அவ் வெருமை மாடுகளின் கடைவாய்களில் ஒன்றன்பி னொன்றாக வொட்டிக் கோவைபோலும் தொங்குகின்றன வென்றார். (௫௦)

மட்டி லாம - வாஞ்சுடை வானிவி
டெட்டி யன்ன மிநிந்து பறக்கவாரி
விட்டி ரங்கடு பார்ப்பினை மென்மலர்த்
தொட்டி லாட்டித் திரைகு மூர்த்தமால்.

இ-ள். அளவில்லாதபெண்கள் நீராடுகிறகுளங்களை விட்டு அன்னங் கள்தூரமாய் ஒடிப்பறந்துபோக, அப்போது வாயைத்திறந்து கத்துகிற அவற்றின் குஞ்சுகளை, அலைகள்மிருதுவான தாமரைமடங்களையே தொட்டி லாகக்கொண்டு அசைத்து தூங்கச்செய்யும். எ-று. (௫௧)

பள்ளி மேற்பன சக்கனி பூதலல்
வெள்ள மேற்கம லத்தலர் மேல்விழ்
உள்ள மேற்கமு னுண்ட லவாவிழில்
வள்ள மேற்பன போல்வன வானிபோ.

இ-ள். மரத்தடியாகிய பள்ளங்களிலே கிடக்கிற பலாப்பழங்களி னது தேனூறலானது அவருள்ளுளத்து நீர்மேல் மலர்ந்திருக்கிற தாம ரைமலரின்மேலே பாயுங் காட்சியானது, முன்னே மனந்திருத்தியாகக் குடித்த குளங்கள் ஆசையினாலே தொன்னைகளை வந்துவனபோலிருக் கின்றன. எ-று. (௫௨)

பூகத் தின்செழும பாளையைப் புன்கவி
நாகத் தின்பாட மென்று நடுங்கியே
பாகத் திற்றின்று விட்ட பலாக்கனி
மேகத் திற்புரை வெங்கதி ரொக்குமே.

இ-ள். கமுகமரத்தினது செழுமையான பாளையைப் புத்தியின் மான குரங்குகண்டு பாம்பின்படமென்று பயந்து ரசத்துடனே தின்று கொண்டிருந்து விட்டுவிட்ட பலாப்பழமானது, மேகத்திலே மறைகிற சூரியனை ஒத்திருக்கின்றது. எ-று. (௫௩)

சேறு பாபயலர்த தேனெடு தீங்கனி
ஊறு பாய்வவு மொண்கரும் பட்டதிஞ்
சூறு பூய்வவுந் தத்தமிந் கூடியே
ஆறு பாய்வன வங்கங் கனந்தமே.

இ-ள். நிலத்திலேசேறுண்டாக ஒழுகுகிற பூத்தேனுடனே இனிப் பானபழங்களிலாருகிற தேன்பாய்வனவும்; அழகிதான கரும்பை யூட்டி ன இனியசாறுகள் பாய்வனவும் தம்மி லொன்றாகக்கூடி ஆறாகப்பாய் வனவாகிய அந்தீத இடங்களுள்ளாய் அநேகமுண்டி. எ-று. (௫௪)

உச அரிச்சந்திரபுராணம் மூலமும் உரையும்.

பாந்து நங்கு பல்கயான் லோபங் கிளந்
நெய்யால் வந்தவன் கிருதிய தாதுகா
குன்றன் வீற்றொன் மலமுதமுழு வென்னலே
முன்று லுமமாணி மாடமு மொர்க்குமே.

இ-ள். இளதென்றலானது வந்து பரிமளந்தகிய மலர்களிலே
பரவி அங்கே உதிர்ந்த பராகப்பொழிகள், மல்களின்மேலே பெய்கிற
பொன்மழைக்கூட்டம்போல் வாசல்களிலும் அழகிய வீடுகளின்மேலும்
நிரம்பப்பட்டும். ஏ-று. (௧௫)

கல ருந் தாது நிந்நி யோர்சுவர்
அகலக் வந்தொன் றொரிய மராமணி
பகலன் முங்கண் மொயன பாறெலாம்
குநுளி ருந்த ரொமுந்தன் குறிஞ்சியே.

இ-ள். முருகக்கடவுள் விளங்குகிற செழுமையான குளிர்ச்சியை
யுடைய குறிஞ்சிலமெங்கு, கெடுதலிலலாத தினை ப்புனத்திலே கிளி
களை ஒட்டுகிறவர்களாகிய குறவர்கள் அகன்றவண்ணிலேவைத்து வீசுகிற
நாகர்த்தங்கள் (மேலெழுந்து விழுகிற தோற்றமானது), ஒவ்வொரு குரி
யன் கீழேவிழுகிற திரட்சியை யொத்தன. ஏ-று. (௧௬)

நெய் ம ரெந்தளி னித்தில வண்டலில்
கொடிய காதுவிட ளிழைந்ததிடுங்
கடிய நிலக் கருந்த ணுளையெயர்
மடியி லேறி வளைகன்முது நினுமே.

இ-ள். விசாலமாயிருக்கிற நெய்தனிலத்திலே முத்துக்க ளொதுங்
கிக்கிடக்கிற சேற்றுநிலத்திலிருந்து, கொடுமையான காமத்தினாலே
சுழியிட்டுக்கொண்டிருக்கிற பரிமளத்தைக்கொண்ட நீலமலர்போலுங்
கரியகண்களையுடையவிலைச்சிகள் மடிமேலேறிசங்குகள்முத்தைப்பெறும்.

கலைய வக்குந் கருங் ணுளையசியர்
புலைய வக்கு நறைக்கும் பொருந்தியே
விலைய வுபன வென்முந்த பேபற
விலைய வக்கும பரநலா நெய்தலே.

இ-ள். தருமநிலையை அளவுசெய்திருக்கிற விலையர்களுடைய நெய்த்
நிலத்திலே, காமநிலை அளவுசெய்து பார்க்கிற கரிய கண்களையுடைய
விலைச்சிகள் இழிகுணத்துடனே அளவுசெய்து வீழ்கிற தள்ளுக்குச் சம்
மதமார்க விலைக்கு அளவுசெய்து கொடுப்பவை வெள்ளிய முத்துக்களே.
ஏ-று. நெய்தல் கடற்சார்பு. (௧௭)

நிலம்வி ளக்கிடு நித்தில நீலவுந்
பலம்வி ளக்கிடு னையுனல் பண்பினன்

எலம்வி வாக்கிடு நல்லவந் ஸாய்மொழி
குலம்வி வாக்கிடும் கோசல நாடேரே.

இ-ள். எல்லா நாட்டுக்கும் சிறேஷ்டமாக விளங்குவதான கோசல நாட்டில், முத்துக்கள் நிலங்களெல்லாம் பிரகாசித்துச் சொண்டிருக்கும். பசுமையான ஜவுட்களிலே நீலோற்பலமலர்கள் விளங்கிக்கொண்டிருக்கும். நல்லோர்களுடைய வாய்ச்சொற்களிலே பிரயோசனமான நன்மார்க்கங்கள் விளங்குவதாயிருக்கும். எ-று. (ருக)

நாட்டுச்சிறப்பு - முற்றிற்று

ஆட விருத்தம் - எங்.

நகர சீசிறப்பு.

கலி விந்நம்.

மகர தோரண வாயிலு நாற்சிறுந்
சுகர மாமதி லுஞ்செறி தோகந்
சுகரர் வரீன்புகழ் சாற்றா மயோத்தமீ
நகர மேன்மை சிறிது நா நடுவாம.

இ-ள். மகரதோரணங்கள் கட்டியிருக்கிற கோட்டை வாசலும், மதிலுறுப்புகளும், அவ்வுறுப்புகளையுடைய பெரியமதிலுஞ்சூழ, அம்மதிலைச் சூழ்ந்தபெரிய அகழானது, இதுவே சுகரர் தோண்டிய கடலென்று சொல்லு, அந்தச்சுகரர்களுடைய பெரிய புகழைப் பிரசித்தப்படுத்துவதான அயோத்திமாநகரத்தினது மேம்பாட்டை (இனி எம்மாலே கூடிய வளவுக்) கொஞ்சம் சொல்லத் தொடங்குகிறோம். எ-று. (க)

மாட மாளிகை யும்மலை ப்பார்களியுங்
கூட கோபுர மும்பெருங் கோயிலு
மரீட ரங்கு மணியுறச சாலையும்
பாட லங்கரி வைகிய பந்தியும்.

இ-ள். வீடுகளும் உப்பரிகைகளும் மடைப்பள்ளிகளும் கூடங்களும் கோபுரங்களும் பெரிய அரண்மனைகளும் நடனம்பண்ணுகிற நாடக சாலைகளும் அழகிதான தருமசீத்திரங்களும் குதிரைகளும் யானைகளும் நிற்கிற இடங்களும் மிகவுள. எ-று. (உ)

மூர னன்னவர் மாமயி ணன்னவர்
தார டார்த புயமுந் தனங்களு
நேர டார்து நெருக்கலின் வீழ்ந்தபொன்
ரை மின்னுவ வாவண வீதியே.

இ-ள். மன்மதனை ஒத்த புருஷர்களும், அழகிய மயிலையோத்த சாயலையுடைய பெண்களும் ஆகிய இவர்களுடைய மானைகள் நெருங்கிய

உக அராசசந்திரபராணம் மூலமும் உரையும்.

தேர்களும், கொங்கைகளும் நேரேபொருத்தி நெருங்குதலினாலே உதிர்ந்த பொன்னும் முதலும் கடைவீதிகளிலெல்லாம் விளங்கிக்கிடக்கின்றனவா யிருக்கும். எ-று. (உ)

அவ்வுதங்கு மனத்தரிச் சந்திரன்
மன்பு கழ்கொழுந் தோங்கித் தழைத்தல்போற்
பொன்பு ணர்முலை யார்புலர்த் தும்மகி
வின்பு னைசென் மெழுமுக னொங்குமே.

(ஆ)-ஊ. அன்புதங்கிய மனத்தினனாகிய அரிச்சந்திரமகாராசனுடைய புகழானது கொழுந்துகொண்டு வளர்ந்து தழைப்பதுபோல், பொன்னிறமான தேமலைக்கொண்ட தனங்கையுடைய பெண்கள் கூந்தலைக் காயச்செய்கிறதற்கு மூட்டுகின்ற அகிற்கட்டைகளின் புகையானது ஆராய முகடெல்லாம் போய்ப்படரும். எ-று. அன்பு - தெய்வபக்தி. 1)

சோனை யார்ப்பென ஓழித் தொடர்ந்தெனச்
பேனை யார்ப்பென தேரொலி யார்ப்பென,
வாளை யார்த்துறும வாய்பரி யார்ப்பென
வாளை யார்ப்பென வாவண விதியே.

(ஆ)-ஊ. கடைவீதிகளில், மேகங்கள் முழங்குவதுபோலவும் ஊழிக் காலம் வந்தாற்போலவும் சேனைகளும் சத்திகுகின்றன. தேர்களினாலே விய முழங்குகின்றன. ஆகாயத்தை யளவிச்செல்வதாய்த் தாவுகின்ற குதிரைகளும் அனுமானிக்கின்றன. யானைகளும் வீறிடுகின்றன. எ-று.

வேத வேதை விரான்குலே யோதையான்
நத வேதை குலேயோதை யாடுவார்
பாத வேதை பரிபுத் தோதையாழ்
நாத வேதை நாப்பென நாளுமே.

(ஆ)-ஊ. வீதிகளிலே, வேதகோஷ்டங்களும், பெரிதான கலைஞான வொலியும், இனிய கீதங்களினாலேயும், மூங்கிற்குழல்களினாலேயும், ஆகி கிறவர்களுடைய காலிலுள்ள சதங்கைகளினாலேயும், சிலம்புகளினாலேயும், வீணையிலுண்டாகின்ற கானவொலியும் நாள்தோறும் உண்டாகிக் கொண்டே யிருக்கின்றன. எ-று. (சு)

சிள்ளை பாடுவ தீதங்கர் சாரிகைப்
பிள்ளை பாடுவ வேதம் பிராமணர்
தொள்ளை பாடுவ ரின்னிசைச் கோதையர்
வள்ளை பாடுவர் மன்னவன் வண்மைவே.

(ஆ)-ஊ. கிளிகள் பாட்டிகளைப் பாடுகின்றன. நாகணவாய்ப் புட்கள் மழலைச் சொற்களைப்போற்பேசுகின்றன. பிராமணக்கூட்டங்கள் வேதங்களைப்பாடுவார்கள். இனிதான இசையிணையுடைய பெண்கள் அரிச்சந்திரமகாராசனுடைய உதாரணங்களை வள்ளையென்னும் பிரபந்தத்தில் அழைத்துப் பாடுவார்கள். எ-று

வள்ளையன்பது, உலக்கை யோசசித் தத்தலைவன் வளங்கூறி மகளிர் பாவெது. (எ)

கூட - லோங்குவ கோதையர் யாவர்க்கு
பூட - லோங்குவ தவ்வை பொருத்திக்கு
மாட லோங்குவ கண்ணுறாக் கன்றன்று
பாட லோங்குவ நித்தலும் பாணர்ந்தே.

இ-ள். (உவ்வயோத்திராகரத்திலுள்ள) பெண்களெல்லோருக்கும் எப்போதும் தத்தம் நாயகருடனே கூடுதல் அதிகமாயிருக்கும். மூதேவியொருத்திக்கு நாகதிரம் (அங்குரம்) மெத்தர்கியலாமையா லுண்டாகிய) புணக்கே அதிகமாயிருக்கும். நாடகிகளுக்கு அந்தந்த நாள்கடோறும் ஆடுகிறதொழிலே அதிகமாயிருக்கும். பாணர்களுக்கு நாடோறும் பாடுகிறதொழிலே அதிகமாயிருக்கும். எ-று. பாணர்-புகழ்த்து பாடுவோர்.

பொற்ப ராககர்ப் பூர பராகச்செம்
பற்ப ராக பயோதர வேசையர்
விற்ப ராக மிராவிடி யன்முதற்
சுற்ப ராகம் நாடக கானோ.

இ-ள். பொன்னிறமான கந்தபொடிசளும், பச்சைச்சர்ப்பூரத்தான் களும், சிவந்த பதுமராகம் மணிமாலைகளுங் கொண்ட கொங்கைகளையுடைய வேசையர்கள் தங்கள் தேகத்தை (இச்சித்த புருடர்களுக்கு) இராக்காலமுழுதும் விஸேக்குவிற்பார்கள், இராகவகளும், அந்த நடனத்துக்கேற்ற பாடல்களும் விடியற்காலத்துக்கு முன்னே கற்றுக்கொள்வார்கள். எ-று. (சு)

எம்மி னன்னி யிருந்தன யாவையும்
வம்மி னென்ன வையுட்பது மானலே
சிம்மி நின்ற வியன்கொடி பெயர்நாணம்
சும்மி னின்ற வாய்நித் தாய்நடுமே.

இ-ள். உவ்வயோத்திராகரத்தார்களுடைய வீடுகளின்மேலெல்லாம் மிகுந்து நிற்கின்ற சிறந்த கொடியாடைகளானவை, தமக்குள் ஒங்குகின்ற, எங்குவிடத்திலே சேர்த்திருக்கிற எல்லாப் பொருள்களையும் (ஆசையால்) கொள்ளவாருங்கள் என்று கூப்பிடுவதுபோலத் துவண்டு விளங்கும். எ-று. (க0)

முன்னை மூதவத் தான்முழு துக்குநல்
லன்னை யாமரிச் சந்திரன் றன்னைமா
லென்ன மேல்வனோந் திண்டிப பாற்கட
றன்னை யொத்த தவனாக் கொடிசனே.

இ-ள். வெள்ளைக் கொடிகளானவை, பூர்வத்திலேசெய்த பெரிய நவத்தினாலே எல்லாப் பொருள்களுக்கும் நல்ல தாய்போன்ற ஆரிச்சை

உஅ அரிசசந்திரபுராணம் மூலமும் உரையும்,

திரமகாராஜனை விஷ்ணுவென்று நினைத்து மேலேகுழந்து பர்வீன பார்
கடலை ஒத்திருக்கின்றன. எ-று.

நிருத நோக்ரிபற் சித்திரப் பாவையை
பருத நோக்ரிப வன்பரை வல்லை
நருத நோக்ரிப அடலி திணைச் சூரி
பருத நோக்ரிப மனை பழிக்குமே.

இ-ள். (அந்தந்த வீடுகளில்) பிணக்குகோக் குடையதா எழுதியிருக்கிற சித்திரப்பிரதிமைகளை, தங்கனையனைக்க கோக்குவதுபோல் அணைக்கப்பார்க்கின்ற காயகர்களை, கொடிபோலும் இடைகளையுடைய பெண்கள் மனமுருகப் பார்க்கின்ற பிணக்குப் பார்வைவானது, உயிரைக் கொள்ளைகொள்ளப்பார்க்கின்ற மயனைப் பழிக்கும். எ-று.

திருக கோடிகியலாவது, முருகிய முகத்தோடு பிணக்குப் பார்வை
தொன்ற விருத்தல். (கஉ)

பரணை நெருவி சூதவன் முநா போர்க்
கரணமக்கிர சக்திர னொருரை
ரரணை ந்தது வரை யிட்ட ம்மோற்
நரணை நெருவி தோணி நிற்குமே.

இ-ள். மாபுபாட்டையுடைய நீண்ட வச்சிராயுதத்தைத் தாங்கிய இத்திரனானவன் மூளுவான சண்டைக்கு, நம்மைத் தன்பேராவண்ணம் காப்பவன ரட்சகனான அரிசசந்திர மகாராஜனை யாமென்று அடைக்கலமென்று வந்திருக்கிற டெரிய மலைகூட்டம்போல், திரட்சியாய் நீண்ட குதிரைகள் கட்டுவதான தேரின் வரிசைகள் நிற்கும். எ-று.

பொன்னாட்டுக் கிறைவனாகிய இத்திரன், முன்னொருகால் தன் கைப்பட்டையாகிய வச்சிராயுதத்தினால் மலைகளின் சிறகளைச் சேதித் தனனாகலின், அன்னோன் மீண்டு மச்செயகை விசாப்பானென்னும் நீதியால் வரைகள் அரிசசந்திரனைச் சரணடைந்துபோலத் தேரின் வரிசைகள் நிற்கின்றனவென்னும் பொருள் தோன்ற இசெய்யுளிற்கூறியது, அத்தேர்களினது உயர்ச்சியும் திரட்சியும் வியந்து கூறியபடி என்க. (கங)

எம சாலையு நீன்னிசைச் சாலையு
மோம சாலையு நாப சாலையு
நாப சாலையு தோகையா மாதவம்
நாப சாலையு பீகையம் கில்லவே.

இ-ள். திரவியங்க ளிருக்கிற சாலைகளும், இனிய இசைநூல் கற்கிற சாலைகளும், ஒம்பண்ணுகிற சாலைகளுடனே - நமசத்திரச சாலைகளும், புனைகள் கிளருகிற கமையற்சாலைகளும், பெண்களுடைய மிகப் பெரிதான காமாணுபவம் பண்ணுகின்ற சாலைகளும் அநக்கரிலே அளவில்லை. எ-று. (கச)

அறமிருந்து மனத்து லனைவந்துந்
நிறமிருங்கும புபதநிற நெய்நெய்
நிறமிருங்கும் படை யில்ல வாய்க்கின்
மற்றி ருக்கு ம டைதயி கன்னிவே.

இ-ள். அந்நகரமாகக்ருடைய பனததில் தருமமே குடிக்கொண்டிருக்கும். தோள்களில் சூரியமாதததயமே நிலைக்கொண்டிருக்கும். ஆபத்தவகவினிடைத்திலே சூரிகாத்தியே நிலைபெற்றிருக்கும். பெண்களுடைய கண்களிலே பிணவருவ குணமே பிராப்தமாயிருக்கும். எ-று. (சுரு)

நெட்டி மன்னவர் கர்முடிநதடி
மட்டி மேந்தமன் வானமாய் நிலையு
ண்டென் பாரவற்றி மாநுல பன்மைபா
விட்டு னைக்குடை பென்பாறு தோந்தே.

இ-ள். அந்த அரிச்சந்திரமகாராசன் அரசாளுகையைத் தொடங்கி பிரகாசவகொண்ட திருமுடிக்குடிக்கொண்டிருக்கும் மனவும் ஏக்கமென்பது அந்த ஓரியால்மிகச் பட்டணத்தகு இவ்வே. சமைத்தானகிறவர்களை யல்லது, பிச்சைக்கு வீருகிறவாக வில்லாமையினால், பிச்சையிட்கொண்டிருக்கையையுண்டென்பதான இவ்வேகக்கொண்ட தோன்ற அந்நகரில் உண்டானத்திலுண்டு. எ-று. (சுரு)

கற்றி மிக்கோலைக் கண்டந்நி காழந்
முற்றி மின்னாய் மோட்டி நன் கொங்கையா
லிற்றி மீட்டமுங் தென்னு மிந்தவாய்
மற்றி மீட்டபயம் மன்ன லத் தில்லையால்.

இ-ள். எப்போதும் கொலைத்தொழிலைக் கற்றுள்ள பெண்களின் கண்களைக்கண்டு காழ்க்கமான புருஷர்கள் கிரம்பக்கொள்ளுகிற துன்பமும், உயர்ந்த இளமைப்பருவத்தையுடைய கொங்கைகளின் கனத்தாலே இடையானது ஒடிந்துபோகுமென்பதான துன்பமும் அந்நகரில் உண்டேயன்றி, வேறு துன்பம் அவ்விடத்தில் இல்லை. எ-று. (சுரு)

இளம் ருப்பினன் கொங்கை கமந்தின
தாழ்ந்நிந்திற் தங்கதன் னுத்தென
வழிய பாதத்திற் கொன்பொற் சிலம்பிடு
மாய் மன்னு யாழ்ந்நிந்திற் சிலம்பிடு.

இ-ள். யானைக் கொம்பு போல்வனவான கொங்கைகளைத் தாங்கி இடையானதுகெடீதலாக ஒடிந்துபோகும் தகுதியானதல்ல இதுவென்று இரண்டு கால்களுக்கும் அழகிதான பொன்னாலாகிய சிலம்புகளிடமிருந்திப்பதான அபயக்குரலேயல்லாமல் அவரு வேறு அபயக்குரல் இல்லை.

அபயக்குரல்-பயமில்லாமையை வேண்டுகுரல்.

(சுரு)

நிறையுந் தாமரை நீட்டத்தி னற்புனர்
சிறைபு மூன்றிச் சிறைபிறி தில்லையால்

௩௦ அரிசந்திரபுராணம் மூலமும் உரையும்,

பிறையு மென்முலைப் பேரையர் சிற்றிடைக்
குறையு மன்றிக் குறையிற் தில்லையே.

இ-ள். மாட்சிமைதங்கிய தாமரைமலர்களினீட்சியிணையுடையநல்ல
நீர்க்குளங்கள் முதலானவைகளுககுச் சிறைசெய்வதேயன்றி, வேறு
சிறைசெய்வதில்லை. சந்திரப்பிறையும், மெல்லியதனங்கள்வாய்க்கதபெண்
களிணுடைய சிறிய இடைகளும் தேயுமேயல்லது வேறுதேய்வில்லை. ()

சிறைசெய்தல் - காவல்செய்தல்.

(௧௧)

பொருந்தி பரணமுடியும் புனலு -
நெருந்த வாழ் பெருகுறை யன்றினார்
பருந்தும் பைங்கிளி யும்மொரு பஞ்சரத்
தருந்து வாழும் பகலுமே.

இ-ள். ஒருதிறையிலே மாணமுடைய தண்ணீரைச்சேர்த்து குடித்
துக் கூடிவாழ்வதாயிருக்கும். பருந்தும் பசைக்கிளியும் இரவும் பகலும்
அன்புடனே ஒருகூட்டிலே கூடியிருந்து வாழ்வதாயிருக்கும். எ-று. ()

பொருந்தும் வேத புராணமும் புரந்திரன்
நெருந்தும் தான தியாகமும் யாதும்
பருந்தும் மாந்தவ் பருந்தும் பருந்தும்
சருந்தும் தோன்று பருந்தும் சருந்தும்.

இ-ள். அந்தக்கரத்திலே, அந்தக்க தெரிதலும், வேதபுராணங்கள்
பாராயணஞ்செய்கலும், அசனாலே புகுதியிலே தெளிவுடைத்தாயிருத்த
லும், தானங்கொடுத்தலும், தியாகஞ் செய்கலும், யாதங்கள் பண்ணுத
லும், மயக்கமில்லாத பெரிய தவங்களசெய்கலும், சம்பததுக்கொண்டி
ருத்தலும், சேவகாருணயமுண்டாயிருத்தலுமேவிளங்கிக்கொண்டிருக்கும்

மேற்படி வேறு.

அத்திரு நாயக்கனாரை மணித்தும்
பத்திகளு மத்தொகையி னையபொறு று கோயிற்
சத்திர மணித்தும்சன் முத்தனி செழுமொழி
சத்திர நிழற்றும் சந்திர நிருத்தான்.

இ-ள் அப்படிப்பட்ட திருக்கரத்திலே வரிசையாக ஆயிரம் ரத்தத்
துண்களுள்ள மண்டபவரிசைகளும், அந்த ஆயிரமாற்றுப் பகம்பொன்
னாலேசெய்திருக்கிற அரண்மனையுமாக அமைந்திருப்பது லநேக சித்திர
விசித்திரங்களாக ரத்தங்களைபதித்திருக்கிற செவகாசனத்தின்மேலே முத
துகள்களாலே அலங்கரித்திராவினற செழுமையுடைய பொன்மயமான
பூச்சுகிரக்குடை கழல்செய்ய அதனகீழே அரிச்சந்திரமகாராசன் கொ
லுவிருந்தான். எ-று. (௨௨)

என்னதில் தென்னதில் தென்றிருக்கை கூப்பி
மன்னவ ரிந்தென்றைகள் வந்தினி தளப்பத்

துன்னுமறை யோகாப்பலா சோதிட முறைப்ப
மன்னுகவி வாணாபலா மங்கல ரிபயா.

இ-ஊ. ஒருபுறத்திலே, என்னது இவ்வளவு, என்னது இவ்வளவு
வென்று சொல்லி இரண்டுகைகளையுங் குவித்துக்கொண்டு அபசர்கள்
கொடுக்கவேண்டியு பொருள்களைக்கொண்டுவந்து சந்தோஷமாக அளவு
செய்துகொடுத்தகொண்டிருக்கவும், ஒருபுறத்திலே நெருங்கின வே
தப்பிராமணர்கள் பலருமவந்து பஞ்ஞாபமுதலான பொருதக நிமித
தங்கள் சொல்லிக்கொண்டிருக்கவும், மற்றொருபுறத்திலே நல்ல பெற்ற
கவிலல்லவர்கள் பலருங்கூட சடமானகவிகள் பாடவும். எ-று.

இதுமுதல் மொன்பதுபாடல்கள் குளகம். (௨௩)

முந்தையிர விக்குல முந்நுழைமை போநிப
வந்தகுல மந்திரிக நாப நாபிப முந்நு
சந்திர முந்நுநமனி யநகன நந்திர
சந்திர மந்திரிப நாப நந்திரிப நாப

இ-ள். பழமையான சூரியகுலத் தோன்றியவழிமுதல் பிரதான
மானத்திறப்புடனே கூடி வந்திருந்துள்ள சிறேஷ்டகுலத்தினர்களும, மண
டலீகர்களும் ஒருபுறத்திலே சூழ்ந்திருக்கவும், இருபக்கத்திலும் சந்திரன்
போலும்கூடும், பொன்மலைபோலும் கனமான தனங்களுடைய சௌந
தரியமுள்ள பெண்கள் வெண்சாமரங்களைச் சுழற்றி சுழற்றி வீசுகிற
செய்கைகள் மாறிமாறி நடந்துகொண்டிருக்கவும். எ-று. (௨௪)

ஆகாச மணிககட நந்திரநல நாபநத
மாடக முந்நுக்குடி மந்திரியாநல நாப
பாடக பதப்பரி புரத்தொவி யெழுபா
நாடக மந்திரிய ரசை நந்திர மாட.

இ-ள். பொன்னினாலேசெய்து ரதங்களைபதித்திருக்கிறகவகணங்க
ளணிந்த கைபதிய முறுக்கானிகளை முறுக்கி மடநதைப்பருவப்பெண்
களு பாடிக்கொண்டிருக்கவும், ஒருபுறத்திலே பாடகங்களணிந்த கால்
களிலே சிலம்போசைகள்கிளர நடனஞ்செய்கிற பெண்கள் அசைந
தசைந்து நடனஞ்செய்யவும். எ-று. (௨௫)

ஆகமிசை தங்குமணி யாரமு மவற்றின்
பாகமிசை சோதிவிரி பன்மணியு மின்னக்
கோகனக மங்கையொடு கொற்றவைபு மம்பொன
வாகுவல யங்களு மணிப்புய மிலங்க.

இ-ள். மார்பின்மேலே தங்கியிருக்கிற ரத்மாலைகளும்முத்துமாலை
களும், அவைகளின் நடுவேசோதிகளைப் பரப்புகின்ற பலவகை ரத்நங்கு
ளும்பளபென்னவும், செந்தாமரை மலரிலிருக்கிறவட்சமியும் வீரலட்

“குளகம் பலபாட பொருவினை கொள்ளு”-என்பது குத்திரம்.

௩௨ அரிச்சந்திரபுராணம் மூலமும் உரையும்.

சுமியும் அழகிதான பொன்னுலாகிய அழகுக்கொண்டகேழூரங்களும் அழகிய தோள்களிலே விளங்கவும். எ-று. (உசு)

சோமனை புடித்த நஞ்ஞ மாபுதி சுடந்த
மாமணிவ நென்னவொளிர் சுடந்த நிலங்க
மாபகர குண்டல மாணித்த நஞ்ஞ வீசச்
சோமனை வாழ்ந்திருக்கையி னிலங்க.

(ஆ-௩. சந்திரனைச் சடைமேற் சூடிக்கொண்டிருக்கிற பார்வதிநாயகனான பரமசிவனாலே எரிசுப்பட்டாசமன்மதன் இவன்றானென்று சொல்லும்படி பிரகாசிக்கிற பேரழகு விளங்கவும், பெரிய மகரகுண்டலங்கள் ரத்தங்களினுடைய சிறந்த கார்திசளை வீசவும், உயிர்க்காவல் செய்கிற உடைவாளானது திருக்கையிலே விளங்கவும். எ-று. (உஎ)

புட்பாடு கரத்தவடி பரந்தொழுது நெறு
பொடிபாடு வடுப்பாடு கறுப்புதுதல் பொங்கு
புடித்தலை புடித்தலை புடித்தரை நுய்த்த
வடுப்பாடு கறுப்புதுதல் பொங்கு

(ஆ-௪. உடுக்கைதவகின் கையையுடைய சிவனடியார்களை வணங்கி, விபூதி தூளிசந்தைன்ற வடுவாகிய கறுப்பானது நெற்றியிலே விளங்கவும், எட்டுத்திக்குகளிலுமுள்ள அரசர்கள் கிரீடமணிந்த தலைகள்பட (அரிச்சந்திரமகாராசன் பாதங்களில்வீழ்ந்து) வணங்குதலினாலே, (அக் கிரீட) வடுவாகிய கறுப்பு இரண்டு மலர்போலும் பாதங்களில் விளங்கவும். எ-று.

அரிச்சந்திரமகாராசன் சிவனடியாரிடத்தும், எல்லாப் பாவங்களை யும் போககவல்ல விபூதியினிடத்தும் மிசப் பற்றுடையவரென்று இசையுளால் விளங்குகிறது. சார்வதாகாலமும் விபூதியையள்ளி நெற்றியிலே பூசுதலினாலுண்டாகிய வடுத்தோன்றுமெனபார் “பொடிப்பட வடுப்படு கறுப்புதுதல் பொங்கு” என்றார்.

சிவனடியாராகின் பெருமைபினை,

“எவரேனுந்தாமாக ஸிலாடத்திட்ட திருநீறுஞ்சாதனமுங் கண்டாலுங்கி, யுவரா தேயவரவரைக் கண்டதோது உசந்தழிமைத்திறநினைந்தங் குவந்துரோக்கி, இவர்தேவரவர்தேவ ரென்றுசொல்லி யிரண்டாட்டா தொழிந்தீசன் றிறமேபேணிச், கவரா தேதொழுமடிபூர் நெஞ்சினுள்ளே கன்றப்பூர் நெதறியைக் காணலாமே.”—என்னும், திருநாவுக்கரசுசுவாமிகள் அருளிச்செய்த தேவாரப்பதிகத்தா னீறிக்

விபூதியணிதலினாலுண்டாகும் சிறப்பினை

“வேதத்திலுள்ள துநீறு வெந்துயர்தீர்ப்பதுநீறு
போதந்தருவதுநீறு புன்மைதவிர்ப்பதுநீறு

வோதத்தருவதூறு வுண்மையிலுள்ளதூறு
சேதப்புனல்வயல்குழந்த திருவாலவாயன்றிருநீறே.”—என்னும்
திருஞானசம்பந்தமூர்த்திகள் தேவாரப்பதிகத்தானறிக. (உ௨)

‘காலமது கண்ணிகதி ருஞ்சகிபு மொத்தெண்
பாலளவு நீங்கதிர் பரப்புவன போலக்
கோலமுக நின்றொளி குலாவவதன் மீலே
சாலமணி மேவுமுடி நின்றொளி தயங்க.

இ-ள். சமயத்தெரிந்து குரியனுஞ்சந்திரனும் ஒருசேரக்கூடி எட்
யத்திக்குகள்முழுதும் நீண்டகிரணங்களைவிரிக்கிறதுபோல், அழகிதான
திருமுகத்திலேநிலைகொண்டு ஒளிவிளங்கவும், அந்த முகத்துக்குமேலே
ரத்தங்கள்பதிந்திருக்கிற கிரீடத்திலேநிலைகொண்டு ஒளிவிளங்கவும். ()

கண்ணக நிறைந்திமை கடந்துகடை தூவி
மண்ணக மடங்கலு மடைந்துயிர்கள் வாழ
விண்ணாளவு தூவிமிகு வெங்கலி கரப்பத்
தண்ணலி நெடுங்குட லிடங்கொடு தழைத்

இ-ள். குளிர்த்துள்ள கிருபையானது, இரண்டு கண்களுக்குள்ளும்
நிறைவாய் இமைகளுக்கு மேற்பட்டு கடைக்கண்களிலும் தாவுதலாய்
இந்த மண்ணுலக முழுதும் வியாபித்து உயிர்களெல்லாம் சுகந்தை
யடையவும், ஆகாயத்தளவுஞ் சென்று மிகுதியாகிற வெவ்விய கலிபுரு
ஷன் மறைந்துபோகவும், நெடிய கடலைப்போல் விசாலங்கொண்டு
பெருகவும். எ-று. (௩௦)

வந்தெறி பயோததுயின் மண்டுதிரை வானிற்
செந்துநரை யூடுதிசுழ் செங்கதிர் கடுப்பச்
சந்தமுலை மாதரிடு சாமரையி னூடு
சந்தர ம்ணிப்பணி தூலங்குட விருந்தான்.

இ-ள். கரைமேலே வந்து மோதுகிற கடலிலே நெருங்கின அலை
கள் ஆகாயத்திலே வீசுகிற நுரைக்குள்ளே விளங்குகின்ற இளஞ்சூரி
யனை ஒப்பாக, அழகான தனங்கையுடைய பெண்கள் வீசுகிற சாமரங்
களுக்குள்ளே அழகாமணியமான ரத்நாபரணங்கள் விளங்க, அரிச்சந்
திசுமன்னன் அரசிருந்தான். (௩௧)

நகரச்சிறப்பு - முற்றிற்று.

விருத்தம் - ஈச.

முதலாவது விவாகக் கிரண்டம்.

கலிநிலைத்துறை.

இருந்த காலேரி வியாவார்க்கும் விடைகொடுத்தருளித்
திறந்து மாமுடி மன்னவன் சிலரு னிருப்பப்
பொருள் நன்னெறிப் புண்ணிய தூத்தங்க ளாடி
புருத்த வந்தின ரனேகாவந் தருநக ரடைந்தார்.

இ-ள். அவ்வா றிருக்கிறசமயத்தில், எல்லோருக்கும் உத்தரவு
கொடுத்தனுப்பிவிட்டு, செவ்வையான பெருமை பொருந்திய கிரீட
மணிந்த அரிச்சந்திர மகாராசன் சிலபேருடனே அச சபாமண்டபத்தி
லிருக்கும்போது, பொருத்தமுள்ள நன்மார்க்கத்துக்குக் காரணமான
புண்ணிய தீர்த்தங்களிலே ஸ்ானஞ்செய்து அருமையான தவத்தை
யுடைய அனேக முனிவர்கன்வநது அந்நகரத்திலே கூடினார்கள். எ-று.

ரடைய புண்ண முரு சிகைபுதுண் துகம் ரேயந்த
வடைய மாற வுரிசுறு முடிததழ கருந்த
விடைய நீ தாழ்சிறு பண்டிய மெப்த்திளைத் தோயந்த
நாடையும வாழ்த்தலுஞ் சபித்தலு மூந்துறு நாவும்.

இ-ள். சடைதலைகளும், மொட்டைதலைகளும், குமிழ்த்தலைகளும், மெல்லிதான காலிககல்லிலே தோய்த்திருக்கிற வஸ்திரங்களும், பெரிய மரவுரிகளும் உடெதி, உழகு குடிகொண்டிருக்கிற இடைகளும், தொங்குகிற சிறியவயிறுகளும், ஆயாசமாயினேந்து நடக்கிற நடைகளும், வாழ்த்தி ஆசீர்வதிக்கிறதும், கோபிததுச சாபவ கொடுக்கிறதுமாகிய முருகிவருகிற நாக்களுட். எ-று.

இதுமுதல் மூன்று பாடல்கள் குளகம். (2)

நூலு மாற்பமு நூலிடை த் திகழ்ந்துற துடங்குந்
தோலு மங்குலத் தருபபையுந் துவங்குமொண் ரெவியி
னாலும் யாகஞ்ஞ் டலங்களு நான்மறை நெறிமுக்
கோலு மேந்திய குடைகளுங் குண்டிகைக் கரமும.

இ-ள். முப்புரி நூலும் மாற்பும், அத் முப்புரி நூலினிடமாக விளங்கி
மிகவும் அசைக்கின்ற மானரோலும், விரல்களிலே தர்ப்பையோதிரமும்,
அசைக்கிற அழகிதான காதுகளிலே தொங்குகிற யாகதீட்சித ரென்ப
காகிய குண்டலங்களும், நான்கு வேதமார்க்கங்களுக்கொத்த திரிதண்டங்களும் தாங்கிக்கொண்டிருக்கிற குடைகளும், கமண்டலங்கள் கொண்டிருக்கிற கைகளும். எ-று. (3)

இன்ன கொண்டு விருடிக வியாவரு மெய்தி
யன்ன சத்திர டணைந்துபுக் கனையர் வயிர்க்கு

முன்னம் வாரிதி யார்ப்பெடுத் தாலென முழங்கி
மன்னர் மன்னவன் மாளிகை வாயிலில் வந்தார்.

இ-ள். இவ்வகைகளெல்லாங் கொண்டிருக்கிற முனிவர்களெல்லோ
ரும்வந்து அந்த நகரத்திலுள்ள அன்ன சத்திரத்திலேபோய்க் கூடினவர்
களாய் ஆயாசத்தீர்ந்து, முன்னே கடல் முழக்கங்கொண்டுவந்தாற்போல்
முழங்கிக்கொண்டு, அந்த ராசாதிராசனான அரிசந்திரனுடைய அரண்
மனை வாயிலுக்குள்ளே வந்தார்கள். எ-று. (ச)

வந்த மாதவ ரோதையம் மன்னவன்! நோட்டு
சிந்தை யீழ்ப்பெரு மகிழ்வரசு நென்றெழி நொண்டு
பெந்த மாதவ மின் றுவந் தெய்திய தென்னு
வந்த மாதவ ரடிமலர் முடியுறத் தொழுதான்.

இ-ள். அப்படிவந்து கூடின மகரிஷிகளுடைய சத்தத்தை அந்த
அரிச்சந்திர மகாராசனானவன்கேட்டு மனதிலே பெரிதான சந்தோஷ
முண்டாகப் போய் எதிர்கொண்டு நான்செய்த எதெப் பெரிதான தவ
பலனானது இப்போதுவந்து சித்தித்ததென்று அந்த மகரிஷிகளுடைய
பாதங்களைத் தன்சிரசிலே பொருத்துப்படி வணங்கினான். எ-று. (ரு)

தொழுத காலையி லாகித ளருந்தவர் தொல்வி
முழுது மாமறை முழங்கி மனம் பழுந்து
வெழுது மாமணி மாதன பவ்வவந் தோடு
பழுதி லாமொழி பன்னாவி னிருந்தவை பரவான்.

இ-ள். அவ்வாறாக வணங்கினபோது அவ்வுருமையான தவரிஷி
கள் ஆசீர்வர்த்தஞ்செய்து வியமுழுதும் பெரியவேதங்கள் முழங்குவதாகச்
சபாமண்டபத்திலேவந்துகூடவே, ஒளிசெய்கிற பெரிய ரதநகரகாசனங்
களை அந்தந்தரிஷிகளுக்குத் தக்கபடி கொடுத்துக்குற்றநிலிலாத உபசார
வார்த்தையையுடைய அரிசந்திரமகாராசன்தன்னுடையசிகரகாசனத்தி
லிருந்துகொண்டு இத்தவார்த்தைகள் சொல்லுகிறான். எ-று. (சு)

எந்தத் தேயங்கள் கண்டனி ரெத்திரை புருந்
ரெத்தத் திர்த்தங்க ளாடி வீர புதுமைபென் கண்ட
முந்தக் கூறுமி னென்றிச ரத்திதான் பொது
வந்தத் காலையி லரசனும் நருந்தவ ருரைபாபா.

இ-ள். ஓமகரிஷிகளே! நீங்கள் எந்தெந்த தேசங்களைக்கண்டீர்கள்?
எவ்வெத்திசைகள் போவீர்கள்? எந்தெந்த திர்த்தங்களிலே முழுகி
வீர்கள்? அங்கங்கே என்ன ஆசசரியங்களைக் கண்டீர்கள்? அவைகளை
முன்னே எனக்குத் தெரியச் சொல்லுங்களென்று அரிச்சந்திரமகாரா
சன்கேட்க, அப்போது அரிய தவத்தினையுடைய முனிவர்கள் அரசனுக்
குக் சொல்லத்தொடங்கினார்கள். (எ)

அங்கந் மாதிலத் தரியன் கிண்கிண 1 நத்து
பொங்கு அணி கியெனப் பீதா புணையுந் துரு

௩௬ அரிச்சந்திரபுராணம் மூலமும் உரையும்.

மங்கி யாம்புகுந் தாடிநின் னருண்முகங் காண
விங்கு வந்தன மின்னமுங் கேட்டியென் றிசைப்பார்.

இ-ள். அழகிய இடத்தையுடைய பெரிய உலகத்திலே அருமையான கண்ணேசிவாட்டிலே அலைகள் பொங்குவதான கண்டகி என்னும் ஒரு புண்ணியதீர்த்தமுண்டு; அந்தத் தீர்த்தத்திற்கு எங்கெல்லாரும் போய் அதில் மூழ்கி, உம்முடைய கிருபாசாரமுள்ள திருமுகத்தைக் காண்பதற்கு இங்கே வந்தோம். (ஓ அரக்கர்களே!) இன்னமும் ஒரு அதிகசமுண்டு; அதையுங்கேளுமென்று முனிவர்கள் சொல்லுகிறார்கள். ௭-று. (அ)

அந்த நாட்டினிற் கன்னமா புரிநக ராள்வோன்
சந்தி ரன்வழிச் சந்திர தயன்றவம் புரிந்து
கந்த வார்சடைக் கடவுடன வரத்திறை பயந்த
பந்த மாழ்வுலைத் தைவால்ரத் திரவதி பென்பார்.

இ-ள். அந்தக் கண்ணேசி நாட்டிலே கன்னமாபுரியென்னும் பட்டணத்தையானுகிற சந்திரனுடைய குலத்திலேயிறந்த சந்திரதயனென்னும் அரசனானவன், அனேக தவங்களைச் செய்து, (கொன்றைப்பூமணம்) பரிமளிக்கின்ற நீண்டசடைகளையுடைய பரமசிவனுடைய வரத்தினாலே பெற்ற யானைத் தந்தங்கள் போலும் பெரிய தனங்களையுடைய (அழகால் மிக்க) ஒரு பெண் சந்திரவதியென்பவள். (க)

மணம் பந்தையர் தம்முளும் வாசவ னுறையும்
விணம் பந்தையர் தம்முளும் நிகரிலா விறல்வேற
நணம் பந்தையன் கருங்குழ லருந்ததிக் கம்பிற்
நணம் பங்குதற் புடைபவிர் துரைநிலு மெதிலார்.

இ-ள். பூலோகத்திலுள்ள பெண்களிலும், தேவேந்திரன் வாசஞ் செய்கிற தேவலோகத்திலுள்ள பெண்களிலும் ஒப்பாகிறவர்க ளில்லாத வெற்றிலைப்போலும் கண்களையுடைய பெண்ணாவாள். பின்னும் குளிர்த்த கருமையான கடந்தலையுடைய அருத்தியினுடைய புதிவிரதா குணத்திற்கு எட்டுப்பங்கு அதிகமான பதிவிரதா சீரோமணியானவள் மகாலட்சுமியைப்பார்க்கிலும் மிகுந்த அழகையுடையவள். ௭-று.

இனி அடியில்வரும் எழுபாடல்களால் அவளழகின்வரலா றுரைக்கப் பட்டது. (௧௦)

எழுசீர்க்கழிநெடிலடி யாசிரியர் விருத்தம்.

முக்கிலெவன் றறலைப் கடிந்துசை வலத்தைத்
முனிந்துபொற் படுக்கையை முடுக்கி
புகின்றும் புகைபுகு தகரமும் புழுகு
மலைஇப்பனி நீரிலே நனைந்து
பகலவற் குடைந்த வசையினால் வெள்கிப்
பலமலர்த் தாரணிந் தவனோ
புகல்செயல் கருதியிருடிமண டாணித்
தெழுந்தன தெழுந்தடங் குழலார்.

இ-ள். மேசத்தைவென்று, கருமனலையும் ஒதுக்கத்தள்ளி, பாசியையும்வெறுத்து, அழகிய சொன்றைக்காயையும் தூரத்தி, அகிலினது கல்லவாசப்புகையும் மயிர்ச்சாத்தமும் புழுக்கும் பொருத்துதலாய், பனிரீரி லேகனைதலுமாய், முன்னே சூரியனுக்குத்தோற்ற பழிப்பினாலே நாண முண்டாகி இப்போது பலமலர்களாலும் புனைந்த மாலையணிந்து அந்தச் சூரியனுடையுத்தம்பண்ணுதற்கு இருளான துறிரண்டுத்தோஷித்தெழுந்தார்போல்வதான செழுமையான நீண்டகூத்தலையுடையவன். எ-ழ.

பயிர்கடற் தனவும் பட்டமா மடமும்
பண்ணாநா ளுக்கவெள் றென்பு
முயிர்பெறற் பொருட்டுப் பரிதமம பாறு
மொழுகிய தேனுமா மழுதுங்
சூரியினிற் குரலுங் கிரியினிற் மொழியுந்
குழலும்பா முங்குழைத் திறைத்து
மயிலியற் சாபல் வாணுக நன்கு
மலரபன் வகுத்ததென் மொழியான்.

இ-ள். தீய்த்தபயிர்களும், பட்டுப்போய்கிடக்கிற பெரியமரங்களும், முன்னாலிலே உடற்பினின்றும் கழித்த கிடக்கிற வெள்ளை எலும்புகளும் (இவ்வேசத்தாலே) உயிருண்டாகும்படி, கண்டசருக்கரையும் பாலும் ஒழுதுகின்றதேனும் அரிய அமுதமும் சூயிலினிடத்தில்தொனியும் கிரியினிடத்திலேபேச்சும் புள்ளாவகுழலி னிசையையும் வீணையினிசையையும் குழப்பிக்கூட்டி, மயிப்போலும் அழகியசாயலையுடைய ஒளிபொருத்திய கீற்றியையுடைய அசைப்பண்ணுக்குத் தாமரைமலரிலிருக்கிற பிரமேதகன் செய்துள்ள கல்லிசைபொருத்திய வசனத்தையுடையவன்.

பாளிதம் பளிதமென்றயது, குறுகல் விவாரம். (௧௨)

கடலினைக் கயலைக் கணையென் பிணையைக்
காணியைக் கருவின பலரை
வெவினைக் கொடிய மறலிபை வலைபை
வானைவென்றறவுநீண்டகன்று
கொவினை குடி கொண்டிருபுறந் தாவிக்கீ
குமுகையுங் குழையையுந் சீறி
விடமெனக் கறுப்புந் நரிபரந் துன்கை
வேஷினுங் கூரிய விதியான்.

இ-ள். கீடலையும் கண்டைமீனையும் ஆம்பையும் உறுதுறையிருக்கிறமானையும் நீலமலரையும் கருவினம்பூவையும் மாவடுவின் பிளப்பையும் கொடுமையைக்கொண்டயானையும் வலையையும்வானையும்வெல்லுதற்காக நீட்சியாம் விசாலமுள்ளதாய், கொடிய செய்கையானது குடிக்கேரண்டிருப்பதாய், இரண்கொதுகளினிடத்திலும் தாஷதலையுடையதாய், குமிழ்வுடையவொத்திழக்கையும், குண்டலமணிந்த தாஷதலையுடையவொத்திழக்கையும்

௩௮ அரிச்சந்திரபுராணம் மூலமும் உரையும்.

தாய், விடம்போற்குறப்புள்ளதாய், செவ்வரிகள்பரவி உண்கையிலுள்ள
வேலைப்பார்க்கிலும் கூர்மையைக்கொண்ட கண்களையுடையவள். எ-று.

இருப்பைவிட்டயனார் நெடிதுநாட்டவஞ்செய்
திருகையும் சிந்தையும் வருந்திச்
செருப்பையின் றிறந்த மதனைன்ருடா
திருமுடி வேண்டுமென் றியானை
மருப்பையுங் கும்பத் தலத்தையுஞ் சக்கர
வாகத்தையும்வட கனகப்
பொருப்பையும் படைத்துத் தெவ்ந்தபின் படைத்த
புளகித பூரண முலையாள்.

இ-ள். பிரமணனின் தாளிருக்குமிடத்தை விட்டுப்போய் செவ்வ
காலத் தவத்தைச்செய்து தன்னிரண்டு கைகளும் மனமும் வருத்தம்
கொண்டு சிவனோடுசண்டைசெய்து இறந்துபோனமன்மதனுக்குத் திரு
முடிக்குத்தெற்காகத் திருமுடி வேண்டுமென் றறினேத்து, யானைக்கொம்
பையும் அந்தயானையினது கும்பத்தலத்தையும் வட்டவடிவாகிய சக்கர
வாளகிரியையும்மேருமலையையும் சிறுஷ்டித்துக்கைதேர்த்தபின்பு சிறுஷ்டி
டித்த புளகாங்கிதம்நிரம்புகலான தனங்குலையுடையவள். எ-று.

பயின்றென் டது - பையின்றெனப் போலியாயது. (௧௪)

அறந்திகழ் தவமு மகிலமு மிதன
லநியுமென் றயன்படைத் திலனே
சுபந்தவேல் விதிபை முன்படைத் தயாந்து
செங்கரஞ் சோர்ந்ததோ திகைத்து
மறந்ததோ கரந்து வைத்ததோ காப
வனமுலைப் பொறைசுமந் துருகி
யிறந்ததோ வுளதோ வில்லையோ வினிமே
லெய்துமோ வறியொணு திடையே.

இ-ள். சூதரும் விளங்குவதான தவமும் மற்றையாவும் இந்த இடை
யினாலே அழிந்துபோகுமென் றறினேத்துப்பிரமதேவன் உருவமுண்டாக்
காமல்விட்டானே! அவனுடைய சிவநகைகள் சிறப்புள்ள அந்தவேல்
போலுங்கண்களையுண்ணே சிறுஷ்டித்துச்சோர்ந்து இளைத்துப்போயின
வோ! அல்லது, மயங்கி அக்கைகள் மறந்துபோயினவோ! அன்றி அவ
ளுருவிலேயே மறைத்துத்தான் வைத்திருக்கின்றதோ! சந்தனச்சேறு
பூசலான அழகிய தனங்குளியுடைய கனத்தைத்தாங்கி உருகுதலாய்
இறந்துபோயிற்றே! அல்லது, இறவாமலிருக்கின்றதோ! முழுதும்
இல்லையேயோ! அல்ல தினிமேலுண்டாகுமோ என்ப தாதியவற்றைத்
தெரித்துசொல்ல வியலாது. எ-று. (௧௫)

செருக்குமோ கனச்செந் திருடக றுறையுஞ்
சேய்தழ்த் தாமரை மலரும்

பெருக்குமா மறைநூ லுரைத்தநான் முகத்தோன்
பிறந்தசெங் கமலமும் வெள்க
முருக்குமாம் பலுமேன் காவியுங் குமிழு
முல்லையும் வள்ளையு மலர்ந்து
திருக்கிளர் கமல பிதுவெனச் செவ்வி
திசுழுவெயர் செறிதிரு முகத்தாள்.

இ-ள். களப்பினையுடைய திருமாலையு மயங்கச்செய்வதான வசிகரத்
தையுடைய செவ்விய லட்சுமிதேவி வாசம் பண்ணுகின்ற சிவந்த இதழ்
களையுடைய தாமரைப்பூவும், விரிவான பெருமையையுடைய வேதசாஸ்
திரங்களைச்சொன்ன சதர்முகப்பிரமதேவன் உற்பத்தியான செந்தாம
ரைப்பூவும்நாண், முருககம்பூவும், செவ்வல்லிப்பூவும், மிருதுவான நீலப்
பூவும், குமிழ்ப்பூவும், முல்லையரும்பும், வள்ளைக்கொடியும் விகிதமாய்,
அழகுவிளங்குகின்ற தாமரைப்பூவும் இதுவென்றசொல்ல, அழகுவிளங்
குவதான வியர்வைபொருத்துகின்ற திருமுகத்தையுடையவள். எ-று.

இதழ்-வாய்-கண்-நாசி-பல்-காதுகளையுடைய தாமரை மலர்போலு
முகழின்றுகொள்க. எனவே, முருக்கம்பூவையொத்த இதழும், செவ்
வல்லிமலரையொத்தவாயும், நீலோற்பல மலரையொத்தகண்களும், குமி
ழம்பூவையொத்தமூக்கும், முல்லைமலரைநிகர்த்த பற்களும் வள்ளைப்புட்
பத்தையொத்த செவிகளுமுடைய ஒருமுகமென்க. (௧௬)

கடிகமழ் மலருந் கல்வையு மழகுந்
கதிர்மணிப் பணிகளுஞ் சுமந்து
கொடியென வினைசந்து நிறைவுறப் பூத்த
கொம்பென வசைந்தசைந் தொல்க
யடியினைப் படியிற் படப்பொரு தஞ்சி
யுன்புறு கடகரிப் பின்போம்
பிடியெனக் கன்னி நடைபயி லன்னப்
பெட்டையென மடநடை பெயர்வாள்.

இ-ள். வாசனை பரிமளிக்கின்ற பூவும், கூட்டுவருக்கச் சந்தனமும்,
அழகும், ஒளியையுடைய ரத்நாபரணங்களுந்தாங்கி ஒருகொடிபோல்வா
னென்று சொல்லுதற்குநிகராய் நிரம்ப மலர்த்த கொம்புபோல் துவண்டு
துவண்டு துடங்கிக் கால்களிரண்டும் பூயியிலே படுவதற்குச் சகியாமல்
வருத்தி, ஆசைகொண்ட மதயானைக்குப் பின்னே சேல்லுவதான ஒரு
பெண்யானைபோலவுந் இளமையான நடை நடக்கிற பெட்டையன்னத்
தைப்போலவும் மிருதுவான நடைநடப்பாள். எ-று. (௧௭)

அன்னதன் மையனோ யமிர்தினிற் பிறந்த
வணங்குதி டேகத்தை பீனந்தீ
மன்னர்தந் தமக்கு மணஞ்செயக் கருதி
மணமோழிந் தவுர்க்கெலாங் தெய்வநாண்

௭௦ அரிச்சந்திரபுராணம் மூலமும் உரையும்

முன்னமெம் பெருமான் மொழிந்தவர்க் கன்றி
முடிக்கிலேன் கடிமண மென்னச்
சொன்னதோர் மொழியுங் கேட்டன மவனின்
மேற்களுந் கிசைந்தவ னென்றார்.

இ-ள். அப்படிப்பட்டவளை, அமுதத்திலே டோன்றின லட்சுமிக்
கும்சிறந்த திருமுடிபோல்வானான சந்திரவதியை, அனேகம் அரசர்கள்
தங்கள் தங்களுக்குக் கலியாணஞ் செய்துகொள்ளவெண்ணிக் கலியாணத்
தைக்குறித்து வந்து பேசினவர்களுக்கெல்லாம் கொடாமல், முன்னே
எமது கடவுள்சொன்னவனுடைய லாமல் கலியாணஞ்செய்துகொடே
னென்றுசொன்ன ஒரு உறுதிவார்த்தையுங் கேட்டிருக்கிறோம். அந்தப்
பெண்ணைவன் உன்னுடையதோள்களைக் கூடத்தகுந்தவனென்றுகூறி
றார்கள். எ-று. ௧

சந்திரதயவரசன் புத்திரப்பேற்றைவிரும்பிப் பெரிதுந்தவங்கிடந்த
பேரது, சிவபெருமான் அவன்முன்றோன்றி, “அரசு நீயாற்றிய தவத்
துக்குளமகிழ்ந்தோம். நினக்கு, பிறக்கையிலேயே மாங்கல்ய சூத்திரத்
தோடுங்கூடிய ஒரு பேண்மகவு தோன்று. ஆயினம்மாங்கல்யம் பிறர்
கண்ணுக்குத்தோற்றுவ தன்று. அதனைத் தெரிந்துகூறு முத்தமனெவ
னோ அவனை அயட்குரியகொழுநூலன். அவ்வொருபெண்ணை நீபெரி
துங் கீர்த்தியடைவை.” என்று வரமளித்துச் சென்றனராதலின், அப்
பெருமான துகட்டளைப்படிபடப்பெனென்பார், “முன்னமெம்பெருமான்
மொழிந்தவர்க்கன்றி முடித்திலேன் கடிமணம்” என்றாரென்றுகூறினார்.

பாதக மென்றோக் கடிந்தகா மத்திப்
பங்கமுற் றுறைவிடம் பெறுது
மாநவ ருரைத்த மொழிவழி வந்து
மன்னவன் செவிவழி முருந்தங்
கூடவைந் தலைக்கும் வெளிவிளக் கதனி
னுளமலை வறவலைத் தோங்கக்
காதலங் கொழுந்து வளர்ந்திட வருகிக்
கனலிஷி லிடுமெழு காணன்.

இ-ள். முன்னே பாங்குமென்றுநீக்கியிருந்த காமநக்கினியானது பங்
க்ப்பட்டு தனக்கிருக்க இடங்கிடையாமல் மகரிஷிகள் கூறியசொல்லே
வழியாக நடந்துவந்து, அரிச்சந்திரனுடைய காதாகிய நிலைவாயிலிலே
நுழைந்து அங்கே காற்றுவந்துமோதி யசக்குவதான வெறுவெளியிலே
ஊவத்த விளக்கைப்போல் அவன் மனமலைய அலைச்சற்பட்டு உயர்ந்து
ஆசையாகிய (மரத்துக்குக்) கொழுந்து தளிர்ந்துவளர அரிச்சந்திரன்
நெருப்பிலிட்டமெழுதுபோல் மனமுருகினான். (கக)

சந்திர கலையா நெக்குநீர் பொழிவ
சந்திர காந்தமே யல்லா

லங்கா சாதிச் சிலையினுண் டாகா
தவலாவன மனைவியென் றயனார்
முந்திலே விதித்த விதியினு லடங்கா
மோகமுந் தாகமு மிருந்து
புந்தெகெட் டறிவு நிறைபொறை தோற்றம்
போக்கினுண் யாக்கையுந் தளர்த்தான்.

இ-ள். சந்திரகிரணத்தினாலேகரைந்து நீரைச்சிந்துவது சந்திரகாச
தக்கல்லேயல்லாமல் வேறுசாதிக்கல்லாலே நீராச சிந்தமுடியாது. அப்
படி அந்தச்சந்திரவதியேயிந்த அரிசச்சந்திரனுக்குப்பாரியாகிறவனென்று
பிரமதேவன் முன்னேதானே அமைத்திருக்கின்ற அமைவினாலே அடக்
க்கூடாதகாமமயக்கமும் அதனாலேமனவருத்தமும் அதிகரித்துப் புத்தி
மயங்கிக் கல்லியறிவு அடக்கம் பொறுமை பிரகாச இதலானவைகளை
யெல்லாம் தன்னினின்றும் பிரிந்துபோகச்செய்தவனாய் உடம்பெல்லாந்
தளர்த்தலுமாயினுன். எ-று. (20)

அறுசூர்க்கழிநெடிலடி யாசிரியவிருத்தம்.

கரைபழிகாதலாற்றை யறிவேனுங்கரைசெய்தாற்றி
வரையனபுயத்துமன்னன் முனிவரைநோக்கிமாதர்க்
கரசியையடியினேனுக் கணிமணம்புணர்க்கநும்வா
யுரையுளதாயினென்மாட் டியிருளதாருமென்றான்.

இ-ள். அப்படிக்கரைகடந்து செல்வதான ஆணை என்னும் ஓராற்
றைத் தந்து கல்லியறிவென்னுடி கரையையுயிட்டு அடக்கி, மலைபோ
லுந் தோள்களையுடைய அரிசச்சந்திரமன்னன் ஆந்த மகரிஷிகளைப்
பார்த்து அப்பெண்களுக்கு அரசியானவனை அடியேனுக்கு அழகான
கலியாணஞ் செய்து கொடுக்கும்படி உங்களுடைய வாயாலே சொல்லுவ
துண்டானால், என்னுடைய உடலிலே உயிரிருக்கிறதாயிருக்கும் என்று
கூறினான். எ-று. (21)

அங்கண்மா ஞாலங் காக்கு மரசனே யரச ரேறே
திங்கண்மா முகத்து வாமத் திருவைநீ வதுவை சூட்ட
வெங்களாற் செய்யு மாறே தியம்பென முனிவர் கூறச்
செங்கண்மாலனையான்செவ்வாய் செங்கையாற்புதைத்துச்செப்பும்.

இ-ள். அழகிய இடத்தையுடைய இந்தப் பெரிதான உலகத்தை
யாளுகிற அரசனே! அரசாக்களுக்குச் சிங்கமானவனே! பூரணச்சந்தி
ரன்போலும் ஒளிபொருந்திய முகத்தையுடைய அழகாலே லட்சுமிக்
தொப்பான சந்திரவதியை நீர் கலியாணஞ் செய்துகொள்ளுதற்கு எங்
களாலே செய்யும் வகையென்ன? சொல்லுமென்று அந்த முனிவர்கள்
கேட்க, சிவனாக கண்களையுடைய திருமாலுக்கொப்பான அரிச்சந்திரன்

அந்தசாதிச்சிலை - வேறுசாதிக்கல்.

சஉ அரிச்சந்திரபுராணம் மூலமும் உரையும்;

தனது சிவந்தவாயைச் செவ்விதான கைகளாலே மூடிக்கொண்டு சொல்
லுகிறான். எ-று. (உஉ)

அல்லியங் குழலா டன்னை யருமண மடியேன் சூட்டக்
கல்லியற் சுரமுங் காடுங் கடந்துகால் வருந்த நீர்போய்
வல்லியைப் பயந்தோற் கண்டு மணமொழிந் தந்த வேந்தன்
சொல்லிய நெறிகேட் டென்பால் வருகுவென் றினிது சொன்னான்.

இ-ள். "அகவீதழ்களா லலங்கிருதமான கூந்தலையுடைய சந்திர
வதியை நான் அரிதான விவாகஞ் செய்துகொள்ளாதற்காக, கற்கள்
கிடக்கிற பாலைவனமும் காடுகளுங் கடந்து உங்கள் கால்கள் வருந்த நீங்
களேபோய், அந்தப்பெண்ணைப்பெற்ற அரசனைக்கண்டு கலியாணவார்த்
தைகளைப்பேசி, அவ்வரசன் சொல்லியவைகளைக் கேட்டுக்கொண்டு திரும்
பவும் இவகென்னிடம் வரவேண்டுமென்று மிகவு முபசரித்துச் சொன்
னான். எ-று. (உ௩)

காநலான்மன்னன்கூற மாதவர்களுணைவெள்ள
மீதெலாமெழுந்துபொங்க வேந்தகேண்மீண்டிப்பாங்கன்
போதலுஞ்செய்வேழங்கள் புதுமணங்காண்பேமாயி
னீதலாலுறுதிவேறென் றில்லையென்றெழுந்திருந்தார்.

இ-ள். அவ்வாறு விருப்பத்தோடு அரிச்சந்திரன் சொல்ல, அந்தரசு
ரிஷிகள் அரசனிடத்திலே கிருபாசமுத்திரம் மேன்மேலாகக் கிளர்ந்து
பெருக, அரசனே! கேளும்: நீர் சொன்னபடியே மீண்டும் நாவகள்
போகிறோம். உங்களுடைய விசேஷமான திருக்கலியாணத்தைப் பார்ப்
போமானால் இதைப்பார்க்கிலும் வேறொரு நன்மையில்கையென்று எல்
லோரும் எழுந்திருந்தார்கள். எ-று. (உ௪)

சந்திரவதிதன்பார தனங்களுன்சைலதாம
சந்தரமார்பின்மூழ்கச் சூட்டுவேமென்னவாழ்த்தி
மந்திரமுனிவரெல்லா மண்டபமகன்றுநீங்கி
யிர்திரபுரியேயன்ன வெழினகர்கடந்துபோனார்.

இ-ள். (எப்படியாயினும்) அந்தச் சந்திரவதியினுடைய கனத்த
தனங்கள் உன்னுடைய மீலபோல்வதான மாலையணிந்து அழகிய மார்
யிலே படியும்படிச் செய்கிறோமென்று ஆசீர்வதித்து வேதமந்திரங்க
ளெல்லாந் தெரிந்த, முனிவர்களுள்ளோரும் அந்தச் சபாமண்டபத்தை
விட்டுச்சென்று தேவேந்திரவேராகம் போல்வதான அந்த அயோத்தியா
புரியைக் கடந்துசென்றார்கள். எ-று. (உ௫)

மாதவர்போனபின்னர் மண்டபநீங்கிமன்ன
னாதுலர்போலப்பள்ளி யறைபுகுந்தமரிநண்ணி
மீதெலாமனங்கவாளி குனித்திடவெனியிற்புக்குக்
காதலங்கட லுடடாழ்ந்தான் கரைநிலைகண்டிலாதான்.

இ-ள். அந்த மகரிஷிகள் போனபின்பு, அரிசநதிரமகாராசன சபாமண்டபத்தை விட்டுப்போய யாதுமில்லாத வறியரைப்போற சயன் மாளிகையுட புருஷ படுக்கு மெததையிற சயனித்து உடம்பேலலாமன மத பாணநதைக்கப் பின்பு வெளியிலேவந்து இப்படி மாறிமாறி ஆசை யாகிய கடலிலே மூழ்கினவனைய அந்த ஆசைக்கடறக கரையும் நிலை யும் காணுதலெனான். எ-று. (உ௭)

மயங்கினான்வருந்தினான்மெய வாடினான்மதன்னம்பாற
நீயங்கினான்வாராககாமத சீயினாசெயலிறாணி
தயங்கினான் ராமோக காகத்தாற்றாராதுமேனபே
ஓயங்கினா னுருசுமெயசோரந னாததொடுமுரைபா னானான்

இ-ள் மயக்கங்கொண்டான், அசனாலே வருத்தப்பட்டான், அத னாலே உடம்பு மிசவுமிளைத்தான், பின்னும மனமதபாணத்தினாலே ஞானதான், அப்படியாக மூண்ட காமாசனியினாலே எந்தச்செய்கையு மில்லாமல் உயிரிலங்கினான், அப்படி மனங்கலங்கி நீங்காத மேலாக தாக்கத்தினாலே சோர்ந்து மேலுமேலும் வருந்தினான், 'மனமுருகி உடம் பிளைத்துத் தன்மனத்துடனே சொல்லத்தொடங்கினான்' எ-று (உ௮)

தந்தமால்கவிற நியாணைச சந்திரதயனறனபாவை
வந்தமாமுனிவரோடும் லுந்திவணமாயமாகி
யெந்தமாருயிரைவெனவி யெம்முராமபுகுருதுகைகொண
டந்தமா முனிவரோடு மகனறதோவறிகிலேமால்

இ-ள். கொடிக்கையுடைய உயாந்த யானைமேலேறுகின்ற சந்திரா தயவரசனுடைய மகனானவன், இங்கேவந்த மகரிஷிகளுடனே மாயா ரூபமாகவந்து, என் மனத்துள்ளே நுழைந்து என்னுடைய அரிய உயி றையும் பற்றித் தன் கைவசமாகிக்கொண்டு அந்த மகரிஷிகளோடு கூடவே போயினோ ராகக்கு ஒன்றுத தெரியவில்லை. எ-று (உ௯)

ஓறறையாந்நியந்தோசுநிவ வுலகமயானகாவலபுணா
வறறையாநா முகலாககாரா மினறியேயமாநதநதோ
பிறறையாநாவலியினாலோ பெண்கொடியெந்தமால்
யிறறையாநாசுநா கொண்ட தேழமைபெழுகுமனனே

இ-ள் சூரியனுடைய ஓறறைத்தோச்சுக்கார சூழுவதான் இவ்வுல கமுழுதும் நான் பாதுகாத்துக்கொண்டிருக்கிற அந்தன் முதலாக இது வரையிலும் (இந்தவூர்) திருட்டிலலாமல்லயிருந்தது. ஐயோ! பின்பு இந்தநாளிலே பலாத்காரத்தினாலே ஒரு பெண்கொடியானவன் என் னுயிரை இன்றையத்தினத்திலே மறைத்துவந்து கொண்டிப்போனதைப் பார்த்தால் எனக்கு அறியாமையேயாயிற்று. எ-று (உ௯)

தனக்குறந்தமாகுமுதான றனைக்கரந்தாற்றுகொண்டும்
வனக்குறம்புருக்குவாகைக் குறுவனோமயிலேமானே

சச அரிச்சந்திரபுராணம், மூலமும் உரையும்.

பெனக்குறுமென்று நாதத் வெண்ணெய்விட்டுன்பால்வந்தா
துனக்குறுமென் றுபென் னுள்ளத்தைக்கொண்டாயென்றான்.

இ-ள். தனக்கு அனுகூலனாய்த் தன் உறவினர்க்கு அனுகூலனாகா
தவனான ஒருவனை மறைத்து அவன்பொருளைத் தங்கள் கொடுஞ்செய்
கையினாலே திருடிக்கொண்டுபோகிறகாட்டிலே சஞ்சரிப்பாரான வேடர்
களுக்கு, அவர்கள் வெற்றிகொள்ளும்படியாய்த் தனக்கே யனுகூலனான
நான் சம்மதிப்பேனோ? மயிற்சாயலையுடையவனே! மான் போலுவ கண்
கலையுடையவனே! எனக்கே தருமென்று நான் அடக்கிவைத்திருந்த
என்னைத் தவிர்த்து உன்னிடத்தே வருமானால் அது உனக்குத்தகு
மென்று நீ எனது பொருளான என்மனத்தை உன்வசமாக்கிக்கொண்
டாய் என்று கூறினான். எ-று. (௩௦)

எமதிகழ்வாரிசூழ மாநிலத்தோர்கட் கெல்லாம்
பொய் தவமபநிபிறங்காப் பிளவாயைப்பெறுதலென்பார்
பெய்தவமன நுனமுதை சன்னங்கடோறுஞ்செய்க
நைநவமாவினொன்றுங் களவினிற்பயந்ததெல்லாம்.

இ-ள். கருமைய விளவருகின்ற கடல்குழ்வதான இந்தப் பெரிய
வுலகத்தி லுள்ளவர்களுக்கெல்லாம் நன்மையைக் கொடுக்கிற தவமா
னது குற்றஞ்செய்யாத பிள்ளையைப் பெறவேண்டியதென்று சொல்வார்
கள். அப்படியிருக்க, உன் தகப்பன் செய்தது நன்மையைச் செய்வ
தான தவமென்று தான்கொண்ட பிறப்புகளெல்லாம் அவன்செய்தி
ருக்கிற வஞ்சனையினாலே உயிரைத்திருடுகிற களவினையுடையவன்னைப்
பெற்றது முழுதும். எ-று. (௩௧)

மாறுகொண்டணயவல்லி வாட்டியவாட்டஞ்சொல்லி
பாறுதற்கென்பானண்ணி யணையுமோவணைகிலாமல்
வேறு நிப்படி யேவாதை வினைக்குமோவினைக்கும்வாதை
பேறுமோகுறையுமோவென் றிருந்தனனிறைவனிப்பால்.

இ-ள். இப்படி பாறுபாடாக என்னை அந்தக்கொடிபோல்பவள்
வாட்டின வாட்டத்தையெல்லாம் நான்சொல்லி மனமாறுதற்கு என்னி
டத்தே கிட்டிவருவாளோ? அப்படிவராமல் வேறேயு மிப்படிக்கே துன்
பத்தைச் செய்வாளோ? இப்படி உண்டாக்குகிற துன்பம் அதிகப்
படுமோ? அல்லது குறைவுபடுமோ? என்றில்லாறு அரிச்சந்திரமகா
ராசன் எண்ணிக்கொண்டிருந்தான். பின்பு. எ-று. (௩௨)

பானவஸ்வதுவைகுட்ட மணமொழிவதற்குநண்ணிப்
போனமாமுனிவர்பூகப் பொழிலுடன்பொய்கைநீங்கிக்
கானமுமலையும்யாறுங் கடந்துகன்னோசியென்னு
மானகரணுகிக்கொற்ற மதிதயன்சபையிற்புக்கார்.

இ-ள். இந்த மகானுபாவனான அரிச்சந்திரன் கலியாணஞ்செய்த
கொள்ளுதற்கு விவாகவார்த்தையைச் பேசுவதற்காக இரவேவந்துபோயின

மகரிஷிகள் கமுகந்தோட்டத்துடனே வழியிலேயுள்ள குளங்களுயிங்
கடந்துசென் ற காடுகளும் மலைகளும் ஆறுகளாகுத்து கன்னோசியென்
கிற பெரியநீரகரததை நணுகி அந்த வெற்றிப்பாருநதிய சந்திரதயராச
னுடைய சபைக்குள்ளேபோனார்கள். எ-று. (௩௩)

மேருவைவெளிசெய்தன்ன மேனிலைமணிமாடத்து
வாரிதியெழுந்ததென்னவந்தவன்னோப்போற்றத்
தேரும்யானையுமிழிந்து திறையிமெரசர்நிற்கக்
காளுநீன்கடலும்போலக் கதிர்மணிமுரசுமார்ப்பா.

இ-ள். மகாமேருவைத்துவாரஞ்செய்துவைத்திருக்கிறதுபோலிருக்
கிற மேலுப்பரிசையையுடைய அழகிதான கொலுமண்டபத்திலே, கடல்
பொங்கி வந்தாற்போல்வந்து அந்தச் சந்திரதயனுடைய பாதங்களைத்
துதிசெய்யதேர்வனையும் யானைகளையும் விட்டிறங்கிக் கப்பங்கள் கொடுக்
கவேண்டிய அரசர்கள் ஒருபால் சிறிசு, மேகங்களையும் நெடிய கடலையும்
போற் பிரகாசமான உழகிய பேரிகைகள் முழங்கவும். எ-று.

இதுமுதல் மூன்றுபாடல்கள் குளகம். (௩௪)

வெயிலிவிரிமகுடம்பொங்க விடுசுட ரங்குழல்விளங்கிக்
கையிலிவிரிமகுடமின்னக் கதிர்மணிக்குழைகடாழப்
பயின்மணிமரகதத்தாற் பசங்கதிர்வரப்புமாடச
சயிலசாளுரங்கடோறும் வலயத்தின்கிரணந்தாக்க.

இ-ள். சூரியப்பிரகாசத்தைக் காட்டுகின்ற கிரீடங்கள் பொலிய
வும், வீசுகிற ஒளியையுடைய வீரச்சுழல்கள்விளங்கவும், கைகளிலே
ஒளிவிரிவின்ற கங்கணங்கள் மின்னவும், பிரகாசமான ரதகுண்டலங்
கள் தொங்கவும், அவளிருக்கிற அழகிதான மரகதத்தினாலே பசிய
ஒளியை விரிப்பதான சபாமண்டபமான பொன்மலையிலேயுள்ள சன்
னீல்களெல்லாம் அவனுடைய தோளிலே யணிந்த கேழூரத்தின் சோதி
கள் வீசவட. எ-று (௩௫)

சுகரமாழையாரீசெம்பொற் செழுமணிக்கவரிவீசப்
புகரனவமைச்சர்போற்றப் புரித் முனிவாவாழ்த்தப்
பகாதருமையோர்குழப பாவலர்கங்கின்பாட
மகரதோரணத்திழ்மன்னன் மடங்கலாதனத்திருந்தான்.

இ-ள். மலைச்சுகரம்போலும் சபரிய தனங்களையுடைய பெண்கள்
செம்பொன்னாலும் செழுமையான மணிகளாலும் சுகரங்கள் வீசவும்,
சுககிர்பகவானுக்கோப்பான மந்திரிகள் துதிக்கவும், தவங்களைசெய்த
முனிவர்கள்வாழ்த்தவும், வேதபாராயணஞ்செய்திற பிராமணர்கள் சூழ
வும், வித்துவான்கள் பலவகைச்சுவிகள் பாடவும் இப்படியாக மகரதோர
ணத்தின்கீழே அச்சந்திரதயராசன்சுவகாதனத்திலேயிருந்தான். எ-று.

அந்தவோலக்கந்தன்னி லருந்தவமுனிவெல்லாம்
வந்தனர்வந்தபேருது முன்னவெழுந்திருந்து

சக அரிச்சந்திரபுராணம் மூலமும் உரையும்.

சுந்தரமகுடந்தாழத் தொழுதனனவனைவாழ்த்திச்
சுந்தையின்மகிழ்ச்சிபொங்க விருந்தபின்செப்பலுற்றான்.

இ-ள். அப்படி கொலுவிருக்கிற சபையிலே, இங்கிருந்துபோன்
அருமையான தவமுனிவர்களெல்லாரும் வந்தார்கள். அப்படி அவர்கள்
வந்தவுடனே அந்தச்சந்திரதய நெழுந்திருந்துந்து அழகிதான கிரீடம்
புடியவணங்கினான் அங்ஙனம்வணங்கின அரசனை (முனிவர்கள்) ஆசீர்
வதித்து மனத்திலே சந்தோஷம்பெருக இருந்தபின்பு (அரசன்) சொல்
லத்தொடங்கினான். எ-று. (௩௭)

வானநீர்பொழிந்துமுத்த மணிகொழித்தருளிபாய்ந்த
கானநீர்பெருகுந்தெய்வ கண்டகியென் னுந்தீர்த்தத்த்
தானநீராடிபென்றன் மல்ககடி முடிகளாகுட்டிப்
போனநீருடனேமீண்ட வருத்தியென்புகலுமென்றான்.

இ-ள். மேகங்கள் நீரைப்பொழிதலாலே முத்துக்களையும் ரத்தங்
களையும் கொழித்துக்கொண்டு அருவிபாய்தலான காகுகளெல்லாம் நீர்
பெருகுவதான தெய்வத்தன்மையுள்ள கண்டகியென் னுந்தீர்த்தத்தத்தத்
திலேநீராடி முடிவே என்னுடையசிரசுக்கு உவகளுடைய பாதங்களைக்
கிரீடமாகச் சூட்டிவிட்டுப்போயின நீங்கள் உடனே திருப்பிவந்த இச்சை
யென்ன சொல்லுவார்களென்றான். எ-று. (௩௮)

மன்னுகேள்சென்றயோத்தி மாநகர்புகுந்துயாங்க
ளநநகர்க்கரசனீதி யருளிச்சந்தர்நென்பா
னின்னகர்வாழநின்ற நெறியுநின்மகடனேருஞ்
சொன்னபிண்பாலெய்து முவகையேதுணிந்துநின்றான்.

இ-ள். அரசனே! கேட்பாயா: நாங்கள் உடனேபோய் அயோத்தி
மாநகரிலேபுகுத்து அநகருக்கரசனான நீதியுந் தயவுமுள்ள அரிச்சந்திர
னென்பன்னிடத்தில் உனதுநகரின்வனமையும் உன்னுடைய சன்மார்க்க
மும் உன்புத்திரியினுடைய அழகும் சொன்னபின்பு உன்னிடத்திலே
வந்து கண்டு பேசுவதான சந்தோஷவார்த்தைக்கே துணிந்தவனானான்.

அறநெறியிக்கோர்தம்பா வருந்ததிக்கற்பினுளைப்
புறநெறிபோகாவண்ணம் வருந்தியும்பொருந்தச்செய்தன்
முறநெறியன்றுமாயா மாதவந்தன்னின்மிக்க
திருநெறியதனுணின்பாற் சேர்ந்தனஞ்செல்வவென்றார்.

இ-ள். செல்வத்தின்மிக்க அரசனே! தருமமார்க்கத்திலே மிகுந்
தீள்ளவர்களிடத்திலே அருந்திபோலுங் கற்புடையபுத்திரியைதருமத்
துக்கு வேறானவழியிலேபோகாதபடி வருத்தப்பட்டாவது பொருந்தப்
புண்ணுகிறது தீயசெய்கையென்பது. எககாலத்தும் அழியாத பெரிய
தவத்தினாலே மிகுந்த உறுதியான நல்வழியேயாதலால் உன்னிடத்திற்
குத்தி நிரும்பவும்வந்தோமென்றார்கள். எ-று. (௩௯)

புவனமுள்ளவையுங்குள் புக்கறிந்தனேககோடி
நவநரபதிகடம்மைக் கண்டனநறுந்தார்வேந்தே
சிவனல்கரீயந்த திருமக. எனக்குக்கேள்வ
னவனலதில்லையென்ன வருந்தவரெடுத்துரைத்தார்.

இ-ள். நல்லபரிமளததையுடைய மாலையணிந்த சந்திரதயவரசனே!
இந்தலோகமுள்ள அளவும் நாகுகள்போய்ப்பார்த்து அனேககோடி புது
மையையுடைய அரசர்களையெல்லாவது கண்டெவந்தோம். பரமசிவன்கடாட்
சிக்க நீபெற்ற திருக்குமாரிக்கு நாயகன் அந்த அரிச்சந்திரனையல்லது
வேறொருவருமில்லையென்று அரியதவத்தையுடைய முனிவர்கள் விசே
ஷித்துச் சொன்னார்கள். எ-று. (சுக)

மையலார் மியசுணத்து மாதவருரைப்பக்கேட்டுப்
பொய்யிலாமொழியாலுள்ளம் பொருந்தியும்பொருந்தானாகித்
தையலாள்பங்கன்மேனாள் சாற்றியதகைமைக்கேது
செய்யலாநம்மாலென்னத் திகைத்திருந்துரைக்கவற்றான்.

இ-ள். மயக்கதைப்போக்கின நற்குணங்களையுடைய மகரிஷிகள்
அப்படிச்சொல்லக்கேடடும் பொய்யில்லாத வார்த்தைகளுடைய சந்திர
தயவரசன் மனதுசமத்தித்தும் சமமதியாதவனாய், பார்வதிசமேதனான
பரமசிவன் முன்னாளிலேசொன்னதகுதிககு நம்மாலென்னசெய்யக்கூடு
மென்று திகைத்திருந்தவனாய்ப் பின்புசொல்லதொடங்கினான். எ-று.

மூவராயவரின்முன்னு மூர்த்தியாரருளிச்செய்த
கேவராகியமொன்றுண்டா மன்னதுதெரியவல்லார்
யாவராயனுமயான்பெற்ற விளங்கொடிதனக்குக்கேள்வ
ராவராலவனிங்கெய்தி நறியலாமழையுமென்றான்.

இ-ள். அரியரப்பிரமாதிகளாய், அவர்களில்முதலான பரமசிவனா
னவருளிச்செய்ததெய்வரகசியமொன்றுண்டு; அப்படியுண்டாகிய அந்த
ரகசியத்தைத் தெரிந்துகொள்ள வல்லவர்கள் யாராயிருந்தாலும் நான்
பெற்ற இளமையான கொடிபோல்வானுக்கு நாயகராவார் ஆகையால்,
அந்த அரிச்சந்திரன் இங்கேவந்தால் தெரிந்துகொள்ளலாகும். அவ்வர
சனை இங்கேவரத்தெய்யுங்கென்று சொன்னான். எ-று. (சுக)

அரசையிங்கழையுமென்ன வகைகிழந்துவகைகூர்ந்து
வினரவுடனெழுந்திருந்து வேதமாமுனிவர்போன
நிருநிலத்தரசர்க்கெல்லாள் சுயம்வரமேழுநாடுகள்
முறைசெயுமென்றுதீது மோலையும்போகவிட்டான்.

இ-ள். அந்த அரிச்சந்திர மகாராசனை இங்கே வரச்செய்யுங்க
ளென்று அரசன்சொல்லவே, வேதப்பிராமணர்களான மகரிஷிகள்
சுயம்வரம் என்பது - கன்னிகையானவள் ஒருவனைக் கணவனா
கத்தானே வரித்தல்.

சுஅ அரிச்சந்திரபுராணம் மூலமும் உரையும்.

மனஞ்சந்தோஷித்து ஆனந்தமடைந்து சீக்கிரமாக எழுந்திருந்து சென்
றார்கள் அவர்கள்போனபின்பு சந்திரதயராசன் பெரியவுலகத்துள்ள
அரசர்களுக்கெல்லாம் அரசர்களே! என் கன்னிகையானவன் உங்களிலே
யாரேனும் தனக்குச்சம்மதியான ஒருவரைக் கலியாணம்செய்துகொள்ள
விரும்பியிருக்கிறார்கள்; அதற்கு ஏழுநாளளவுள்ளதென்று சொல்லுவக
ளென்று தூதரையும் ஒலையையும் போக அனுப்பினான். எ-று. (சச)
தொழுங்கழன்மன்னர்மன்னன் தூதர்சென்றுரைத்தபோதே
யழுங்கியவாசையோடு மாவிலாவுவகையோடுஞ்
செழுங்குடைமன்னரெல்லாந் தேசமுநகருநீங்கி
யெழுங்கடல்வளைந்ததென்ன வீண்டிவந்தடைந்தார்ன்றே.

இ-ள். எல்லோருமவணங்கத்தக்க பாதங்களை யுடைய ராசாதிராச
னான சந்திரதயன் அனுப்பின தூதர்கள்போய்ச் சொன்னவுடனே, மிக
வும் வருத்தஞ்செய்கிற ஆசையோடு அளவில்லாத சந்தோஷத்தை
யுடையவர்களாய்ச் செழுமையான வெள்ளைக் குடையையுடைய அரசர்
களெல்லோரும் தங்களுடைய நாட்டையும் நகரையும் விட்டுவந்து பொங்
குக்கிற கடல்குழந்தூற்ற்போல் அக்கண்ணோசிடீட்டிலே வந்து நெருங்கிக்
கூடினார்கள். எ-று. (சரு)

சோலைகடோறுநன்னீர்ச் சூளிகைதோறுந்தேவ
ராலயந்தோறுமாக ரரங்குகடோறுமாட
மூலைகடோறுஞ்சீர்சான் முன்றில்கடோறுமேம
சாலைகடோறுமன்னர் தானைவந்திறுத்ததன்றே.

இ-ள். அந்த நாட்டிலேயுள்ள சோலைகளிலும், நல்லசலத்தையுடைய
சூளக்கரைகளிலும், தேவர்கோயில்களிலும், பெண்களாகிற நாடக
சாலைகளிலும், ஒதுக்கமான மூலைகளிலும், சிறப்பமைந்த வெளிமுற்றங்
களிலும், பொன்மயமான சததிரசாலைகளிலும் அரசர்களுடைய சேனை
கள் வந்திறங்கின. எ-று. (சசு)

மாணியென்றடருங்கண்ணார் மணமகன்வருமுன்வந்த
வேளையவேந்தர்க்கெல்லா மிமையவர்க்கறியவொண்ண
யாணையுந்தேருமாவு மாதருமமைச்சர்தாழுஞ்
சேனையுமளவிட்டார்க்குஞ் செப்பலாந்தகைமைத்தன்றே.

இ-ள். மாணை மருட்சியாலே ஐயிதது நெருக்குகின்ற கண்களையுடைய
வளமான சந்திரவதிக்கு மாப்பிள்ளையாகிறவன் வருவதற்குமுன்னே,
மற்ற அரசர்களுக்கெல்லா முன்னதாய் வந்திறங்கினு் தேவர்களுக்கு
மறிந்துசொல்லக்கூடாத யானைக்கூட்டங்களையும், தேர்க்கூட்டங்களையும்,
குதிரைக்கூட்டங்களையும், மங்கையர் கூட்டங்களையும், மந்திரிகள்
மூதலாயினோர் கூட்டங்களையும், காலார்களான கூட்டங்களையும் இவ்
வளவென் றளவுசெய்து எப்படிப்பட்ட புலவர்களாலுஞ் சொல்லலாகிய
தகுதியுடையதன்று. எ-று. (சஎ)

இந்நகர்முழுதுமன்ன ரிண்டியபின்னயோத்தி
நன்னகர்தன்னிற்புக்கார் நற்றவ முனிவரெல்லா
மன்னவலையுந் திருந்து வணங்கவாய்புதைத்துநீங்கல்
சொன்னதுங்கேட்டவாறுஞ் சொல்லுமென்றெடுத்துரைத்தான்.

இ-ள். இந்தப் பட்டணமெல்லாம் அரசர்கள் வந்து கூடினபின்பு,
நல்ல தவத்தையுடைய முனிவர்கள் எல்லோரும் ஆயோத்தி என்கிற
அந்நன்மைபொருத்திய பட்டணத்துக்குள்ளே போனார்கள். அதுகண்டு
அரிச்சந்திர மகாராஜன் எழுந்திருந்துவந்து வணங்கி தன் கரத்தால்
வாயைப்பொத்திக்கொண்டு முனிவர்களே! நீங்கள் போய்ச் சொன்ன
தும், அதைக்கேட்டு அந்தவரன் சொன்னவகையும் சொல்லுங்க
ளென்று துதிசெய்து கேட்டான். எ-று. (சஅ)

அருந்தவ முனிவரெல்லா மரபுனைநோக்கியாய
பெருந்தவமுடையார்மண்ணி வியலாற்பிறமுண்டே
திருந்திழைதனையுனக்கே திருமணமுடிக்கத்தானை
பொருந்தினவல்லையு மெம்முடன்போதுமென்றார்.

இ-ள். அதற்கு அரிதான தவங்கள் செய்யவல்ல முனிவர்களெல்
லோரும் அரிச்சந்திர மகாராஜனைப்பார்த்து, ஓ அரசனே! உலகத்
திலே பெரிய தவத்தையுடையவர்கள் நீயேயல்லாமல் வேறே சிலரு
முண்டோ? அந்தச் செவ்விறான ஆபரணங்களை யணிந்துள்ள சந்திர
வதியை உன்றனுக்கே திருக்கலியாணஞ் செய்துமுடிக்க அவள் தகப்பன்
சம்மதியாயினான். விரைவிலே நீயும் எங்களுடன்கூடவே வரக்கடவா
யென்று சொன்னார்கள். எ-று. (சக)

என்றினிதுரைத்துலோடு மெழுந்தபேருவகைவெள்ள
நின்றினிதோங்கவாகு வலையங்கணிமிர்துநீங்கல்
குன்றினுமுயர்ந்தசெம்பொற் கோயில்விட்டுமெழுந்துபோந்து
முன்றிலின்வந்துமன்ன னினையனமொழியுற்றான்.

இ-ள். என்றிப்படி முனிவர்கள் சத்தோஷமாகச் சொன்ன அள
விலே, அரிச்சந்திரமன்னன் மனத்திலுண்டான பேரின்பக்கடலானது
நிலைகொண்டு நன்றாகவளரவும், தோள்வலயங்கல் தோளுக்குப் போதா
மற் சமுன்றுபோகவும், உடனே மலையிலு முயர்ந்துள்ள தனது செம்
பொன்மயமான அரண்மனையைவிட்டு மெழுந்திருந்துபோய் ஆசாரவாச
லிலே வந்துநின்று இவ்விறமான சிலவார்த்தைகள் சொல்லத்தொடங்கி
னான். எ-று. (இ)

கன்னலங்கமுனிவேலிக் கன்னோசினோக்கியிவ்வூர்
மன்னருமமைச்சர்தாமுஞ் சேனையுமாதாரரு
முன்னேரசெல்கவென்னு மொழிந்துகுதனைக்கண்சாக்கி
வன்னமாமணித்தேந்கொண்டு வருகெனவருளாசமசயதான.

௫௦ அரிச்சந்திரபுராணம் மூலமும் உரையும்.

இ-ள். கரும்புந் வளைகிற அழகிய வயல்களே வேலியாகச் சூழ்ந்துள்ளகண்ணேசு நாட்டைக்குறித்து, இவ்வூரிலுள்ள அரசர்களும், மந்திரிகளும், சேனைகளும், இவ்வகையோர் பெண்களும் முன்னே நடக்கக் கடவதென்று உத்தரவுசெய்து, தனது சாரதியைக் கண்களால் நோக்கி என னுடைய அலங்கிருதமான பெரிய ரதங்கிதமாகிய தேரைக்கொண் டெவரக்கடவாயென்று உத்தரவுபண்ணினான். (௫௧)

கலி விநீதம்.

~~புராணம்~~ கமடங் கல்வயப் பரிமா
சூதம் பஸ்தே ரொடுபூண நிற்இச்
சூதன் கொடுவந் துசுடர்க் கழலோன்
பாதங் களின்மீ துபணிந் தனனே.

இ-ள். சாரதியானவன், அனேகம் யானைகளையும், அனேகம் சிங் கங்களையும், அனேகம் வெற்றிபொருந்திய குதிரைகளையும் அந்தந்தத ஃதூரிலே சேரக்கட்டி நிறுத்திக் கொண்டெவந்த காட்டி, பிரகாசமுள்ள வீரகூண்டாமண் கூட்டின அரிச்சந்திரனுடைய பாதங்களின்மீது விழுந்து வணங்கினான். எ-று. (௫௨)

வாரே றுசெழுந் த-மா முரசும்
நீரே றியசங் கழநின் றதிரத்
தாரே றுபுயங் கடநும பநெடுந்
தேரே றிவிரைந் துசெலுத் தினனே.

இ-ள். தோலா லிறுக்கட்டியிருக்கிற அழகிய அகலமான பெரிய பேரிகைகளும், முன்னே நீரிலே சஞ்சரிப்பதான சங்குகளும் நிலை கொண்டெழுந்தவக, மாலைகள்தங்கின தோள்கள் பூரிக்க அந்த றெடிய தேரின்மேலேறி அதிசீக்கிரமாகச் செலுத்திச் சென்றான். எ-று. (௫௩)

நற்றே ரினைமன் னனடத் திடவே
சுற்றே றதிரைந் தயறுன் னினவால்
சுற்றே வல்செயும பலகொற் றவர்தம
பொற்றோ ச-தகோ டிபொருப் பெனவே.

இ-ள். அந்த அழகிய தேரை அரிச்சந்திரன் செலுத்திக்கொண்டு போம்போது, இவனுக்குச் சிறியபணிவிடைகள்செய்திற் அனேக வரசர் ஂனுடைய பொன்மயமான தூறுகோடி தேர்கள் மலைகள்போலச் சுற்றி லும் அதிகமாக நிலந்தது, பக்கங்களிலும் நிறைந்தன. எ-று. (௫௪)

சூவிகைப் படுந் முல்கவிப் பமணிச்
சிவிகைத் திரளின் மிசைசென் றனராற்
புவிசைக் கொளமைச் சர்புகழ்ந் தரசைக்
சூவிகைத் தலமிட் டொருகோ டியரே.

இ-ள். அரசர்கள், குடைகளி லுண்டாகுகிற நிழல்குழ ரத்நப்பல் லகருகளின மேலே போனார்கள். உலகங்களைத் தவள் ளைவசப்படுத்த

திக்கொண்டிருக்கிற ஒருகோடி மந்திரிமார்கள் அரசனைப் புகழ்ந்து
கொண்டு குவித்த கைகளுடனே. ஏ-று. (௫௫)

வன்னத் குவிமா முலைவல் லியருங்
கன்னற் சிலைவே எனகா னையரு
மன்னத் திரளோ டரியின் றிரர்வந்
தென்னக் கடிதெய் தினெரெங் சுணுமே.

இ-ள். பொன்னிறமான துவிக பெரிய தனங்களையுடைய கோடி
போன்ற பெண்களும், கரும்புல்லையுடைய மன்னத்தை யொப்பமான
யெளவன புருஷர்களும் அன்னக் கூட்டத்துடனே சிங்கக்கூட்டங்கள்
வந்தாற்போல் எவ்விடத்தும் விரைந்து வரலானார்கள். ஏ-று. (௫௬)

சிறையோ திமமேல் வருதே வனெனப்
பொறையோ டொளிர்வெண் சிவிகைப் பொலிவுந்
றிறையோ னொடமைச் சரிறைஞ் சிடமா
மறையோ திவசிட்டனும்வந் தனனே.

இ-ள். இறகையுடைய அன்னவாகனத்தின்மேல் வருகிற பிரமாதே
வண்டோல், தாகுகுகிறவர்கள் சுமத்தலுடனே பிரகரிக்கின்ற வெள்ளை
முத்துப்பல்லக்கிலே விளங்குகிறவராய், அரசருடனே மந்திரிகளும்
வணங்கப் பெரிதான வேதங்களைச் சொல்லிக்கொண்டு வசிஷ்டமுனி
வரும் கூடவே பிரயாணமாய் வந்தார். ஏ-று. (௫௭)

தரைசேர் கடலொத் தனதா னைகடற்
றிறையோ லநடந் தனதிண் பரிமா
விரைசே றுருவித் திரள்வீழ் பலமால்
வரைபோ லநடந் தனவா ரணமே.

இ-ள். சேனைகளெல்லாம் புறியிலேவருகிற சடலை ஒப்பாயின;
வலியுருதிறைகள் அசைக்கடலிலே கிளருகிற அலைகள்போற் சென்றன;
யானைகள் வாசனைபொருத்திய அருவிக்கூட்டங்கள் விழுகிற அலைகள
மான உயர்ந்த மலைகள்போற் சென்றன. ஏ-று. (௫௮)

கல்லார் நெறிசெல் வதுகால் கன்பொரு
வெல்லா மிகுவா தனைமே றெழுதைச்
செல்லா முனமே ஷுறவோர் விரைநிற்
செல்லா நெறியே றினர்சென் றனரால்.

இ-ள். கற்கள் நிறைந்த வழியிற்செல்வதற்கு நமது கால்கள் சகியா,
குதிரைமுதலிய வாகனங்களும் மிகவுங் துண்பத்தையே செய்வனவா
மென்று அரசன் சொல்லுமுன்னமே சந்நியாசிகள் உதி சீக்கிரத்திலே
ஒருவராலும் போகக்கூடாத ஆகாசமார்க்கமே வழியாகக்கொண்டு சென்
றார்கள். ஏ-று. (௫௯)

ரு2 அரிச்சந்திரா ராணம் மூலமும் உரையும்.

பலிவன் குடையும் பவளக் குடையும்
சூலியா பலசெம் மணியின் குடையு
மூலவும் சுதிருந் சந்தகோ டியுவா
நிலவும் மெனவெங் குதிறைந் தனவால்.

இ-ள். அநேகம் வெண்முத்துக் குடைகளும், அநேகம் பவளக் குடைகளும், கொண்டாடத்தக்க அநேகம் ஜீவரத்தக்குடைகளும், ஆகாயத்திலே உலாவுகிற நூறுகோடி சூரியரும் நூறுகோடி பூரணச் சந்திரர்களும்போல் எவ்விடத்தும் கிரம்பின. எ-று. (சு0)

அதித் தனருங் குலமன் னவர்தந்
நிதிற் புறமெங் குதிறைந் ததெனந்
நோதிந் தவரித் தொகையுங் கொடியு
விரித்தித் தோடுநா ராபினா ந்தனவால்.

இ-ள். சூரியனுடைய அருமையான குலத்திலேபிறந்த அரசர்களுடைய நீதிமார்க்கமான புகழானது எவ்விடத்திலும் கிரம்பியதுபோலப் பிரகாசத்தையுடைய சாமரக்கூட்டங்களும் கொடிகளும் இவர்கள் செல்லுகிற வீதியினிடங்களெல்லாம் நெருங்கின. எ-று. (சு1)

காற்றொடு நிகர்த் தநதும் பரிவா
னேற்றொடு நிகர்த் தனயா னைவரைந்
கூற்றொடு நிகர்த் தனதேந் குலவ
மாற்றொடு நிகர்த் தவனீ கமரோ.

இ-ள். வேகத்தையுடைய குதிறைகள் வாயுவேகத்துடனே ஒப்பாகிச்சென்றன; யானைகள் மேகத்தையும் அதன் முழக்கத்தையும் ஒப்பாகிச்சென்றன; இரதங்கள் மலைகளின் வெவ்வேறான உயர்வை ஒப்பாகிச் சென்றன; சேனைகள் சூழ்ந்து செல்கிற ஆறுகளை ஒப்பாகிச் சென்றன. எ-று. (சு2)

மழுவுங் நரவா னாமம்வார் சிலையு
மெழுவுங் குலசங் களுந்மே திகளுந்
கொழுவுங் வளையும் பலசூந் தழுவீனா
முழுவெரு கிடவேல் களுமொய்த் தனவால்.

இ-ள். (அப்படிச் செல்லுகிற சேனைக் கூட்டங்களிலே) மழுவாய்க்கவளும் கைவாள்களும் நீண்ட விற்களும் எழுத்தண்டங்களும் வச்சி மாயுதங்களும் தேயுமரங்களும் கொழுக்களும் சக்கரங்களும் அநேகவகைவேல்களும் முழுதும் வெப்பத்தைக்கொண்ட ஒளிபொருந்திய நீண்ட ஓலங்களும் நெருங்கின. எ-று. (சு3)

மீயுற் றுடனொற் றியவெம் படையின்
வாயுற் றெழுவுவெம் பொறிமண் டுவநீ
வேயுற் றபெருங் கிரிமீ தெரியுந்
தியுற் றனவொத் தனசே ணளவும்.

இ-ள். ஆகாயத்தளவும் மேலே நீண்டு ஒன்றுடனேவொன்றுமோது தலாகிய அதை வெவ்விதான ஆயுசுகளின் வாய்களிலே உண்டாகி எழுகின்ற வெவ்வித நெருப்புப்பொறி+ள், நெருங்குவனவாய் நீண்ட மூலகில்கள் பொருத்திய பெரிய மலைகளினமேலே எரிகிற நெருப்புப் பற்றினதையொத்த ஆகாயத்தளவும் விளங்கின. எ-று. (சுச)

நலிவுற் றுது ங்கிடைநன் னுதலார்
பெர்லிவுற் றணிதேர் மிசைபோ யினரார்
கலிவுற் றெழுநீ னகனகக் கிழிமேல்
மலிவுற் றெழுவஞ் சுகன்மா னுழை.

இ-ள். கடலிலே தோன்றி யுயர்ந்திருக்கிற நீண்ட பொன்மலைகளின்மேலே மிகுதிக்கொண்டு உயர்ந்துள்ள பொன்னிறக் கொடிகளை ஒப்பாயிருக்கின்றனவென்று சொல்ல, இடையானது வருத்தவகொண்டு அவனுகிற எல்ல நெற்றியையுடைய பெண்கள், நன்றவுகொண்டு அழகிய தேர்கள்மேலேறிச் சென்றனர் எ-று. (சுது)

கருமாய் முகிலன் னகவின் குழலார்
பெருமால் கரியின் பிடாமேல் வருபார்
றிருமா முகிலுக் கிடைமேல் யெழுநின்
வருமா னுநிகா த தன்வை யமெலாம்.

இ-ள். கருமையான நீலநிறத்தையுடைய மேகத்தையொத்த அழகிய கூந்தலையுடைய பெண்கள், உடல் பெரிதா யுயர்ந்திருக்கிற யானைகளின் முதுகுகளினமேலே ஏறிவருதலானது, மிகப்பேரிதான மேகத்தின் மேலே தோன்றுகின்ற மின்னலானது (மறையாமல் விளங்கிக் கொண்டு) வருவனவற்றை ஒப்பாயின. அவர்கள் செல்லுமிடங்களுெல்லாம். எ-று. (சுசு)

விலையுன் னரிதா கியவெம் பரிமேற்
சிலைநன் னுதலா பலாசென் றனரா
லிலையும்புனல்வா ரியி லுறையினு
லிலையுந் திரைமேல் வருபன்னமென.

இ-ள். தனம்புகின்ற நீரையுடையகடலின்கண், காற்றினாலேகிளருகின்ற அலைகளின்மேலேவருகிற அனையகளைப்போல, விலையொத்த நன்னமையான நெற்றியையுடைய பெண்கள் பலரும், விலைமதிக்கக்கூடாத வேகத்தினையுடைய குதிரைகளினமேலேறிச் சென்றார்கள். எ-று. ()

பரிசுன்னுநெடும் படைதுன்னமத
கரிதுன்னவிநிந் துகடந்தனனூல்
நிரிகின்றசெழுஞ் சுடர்வெண்டரளஞ்
சரிகின்றபுனற் சரயுத்தூனையே.

இ-ள். விரிவானசெழுமையுள்ள ஒளியையுடையவெண்முகங்கள் துதுங்குகின்ற அந்திச்சரியுநதியை, குதிரைகளிறங்கிச்செல்லவும், நெடிய

ருசு அரிச்சந்திரபிராணம் மூலமும் உரையும்,

சேனைகளிறங்கிச்செல்லவும், மதயானைகளிறங்கிச்செல்லவும், அரிச்சந்திரமகாராசனும் இறங்கிக்கடந்துபோயினான். எ-று. (சுஅ)

விரையேறியதார் புணைவேலிற்றை
 விரையேறுமனிக் நெருக்குதலாற்
 றரையேறியதன் புணைநாள்நெடுங்
 கரையேறியவானே கணக்கிலவே.

இ-ள். பரிமள மிருலாதான மாலையணிந்த (கோலைத்தொழில் செய்கிற) வேலாயுதத்தைத் தாங்கிய அரிச்சந்திர மகாராசனுடைய வரிசை வரிசையாய்க் கரையேறுகிறசேனைகள்நெருக்குகிறதினாலே, கிலத்துக்கு மேலே பெருகுவதான குளிர்த நீரானது மோதிவிசக் கரைமேலே செல்லுகின்ற வானிமீன்களுக்கு ஓரளவில்லை. எ-று. (சுக)

அரியன்னவரின் னனையார்தடன
 நெரியும்படிதன்னி நெருக்குதலாற்
 பரியும்பணிமாலையன் பார்க்கலர்கீழ்ச்
 சரியும்மணிமேகலை தாமறியார்.

இ-ள். சிவகங்கையொத்த புருஷர்களோடுகூடிடக்கிற மின்னலை யொத்தபெண்களுடைய உறவகைகள்பிதுவகுமபடி சேனைகள்நெருங்குகிறதினாலே அறுமலிழுகிற ஆபரணங்களையும் மாலையையும் அப்பெண்களோடுகிலர். பின்னாககீழே சரிந்து விழுந்திருக்கிற மணிமேகலைகளையும் தாங்கள் தெரிந்துகொள்ளாமற் செல்லுகிறார்கள். எ-று. (1)

அரணர்முனியா மதனன்னவர்தோட
 பரநாரியர்கொங் கைபாடப்படமு
 நெருநாளுவா நிறையொண்ணுதல்பால்
 வருநாண்மணுநீ துவழங்கிலதால்.

இ-ள். சிவபெருமானாலே கோபித்தெரிக்காத மன்மதனையொத்த புருஷர்களுடையதோள்களிலே அன்னியர் மனைவிகளுடைய கொங்கைகள் (சந்தடி நெருக்கத்தினால்,) மோத மோதச் செல்லுகிறதினாலே, முன்னே ஒருநாளாயினும் அழியாதகற்புள்ள அழகிய நெற்றியையுடைய பெண்கள், இப்போது உலியாணத்திற்கு வருகிற நாளிலே, பரபுருடருடைய தோள்களிலே அன்னியஸ்திரீகளுடைய கொங்கைகள் படலாதாவென்று மணுஷ்யருதி கூறவில்லை. எ-று. (எசு)

வெலிறுஞ்சுடர்வே விளவேளையான்
 பிரெறுங்கரிதுள் ளவிழுந்தபெயர்ந்
 தொலிறுந்தனவல் விபொருத்தியையக்
 களிற்றென்றிருகை கொடுகட டினனே.

இ-ள். வெண்மையான ஒளியையுடையவேலைக்கொண்டமன்மதனையொத்த ஒருவன், முழங்குகின்ற யானைவெருண்டவையக் கீழேவிழுந்து

புரண்டு வன்வகுவதான கொங்கைகளை யுடைய கொடிபோல்பவளான
ஒருத்தியை, அந்தடாண்டா லெனறு தனந்ருககளாலுந் தழுவினான்.

ஆடுங்கழன்மன் னன்னேநடு
ஞிநதருவும் பலநண்ணிடுந்
காடுங்குரியும் பலநண்ணிடுந்
தோடுங்குரியோ மதியற்றனனா

இ-ள். உலம்புகின்ற வீரகழலையுடைய அரிச்சந்திரமன்னன் இவ்
வாறு அநேகம் அரசர்களுடனே நாடுகளும் மரச்சாலைகளும் பலவாறு
வுள்ளவெல்லாங்கிட்டி, பின்னர் நெடிதான காடுகளும் மலைகளும் பலவா
றுகக் கண்டுகொண்டேபோய், ஒடிவதான குளிர்த புனலையுடைய கோ
மதியாற்றினருகே சென்றான். எ-று (௭௩)

மேற்படி வேறு.

கானயாற்றைத் தையுங் டுந் துதிந்ருகம்
மானயாறையகோ மையந் னையே
யானையுமிரதமு மிஷ்ஷியிட மரு
சேனையுமன்னனுஞ் சென்றி றுதநவே.

இ-ள். அப்படிக்காட்டாறுகள் முழுதுங்கடந்துபோய், கௌசிகை
யென்னும்பெயர்கொண்ட கோமதியாற்றையடுத்தி, யானைகளும் இரதங்
களும் குதிரைக்கூட்டங்களும் காலால்களும் அரிச்சந்திரமகாராசனும்
போய் இதுங்கலாயின. எ-று. (௭௪)

தோய்கதிர்வேற்படை சூழ்நதுதுன்னிட
வாய்கதிர்முடியின னுறறைநண்ணினான்
பாய்கதிர்ப்படலையு அருக்கிப்பையவே
காய்க்திசசெல்லனுங் கடலைநண்ணினான்.

இ-ள். ஒளிதோய்த வேலாயுதங்கலையுடைய சேனைகள், எங்குஞ்
சூழ்தலாய் நெருங்க, எங்கும் பரவுவதான ஒளியையுடைய கிரீடமணிந்த
அரிச்சந்திரமன்னனும் அநதக் கோமதியாற்றினருகே போயிறங்கினான்
அப்போது எங்கும் பரவுவனவான கிரணக்கூட்டங்களைத் தன்னுள்ளே
ஒடுக்கிக்கொண்டு வெப்பினறிச் சூடுகிற ஒளியால் மிகக் சூரியனும்
மேலைக்கடலிலேபோயிறங்கினான். எ-று. (௭௫)

ஆழவேழங்கட லதனின்வெய்யவன்
விழலுமன்னனும் வேந்தர்மக்களு
மேழையர்யாவரு மிரதமுங்கட
வேழமுஞ்சிவிகையும் விட்டிறங்கினான்.

இ-ள். ஆழத்தையுடையதா யலைகளெழுகிற கறுத்த கடலிலே சூரி
யன்போய் முழுகிவிட்டனே அரிச்சந்திரமகாராசனும், மற்று முள்ள

இசு அரிச்சந்திரபுராணம் மூலமும் உரையும்

ராஜகுமாரர்களும் பெண்களெல்லோரும் இரதங்களையும் மதயானைகளையும் பல்லக்குகளையும் விட்டுக் கீழே யிறங்கினார்கள். எ-று.

எழு வென்பது நீட்டல் விகாரம்பெற்று வெழுனவந்தது. (எசு)

மண்டலவேந்தரு மாதரிட்டமுந்
திண்டிறலமைச்சருஞ் சேனைவெள்ளமுந்
தண்டரளும்வளை தவமுமாநதி
வண்டலிவிடமற வந்திறுத்தவே.

இ-ள். உலகத்தரசர்களும், அவர்களுடைய பெண்களின் கூட்டமும், மிகுந்த (புத்தி) வல்லமையுடைய மந்திரிகளும், மற்றச் சேனையின் கூட்டமும் தண்ணிதான முத்தங்களைத்தருகின்ற சங்குகள் தவமுவனவான அந்தக்கோமதியென்னும் பெரிய ஆற்றின் கரையிலே வெற்றிட நிலலாகிருக்கும்படி வந்திறங்கின. எ-று. வண்டல்-சேறு. (எஎ)

பட்டி-னுமணியிலும் படங்குமைத்துவிண்
முட்டியசெம்பொனின் முடிகளவைத்துமேற்
சுட்டியும்பதாசையுங் சுட்டிநீடிரை
விட்டனர்மன்னரு மின்னனருமே.

இ-ள். அரசர்களும், அவர்கள் பெண்களும் பட்டினுலும்மணிகளாலுஞ் செய்திருக்கிற கூடாரங்கள் நிறுத்தி, ஆகாயத்தை யளாவுவதாகச் செம்பொன்னுஞ்செய்த சிகரங்கள்வைத்து, மேற்கட்டிகளும்கொடிகளுங்கட்டி நீண்ட திரைகளுஞ் சூழவிட்டார்கள். எ-று. (எஅ)

சண்பகத்தருவினுஞ் சந்தனத்தினுள்
நுண்பனையகிலினுந் தேவதாரத்துந்
தண்பரும்பலவினுந் தாறுபாய்ப்பசும்
புண்புகரிசுளும் பரியும்பூட்டினார்.

இ-ள். சண்பகமரங்களிலும் சந்தனமரங்களிலும் வலிய கிளைகளையுடைய ஆகிலமரங்களிலும் தேவதாரமரங்களிலும் தண்ணிதரய்ப் பருத்துள்ள பலாமரங்களிலும், அங்குசம்பாய்சலி னுற் பசியரணம்பொருத்திய யானைகளையும் குதிரைகளையும் கட்டினார்கள். எ-று. (எஆ)

நிலைமரம்பிளந்தீட நிவந்துகுத்திய
கொலைமதயானையின் கோடுபோலவே
சிலைமதனையவர் மார்பிற்றேனனார்
மூலைமதயானையின் கோடுமுழ்கின.

இ-ள். அங்கே நிற்கிற மரங்கள்பிளக்க, உயர்ந்து குத்தின கொலை செய்கிறமதயானையின் கொம்புபோல்வனவாய் வில்லையுடையமன்மதனை ரொப்பான புருஷர்களுடைய முகப்பிலே, தேன்போலும் வசனத்தையுடைய பெண்கள் மூலையாகிய மதயானையின் கொம்புகள் அழுந்தலாயின. எ-று. (எஃ)

மோதகொண்டலைப்பொரு முரியானதம்
மீதுகொண்டலைத்தமெய்ம் மெலிவுமறவே
நாதுகொண்டலைசூழற் றையலார்முலை
வேதுகொண்டொற்றினார் வீரர்த்தெலாம்.

இ-ள். கடலிலே மோதுவதான மேகத்தை யொப்பாகப் பகைவர்
மேலே மோதுகின்ற பெரியயானைகளின்மே லேறிவந்த உயர்வானவுடற்
பின் மெலிவுதீர் மெல்லிய பராகங்களைக் கொண்ட மலர்களைசகிற்
கூந்தலையுடையபெண்கள் தங்குந்தனங்களாகிய வெம்மையைக்கொண்டு
அந்தவீரர்கள் உடும்பெல்லாம் ஒற்றுதல் செய்தார்கள். எ-று. (௮௧)

அகிலொடுசந்தனத் துளியினுக்கிடு
துகில்பொதுமணிபுரை பெரியுந்தாமமு
திசிலெனப்பலபல செக்காவனம்வெண்
முகில்பொதிந்தனவென முண்டெழுந்தவே.

இ-ள். அகற் கட்டைகளுடனே சந்தனக் கட்டைகளையும் மூட்டி
யுண்டாக்கிய, சிலையிலே முடிந்தள்ள செம்மணியை மூத்த நெருப்பு
புகையும் கண்டவர்களுக்கிடிககிட, அநேகமான செவ்விரனமான துவெள்
ளிய மேகத்தினாலே மூடப்பட்டதுபோல் மேன்மேலாய்க் கிளர்ந்தன

ஆறிலாதணிபுடற் கத்துளேற்றிய
மாறிலாத்துளங்கெழின் மணிவிளக்கொளி
தேறலாந்தகைமைய சிலம்பிநூல்பொதி
கூறெலாமின்மினித் தோற்றமென்னவே.

இ-ள். (புகுதற்கு விட்டவழியல்லதுவேறு) வழிகளில்லாமல்எங்கும்
கிரப்புதலான கூடாரத்துள்ளே ஏற்றிவைத்திருக்கிறகாற்றா கியபகையில்
லாமல் விளங்குகின்ற அழகையுடைய ரத்நவிளக்குகளின் ஒளியானது,
சிலம்பிப் பூச்சியாலே கட்டப்பட்ட நூற்படலைகள் முழுதும் மின்மினிப்
பூச்சிகளின்னுடைய தோற்றமென்று சொல்லும்படி துணித்து சொல்ல
லாகிய தருதியையுடையன. எ-று. (௮௨)

குசைநெடுங்கடும்பரிக் கொற்றமன்னவன்
வசைபிலுநங்குல மடந்தைமாமுலைக்
கிசைவனோவென்றுவந் தெட்டிப்பார்த்தெனத்
திசையெலாங்கதிர்விரித் தெழுந்ததிங்கோ.

இ-ள். கடிவாளத்தையுடைய நீண்ட வேகமான குதிரைமே லேறு
கிற ஜயத்தைக் கொண்ட அரிசச்சந்திர மகாராசளுனவன், யாதொ
பழிப்புமில்லாத மெதுருவத்தி லவ்வுதிரித சந்திரவதியினுடைய பெரிய
தனங்களுக்குத் தகுந்தவனோவென்று அவனை யெட்டிப்பார்ப்பதுபோல்
சந்திரானவன் சந்தோஷித்து எட்டுத்திங்கிலும் தனது கிரணங்களை
விரித்துக்கொண்டு உதயமாயினான். எ-று. (௮௩)

௫௮ அரிச்சந்திரபுரான்ம் மூலமும் உரையும்.

செங்கயலனையகட் டெரிவைதன்றிரு
மங்கலமுணர்ந்துமண் மடந்தையட்டதோர்
பங்கமிவிரசிதப் பாணமேல்வழி
பொங்கலிற்புதுநிலாப் பொலிந்த்தெங்குமே.

இ-ள். சிவந்த கெண்டைமீனையொத்த கண்களையுடைய சந்திரவதியின் திருக்கலியாணத்தைத் தெரிந்து, பூமிக்குவி சமையல்செய்ததாகிய ஒருதோஷமுமில்லாத வெள்ளிப்பாணமேல் வீரித்துப்பொங்குகிற பாற் பொங்கல்ஃபால், எவ்விடத் தும்புதிதான சந்திரிகை நிறைந்துவிளங்கின.

பெருத்தவானிலவிடைப் பேதைமாதரைக்
கருத்துறக்காதலர் கலந்துறங்கினார்
வருத்த முங்காதலும் வளரமன்னவ
நெருத்தனேதனிக்கிடர் துறக்கநீங்கினான்.

இ-ள். அப்படிப்பரவின வெண்மையான சந்திரிகையாலே, அறியாமையையுடையபெண்கள் மனதொருமிக்க, அவர்களுடைய நாயகர்கள் கூடி நித்திரைசெய்தார்கள். அரிச்சந்திரன் ஒருவனே மனவருத்தமும் ஆசையும் மேன்மேலாகி வளரத் தனியனாய்ப்புகெடுத்து நித்திரையில்லா திருந்தான். எ-று. (௮௬)

உருடுளினோக்குவ னுவப்பனுவன்
கரவினோலேங்குவன் கலங்குவன்முதி
மரபினுடன்கணென் மனதுபோம்வழி
யிரவுபோதற்கிட மில்லையோவென்பான்.

இ-ள். அப்படி நித்திரைகொள்ளாமல் சந்திரவதியினுடைய உரு வெளிதோற்றத்தைப் பார்ப்பான்; சந்தோஷிப்பான்; அதையேகருதுவான்; அதை மறந்தபோது துக்கிப்பான்; கலவருவான். சந்திரகுலத்தினளாகிய சந்திரவதியினிடத்திலே என்மனது போவதாகிய வழியில், இராத்திரியிலேமாத்திரம் போவதற்கு இடமில்லையோவென்று புலம்புவான். எ-று. (௮௭)

கொடியமாமதனையுங் கொழுநிலாவையு
நொடியினுமொருகுறை சொல்லினோகிலான்
படிகிலாவிதியையும் பாரில்வேர்நிதி
விடிகிலாவிதையும் வெறுக்கும்வேளையில.

இ-ள். கொடுமையையுடைய பெரியமன்மதனையும், செழுமையான சந்திரனையும் ஒருநொடிப்பொழுதாயினும் ஏதேனுமொரு குறையைச் சொல்லி நோந்துகொள்ளாதவனாய், தூங்காதகண்களையும், உலகத்திலே வேருன்றி விடியாதிருக்கிற இராத்திரியையும் வெறுத்துக்கொண்டிருக்கிற சமயத்தில். எ-று. (௮௮)

மையலுங்கங்குலு மதிபும்வாட்டனில்
வையனோவெரியனென் றணிவயிற்றினிற்

கையினுலறைந்துகய்க் காமர்வாரணம்
வெய்வவானிரையவா வெனவிளித்தவே.

இ-ள். அரிச்சந்திரனை காமமயக்கமும் அந்த ராத்திரி காலமும், சந்திரனும் வாட்ச்செய்வனவாயிருக்க, அப்போது அழகான கோழிகள் இந்த ஐயனான அரிச்சந்திரனோ எளியனாயிருக்கிறனென்று தமதழகிய வயிற்றில் (இறகாகிய) கையினுலேமோதி யடித்துக்கொண்டு சூரியனே! உதயமாகி விரைவில் வாவென்று கூப்பிட்டன. எ-று. (௮௯)

ஊழ்வெங்கநிரல னுதயமுன்னறிந்
நாழியுந்திங்களுந் மார்ப்படங்கென
கோழியுமார்த்தன சூக்கிலார்த்தன
சூறியிற்புன்னொலாந் துளவியார்த்தவே.

இ-ள். வெயிலையுடையவனான வெவ்விய கிரணத்தைக் கொண்ட சூரியோதயத்தை முன்னே தெரிந்து கடலும்சந்திரனும் தங்கள் ஆரவார மடங்கின. அப்போது கோழிகளெவருவ கூவின. டிசம்போத்துகள் கத்தின. குளங்களிலே தாவருகிற பட்சிசாதிகளெல்லாம் துள்ளித் துள்ளிச் சத்தித்தன. எ-று.

குக்கில் - செம்போத்து. சூழி - குளம். (௯௦)

நங்குலத்தரரனை நலிந்தபாதகம்
கங்குலைத்திங்களைக் கனன்றுதேர்ந்
யங்கண்மாநூலம்விட்டகற்றுலேனெனஞ்
செங்கதிர்க்கடவுளுஞ் சிவந்துதோன்றினான்.

இ-ள். மது குலத்திலேபிறந்த அரிச்சந்திரனை வருத்தப்படுத்தின பவிகளான இரவையும், சந்திரனையும் கோபித்துத் தனது தேரைச் செலுத்திக்கொண்டு அழகிதான இடத்தையுடைய பெரிய வுலகத்தை விட்டுப்போம்படி செய்கிறேனென்று சிவந்த சூரியபகவானுந் தனது கண்கள் சிவப்பா யுதயமாயினான். எ-று. (௯௧)

படர்கெடுத்தநிலை பரித்தமன்னனுக்
கிடர்வினைத்தெய்திய விராமடந்தையிப்
புடவிவிட்டேகினும் போனதிக்கெலாந்
தொடர்மினென்றெண்ணிலாச் சுடரையேனினான்.

இ-ள். உலகத்திலுள்ள துன்பத்தைப்போக்கித் தருமத்தினதுநிலையைக்காத்த அரிச்சந்திர மகாராசனுக்குத் துன்பத்தை யுண்டாக்கிக் கொண்டிருந்த இரவாகிய பெண்ணை, அவள் இந்த வுலகத்தை விட்டே போனாலும் அவளோடிப்போன திசைகளெல்லாம்தொடர்ந்து பற்றுக்களென்று சூரியனானவன் கணக்கில்லாததனை துகிரணங்களையனுப்பினான்.

அலரிவந்தெழுமுர சதிரவாழ்ப்போற்
புலரியிலானடி பூசித்தண்ணலுஞ்

கூ0 அரிச்சந்திரபுராணம் மூலமும் உரையும்.

சிலர்சிலசுடர்மணித் தேரிலேறினர்
பலர் பலகரிகளும் பரியுமேறினர்.

இ-ள். அப்படிச் சூரியன்வக துதயமாக்கவே, கடலைப்போல்பேரிகைகள்முழங்க, விடியற்காலத்திலே சிவனடியைப்பூசைபண்ணி அரிச்சந்திரமகாராஜனும் அவனைக் கூடிவருகிற சிற்சிலரும் ஒளியையுடைய ரத்னகசிதமான தேர்மேற் கொண்டவர்களாக, மறற்பலரும் பலபலவான யானைகளின்மேலும் குதிரைகளின்மேலுமேறினர். எ-று. (கூ)

அந்தமாலாற்றைவிட்டகன் றுமன்னவன்
முந்தமால்கரிபரி நடப்பமொய்த்துடன்
கந்தமாலேக்குழற் சடலுடன்வரர்
அந்தபால்வரைத்தடந்த ராரணன்னிணை.

இ-ள். உடனே அரிச்சந்திரமகாராஜன் அகதப்பெரிதான கோமதி யடற்றைக் கடந்து நீங்கி, உயர்ந்த யானைகளும் குதிரைகளும் நெருங்குதலாய் மூன்றே நடக்க, பரிமளத்தையுடைய மாலைகளணிந்த கூந்தலையுடைய பெண்கள் கூட்டமானகடலுங் தொடர்ந்துவரச சந்தனமரங்களைவிடகூடி உயர்ந்துள்ள மலைகளினுடைய பெரிய சாரலைப்போய்ச் சேர்ந்தான். எ-று. (கூச)

அந்தநிலாநாநிலமாநி
நிரிபலர்ச்சுண்டகம் வேங்கைகோந்தமை
சொரிமலர்ச்சுரபுனை யசோகுதுன்னிய
வரிமணந்தாவிடை வந்துவைகிணை.

இ-ள். கடுக்காய்மரம்-பலாசுமரம்-மாமரம்-மஞ்சாடிமரம்-பிலாமரம்-விரிகிற் மலர்களையுடைய சண்பகமரம் - வேங்கைமரம் - கோங்குமரம் - மூங்கில்மரம்-சொரிகின்ற மலர்-ஓடைய சுரபுனைமரம் - அசோகம் ஆகிய இவ்வகை மரங்கள் நெருங்கிய (கிள்ளைகள்) இசையினை மிழற்று கின்ற மணத்தைக்கொண்ட சோலையிலேவந்து தங்கினான். எ-று. (கூடு)

அலைசுனையாடவு மருவிபாடவு
மலைமிசைப்பிடியும்வன் களிற்றுமானவே
சிலேறுதலாருஞ்செல் வருஞ்சென்றேறினர்
முலையொடும்புபத்தொடு நிகர்த்தமொயம்பிபிள்.

இ-ள். அலைகளையுடைய சுனைநீராவும், அருவீநீராவும், மலைமேலே பெண்யானையும்வலிதான ஆண்யானையும்போல், வில்லைப்போல நெற்றியையுடைய பெண்களும், புருஷர்களும்போய் பேழறினார்கள். அம்முலையானது ஸ்திரீகளினுடைய கொங்கைகளையும், புருஷர் தோள்களையும் ஒப்பானசிகரங்களுடையதாயிருக்கின்றது. எ-று.

மொயம்பு தோள்-மலைத்தோள்; சிறகுன்றுகள். (கூசு)

அருவிகளாடுவார்!சுனைகளாடுவார்
வெருவிவந்தகன்கரை மீதிலேறுவார்

சந்நிநின்றோடியப் புனலிற்றுவுவார்
மருமலர்கொய்குவார் மலைந்த மீன்குவார்.

இ-ள். அருவி+ளிலே நீராடுகிறவர்களும், சுனைகளிலேநீராடுகிறவர்களும், அப்படி நீராடுவதற் கஞ்சிவந்து அன்ற ாரைமே லேறுகிறவர்களும், சைகைசெய்து விஜயாடிக்காட்டி டின்ன அநீரிலே குதிக்கிறவர்களும், பரிமளத்தை யுடைய பூக்கொய்கிறவர்களும், அப்பூவைச் சூடிச் கொண்டு திருட்புகிறவர்களு மாயினார்கள். எ-று.

சருவல் - சைகைசெய்தல்.

(௯௭)

அருவியுஞ்சுனைகளு மாடி-துண்மனால்
மருவியவண்ட லு மணந்தசோபையும்
பருவரைக்குமிடமும் பளிங்குப்பாறையும்
பொருவிலாப்புனங்களுந் புஞ்சுந்நோக்குவார்.

இ-ள். அப்படி அருவிகளிலுஞ் சுனைகளிலும் நீராடி, துண்ணிய மணல்களையுடைய வண்ட லும் அவ்வண்ட ல் கூடின சோலைகளிலும் பருத்தமலைச் சிகரங்களிலும் பளிங்குப் பாறைகளிலும் ஒப்பில்லாத தினைப்புனங்களிலும்போய வேடிக்கை பாப்பார்கீள். எ-று. (௯௮)

அன்றிருந்தணிவரைச் சாரல்வையே
துன்றிருள்விடிநகரின் தோத்வேளினான்
சென்றிருஞ்சடாமணித் தேரிலேறியே
வென்றிவெம்பவை பொடு விரைந்துபோயினான்.

இ-ள். அழகிதான மலைச்சாரலிலே அன்றையதன்மதங்கியிருந்து நெருங்கின் இருளையுடைய இராத்திரி விடிந்தபின்பு ஒளியைக்கொண்ட வேலாயுத்தையுடைய அரிச்சந்தரன் எழுந்துபோய்மிகப் பிரகாசத்தை யுடைய ரத்தமயமான தேரின்மே லேறிக்கொண்டு, ஐயசையுடைய குரூரமான சேனைகளுடனே அதிசீக்கிரத்தி ல் போயினான். எ-று.

வேயிருங்கானமும் வெற்பினுச்சியு
மாயிரும்பொநில்களு மடிந்துதுண்பொடி
யாயினவிசும்பினை யடைந்ததுவியுஞ்
சேயிருஞ்சுடர்மணித் தோகைசெல்லவே.

இ-ள். மிகவுயர்த்துப் பெரிதான காத்தியையுடைய ரத்தசிதமான ரீதங்கள் செல்லுதலாலே, மூங்கில்களுடைய பெரியகாடுகளும், மலைச் சிகரங்களும் மிகப்பெரிதான சோலைகளும் அழிந்து சிறியபொடிகளாயினவாய் அதிகின்ற மூமெழுந்த தாளிகனெல்லாம் ஆகாயத்திலே போய்ச் சேர்ந்தன. எ-று. (௯௯)

செந்நிறப்பொலன்கதிர்த் தேரினாறியுந்
தந்நிறமவ்வழி யனைத்துமரதலாற்
பன்னிறக்கிரிகளும்புரந்தபாறையும்
பொன்னிறமேருவே போற்பொலிந்தவே.

கூ.2 அரிச்சந்திரபுராணம் மூலமும் உரையும்.

இ-ங். அரிச்சந்திரனுடைய சிவந்த நிறத்தையுடைய பொன்னிறமான ஒளியைக் கொண்ட தேரினுருளைக் கன்படித்து, அந்தத்தேரின்மேல் அவ்வுழி முழுதுமாகிறதினாலே, பலநிறங்களுடைய மலைகளும், பரவதலான கற்பாறைகளுடைய பொன்னிறமான மகமேருவைப்போலவிளங்கின.

வானமுற்றெழுந்தமா மலையுமால்க
தானமுற்றெழுந்திய துமுஞ்சாரலு
நான்முற்றெழுந்தம பொழிலுநண்ணிவெங்
கானமுற்றெழுந்தி கடந்துபோயினான்.

இ-ங். ஆகாயத்தைத்தொட்டுக்கொண்டியர்த்திருக்கிற பெரியமலைகளும், உயர்ந்தயானைகளுடைய மதங்கடம்படியாகுதுகிடக்கிறமேடுகளும், அந்த மலைப்பக்கங்களுடைய சஸ்திரிவாசங்கொண்டெழுந்தன்ன நல்ல மலர்ச்சோலைகளும், வெப்பமாகிய காடுகளும் கடந்துபோய், இப்படியே பல அரிதான வழிகளெல்லாம் அரிச்சந்திரன் கடந்துபோயினான். எ-று.

விரிந்தவெங்கமாகளும் வெயிலின்வெந்துகிழ்
சரிந்தபாழைகளுஞ் சருகுவெந்துமேற்
பொரிந்தாமரங்களும புதைந்தபாழிசை
பெரிந்தெழுந்திஞ்சுரந்த தெல்லெய்யுதினான்.

இ-ங். இப்படி விரிந்திருக்கிற செவ்விரான விடர்விலங்களும், வெயிலினாலேவெந்து கீழே சரிந்துகிடக்கிற பெரியமலைகளும், சருகுகள் வெந்து மேலேபொரிந்திருக்கிற பெரிய மரங்களும், புதைந்தலாய நிலத்தின்மேல் வெல்லாம எரிந்தெழுந்திருக்கிற கடுமையைக்கொண்ட பாலைவனத்தினெல்லையை யரசனனுதினான். எ-று (க0௩)

அறுசீர் கழிநெடிலடி யாசிரியவிரந்தம.

என்றுமமரர்க்குவினையின் நியரன்முப்புரமெரித்தகனலும்
வென்றிமநனைப்பொடிபடத்திருநுதற்கணைவித்தகனலும்
வன்றிரையிறந்தெழுந்திருநிலைவத்தவடவைக்கனலுமுற்
றென்றுபட வந்துகுடிக்கொண்ட வனுறைந்தனவுருப்பமெழுவே.

இ-ங். இனி எககாலத்தும் தேவர்களுக்குத் துன்பவியலில்லாமல் சிவபெருமான் திரிபுரத்தை எரித்தநெருப்பும், வெற்றியையுடைய மன்மதனைச்சாம்பலாக அழகியநெற்றிக்கண்ணைத் திறந்தேரித்தநெருப்பும், வலிதான அலைகளையிசை எழுகிறட்டலுக்குள் நடுவேவைத்திருக்கிற வடவாக்கினியுமகூடி ஒன்றாகலாது குடிக்கொண்டு எவ்விடத்தும் வெப்பம் வீழ்ந்திருந்தவருடையின எ-று (க0௪)

கானமுழுதுநெறுகனற் ரிரளில்வெந்தெழுந்திச்சுடரின்வெந்
தூன்முறவற்றியுரகத்தலைவெடிப்பவதனுச்சிவநிறிபோய்
வான்வெழுந்துபுவிமீதுவிழுக்கின்றமணியவந்துபுகல்வான்
யின்மீதுவிழுக்கின்றபடியாமெனவிளங்கினவெளிப்புறமெலாம்.

இ-ள். அத்தக்காதிமுழுதம கடுகிறநெருப்புச்சுவாலையினாலும் ஆகாயத்திலெழுந்துவருகிற சூரியகிரணத்தினாலும் வெந்து பழுதாவுவளர்த்து வந்துதலழும்பு, பாடபுத்தலேகளும பிளப்ப அசனுடைய தலையினின்றும் போய் ஆகாயத்தளவுமெழுந்து மணமேலே வந்து விழுகின்ற காந்தரங்கள், புகழ்க்காலத்திலே உதிருகிற தேசத்திரேககூடம் ஈன ஒப்பாமென்ன, அந்தவெறுநிலவெளியினிடை வகைமெல்லாம் விளங்கின எ-று. (706)

கரும்புயலருந்துகிரந்து ல்கரிந்தயல்கலைந்துநெடிதாய் வரும்பருவமுந்தலையங்கிமழையென்பதுமறந்தவதனாற் பெரும்புவிபிளந்திலனந்தன்முடியிற்சுடர்பிறங்கியெழுமா விரும்புவினின்றழுவமிழந்தவதனைச்சுட வெழுந்தநெனவே.

இ-ள். கரியமேகங்கள்பெய்கிற அரிதான மழைத் தளிகளில்லாமல் அத்தலவெப்பத்தினாலே உடலெல்லாதீயந்து அநிலத்தக்கப்பாலே தங்கள் கூட்டங்கலேத்துபோய் (ஈன மாதவளவாக) வருவதான பருவக் காலமுந்தமொறிமழை பெய்கிறதென்பதை மறந்துபோனவதனாலே, அப்பெரிதான நிலமெல்லாம் வெடித்து, அவ்வுழியே ஆகிசேடனுடைய தலையிலுள்ள ரதநச்சோதிகள் விளங்குகின்றன அன்மையானது, அப்பெரிதான பாலேநிலம், கோபித்துத் தன்மேல் கீரேநப்பைக கக்குகிற சூரியனைச் சுடந்தக்கா கமேலேகிளம்பினதுபோலிருந்தது எ-று. (௧0௬)

சுரப்புறுசிறைப்புனலெண்க்கருதிவற்றியதுவா கியதனா னிரப்புறுதவிப்பினைப்பொழித்திட மனத்தினினினைத்துழையெலா மிரப்பவரைநித்தலுந் தத்தியுமொரற்ப முமிரக்கமிலர்பாற் பரப்பவனொரொத்தனகரப்பவரைநொத்தனபசாசரதமே.

இ-ள். மான்களெல்லாம் உடம்பினைத்துவற்றிய தளர்ச்சியினாலே தமக்கு நிரம்புதலானதாகத்தை நீக்கிக்கொள்ள பேய்த்தேரான கானலைப் பெருகுகின்ற குளத்தநீரான முகினைத்து, யாசிப்பதாக ஒருவரிடத்திலே தினந்தோறுஞ்சென்றும் ஒரு சிறிதேனுக்கொடுக்க இரக்கமில்லாதவர்களிடத்திலே பரவியலேகிறவர்களை யொப்பாயின. பேய்த்தேரானகானல் அவர்களுக்குக்கொடாமல் மறைந்துகொண்டு திரிகிறவர்களை யொத்தன. எ-று. (௧0௭)

அடுத்திறலுமல்வவர்ப்பித்திறலுநாமமுமனைத்துமெழுதி நழிங்கலுநரும்புன்றவிர்த்துடல்பதைத்துயிர்தடுங்கியுழலுங் கொடுங்கரிமருப்பும்வெருள்கற்றிடருமற்றுஅருவடினிஷையு நெடுங்குடறடந்தினைகிளர்ந்தெனமுழங்குதுநெடித்திரொலாம்.

இ-ள். பண்கவரைக்கொல்லுகிற சாமரத்தியமும், அவ்வவர் பூடுவதானிய சாமரத்தியமும் பெயருமுதலான எல்லாமெழுதி நடப்பட்ட கல்லும், நல்லநீர்நிடையாமல் உடல்பதைப்பதைத்து உயிருமஞ்சியலைவதான கொடிய யானைக்கொம்புகளும், பயப்பட்டத்தக்க கல்லுமேடுகளும், இன்ன முமுண்டான ருண்டுகளினிடத்திலும் கெடிதான சுடலிலே பெரிய

சுசு அரிச்சந்திரபுராணம் மூலமும் உரையும்.

அலைகள் ஒலிப்பதுபோல, சிவ்வண்டிகளின் கூட்டத்தோசை முழங்குவதாயிருக்கும். எ-று.

நெகல் - நடப்பட்டல். நெடி - சிவ்வண்டு. (க௦௮)

அந்தவெயிலத்தகல்விசும்பினை வெடித்துவிழுமானையினெடுந்தந்தமணியைத்துளியெனக்கருதியுண்மென்சாதுகமெலாம் வெந்தொரிகொளுஞ்சருகெழுந்துவிழுகங்குலில்விந்நதிமூலில் வந்தாருமென்குமரையுங்கடமையங்கலையுமானினைமுமே.

இ-ள். சாதகப்பட்டிசெல்லாம், அந்தநிலத்திலே எரிகிற வெயில் னாலே அகன்ற ஆகாயவரையிலுட வெடித்துச்சென்று விழுகிற யானையினுடைய நீண்டகொம்பிலுள்ள முததுகளை மறைத்துளியென்றெண்ணியுண்டு அலைகின்றன. வெத்து எரிகிற நெருப்புக்கொள்ளுகிற சருகுகள் எழுந்துவிழுகின்ற இருட்டிலே விந்நதிருக்கிறநீழலில் கரடிகளுங்கானத் துறைகளும் கடம்பைகளும் மாணகூட்டங்களும் வருவதுபோல்வந்து விழுந்து நெருங்குதலாகும் எ-று. (க௦௯)

மண்மகளுக்குத்திறைவாரிவ வைக்கனலைமாற்றியிதினோர் வெண்மணலைவைக்கிலரமங்கையரிடும்புதியுமெவந்துவிடுமாற்கண் முழுதையுடையபெயர்ந்துகவருங்கலை யுகத்திலிதினோர் நுண்மணநெறித்துவிந்நும்பிராயப்பினலே நுங்கிவிடுமால்.

இ-ள். பூமிதேவி ஆடையாக உடுத்தியிருக்கிற அலைகடலிலுள்ள வடவாக்கினியை (வேறிடத்தில்) மாற்றி, அங்கிருக்கிறவிடத்தில் இந்த நிலத்திலுள்ள ஒரு வெண்மணலைக் கொண்டுபோய்வைத்தால், அரம்பையர்களிருக்கிற பெரிய தெய்வலோகமும் அதன்சுவாயலேவெத்து போம். இந்தப்பூமியினிடங்களெல்லாம் தானிருக்குமிடத்தை விட்டு வந்து கவளீகரிக்கிற யுகமுடிவிலே இந்த நிலத்திலுள்ள ஒரு துண்ணியு மணத்தெறித்து விழுந்தாலும் பிரளயகாலத்து வெள்ளத்தையும் குடித்துச் சுவற்பண்ணு. எ-று. (க௧௦)

வெங்கதிருதெறுங்கொடியவிண்மெனமெவந்தொரியும்வெந்தழலின்வாயங்கதமிறந்துமதகுஞ்சரமிறந்துடலந்நதிமெலாஞ்செங்குருதியங்கடலின்மண்டமுதுவாரியலைசிந்துறரைபோலெங்கணும்விளங்குவனவென்குவெடும்பரிசெலும்புமலையே.

இ-ள். சூரியனாலே சுடப்படுகிற நீண்ட மூவகற்சாடுவெந்து எரிகிற வெப்பமான நெருப்பினிடத்திலே, பாம்புகளும் மதயானைகளும் விழுந்து செத்து, அழைகளினுடம்புகளழிந்து எவ்விடங்களிலும் பெருகின சிவந்த ருத்தமானது அழகிதான் கடலிலேபோய்க்கலக்க, அந்தப் பழையகடலினலைகள் சிந்துகின்றதுரைபோல் வெள்ளைமலைகள் என்னும்படி எலும்புமலைகள் எவ்விடத்திலும் மிதப்பனவாயின. எ-று. (க௧௧)

வெங்கரியுரித்திடைபுனைந்தவன்சுலஞ்சுலையிளங்குசுடிசுடிசுங்கரித்திருலதரிதாருகுவிராசனிசுவர்கரிசெய்தம்

பொங்கரிமணிப்பரிபுரத்திருப்பதத்தினள்பொருப்பனதனத்
தெங்கடனிநாயகிபிருந்தசமயத்தியல்பெடுத்தாரைசெய்வாம்.

இ-ள். வெவ்விய யானைகளையுரித்து அதன்றோலைப்புனைந்தவன் ; கங்காசுலமும் சந்திரனும் விளங்குகிற சடையையுடைய சங்கரி ; திரி குலதரி ; தாருகவிநாசனி ; சவுந்தரி ; செழுமையாக ஒலிக்கின்ற கற்க ளாக முத்துமுதலிய ரத்தங்களையிட்ட சிலம்புகளணிந்த இரண்டு திரு வடிகளை யுடையவன் ; மலைகளையொப்பான தனங்களைக்கொண்ட எங்க ளுடைய ஒப்பற்ற குலதெய்வமான காளிதேவியிருக்கிற சபையினிலக் கணத்தை இனி ஒருவகையாக விடுத்து சொல்லுகிறோம். எ-று. (ககஉ)

எறித்தசெழுமுச்சுடருமொத்தொருதலத்திடையெழுந்ததெனவே தெறித்திருபுறக்கடைசிவத்திடைகறுத்தகண்டிகச்சுழலவே சிறுத்தவிடையிற்கரதலத்தின்முடியிற்றிகழ்செறித்தவரவப் பொறிக்கணபணத்தலைமணிச்சுடிகையிற்குதிரவுள்பொங்கியழவே.

இ-ள். விளங்குகின்ற செழுமையான சோமசுரிடாக்கினிகளென் ற மூன்று சுடர்களுமொருசேரக்கூடி ஒரிடத்திலே உதயமானற்போல், செறித்துவிளங்கி இருபுறத்திலுங் கடையிலே சிவந்து நிவே கறுத்தி ருக்கிற கண்கள் மிகவுஞ் சுழல்வனவாக, சிறிதான இடையிலும் கைகளி லும் தலையிலும் விளங்குவனவாக அணிந்த சரப்பங்களினது புள்ளிகளை யுடைய கூட்டமான படங்களைக்கொண்ட தலைகளிலுள்ள ரத்தங்களை யுடைய உச்சிக்கொண்டைகளினொளிகள் மிகுந்து கிளர்வும். எ-று.

இதுமுதல் பதின்மூன்று பாடல்கள் குளகம். (ககங்)

மிடித்தவர்களைப்பொருண் மிகுத்தவர்களைத்தொழில் விளைப்ப தெனவே, கொடிப்படர்பொருப்பென விடைக்கிடர்வினைத்தனகும்ப வழகுந், தடித்தினடிற்குமிர தத்தைநிகர்பொற்கடி தடத்தினழ கும், பொடித்தெழுவெயர்த்திரு முகத்தழகுநின்றொளி பொழிந் தொழுகவே.

இ-ள். வறுமையுற்றவர்களைக் கண்டு திரவியத்தின் மிகுந்தவர்கள் சண்டைத்தொழில் செய்வதொப்ப, ஒரு கெட்டிமேலே தங்குகின்ற (இரண்டு) மலைகளைப்போல், இடைக்குத் துன்பத்தைச் செய்கிற குடங கள்போன்ற தனங்களினழகும், ஒருமின்னலி னடியிலே நிழ்கின்ற தேரை ஒப்பான அழகியகடிதடத்தினுடையஅழகும், பொடிப்பொடியா யெழுமின்ற வெய்வையையுடைய திருமுகத்தினுழகும் நிலைகொண்டு ஒளிவழிந் தொழுகவும். எ-று. (ககசு)

வேலைகளெழுந்துலகமேழினுடனேழையும்விழுங்கிவிடுமக் காலமுடிவிற்கொடியஆழிநெடுவெங்கனல்கனன்றெரிதல்போற் சாலவினைகொண்டுபொருதாருகனைவென்றவுணர்தங்கர்குடரை மாலைபுகின்ற திரிசூலமிசைவெங்கனல்வளைந்தேரியவே.

௬௬ அரிச்சந்திரபுராணம் மூலமும் உரையும்.

இ-ள். கடல்கள் கிளர்ந்து உலகங்கள் ஏழோடேழான பதினான்கையுங்கவளிகரித்துக்கொள்ளுகிறகலிகாலமுடிவிலே, கொடுமையையுடைய ஊழிக்காலத்தது நெடிய வெவ்வீதான நெருப்புக் கொதித் தெரிகிறது போல், மிகவும்சண்டைகொண்டுபொருதுகின்ற தாருகாசுரனைவென்று அசுரர்களுடைய குடிலை மாஸையாக அணிந்துகொள்ளுகின்ற திரிகுலத்தின்மேலே வெவ்விய நெருப்பானது சூழ்ந்துனரியவும். எ-று. (௧௧௫)

பொடிப்பொடிதிசுசுத்திசைதெறித்திடுசுடர்த்திரிபுரத்தழமலெனத் தடித்தெழுவுலத்ததுதுடக்கைவடிவானொளிர்தயங்கியெழுவே வடிக்கடியெதிர்த்தலையடித்தெழுமுருக்கடலதிரச்சியெனவே விடிக்குரன்முழக்கெனவிடக்கையின்மணிக்கா கிராந்தசையவே.

இ-ள். எந்தத் திக்குகளிலும் பொடிப் பொடியாக தெறிக்கின்ற சுடரானது, திரிபுரத்து நெருப்புப்போல் மின்னலெழுகின்ற பலத்தை யுடையதாய் வலது தடக்கையிலேயுள்ள கூர்மைகொண்ட வாளினது ஒளியானது விளங்கியோங்கவும், திரும்பத் திரும்பக் கரையோ டெந்நீர் கொண்டு அலைமோதி யெழுகின்ற யுகமுடிவில் முழங்குகிற கடலின் முழக்கம்போலவும், மேகமண்டலத்தில் முழங்குகின்ற இடிபோலவும் இடது கையிலே யிருக்கிற மணிக்கடகானது ஒலித்துஅசையவும். எ-று.

பட்டயமெடுத்திதாருகைபத்திரமெடுத்தொருகைபற்றுமமுவுஞ் சொட்டையுமெடுத்திருகைசக்கரமெடுத்தொருகைசற்றுமயிலும் வட்டமுமெடுத்தொருகைவச்சிரமெடுத்தொருகைமற்கரதல மெட்டி-னும்விதிப்பானசுழற்றுவனவெந்தழமலெழுந்தெரியவே.

இ-ள். பட்டயத்தைக் கொண்டு ஒருகையும், வானைக்கொண்டு ஒரு கையும், பற்றுகின்றமமுவைபும் வளைதடியையுங்கொண்டு இருகைகளும், சக்கரத்தைக் கொண்டு ஒருகையும், சுற்றுவதான வேலும் கேடகமும் கொண்டு இருகைகளும், வச்சிராயுதத்தைக்கொண்டு ஒருகையும்இப்படிப் பலங்கொண்ட எட்டுக்கைகளினாலும் வெம்மைகொண்ட நெருப்பெழுந்தெரியப்படி வீசுகிறதாகவும் சுழற்றுகிறது முதலாகவும் செய்கின்றன வாகவும். எ-று.

சொட்டை - வளைதடி.

(௧௧௭)

ஆடகமணிக்குழைகள்பூரியசரப்பணிகளத்தகடகஞ் சூடகமிரட்டையுதிதாரமொடுபட்டம்ணிதோள்வளைசெழும் பாடகியெழிற்பரிபுரங்கழல்சதங்கைகள்புத்தகமுடனே நீடெழின்மதானிகளலைந்துதிசையெங்குமொளிரின்றடரவே.

இ-ள். பொன்னாற்செய்து ரத்நங்கள்பதித்த குண்டலங்களும், கணமான சரப்பணிகளும், அஸ்தகடகங்களும், கங்கணங்களும், இரட்டையாகச் சூழுகின்ற அரைநூன்மாலைகளுடனே நெற்றிப் பட்டமும் அணியத்தக்க தோள்வளைகளுள், செழுமையான பாடகங்களும், அழகிதான சிலம்புளும் காலிலினின்றுசதங்கைகளும், பத்தகத்துடனேநீண்டிளவ

தான் அழகைக்கொண்ட மற்றுமுள்ள ஆபரணங்களும் எட்டுத்திக்கும் அசைதலைய அவைகளின் சோதி நிலைகொண்டு நெருங்கவும். எ-று. நித்திலநிரைத்துவயிரத்தினமழுத்திமுழுநிலைநிறுவிப் பத்திபடவொப்பரியபச்சைவிரவிப்பதுமராகமளவிச் சித்திரமியற்றியுமணிக்கலையுமப்பரிசுசெய்தகிரணத் துத்தரியமுந்தொடையுமுற்றுநிலவும்வெயிலுமொக்கவிழுவே.

இ-ள். முத்துகளை வரிசைப்படுத்தி, வயிர ரத்னங்களின் கூட்டங்க ளைப் பதித்துள்ளதாய், முழுநிலத்தையும் நிலைக்கச்செய்து, வரிசையாக ஒப்பரிதான் பச்சையுங்கலந்து, பதுமராகத்தையும்கூட்டிப்பலவிதசித்திரங்களுஞ் செய்துள்ள மணிமயமான இடையிலுள்ளவஸ்திரமும், அப்படியே செய்திருக்கிற காரதியையுடைய மார்யாப்பும், மாலைகளுங் கூடமுழுதும் சந்திரிகையையும் வெயிலையு ஒத்து (ஒளிகள்) கிந்தவும். எ-று.

காவன்முறைநிற்பவொருகோடியுளகற்பனைகங்கற்றுவுழுவா தேவலிடைநிற்பவொருகோடியுளகூடியவிடாகினிகண்மே லாவலொடுநிற்பவொருகோடியுளநன்னெறியமைச்சுரெனவே போவனவுமீள்வனவுமாவவொருகோடியுளபூதகணமே.

இ-ள். காவலாக வரிசைகொண்டு நிற்பவைகளாயுள்ள ஒருகோடி பூதங்களும், பலவிதமான கற்பனைகளுங்கற்றுத் தப்பாமற்கொன்னபணி விடைகளின்படியே நடப்பவைகளாயுள்ள ஒருகோடிபூதங்களும், அவைகளோடுசேர்ந்து மேன்மேலான அன்புகொண்டு நிற்பவைகளாயுள்ள ஒரு கோடி இடர்கினிகளும், நன்மார்க்கங்களைச் செய்கிற மந்திரிகள்போலப் போகும்வைகளும் திரும்பிவருமவைகளும்செய்வனவாகவுள்ள ஒருகோடி பூதகணங்களும். எ-று. (கஉ௦)

அச்சமதறத்தமதுயிர்க்கொடையளித்தவரறுத்ததலைபை வச்சிரமணிக்கடகநற்கரதலத்தினிடைவைப்பசிலவே யிச்சையினரப்பலிகளிட்டதலையைக்கடிதெடுத்திற்றறிமூல். பச்சுதிமுற்றொழுக்கைவப்பசுதகோடிகள்பசாசகணமே.

இ-ள். சிலபிசாசுகள், பயமில்லாமல் உலகத்திலே தங்களுயிரைப் பிறருக்குக் கொண்டயாகக் கொடுத்தவர்களுடைய அறுத்த தலைகளை, வயிர ரத்னங்கள் பதித்த கடகங்களணிந்த காளியினுடைய கலமான கையின்கண் கொண்டுவந்துவைக்கவும், ஹறுகோடி கணக்குள்ள பசாசுக்கூட்டங்கள் தீங்களிச்சைப்படியே நரபலிகளாகக் கொடுத்த தலைகளை விரைவிலே யெடுத்துக்கொண்டுவந்து காளிதேவியுன்னே பசுமையான உதிரமானது முழுதும் ஒழுகவொழுக வைக்கவும். எ-று. (கஉ௧)

ஈடுபடுதுண்ணிடைநுடங்கமிசுசாமரமிரண்டுபுறமும் போடுமவரும்பரிபுரத்திருமலர்த்துணைபொருத்திமுடிமேற் குடுமவருங்கடிதொடுக்குமவரும்பவரிசுற்றிமுறைநின் றுடுமவரும்மிசைகள் பாடுமவரும்பலவரம்பையர்களை.

௬௮ அரிச்சந்திரபுராணம் மூலமும் உரையும்.

இ-ள். நியிர்வதம் துவள்வதுமான துண்ணிய இடைகள் தமோத, மிகுதியான வெண்சாமரங்களை இருபுறத்திலும் வீசுகிறவர்களும், தேவியுடைய சிலம்புகளணிந்த இரண்பொதவகளையுட்கட்டிச் சிரசின்மேலே குடிக்கொள்ளுகிறவர்களும், பாட்டுகள் பாடுகிறவர்களும், கூத்திஷ்விசற்பவங்கள் தோன்றச்சூழ்த்து கிரமமாக நின்று ஆடுகிறவர்களும், அவ்வாட்டத்திற்கேற்க அஞ்சுகளாலாகிய பாடல்கள் பாடுகிறவர்களுமாகிய அநேக வரம்பைப்பெண்களும். எ-று. (௧௨௨)

மஞ்சனமெடுப்பவருபாமலதொடுப்பவரும்வாள்விழிகளும் கஞ்சனமவிப்பவருமாரமுதவிப்பவருமன்னைதிருமுன் கஞ்சனையிடிப்பவருமவஞ்சனையறப்பிநலத்தாடனெடுத்திற்சொல்லவறிநிப்பவருமெண்ணரியகோடிதவிடாகனிகளோ.

இ-ள். திருமஞ்சன மெடுக்கிறவர்களும், பெரிதான புஷ்பமாலைகள் தொடுகிறவர்களும், வால்போல்வனவான தேவி கண்களுக்கு மையிட்டக் கோடுகிறவர்களும், அரிதான திருவமுது நிவேதிக்கிறவர்களும், அந்தத தாயான தேவிசநிதி முன்னே கண்ணாடி காட்டுகிறவர்களும், கபடமில்லாமல் பரிசில்த்துடனே மற்றுந் வேண்டியவைகளைக் கொண்டு தேவியினுடைய இனிதான சொல்வழியே சிறுகிறவர்களு மாகவுள்ள எண்ணுதற் கரிதான கோடி இடாகனிகளும். எ-று. (௧௨௩)

பண்ணவர்திரண்புகர்முன்றிறவில்வந்தடிபணிந்துரிதாமுலே பண்ணவர்விழுந்துதமதெண்ணமுடியும்படிவரங்கன்பெறவே கண்ணருள்சுரந்துதுறுகண்ணரிசுமந்தகனகத்தவிசுன்பேறு பெண்ணரசிருந்தனப்பிறங்குரடிவம்புடைபெயர்ந்தலையவே.

இ-ள். தேவர்கள் திரட்சியாயக் கூடித் துதிப்பதான திருமுற்றத்திலே, மண்ணுலகத் துள்ளவர்கள்வந்து கீழேவிழுந்து தேவி பாதங்களை வணங்கிக் கும்பிடவும், கும்பிட்டத் தங்களுடைய எண்ணுவகள் நிறைவேறும்படி வேண்டியவைகளைப் பெற்றுக்கொள்ளவும், விளவகுகின்ற சடைகளீ பக்கவகளிலெல்லாம் அசைந்தாட, கிருபாதிருஷ்டிகொண்டு அஞ்சாத சிவகந்தாவகுகின்ற பொன்னானத்தின்மேலே (இவ்வளவுசம் பிரமவகளுடன்) பெண்தனாக் கரசியான காளிதேவி லீற்றிருந்தாள். அம்பொனின்மணித்தவிசினம்பிகையிருப்பவரசாகீகரசனுங்கம்பகரடக்ககளிறுவெம்பரிபதாதிசுன்கடைத்தலைநிறிஇக் கும்பமுனிதம்பியொடருந்தவர்குலத்தரசர்கூடிவரவே வம்புகுடி கொண்டமுலைமங்கைதிருமுன்றிலிடைவந்துதொழுதான்.

இ-ள். அழகிய பொன்னாலு மரதவகனாலுஞ் செய்த சிங்காசனத்தில் காளிகாதேவி வீற்றிருக்க, அப்போது ராசாதிராசனை அரிச்சந்திரன் தூணில் கட்டுவதான் மதச்சுவட்டையுடைய யானைகளும் வெவ்விதான குதிரைகளும் காலார்களும் கடைவாயிலிலே நிற்பன வாகச்செய்து, வசித்தருடனே அருமையான தவமுனிவர்களும் தன்னாலுத்தியே

தோன்றின அரசர் என்றும் கூடிவருபவர்களாக, பரிமளமே நிலைகொண்
டுள்ள கொல்கைகளுடைய சேவி திருமுற்றத்திலவந்து வணங்கினான்.

மேற்படி - வேறு.

நற்றேரைவிட்டிற் கிநாயகியைத்தொழுதிறைஞ்சுநண்ணிராசன்
முற்றேரைநோக்குதலுமுடிவேநதன்கருணைவிழிமுனைகடாக்கக்
கற்றேருங்கற்பீரிபுங்கறகிலேபுங்கற்கணையுங்கன்னிமுன்னே [ன்றே
பொற்றேருமபொற்பரியுமபொற்கிலேயுமபொற்கணையுமபொலிந்தவ

இ-ள். அரிச்சந்திரன் தனது அழகியதேரைவிட்டிற் கிநாயகியை
வணங்கித் துதித்துக்கொண்டபொய, தன்முன்னே நின்றதேரைப்பார்க
கும்ளவில், அந்தக்கிரீடாதிபதியான அரிச்சந்திரனுடைய கிருபாதிருஷ்
டியின் கூர்மைகள் சென்றுதைக்க, அவ்ளவில முன்னே கல்லாயிருந்த
தேரும், கல்லாயிருந்த குதிரைகளும், கல்லாயிருந்த வில்லும், கல்லா
யிருந்த அம்பும், அந்தக்காளிக் கொற்றேரானே, பொன்னாலாகியதேருப
பொன்னிறமான குதிரைகளும், பொன்மயமான வில்லும், பொன்மய
மான அம்புகளுமாகவீள்வன. எ-று (௧௨௬)

முன்னாளிற்கல்லான பீடி கதேருமவாழ்பரியுமா வில்லும்
பொன்னாகக்கண்ணாறுவன்புநதிமதிந்நததிசயிதமுடிகுளாகமெய்தி
பென்னாகவந்ததிதுவெனக்கருதுமவ்வாவிளிருண்டமேனிப
பொன்னாருங்காபமுலைபுரிசடையான்மணிவாயிடுபுநததுவந்தாள்

இ-ள். முன்னாளிலே கல்லாயிருந்த சிவந்ததையுடையதேரும், தாவு
கிற குதிரைகளும், பெரியவில்லும், அம்பும் பொன்னாயிருக்கக்கண்டு
அரிச்சந்திரமகாராசன் மனமங்ந்நது ஆச்சரியமுற்று புளகாங்கிதங்
கொண்டு இவைகள் என்னகாரணத்தினாலே இவ்வாறாயிற்றென்றென
ணுகிறபோது, இருண்டிருக்கிற நிறத்தையுடைய பொன்மயமான சந்த
னச்சேறபூசின் கொல்கைகளைக்கொண்ட சுருண்ட சடையையுடைய
காளிதேவியானவள் தனது அழகியவாயிலுக்குவெளியேவந்தாள். (௧௨௭)

மாதங்கிவந்திடலுமலாக்கரங்கண்முடியீதுவைத்துசெம்பொற்,
பாதங்கண்மிசைவிந்நது பணிநதெனதுதவப்பயன்றான் பலிதத்தெ
ன்னொப், பூதங்காவினையாடுந் திருவாயிறகந்தேர்போய்ப் பொற்றே
ரான, த்தென்றிநீயருளாவா யெனக்கேட்குகுமரியெடுத தியமபு
லுற்றாள்.

இ-ள். காளியீரானவள் அப்படி வெளியேவந்தபோது, தாமரைமலர்
போலுங்கைகளைத் தலைமேலே குவித்து, அவளுடைய செம்பென்மய
மான பாதங்களிலேவிழுந்த வணங்கி என்னுடையதவப்பலனானதீ இங்
போதுதான் பலிதமாயிற்றென்று, பூதங்களினையாடுவதான திருவாயி
லிலேநின்ற கல்லாயிருந்ததேர்வடிவுபோய இப்போது பொற்றேரானது
இன்னகாரணத்தினாலென்று நீ அருளிச்செய்யவேண்டுமென்று கேட்ட,
அதற்குக்காளியானவள் அதனவளாற்றை மெய்தித்துக் கூறலாயினாள். (1)

எ0 அரிச்சந்திரா நாரணம் மூலமும் உரையும்.

உவரா நிமண்ணையொறித்தகலுமடல்வருண னுலகில்யாருங்
கவராதுபொற்றேரைக்கற்றேராகச்சபித்துக்கண்முன்கூட்டி.
யெவரா னுமிதுநோக்கினிவ்வுருப்போய்ப்பண்டையுருவெய்துமாகி
லவராகுமிசற்குரியோரவர்த மக்கெகாபபதெனவளிததுப்போனான்.

இ-ள். இதை உப்புக்க ல் சூழ்தே உலகத்தையையே நீக்கிச்செல்லு
கின்ற பலஷ்ட-ஞானவருணைபகவான், உலகத்திலுள்ளவர்கள் எவர்களும்
கொடுபேரீகாதபடி பொற்றேரைக்கற்றேராகரியமிசது என்னைகளுக்கு
முன்னே காட்டி, இனியாவராணலும் இதைத்தேரைப் பார்த்தபோதில்
இக்கல்வடிவுபோய்ப் பழைய பொன் வடிவமாகுமானால், அவ்வாறுகப்
பார்த்தவர்களே இதைத்தேருக்குரியவர்கள்; அவர்களுக்கே நீ கொடுக்கக்
கடவையென் ட என்வசம் கொடுத்ததென்னென்றுன். எ-று. (கஉக)

மன்னுகேனொன்னுடைய மணிவாயிறனில்வருணன் வைத்துப்
போன, அந்நாடொட்டிநடுநடுநா ளளவாகக்கல்லாய்நின் னருட்க
டேறக்கப், பொன்னுனசெழுந்தேர்நீ கொடுபோவென்றினிதளிக்கப்
புகழ்ந்தயோத்தி, நன்னாடன்றான்வாங்கி நவமணித்தேரதிலேறி ந
டத்துணை.

இ-ள். அரிச்சந்திரமகாராசனே ! கேட்பாயாக : என்னுடைய கிரு
வாயிலவே வருணஞானவன்வைத்துச்சென்ற அந்நாடொட்டாகி இவ்
டுங்காலவளவும் கல்லாயிருந்து இப்போதுன்னுடைய கிருபைக்கண்
னாலேபார்க்கவே பொன்னுன இச்செழுமையானதேரை நீயேகொண்டு
போவென்று சக்திதாவித்தகக்கொடுக்க, அயோத்தியைச்சூழ்ந்த நல்ல
கோசலநாட்டையுடைய அரிச்சந்திரமகாராசன அக்காளியைத்துதித்துப்
பெற்றுக்கொண்டு அந்தவரதங்கதிமான தேரின்மேலேறிச் செலுத்தி
னான். எ-று. (கஉ௦)

கலி விருத்தம்.

வாள்செலச்சிலைசெல மாதாராசெல
வாள்செலத்தேர்செல வாணைசெல்லநீ
டோய்செலுஞ்சுடர்மணித் தொடியினுன்பல
நாள்செலக்கேனாசிமா நாட்டைநண்ணினான்

இ-ள். வாள்கள்செல்லவும் விற்கன்செல்லவும் இப்படிப்பெண்கள்
செல்லவும் காலால்கள்செல்லவும் தேர்கள்செல்லவும் யானைகள் செல்ல
வும் நீண்டதேர்களிலே புகுந்திருப்பதான ஒளியையுடைய ரதனங்கள்
புதித்தவாயுமணிந்த அரிச்சந்திரன் பலநாள் கழிவதாகப் பின்பு கண்
னெனக்கொட்டைப்போய்ச் சக்திதான். எ-று. (கஉ௧)

தூழையின்முதிர் பழங்க முகின்றறுதே
மாமையின்கனிவிழைவருக்கையின்பலங்
கூழைவெண்குரங்கபல் குதிப்பக்கூன்சூழி
வாழையின்கனிபெல்லா மடியவீழும்மால்.

இ-ள். (அக்ஷாட்டில்) தென்னமரவள்ளினுடைய முற்றின நெற்றிக்
கூழை துருளைகளும் தேனெப்பாருந்தய மாமரத்தின்கனிகளும்,
விரும்பத்தக்க பலாவின் பழங்களும் (மிருகத்திருப்பதனால்) வாலையுடைய
வெண்மையான குரங்கு ஒருதென்னமரத்திலேயிருந்து மற்றொரு
தென்னமரத்திலே குதிக்க அதை அதிர்ச்சியினாலே வளைந்த குலைகளோ
யுடைய வாழைமரங்களின் பழங்களெல்லாம் அழிந்துசுதவியும். எ-று.

கூன்கழிவன்றலை குறும்பைவீழ்தலின்
நீங்கனிவருக்கையிற் புதைந்தசெம்முக
வான்கவிவால்பிடித் திழுத்துமந்திமுன்
முன்மொழிகதலியும் படப்பைசாருமால்.

இ-ள். 'கூனலான ஒருஆண் குரங்குபாயகிற அதிர்ச்சியினாலேதென்
னவகுரும்பை தன்றலைமேலவழி, அந்தப்பயத்தினாலே இனிதான பழங்
களையுடைய பலாமரத்திலே மறைந்திருந்த சிவந்தமுகத்தையுடைய ஒரு
பெரியகுரங்கானது வாலையிடித்திழுத்துப் பெண்குரங்கை முன்னே
தான்கூட்டிக்கொண்டு வாழைச்சோலைக்குள்ளே போப்புகும். எ-று.()

பலவலைமணிகளும் பதுமராகமு
நிலவெழுவெயிலெழ நீலப்பங்கயம்
புலரியுமாலையும் புகுதலில்லென
மலர்தலுங்குவிதலு மறந்தவாவியே.

இ-ள். பலவிதமான சங்கு முத்துகளும் பதுமராக மணிகளும் ஏக
காலத்திலே நிலவுதோன்றவும் வெயிலெறிகவும் விளங்குகிறதனாலே,
குளங்களில் நீலமலர்களும், தாமரைமலர்களும் விடியற்காலமும் மாலைக்
காலமும் தோன்றுகிறதில்லையென்று மலர்கிறதும் குவிக்கிறதும் மறந்
திருக்கின்றன. எ-று. (கூஉ)

தாள்களுந்துடைகளுந் தையலார்மணித்
தோள்களுமுலைகளுந் சோலைகாட்டுவ
நீள்கணங்குழைகளு முகமுநீலக்கண்
வாள்களும்வாய்களும் வாவிக்காட்டுமே.

இ-ள். அசோகின் தளிர்களாலே கால்களையும், வாழைகளாலே
துண்டுகளையும், மூங்கில்களாலேபெண்களுடைய அழகியதோள்களையும்.
தோள்களும்புதளரீலே கெட்கைகளையும் சோலைகள் தோன்றச்செய்வன,
சுருள்களாலே நீண்ட கணமான குழைகளையும், தாமரை மலர்களாலே
முகங்களையும், நீலமலர்களாலே கறுத்தகண்களாகியவாங்களையும், செவ்
வாம்பல்களாலே வாய்களையும் குளங்கள் தோன்றச் செய்வன. எ-று.()

திருதிருகென்றலைபுனன் மதகுசிற்தவும்
பகுதியுட்பகுதியுட் பற்றற்றதென
வெகுதிரைப்பேரொலி வேலையேழுமுட்
புகுதினுநிறைவுநு தளவில்பொய்கையே.

எஉ அரிச்சந்திரபுராணம் மூலமும் உரையும்.

இ-ள். திருதிசென்று அலைகள் முழங்குகின்ற நீரை மதருகன்பாய விசேறதினாலும், காலப் பருதிகள்தோறும் காலப் பருதிகள்தோறும் நீரைக்கொண்டிருத்தலின், குணவுபடாதென்று சொல்லும்படியானேக மாண அலைகளில் பெரிய ஒலிசையுடைய கடல்களேமும் உள்ளேபுகுந் தாலும் அப்பொய்கை நிறைவுகொள்ளாது இதிலுள்ள நீரளவினாலே. ()

கண்ணேசிராட்டில் ஒரு குளத்திலுள்ள நீரளவுக்கு ஏழுகடனீரள வும் பற்றாது. 'வருஷங்கள்தோறும் வயல்களுக்கு மத்கின்வழியே நீர் பாய்ந்துகொண்டிருந்தாலும் நீர் வற்றுகிறதில்லை'யென்க.

நுகிரினுஞ்சிவந்ததாட் டுணைவெண்பேடையோ
டுகிரினுமலகினு மொடுக்குமீனுடன்
றிகிரியம்புர்புடை பெயரத்திண்சிறை
புகிரினீர்கடையுட்புப் பொளவமன்னதே.

இ-ள். பவளத்தைப் பார்க்கிலுஞ் சிவப்பான கால்களிரண்டை யுடைய வெண்ணிறமான பெட்டையுடனே கால்கத்தினாலும் வாய் மூட்கினாலும், ஒடுக்கங்கொண்ட மீனுடனே சக்கரவாகப் பட்சிகள் பக் கத்திலே செல்லுவதான அந்தத்திண்ணிய பொய்கைக்கரையினினறும் வயல்களுக்கு நீரை மத்கின்வழியே புகுத்துவிட்டால் அந்தநீரளவு, கடை காலத்திலே பொருகிவருகிற கடலைப்போலவது. எ-று.

அத்திண்ணிறை-அத்திண்ணிய பொய்கைக்கரை. (கஉ௭)

கடியபிற்றினலக் கொள்கைகண்டழன்
றாடியலோதிய மொளித்ததாமரை
வாடியவாறுகண் டாவிமாய்ந்திடத்
தேடியசேவறன் னுளந்தெளித்திடும்.

இ-ள். வேறென்றைக் கடின தன்னில் வேறான சுங்கொண்ட தைக் கண்டுகோபிததுப் பிணங்கின பெட்டையன்னமானது வேறொரு தாமரைமலரிலேபோய் மறைந்துகொண்டது. அப்போது அதிலிருந்த தாமரைமலர் குவிந்ததன்மையைக்கண்டு தனதுபெட்டை அம்மலரோடு மூடிதலா டிற்றத்துபோயிற்றென்று தானுமுயிரைவிட்டு மடியத்தேடிய சேவலன்னத்துக்கு (மற்றொரு பூவிலிருந்து பெட்டையன்னம்) மனந் தெளிவுபெறச்செய்யும். எ-று. (கஉ௮)

காற்றினிற்கலைந்துயர் சினையிற்கான்றதே,
ஞற்றினிற்புறந்தகல் வாவியண்மியே
சேற்றினிற்பழகிய வுலிற்செந்நெலி
ஞற்றினிற்பறப்பன நாலுபாலுமே.

இ-ள். வீசுகிற காற்றினாலே கலைதலாய் உயர்ந்த மரக்கொம்பி னின்றமொழுகின சேனாது, ஆற்றைப்போல் பரவி அகன்ற குளத் தைக்கடிச் சேற்றினாலே இறுகுதலையுடைய வயல்களிலே ஈட்ட சிவந்த நெற்களினுடைய நூற்றுகளிலே நாலுபக்கத்திலும்பேரூய்ப் பரவுவன.

பிணையனவிறியினர் நடைபெறக்கொழிந்த
துணைபுணரோதிமந் தொடர்ந்துபின்வரத்
திணைபலபட்டர்ந்துதிண் டே ரிழிந்ரும
னிணைமருப்பியானையி நெருத்தத்தேறினான்.

இ-ள். மான்போலுங் கண்களையுடைய பெண்கள் நடையைத்
தானும் பெறுவதாகக்கூடிச் சேவலோடு கூடியிருந்து பெட்டையன்ன
மானது தொடர்ந்துவருவதான நிலங்கள் பலவுஞ்சென்று திண்ணிதான
தேகைவிட்டிருக்க அரிசச்சந்திரமகாராஜன் இரண்டு கொம்புகளையுடைய
யானையின் பிடரியின்மே லேறினான். எ-று. (௧௪௦)

இடியெனமுழங்கிட விபமபியங்கநால்
வெடிபடுமுலகமும விசும்புமென்னநீன்
கொடிகளுங்குடைகளுங்குழும்புகொற்றவன்
கடி கமழ்கங்கையின் கரையைநண்ணினான்.

இ-ள். இடியைப்போல் முழங்குவதாகக் கொட்டுகிற வாத்தியங்
களாலே உலகமும் ஆகாயமும் வெடித்துப்போகு மென்னும்படி நீண்ட
கொடிகளுங் குடைகளுந்திரண்டுசெல்ல, அரிசச்சந்திரமகாராசன் வாச
னைபரிமளிக்கிற கங்கையாற்றின் கரையைப்போய்ச் செங்குதான். எ-று.

முன்னரோர்முன்வரன் மொழிந்தசாபத்தாந்
பன்னகத்தரிதுயிற் பாற்கடற்க்கணை
பொன்னகர்வானெலாம் புக்கநாமென
மண்ணவன்கவகையில் வந்திறங்கினான்.

இ-ள். முற்காலத்திலே ஒரு தருவாசமகாமுனிவர் இட்ட சாபத்தி
னால், பாம்பின்மேலே மகாவிஷ்ணு தாவருவதான திருப்பாற்கடலிலே,
தெய்வலோகத்திலுள்ள செல்வமுழுதும் போளுற்போல், இந்த அரிச
ச்சந்திரமகாராசன் தன் செல்வத்துடனே கங்காநதிக்கரையினருகே வந
திறங்கினான். எ-று. (௧௪௨)

பின்னிற்ற நண்ணிடை பின்னனார்முலை
செந்நிறச்சுண்ணமுந் திமிர்ந்தசாந்தமு
நன்னிறிக்குங்குமர அவநெண்ணிவான்
விண்ணிறமொத்தது விமலரீதுதே.

இ-ள். அப்பரிசுத்தமான கங்காசலம், பின்னலைப்போற்றுவருவ
தான ஒளியைக்கொண்ட சிற்றிடைகளையுடைய பெண்கள் தம் கொங்
கைகளி லணிந்த சிவந்த நிறத்தைக்கொண்ட கந்தபொடியும், நிறைபு
பூசின சந்தனமும், நல்லநிறத்தையுடைய குங்குமமும் படியக்கொண்டு
ஆகாயவில்லினுடைய நிறத்தை யொப்பநயிற்று. எ-று. (௧௪௩)

வரைசெறிவேறுழ மாவின் கூட்டமும்
விரைசெறிநாரீட்டிய லேந்தாடக்துசுறைய

எசு அரிச்சந்திரபுராணம் மூலமும் உரையும்

பிரசமாமலர்க்குழற் பேதைமாதரு
மரசனுங்கங்கைநீ ராடியேறினார்.

இ-ள். மலைகளிப்போல் நெருங்கின யானைகளும், குதிரைக் கூட்டங்களும், பரிமளயிக்கமலைகளணிந்த தோள்களையுடைய ராசகுமாரர்களும், தேன்பெருகுதலைக் கொண்ட பூவையணிந்த கூந்தல்களையுடைய பெண்களும், அரிச்சந்திர மகாராஜனும் கங்காநதியிலே மூழ்கிக் கரையேறினார்கள். எ-று. (கசச)

அங்கைவேன்மன்னவ னருளிநோக்கினோ
மங்கைதன்கற்பினோ வமைச்சர்மாண்பினோ
வெங்கபற்குப் பெரு வெள்ளத்தோடும்போய்க்
கங்கையைப்பெரும்படைக் கடல்கடந்ததே.

இ-ள். அழகிய கையிலே வேலைக்கொண்ட அரிச்சந்திரமகாராஜனுடைய கிருபாதிருஷ்டியினாலேயோ, சந்திரவதியினுடைய கற்பினாலேயோ, மந்திரிகளுடைய நற்குண நற்செய்கைகளாலேயோ கடுமையாகிய செண்டைபீன்களையுடைய நீர்ப்பெருக்கைக் கொண்ட அந்தக் கங்காநதியை இப்பேரிதாகிய சேனைக்கடல்கள் கடந்துபோயிற்று. எ-று.

அன்மரமுந் துறை யகழும்வாவியும்
வன்னமாமதில்களு மாடகூடமுந்
பொன்னின்மாமேடையும் பொலிந்துதோன்றவக்
கன்னயாபுரிதனைக் கண்ணினோக்கினான்.

இ-ள். அன்னங்கள் விளையாடுகிற நீர்த்துறையையுடைய அகழும், குளமும், பொன்னிறமான பெரிய மதில்களும், மாடகூடங்களும், பொன்மயமான பெரிய உப்பரிகைகளும் நிறைவுகொண்டு தெரிய, அந்தக் கன்னமாபுரத்தை அரிச்சந்திர மகாராசன் தன்கண்களாலே கண்டான். எ-று. (கசக)

இந்நகரெந்நக ரென்றுகூறவே
முன்னவற்குணர்த்திய முனிவர்நோக்கியே
மன்னவெசொன்னவல் வல்லிவாழ்திரு
நன்னகரீதெனீ நயநதுகூறினார்.

இ-ள். இத்தனூ ரெந்தனூரென்று அரிச்சந்திரன்கேட்க, முன்னே அவனுக்குத் தெரியப்படுத்தின தவமுனிவர்க ளாவுண்பார்த்து ஓ அராசனே ! முன்னமே நாகங்கள்சொன்ன சந்திரவதியிருக்கின்ற அழகிதான நல்ல நகர் இதுதான் என்று சந்தோஷித்துக் கூறினார்கள். எ-று. (கசஎ)

வல்லிதன்னகரிநு மன்னவாவெனாச
சொல்லியபொழுதினிற் றுணுக்கமெய்தியே
யல்லியந்தாரினு வைவையின்புறப்
புல்லியகலவியிற் றுளகமெய்தினான்.

இ-ள். அரசனே ! சந்திரவதியிருக்கிற பட்டணம் இதுதான் என்று சொன்னபோது, அகவிதழ்களுடைய மலர்மாலையணிந்த அரிச்சந்திர மகாராசன் கூசுதல்கொண்டு, அசசந்திரவதியைச் சந்தோஷமாகக் கூடியபுனர்ச்சியிலுள்ள சந்தோஷத்தைப்போல் உடம்பெல்லாம் மயிர்ப் புளகித்தல்கொண்டான். எ-று. (கசஅ)

மேற்படி வேறு.

சனந்தொடர்ந்துபின்வரத்த டங்கடங்குமி ன் றுவெஞ்
சினந்தொடர்ந்தவெம்பரித் தரிசங்கு கந்தமைந்தன்முன்
மனந்தொடர்ந்துகொண்டவல்லி மன் றுகன்னமாடபுரிக்
கனந்தொடர்ந்தமாமதிற் கபாடவாயிலெய்தினான்.

இ-ள். பரிசனங்கள் தொடர்ந்து பின்னேவர வழிமுழுதுங் கடந்து போய், வெவ்விதான கோபங்கொண்ட கடினவேகதையுடைய குதிரை (மேலேறுகின்ற) திரிசங்கு மகாராசன்பெற்ற அரிச்சந்திர மன்ன னுடைய மனமானது. முன்னர் (அவாவித) தொடர்தல்க்கொண்ட சந்திரவதியிருக்கிற மேகங்கள் சஞ்சரிப்பதான பெரியவதில்கூழ்ந்த கண்ண மாபுரத்தினது கதையையுடைய கோட்டைவாயிலாக கருகே சென்றான்.

மடங்கலுற்றவாயிரோறு மகரதோரணங்களு
மிடங்கணிப்பொறிப்பரப்பு மெண்ணிறந்தமாமதிற்
கிடங்கடங்கநீலமுங் கிளர்ந்தமுந்தகஞ்சமு
மிடங்கருஞ்சணங்குமீ னினங்களும்பெருத்தவே.

இ-ள். இருபுறத்திலுள்ள சிங்கங்களையுடைய வாயில்முழுதும் மகர தோரணங்களும், சங்கிலிகோத்து நீளக்கட்டியிருக்கிற வரிசைகளெல் லாம் சித்திரவிரைகளும், அளவில்லாத பெருமையையுடைய மதில்களும், அகழ்கிடங்குமுழுதும் நீலமலர்களும் நீண்டமலர்த்து விளங்குகின்ற தாம ரைமலர்களும், அதிலே முதல்களும், நீர்நாய்களும், சலசரங்களும் மிகுத்துத் தோன்றின. எ-று.

இடங்கணி-சங்கிலி.

(க௮௦)

நிகரிலாதபொற்குவட்டை யு டிற்றந்நுநீணிற்ற
நகரியெங்குமவைத்ததொத்த நகர்மாடகூடமுஞ்
சிகரநேமிவரைதிரித்த தன்புறஞ்செறித்தநீர்
மகரவாரியொத்தசெம்பொன் மதுலுநீள்கிடங்குமே.

இ-ள். ஒப்பில்லாத பொன்மலையின வெலே, துவாரஞ்செய்தநீண்ட வரிசையான பட்டணமுழுதையும் வைத்திருக்கிறதுபோலான வீடு களும், மாடகூடங்களும், அந்த மதிலும் நீண்டகிடங்கும் சிகரத்தை யுடைய சக்கரவாளகிரியைச் சூழ்வதாகக்கொண்டு, அச்சக்கிரவாளகிரிக் குப்புறமாகத் திரண்ட சலத்தையுடையதாய் மகரமீன்களைக்கொண்ட பெரும்புறக்கடலைமேர்த்திருக்கின்றன. எ-று. (க௮௧)

என அரிச்சந்திரபுராணம் மூலமும் உரையும்

பங்கயச் சகாயவண்ண நன்குலப்பகிரத
 னங்கண்வாணகத் துநின்றொ ராறழைத்தனன்முன
 மங்கையைப்பயந்தமன்னன் மாநகர்க்குளொண்ணிவீரக்
 கங்கைதந்துளாணெனக் கலித்தகேதனங்களே.

இ-ள். தாமரைக்குத் துணையான சூரியனுடையகுலத்திலேதான்
 றின பகிரதவரசன் முன்னே அழகிதான் இடத்தையுடைய ஆகாயத்தி
 லிருந்து ஒரு ஆற்றை உலகத்திலேவரும்படிச் செய்தான். இப்போது
 சந்திரவதியைப்பெற்ற சந்திரதயராசன் தனதுபெரிய நகருக்குள்ளே
 கணக்கில்லாத கங்காநதிகளை வரவழைத்திருக்கிறான் எனனும்படி
 கொடிகள் ஒலித்தன. எ-று. (கருஉ)

விண்ட லத்தமாநிரத மேதினிக்கிறங்கவு
 மண்டலத்துமாதர்வானின் வன்மைசென்றுகாணவுங்
 கொண்டல்கிண்ணி முரசுமைந்த கூட மாடகோபுர
 மண்ட லாண்ட முடறுத்த தற்குமப்புறத்தவே.

இ-ள். ஆகாயத்திலுள்ள பெண்கள் இந்தப் பூமியிலே வந்திறங்க
 வும், பூமியிலிருக்கிற பெண்கள் ஆகாயத்திலுள்ள அழகுகளையெல்லா
 மங்கேபோய்க்காணவும், மேகமண்டலத்துக்கு மேலிட்டு உயர்வதாகச்
 செய்திருக்கிறகூடங்களும மாதங்களும கோபுரங்களும் எல்லா அண்
 டங்களுக்கு மேலிட்டிச் சென்று அவுளள் லோகங்களுக்கும் அப்பா
 லுயர்ந்திருக்கின்றன. எ-று. (கருஉ)

நெடியமாட்டேத்திரத்தி னிரைவகுத்தசாராத்
 திரையின்மாதரெழின்முகங்க னொங்குணும்விளங்குதற்
 கடிக்கொள்வெற்பின்மீதெழுந்த கதிர்தனைத்துனைத்ததி
 னடுவுதித்தநவிரம்நிக்கு நிகரென்பொலிந்தவே.

இ-ள். அப்படி உயர்ந்திருக்கிற வீடுகளுக்குக் கண்கள்போல் வரி
 சையாகச் செய்திருக்கிற சன்னல்களி னிடங்களிலே இடைதோன்றாத
 பெண்களினுடைய முகங்கள் எங்கும் விளங்குவனவானது, ஒளியைக்
 கொண்ட உதயகிரிமேலே தோன்றுகிற சூரியனைத் துவாரஞ்செய்து
 அதனடுவிலே உதயமான குளிர்ந்த சந்திரனுக்கே சரியென்றுசொல்ல
 விளங்கின. எ-று. (கருசு)

அலங்குங்குவேலினுன னீகுவொள்ளமநகர்ப்
 பொலங்கலந்தமாமதிற் புறமபெலாநிறைந்துபி
 னிலங்கவாந்திடச்செறிந்த நீலவேலையேழுமோர்
 பிலங்கலந்ததென்னவே பெருத்தவாயிப்புக்கதே.

இ-ள். வெற்றிமாலு தங்கின வேலையேந்திய அரிச்சந்திரமகாராச
 னுடைய சேனைக்கடல், பொன்னிறமாக அழகுசெய்துள்ள அந்தநகரின்
 பெரியமதிலுக்கு வெளியெல்லாம் நிரம்புதலாகிப் பின்பு உலகத்தைக்
 கவளிகரித்துக்கொள்ளப் பொங்கின நீலக்கடல்கள் னமும் ஒரு குகைக்

குள்போயப புருத்தாற்போல் அநதக கன்னமாபுரத்துக்குப் பெரிதா யிருக்கிற கோட்டை வாயிலுக்குள்ளேபோய நிறைந்தது. ௭-ஹ. (௧௫௫)

தோரணததுநீழன்பன்னு சோதிரதநயோநிகைப
பூரணகருடங்களுமடொ விரதிலங்கு, பிழட
காரணததமைசசூதநதெ நுககருவந நயுபோய்
வாரணததுநீநதுமன்னன் மண்டபநதலெய்நினுன.

இ-ள். அரிச்சந்திரன், தோரணங்களின் காந்தி வீசுவதாயிருக்கிற சோதியைக்கொண்ட மானிக்கத திண்ணைகளின்மேலே நிறைகுடங் களும், நிறைந்து விளங்குகின்ற விளக்குகளும், பிரகாஸிகளாயமைந்த மந்திரிகளின் வீதிகளும் கட்டத்துசென்று, யானையைவிட்டிறங்கி, சந்திர தயனுடைய சபாமண்டபத்துக்குள்ளே சென்றான் ௭-ஹ. (௧௫௬)

தருவிருநதகரணிருநத சபைரொணமண பகழிலே
மருகனவநதுபுகுதலுநதன மனமசிழ்நத மந்திய
னருகிருநதவரசரோமி மாதனததருநகிபோ
யிருகரங்ககிறுகுநணபி நெதிராநடந ததபுநிநுன.

இ-ள். கற்பகத்தருவினுடைய செய்கை குடிகொண்ட டிருப்பதான கையையுடைய சந்திரதயராசன், சபைகூடியிருக்கிற கொலுமண்டபத் துக்குள் மருகளுள் அரிச்சந்திரமகாராசனவந்து கூடுகிறபோது, அச்சந்திரதயன்மனது சந்தோஷித்தது தனபகத்திலே யிருந்த அரசர்க ளுடனே சிங்காதனத்தைவிட்டு இறங்கிப்போய எதிர்கொண்டசென்று அன்புடனே இரண்டிகைகளாலுமஇறுகத்தழுவி ஆலிங்கனஞ்செய்தான்.

முனாவருக்குமரசருக்கு முழுதுமாதனங்கொடுத்த
தனியுந நியவ்வவனி யாவருமிருந்தி
னனிகவேலைமந்தியனற னுநததருநதனங்
கனியவரசமுகமலநய கரு கனிபபே நாகுநுன.

இ-ள். (தன்னுடன்) வந்த முனிவார்களுக்கும் அரசார்களுக்கும் முழு தும் ஆசனங்கள் கொடுத்து உபசார வாரதலங்கள் சொல்லி அநதந்த இடங்களிலே எல்லோருமிருந்தபின்பு, சேனைக்கடலையுடைய சந்திரதய ராசன் தன்னுடைய சிங்காதனத்திலேயிருந்துகொண்டு மனது சந்தோ ஷிக்க பரிமளிகளினு தாமரைமலர்போல முகமலாச்சியாயகண்களிகூர மருமகளைப்பாரத்தான். ௭-ஹ. (௧௫௭)

வெற்றிமன்னனும்மணம விருமாபிவந்தமன்னருரு
சுற்றிநின்றமாதருந துலங்குநாரமைசசூரும
பற்றியுறறெதிராதகண்கா பசுமரத்திலாணிபோற்
சற்றிமைக்கலாதுவள்ள நன் முகத்தைநோக்கினா.

இ-ள். அப்படி அநதஜயத்தைக்கொண்ட சந்திரதயராசனும், கவி யாணத்தை இச்சித்து சந்தோஷித்து வந்திருக்கிற அரசார்களும் சுற்றி யின்றபெண்களும் விளங்குகின்ற மாலையணிந்த மந்திரிகளும் அன்பு

எ.அ. அரிச்சந்திரபுராணம் மூலமும் உரையும்.

கொண்டு பார்த்தகண்கள் பச்சைமரத்திலே ஆணிறைத்தாற்போல் சிறிதேனும் இமையாமல் அரிச்சந்திரமகாராசனைப் பார்த்தார்கள். எ-று. ()

அறுசீர்க்கழிநெடிலடி யாசிரிய்விருத்தம்.

மாந்தருமாத்ராரு மன்னருமமைச்சர்தாமு
மேந்தலைப்பார்த்தகண்க ளிமைத்திலப்பி றிதுநோக்கார்
மாந்தளிரினையமேனி வாணுதலிரதியென்பார்
காந்தனுமிவனேவேறு காமனுமுள்ளோவென்பார்.

இ-ள். புருஷர்களும் பெண்களும், அரசர்களும் மந்திரிகளும் வேறொன்றையும் பாராதவர்களாய், அரிச்சந்திரமகாராசனைப் பார்த்தகண்க ளிமையாதிருந்தார்கள். மாந்தளிர்போலு மேனியையுடைய ஒளிபொருந் திய இரத்திலையென்பவளுக்கு நாயகனானவ னிவனேயல்லாமல் வேறே மன்மதனுமுண்டோ வென்பார்கள். எ-று. (க௭0)

சித்திரம்போலமன்ன னிருந்தனன்றிகைத்துமவேறே
ருத்தராமுரையானகி யுள்ளுளே மகிழ்ச்சிபொங்க
வத்திரவிழியாண்மேன ளருந்தவமுடையாளாயி
னித்திருப்புயமுடாப்பு மெய்துமென்றெண்ணினரந்தான்.

இ-ள். சந்திரதயராசன் சித்திரத்தைப்போல் மறந்தும் வேறொருவார்த்தையுஞ் சொல்லாதவனாகி உள்ளுக்குள்ளே சந்தோஷமதிகமாக அம்புபோலுங்கண்களையுடையசந்திரவதியான நமதுபெண்முன்னாளிலே அரியதவமுடையவளானால் இந்த அழகிய (அரிச்சந்திரனுடைய) தோள்களையும் மார்ப்பையுஞ் சேர்வாளென்று ஆலோசித்து வருந்தினான். எ-று.

சிவனமக்கருளிச்செய்த திருவுளப்படியேகூர்ப்ப
திவன்றனக்கெய்துமாயி னேழையுமியானுஞ்செய்த
தவமுமாதவமாமல்லாற் றவமுமென்றையைப்பேறு
மவமெனவெண்ணியெண்ணி யாவினாதமுங்குறுற்றான்.

இ-ள். சிவபெருமான நமக்குச்சொன்ன அவர் திருவுளப்படியே (நமது புதல்வியின் கழுத்திலுள்ள மாங்கல்யத்தைக்) கண்டுகொள்வது இந்த அரிச்சந்திரனுக்குக் கூடுமானால், நம்முடைய பெண்ணும் நாமுஞ் செய்ததவமும் பெரியதவமேயாம். இவன் அதைக் காணக்கூடாதா னால் நான் செய்ததவமும் நான் புத்திரியைப் பெற்றதும் வீணென் றெண்ணி மிகவுங் கிலேசிக்கலானான். எ-று. (க௭௨)

காலைதன்முகத்தன்தேநோக்கிக் கடவதொன்றில்லையெம்மால்
வேலைவென்றிலங்குகண்ணார் விதித்தவாறறிந் தும்பாமை
வாலைவென்றிலங்குகண்ணான் மாமணக்காவணத்துள்
நாலைவந்தெய்துமின்று நடமினுஞ்சார்பிலென்றான்.

இ-ள். சந்திரதயவரசன், யேளநீன புருஷனான அரிச்சந்திரன் முகத்தைப்பார்த்து, இனி எம்மால் செய்யத்தக்க தொன்றுமில்லை. மன்மதனை எரித்து விளங்குகின்ற நெற்றிக் கண்களையுடைய கடவுள்

அருளிச்செய்தபடியே நாங்கள் கொடுக்கக்கடவோம். இந்தப் பெரிதான கலியாணப் பத்தலுக்குள்ளே, வாளாயுதத்தைச் சயித்துவிளங்குகின்ற கண்களையுடையவள் நாளையத்தினம்வந்துசேர்வாள். இன்று உங்களிடத் துக்குப் போய்வாருங்களென்று கூறினான். (ககக)

கைத்தலஞ்சற்றுநீட்டி மூதிதயன்கட்டுரைக்கத் தத்தமக்களித்தசார்பிற் சார்ந்தனரரசரெல்லா முத்தமகுணத்தினனு மோங்குமனாபத்திநீங்கி மத்தகக்களிற்றிலேறி மாளிகையிட்புச் சார்ந்தான்.

இ-ள். இவ்வாறு சந்திரதயவரசன் சிறிதுகையைய நீட்டி உறுதி வார்த்தைசொல்லவே, அரசர்களெல்லோரும் தங்கத் தங்களுக்கமைத்து விட்டிருக்கிற இடங்களுக்குப் போனார்கள். உத்தமகுணங்களுடைய அரிச்சந்திரமகாராசனும் உயர்ந்துள்ள சபாமண்டபத்தினின்று நீங்கித் தும்பங்கையுடைய யானைமேலேறிக்கொண்டு தானிருக்கத்தக்க மாளிகைக்குள்ளேபோனான். எ-று. (ககச)

வாரணத்தண்ணிலே மதிதயனைவாபிலுற்ற காரணமனைத்துங்கேட்டுக் காரிகையொரித்தியேடித் தோரணவாயினீங்கித் துடியிடையமுதச்செஞ்சொற் பூரணக்களபக்கொங்கைப் பூவைதன்கேயிலிடக்காளி.

இ-ள். அரிச்சந்திரமகாராசன் யானைமேலேறிக்கொண்டுபோகவே, சந்திரதயராசனுடைய சபையிலே நடந்த காரணங்கள் முழுதும் ஒரு பெண்ணுனவள் கேட்டு, தோரணங் கட்டியிருக்கிற வாயிலைக் கடந்து உடுக்கைபோலும், இடையும் அமுதம்போலும் செவ்விறான சொல்லும் நிறைய சந்தனச்சேறுபூசின கொங்கைகளுங்கொண்ட சந்திரவதியிருக்கிற மாளிகைக்குள்ளே விரைந்து சென்றாள். எ-று. (ககரு)

புக்கவடன்னீநோக்கிப் பொற்கொடியதிசயித்திங் கிக்கணத்தோடினந்த வருத்தியென்னியம்புகென்ன லுக்கணத்தரிவைசெம்பொ னடியைத்தன்முடியிற்சூட்டிப் பக்கமுமிடமும்பார்த்துப் பவளவாய்பதைத் துரைப்பாள்.

இ-ள். அவளு போய் (அவசரப்பட்டி) நின்ற அப்பெண்ணை, பொன் கொடிபோன்ற சந்திரவதியானீவள் பார்த்து ஆச்சரியப்பட்டு, இவ் விடத்தே விரைந்துவந்த (காரணமான) உன்னாஹுச என்ன சொல் லென்றுகேட்க, தும்படிச்சொன்னவளவிலே சந்திரவதியினுடையசெம் பொன்மயமான பாடிதங்களை (அப்பெண்) தனது முடிமேலே சூடி வணங்கி, நாலுபக்கமும் செல்லுமிடமும் பார்த்துத் தனது பவளம்போ லும் வாய்பதைப்பதாய்ச் சொல்லுகிறாள். எ-று. (ககசு)

செந்திருவணையாயுன்னைத் திருமணமுடிக்கவேண்டி வந்தனரனேகாடூந்தமன்னவன்சபையிற்புக்கா

அ0 அரிச்சந்திரபுராணம் மூலமும் உரையும்

ரந்தமன்னவர்கடம்மி 'லடலரிச்சந்திரன்'றன்
சுந்தரமுகங்கண்டிங்கே வரமனந்துணிந்திலேனே.

இ-ள். செவ்விய இலக்குமிபோல்பவனே! உன்னைத் திருக்கலியா
ணஞ்செய்துகொள்ள விரும்பி வந்தவர்களாகிய அநேக அரசர்கள் நம்
முடைய ராசனது சபைக்குள்ளே இருந்தார்கள். அவ்வரசர்களிலே
வெற்றிகொண்ட அரிச்சந்திரமகாராசனுடைய அழகிதான முகத்தை
நான்பார்த்தபின்பு உன்னிடத்திற்குவர மனத்துணிவுகொள்ளாமல் இவ்
வளவுகாலமும் அவனழகையே பார்த்துக்கொண்டு நின்றேன். எ-று. ()
உடுக்குநீருலகமேமு மொன்றின்மேல்லான்றவைத்தே
வடுக்குநீர்ப்புய முஞ்செய்யா ளாணியுமனமுந்நாவிப்
படுக்கும்வாள்நிறியுமாற்பும பரிநிலர்மசிமுநாளுந்
கொடுக்குமவாள்நாழமாந ருளமெலாங்கொள்ளைகொள்ளும்.

இ-ள். கடல்நீராற்குழப்பட்ட இந்த ஏழுலகங்களையும் ஒன்றின்மே
லொன்றாகவைத்து அடுக்கத்தக்க நீண்டதோள்களையும், இலக்குமிதே
வியினுயிரும் மனமும் தாவுதலாய்த் தவகத்தக ஒள்கொண்டகண்களும்
மார்பும், யாசகாசுஷோஷிக்கத் தினந்தோறும் கொடுப்பதான நீண்ட
கைகளும் பெண்கள்மனமெல்லாங் கொள்ளையில்தொடும். எ-று. ()

இருக்கினர்முகநீர்மேவீர்வுஞ் சிறந்தசெம்பவளவாயு
மருக்கினர்மலைமாற்பு மகரகுண்டலமுந்நாதுஞ்
சுருக்கியமருங்குங்கண்டாற் றுடியிடைமடவாராவி
யிருக்கினுமிருக்குநிலை நிறக்கினுமிருக்குமன்றே.

இ-ள். அழகுவிளங்குவதான முகமும் அதிலே துளிககின்று 'வேர்வை
யும் சிறப்பான செம்பவளம்போன்ற வாயும் பரிமளிக்கிற மாலையணிந்த
மார்பும் மகரகுண்டலங்களும் அவையணிந்த காதுகளும் சுருங்குதலை
யுடைய இடையும்பார்த்தால், உடுக்கைபோலும் இடைழையக்கொண்ட
பெண்களுடைய உயிர்கள் அப்பெண்களுடம்பில் நின்ற லுநிற்கும், நில்
லாமற்போனும் போகும். எ-று. (கசக)

நிரந்தரவுரோமரேகை நீலமுமவாரிதுமார்பும்
புரந்தரராயமொத்த புருவமுது உலுமபட்ட
மரந்தழைத்தி நகைக்கு புதுவலுமா பன்றன்பாற்
கரந்தவாரமுதசொல்லுங் கந்தற்குடிலலைன் னே.

இ-ள். எப்போதுமுள்ளதான உரோம ரேகையின துசுறுப்பும் வயி
றும்மார்பும் இவ்விருவில்கூட்போல்வதான புருவங்களும் செற்றியும் பட்ட
மரங்களும் தழைக்கச் சிறிக்குஞ்சிறிப்பும் மகாவீஷ்ணுவின்னுடைய சயனத்
தீானமான திருப்பாற்கடலிலே மறைந்திருப்பதான அருமையாகிய
அமிர்தம்போலும் வசனமுந் முருகக்கடியுருக்கு மில்லையாம். எ-று. ()
இத்தையமுநிருந்தியின் பத நிறைவையுறறுநோங்கிந
தையமுமாமலர்நாள்வொரு தங்களை சூழ்நோக்கிந

புதையிருங்கடிந்துவேலைப் புயியினிவிளக்குஞ்சோதி
யுதயனைக்கண்டகண்டக் குடுக்களைக்கண்ட தாமே.

இ-ள். பெண்கள்மனத்தை உள்ளுருகச்செய்வதான இன்பத்தைச்
செய்கிற அரிச்சந்திர மன்னனைப்போயக கண்டு, நெருங்கின மலர்களா
லமைத்த மாலைபணிந்த (ஆற்றமுள்ள) அரசர்களையும் கண்டால் மூடு
கின்ற இருளைப் போக்கிக் கடலுக்குத் தவிர விலகத்தை, விளங்கச்செய்கிற
ஒளியையுடைய சூரியனைக்கண்ட கண்களுக்கு, நட்சத்திரங்களைக் கண்
டதுபோலாகும். எ-று.

அரிச்சந்திரமன்னனைச் சூரியனுக் கொப்பாகவும், ஏனைய அரசர்
களை நகடித்திரக் கூட்டங்களுக் கொப்பாகவும் உவமித்தபடி. (கஎக)

மின்னைநெரிடையாள் கூறக் கேட்டலுமவேந்தன்பாலைவ
தன்னையுமறந்தாளிட்ட சங்கமுங்கலையுந் தா
ளன்னையுமறந்தாள் பேசும் வாசகமயாநதாவேறு
பின்னையுமிழந்தாள்காதல் பெற்றதொன்றன் நியின்றே.

இ-ள். (இவ்வாறு) மின்னலையொத்த இடைவெளியுடைய அப்பெண்
ணின் சொல்லைக்கேட்டவுடனே, சந்திரதயராசனுடையகுமாரியான சந
திரவதி தன்னையுமறந்தாள்; கைகளிலிட்டிருந்த சங்கவலையும்தான், இடை
யிற்சிலையும்கொழுவாளுள்; தாடையுமறந்தாள்; பேசுகிறபேச்சுமறந்தாள்;
வேறுகத் தனக்குள்ள எல்லா மிழந்தாள்; ஆசையெனப் தொன்றைக்
கொண்டிருந்தாளேயல்லது வேறொன்றுமில்லையாயினுள். எ-று. ()

வாசமெந்தலவைச்சேறு நானமுமமுருமவாரிப
பூசவுமேனியெங்கும் பொருக்கெழுவியனசாந்தாற்றி
வீசவுமேன்மேற்காம வெந்தழன்மண்டப்பினு
மாசையங்கடலுட்டாழ்ந்தா ளருக்கலுங்கடலுட்டாழ்ந்தான்.

இ-ள். பரிமளமுள்ள மிருதுவான கலவைச் சந்தனச்சேறும் கண்
தாரியும் புனுகும் அள்ளியள்ளிப் பூசப்பூச உடம்பெல்லாம் பெருருக்குப்
பொருக்காயுதிரவும், பெருமைமிக்க மயிற்றேரையை வளைந்த விசிறி
கொண்டு வீசவீச மேலுமேலாக காமமாகிய வெப்பவகொண்ட நெருப்பு
மூளவும், மறுபடியும் ஆசையாகிய நீர்க்கடலிலேமூழ்கினுள். அப்போது
சூரியனும் மேலேக்கடலிலே மூழ்கினான். எ-று. (கஎக)

அறநெடுஞ்செங்கோலவேந்த ராண்டபாரபிறர்க்கிறங்கா
மறநெடுங்கொடுங்கோல்வேந்தாக் களித்துவாவனமபுக்காறபோற
புறநெடுங்கிரிசூழ்வேலைப் புயியெலாங்கொடியநீல
நிறநெடுங்குருத்காக்கி நெடுமடகனீங்கிறதன்றே.

இ-ள். தருமமாகக்கமிக நீண்ட செங்கோல் செலுத்திவந்த அரசர்
கள் தாம் ஆண்டவுலகத்தை, பிறருக்கிரகஞ் செய்வத பாவசெய்வதை
யாலே நீண்ட கொடுங்கோல்கொண்ட அரசாவசமாகக் கொடுத்ததுவிட்டு

அஉ அரிச்சந்திரபுராணம் மூலமும் உரையும்,

அவ்வரசர்கள் காட்டில் தவஞ்செய்யப் போனாற்போல், புறமாகச் சக்கர வானகிரி சூழ்ந்த கடலுடைசுலாஷம் உலகமெல்லாம், கொடிதான் நீல நிறத்தையுடையதாய் நீண்ட இருளுக்குக் கொடுத்தவிட்டு மெடிய பகற் காலம் போய்விட்டது. எ-று.

செங்கோல - நீதி; கொடுங்கோல - ஆநீதி. (கஎச)

மஞ்சடைவானம்ரூப மணமுதலாயபூத
மஞ்சடையுப்பேருநீழி யகண்டபூரணமாபநின்ற
நஞ்சடைகண் ததண்ணாறு கருத்ததஞானறு
செஞ்சடை விரித்ததென்னச செறிநததுசெக்காவானம்.

இ-ள் மேகங்கள் பரவுவதான ஆகாயங் கடையாக, மணமுதலாகி பூதங்க ளஞ்சு டிடங்கும் பெரிதான ஊழிவந்தபோது, அகண்டபூரண மாய நிலைகொண்டு நிற்கின்ற நஞ்சுதங்கின கண்டத்தையுடைய கடவுள் கூடத்தாடுகிறபோது அவருடைய சிவந்தசடைகள் விரிந்தாறபோற் செவ வானம் எங்கும் பரவிறது. எ-று. (கஎஊ)

நா. பா. ததருமச்செங்கோ னடதத்யவேந்தாநாட்போயத
தோடபரித்தவாழ்மமக்கட சுடாமுடிசூழமுன்னா
கோ பனையிழைத்திருந்த குறுநிலவேந்தருய்க்கும்
வாடபடைபுரீந்ததென்ன வாந்தமுடா ஊமாலே.

இ-ள். வெகுசாலமாக தருமநீதியை நடத்திவந்த அரசார்களது கல்லங் கழிந்து, அந்நீதியரசர்களுடைய புகழிரர்கள் ஒளிபொருந்திய முடிசூடிக் கொண்டு பூமிபாரத்தைத் தோளமேற சுமந்துகொள்ளுதற்குமுன்னே, அவவிராச்சியத்தைக் கைக்கொள்ளுவதற்காகச் சேனைகளைக் கூட்டிக் கொண்டிருந்த சிறைரசர்கள் அனுப்பின வாளகளையுடைய சேனைகள் வந்தாறபோல, மயக்கஞ் செய்வதான மாலைக்காலம் வந்தது. எ-று. ()

மறைந்ததுபரிதிமேன்மேல வொரந்ததுகங்குறகால
மறைந்ததுவாடைவானத தருமபின்வனந்தமீன்கள்
குறைந்ததுகொடியமாலே கூரிரு பிழம்புதுன்றி
நிறைந்ததுநிலவேலை நிலமெலாங்கவாந்ததென்ன.

இ-ள் சூரியன் மறைந்துபோயிற்று. இராககாலம் மேலுமேலும் வளங்கிறதாயிற்று, அப்படிச் சொல்லலான இராககூலம் சிறிதுவிளங்க, அநேகம் நடத்ததிரங்கள் ஆகாயத்திலேபூதத்தன. கொடிதான் மாலைக் காலம் குறைதல் யிற்று கறுத்த கடலுசூழ்ந்த உலகமெல்லாந் தானே அரசாட்சி கொண்டாறபோல இருட்செறிவு மிகுந்து ஓடுருங்கி நிறைத் தலாயிற்று. எ-று (கஎஎ)

அருகியமருங்குறபேதை யமுன்னெழுகாமததீயா
ஹருகியவு ளாநதாவி புலகெலாடேவிககாயநக
கருகியதென்னநகேவா கை நதநொழுந்தவாலம்
பெருகியதினறுமெனப பிறங்கிருவசெறிந்ததனே.

இ-ள். சுருங்கின இடையையுடைய சந்திரவதியானவன் கொடுத்த தெழுக்கின்ற காமாக்கினியினாலே உருகினமனமானது பரவி உலகமெல்லாம் வியாபித்தது எரித்துக் கருகியதுபோலவம், தேவர்கள் பாறகடலைக் கடைகிறகாலத்திலே உண்டான் நஞ்சு இப்போதும் பெருகலாயிற்று என்று சொல்லவும் விளங்குகின்ற இருளானது நெருங்கியது. எ-று.

முன்னரேபொருதுவெல்லாத கலைவரை முனிநதுசெங்கோன மன்னவாகோபங்கொண்டு வானவித்ர கடுகுநததேபோ,
விண்ணமுநிவடனாவி யிதநதிலதெனறுந் த
துணைநுளிரியதூர் பெழுநததுகாடுபெய்யு வகா

இ-ள். முன்னேதானே சண்டைசெய்து வெல்லாமல் விட்டிருந்த கொடுங்கோலரசை வெறுத்துச் செங்கோலரசர்கள் கோபங்கொண்டு கத்தியை உருவிக்கொண்டெழுந்தாற்போல, இன்னமும் இந்தச் சந்திரவதியினுடைய உயிர்போகா திருக்கிறதென்று கோபித்தமருங்கின் இருளோட, ஒளியையுடைய வெண்மையான சந்திரன் உதயமானான். இருளையொத்திலங்குமேனி யிதற்கு லகலை நதகாலம் பொருளையுற்றிடாகவெல்லாம் புரந்தராதியாகுஞ் சூலகியுருளவேதிரட்டி வாரி யு வைத நவமுக்காராக திரளேமேனமிதநதெனனந் துபநாவதெழுகநன்றே.

இ-ள். இராததிரியை யொப்பாய விளங்குகின்ற திருமேனியையுடைய திருமால் பாறகடலைக் கடைந்தகாலத்திலே இத்திராதி தேவர்களுக்குக்கொடுத்த, திரவியத்தைப்போல அவர்களுக்குக்கொடாத எல்லாவற்றைநீடி உருட்சியாகத்திரட்டி அப்பாறகடலுக்குள்ளே வைத்திருந்த அமுதசாரமான திரட்சிமேலே மிதந்தாற்போல, சந்திரன்வந்து உதயமானான் எ-று (௧௮௦)

திங்காலவெண்குடைகீழ்குதென்றற நோமிசையேறிவாரி
மங்கலமுரசுமாபப மகரகேதனநினேரூங்கக
கங்குலவெங்குகிறுகுழக கடுங்குமிப பரவிதூண்டி
யங்கணமாஞாலமெல்லா மனங்கவேன்பவனிவந்தான.

இ-ள். மனமதனுனவன், சந்திரனான வெள்ளைக்குடையின கீழே, தென்றற் நேரின்கீழே ஏறிக்கொண்டு கடலான மங்கலமுரசுமுழங்க, மகரக்கொடியானது நிலைகொண்டிவளர, இருளாகிய வெவவிய யானையுஞ்சேர, கடுமையான வேகத்தையுடைய கிளியாகிய குதிரையைச் செலுத்திக்கொண்டு அழகிய இடத்தைகையுடைய பெரியவுலகமெல்லாநு சூழ்ந்துவந்தான். எ-று. (௧௮௧)

கருப்புவாசிலையபூன்றிக காலவனைத்திசைககாராடுரு
சுருப்புநானேற்றிககஞ்சந் தாவுடனசைகஞ்சுத
மருப்புவாசுணைகீணி யகத்திடையெடுத்தொன்றொன்ற
விருப்பினாலவருந்துமானை வெவவினைபட்டசவிட்டான்.

அச அரிச்சந்திரபுராணம் மூலமும் உரையும்

இ-ள். (மதனன்) கரும்பாகிய நீண்ட வில்லேறினுத்தி, அதனிரண்டு கால்களையுங் கூடவளைத்து இராகங்களைப் பாடுவதான வண்டாகிய நாணை அந்தவிலில்லேபூட்டி, தாமரை - மூல்யையுடனே அசோகம் - மா - இவற்றின் மலர்களாக நீண்ட அம்புகளை ஒவ்வொன்றாக அம்புக்கூட்டினின்று (அரிச்சந்திரன்மேலாசையாய்) வருந்துகிற சந்திரவதியுடனே கொடிய செய்கையான சண்டைசெய்தான். எ-று. (கஅஉ)

மாறவேள்பகழிவாரி வல்லியினுடலைமுற்று
மீரவேதிங்கடசெந்த யெரிங்கவேயெரியதாதி
வீரவேளையான்றந்த வேட்கைம்தூரக்கண்ணீர்
'சோரவேயமறிமீது சுழன்றுவிழ்ந்தினைபசொல்வார்.

இ-ள். இப்படி மன்மதனாவன் அம்புகளைக் கையிலேகொண்டு சந்திரவதியினுடைய உடம்புமுழுதும் தொளைக்கவும், சந்திரன் தனது கிரணமாகிய சிவந்த நெருப்பாலெரிக்கவும், வீரததையுடைய மன்மதனை யொத்த அரிச்சந்திரனாவன்கொடுத்த ஆசை, நெருப்பாய் மேன்மேலாகவும், கண்களில் நீரொழுகவும் படுக்கைமெத்தைமேலிருந்து சுழன்று கீழேவிழுந்து இவ்வாறு சொல்லலானான். எ-று. (கஅங)

கலி விருத்தம்.

கண்ணிலாப்பாதகக் காமனெய்திவம்
புண்ணிலாருயிர் பொடித் தகலப்போனவா
றெண்ணிலாதெனைச்சினந் தெழுந்தவெவ்வினை
வெண்ணிலாவேயினு வீரமல்லவே.

இ-ள். இரக்கமில்லாத பாவியாகிய மன்மதனையத அம்பிலுண்டான வெவ்விய புண்ணின்வழியே என்னுயிர் பொடியாய் என்னுடலை நீங்கிப்போயினபடியை எண்ணாமல், என்மேற் கோபங்கொண்டிவந்த கொடிய செய்கையையுடைய வென்னைச்சந்திரனே! இது உனக்கு வீரத் தன்மையன்று. எ-று. (கஅச)

மேற்படி வேறு.

ன்னைக்கொன்றன் றுருவிலியாக்கினான்
றன்னைக்கொல்லுவ தான்மைத்தனமலாற்
பின்னைக்கொல்வதென் டெண்பிறப்பாகி
வென்னைக்கொல்லுவ தேழைமைப்பாலதே.

இ-ள். மன்மதனே! உன்னையெரித்து உருவமில்லாதவனாகச்செய்த சிவபிரான் நீ கொல்லச்செல்வது உனக்கு ஆண்மைத்தன்மையல்லாமல், வேறே நீ யாரைக்கொல்லத்தக்கது? பெண்பிறப்பைக்கொண்ட என்னை நீ கொல்லத்தொடங்குகிறது அறிவின்மையேயாகும். எ-று. (கஅரு)

உருவக்காமன் றுணித்தவுடறனைச்
செருவிற்றொல்ல வெழுந்தவெண்ணிங்களை

வொருவற்கீவதவ கோருபிரவற்செயற
கிருவாக்கிய விரண்டியிரிலையே.

இ-ள். எவருந் துவாரமாக மன்மதனபொதத வுடம்பைச் சண்டை
செய்து கொல்ல உதயமான வெள்ளைச் சந்திரனே ! மனமதனான ஒருவ
னுக்குக்கொடுக்க என்னிடத்து ஒருயிரேயல்லாமல், உனக்கு மவனுக்
குங் கொடுக்க ஏனக்கிரண்டியிரிலையே (என்செயவேன.) எ-று. ()

முன்னினைநதலா தொடடவன்மு னாடபோ
தன்னினைநது தாராநதவெனமேனி யப
தின்னிநின்சலந தின்கலைதநிகபோ
வென்னினைநதெனை யிப்படிக்காய்கொடுப்.

இ-ள். என்முன்னே என்னைக்குறித்துப் பூங்கணைசொடுக்கிற மன
மதன் முண்டுநிற்கின்ற சண்டையை எண்ணிச்சொந்திருக்கிற எனனு
டம்பைத்தின்கிராய். உனகோபத்தினாலே சோடசகலைகளைக்கொண்ட
சந்திரனே ! யாதுபயனைக் கருதி என்னை யிப்படி யெரிககிராய். எ-று.

முன்னின் - ஆலோசிக்கமுடிதத்தில், ஐந்தலா ஈகூந்து பூங்கணைகளை
யென்பதுவகொள்க. (க௭)

உன்னைக்காய்ந்த பணிநகுறவென்றுகொ
லென்னைக்காய்ந்தனை யேநதிநாநதிங்கமே
முன்னைக்காய்ந்திலே யென்னுயிராமுற்றிட
பின்னைக்காய்ந்தது பிழைப்பிக்கவல்லையோ.

இ-ள் இளமையைக்கொண்ட சந்திரனே ! உன்னைக் கடித்துவிழு
ங்குகின்ற பாம்புக்கு உறவான அல்குலையுடையவ னென்றே என்னை
இப்படி எரிககிராய் ? நேற்றுமுநதுநாள்களில் இப்படி எரிககவிலை.
என்னுயிரை நானிழந்தபின்பு இப்படியே குளிராத காகதிகொண்டு வீசி
என்னைப்பிழைக்கச்செய்யவும் உனக்கு வல்லமையுண்டல்லவோ ! எ-று.

அருத்தியோடுதம மென் முலையன்பாதோர்
பொருத்தியோகைகொண் டாடுவாபூவைமார
வருத்தியோய்வுற வாடடினையெனையா
னொருத்தியோவுனக் குடபகைகங்குலே.

இ-ள். உலகத்திலுள்ள பெண்கள், ஆசையுடனே தமமுடையமெல்
லிதான கொங்கைகளைத் தங்களுக்குப் பிரியமான நரியகா தோளோடு
பொருந்தச் செய்பவராய்ச் சந்தோஷத்தைக்கொண்டு சுகித்திருக்கிறா
கன். அப்படிக்கிருக்க, என்னை வருத்தப்படுத்தி நானொருதுபோம்படி
யாக வாடச்செய்தாய். இந்த வுலகத்திலே நானொருத்தத்தானே உனக்கு
உட்பகையானவள் ? எ-று. (க௭க)

வெங்கையாதபன் வீழ்தலுமயானுனைச
செங்கைகூப்பிய தின்னெனோக்கியோ

அக அரிச்சந்திரபுராணம் மூலமும் உரையும்

வங்கையாலெடுத் தாரமுற்கொள்ளியென்
கொங்கைமீது கொளுத்தினை திங்களே.

இ-ள். சந்திரனே! வெப்பமான கிரணத்தையுடைய சூரியன் மேலாக் கடலிலேபோய் விழுந்தவுடனே, நான் உன்னை நோக்கிச் சிவந்த கைகளைக் குவித்துக் குமபிட்டது தீயசெய்கை யென்று கொண்டோ நிறைந்த நெருப்புக்கொள்ளியை உனதழகிய கையிலேகொண்டு, எனது கொங்கைகளின்மேலே கொளுத்தினாய்? எ-று. (ககய)

குன்றுலாவு கொடுத்திறற்றென்றலங்
கன்றுலாவிய கண்ணகல்விண்ணொலாஞ்
சென்றுலாவு திரைசுக்கடலன்னமா
னின்நூலாவென் னெஞ்சிடம்போதுமோ.

இ-ள். இடமன்ற ஆகாயமெல்லாம் போய் வுலாவுவதான அலைகளை யுடைய கடலுக் கொப்பான ஆசையானது நிலைகொண் டொலாகின்ற எனது மனஇடம், பொதியமலையிலே உலாவுவதான கொடுமையாகிய வல்லமையுடைய இளந்தென்றலானது சஞ்சரிப்பதற்குப் போதுமோ

போதநோதக வாக்கியும்போகிலாய்
பாதநோதக வேபனிக்குங்குலே
சூதனோதமுற் றேன்றியுமிற்றைநாட்
காதமுனாதலுங் கற்றிலைபோலுமால்.

இ-ள். பனியோகூடிய இரவே! என்னைமிகவும் நோவுப்படிச் செய்தும் போகாதிருக்கிறாய்; உன்கால்களுக்கு நோவுண்டோ? 'அருணன்' கடலின்மேல் உனக்கு முன்னே நோன்றுகிறதாகியும், நான் இன்றையத்தினம் ஆசையினாலேவருந்துகிறதும் நீதெரிந்துகொண்டிலேபோலும்.

சூதன் - அருணன். (ககஉ)

நிரவந்தென்றலு நீள்விசுமபெங்கணும
பரவுந்திங்களும பாய்நிறையோதையின்
வரவும்போர்வின் மதனனுமபோகிலா
விரவொன்றேநெனற் கிபாருமொப்பில்லைபூ.

இ-ள். எங்கும் நிரம்புவதான தென் றற்கூற்றும், நீண்டஆகாயமுழு வுதும் பரவுவதான சந்திரனும், கரைமேலேமோ துகிற அலைமுடிக்கத்தின் றுருதலும், 'போருக்குரிய வில்லைகொண்ட மன்மதனுமபோகிறதில்லை. இந்த இரத்திரி யொன் றுமாத திரம் போனால் என்கருயாரும்நிகரில்லை.

பூந்சென்று புரன் டொற்பாவையைத்
தோந்சென்று தெருட்ட லுந்நோழியை
யாந்சென்றென் றடைந்தபினைத்தனை
பூந்சென்றவென் றெண்ணுதற்கேட்டனள்.

இ-ள். (என்றிப்படிப்) புழுதியிலேபோய்க்கிடந்து புரளுகிறபொன் பாவைபோன்ற சந்திரவதியை, அவளுடைய தோழியானவள் கிட்டே போய்த் தேளியச்செய்யு ம்ளவில், ஒளிபொருந்திய நெற்றியையுடைய சந்திரவதி அத்தோழியைப் பார்த்து, சூரியன் ஒற்றையுருளைத் தேருடனே கடலிலே போய் விழுந்தபின்பு எத்தனை ஊழிகாலமாயினவென்று வினவினாள். எ-று.

என்று-சூரியன்.

(ககச)

தோழிகைத்தலங் கூட்டிநீர் தாவிநீர்
நாழிகைக்கிட மேருலகேடு
வாழிகைப்பிடி வநுமென்றொரு
கோழிகைத்தலங் கைக்கோட்டி மலர்வழி.

இ-ள். அதற்குத்தோழியானவள தன் கைகளை உருவித்துக்கும்பிட்டு இந்தநெருங்கிய இருளானதுபோக இன்ன மொருநாழிகை யளவுதான் (இருக்கிறது) இனி நல்லவார்த்தை கேட்பாயென்று சொல்ல, அவ்வாறிலே சேவலானது தன்னு கைகளான இறகை அடித்துக்கொண்டு, அரிசச்சந்திரமகாராசனே! சந்திரவதி வாழ்வானாக, 'விரைவிலே வந்து அவள் கையைப் பிடிக்கக்கடவாயென்று கூப்பிட்டது. எ-று.

கைப்பிடித்தல்-பாணிககிரகணம்.

(ககரு)

வேயடங்கின வேலையடங்கின
தீயடங்கின திங்களுங்கங்குலும்
போயடங்கின மன்மதன்போரெலாம்
வயடங்கின வண்குமுதங்கனே.

இ-ள். மூங்கிற் குழலோசையடங்கினதுபோற் கடலொலியு மடங்கின. நெருப்புப்போல் சந்திரனும் இராததிரியும் அடங்கலாயின. மன்மத னுடைய சண்டைமுழுதும் அடங்குதலாயின. அழகிய குமுதமலர்கள் வாய்மூடுதலாயின. எ-று.

(ககச)

காரிசங்கந் தாயிலெழக்கன்னிமால்
பாரிசங்கப் பொறுத்ததுபாக்கமவ
வேரிசங்க மெழுந்தமுழங்கிட
வாரிசங்கந் மலாந்தனவெங்குமே.

இ-ள். கரிக்குருவியும், விடியற்காலத்துச்சங்குமிந்திரைதெளிந்து முழங்க லாயின. பெண்ணை பூமிதேவீ அங்கு வந்திருக்கிற அரசர் கூட்டங்களைத் தாங்கிக்கொண் டிருப்பதைப் பார்க்கிறதற்குக்கக் குளங் களிலுள்ள சங்குகளேழீரது எவ்விடத்துமுழங்குவதாகத் தாமரைமலர்கள் ளாகிய முகங்கள் எவ்விடத்தும் மலர்ந்தன. எ-று.

காரிசங்கம்-காக்கைக்கூட்டமுமாம்; மால்பாரி-பூமிதேவீ. (கக௭)

கொல்வனாபினுங் கோதையைச் சந்திரன்
வெல்வனாபினு மெல்வனைச் செயல்

அஅ அரிச்சந்திரபுராணம் மூலமும் உரையும்.

சொல்வனானென்று துண்ணெனச்செங்கதிர்ச்
செல்வனாறியந் தேர்மிசைத்தோன்றினான்.

இ-ள். சந்திரவதியைச் சந்திரன் கொல்லுகிறவனையானாலும், அல்
வது கொன்று வெல்லுகிறவனையானாலும், இனிமேல் அந்த சந்திரனை
நோக்கி அப்படிச்செய்யாததென்று சொல்வல்லவன் நானேயென்று
சூரியபகவான் விரைவிலே ஒற்றையுருளைத் தேரின்மேலுதயமாயினான்.

சோலைமொங்குந தொழுதினாராததன
வாலையநடுகுந சங்கங்கார்த்தன
மாலேவென்குணை மன்னவாமுனில்வாய்க்
காமலமா முர சங்கனாகறங்கின.

இ-ள். சேரலைக் கெல்லாம பட்சிகளினோசை முழங்க லாயின ;
கோயில்க் கெல்லாம சங்குகள் முழங்கலாயின ; மாலையையும் வெள்ளைக்
குடைகலையுமுடைய அரசர்கள் நிருமுற்றங்களிலே விடியற்காலத்தில்
முழங்குகிற பெரிய முரசுகள் முழங்கின. எ-று.

ஆலயமென்பது எதுகைநோக்கி ஆலயமென்றாயதுபோலி. (ககக)

முன்னமன்னன் முகூர்த்தமொரேழனச்
சொன்னநற்றினம வந்துதொடங்கலு
மன்னனும்மறை யோர்களுமாதருங்
கன்னலந்திருக் காவணத்தெய்தினார்

இ-ள். முன்னே சந்திரதயராசன் முகூர்த்தம்ஒரேமுநாளளவென்று
சொன்ன கலலநான்வந்த கூடுமளவில், அந்தச்சந்திரதயராசனும் வேதப்
பிராமணர்களும் பெரியோர்களும், கரும்புகள் முதலான வைகளாலே
அலங்கிருதமான கலியாணப்பந்தலுக்குள்ளேவந்து கூடினார்கள். எ-று.

வேந்தரீண்டினர் வேதியரீண்டினா
மாந்தரீண்டினர் மங்கையரீண்டின
ராயந்தரிதி யமைச்சருமவ்வவர்ச
சோந்தசேனையுஞ் சேரவந்தீண்டின.

இ-ள். அரசர்களெல்லோரும்வந்த கூடினார்கள் ; பிராமணர்களும்
வந்து கூடினார்கள் ; மற எல்லோரும்வந்த கூடினார்கள் ; பெண்களெல்
லோரும்வந்த கூடினார்கள் ; ஆராய் துணர்ந்த நீதிமன்னர்களாகிய
மந்திரிகளும் வந்தகூடினார்கள ; அவர்களைச்சேர்ந்த சேனையும் வந்த
கூடின. எ-று. (உாக)

வாகையுற்ற மதனொருபால்வர
லோகையுற்றுவுண் டோ லுமி லே வரப
பாகையுற்ற பணிவொழிபபைநடுதாடித்
தோகையைக்கொடு தோழியாதோன்றினா.

இ-ள். ஐயத்தை யுட்கொண்ட மன்மத நெருப்புறத்திலே வரவும், வண்டிகள் களிப்பையுட்கொண்டு பாடிக்கொண்டு கூடவேவரவும், தேன் பாகுபோன்ற குளிர்த் சொல்லையுடைய பசிய வளையல்களை யணிந்த மயிற்சாயலைக்கொண்ட சத்திரவதியைக் கூட்டிக்கொண்டுதோழிமார்கள் வருதார்கள். எ-று. (உாஉ)

அங்கையிற் கொலி சங்கினமாற்றெழ
செங்கயற்கண் புருந்தழையா பொரங்
கொங்கைபெய்ந்ரு முன்முகபந்தெழி
மங்கையாங்கை வாயிலின்பேயினுள்.

இ-ள். அழகியகைகளிலே விளங்குகின்ற சங்கு வளையல்கள் கலக லெனறுசத்திக்கவும், சிவந்தகயல்போலுயர்சண்கள், அழகியகாதுவணிந்த குழைகளோடு பொருதவும், கொங்கைகளென்று பெருகையனவாக இரண்டுமேலைகளைத் தாங்கிக்கொண்டு அழகியசத்திரவதியானவள் தனது திருமாளிகை வாயிலுக்கு முன்னே வருதாள். எ-று. (உாஉ)

வல்லெனப்புடைக் குருதனவன்முறைந்
சில்லெனக்கரு அமமருங்கிறுந்
மெல்லெனபட்டிந் மைததுபித்தஅமுல்
செல்லெனப்பொற் சிலம்புபுலம்புமால்.

இ-ள். சூதாடுகருவியோல விம்முதலைக் கொண்டுள்ள கொங்கைகளாகிய வலியகனத்தைத் தாங்குதற்கு உருவமில்லையென்று நினைக்கத் தகுந்த இடையான தொடிபோதும் ஆகையால், கால்களை மெதுவாகத் தூக்கிவைத்துப் பூமேல்மிதித்துக்கொண்டு முன்னே போகக்கடவாயென்று பொன்னஞ்சிலம்புகள் ஒலிக்கின்றன. எ-று. (உாச)

நீடிவாரந்து நெறித்தகுமுற்சிகை
யோடியுட்கழி யும்புனலொத்ததா
லாடிநோக்கி யணிந்தவணிசுசுடா
கோடிசூரியா கூடியதொத்ததே.

இ-ள். நீண்டு சிக்கவிழ்ந்து நடுவே வகிர்ந்தெடுத்தாளா கூடதலாகிய கொண்டையானது, நீண்டு உள்ளே சுழித்தலையுடைய ஒரு ஆற்றுகிறையொப்பாயிருந்தது. அதிலே கண்ணாடி பார்க்கிச்செய்து அவைகரித்த ஆபரணங்களின் சோதியானது, கோடிசூரியர்களோரிடத்திலே கூடின போலிருந்தது. எ-று. (உாடு)

நச்சுக்கட்டியு மல்லமுதுமபிசு
வைச்சுக்கட்டியு மாழலையாலுல
கச்சுக்கட்டி யுமமழியுமமென
கச்சுக்கட்டி மறைந்தனகண்ணாடி.

இ-ள். நஞ்சுக் கட்டியையும் எல்ல அமுதத்தையும் மிகுவுதாவைத் துக்கட்டி யமைத்திருக்கிற பெரிய தனங்களாலே உலகமானது தனது

௧0 அரிச்சந்திரபுராணம் மூலமும் உரையும்.

நிலையான கடகெ குலைந்துபோகுமென்று மவுகைக்கொண்டெட்டி அவை
கனினைகளை மறையச்செய்தார்கள. எ-று

நஞ்சுக்கட்டி போலவது முலைக்காமடி. அமுதம் அவற்றிலுளதாகு
கின்றபால் கண்ணென்பதும் முலைக்காமபே. (உாசு)

அதிநாலு மீனை ததுலருங்கெடு
திபனறிவ னிசெலவகென்னவே
சாதிசியாடிய கணசனாககா துபோயச
சோதிவாருழை கொடு மெறிகரவே

இ-ள் ஆதியாகிய வேதசாஸ்திரங்கூடம், எல்லாவுலகங்களுங் கெடு
வனவாகும். ஆகையால் இங்கே நீ செல்லுதல் நியாயமல்லவெனத் தம
மைவென்று நீளுவனவான கணகளைக், காதுகளானவை ஒளியைக்
கொண்டு தொழுதுவனவாகிய குழைகளைக்கொண்டு தடுக்கவும். எ-று ()

ஒருவரைத் தடுத்தல் கையாலேதொட்டல் செய்வதாகலாலே குழை
தொட்டென்றோ

இதுமுதல் நான்கு பாடல்கள் குறகம் (உாஎ)

சாடுவென்றென நுங் சாநநிசசாதிர்
வாடுவென்றென நு மனைளரையிற்றம்
போடுவென்றென நனாபுசலசினற்போலவே
தாவுசோதிச சலாபநச நவரவே

இ-ள். கற்பகத்தருவே டென்று மதிக்கலான கையையுடைய அரிச
சந்திரமகாராசனே! நீ வரக்கடவீரென்றும், எண்ணுத்தற்கிரதான அர
சாகளையெல்லாம் அப்பாலே துரப்போங்களுள்ளும் ஆலோசித்துச்
சொல்லுகின்றமைபோலத், தாவுகின்ற ஒளியைக்கொண்ட கலாபமென
கிற அரைநான்காவை ஒலிக்கவும் எ-று (உாஅ)

கைத்தலகதுணை வீசிரசதுமணிப
பததிபினறுமுன னுஞ்செனற்பாயலே
மெய்ததநுநனாபுசலசினற்போலவே
மொய்ததவண்டு கலைந்து முழங்கவே

இ-ள். கைகளிரண்டையும் வீசிக்கொண்டு வருகிறபோது, ஒளியை
யுடைய ரதவரிசைகள் பின்னாலுமுனனுஞ் சென்ற காந்திவீசவும்,
இளைத்த துண்ணிதான இடையானது ஒடிந்துபோமென்று மேலே
மொய்தத்திருக்கிறவன்களை கலைதலாய் முழங்கவும் எ-று. (உாஆ)

சென்னிநின்றிரு சேற்றடி மெவான
மின்னினுலமைத் கனைசெமமேனியைப்
பொன்னினுனப் பரிபாற்புதைத் தேதெயுழிற்
கனாநிநனபணை சிவனநதெயுழிநு

இ-ள் தலையிலிருந்து இரண்டு கிறதான கால்களளவும் மேகத்தி
லுள்ள மின்னலாலே அமைத்தாற்போலிருக்கிற சிவந்திருமேனியைப்

பொன்னாலும் ரத்நங்கனாலும் மறையசு செய்துகொண்டு அழகுள்ள இளவயதுடைய சந்திரவதி தனது கலியாணப் பந்தலுக்குள்ளே வந்தாள்.

பெட்டைநடைத்திருப் பெண்ணரசெய்திய
திடையினின்றவ ரேததிரியமாபிடக்
கடையுதத்திற் கடல்கிளாநதாலென
வடையமன்னவ ராஸித்தெழுநதவா.

இ-ள். பெட்டையன்னம்போலுநடையுடைய லட்சுமிபோன்ற பெண்களுக்கரசியான சந்திரவதிவந்ததை, நடுவேற்றினுற் சிலர்போயப் புகழ்ந்துசொல்ல, முடிவானபுகார்த ததிலே கடல்பொங்கி வந்தாற்போல் இஃகேவந்தகூடுவதாக அரசர்களெல்லாரும் சந்தோஷித்தெழுந்தார்கள்.

தேரினேறித் திசைமெங்குறுமவரப்
போரினவீராகப் பொம்மெவற்றிற் கொழு
மூரிவீர முரசுபுங்நாள் பும
பேரியுஞ்சங்கும ரிஷியு ராநதவோ.

இ-ள். யுத்தத்துக்குத்தக்க வீரர்களெல்லாம் ரதங்களிலே யேறித் கொண்டு நான்குதிசைகளிலும் பரவிவர, அப்போது பொம்மென்று அதிர்ந்துவருவனவான பெரிய வீரமுரசங்களுந் எக்காளங்களுந் பேரிகைகளும் சங்குகளுமற்றுமுள்ளவாததியங்களுந் ஒலிக்கலாயின. எ-று.

பொம்மென்பது - ஒலிக்குறிப்பு. (உகஉ)

தாலாமத்தொரு தண்புகைபாழ்த்தொரு
நீலமட்டு நிறைந்தனசகநா
வாளமட்டு மலிந்தனனூர் நாண்ட
கோலமட்டு கொடிநெற்றொற்றலோ.

இ-ள். கைத்தாளங்கள் மத்தளங்கள் வீணைத்தண்டங்கள் இராகம் பாடுகின்ற தம்பூரங்கள் இவைகளெல்லாம் தெரு எவ்வளவு நீளமுள்ளதோ அவ்வளவும் நிறைந்தலாயின. (அதனாலெழுந்த) செம்மண்ணீர்கள் சக்கரவான கிரிவரையிலும் போயின. அண்டகோளவரையிலும் கோடிக்கூட்டங்கள் சென்றன. எ-று. (உகங)

பாரினின்று பரந்தெழுந்தண்டாத்
மூரிமேனடி யுயராதபெருந்தொ
காரினுண்டுளிக் கண்மறைந்தெண்டிசை
மூரியாண மத்த நூனெழுந்தறே.

இ-ள். பூமியிலிருந்து பரவிச்சென்று தேவர்களுடைய ஊரளவிலும்போய அதற்குமேலு முயர்ந்துபோன மண்ணீர்களாலே, மேகத்தின் சிறிதான மழைக்கண்களடைபட்டு எட்டுத்திகிலுநிற்கிற யானைகளினுடைய மத்ததுவாரங்களு மடைபட்டன. எ-று.

எண்டிசை யானைகளாவன, — கிழக்காதிமுறையே - ஐராவதம், புண்டரீகம், வாமணி, சூமுதம், அஞ்சனம், புட்பதந்தம், சாருவபூமம்,

கூஉ அரிச்சந்திரபுராணம் மூலமும் உரையும்.

சுப்ரதீபம் இவையே யட்டதிக்கயங்களாம். இவற்றிற்கு முறையே பிடியானைகளாவன,—அப்பிரமை, கபிலை, பிங்கலை, அனுபமை, தாமிரபருணி, சுதந்தி, அஞ்சலை, அஞ்சனாவதி என்ப. (உகச)

யானையும்பரி மாவுமிரதமுந்
தேனைவென்ற திருமொழிமாதரு
மேனைநின்ற விருநிறப்பாளருந்
சேனையுநதிரை தோறுஞ்செறிநதவே.

இ-ள். யானைகளுவ குதிரைகளும் இரதங்களும் தேனின் ரஸத்தை வெல்லுவதான அழகிய வசனங்களுையுடைய பெண்களும் மற்றுமுள்ள பிராமணர்களும் சேனைகளுவகூடித் திகருகெல்லாம நெருங்கின. எ-று.

இஷக்குடங்க ளிரண்டுதனமெனச
சமகருமன்மொடி சூட்டுருசயமவர
மெமத்தெமதனென வெண்ணிவருமவா
தமக்குபுடிந்நரிச சந்திரன்மேனிறுந்நிறன்.

இ-ள். குளிர்ந்த நீர்க்குடங்களை இரண்டு கோவைகளென்று சுமப்பதான மிருதுவாகிய கொடிபோன்ற சந்திரவதி சூட்டுவதான சுயம்வரமானது எனக்குண்டு எனக்குண்டென்று நினைத்துவருகிற அரசர்களுக்கெல்லாம் பின்னே அரிச்சந்திரமகாராசன் வந்தான். எ-று. (உகச)

அன்னகாலையி னங்கைகண்டியே
கன்னன்மொழித காரிகைதோழிமார்
மன்னாநாமமு நரடுமவழிகளு
மின்னதின்தெனவெடுத்தோதுவார.

இ-ள். அந்தச்சமயத்திலே அழகிய கைகளைநீட்டிக் கரும்பின் ரசம் போலும் பெருமைபொருந்திய சந்திரவதியின் தோழிமார்கள், வந்திருக்கிற அரசர்கள் பெயரும் நாடுகளும் குலமுறைகளும் இன்ன இன்ன படியென்ற ரெடுத்தசசொல்லத் தொடங்கினார்கள். எ-று. (உகச)

அறுசீர்க்கழிநெடிவடி யாசிரிய விருத்தம்.

அதிபாரதனபாரவதிநுபமலா மாணையனையாயிவ
னதிபாயவுயாபோதுனறைபாயநிறையாதசிறைவனியில்
மதியாமல்வலைபிறிவெடிபோனபருவானைவளைபூகமேற்
குதிபாபீமடலகீறிவிழுதேறல்கரைசாடுகுடாடனே.

இ-ள். அதிக கனவகொண்ட தனபாரங்களையும் மிக்க அழகையுமுடைய வட்சுமிதேவியை ஒப்பான சந்திரவதியே! இவகேயிருக்கின்ற அரசன் ஆறுபெருகிப்பாய அதனாலே மேலேடியாகிற மலரினுள்ள தேனெழுருவதனாலே முழுதாமசிரமபுதலாகுகின்ற கட்டுக்குளங்களிலே சட்டைபண்ணாமல் வலையைக்கிழித்துத் துள்ளிப்போன பருத்த வாளை மீளுந்து, வளைவான குலைகளையுடைய கழுமரத்தின்மேலேகுதிக்க,

அதன்மடலானது கிழிந்துவிழுக்கிற தேன்பெருக்கானது குளக்கரையை
யுடைப்பதான குடநாடனாகியசேரன். எ-ற. (உகஅ)

இருணுறுநஞ்சொத்தவிழியாய்துவண்டெய்த், தவிடையாயிவன்
சுருணுகபந்தத்தினியல்பாமருஞ்சித்தர்தொடியேயினியே
முரணுரமன்றிட்டமகவாடுனெடுக்கொற்றமுடிசாடியினுன்
சுரணுரவிந்தத்தமகராலயந், ஆற்றதமிழ்மாநினே.

இ-ள். இருள் தோன்றுவதான விடத்துக்கொப்பாகிய கண்களை யுடையவளே! துவண்டு இளைத்திருக்கிற இடையையுடையவளே! இந்த அரகன், சுருண்டு பாம்பு மண்டலித்திருக்கின்ற துபோல்வதாய் மருவு கின்ற அதிசயத்தையுடையதான (சிவன் கொடுத்திருந்த) லீளையைவிட் டுத, தனது வலிமைதோன்ற முன்னொருகால் எதிர்த்த இரதிராணுடைய நெடிதாகிய வெற்றிகொண்ட திருமுடியை உடைத்தவன்; பின்னுந் தனது பாதாரவிந்தத்திலே வருணன்வந்து வணங்கலான தமிழ்ப் பாண்டியன். எ-று. (உகக)

மனிவாசமலர் பூசியவரிபாடுநறையோடு மயிலேயிவ
 னெவியேறு திரைமேடூதுமுவராழிபுலகேழுமுடகைவே
 வவியோர்களை வியோரைநவியாமலசையாதமணிவாழிலான்
 புவியேறுவடமேருநகிரிமீதுவிடுமீளிபுனடைனே.

இ-ள். மிகுந்தபரிமளத்தையுடைய பூம்பராகங்களைப்பூசிக்கொண்டி
வண்டுகள்பாடுவதான மணங்கொண்ட கூந்தலுடன் மயிற்சாயலையுடையவளே! இந்த அரசன், ஒலிமிகுந்த அலைகள் மோதுவதான உப்புக்கடல்
சூழ்ந்த உலகங்களேழும் ஒருபிரகாரமாய் நடக்கவும், வலியவர்கள் எளிய
வர்களை வருத்தப்படுத்தாமல் அசையாத ஆராய்ச்சிமணி சுட்டியிருக்கிற
வாயிலையுடையவன். தனது புலிக்கொடியான தேறியிருக்கிறதாக வட
மேருகிரிமேலே எழுதின இடியையொத்த சிவகம்போலும் வீரத்தன்
மையையுடைய புனனாடனாகிய சோழன். எ-று. (உஉ௦)

விடமேவுகடல்போலுமடன்கேண்போலும்விழ்மாதராய்
வடமேருகிரிபோலுமுயர்தேரிநிடை யேறிவருகோமகன்
றடமாடுமடபாதர்தனபாரதிசுரானதடவாபிலார்
சூடமேறிவளையாரமணியீனுமணிமேவுகுருநாடனே.

இ-ள். நஞ்சுபொருந்திய கடலைப்போலவும், வெற்றி மிகுந்த அம்மைப்போலவும் கணகையுடைய பெண்ணே ! வடக்கேயிருக்கிற மேருமலையைப்போல்வதான உயர்ந்ததேரின் மேலேறிவருகின்ற இந்த அரசன் குளத்திலே நீராடுதலையுடைய யௌவன பருவத்தைக்கொண்ட பெண்களுடைய தன்பாரங்களை யொப்பான், பெருமையுடனே நீர் முக்கிறவழியையுக்கொண்ட குடத்திலே, சகலானதுசேர்ந்து முத்துமணிகளைப்பெறுவதான அமுகபொருந்திய குருகாட்டினன். ஏ-று. (உஉச)

கூச அரிச்சந்திரபுராணம் மூலமும் உரையும்.

முருகோடுபுமுருகோடுபணியோடுபிரியாதமுலையாயிவன்
பொருகோடுகொடுவாசமலர்சாடியினமேதிபுனல்பாயவே
வொருகோடிகயலோடவொருகோடியுள்யோடவொருகோடிவெண்
குருகோடவொருகோடிசினவானை கரையேறுகுருகேசனே.

இ-ள். பரிமளமும்புனுகும்ஆபரணங்களும் நீவகாதிருக்கின் றதனங்
களையுடையவனே ! இந்த அரசன், சண்டைசெய்கின்ற கொம்பினாலே
பரிமளத்தையுடைய தாமரைமலர் முதலானவற்றைச்சிதைத்து இளமை
யான எருமைகள் நீரிலேகுதிக்க அகனாலே ஒருகோடி மீன்களோடவும்,
ஒருகோடி வண்டிகளோடவும், ஒருகோடி வெள்ளைக்குருகுகளோடவும்,
ஒருகோடி கோபத்தையுடைய வாளைமீன்கள் கரைமேலே பாய்வதான்
குருநாட்டினன். எ-று. (உஉஉ)

முயறவியனுதாதுள்யர் தாவும்திபோலுமுகமாதராய்
புயறவுமுயர்தேரின்னியை. யேறிவருமாலேபுனைமாந்தினான்
கூபறவுநறுநீலமுக்கையி மிமடையோடுகமழ்தேற்றல்போய்
வயறமுயவனுடுவளர்சாலிகுதிந்தாமுகமேதேசனே.

இ-ள். முயலர்நதுதாவதலாயசேராமல்வையர்வையைக்கொண்ட
சந்திரன்போல்வதான் முகத்தையுடையபெண்ணே ! மேகந்தவழுதலாக
உயர்ந்த தேரின்மேலேறிவருகின்ற மாலையணிந்த மாற்பையுடைய இந்த
அரசன், கெண்டைமீன் துள்ளிவிழ அதனாலேநல்லநீலமலரினரும்புடை
ந்து மடைவழியே பரிமளித்தலையுடைய தேனானது சென்று வயலிலே
பாய அதனால் அந்த வயலினிடத் துள்ளதாய் வளர்கிற நெற்குள் கதிர்
விடுவதான் மகநாட்டினன். எ-று. (உஉஉ)

முனைபோலுவண்ணிரணவிருதோணுங்குதையொழிமாதராய்
யுனைபோலுதிண்புரவிகரிமுழவிக்ஞவருமுயர்தேரின்னான்
றனையேறுகின்றவயறனிலேயெழுங்குமலகலமீதிலே
வனையேறுமொண்டரனமதிபோலெழுங்குவுடவனநாட்டினே.

இ-ள். மூங்கில்போல் நீண்டு அழகிதான் ஒளியையுடைய இரண்டு
தோள்களைக்கொண்ட நல்ல மழலைசொற்போலும் மொழிகளையுடைய
பெண்ணே ! புறமயிர்களீண்டு வலிமையைக்கொண்டு குதிரைகளும்
யானைகளுஞ்ஞமு இங்கேவருவதான உயர்ந்த தேரையுடைய இவ்வரசன்,
பாதச்சிலடிபுகளெல்லிக்கின்ற பெண்களையுடையவயலிலேமுனைப்பதான
செழித்த தாமரையிதழிலே சங்குகள் பெறுவதான அழகிய முத்துகள்
சந்திரனைப்போல் விளங்குகின்ற கவுடவனநாட்டினன். எ-று. (உஉஉ)

அரிசிந்துவிழியாயிவனியேதின்மரிசையேறியடைகோமகன்
விரிசிந்துவினையுண்டவொருசிந்துமுனிதங்குகிரிசிந்துகால்
பொரிசிந்தவலர்புன்குபொருள்சிந்தவலர்கொன்றைபொரிவண்டினம்
விரிசிந்தமகரந்தமலர்சிந்தவருசிந்துவனநாட்டினே.

இ-ள். செவ்வரிகள்கள்திறிய கண்களையுடையவளே ! இந்த அழகான தேரின்மேலேறிவந்த அரசன், விரிவான கடலையுண்டொருகு துறையான அகத்தியர் தங்குகின்ற பொதியமலை பெற்றுவிடுகிற தென்றற் காற்றி னாலே அலர்ந்த புன்கமரங்கள் பொரிபோல் மலரைச்சிந்தவும், அலர்ந்த கொன்றைமரங்கள் பொண்ணைப்போல் மலரைச்சிந்தவும், புள்ளிகளை யுடைய வண்டிக்கூட்டங்கள் பாட்டுகளேச்சிந்தவும், மகரந்தங்களான தேனை மற்றைமலர்கள்சிந்தவும்வருவதான சிந்துவென னுருதியையுடைய சிந்துவள நாட்டினன். எ-று. (உஉ௫)

சுரரங்கமிகநொந்துகடைகின்ற தினம்வநத நைபுலன்சொல்லார்
சுரரங்கமலையொண்டுசுரரங்கவிடுநத நைபுலன்
பரரங்கமிகவென்றுவினைநொண்டுசிலேபுலன்
வரரங்கதரர்கொன்றமதனங்கமுதும்பவநாபுலன்

இ-ள். தேவர்கள் தங்களுடைய உடம்பு மிதவுநொந்து கடைகின்ற னாளிலே உண்டான அமுதமே எனனுமபடியான சொற்களையுடையவ ளே ! மனிதருடைய சேகமாகிய மலையைக்கொண்டு சதுரங்கமாக விரி கின்ற கடலிலேநடுவதான இந்தத் திருமால்போன்ற அரசன், அன்னி யர்களுடைய உடல்களை மிகவுமிழித்து, அந்தச் செய்கையைக் கொண்டு கரும்புவில்லுடனே அம்புகளுங்கொண்டு தன்னிடத்திலுள்ள காலத்தில் சிரேஷ்டரான பிரமவிஷ்ணுக்களுடைய அம்புகளைத்தரித்த சிவனான வ ரெரித்தமன்மதனுடைய உடல்பொடியாகச்சிந்தின அங்கவளநாட்டினன்.

தேஞ்சாலுயிருகுன்றுகளைபெய்யபிணையஞ்சுருவேயிவ
ளஞ்சாலுயிரவாலுயிதலானதிடைநீறியித்தேறலுங்
காயஞ்சாலுயிர்சாடமாஞ்சேரலையி ரசோர்புகனிபூறலும்
பாயஞ்சாலையுறு அபுஞ்சாலிவினாவேறுபாஞ்சாலனே.

இ-ள். மாலையினின்றும் தேனெழுகுவதாயமைந்த இரண்டுதனங் களாகிய மாலையித தாங்கமாட்டாமல் குறைவுபடுவதாய் இடையஞ்சுவ தான லட்சுமிக் கொப்பானவளே ! இந்த அரசன், ஈந்தினமுள்ளாலும் இரல்மீன்களாலும் தேன்கூடானது நடுவேகிழிந்து வழிகிறதேனும், பழுத்தசெகிற, சோளக்கதிர்மோத அதனாலே மாந்தோப்பிலே யந்த மாங்கனி நைத்து அக்கிணியினின்று மொழுகுகின்ற தேனுட்பாய்ந்து ஆலைக்கருமபுச்சாறு பெருகுகின்ற வயலுள்ள அழகியநெற்களின் விளைவு முதிர்ந்தவான பாஞ்சாலநாட்டினன். எ-று.

சஞ்சு-சுந்து. இறல்-இறலின் விகாரம். (உஉ௭)

தேம்போதினீர்த்தாதுபூமாவைநீங்காததேங்கோதையாய்
கூம்போடிவானோயுமான்சேரியிஷ்டாஷுசூநதேறினேன்
ஆம்போடுகூன்கோடுவார்தேடியரின்தேறிதோய்ந்தேறவே
கூம்போடுசேம்போடுசேர்ந்தாறமாந்தேடுகாததாரனே.

குகு அரிச்சந்திரபுராணம் மூலமும் உரையும்

இ-ள். தேனையுடையமலர்களில் பராகவகளுள்ளதாய்க்கூந்தற்பனை யினதுபானேபோல் நீண்டுள்ளதாய்ப் பரிமளம் விலகாத கூந்தலை யுடையவளே ! சிகரமானதுநீண்டு ஆகாயத்தையள்ளாவுவதான குதிரைக்கட்டின தேர்மேலே இவகே ஆகையிருந்தேறிவந்த இவவரசன், மதகின்வழியே ஓடுகின்ற கூனியசங்கானது அந்தமதகின்றோடே நீண்டோடிப்பெற்று மீண்டும் குளத்திலேபோய்க் கூடுதலாக, காமபுடனே நீருவதான நீர்ச்சேம்புடன்மோதி அசங்கு பெற்ற முததுகள் நீரிலே நிறைதலாய் நீரோடு செல்வகாரை காந்தாரநாட்டினன். ௭-று. (௨௨௮)

அடாததோடிருந்தபகவாநீரெருங்கண்ணாங்குதையிவன்
றடாததோ மமங்குபுழைநானருநதுஞ்சயங்கூகராத்
தொடாததோ வெங்குங்குநீர்தோடியஞ்சஞ்சணங்காழிநீர்
க - நீதோடியெனவந்தருமபூதிருங்குங்குங்கேசனே.

இ-ள். நெருங்கிநீண்டு புருஷர்களுடைய மனத்தைக் கிரகித்துக் கொண்டு வருவனவான கண்களையுடைய பெண்ணே ! இந்த அரசன், குளங்களிலெல்லாம் அங்கங்கே அலைந்து மீண்டலால் உண்ணுகின்ற வலிமையால் மிகுந்தான முதலையானது பின்றொடர்ந்து செல்ல, (அதனால்) எவ்விடத்தும் நிலலாமல் ஓடிப்பயப்படுவதான நீர் நாயானது அந்த ஆழமுள்ளதான குளத்து நீரை விட்டுப் போவாய் எப்போதும் கரும்புத்தூரிலே தூங்குவதான கலிகைநாட்டினன். (௨௨௯)

இகழ்ந்திடுமதன்புனிபுரந்திட வளாந்தெழுமிளங்கொடியிவ
னிகழ்ந்தவரவிரந்தமணிநகைமுனிபெங்குணுகிறைநதுநிரவப்
புகழ்ந்தகடலின்கனவிருமா எனகுளம்பிடைபுதைநதுமுனைநீ
னகழ்ந்துமுதடங்கொழுநெடுந்தலைமடிந்திடுமவந்தியரசே.

இ-ள். (துறவிகள்) இகழ்வதையுடைய மனம்தன உலகத்தை ஆளும் படி வளர்ந்தெழுவதான இளமையான கொடிபோல் உவளே ! இந்த அரசன், நீரிலே சஞ்சரித்ததுள்ள தாமரை முததுகள் குளிரந்த வயல்க ளெங்கு நிறைதலாய்ப் பரவ அந்த முததுகள் புகழ்த்தருகிறருக்கின்ற ஏறாமக்கடலினுடைய சனமான இருமப்புபோன்ற குளம்பிலே அழ்ந் துதலாயுதிருந்து பின்பு தனது கூடாமையினாலே கிழித்து நிலத்திலே செல்லுவதான பெரிதாகிய கொழுவினுடைய நீண்ட துனியினாலே உடைந்து போவதான உவந்திநாட்டினன். ௭-று. (௨௩௦)

புத்தமுத்தமொத்தமொந்நெறபைநிகராதததனபொற்றொடியிவன்
சுத்தபிபுணாகுசலாநொறகீரிவழுககரியசுத்தநெறியான்
முத்துணிரகைபயாநுநகுதிடைநிமிாதகுநிமுழுககலவையி
மததகரடக்கரிவழுககுறுநெருசுநெறியுமத்திராபிரான.

இ-ள். புத்தான அமுதத்தை ஒப்பானவசனமும், மலைகளை நிகர்வ தற்குச்சரியான கொங்கைகளையுமுடைய பொன்வளைய லணிந்தவளே இந்த அரசன், பரிசுத்தமான கலைலலவாடாளான பெரியோர்கள்சொல்

லுக்குத் தன்னறிவு வழுவதவில்லாத நல்லீதியையுடையவன். மூத்துப் போலும் அழகிதான பல்வரிசையையுடைய பெண்கள் கொங்கைகளினின் றும் வீழிந்தொழுருவதான் மணமிருந்தகலவைச்சந்தனச்சேற்றிலே மதச்சவடிகொண்டயானைகள் வழக்கிவிழுவதான வீதிகள் நெருங்கின மத்திரதேசாதிபதி. எ-று. (௨௩௧)

கருமச்சமனையொத்தகொலைவத்தவிழ்பெற்றகளிமாதராய் பெருமச்சமருமிக்கவிரதத்தினிடையுற்றபெருமானிவ னிருமச்சனயனத்தர்முலைமுத்தில்விழுமச்சவ்னிடையிற்றென வருமச்சமலர்தற்பமனமச்சமுறுமச்சவாநாடனே.

இ-ள். புண்ணிய பாவங்களை விசாரிக்குந் தொழிலையுடைய யமனை ஒப்பான கொல்லுஞ் செய்கையைக்கொண்ட கண்களையுடைய யாரு மகிழ்த்தக்க அழகையுடையவளே ! பெரிய மச்சவீடுபோ விருப்பதான உயர்ந்த தேரின்மேல்வந்த பெருமையுள்ளவனான இந்த அரசன், இரண்டி் கொண்டையின்போலுங் கண்களை யுடைய பெண்கள் கொங்கைகளி ளணிந்த மூத்துமாலையின் கணத்தாலே துவண்டு விழுவதாகிய இலே சான இடையானது இத்தன்மையதென்று வருகிற பயம்போலவே, விரிவான படுக்கையிலும் புருஷர்கள்மனதிலே பயங்கொள்ளுவதான மச்சவளநாட்டினன். எ-று.

பெருமச்ச-பெரியமச்ச.

(௨௩௨)

கடனாகமொருகோடிவயவாகிபலகோடிகடல்போலவே வுடனாகவரமேகவாலாயவொருதேரினுறுகோமகன் விடனாகமடல்புகவிரிபாணையெனநாணிவெளிமேய்கிலா மடனாகமிசைதோகைமயிரேறிமலருடுமறைகேகபன்.

இ-ள். மதத்தினையுடைய யானைக னொருகோடியும், வெற்றிபொ ருந்தியருதிரைகள் பலகோடிகளும் கடலைப்போல்தன் கூடவேவர, மேக மண்டலத்தினளவுமுயர்வாகிய ஒருதேரின்மேலேவருகின்ற இவ்வரசன், மடலையுடைய கமுகமரத்திலே விரிகின்றபாளையை, விடத்தினையுடைய பாம்பென்றெண்ணி வெட்கங்கொண்டு வெளியே மேய்கிறதற்கு வரா திருக்கிற அறிவற்றசர்ப்பத்தை, உண்ணுகின்ற கலாபமயிலானது, அந் தக் கமுகமரத்தினமேலேறி அதன்பாளையிலுள்ள பூவிலே மறைவதான கேகயநாட்டினன். எ-று.

சர்ப்பத்தின் படம்போலவிரிகின்ற கமுகின்பாளையி, தன்னினு மிக் கிருத்தலைக்கண்ட சர்ப்பம் வெட்கங்கொண்டு வெளியே வராதிருக்கிற கேகயநாடென்பது பொருள். (௨௩௩)

வாடிவிழுது லுமிருமால்வரையுநேரிடையுமாமுலையுமாச் சூடிமிகவாழியஞாலம்விரையாடிவருதோகைமயிலே வாடிநிழல்போலு னுளமேவியணிதோமிசையுமாகிவருவோ னுடியறநாளுமுயிரிகேசுலமதானகுலநாட னிவனே.

கூடி அரிச்சந்திரபுராணம் மூலமும் உரையும்.

இ-ள். துவண்டு விழுகின்ற நூலையும், இரண்டுபெரிய மலைகளையு
மொப்பான இடையும், பெரிய தனங்களுமாகக்கொண்டு, மிகவுமேகவச
ளிறவக உலகிலே விளையாடக்கொண்டிருக்கிற தோகைமயில்போன்றவ
ளே! கண்ணாடிநீழலைப்போல உன்மனத்திலே குடிக்கொண்டு அழகிய
தேரினமேலுந் தோன்றவருகிற இவ்வரசன், தேடித்தேடித் தருமமே
தினந்தினமும் வளாவதாயிருக்கிற கோசல்மென்கிற சிரேஷ்டமான
நாட்டையடையவன் எ-று. (உஉச)

கலி விருத்தம்

மாத்ரமணையே நான் வானஸ்போசொலச
சுந்தரகேகாகைமார தோனீ ததாழகத்யச
ரந்திரவக்யரிச சந்திரனறனைக
நந்தம் டியுட கருத நுநோநகினர்.

இ-ள் மாத்ரமலைக் கொப்பான தோள்களைக்கொண்ட பிரபுவான
அரிச்சந்திரனுடையபேரைச் சொல்லும்போது அச்சந்திரவதியானவன்,
அவவாறுசொன்ன அழகானபெண்களுடையதேழ்வுகளைத் தாழ்ச்செய்து,
அரிச்சந்திரமகாரதனைத் தன் கழுத்தை நீட்டிப்பாத்தது அவனுள்ளக
கருத்தையும் எண்ணினான் எ-று (உஉரு)

அங்குகவேன மன்னனுமாயசமீநதொள
மங்கைதனபங்கய வதனநோசகினுன
செங்கயறகண்ணினு டிருக்கமுத்தினில
மங்கலநா னுறிஇ வயங்ககசண்டனன

இ-ள். அழகியகையிலே வேலையுடைய அரிச்சந்திர மகாராசனும்
தனக்கு ஆசைமேனமேலாக, சந்திரவதியினுடைய தாமரைமலர்போலு
முகத்தைப்பார்த்தான். சிலந்த கயலபோலுங் கண்களையுடைய சந்திர
வதியின் அழகிதான் கழுத்திலே திருமங்கலிய சூத்திரம் பொருந்திவிள
ங்க அதையுங்கண்டான் (உஉசு)

கன்னியென்றெண்ணினங் கன்னியோவல்லா
முன்னரேமங்கலம் புனாடமொயகுழ
வினன முமொருவருக கெய குமோவென
மனைவனம் ஆலற குரைவழங்கினுன

இ-ள் இவள் விவாகமாகாத பெண்ணென்று நினைத்திருந்தோம்,
அப்படிக்கின்றி முன்னேதானே மாவகிலியம் சூட்டப்பட்ட பெண்ணா
யிருக்கிறாள் இன்னமும் ஒரு புருஷனுக்குப் பாத்தியப்படத் தகுமோ?
என்றரிச்சந்திரமகாராசன் (தன்னுட்கிந்தித்து) மாம்னான் சந்திரதய
வரசனைப்பார்த்துச் சிலசொற்களசொன்னான் (மொயகுழல்-நெருங்கின
கூந்தலாள்) (உஉ௭)

மொறுகொ முனங்கலம் புனா பேதையை
மறுந்திரண்டாங்கு மனமுடிப்போ

சிறுத்தவர்களைப் பிடுங்கி நினைவரைப்பிடுதி
 னிறுத்தினீர்நிரெனா நெடி-துக நினுன்.

இ-ள். முன்னே ஒருவன் வினாகஞ்செய்துகொண்டபோது தரித்த
 மங்இலியத்தை இன்னமும் கட்டிக்கொண்டிருக்கிற பெண்ணை, அதை
 நீக்கி இரண்டாவது கல்யாணம் ஒருவர் செய்துகொள்ளுவரோ? சிறிய
 ஜாதியார் இப்படிச்செய்து கொள்ளுகிறது உண்டு. கட்டிவிட்டிருந்த பூமண்ட
 லத்திலே இச்செய்கையை நீங்களும செய்வதாகச் சுயமவரம் தூட்டினீர்
 களென்று அதிகவிவகாரங்களைச் சொன்னான். எ-று. (உரு)

வள்ளலீதுரைத்தலு மதி கயன்றன
 துள்ளமங்இ டோஙிய வுவுகையாமபெரு
 வெள்ளமுன் நா ங்கியே வேந்தாநாயகியன்
 கள்ளமோமெய்மையோ கட கிரைத்தீது.

இ-ள். இவ்வாறு பிரபுவான அரிச்சந்திரன்சொன்னபோது, சந்திர
 தயராசன் தனது மனக்கிடீரின்மூலம் பொருளுண்டு சந்தோஷமாகிய
 பெரியவெள்ளத்தை உங்களை யடக்கிக்கொண்டு, அடிச்சீர்களே! இம்மங்
 னன் சொன்னது திருட்டித்தனமோ அல்லது உண்மைதானோ. எ-று.

ததாலாள்முத்தினிற முலியுண்டெ னிற
 கையினுற்கண்ணிறக காட்டுநிரெனச
 செய்யகையறைந்தனி முக்கிறசோததியில்
 வையனுமபொய்யினென் றரராங்நிறா.

இ-ள். சந்திரதயவரசன் (அரசர்களை நோக்கி) இந்தப் பெண்ணி
 னுடைய கழுத்திலே தாலியிருக்குமானால், உங்களுக்கையாலாவதுகண்ணு
 லாவது நீங்களே காட்டிவகளுென்றுசொல்ல, அதைக்கேட்ட அரசர்கள்
 தீவகள் சிவந்தகைகளைத் தட்டி அதிசயித்து அழகிய மூக்கிலே விரல்
 வைத்து இந்த மகாப்பிரபுவான அரிச்சந்திரன் பொய்யனாயிருக்கிறான்
 என்றார்கள். எ-று. (உச0)

மண்டலவேந்தனெம் மடந்தைமங்கலம்
 கண்டதுநீங்கடாந் கண்டி லாததுந
 திண்டிநூலீரொரு தேவராசிய
 முண்டெனமதிசிய னுரைப்பாதாயினுன்.

இ-ள். மிருகத, சாமார்த்தியத்தை யுடைய அரசர்களே. இந்தப்
 பூமண்டலத்தை யானாகின்ற அரிச்சந்திரமகாராசன் எவகளு்பெண்ணின்
 கழுத்திலே தாலியிருக்கக்கண்டதற்கும், நீங்களெல்லாருங் காணுதிருக்
 கிறதற்கும் ஒரு தேவராசிய முண்டென்று சந்திரதயராசன் சொல்லு
 கின்றான். எ-று. (உசக)

அண்டர்நாயகன்வர மணித்தநாளையில்
 வண்டனழிசூழியோடு கித்தமங்கீலம்

க00 அரிச்சந்திரபுராணம் மூலமும் உரையும்.

கண்டவர்பதியிவட் கென்றகட்டுரை
யுண்டஃதன்றிவே றுண்டுகேட்டிரால்.

இ-ள். தெய்வநாயகனான சிவபெருமான் எனக்கு வரங்கொடுத்த காலத்திலே வண்டுகள் மொய்க்கின்ற கூந்தலையுடைய இந்தச் சந்திர வதியுடனே பிறந்த திருமங்கிலியத்தைக் கண்டவனே இவளுக்கு நாயகனென்று சொன்ன உறுதிவர்த்தையுண்டு. அதுவன்றி, வேறேயுமொன் றுண்டு கேளுங்கள். எ-று. (உசஉ)

மஞ்சனச்சடையினான் வரத்தில்வந்தநாள்
கஞ்சனநீழலிற் காண்பதன்றியே
யஞ்சனக்கண்ணிக்கு மங்கைக்கெய்திடா
தெஞ்சலில்யாவரு மியாணுங்கண்டிலேம்.

இ-ள். கங்காஜலாபிஷேகத்தைக்கொண்ட சடாபாரத்தை யுடைய ப்ரமசிவனாவர் கொடுக்கவரத்தினாலே, இவள் பிறந்தநாள்முதல் கண் ணாடிநீழலிலே இவள்மங்கிலியத்தை நான்கள் பார்த்திருக்கிறதேயல்லது, மையிட்ட கண்களையுடைய அந்தச்சந்திரவதிக்குச், அவளுடைய அழகி தானகைக்குத்தொடாகவழிபாடு. குறையில்லாமல்எங்கள்வீட்டிலுள்ள எல்லோரும் நானும் நானதுவரையில் பார்த்ததில்லை. எ-று. (உசஉ)

மேற்படி வேறு.

என்றலும்வல்விழு நெண்ணியநாம்
மொன்றலதுள்ளுற வுன்னலாகிச்
சென்றவன்மார்பிது சேர்க்கெனவுன்று
மன்றலர்மாலையை வானிலெறிந்தாள்.

இ-ள். என்றுசொல்லும்போது, சந்திரவதியானவள்தான்முன்னே நீனைத்த அரிச்சந்திரனுடைய பெயரொன்றையல்லது வேறேயொரு பெயரையும் தன்மனத்தில் நீனையாதவளாய், இந்தமலைபோய் அரிச்சந் திரமகராசனுடைய மார்பிலே விழக்கடவதென்று நீனைத்து மணம் விரிகின்ற பூமாலையை ஆகாயத்திலே எறிந்தாள். எ-று. (உசச)

வார்பயில்பூண்முலை மாலையுநெஞ்சம்
பார்பயின்மன்னவர் பற்பலர்கண்ணுந்
தார்பயில்வேலரிச் சந்திரனைன்பான்
மார்பிலணைந்து மலர்ந்தனமன்னோ.

இ-ள். ரவுக்கை பொருந்தின ஆபரணங்களை யணிந்த தனங்களை யுடைய சந்திரவதி எறிந்தமாலையும், அவன்மனமும், அந்தச்சபையிலே யிருக்கிற அர்சர்கள் பலபலபேர்களுடைய கண்களும் மாலையொருந்தின வேலைக்கொண்ட அரிச்சந்திர மகராசனுடைய மார்பிலேகூடி விகிக்க லாயின. எ-று. (உசடு)

வஞ்சிவமுங்கிய மாலையணிந்தோன்
செஞ்சுடரின்முகம் நின்றொளிசெய்ய

வெஞ்சுடர்முன்சசி யாமெனமிக்கோர்
கஞ்சமுகங்கள் கரிந்தனவன்றே.

இ-ள். அப்படிச் சந்தரவதிஎறிந்தமாலையையணிந்துகொண்ட அரிச் சந்திரமகாராசனுடையமுகமான துசிவந்தருரியனைப்போல்நிலைகொண்டு விளங்க, அப்படிப்பட்ட வெப்பத்தையுடைய ரூரியனுக்கு முன்னே சந்திரன்போல் அங்குமிருந்துள்ள அரசர்களுடைய தாமரைமலர்போன்ற முகங்கள்வாடி ஒளிமழுங்கின. எ-று. (உசக)

மாதர்களார்த்தனர் வானவரார்த்தார்
கீதர்களார்த்தனர் கேலிருமார்த்தார்
சூதர்களார்த்தனர் சூறவருமார்த்தார்
வேதர்களார்த்தனர் வேலையடங்க.

இ-ள். அப்போது கடலோசையடங்கும்படி பெண்களெல்லாரும் ஆரவாரித்தார்கள். தேவர்களும் ஆரவாரித்தார்கள், கீதங்கள் பாடுகிறவர்களும் ஆரவாரித்தார்கள். சந்திரவதுடைய உறவுள்ளெல்லாரும் ஆரவாரித்தார்கள். பாடுகிறவர்களும் ஆரவாரித்தார்கள். துறவினராகிய முனிவர்களும் ஆரவாரித்தார்கள். வேகம்பிடிவாரும் ஆரவாரித்தார்கள். எ-று.

நல்லியனூலறி நாவலர்பாடப்
பல்லியமும்பலபாடலுமாபப
வல்லிமலர்த்தொடை மாலையணிந்த
வல்லியுமன்னனு மாலிகைபுக்கார்.

இ-ள். நல்ல இலக்கியவிலக்கண நூல்களையுணர்ந்த வித்துவான்கள் பாடவும், பலவாதத்தியங்களும் பலவகைப்பாடல்களுமுழங்கவும், அகவிதழ்களையுடைய பூமாலையசூட்டின சந்திரவதியும், குடிக்கொண்ட அரிச்சந்திரமகாராசனும் படுகைகவீட்டுக்குள்ளே போனார்கள். எ-று.

மினையுதாம விளக்கொருகோடி.
கன்னியாவந்து கலத்தொடுபப
மன்னியமாமணி மஞ்சமணைந்தே
பொன்னின்முலைக்கொடி யோடுபுணர்ந்தான்.

இ-ள். மின்னுகின் ற ஒளியைக்கொண்ட ஒருகோடி மாணிக்க விளக்குகளை அதன்பாகதிரத்ததுடனே பெண்கள்வந்து தாங்கிக்கொண்டெறிக்க, நிலைகொண்ட பெரிதான ரதநகசிதமான கட்டில் மெத்தைமேலேபோய் பொன்போலும், தேமல்படர்ந்த முலைகளையுடைய சந்திரவதியுடனே (அரிச்சந்திரன்) கூடினான். எ-று. (உசக)

ஆரமகிற்புகை காசறைநீர்கர்ப்
பூரநரந்த மணிநயுபுவிந்திடி
பாரதனத்தினி லிட்டபராகத்
சோரவணிந்தெறி சுண்ணமெறிந்து.

க0௨ அரிச்சந்திரபுராணம் மூலமும் உரையும்.

இ-ள். சந்தனச்சேறு அகிற்புகை கஸ்தூரி பனிகீர் பச்சைக் கர்ப்பு
ரம் சவ்வாது ஆகிய இவைகளெல்லாம் அணிந்து உலரச் செய்துகொண்டு,
கனமான தனங்களிலே அணிந்த கந்தப்பொடிக னுதிரப்பூங் வீசிவிளை
யாகிவன்ற பொன்னிறப் பொடிகளை ஒருவர்மேலொருவர் வீசிவிளையாடி.

காசுறை மயிர்ச்சாந்துமாம்.

(௨௫0)

மல்லிகைசண்பக மாதவிபுன்னை
மூல்லைகுராமகிழ் முண்டகநீல
மல்லிநிறைந்தசெ வந்திசெருந்தி
புல்லிதழ்வாச மனைந்துபுனைந்தார்.

இ-ள். மல்லிகைப்பூ - சண்பகப்பூ - குருக்கத்திப்பூ - புன்னைப்பூ -
மூல்லைப்பூ - குராவம்பூ - மகிழம்பூ - தாமரைப்பூ - நீலப்பூ - அகவிதழ்
கிரம்பியுள்ள செவ்வகத்திப்பூ - செருந்திப்பூ ஆகிய இவைகளிலேகூடின
இதழ்களின் பரிமளங்களைச் சேர்ந்து முடித்துக்கொண்டார்கள். எ-று.

அங்கையொடங்கை யணைத்துடலொன்றக்
கொங்கையுத்திரள் குன்றிலழுந்தச்
செங்கயவ்சென்று திருக்குழைதாவ
மங்கையுமன்னு மகிழ்ந்துபுணர்ந்தார்.

இ-ள். அழகிய கைகளுடனே கைகளையணைத்து உடம்பெல்லாம்
ஒருமிக்க, கொங்கைகள், தோள்களாகிய திரண்டமலைகளிலேயழுந்த,
சிவந்த கெண்டைமீன்போன்ற கண்கள்போய் அழகிய குண்டலமணிந்த
காதுகளிலேபாய, இவ்வாறு சந்திரவதியும் அரிச்சந்திரனும் சந்தோ
ஷித்துக் கூடினார்கள். (௨௫௨)

எழுதிர்க்கழி நெடிலடியாசிரிய விருத்தம்.

வாசமார்மலை மன்னவன்முன்னான் மருவிடாவெகுளியின் டு
லைந்து, பூசல்வேட்பலகா லெய்தபுண்ணுக்குப் புணர்முலைவேது
கொண்டொற்றி, மாசிலாமணிசெய் சூடகக்கார்தண் மலர்ககரமாக
மேற்கூட்டி, யாசைநோய்தீர வமுதவாயுதக மளித்தனளரிலையர்
பெருமான்.

இ-ள். பெண்களுக் கரசியான சந்திரவதி, மண்ணிறம்பின் மலை
யைசுருகுன அரிச்சந்திர மகாராசன்முன்னே தன்னைவந்து கூடாத
கோபத்தினாலே சண்டைசெய்கிற மன்மதன் பலதரமுமெய்த அம்புகள்
பட்ட புண்களுக்குத்தன திரண்டாகிய கொங்கை வெப்பத்தைக்கொண்டு
ஒற்றி, குற்றமில்லாத மாணிக்கங்கள் பதித்திருக்கிற கங்கணங்களணிந்த
காத்தன்மலர்போலுங்கைகளாலே அவன்மார்புமேலழுந்தக்கட்டிணையத்து
அவனுடைய காமவியாதி நீங்கத் தனது அமுதவாயிலுள்ள நீரைக்
கொடுத்தான். எ-று. (௨௫௩)

கண்டகண்வாங்கா திருவருமதனாகலவியும்புலவியும்வினோத்து
முண்டகவதன்மவெயரரும்பிடினு முகிழ்முலைவடபுரைசந்திடினுங்

கொண்டலங்குழலில்வண்டலம்பிடினுக்குறைவிலாநிறையிட ரெய்து
மண்டலத்தரசனசிறதையமமங்கைமருங்குவினெருவந்ததனறே.

இ-ள். ஒருவரையொருவா பாரதகணபாவை நீங்காமல், மனமத
னுடைய உபததிரவத்தினாலே கூடலும் ஊடலுஞ்செய்து, தாமரைமலர்
போன்றமுகத்திலே சந்திரவதிக்கு வெயாவை உண்டாளுவோ, தாமரை
யரும்புபோன்ற தனங்களிலே முததுமால்களனைசந்தாலும், மேகம்போற்
கருநிறத்தா வழித்தானகூந்தலிலே வண்டுகளமுழுவகினாலும் (இடை
தாங்கிமாட்டாமல்வருந்துமென்று) பூமண்டலத்தகச்செவலாம் அரசனான
அரிச்சந்திரன் மனமானது குறையாமல் நடப்பதான துன்பத்தைக்
கொண்டு, அந்தச் சந்திரவதியினுடைய இடையினாலே ஒருவழிப்படா
திருக்கின்றது. எ-று. (உருச)

உடைப்பெருமபண்ட மிககசலத்தேற்றி மொளிகு நீர்தியோ
ராதுறைசோந், தடைப்பெருமபரததாற முழுகுமனறோடி யறப்பயி
ந திறக்குவாபோலப், படைக்கலவிநிபா ளாணியொடுக்கையும பணி
மலாத தொடையலுப்பரமா, யிடை கிடாவினாகக் விறுமெனப்பத்
நி யிருகையாறக்கோந்தரு குறுத்தான.

இ-ள். தங்களுக்கரச சொந்தமான பெரிதான சரக்குகள்திகமாகக்
கம்பலிலேயேற்றி ஒலிக்கின்ற கடலைக்கடந்து ஒரு இறங்குந் துறையை
யடுத்தது தாங்களேற்றின பெரிய தனத்தினாலே அமிழ்துமென்று
நினைத்தது மிகவுமப்பப்பட்டு 'விரைந்துவந்து அப்பண்டங்களை இறக்கு
கிறவர்களைப்போல், வாளாயுதம்போலுவ கண்களையுடைய சந்திரவதியி
னுடைய ஆபரணங்களுடனே கலையும், குளிர்ந்த மலாமாலையும் கனமாகி
இடைக்குத் துன்பத்தைச் செய்தலினாலே இடை ஒடியுமென்று அரிச
சந்திரமன்னன் பதறினவனாய்த் தனதிரண்டுகைகளாலும் அவைகளை
நீக்கிப் பக்கத்திலேவைத்தான் எ-று. (உருரு)

தானைசெனைநூக்க மங்கலமிடறறுச சலஞ்சலம்புல்மபிடத் த
ன்கசோட, டானைசெனறு ர மா கதலைமயங்க வலஞ்சலந்தேரினைச
செலுத்தி, மீனைவென்றடுகா வேலப் பாருவ விலவளைத்தயோத
தியாவேந்தைத், தேனைவென்றிறித்த செ ஓரொலாபினபச செரு
ததொழில் பறபிலைவினைத்தான.

இ-ள். மேகலையாகியசேனை கூடி ஒலிக்கவும், நிருமங்கலியத்தை
யுடைய கழுத்தாகிய சலஞ்சலச்சங்கு ஒலிக்கவும் கொங்கைகளாகிய
கொம்பானைகள் சோநீது நெருக்கவும், வண்டுகளாகிய குதிரைகள் அவ
விடத்தே ஒலிக்கவும், அலருலாகிய அழகிய தேரைச்செலுத்தி, மீனை
வென்று கொல்லுவனவாகிய கண்களென்கிறடவலாயுதம் தைக்கப் புரு
வமாகிய விலவளைத்து, அயோத்திர்காரருக்கு வேந்தனான அரிச்சந
திரனோடு, தேனினது ரசத்தைவென்று அதிலும் இனிப்பான செவவிய

க0ச அரிச்சந்திரபுராணம் மூலமும் உரையும்.

சொல்லையுடைய சந்திரவதியானவன் கலலியாகிய சண்டைச்செய்கைகள் பலபல விதங்களாகச் செய்தான். ஏ-று. (உருச)

இந்நெறி தாறுதிறைவனுமயிலுமின்பமுண்டிடைவிடாதினங்கிக் கன்னமாபுரியிற்சிலபகல்கழி இப்பின்கடிநகரெய்துவான்கருதி மன்னனுமன்னமெனுநடைமயிலுமணிநெடுந்தேர்மிசையேறிப் பொன்னணிகுடுமிநன்னெடுங்கபாடப்புரிசைநீத்தம்புறம்போனார்.

இ-ள். இவ்வாறு தப்பாமல் எாந்தோறும் அரிச்சந்திரனுஞ் சந்திரவதியும் காமரசததையனுபவித்து இடைவிடாமற்குடி அந்தக் கன்னமாபுரியிலே சிலகாலவசழித்துப் பின்பு தனதுகாவலையுடைய அயோத்தியாபுரிக்குப்போககினைத்து, அரிச்சந்திரனும் அன்னநடை என்கிற நடையையுடைய மயிற்சாயலைக்கொண்ட சந்திரவதியும் அழகிதான நீண்ட தேர்மேலேறிக்கொண்டு பொன்னு லவகிருதமானசிகரங்களும் நீண்ட கதவுவகொண்ட கோட்டைமதிலைக்கடந்து அப்பாற்போனார்கள். ஏ-று.

பன்னிறத்தனந்தம் கதிரெழுந்தனபோற் பலமணிக்குடைகண்மேனிழற்ற, நன்னெறித்தவளக் கொடிமிசைநெருங்க நவமணிக் காகாமார்ப்ப, மின்னிறக்கொடிமென் மருங்குலார்மருங்கு மிடைந் துவெண் சாமரமிரட்ட, வன்னிறப்பொழில்சூழ் கன்னமாபுரியி னரணமு மகமுழிபட்டகன்றார்.

இ-ள். பல நிறங்களைக்கொண்டு ஆதிசேடனுடைய சிரோரந்தச் சோதிமேலே கிளர்ந்தாற்போல், அனேகரந்தக்குடைகள் மேலேநிழலைச் செய்யவும், நன்மார்க்கம்போல் பரிசுத்தமான வெள்ளைக்கொடிகள்மேலே நெருங்கவும், நவரத்நமயமான எக்காளமூதவும், மின்னலைப்போல் ஒளி பொருந்திக் கொடிபோற்றுவனாகின்ற மிருதுவான இடையையுடைய பெண்கள் பக்கங்களிலேநெருங்கி வெண்சாமரம் வீசவும் இருள்நிறமான சோலைகள் சூழ்த் கன்னமாபுரியினுடைய மதிலுள் அகழும்விட்டு நீங்கி னார்கள். ஏ-று. (உருஅ)

காந்தனாஞ்செங்கைக் கன்னியாசில்லோர் கைதொழுதியுடையி டைமீள, மாந்தர்தூர்வணங்கி வரவவருடனே மந்திரத்தலைவரீண்டேக, வேந்தர்விழ்ந்துறைஞ்சிப் பணிவிடை கேட்டு விடைகொடு மீண்டுமுறெய்தப், போந்தனன்களிறும் புரவியுந்தேரும் புடை தொறுங் கு லெனப்பொலிய.

இ-ள். காந்தடிப்போலுஞ் சிவந்தகைகளையுடைய (வழிவிடவந்த) சிலபெண்கள் கைகளால் வணங்கிக்கொண்டு நடுவேதிரும்பிப்போகவும், மற்றமனிதர் வணங்கிக்கொண்டு கூடவேவர, அவ்வரசர்களுடன் மந்திரி பிரதானிகள் திரும்பிப்போகவும், அரசர்கள் காலில்விழுந்து வணங்கிக் கொண்டுசொன்ன உத்தரவுகேட்டுச் செலவபெற்றுக்கொண்டு திரும்பிக் கன்னமாபுரத்துக்குப்போகவும், யானைகளும் குதிரைகளும் தேர்களும் எாறுபக்கங்களிலும் நிறையவந்தான். ஏ-று (உருக)

கலிநிலைத்துறை.

தோடு துன்றியமரைமிசைத்துணைபுனரன்ன
மாடுநின்றதோர்மதிநிழறனைக்கண்டுமற்றோர்
பேடுநின்றெனஞ்சேவலைப்பிரிந்தயன்மலர்சேர்ந்
துடுகின்றவச்செழும்துன்றன்பனைபுற்றார்.

இ-ள். இதழ்கள் நெருங்கின தாமரைமலர்கள்மேலே தனது ஆண்
பட்சியுடனே கூடிக்கொண்டிருந்த பெட்டையன்னமானது, அவ்வி
டத்தே மேலேநின்றதாகிய ஒப்பற்ற சந்திரனுடைய கிழல் தோன்றக்
கண்டு வேறே ஒருபெட்டை நமதானுடனே கூடியிருக்கிறதென்று
தன்னு சேவலைவிட்டு நீங்கி வேறொரு பூவிலே போயிருந்துகொண்டு
பிணங்குவதான அந்தச் செழிப்பையுடைய நீர்குழந்த குளிரந்த மருத
நிலத்திற்கு வந்தார்கள். எ-று. (உசு0)

.கோடுவார்மலர்ப்பொழிலையுங்குளிர் தடத்திணையு
நீடுவார்சிறைப்பறவையின்குழாத்தையுநிறைநீ
ராடுவாரையுமல்லிடத்தணிமலர்கொய்து
சூடுவாரையுங்காட்டுவான் றோகைக்குத்துணைவன்.

இ-ள். கொம்புகள் நீண்டென்ன பூஞ்சோலைகளையும், குளிரந்த தடா
கங்களையும், அதிகமாக நீண்ட சிறகுகளையுடைய பட்சிக்கட்டங்களையும்,
நிறைந்த நீர்க்குளங்களிலே நீராடுகிறவர்களையும், அந்த இடங்களிலே
அணிந்துகொள்ளப் பூக்கொய்து சூடிக்கொள்ளுகிறவர்களையும் சந்திர
வதிக்கு நாயகனான அரிச்சந்திரமகாராசன் காட்டலாயினான். எ-று. ()

செய்யமாமலரடுததுமொண்டபெடைகடேனருந்தாப்
பையவேசுரும்படைவழிபார்த்தினிதுறலாற்
றையலாருணவமைத்தன்பர்தாம்வரநோக்கஞ்
செய்யுநாடொத்தசெழுமலர்க்காவெலாந்திருவே.

இ-ள். லட்சுமிபோல்பவளே ! இந்தப்பூஞ்சோலைகளெல்லாம், அழ
கிய பெட்டைவண்டுகள், சிவந்த பெரிய பூவிலேபோய்க்கூடி தேனைப்
புசீயாமல் மெள்ள ஆண்வண்டுகள் வருகிறவழியைப் பார்த்துக்கொண்டு
அதுவரச் சந்தேஷித்திருக்கிறதினாலே, உலகத்திலேபெண்கள் சொறு
சுமைத்துத் தங்களுடைய நாயகர்கள் வரவைப் பார்த்துக்கொண்டிருக்
கிற காலத்தை யொத்திருக்கின்றது. எ-று. (உசுஉ)

கடிமனைக்கணைதமர்நிறிஇயேதிலார்க்கடியுங்
கொடியர்போலுத்தம்பிள்ளையைக்கூட்டினிற்கூட்டி
வடிநெடுங்கணையமலர்நெடுஞ்சோலைகடோறுங்
கொடியினங்கருங்குயில்களைத்துறப்பனகுறியாய்.

இ-ள். கூரிய நீண்டகண்களையுடையவளே ! காவலையுடைய தங்கள்
வீட்டிலே தம்மைச் சேர்ந்தவர்களை இருக்கச்செய்து, அந்நியரை நீக்கு
கின்ற கொடுஞ்செய்கை யுடையவர்கள்போல், நீண்ட பூஞ்சோலைகளி

தலை ஆரிச்சந்திரபுராணம் மூலமும் உரையும்.

லெல்லாம் காக்கைக் கூட்டங்கள் தமது குஞ்சைக் கூட்டிலே யிருக்கச் செய்து, கருங்குயில்களை ஒட்ச்செய்வனவற்றை நீ பார்ப்பாயாக. எ-று.

ஆரநீண்மடைப்பட்டபையிற்புகாதிடையமுந்து
தூரவோடியேவெளியிடைப்பரவுறுந்தோயந்
தாரமானவள்வருந்திடக்கணிகையைச்சாரஞ்ஞ
சோரமொத்தனமுத்தனதிருநகைத்தோகாய்.

இ-ள். முத்துப்போலும் அழகிய பல்வரிசையைக்கொண்டமயிலே ! வரம்புகள் நீண்டள்ள வயலின் மடைகளையுடைய மருதநிலத் தூர்வழியே போகாமல், நடுவே பள்ளமா யமுத்திக்கிடக்கிற நீண்ட வெகு தூரம்வரையிலுஞ்சென்று வெறுவெளியான நிலங்களிலெல்லாம் நீர்பரவுவதானது, மனைவியானவள் வருத்தப்பட, வேசையை யடைகிற கள்ளரை யொப்பாயின. எ-று.

சோரமென்றது, அவர் மனைவிகளுக்குக் கள்ளராதலால். (உசச)

மன்றல்வண்டிசைபாடமாமயினடமாடத்
தென்றல்வுந்தலைத்தலைபலமுழுவொலிசெய்ய
நின்றபூகங்கனிலைபுழுக்காயெதிர்நீட்டக்
கொன்றைபெர்ன்சொரிவளமைபாராய்குலக்கொடியே.

இ-ள். ஏனது குலத்துக்கேற்ற பெண்ணே ! (மலர்களிலே பெரிதுந் தவகுதலிலே) மணங்கொண்ட வண்டிகள் பாட்டுகளைப் பாடவும், கறுத்தமயில்கள் நடனஞ்செய்யவும், தென்றற்காற்று வந்து வீசுதலினாலே பல அலைகள் மத்தளம்போலொலிக்கவும், அங்கேநிற்கின்ற கழுமரங்கள் வெற்றிலைக்கேற்ற பாக்குகளை எதிரீட்டிக் கொடுக்கவும், கொன்றைமரங்கள் (ஆடுகிறபேருக்குப்) பொன்கொடுப்பனபோல் மலரைச்சொரிகின்ற அழகையும நீ பார். எ-று. (உச௫)

மதகுமங்கலமுரசெழுவண்டுவாழ்த்திசைக்க
வுதிரமொத்தசெந்தாமரையோமததிவனா. |
புதுமலர்த்துணைபுணரிளவன்னமும்பெடையும
வதுவைசெய்வனவொப்பனகண்டருண்மயிலே.

இ-ள். மயில்போலுஞ் சாயலையுடையவளே ! மங்கலவாத்தியம்போல் மதகுநீ ரொலிகளாவும், (பல்லாண்டுகள் சொல்வதுபேரல்) வண்டிகள் வாழ்த்திப்பாடவும், ஓமாக்கினிகன்போல் ரதநயமான செந்தாமரை மலர்கள் ளிளங்கவும், புதிதாக மலர்த்த பூவிலே சோடாகக் கூடுகின்ற இளமையான ஆணன்னமும் பெட்டையன்னமும் விவாகஞ் செய்து கொள்வனவற்றை ஒத்திருக்கின்றன நீ பார்த்தருளாய். எ-று.

தாமரைமலரி னிதழ்கள் செம்மைகிற முண்மைபற்றி “உதிர மொத்த செந்தாமரை” என்றார் (உசக)

வெடித்தவாற்சிறுகன்றுகண்மேதியின்பூலைப்பால்
குடித்தவேம்பலாலருமபலர்கோகனகப்பூக்

கடித்துவாங்குதலுடலின்மகவிர்தைகணவர்
பிடித்துவாங்குதலொப்பமுபென்னொடியாராய்.

இ-ள். பெண்கொடியே! மேலேதூக்கிக்கொண்ட வாலையுடைய
இளங்கன்றுகளானவை, ஒருமைமாட்டினது முலைப்பாலுக்குடித்த சங்
தோஷத்தினாலே, அரும்பாகி மலருகின்ற தாமரைப்பூவைக்கடித்து
இழுத்துக்கொண்டு நிற்பதானது, பிணங்கின சமயத்திலே பெண்கள்
கையைப்பிடித்து நாயகரிழுப்பதுபோலிருக்கின்றது நீபார். எ-று. ()

இத்தடத்துமீனருந்தியவன்னங்கொல்லா
மத்தடத்தின்மொய்த்திழிவனவருதிதியெல்லார்
தத்தமக்களித்திகழ்ந்தவர்தங்களைத்துறந்து
கைத்துவாங்கட்டுச்சல்கணிகையெரொப்பனாணைய.

இ-ள். இத்தக்குளத்திலே மீனைப்புசித்த நீர்ப்புறவைகள் முழுதும்
அத்தக்குளத்திலே நெருங்கிப்போயிறங்குகின்ற தன்மையானது, அரு
மையான திரவியங்கள் முழுதும் தங்களுக்கேகொடுத்து இல்லாண்மையாக
கொண்டவர்களைவிட்டு வேறே பொருளுள்ளவர்களிடத்திலே போகின்ற
வேசையரை யொப்பாயிருக்கின்றன (பெண்ணே! நீ) பார் எ-று. ()

மேயுமோதிமஞ்சேலினைக்கவாந்திடெருந்து
பாபுநீர்கயல்செங்கமலத்தலப்படிவ
வாயின்மிகநற்கணவணையமிடையிழந்து
திரில்விழ்குவாரொப்பனதிருந்திழைகாணாய்.

இ-ள். திருத்தமான ஆபரணங்களை யணிந்தவனே! குளத்திலே
மேய்கிற நீர்ப்புறவைகள் சேற்கெண்டையைப் பிடித்துத்தின்ன, அதற்
குப் பயந்துபாய்கிற நீண்ட கயற்கெண்டைகள் செத்தாமரைப் பூவிலே
போய் விழுகின்றனவானது, தன் தாயைப்பார்க்கிலுமிருந்த அன்புள்ள
கணவனைச் சண்டையிலேபோய்ச் சாவக்கொடுத்துத் தீயிலேவிழுகிற
பெண்களை ஒப்பாயிருக்கின்றன நீ பார்ப்பாயாக. எ-று. (உகக)

கூடுமன்னங்கன்பறந்திரைகவாந்திடகுழாத்தி
லூடுமன்னமொன்றுயர்ந்ததாமரைமிசையுகா
னீடுவார்கழையேறியேநின்றயவைநடுநின்
ருடுவேழம்பமாதரைநிகர்த்தல்பாரணங்கே.

இ-ள். ஓ பெண்ணே! கூடியிருக்கின்ற அன்னங்கள் பறந்துபோய்
இரகொண்டு தின்ன, அக்கூட்டத்திலே பிணங்கின் ஒரு அன்னமா
னது உயர்ந்து தோற்றுகின்ற தாமரைமலரின்மேலே வருந்திக்கொண்டு
நிற்பதானது, மிகவும் நீண்ட மூங்கிலின்மேலேயேறி நிறைந்த சபை
நடுவேநின்ற ஆடுகிற கழைக்கூத்தாடிச்சியை ஒப்பாயிருக்கின்றது நீபார்.

நன்புனற்பதுமந்துதைந்தநிறவடிவலாழ்
வன்பினிற்பிடித்துடியமகவிரைமணூ

க0அ அரிச்சந்திரபுராணம் மூலமும் உரையும்.

ரன்புறத்தெவிட்டாவிதழாரமுதருந்து
மின்பமெல்லணையொப்பனவிளங்கொடிநாய்.

இ-ள். இளங்கொடிபோலும் பெண்ணே ! அந்த நல்லநீரிலேமலர்ந்
திருக்கிற தாமரைமலரிலே வண்டுகள்நெருங்கி மொய்த்துத் தேனைக்
குடிக்கிறதிலே, பலாத்காரமாகப் பிடித்துக்கொண்டு பிணங்கின
பெண்களை நாயகர்கள் பிரீதியாகத் தெவிட்டாத இத்தீவுகளிலுள்ள அரிய
அமுதத்தைப் பருகுகின்ற சுகத்தை யுடையதாகிய மிருதுவான மெத்
தையை ஒத்திருக்கின்றன நீ பாராய். எ-று. (உஎக)

துஞ்சுவந்தநாடோழரைவிட்டயறுதற்கும்
வஞ்சநெஞ்சர்போலலாதுவண்டணிசூழன்மாதே
யஞ்சலாதுநின்றவருடனிறந்தநல்லவர்போற்
கஞ்சநெல்லுடன் அப்புண்கிடப்பனகாணாய்.

இ-ள். வண்டுகளா மொய்க்கின்ற கூந்தலையுடையபெண்ணே ! அவ்
வந்தபோது அந்த நண்பரை நீக்கி வேறேசெல்லுகின்ற வஞ்சனையை
யுடைய மனத்தினரை யொப்பாகாமல், பயப்படாமல் அந்நண்பருடனே
சாகிற நல்லோரைப்போற் றுமரைமலர்கள் நெல்லுடனே கூட அறுபட்
டிக் கிடக்கின்றனவற்றை நீ பார்ப்பாயாக. எ-று. (உஎஉ)

அடலனங்கனுக்கணியபிடே கமேயனையாய்
மடல்கொள்வாவிநீர்குடைந்திடப்பாய்கின்றமடவார்
மிடனெடுஞ்சிலையுயல்பிறைசுமந்துபன்மின்போய்க்
கடலில்வீழ்ந்திடுகாட்சியைநிகர்ப்பதுகாணாய்.

இ-ள். எல்லாரையும் ஜயங்கொள்ளுகிற மன்மதனுக்குச் சூட்டுவ
தான கிரீடம்போன்றவனே ! பூவிதழ்களைக்கொண்ட குளத்துநீரிலே
விழுகிற பெண்களுடைய தோற்றம் பலங்கொண்ட நீண்ட வில்லுந்
மேகமும் பிறையுக்கொண்டு பலமின்னல்கள்போய்க் கடலிலே வீழ்கிற
தோற்றத்தை ஒத்திருக்கிறதை நீ பாராய். எ-று. (உஎங்)

எந்தினந்தனத்தொருத்தியின்புனல்குடைந்தெழுந்து
கூந்தலங்கையான்முறுக்குவாள் குளிர்முகத்தோற்றங்
காந்தண்மாமலநூற்போய்த்திங்களைக்கரிய
பாந்தடிவண்டுவிதொப்பதுபசங்கொடிபாராய்.

இ-ள். பசங்கொடி போல்பவளே ! தாங்குகின்ற இளமையான
கொங்கையையுடைய ஒரு பெண்ணைவள் இனிதான நீரிலே முழுகி
எழுந்திருந்து கூந்தலைத் தனதழகியகையினாலேமுறுக்கி நீரைப்பிழிகிற
வளுடைய குளிர்ந்தமுகத்தின் தோற்றமானது, காந்தளின் பெரிய மல
ருள்ள விடத்திலேபோய்ச் சந்திரனை ஒரு கரும்பாம்பு பிடித்தலை ஒத்தி
ருக்கின்றதை நீ பார்ப்பாயாக. எ-று. (உஎச)

சிறுதுதற்பெருங்கண்ணியோர்தெரிவைநீர்மூழ்க
நறுமலர்க்குழல்வண்டெழுந்தலமந்துநரல்வ

வறநெறிப்படி | ரந்தகோலரசர்க்கறிதக்க
மறுகுமக்குடிபோல்வனகாண்டமாம்பிலே.

இ-ள். கறுத்த மயில்போலும் சாயலையுடையவளே ! சிறிதான நெற்றியையும் பெரிதான கண்களையுமுடைய ஒருபெண் நீரிலே முழுகுவதற்குச்செல்ல, அப்போதுவருடைய மணங்கொண்ட பூவையணிந்த கூந்தலிலிருந்த வுண்டுகள் கிளம்பிச்சுழன்று அலைவனவானது, தரும நீதியாக உலகையாண்ட செங்கோலையுடைய அரசர்க்கறித்தபோகவே துன்பப்படுகிற அந்தக் குடிகளை ஒத்திருக்கின்றன நீ பார். எ-று. ()

மஞ்சனங்குடைந்தாடியோர்வாணுதன்மடந்தை
கஞ்சநன்மலர்க்கடைந்ததன்மிசைக்கரம்வைத்தது
சஞ்சலந்தவிரென்முதந்தனைக்கண்டு தளும்பா
தஞ்சலென்றுகையமைப்பதுநிகர் த்தல்பா ஈவாங்கே.

இ-ள். ஓ பெண்ணே ! ஒரு ஒளிபொருத்திய நெற்றியையுடைய மங்கையானவள் திருமஞ்சனமாக நீரிலே முழுகி விளையாடி ஒரு தாமரையினது நல்லபூவைக் கிண்டி அதன்மேலே தன் கையை வைத்திருத்தலானது, என் முகத்தைப் பார்த்துக் கண்ணீர் துளும்பாமல் துன்பத்தைவிட்டிரு ; பயப்படாதையென்று தனது கையாவுமைக்கின்றதை ஒத்திருக்கின்றது நீ பார். எ-று. (உஎக)

கானிரைப்பெருநீழலின்வருமொருகன்னி
தேனிரைத்தமென்சிகழிகைநறுமலர்தெரிவ
வானிரைத்ததண்குருமுகிலிடையிடையவங்கி
மீனிரைத்தனவொப்பனகாண்டியான்மின்னே.

இ-ள். பெண்ணே ! சோலையினது மரவரிசையிலுள்ள பெரிய ஒரு நிழலிலே வருகின்ற ஒருமங்கையினுடைய வண்டுகளொலிக்கின்ற மிருதுவானகொண்டையிலே மணங்கொண்ட மலர்கள் விளங்குவனவானது, ஆகாயமெல்லாம் பரவிக்கொண்டிருக்கிற குளிரந்த கறுத்த மேகத்தின் நடுவே விளங்குகிறதாய் நட்சத்திரங்கள் பரவினவற்றை ஒத்திருக்கின்றன பார். எ-று. (உஎஎ)

பணைமலர்தீதட மூழ்குவாணாசியிற்பலகால
மணமறிந்திடவைத்தவிந்தீவரமலர்தா
னினைவிழிக்குமுன்றோற்றினைக்குதற்கிசைந்தயலோர்
துணைபிடித்திதஞ்சொல்லதுபோல்வதுதோகாய்.

இ-ள். பெண்ணே ! பூத்திருக்கின்ற மலர்களுையுடைய குளத்திலே முழுகுகின்றவள் தன்மூக்கிலே எப்போதும் வாசம் வீசுவதாக வைத்திருக்கின்ற நீலோற்பல மலரானது அவளிரண்டு கண்களுக்குத் தான் முன்னே தோற்றுப் பின்பு சமாதானஞ் செய்வதற்காக வேறொருவரைத் துணையாகக்கொண்டு "நன்மை, சொல்லுகிறவர்களை ஒத்திருக்கின்றது.

கக0 அரிச்சந்திரபுராணம் மூலமும் உரையும்.

அடலையுற்றவேல்விழியினுள்வாய்கண்டவாம்ப
 லுடலினுட்பசந்துட்டுனைப்பட்டசைந்தொல்கி
 மடலெடுத்திருமலரடிபூணலான்மயிலே
 படர்தடங்குடைந்தேறுவாள்படும்படர்பாராய்.

இ-ஈ. பெண்ணே ! வெற்றியைக்கொண்ட வேல்போலுங்கண்களை யுடைய ஒருத்தியின் வாயைக்கண்ட செவ்வல்லிமலரானது தனதுடம் புக்குள்ளே பசுநிறத்தைக் கொண்டு உள்ளே துவார முடையதாய்த் தவண்டு இன்னமிக்கே பூவிதழ்களைக் கொய்துகொண்டிரு வென்பது போல், தன திதழ்களாலே அவளுடைய இரண்டுகால்களையும் பூண்டு கொள்ளுதலாலே, அந்த விசாலமான குளத்திலே முழுதிக் கரையேறு கிறவள் படுகிற தன்பத்தை நீ பார். எ-று. (உ௭௬)

நறுமலர்குழையுயரயொருநன்னுதலோடுந்
 துறுமலர்த்துட்டமாடுதன்றோன்றலையொருத்தி
 முறுவலாலிதழ்துக்கியேழுனைவிழ்சிவத்தக்
 கருவிநோக்கிபநோக்கமுநோக்குநீகாணாய்.

இ-ள். பரிமளங்கொண்ட பூவையணிந்த கூத்தலையுடைய பெண் ணே ! ஒருபெண்ணைவள் நீராடிக்கொண்டுநிற்க, நெருங்கின மலர்களை யுடைய அந்தக் குளத்திலேதானே நீராடுகின்ற தனதுநாயகனைக்கண்ட மற்றொருத்தி தனது பற்களாலே இதழைக்கடித்துக் கூர்மைகொண்ட கண்கள் சிவக்க மனத்திலே கோபங்கொண்டு அவள்பார்ச்சிற பார்வையையும், அவன் கண்பார்வையும் நீ பார். எ-று. (உ௮0)

இன்னதன்மையயாவையுங்கண்டுக்கண்டேகி
 மின்னுமன்னனுங்கலவியும்புலவியும்வினைத்து
 நன்னெடும்பீணைகடந்தருஞ்சுரத்திடைநண்ணி
 வன்னமாழுலைவரவிகோட்டத்தில்வந்தார்.

இ-ள். இப்படிப்பட்ட வேடிக்கைகளைல்லாம் பார்த்து கொண்டு போய்ச் சந்திரவதியும் அரிச்சந்திரனும் கூடலும் ஊடலுஞ் செய்து கொண்டே அந்தநல்லதான நெடிய மருதநிலத்தைக் கடந்து சென்று அப்பால் அரிதான பாலேவனத்துக்குப்போய் கூவாநிறிந்ததை யுடைய தாய்ப் பெரிதான கொங்கைகளை யுடைய காளி கோவிலுக் குள்ளே இருவரும் வந்தார்கள். எ-று. (உ௮௧)

யோகினிக்கணஞ்சூழ்ந்திடக்கொடுஞ்சுரத்துறையு
 மோகினிப்பெருமாடிருமுன்றிலிறொழுது
 பாகினிற்சிறந்திரதித்தமொழியொடுபனிமந்
 தாகினித்துறையணைந்ததிற்படிந்தயலகன்றார்.

இ-ள். அநேகம் யோகினிக்கூட்டங்கள்முடி, அந்தக்கோடுமையான் பாலேவனத்திலே வாசஞ்செய்கின்ற காளிகா தேவியினுடைய திருமுந்

றத்திலே நின்று அவைகளை வணங்கிக்கொண்டு, சர்க்கரைப்பாகிலும் சிறப்புள்ளதாய்த் தித்திக்கின்ற வசனத்தையுடைய சந்திரவதியுடனே குளிர்த்த கங்காநதி நீரத்துக்குவந்து அதிலே நீராடிக்கொண்டு அப்பாற் போனார்கள். எ-று. (உஅஉ)

வேரலோங்கியமலைகளும்வனங்களும்விடுத்துச்
சூரலோங்கியவருடையுந்துருத்தியுங்கடந்து
சாரலோங்கியசக்கரப்பொருப்பையுந்தள்ளி
யாரலோங்கியவயோத்திமாநகரியையணைந்தார்.

இ-ள். மூங்கில்கள வளர்த்துள்ள மலைகளையும் காடுகளையும் கடந்து, புரம்புக்காடுகள் வளர்த்துள்ள அருவியாற்றையும் அவ்வாற்றினது திட்டி களையும் கடந்துசென்று, பக்கங்களிலே உயர்ந்துள்ள சக்கரவாளகிரியை யுங்கடந்துபோய், மதில்களுயர்த்துள்ள அயோத்தியுறு புரியைப்போய்ச் சேர்ந்தார்கள். எ-று. (உஅஉ)

வாரணத்தொலியெழுமணிவாயிலிற்புகுந்து
தோரணத்தெருக்கடந்துசோபனம்பலர்சொல்ல
வாரணத்தொலியாதிகண்மழையெனவார்க்கப்
பூரணக்குடஞ்சுமந்தபொற்கோயிலிற்புகுந்தார்.

இ-ள். யானைகளினுடைய தொனிகளருவதான அழகியகோட்டை வாயினுக்குள்ளே துழைந்துபோய்த், தோரணங்கள் கட்டியிருக்கிற வீதி கடந்து மங்களவாழ்த்துகள் அநேகம் பெண்கள்பாட வேதவோசைகள் முதலாகிய ஓசைகள் மேகங்கள்போல் முழங்க, நினைநீர்க்குடம்போற் சிகரத்தைத் தாங்கியிருக்கிற சுவர்ன மயமான அரண்மனைக்குள்ளே போனார்கள். எ-று. (உஅச)

முனைத்தவெற்பனகோயிலின்முதிர்மலரணை
லினைத்ததுணாணிடையிரதியுங்காமனுமெனத்தாம்
வினைத்தநல்லின்பவெள்ளத்துவேந்தனுமயிலுந்
தினைத்தினைத்தருள்பொழிந்திடக்கழிந்தனசிலநாள்.

இ-ள். தானேதோன்றின மலைபோலிருக்கிற அந்த அரண்மனையி லே அதிகமாய் புஷ்பங்களா லலங்கரித்துள்ள மெத்தைமேலே சுருக்க மாய்ச் சிறிதாயிருக்கிற இடையையுடைய இரத்தீதவியும் மன்மதனும் போல் அரிச்சந்திரனும் சந்திரவதியும் தாங்கள் செய்துகொண்ட நல்ல சுகக்கடலிலே கூடிக்கூடி ஒருவருக் கொருவர் தயவு பெருகி வளர இப்படிச் சிலநாள் கழிந்தன. எ-று. (உஅரு)

கலி விருந்தும்.

தருவையொத்தகரத்தரிச்சந்திர
னரிவையைப்பிரியாமலணைந்தநாள்
மருவையுற்றமலர்க்குழல்வல்லிதன்
றிருவயிற்றிற்கருப்பந்திகழ்ந்தவே,

க்கூஉ அரிச்சந்திரபுராணம் மூலமும் உரையும்.

இ-ள். கற்பகவிருட்சத்தையொப்பான கையையுடைய அரிச்சந்திர மகாராசன் அந்தச் சந்திரவதியை ஒருபொழுதும் பிரியாமல்கூடிவருகிற காலத்திலே மணங்கொண்ட பூவையணிந்த கூந்தலையுடைய சந்திரவதியினுடைய திருவுதரத்திலே கர்ப்பமுண்டாயிற்று. எ-று. (உஅசு)

செயிரறப்புனறேக்கிடக்காமத்தண்
பயிர்முனைத்தெழும்பான்மைரிதாமென
வயிர்நலக்கொடியொண்ணுதல்வண்ணமெய்யம்
மயிர்பொடிப்புற்றரும்பிமலர்ந்தவே.

இ-ள். குற்றந்தீர நீரை நிரப்புதலினாலே காமமென்கிற குளிர்ந்த பயிரானது முனைத்தெழுவதான முறைமை இப்படித்தா னிருக்குமென்னும்படி, அரிச்சந்திரனுக்குயிர்போலும் நலத்தையுடைய சந்திரவதியின் அழகான டம்பெல்லாம் உரோமஞ்சிலிர்த்தப் புளகாங்கிதங்களும் அதிகமாயின எ-று.

கொடியொண்ணுதல் - கொடிபோல்பவளாய் அழகிய நெற்றியையுடையவள் என்க. (உஅஎ)

நிலைமயிர்ச்சுண்குருக்கொண்டுநிலைகழுநங்
கொலைமதர்க்கண்குழிந்துகுளிர்புகங்
கலைநிலைவினவிளர்த்துக்கதிர்மணி
முலைமுகங்கல்கறுப்புமுதிர்ந்தவே.

இ-ள். நிமிர்ந்து நிற்கின்ற மயிரினிடமெல்லாம்புளகித்தலாய்நீண்ட கொலையெய்வதாய் மருட்சியையுடைய தரியகண்களுக்குழிந்துபுள்ளமாய், குளிர்ந்தமுகமும் சோடச கலைகளையுடைய சந்திரனைப்போல் வெள்ளையாய், ஒளிபொருத்திய நீலரத்தம்போன்ற முலைக்காம்புகளும் கறுப்புமிக்கன. எ-று. (உஅஆ)

தொடைமலர்க்குழல்சோர்ந்துசெழுந்துகி
லுடைநெகிழ்ந்துபைப்பையவொல்கியே
நடைபெயர்ந்துநரம்புபசுத்தவா
லையுண்டென்றறிபட்டதயார்க்குமே.

இ-ள். தொடுத்தமலரணிந்தகூந்தலுஞ்சோர்ந்தலாய்செழுமையான லுஸ்திரமுமுடுத்துதல் குலைந்து மெள்ளமெள்ளத் துவீண்டு நடைநடந்து உடம்பிலுள்ள நரம்புகள் பச்சைநிறமாயின. அப்போது எல்லார்க்கும் இடையுமுளதாயிருக்கிறதென்று தெரிதலாயிற்று. எ-று. (உஅக)

பாங்கிமாரிருபக்கமுநின்றுகை
தாங்கிமுன்செலத்தானடந்தொல்கியே
வாங்குதிங்கணிறைந்தபின்பாயிழை
திங்கிலாமற்சிறுவனைப்பெற்றனள்.

இ-ள். தோழிமார்க்ளிருபுறத்திலும் நின்று கைகளைத் தாங்கிக் கொண்டு முன்னேபோகப், பின்பு தானுநடந்து துவண்டு அப்படிப்

பத்மாதமு நரம்பினபின்பு சந்திரவதியானவன் யாதொரு தோஷமு
மில்லாமல் புத்திரனைப்பெற்றான். ஏ-று. (௨௧௦)

பிள்ளைவந்துபிறந்தனனென்றலும்
வள்ளலுள்ளமகிழ்ந்திரவோர்க்கெலா
மள்ளிரையைத்திறந்தேழுநாள்
கொள்ளைகொண்மினெனக்கொடுத்தானரோ.

இ-ள். அப்படிப் பிள்ளையானவன் உண்டாகிப் பிறந்தானென்ற
வுடனே, பிரபுவாகிய அரிச்சந்திரன் மனமகிழ்ந்து, யாசகருக்கெல்லாம்
ரீங்கள் பொக்கிஷத்தைத் திறந்து அள்ளிக்கொள்வதாய் ஏழுநாளானவும்
கொள்ளையடித்துக் கொள்ளுங்கோனென்று உத்தரவு கொடுத்தான்.

மதலைவந்துபிறந்தமகிழ்ச்சியாற்
றிதலையல்குனல்லார்தெருவெங்கனும்
பதலைதோறும்பனிநீர்ப்புகுகுநெய்
குதலைமாதர்கொணர்ந்துசொரிந்தனர்.

இ-ள். அப்படிப் பிள்ளையுண்டாகிப் பிறந்த அந்தோஷத்தினாலே
தேமற்படர்ந்த அல்குலையுடைய பெண்களிருக்கிற தெருவெல்லாம்,
பாளைகளிலே பனிநீரும் *புழுகும் அத்தரும் மழலைச்சொற்களை யுடைய
அப்பெண்டிகள் கொண்டுவந்து கொட்டினார்கள். ஏ-று. (௨௧௧)

தொட்டிதாழிகடோணிகடாரங்கண்
மட்டிலாதமறுகுதொறுமிரீஇ
விட்டம்ஞ்சனம்வீதியெலாங்கடை
கட்டிவைத்தபின்கன்னியர்கூடினார்.

இ-ள். மரத்தொட்டிகளிலும் பாளைகளிலும் தோணிபோலிருக்கிற
பாத்திரங்களிலும் கடாரங்களிலும் அளவில்லாத வீதிகளிலெல்லாம்
வைத்து ஊற்றின திருமஞ்சனநீர் அந்த வீதிகளெல்லாம் நிரம்ப எந்த
இடங்களும் அமைத்துக்கொண்ட பின்பு மஞ்சள் நீராடப் பெண்கள்
கூடினார்கள். ஏ-று. (௨௧௨)

இளகிலாதிடைச்சேலையிறுக்கிமென்
புளகக்கொங்கையிற்கச்சுறப்பூட்டியே
யளகம்பின்னியணிகளணிந்துமாப்
பிளவுதோன்றுகட்பேதையர்தோன்றினார்.

இ-ள். இடையிலே சீலைகளை நழுலாமல் இறுக்கக் கட்டிக்கொண்டு
மிருதுவான புளகமிரும்பின கொங்கைகளிலே ரவுக்கைகளும் நெருங்கப்
பூட்டிக்கொண்டு கநதலைப் பின்னிக்கொண்டு ஆபரணங்களை மணிந்து
கொண்டு மாலினது பிள்ளைபோலும் தோன்றுகின்ற கண்களையுடைய
பெண்கள் எங்கும் நீராடப்பறப்பட்டார்கள். ஏ-று. (௨௧௩)

பொன்னின்வட்டிலுமபொன்னின்வித்தியுந்
துன்னுதந்தக்குழலுந்துருந்தியுந்

ககச அரிச்சந்திரபுராணம் மூலமும் உரையும்.

பின்னு நுண்ணிடைமெல்லியலார்கொடு
நின்னிலென்றெ திரநீர்வினையாடினார்.

இ-ள். மின்னுகின்ற துண்ணிதான இடையையுடையீ பெண்கள், பொற்கிண்ணங்களும் பொற்றுருத்தியும் நெருங்கின தந்தக்குழலும் தோற்றுருத்தியுங் கைகளிலேகொண்டு, நின்றுநிலுமென் றெருவர்க் கொருவ ரெதிரின் னு மஞ்சன்ரீர் வினையாடினார்கள். எ-று. (உகடு)

அழநிசோரவணிவடஞ்சோர்ந்திடத்
தாழநீர்மொண்டுதாமெறிந்தாடினா
ரேழுமேகமுமொத்தி - த் துப்பொழி
பூழிகாலத் துமாரியையொக்கவே.

இ-ள். மோகிரங்கள் கழன்றுபோகவும், அணிந்த முத்துமாலைகள் அற்றுவிழவும், ஏழுமேகங்களும் ஒருசேரக்கூடி பூமியினிடங்களெல் லாம் பொழிகின்ற துணுழிகாவதது மழையை ஒப்பாக, பாணைகளிற்ருக் கிற மஞ்சனீரை 'மொண்டு தாங்கனே ஒருவர்மேலொருவர் ஊற்றிக் கொண்டு வினையாடினார்கள். எ-று. (உகசு)

துடிபரிடக் கைகளைப் பணை துநதுரி
திடிமென்பேரினைகின்னநற்காகா
மிடியெனக்கினார்ந்தார் த்தி - வேழையா
படியின்மின்பரந்தென்னப்பரவினா.

இ-ள். உகக்கை - இடக்கை - சங்கு - நகாரா - துந்துமி - திடி மென்று (ஒசை) முழங்குகின்ற பேரிகை - கின்னம் - நல்ல எக்காள முதலியன இடிபோல் முழங்கி ஒலிக்க, அந்த வீதிகளெல்லாம் மின்னல் பரவினவைபோற் பெண்கள் பரவினார்கள். எ-று. (உக௭)

முருக்கின்வாய்ச்செயொருந்நிழுகத்திலோர்
திருக்குழம்பெய்செழும - னல்லசந்தாது
லருக்கத்தென் றுமலரித்திமொக்கியந்
சரற்சசிக்குந்தருசெயல்போன்றதே.

இ-ள். முருக்கம் பூவைப்போலும் வாயையுடைய ஒருத்தி முகத் திலே, மற்றொருத்தி, அழகிதான் பீச்சுக்குழலிலேஒசைண்ட செழுமை யான நீரைச்சிந்துதலானது, சூரியனுக்கு எப்போதுங் கொடுக்கிற அர்க் கியசலம், சரந்தாலசத்திரனுக்குங் கொடுக்கிற செய்கைபோ லிருந்தது.

ஹருத்திகொங்கையிரண்டினிலொன்றுன்மேற்
ஹருத்திரிருதே தாகையர்வீசினார்
ரெருத்தமந்தரவெற்பைப்பிணித்ததோ
பருத்தவாகுகித்தாழ்ப்பிழுப்பாரென.

இ-ள். பெரிதான மந்தரமலையைச்சூழ்த்து ஒரு கனமான வாசகி யென்னுங் கயிற்றினாலே, இழுப்பதுபோல், ஒரு பெண்ணினுடைய

ககக அரிச்சந்திரபுராணம் மூலமும் உரையும்

மேலினோர்தம்விதரணமுந்தனிக்
கோலினோர்தங்குணமுங்குலமனு
நூலின்வந்து நுணங்கியகேள்வியும்
பாலினோடுகலந்துபருகினார்.

இ-ள். மேன்மக்களுக்குள்ள புத்தியும், நிகரில்லாத நீதியையுடைய
வர்களுக்குள்ள குணமும், அக்குலத்திலுள்ள மனுவாலே சொல்லிய நீதி
நூலின்படியே வருவதான அதிசூட்சமான கேள்வியும் தங்கள் முறை
யுடனே டுட்டிக்குடித்தார்கள். எ-று.

புத்தி - குணம் ; கேள்விகளாகிய தேனைத் தங்கள் புத்தியாகிய
பரனுடனே டுட்டி யனுபவித்தார்கள் என்க. (நாசு)

ஆவலின்னரிச்சந்திரன்மைந்தனை
மூவரன்னமுனிவர்கள்வாழ்த்தியே
யாவருந்நிகரல்லவற்கேற்றிடத்
தேவதாசுனைப்பெயர்செப்பினார்.

இ-ள். மும்மூர்த்திகளை யொப்பான தவமுனிவர்கள் மிகுந்த பிரீதி
யுடனே வந்து, அரிச்சந்திரனுடைய புத்திரனை ஆசீர்வதித்து, எவரு
நிகரில்லாத அவனுக்குத் தகுதியாகத் தேவதாசனென்று நாமகரண
மிட்டார்கள். எ-று. (நாடு)

பொலன்கொள்காப்புப்புலியுகிர்த்தண்டைமுத்
தலங்க்கிண்கிணியைம்படையாழிக
ளிலங்குபொன்னரைநூணைவசாத்தியே
துலங்குமாமணித்தொட்டிலிலேற்றினார்.

இ-ள். பொன்னாலே செய்தகாப்பும், புலிகத்தாலே பத்த்கமும்,
தண்டை - மூத்தமாலே - கிண்கிணி - பஞ்சாயுதப்பூண் - மேல்திரங்கள் -
விளங்குகின்ற பொன்னரைநூண் ஆகிய இவைகளெல்லா மணிந்து,
விளங்குகின்ற பெருமையையுடையரத்தத்தொட்டிலில் படுக்கவைத்தார்
கள். எ-று.

ஐம்படையாவது, சிறுவர்களைத் தூர்த்தேவந்தகளினின் றுங்காத்தற்
பொருட்டுக் காவற்கடவுளாகிய விஷ்ணுமூர்த்தியின் சங்கு-சக்கர-கதா-
கட்க்கோதண்டமென்னும் பஞ்சாயுதங்களின் வடிவமரீகசெய்து சிறுவர்
களின் மார்பிற் கோத்தணியும் ஒருவகை ஆபரணம். (நாசு)

சூழுமாமணித்தொட்டிலிலேற்றியே
தாமுனீர்குழற்றாதியர்போற்றயாண்
டேழுபுக்கன்னிவ்வகைகாதலன்
வாழுநாளினில்வந்தவைகூறுவாம்.

இ-ள். பெரியரத்தங்கள் பதித்துச் சூழ்வதான தொட்டிலின்மேலே
படுக்கவைத்து நீண்டு தொங்குவதான தாதுமார்கள்வளர்க்க தேவதாசன்
எழுவயதுநிறம்பியபிள்ளையானான். இவர்கள் இவ்வாறு பிள்ளையுடன் வாழங்
காலத்திலே அவர்களுக்குவந்தசெய்கையைஇனிச்சொல்லுகிறோம். எ-று.

விவாககாண்டம் - முற்றிற்று.

விருத்தம் - சாகக.

இந்திரகாண்டம்.

எழுசீர்க்கழிநெடிலடி யாசிரியவிருத்தம்.

இம்மையம்மைமறுமையென்னவிசைத்துமாமறைகூறிய
மும்மையுந்தெளிவுற்றநெஞ்சினின்முக்குறும்புமறுத்திடுஞ்
செம்மையன்பர்மனத்துவைகியதெய்வநாயகர்தேவியிற
றெம்மையாளுடையம்மைதாள்களிரண்டுமேத்தியிறைஞ்சுவாம்.

இ-ள். இப்பிறப்பும்மூன்பிறப்பும்வருபிறப்பும்என்பனவுண்டென்று
சமத்தித்துப் பெரிதான வேதங்கள்சொன்ன மூவகையுந்தெளிந்து மன
த்திலுள்ள மூவகைத்தோஷங்களையும் போக்கிக் கொள்ளுகின்ற சிறந்த
குணத்தையுடைய அடியார்கள் மனத்திலே தங்குகின்ற தெய்வநாயக
ருடைய தேவியாகி எங்கோயடிமைகொள்ளாதேவியுடைய அம்மைபாதங்க
ளிரண்டையும் துதித்து வணங்கக்கடவோம். எ-று. (க)

கொற்றவாசவன்முன்வசிட்டனுரைத்ததற்கெதிர்கோசிகன்
சொற்றவாறுமுடிக்கவன்மைதொடங்கிநாடுவிலங்கினாற்
செற்றவாறுமுருத்துவண்டிசங்குமைந்தனெழுந்துகா
னுற்றவாறுநிகழ்ந்தவாறுமுணர்ந்தவாறுவிளம்புவாம்.

இ-ள். வெற்றிபொருத்தின இந்திரனுக்குமுன்னே வசிஷ்டர்சொன்
னதற்கு நேரே விசுவாமித்திரர் சொன்னதும், தாம் சொன்னபடியே
மூடிவுசெய்ய பலாக்காரமாகத் தொடுத்துக் கோசலநாட்டை மிருகங்க
ளாலே அழித்ததும், அதற்குக்கோபங்கொண்டு உதாரகுணங்கொண்ட
திரிச்சங்கு புத்திரினை அரிச்சந்திரன் புறப்பட்டுக் காட்டுக்குப்போன
தும், அங்கேநடந்ததும் எமக்குத்தெரிந்த அளவுசொல்லுகிறோம். எ-று.

முண்டகத்திலுதித்தநாலுமுகத்தவன்றருகாசிபன்
கொண்டகாதலிபெற்றெடுத்தகுலக்குமாரன்வலத்தினை
பண்டமுன்றுவிலங்கலவன்கயரிந்தவச்சிரபாணியோ
னண்டர்கோனரசாளுநீடமராவதித்திறமோதுவாம்.

இ-ள். திருவுந்திக் கமலத்திலே பிறந்த சதுர்முகப் பிரமதேவன்
பெற்ற காசிபர் கொண்ட மனையாளான அதிதியென்பவன் பெற்று
வளர்த்த குலபுத்திரானாகித் தனது பலத்தினாலே முன்னாளில் கோபங்
கொண்டு மலைகளினுடையகைகளான இறகுகளை அறுத்த வச்சிராயுத
பாணியாகிய தேவேந்திரனவன் அரசாட்சிசெய்கிற நெடிதான அம்
ராவதிப் பட்டணத்தின் பெருமையை இனிச்சொல்லுகிறோம். எ-று. ()

ககஅ அரிச்சந்திரபுராணம் மூலமும் உரையும்.

மாடமண்டபமேடைமாமதில்வாயின்னூயில்கபாடரீள்
கூடகோபுரரீமோளிகைகோலவேதிகையாலய
நாடகம்பயில்சாலையுளிகைநாவலங்கனியூறல்பா
பாடகங்கொடமைத்துமாமணியானிறைத்தவனந்தமே.

இ-ள். மாடங்கள் - மண்டபங்கள் - மேடைகள் - பெரியமதில்கள் - வருவதுபோவதாகியவழி - மதினுறுப்பு - கதவு - நீண்டகூடம் - கோபுரம் - உயர்ந்தவுபரிகை - அழகான திண்ணை - கோயில் - ஆட்டங்கற்றுக் கொள்ளுகிற நாடகசாலை - சிகரம் - ஆகிய இவைகளெல்லாம், வெண்ணு வற்கனியினது ரசம் பெருகிப்பாய்வதான சாம்பூரதப் பொன்னாலே செய்து பெரிதான மதநகங்கள் பதித்திருக்கிறவைகளை எவ்வென்றும் அனேகம். ஏ-று. (ச)

வேதசாலையும்யாகுசாலையுமபோகசாலையுமின்னனூர்
கீதசாலையுநாதமேதருகினைரம்பரில்சாலையுந்
காதலானவாயாவநூற்தொடராமசாலையுமாபலிர்
பூதசாலையுமாநிலாவனபோகசாலையுமரெலாம்.

இ-ள். வேதசாலையும் - யாகுசாலையும் - போகசாலையும் - மின்னனூர் கொப்பான பெண்கள பாடுகிற கீதசாலையும் - சுகிகூட்டிப் பாவதான கின்னரி வாசிக்குறசாலையும் - ஆசைகொண்டவர்களை எல்லோரும் போகத் தக்க காமசாலையும் - பெரிதான பூசை பண்ணத்தக்க பூதசாலையும் - விரோத மில்லாத சுகங்களை யனுபவிக்கின்ற சாலையுமே அந்த அமராவதி பட்டணமெல்லாம். ஏ-று. (ரு)

உயிரெனத்தகுமன்பர்தம்முடனும்பர்மங்கையரின்பமென்
பயிர்வினைத்தடுமனைதொறுமபலபதுமராகமில்லுருவ
செயிர்வினைத்தடுமவுணருற்றுறைநிறிப்புரத்தடுமலொக்குரீள்
வயிரமுத்தொலிவிரிவதப்புறமண்டு வெண்புகையொக்குமே.

இ-ள். தங்களுக்கு உயிரேயென்று சொல்லத்தகுந்த நாயகருடனே அந்தத்தேவகன்னிகள் சுகமென்கிறபயிரை விளையசெய்கிற வீடுகளிலெல்லாம் அநேகம் பதுமராக ரதங்கங்கள் பிரகாசிக்கின்றதானது, இவர்களுக்குப் பகையை உண்டாக்குகின்ற அசுரர்களிருந்து வாசஞ்செய்கின்ற திரிபுரத்திலே பிடித்த நெருப்புச்சேஷியை ஒப்பாயிருக்கின்றது. அந்த நீண்ட வீடுகளிலே பதித்திருக்கின்ற வயிரங்களும் முத்துகளும் ஒளிவிடுகின்றதானது, அந்தத் திரிபுரத்திலே பற்றின நெருப்பிலுண்டாகின்ற புகைபோலவனவாம். ஏ-று. (சு)

அரவுமிழ்ந்தசெமணியுமாரமுமணிகொளிறுநிரீலமும
பரவுகின்றமதிற்றுததபரபனைத்துமமுத்துனை
நிரவிடும்பலதுசையடங்கனுநீயிரொழுஞ்குடர்நிரிதலா
விரவுமுண்டானிலவுமுண்டெறிவெயிலுமுண்டொருபொழுதினே.

இ-ள். பரவுதலாயிருக்கின்ற மதிலிலுள்ள இடமாகிய விரிவுமுழு
தும் பாம்புகள் கக்குகின்ற சிவந்த ரதனங்களும, முதலுந்நாம, அழகு
கொண்ட இரத்திரநீலமும், பதித்திருக்கின்றன ஆகலாலே நீரம்புதலை
யுடைய பலதிகஞ்களிலும் உயாவாகுகின்ற செழுமையான சோதிவிரி
கிறதினால, ஒருகாலத்திலே இராககாலமுமுண்டு. இன்னிலாககாலமு
முண்டு. எரிக்கின்ற வெயிறகாலமுமுண்டு எ-று (எ)

உரகனுசரியினமணிபதித்தவ்யாநதபதாநிபிதததுமா
மரகத்தகிரணமணிசூயிறநிவகுதகாநதபநலலிவ
கரதலத்தினிலலிநிதிரககடலவமுநதநபதபதாநிபித
குரகத்ததிரநஞ்செநிநதனகோடிசொடிபிரயுடைய

இ-ள் ஆகிசேடனுடைய உச்சியிலிருக்கிற ரதங்களைபதித்த உயா
வாகிய பத்தியினிடங்களிலும், பெரிதான மரத்தவடிவான நிரண்ட ரத்
னங்களைபதித்திருக்கிறதாய்ச் செய்நிருக்கிற பத்திகள் முழுதிலும்,
துதிககையினாலே விரிந்த அலைகளையுடைய கடலைக்கொளவனவான
மதயானைகளும் குதிரைக்கூட்டங்களும் நெருங்கி நிற்பவைகள் இரண்டு
கோடானுகோடிகள் எ-று. (அ)

ஆடலுமபுனலாடலுமபொழிலாடலுமவெறியாடலும
பாடலுநதுநாகு - லுமபலபாவைபைங்கிளிபுவையாழ
தேடலுமபொழிலசோதலுங்கலைநாதலுங்குறைநீரதலுங்
கூடலுநதமிநாடலுநதொழிலகோதையாகுளநாடுவலாம.

இ-ள் உரது முதலியன ஆகிதலும், நீராடுதலும், மலாகொயது
சோலைகளிலே விளையாடுதலும், தேவாககாடுதலும், பாடுதலும், பூங்
கொத்துகள் குடுதலும், பலவிதமாகப் பொமமைகள் - பச்சைக்கிளிகள் -
நீக்கணவாய்ப்புட்கள் - வீணை ஆகிய இவைகளைத் தேடிக்கொள்ளுதலும்,
பூஞ்சோலைகளுக்குப் போகுதலும், அங்கே மதன நூலாராயதலும், மனக்
குறைவு நீரதலும், கூடுதலும், தங்களிலே பிணங்குதலும் ஆகிய இவ
வகைச் செய்கைகளே காலமுழுதும் பெண்களுக்கு உள்வாகும். எ-று.

பூசனமேவியபாநீரவிநிராநினோடுபொசெபத
தூசிஇனோடணிமேகலாபாமவிபரோநிதபுழிவே
வாசுநோறுமரமபைமாநாங்நவநீமாமசரிவசகிரத
தூசலாடுவதநதரகதிலுலாவுமினரொடிபொகருமே

இ-ள் நாயுருடனே பொருதுதலையுடையதாய் நுபுமிருக்கிற கண்
கள், காதுகளுடனே மிகுந்த சண்டைசெய்வும், இடையில் வலத்திந்த
துடனே அணிந்திருக்கிற மேகலாபரணங்கள் வீசுகின்ற ஒளிகள் சுற்ற
வும், வாசலினெல்லாம் அரம்பாஸ்திரீகள் உயர்ந்த பெரிய வயிரமணிகள்
பதித்த (பலகையிலிருந்து) ஊசலாடுவது, ஆகாயத்திலே உலாவுகின்ற
மின்னற்கொடியை யெடுத்திருக்கும் எ-று (க)

கஉ0 அரிச்சந்திரபுராணம் மூலமும் உரையும்.

நனிசிவப்புறுதளிர்விளைப்பனநனைவிளைப்பனநனைதொறு
மினியவுத்தமநதைவிளைப்பனவிலையுசுப்பனவிளமதுப்
பனியுசுப்பனமணியுசுப்பனபணியுசுப்பனபடுசெழுங்
கணியுசுப்பனமலருசுப்பனகற்பகப்பொழிலைந்துமே.

இ-ள். கற்பகமூதலியஐந்துவிருட்சங்களைக்கொண்ட சோலைகளெல்லாம், மிகவும் சிவந்திருக்கின் ததளிர்களைத்தளிர்க்கின்றவையும், அரும்புகள் விடிகின்றவையும், அவ் வரும்புகளெல்லாம் இனிப்பாலே சிறந்த தேனூறுகின்றவையும், இலைகள் உதிர்க்கின்றவையும், இளமையான தேன்றுளிகளைச் சிந்துகின்றவையும், ரத்நங்களை உதிர்க்கின்றவையும், ஆபரணங்களைச் சிந்துகின்றவையும், உண்டாருகின்ற செழுமையான பழங்களைச் சிந்துகின்றவையும், பூவை உதிர்க்கின்றவையும் ஆகிய இச்செய்கைகளையே யுடையன. ஏ-று. (கக)

வாரிறுக்கிவிசித்தூமாமணிமாடமேறிமலர்க்குழற்
காரிறுக்கிடந்ணுதமாதர்கழங்குகந்துகமம்மனை
கூருகிர்க்கைசிவப்பவாடுவகொத்துமாழுடியுற்றபொன்
மேருவிற்பலகாஷ்விழுந்தெழுமினினத்ததநிகர்க்குமே.

இ-ள். ரவுக்கையை இறுக்கிக்கட்டிக்கொண்டுபெரிதானரத்நகசிதமான உப்பரிக்கைமேலேறிப் பூவையணிந்துகூந்தலையுமுடித்துக்கொண்டு பெண்கள் கழற்சிக்காய்பந்து-அம்மானையாகிய இவைகளைக்கூர்மையான நகங்கையுடைய கைகள் சிவக்க விளையாடுகிறபோது, அவைகள் வரிசையாகப் பெரிய சிகரங்கையுடைய பொன்னான மகமேருவின்மேலே பல காலும் படிந்தெழுமின்ற நகந்திரக்கூட்டங்களை யொத்திருக்கின்றன.

கடலின்மீன்கள் துள்ளித் துள்ளிமேருவின்மேலே விழுவன வெனக் கோடலுமாம். (கஃ)

துடிதுடங்கிடமாதர்கைபுளைதொடிமுழங்கிடுமாடமே
லடிதுடங்கிடநடுதுடங்கிடநுனிதுடங்கிடவம்பெருனின்
கொடிதுடங்குவகடையுசுத்தெழுசுரைகடற்றொனியன்றியவ்
விடிதுடங்குவதென்னின்மற்றினியாவதேநிகராவதே.

இ-ள். உடுக்கைபோலுவதாய்த் துவளுதலையுடையபெண்கள் கைகளிலேயணிந்த வளையல்கள் ஒலிக்கின்ற உபரிக்கைமேல், அடிதுவளவும், நடுதுவளவும், துனிதுவளவும், அழகியபொன்மயமான கொடிகள் துவண்டாடுகின்ற ஒலியானது, கலியுகமுடிவிலே எழுப்பிஒலிக்கின்ற கடலோசையேயல்லது, அக்காலத்திலிடிக்கிற இடிமுழக்கமும் ஒப்பாமென்றால், இனி எதுதான் ஒப்பாகும். ஏ-று.

பெண்கள் “அடிதுடங்கிடு நடுதுடங்கிட துனிதுடங்கிட” என்பவற்றிற்கு முறையே, காதிலம்பு - அணிந்துள்ள இண்டமேலை - மூர்ப்பணிகளைச் சொல்லவுமாம். (கங்.)

தலவியப்புறுமரமியச்சிறுசாளரப்புழையால்விழும்
புலவியிற்பரிபந்தியின்னிருபுடைவிழுந்துதுங்கிய
கலவியிற்பரிதரளமாமணிகங்குனங்கைகைபுற்றியே
நிலவெனக்கெனவரியெனக்கெனுநீதியொபாயனவீதியே.

இ-ள். இடத்தால் அதிகயிக்கத்தக்க நிலாமணிமுற்றத்திலே, (முன்னர்) ஊடலினால் (வருநதி) பரித்தெறிந்த முதலுக்கும் மாணிக்கங்களுக்கும் இருபுறத்திலுமவரிசையாகவிழுந்துகிடந்தவைகள், 'பின்னர்த் தங்கணவரோடு' துவண்ட கிரீடையாகிய கூடலினாலே (அம்மணிகள்) மழைநீர் போகுதற்கு விட்டிருக்கிற சிறிய சாளரம்போல்வதான துவாரவழியே சிந்தி அப்பட்டனத்தவீதிகளில்விழ்துள்ள ராக்ஷியான துஇரவென்னும் பெண்ணின் கையைப்பற்றிக்கொண்டு சந்திரன் ந எனக்குரியவளாகென்றும், சூரியன் எனக்குரியவளாகென்றும் சொல்லும் தன்மையை யொத்திருத்தது. ஏ-று.

புழையால்விழுந்தரளமாமணி எனக்கூட்டுக. "மணி-மாணிக்கம். அரி - சூரியன். கலவித்தொழில் விளைப்பாரது கைகால்முதலிய உறுப்புக்களால் தாக்குண்டு மணிகள் சாளரவழியே சிந்திவிடவந்த. (கச) நீடுமாசையினீவநெண்ணுறுநெஞ்சினுர்பலராயினுவ கூடுமாசையினோடு முற்றதுகொள்ளுவாரவனின்மைபுடும் பாடுமாதரியாதினோடுயிற்றுமாதரங்குகின் றுடுமாதர்தினம்பெறுங்கொடையண்டவாணர்கணெஞ்சமே.

இ-ள். நெடிதான ஆசையுடனே கொடுத்தற்கே யெண்ணுகின்ற மனமுள்ள (ஐ) வர்கள் அவகேயநேகர்களாயிருந்தாலும், தங்களுக்குக் கூடுவதான ஆசையுடனே கிடைத்ததை வாங்கிக் கொள்ளுகிறவர்கள் அங்கு இல்லாதிருத்தலினாலே, பாடுகின்ற அழகான வீணையுடனே கீற்றுக்கொள்ளும் பெண்களும், நாடகசாலையிலே ஆடுகின்றபெண்களும் நாள்தோறும் பெறுவதாய் கொடைப் பொருளானது, ஆகாயவாசிகளுடைய மனமேயாம். ஏ-று. (கஊ)

பாதிமாமதியொத்தவாணுதலுற்றபட்டிலங்கிடச்
சோதிவார்குழைச்சுவேயுபுறந்தோண்மணித்தொடைமின்னவே
கோதிவாரிமுடித்தபாரியகொண்டைநின்றுகுலங்கிட
வீதிவாய்வருமாதிநேரிலின்னுமேகமுமென்பவே.

இ-ள். அர்த்தசந்திரனை யொப்பான பெருமைபொருந்தியஒளியையுடைய நெற்றியி லொட்டின பட்டம் விளங்கவும், சேந்தி நீருவதான கம்மல் அசையவுந், மூங்கிலையொத்ததோள்களுக்குமேலே ரத்தமாலகன் மின்னவும், சிக்கறுத்து வாரிமுடித்துப் பருத்திருக்கிற கொண்டைகீள் நிலைகொண்டு குலங்கவும், அதைவீதியிலே வருகிற பெண்களைக்கண்டே இந்தவுலகமண்ணென்றும் மேகமென் றுமசொல்லுகின்றன. ஏ-று. நன்னையுபெருநுவுண்மையுந்திருவுருநிறம் நனின், நிறத் தோணன்னதாக்குகையுட்பட்டிப்பலநாளைநிபுலவோசெலா

கஉஉ அரிச்சந்திரபுராணம் மூலமும் உரையும்.

மன்னகர்க்குவமிக்கவொப்பதிலண்டரண்டமனைத்திலு
மென்னகர்ப்பொலிவந்நகர்க்குநிகர்க்குமென்னவியம்புவேன்.

இ-ள். அனேகமான சாஸ்திரமார்க்கங்களை யறிந்தோர்களெல்லாம், உலகத்திலே நல்ல நகருக்குள்ள பெரிதான அழகையும் செல்வத்தையும் சிறப்பையுஞ் சொல்வதானால், பொன்னகரத்தை ஒப்பாகச் சொல்லுவார்கள். அப்படிப்பட்ட அப்பொன்னகர்க்கு ஒப்பாகச் சொல்வதற்கு ஒரு நகரு மில்லை. ௪ அண்டபகிரண்டங்களான எல்லாவற்றிலுமுள்ள எந்த நகரி னுடைய அழகை அந்நகருக்கு ஒப்பாகுமென்று யான் சொல்லுவேன்

ஆன சித்திர மாந கர்க்குள லர்ந்து யர்ந்தெழு கற்ப்கக்
கான கத்திடை வேலை புக்கதொர் காசு நீள்வரை யாமெனத்
தான வர்க்குட னான வெற்பரி தாழ்சு டர்க்குலி சக்கர
வான வர்க்கிதை போன மர்ந்துறை மண்ட பத்தைவி ளம்புவாம்.

இ-ள். அப்படிப்பட்ட வேடிக்கைகளைக்கொண்ட பெரிதான அந் தப் பொன்னகரிலே, பூமலர்ச்சியுடனே உயர்ந்தெழுந்து நிற்கின்ற கற் பகச்சுட்டினிடத்தில், அசுரர்களுக்குத் தவியான மலைகளினிறகை வெட்டி ன ஒளிவீசுகின்ற வச்சிராயுதத்தைக் கையிலெந்திய தேவேந்திரன், கடலிலேபோய் முழுகின ரத்நங்க ளதிகமான மைநாகமலையே நிகரென் னும்படி, சபர்மண்டபத்திலிருந்து அரசாளுகின்ற அழகை இனிச்சொல் லுகிறோம். எ-று. (கஉ)

அத்தி வாரமி னுத்தி வெண்படி கத்த மைத்தத ளத்ததாய்ச்
சித்தி ரக்கன கத்த கட்டளை செய்து யர்த்தகு றட்டினிற்
பத்தி யாயிர வாயி ரத்தப ருத்த தூண்கணி னுத்திமேல்
வைத்த போதிகை யுத்தி ரம்பல வச்சி ரத்தினவ குத்ததே.

இ-ள். அடிவாரமுத்தி, வெள்ளைப் பளிங்கினாலேசெய்த தளவரி சையையுடையதாய், வேடிக்கையாகச் சுவர்னத்தகடுகளிலே சந்துபதிவு செய்து அதன்மேலுயரமாகக் கட்டியிருக்கிற திண்ணைக் குறட்டின் மேலே ஒரு வரிசைக்கு ஆயிரம் ஆயிரம் பருத்த தூண்களை நிறுத்தி, அவைகளின்மேலே வைத்திருக்கின்ற போதிகைகளும் உத்திரங்களும் அநேகமாக வயிரத்தினாலே செய்திருக்கின்றன. எ-று. (கக)

இட்ட பத்தியி னிந்தர நீலமி சைத்த தெத்தசு வர்க்குமேல்
மட்ட றசகடர் மரக தத்தில்வ குத்தெ தெத்தரி லத்தது
விட்ட வாயிலி னட்ட தூண்மணி மேத கத்தத ராமணி
முட்ட வைத்தமு கட்ட தொண்கதிர் முத்த ணிந்தமு கப்பதே.

இ-ள். அப்படிச் செய்திருக்கிற வரிசைகளிலே இத்திரநீலங்களைச் சேர்த்து உயர்த்தியிருக்கிற சுவருக்குமேலே அளவில்லாமல் விளங்கு கின்ற மரகதத்தினாலே செய்துயர்த்தின நிலத்துக்குக்கீழே (அதற்குள் னேபோக) வழிவிட்டிருக்கிற வாயிலுக்கு ஊன்றின கால்களானவை அழகிய கோமேதகச்சோதி வீசுவனவாயிருக்கும். முாணிக்கச்சோதியே

மேலனாவதாக வைத்திருக்கிற முகடையுடைய அந்தமண்டபம் அழகிதான் ஒளியையுடைய முததாலலங்கிருதமான முனமுகப்பையுடையது. எ-று. (உ௦)

ஆளி சிங்கமி பம்ப ரித்திர என்ன மஞ்சக மெண்ணிலா
வோளி தோறுநி றுத்தி நீளவயி ரீ யத்தினி ரைத்ததாற
கோளா ருந்தன வோம டங்கலகொ முநது விட்டன வோருமும
வாளி ருந்தன வோமு கட்டினில வைத்த பூரண குமபழே.

இ-ள் யாளிககட்டவகளும சிங்கககட்டவகளும யானைககட்டவகளும குதிரைககட்டவகளும அன்னங்களும கிளிகளுமாகக் கண்களில லாத ஒழுவகுகள முழுதும் நிற்கச்செய்து, வயிரையங்கனையும் பரப்பி யிருக்கின்றது. அத்தகைய சபாமண்டபத்தின் மேனமுகட்டிலே வைத்திருக்கிற பூரணகலசம் விளங்குகிற காஷியானது, ஆதிசேஷனுடைய தலைகளிலுள்ள ரதங்களைக்கொள்ளுதலாயினவோ! இடி கொழுந்து விட் டெரிகின்றனவோ! ஒளிகளெல்லாவகூடின் சூரியாகளிருக்கின்றனரோ! (என்றுசந்தேகிக்குமாறு இருந்தது)

மடங்கல கொழுந்து அக்கினிக்கொழுந்தெனவும், கோள - கிரகணங்களெனவுமாம் (உ௧)

காத மாயிர நானம் ருங்குக ணிந்த கன்றுநி லந்தொறும்
பூத மாயிர கோடி கோடிபு நத்தி னினறுச மந்திட
மீத டாந்துநி வந்து மேனிலம் விண்டெ முநதுவ ள்ருந்துபோ
யாதி நான்முக ஞாப தத்தினு மபபு நத்துமு யாந்ததே.

இ-ள். பூரணகலசதையுடைய அச்சபாமண்டபம், ஆயிரங்காத வளவு நாலுபக்கத்திலும் அளவுள்ளதாய விசாலித்த விடங்களைல்லாம், ஆயிரங்கோடானுகோடி பூதங்கள் வெளியேநின்று தாங்க, மேலே நெருங்கி உயர்ந்து, அதற்கு மேலுலகங்களையுங்கடந்து எழுந்து வளர்ந்து சென்று, உலகத்துக்கு முதலான பிரமதேவனுடைய சத்தியலோகத்துக் கப்பாலு முயாந்திருக்கின்றது. எ-று. (உ௨)

அயன நிரதுவி தித்த வண்டம னைத்து மிநநிக ரன்றென
மயன நிரதுப டைத்த சித்திர மண்ட பத்தினி லங்கவன
வியன நிரதுகொடுத்த வாந்தன மீது மாந்தொடும வேதநூற
பயன் நிரதுணா குரவா தமொடு பாக சாதனன மேவினான்.

இ-ள். பிரமதேவன் தெரிந்து சிரிஷ்டித்த அண்டங்களெல்லா மிதற்குச் சமானமல்லவென்னுமபடி, மயனனவன் எண்ணிக்கைமத்திருக்கிற (வேடிக்கையையுடைய) அச்சத்திரமண்டபத்திலே, மயனனவன் இவனது பெருமையைத் தெரிந்து செய்துகொடுத்திருக்கிற சிங்காசனத்தின்மேலே தேவேந்திரன் இந்நிமாணியுடனேகூடி வேதசாஸ்திரங்களின் பிரயோஜனத் தெரிந்த பெரியோர்களுடனே கொலுவிருந்தான். எ-று. (உ௩)

தடச அரிச்சத்திரபுராணம் மூலமும் உரையும்.

நாகி னின்றிடு மிருளை யுந்திரு மணிமு டிச்சுடர் நக்கிட
ஊரங் னின்றொரு கோடி ஞாயிறு மிக்கெ முந்தன வாமெனப்
பெருகி னின்றொளிர் மகர தோரண மிசைசி றந்துபி றங்கிட
வருகு நின்றணி கவரி கோடிய ரம்பை மாதரி ரட்டவே.

இ-ள். பாதாளலோகத்திலுள்ள இரீளைக்கூட இவனது சிறந்த
ரத்தகிரீடத்தின் சோதி கவளீகரிக்கவும், ஒருகோடி சூரியர்கள் ஒருகா
ணத்திலுலேகூடி மிகவிளங்கினும்போல் அதிகமாய் நிலைகொண்டு விளங்
குகின்ற மகரதோரணமானது மேலே சிறந்துவிளங்கவும், பக்கத்தில்
நின்று அழகிய சாமரங்களைக் கோடிரம்பாஸ்திரீகள் வீசவும். எ-று. (1)

வெண்ணி முற்றிதழ் முத்த நீள்குடை மேனி முற்று வ தாயிரங்
கண்ணி முற்பட வேரி ருண்டு றுத்து மீளவெ ளுப்பதாய்த்
தண்ணி முற்செய விர்தி ராணித டம்பெ ருங்குழ லாயகா
ரொண்ணி முற்றிரு மேனி தாவிட வுமபர் மன்னனி ருந்தனன்

இ-ள். தேவேந்திரன், வெண்மையான காந்திவிளங்குகின்ற நீண்ட
முத்துக்குடையான் து மேலே நிழல்பரப்புவது, இவனுடைய ஆயிரங்கண்
னினுடைய ஒளிபடுதலினாலே இருண்டு கறுப்பாய், மறுபடி வெளுப்ப
தானிக் குளிர்ந்தநிழலைக்கொடுக்க, இத்திராணியினுடைய மிகவும் நீண்ட
கூந்தலாகிய மேகத்தினுடைய அழகிய நிழலானது இவனுடைய திரு
மேனியிலே வீசவும் கொலுவிருந்தான். எ-று. (26)

மேற்படி வேறு.

சுரர் தானவர் கேசரர் துமபுரு சித்தர் விச்சா
தரர் சாரணர் பூதர் பைசாசர் கடந்தி ரக்கின்
னரர் நாரத னாகரி யங்க ரரக்கா மபாறற
வர ராச னிருந்தனன் மாமணி யாத னத்தே.

இ-ள். தேவர்களும் அசுரர்களும் கேசரர்களும் துமபுருக்களும் சித்
தர்களும் விச்சாதர்களும் சாரணர்களும் பூதர்களும் பைசாசர்களுட்
யாழினைமீட்டுகின்ற கின்னர்களும் நாரதனும் நாகர்களும் இயக்கர்
களும் அரக்கர்களும் துதிசெய்ய, அசுரிரேஷ்டனான தேவராசன் பெரி
சிங்காதனத்திலே யிருந்தான். எ-று. (27)

ஆதித்த னோடும் புலியாரல் புதன்வி யாமும்
சோதிப் பெருமா மதிச்சுக்கிரன் செளரி தூம
கேதுப் பவனன் வருணன் சமன் கேடிலாத
நீதிக்கு பேரன் முதலோர்க னிறைநது மொய்த்தார்.

இ-ள். சூரியனுடனே - சந்திரன் - செல்வாய் - புதன் - வியாழம்.
சோதிவீசுகின்ற மிகப்பெரிதான புத்தியையுடைய சுக்கிரன் - சனி.
அக்கினி - வாயு - வருணன் - யமன் - கெடுதலில்லாத நீதியைக்கொண்ட
குபேரன் முதலானவர்கள் அச்சபையிலே நிறைநது கூடினார்கள் எ-று

சனகன் சமதக் கினிமிக்க சனற்கு மாற
னனகன் பிருகத்திரி சத்திய கத்தி யன்சீர்க்
கனகன் சுகன்கா சிபன் கௌதம னுபத் தம்பன்
பனகன் னுபமன்னியன் சங்கனு ரோம பாதன்.

இ-ள். சனகன் - சமதக்கினி - மிகுந்த பெருமையையுடைய சனற்
குமாரன் - அனகன் - பிருகு - அத்திரி - சத்தி-அகத்தியன் - சிறப்பைக்
கொண்ட கனகன்-சுகன் - காசிபன் - கௌதமன் - ஆபத்தம்பன் - பன
கன் - உபமன்னியன் - சங்கன் - உரோமபாதகன். எ-று. (உஅ)

பாரத்து வாசன் குமுதாக்கன் பராச ரங்கப்
பாக்க வாச வடமீனசை பூண்வ சிட்டன்
மரதது வாசந திசைவீசிய கோசி கன்னந்
நேரத்து வாச வணைநண்ணி நிறைந்த ணைந்தார்.

இ-ள். பரத்துவாசன் - குமுதாக்கன் - பராசரன் - கர்ப்பூரவாசன்
கொண்ட அருந்ததி விரும்புகின்ற வசிஷ்டன் - தன்னு வீரபரிமளமே
எட்டுத்திக்குலும் வீசுவதான விசுவாமிததிரன் ஆகிய இந்த முனிவர்க
ளெல்லாம் அப்போது தேவேந்திரனைக்கண்டு நிறைந்த கடினர்கள்

அருமா மணியா தனமன்னவர் யார்க்கு நல்கி
யிருமா தவத்தீ ரெனயாரு மிருந்த பின்னர்
திருமா முடிசாய்த் தெழிற்செங்கையமைத்து வின்னோர்
பெருமான் கனிவாய் மலர்ந்தின்னன பேச லுற்றான்.

இ-ள். அப்போது அருமையான பெருமையையுடைய ஆசனங்களை
அவர்களெல்லோர்க்கும் கொடுத்து, பெரிய தவத்தையுடையவர்களே
இருங்கள் என்றுசொல்ல, அவர்களெல்லாமிருந்தபின்பு, தேவராசனை
இந்திரன் தனது சிறந்த பெரிதான தலையைவணங்கி, அழகான சிவந்த
கையைநீட்டிக் கொவ்வைக்கனிபோன்ற வாயைத்திறந்து இப்படிப்பட்ட
வைகளைச் சொல்லத்தொடங்கினான். எ-று. (உ௦)

பாய்மைக்கு லோலக் கடல்குழ்புவி பார்த்தி வர்க்குள்
திமைக்கும் லேகச் சிலுகுக்கு மிடங்கொ டாது
வாய்மைக்கு நன்னுல வள லுக்கு மனத்தி லுற்ற
தூய்மைக்கு மிக்கார் தமையாய்ந் துனிர் சொன்மி நென்றான்.

இ-ள். கரைமேலே மோதுவதான கறுத்த அலைகளைக்கொண்ட
கடல் குழந்த உலகத்துள்ள அரசர்களில் தாம் ஆளுகிற நாடு நகரங்க
ளிலே பாவங்களுண்டாதற்கும், விடைந்துபிற்புகின்ற துன்பத்திற்கும
இடங்கொடுக்காமல்மெய்மைக்கும், நல்லசாஸ்திரவிசாரணைக்கும், அந்த
விசாரணை மனத்திலே பொருந்தின நன்மைக்கும் மிகுந்தயோக்கியர்களை
நீங்கள் தெரிந்து இன்றொன்று சொல்லுங்களென்று சொன்னான்.

நறையோதியினுள யிராணிநலங்குளைக்கு
மிறையோதியுமிற்றியாவருங்கேப் பின்னர்ச்

கஉக அரிச்சந்திரபுராணம் மூலமும் உரையும்.

சிறையோதிமமேல்வருநான் முகன்செல்லன்றெய்வ
மறையோதியநீ திவசிட்டனெடுத்தாரைப்பான்.

இ-ள். பரிமளித்தலைக்கொண்டகூத்தலையுடையவளான இந்திராணி
யின் சுகத்தை அனுபவிக்கின்ற தேவேந்திரன்சொன்ன வார்த்தையை
எல்லோரும் கேட்டபின்பு, இறகையுடைய அன்னத்தின்மேலேறி
வருகிற சதுர்முகக்கடவுளுடையபுத்திரனாகித்தெய்வத்தன்மைகொண்ட
வேதங்கடையல்லாந்தெரிந்த வசிஷ்டமகாமுனிவர் (அப்படிப்பட்ட அரசன்
இன்னானென்று) சொல்லலானார். எ-று. (கஉ)

பாருக்கொருவன்பரதாரசகோதரன்வெம்
போருக்கொருவன்புகழுக்குமறைப்பொருட்கு
நேருக்கும்விடாமனுநானெறிக்கும்பொறைக்கு
மாருக்குமிக்கானரிச்சந்திரனாகுமென்றான்.

இ-ள். இந்தலோகத்திலே ஒருவரும்நிகரில்லாதவன், பின்னும்அந்நி
யார் மனைவிகளுக்குச் சகோதரனாவன். வெவ்விதான சண்டை செய்
கிறதிலும் நிகரில்லாதவன். கீர்த்திக்கும், வேதார்த்த உணர்வுக்கும்,
அந்த அர்த்தப்படியே நடக்கிற ஒப்புக்கும், மோகசுமாரக்கத்தை யளிக்க
வல்ல மனுசார்திர மார்க்கத்துக்கும், பொறுமைக்கும் எப்படிப்பட்ட
யோக்கியங்களுக்கும் சிறந்தவன். (ஆகவே) அரிச்சந்திரமன்னனே தக்கவ
னாவானென்று சொன்னார். எ-று. (கஉ)

அன்னானதுகூறிடமைந்தரையட்டதாலு
முன்னாளமர்வென்றொருதண்டின்முடித்ததாலுந்
தன்னாலுணராதசலத்தினன்றானமுன்று
கொன்னார்தவத்தோங்கியகொள்கென்கூறலுற்றான்.

இ-ள். அநதவசிஷ்டர் அப்படிச்சொல்ல, அப்போது தன் புத்திர
ரைக் கொன்றதாலும், முன்னாளிலே தான் பொருதபோரை ஒரு
தண்டினாலேவென்று தன்னை முனிவனாகச் செய்ததாலும், தன்னாலுந்
தெரிந்துகொள்ளக் கூடாத கோபத்தை யுடையவனாகக் கொதிப்புக்
கொண்டு பெருமைபொருந்திய தவத்தினாலுயர்ந்த கௌரிகனானவிசுவா
மித்திரமுனிவர் சொல்லத்தொடங்கினார்.

“மைந்தரைபட்டதாலும் - முன்னாளமர் வென்றொரு தண்டின்
முடித்ததாலும்” என்பது.

காதிராஜன் புத்திரனாகிய கோசிகன் வேட்டையாடுப்படி வளஞ்
சென்று பிரமரிவழியாகிய வரிட்டழுவீரர் தவச்சாலையையடைந்து, அவர்
காமதேனுவைக்கொண்டு செய்வித்தவீருந்துண்டு, அப் பசுவைக்கேட்க,
அவர் கொடாததால் கட்டிப்பிடித்தனன். அது உடலைச் சிலிர்த்த, பல
மிலேச்சர்தோன்றி அரசன் சேனையைழித்த, கோசிகன் புத்திரர்க

ளாகிய நூற்றவர் இது முனிவன் வஞ்சகமென்றுபோர்க்கெழு, வசிட்ட முனிவர் விழித்துப்பார்க்கச் சாம்பராயினர் அதுகண்ட கோசிகன் முனிவருடன் போர்செய்து செயிக்கச் சக்தியற்று “அரசர் வல்லமையினும் முனிவர் தவவல்லமைசிறந்துளதாதலின் யானுந்தவஞ்செய்வேன்” என்று அருந்தவஞ் செய்யச்சென்றார். என்பதாம். (௩௪)

வெய்யன் பதகன் பரதார விருப்பன் வீணன்
பொய்யன் னிறையும் பொறையுஞ் சிறிதுமில் புல்லன்
கையன் கபடன் கயவன் றனைநல்ல வென்றிவ்
வையன் திருமுன் னுரைத்தாயி தென்னாக வென்றான்.

இ-ள். பொல்லாதவனும் பாதகனும் பரதார இசையுள்ளவனும் பயன்படாதவனும் பொய்யனும்மனவொடுக்கமுடையொழுகையும்கொஞ்சமேனும் இல்லாத அற்பனும்வஞ்சகனும்கபடனும்ஆன ஒருபுத்தியினனை மிகல்லவனென்று இந்த அரசன் சமூகத்தில்லின்று சொன்னீரே இதனால்தாபயனைக் கருதியென்றார். எ-று. (௩௫)

தீவெந் தொழிலின்றி யொப்பற்ற மெய்ச்செவ்வி யோனைக்
காய்வெந் திறலா லிவைகூறிய கௌகி காரின்
வாய்வெந் திலேதின் மனம்வெந்திலை வம்பு சொன்ன
நீவெந்திலை தெய்வமு நின்வயிற் பொய்த்த தென்றான்.

இ-ள். அதற்கு (வசிட்டமுனிவர்) தீயனவான வெவ்வித செய்கைகள் ஒன்றுமில்லாமல் நற்செய்கைகளாலேநிகரற்றசெவ்வைக்குணத்தையுடைய மெய்யான அரிச்சந்திரனைக்குறித்து உம்முடைய கோபிக்கிற வெவ்வித பலத்தைக்கொண்டு இப்படிச்சொன்ன கௌகிமுனிவரே! இவ்வாறு சொல்வதானஉம்முடையவாயும்வேவாதிருக்கிறீர்;உம்முடைய மீனமும் வேவாதிருக்கிறீர்; இப்படி வீணை வார்த்தைகளைச் சொன்ன நீரும் வேவாதிருக்கிறீர்; (வேவச்செய்யாதிருக்கிறதினாலே) தெய்வமும் உம்முடனே கூடிக்கொண்டு பொய்யாயிருக்கின்றது. எ-று. (௩௬)

தெய்வந் தனைநொந்து வசிட்டனிச் செய்தி செப்பக்
கைவந்த கொடுந்தொழிற் கௌகிகன் கன்றி நோக்கிப்
பொய்வந்த நின்வாய் புழுவாகுத லன்றிப் பொய்யா
மெய்வந்த வென்வாய் மனமீவேவல வென்று சொன்னான்.

இ-ள். வசிட்டமுனிவர் தெய்வத்தை நொந்துகொண்டு இவ்விதங்களைச் சொல்லவே, கொடுஞ்செய்கையெகைகூடுவதான விசுவாமித்திரர் கோபித்துப்பார்த்து, பொய்ச்சொற்கள் சொன்ன உன்வாய்புழுத்துச் சிந்துமேயல்லது, பொய்சொல்லாமல் மெய்யேவருவதான என்வாயும், மனமும் வேவாதென்று சொன்னார். எ-று. (௩௭)

புனங்கொண்ட செந்திப் புயறாவி பெழுந்த தேபோல்
மனங்கொண்ட டீங்காப் பெருவன்மை வசிட்டற் செய்திக்

கஉ அ அரிச்சந்திரபுராண்ம் மூலமும் உரையும்.

கனங்கொண்ட சுற்ப முடிவின்ன ணுருத்தி ரன்போற்
சினங்கொண் டெழுந்தான் விழித்தித திசைதோறுஞ் சிந்த.

இ-ள். காட்டிலே பிடித்த நெருப்பானது மேகமண்டலத் தளவு
கிமிர்ந்து கிளர்ந்தாறபோல், வலிட்ட முனிவருக்குப் பெரிதானசாமர்த்தி
யம் மனத்திலேதோன்றி அடங்காதூண்டாகி, தகனமான பிரமகற்ப
முடிவில் தோன்றுவிற காலருத்திரனேப்போல் கண்கூனிலேயுண்டான
நெருப்புப்பொறி எத்தத்திகிலுஞ்சித்தக கோபங்கொண்டு எழுந்திருந்
தார். எ-று. (1௩௮)

தாங்கிற் நிலன்கொ சுகனருனு மவ்வாறு சீற்ற
மோங்குந் கந்தைற் றனனுற்ற வப்போ திரண்டு
பாவகிற் படுசொந்தழல் பமபியுற் றங்கு மிங்கு
நங்கிற் நிலைநீள கொழுந்தோடி நிமிர்ந்த தன்றே.

இ-ள். அதற்கு விசுவாமிததிரரும் பொருதவராய்அப்படியேகோப
மென்மேலாக அதட்டிக்கொண்ணென்றார்; நிற்கிறஅப்போது, அவ்விருவ
ரிடத்திலு முண்டாகுகின்ற சிவந்த கோபாகினியானது நெருங்கிக்
கிளர்ந்து மேலுங்கீழும் விடாததாயநீண்ட கொழுந்துசென் றுயர்ந்தது.

கோனன் திதழ்தா மரைக்கட பிறந்துற்ற புத்தேன்
தானந தனைநாடி யெழுந்தெரி நாக்ச லோடும்
வானென் படுமவை யகமென் படுமென்று வானோர்
கோனன்று நடுங்கி யலைந்து குலைந்தெ ழுந்தான்.

இ-ள். நெருப்புசுவாலையானது, வண்டெளிராகம்பாடுவதானதாம
ரைமலரிலே பிறந்திருக்கிற பிரமதேவனுடைய உலகமெல்லாம் பரவிக்
கிளர்ந்து வீசும்போது, தேவர்களுக்கரசனான இந்திரன் ஆகாசந்தான்
என்னபாடுபடும்! பூலோகந்தான் என்னபாடுபடுமென்றுபயந்துஅலைந்து
குலைந்து எழுந்திருந்தான். எ-று. (௧௦)

ஆற்றா நெடுவெஞ் சினமாற்றி யமர்த்தி யுள்ளந்
தேற்றா மகவான் நிருசசெம மலாக்கை யமைததுக்
கூற்றால் வினாவாவன கண்டி டிற் கூறு நீமை
தோற்றா விழித்தகது செய்வதென் சொன்மி னெனாறன்.

இ-ள். ஒருவராலும் தணிக்கக்கூடாத அவ்விருவருடையநெடிதான
வெப்பங்கொண்ட கோபத்தை இவ்விருவனவன் சணியப் பண்ணி
அமரும்படி செய்து, மனத்தையுத்தேற்றி, தனது சிவந்த மலர்போலுங்
கையால் அடங்கச்செய்துஉங்கன்சொல்லின்படி அரிச்சந்திரனிடத்திலே
உண்டாமவற்றைப் பரிசோதித்ததால், நீங்கள் சொல்லுகிறருணத்திலே
ஒருவர்பட்சம் தோற்பானால் தோற்றவா தாழ்ந்தசெய்யத்தக்கது யாது
சொல்லுங்களென்று சொன்னான். எ-று. (௧௧)

அன்பாற் கடலாய வசி ட னழன்று மன்னன்
றவாய் நவ னுந்நினைக நெய்சுகன் சாய்தது னன்றே

வென்பாற் றவம்விட் டிழிகட் டலையோட்டி னேந்தித்
தென்பாற் றனிச்செல்குவன யானிது திண்ண மென்றான்.

இ-ள். அன்பினாலேகடல்போல்பவராகியவசிட்டர்கோபங்கொண்டு அரிச்சந்திரனிடத்தில் நான் சொல்லுவதற்குத் தவறுண்டாக இந்த விசுவாமித்திரன் காட்டினான், அப்போதே என்னிடத்துள்ள தவமெல்லா மிழந்து, தாழ்ந்த புலச்சேரிக்குப்போய்த் தலையோட்டிலேபிச்சைவாங்கி யுண்டலெந்து யமலோகத்துக்குத் தனித்துப்போகக் கடவேன்; இது சத்தியமென்று சொன்னார். எ-று. (சஉ)

மாற நெற்கொண்ட வசிட்டனம் மன்ன னுள்ளம்
வேற மெனினிச் சபதத்தை விளம்பு வானே
தேற வினினிச் சபதத்தையித் தேவர் கோன்முன்
கூற யெனநா ரதன்கோ சுகனும் குரைத்தான்.

இ-ள். நாரதமகாமுனிவர், விசுவாமித்திரரைப்பார்த்து, மாறுபடாத நீதியையுடைய வசிஷ்டர், அந்த அரிச்சந்திரனுடைய மனமானது தாம் சொல்வதற்கு வேறுகுமானால் இப்படிப்பட்ட சபதத்தைச் சொல்லு வாரோ? சொல்லார். ஆகையால் இனிமே லும்முடைய சபதத்தை இந்தத் தேவேந்திரனுக்கு முன்னே தெளிந்து சொல்லக்கடவீனென்று சொன்னார். எ-று. (சங)

நன்ற குகவென் றவனாரத னுக்கு ரைத்துட்
பின்ற திவன்போற் பெரும்பாடை பிதற்ற மீட்டேன்
வென்ற நெனியுடன் செய்தமெய்த் தவந்தன்னிற் பாதி
குன்றும் லீவே நெனக்கொசுகன் கூறி னானால்.

இ-ள். அந்த விசுவாமித்திரர் நல்லது, அப்படியே ஆகட்டுமென்று நாரதரைப் பார்த்துச் சொல்லிப், பின்பு அந்த வசிஷ்டரைப்போல் பெரிதான சபதத்தைச் சொல்லமாட்டேன்; அவர்வெல்லுவாரேயானால் நான்செய்திருக்கிற மெய்யான தவத்திலே பாதிக்குக் குறையாமல் ஓடுகிறேனென்று சொன்னார். எ-று. (சச)

அமையும் மமையும் மிஃதே யரிச்சந் திரன்பால்
சமையுஞ் சபையின் றிறம்பாவதுஞ் சாற்று றும
லெமையுஞ் சுரர்காவலி லென்று மிருத்தி நீயிச்
சமையந் துறந்தேகெனப் பின்னருஞ் சாற்று லுற்றான்.

இ-ள். நாரதர் இதுவே போதும், போதும். அரிச்சந்திரனிடத்தில் உண்டாகுவதான சபையினிடத்திலே நான்போய் இங்கே நடந்தகாரி யங்களில் எவ்வளவும் விளங்கச் சொல்லாதபடி என்னை யுந் தேவர்கள் காவலுக்குள்ளே நீர் தெரியச்செய்கிற வரைக்கும் இருக்கப் பண்ணி, இந்தக்ஷணமே நீர் இவ்விடம் விட்டுப்போமென்று கூறிப் பின்னுஞ் சொல்லுகிறார். எ-று. (சரு)

கந0 அரிச்சந்திரபுராணம் மூலமும் உரையும்.

ஆதித்த நருங்குலத் தண்ணிலைநண்ணி யான்ற
நீதித் தொழிலுந் நெறியுந் தருமத்தி னேருஞ்
சாதித்த வுன்றன் சமைப்பாற் சமர்த்தாற்று மாற்றற்
சோதித் துடுபோவெனச் சொல்லியச் சூழ் லுற்றான்.

இ-ள். சூரியகுலத்திற்பிறத்த அரிச்சந்திராணிடத்துக்குப்போய் அங்
கமைந்த நீதிககிரமமும் தருமத்தினது நேர்மையும்; இவகேசொன்ன
உம்முடைய முயற்சியினாலும், உமமுடைய சமர்த்ததை முடிக்கும்வகையி
னாலும் பரிசோதித்தறிந்துகொள்ளும் : போமென்று (நாரதமூனிவர்)
சொல்லி அந்தத்தேவர் காவலுக்குள் விருந்தார். எ-று. (சக)

அக்காலையி லந்த வருஞ்சபை யுங்கு லேந்து
நிதாக்கார் முனிவோர் பலருந்தஞ் சூழல் சார்ந்தார்
மைக்கார் நிறவண்ணலை வாழ்த்தியக் கொசி கன்போய்ப
க்கான் முதல்வையிய பொன்மலைச் சாரற் பொங்கர்.

இ-ள். அப்போது அந்தஅருமையான சபைக்கூட்டங்கலைத்து அங்
கே கூடியிருந்தவா ளான முனிவர்களெல்லோரும் தங்களிடம் போனார்
கள். அந்த விசுவாமித்திரர் கறுத்த மேகம்போலு நிறத்தை யுடைய
இந்தினை ஆசீர்வதித்து முன்னே தாமிருக்கிற மகாமேருவின் சாரலி
லேயுள்ள சோலைக்குப்போனார். எ-று. (சஎ)

இந்திரகாண்டம் - முற்றிற்று.

ஆட விருத்தம் - சருஅ.

உ

பரமபுகி துணை .

முன்ருவது,

வஞ்சனைக்காண்டம்.

சுலி விருத்தம்.

திருந்து செஞ்சொற் செழுமறைத் கொள்கிகள்
பொருந்து நீர்க்கடற் பூதலந் தாரந் தூபண்
ருந்த வம்புரி சாலை யணைந்துபுகு
கிருந்த னன்பின் னிகழ்ந்த நியம்பு வாழ்.

இ-ள். திருத்தமான செவ்வியசொற்களைக்கொண்டசெழுமையான்
வேதமுணர்ந்த விசுவாமித்திரரானவர், ஜலமயமான கடல்குழந்த பூலோ
கத்துக்குவந்து, முன்னே தாம் அரிதான தவததைச் செய்திருந்த புன்ன
சாலைக்குள்ளே போயிருந்தார்; பின்பு கடந்ததைச்செல்லுவோம். எ-று

செவ்வி யன்றனைத் தியவ னென்றியாம்
வெவ்வி யற்பட விண்ணவர் முன்புக
லவ்வி யத்தைமெய் யாங்கு மருந்திற
மெவ்வி யற்றென் திருத்தி லெண்ணினான்.

இ-ள். விசுவாமித்திரர், கல்லவனைக்கெட்டவனென்று நாம்கொடுஞ்
செய்கை தோன்றத் தேவர்களுக்கு முன்னே சொன்ன பொறமைச்
சொல்லை மெய்யாகச் செய்கிற அரிதானவகை எவ்வகையாலாகுமென்று
மனத்திலே ஆலோசிக்கலானார். எ-று. (உ)

விண்ணி ழிந்து விரிமலர் சோலைரின்
கண்ணி ளுந்த கவுசிகற் காண்டுமென்
றெண்ணி கந்த முனிவர்வந் தீண்டுபு
மண்ணில் விழ்ந்து வணங்கி யிருந்தனர்.

இ-ள். அப்போது, ஆகாயத்தை விட்டிறங்கிணர்ந்த பூஞ்சோலைக்
குள்விரிஞ்சிற விசுவாமித்திரரைப் பார்ப்போமென்று கணக்கில்லாத
முனிவர்கள் வந்துகூடிப் பூமிமேலேபடியவிழுந்து வணங்கியிருந்தார்கள்.

இருந்த பின்ன ரிருள நன்குணத்
தருந்த வத்தீ ரனைவரு மையந்
பொருந்து பொன்னகர் புக்கபி னுற்றது
திருந்த வேயருள் செய்கென்று செப்பினார்.

இ-ள். இப்படியிருந்தபின்பு, மயக்கத்தீர்த்த கல்லருணத்தையுடைய
அருமையான தவமுனிவர்களெல்லாரும் விசுவாமித்திரரே! நீந்தேவர்க

கநஉ அரிச்சந்திரபுராணம் மூலமும் உரையும்.

ளிருக்கிற பொன்னுலகத்திற்குப் போனபோது அங்கே நடந்ததைச் செவ்வையாகத்தெரிய அருளிச்செய்யவேணுமென்று கூறினார்கள். எ-று.

தொற்ற வாசவன் கூறிய மாற்றமு
மற்றொர் வாய்மை வசிட்ட னுரைத்ததும்
முற்ற வாறு முணர்த்துத லின்றியே
கற்றொர் வஞ்சனைக் கட்டுரை கூறுவான்.

இ-ள். வெற்றிபொருந்திய தேவேந்திரன்சொன்ன விசேஷமும், அதற்கு வேறொருவார்த்தை வசிட்டர் சொன்னதும், அதற்குத் தாம் பேசினவகையுஞ் சொல்லாமல், வேறொன்றைக்கற்பித்து வஞ்சகமான கட்டுவார்த்தை சொல்லுகிறார். எ-று. (இ)

தெரிய நீன்மறைத் தேவ ரவைக்கனோ
பெரிய மாதவர் பேசிப் வேன்னியி
லரிய தொன்று முடிக்கு மவாவினாற்
கரிய வோலக் கடற்புவி யெய்தினேன்.

இ-ள். நெடிய வீதங்களைத்தெரிந்திருக்கின்ற தேவர்கள்சபையிலே தப்பெருமையைக்கொண்ட முனிவர்களாலே சொல்லுகின்ற யாகக் களிகளே. அருஷ்யமாகிய ஒருயாகத்தைச்செய்து முடிக்கவேணுமென்கிற ஆசைகொண்டு கருநிறமாக ஒலித்தலையுடைய கடல்குழந்த உலகத்திற்கு வந்தேன். எ-று. (ஈ)

சொல்வ தொன்றுண்டு கேட்கத் துணிந்திரே
னல்ல தென்று கவுசிக னாட்டின
னல்ல தாயினு நின்சொன் மறுத்துடல்
வல்ல மோவென்று மாதவர் கூறினார்.

இ-ள். அதற்காக நான் சொல்லுவதொன்றிருக்கின்றது; அதைநீங்கள் கேட்கச் சம்மதிப்பீர்களானால் நல்லகாரியமென்று கௌகிகரான விஸ்வமித்திரர் சொன்னார். அதற்கு அந்தமகாமுனிவர்கள் தகாதகாரிய மாயிருந்தாலும் தேவரீருடைய சொல்லைத்தடுத்தல் சொல்லமாட்டுகோ மோவென்று கூறினார்கள். எ-று. (எ)

அருள யோத்தி யரிச்சந்திரனையுற்
ற்றா ரும்பெறு வேன்னிக்கி யான்சொடும்
பொருட் ரும்படி யின்று பொருத்திரீர்
வருக வென்று மறைமுனி கூறினான்.

இ-ள். கொடுக்குஞ் செய்கையையுடைய அயோத்தியாபுரியை ஆளுகின்ற அரிச்சந்திரனை நீங்கள் போய்க்கண்டு, குற்றமற்ற பெரிதான யாகத்துக்காக நான்கேட்கின்றீ திரவியங் கொடுக்கும்படி இப்போதே அவனைச் சம்மதப் படுத்திக்கொண்டு நீங்கள் வரக்கடவீர்க ளென்று வேதமுனிவரான விசுவாமித்திரர் சொன்னார். எ-று. (அ)

கேட்ட போதி லெழுந்து கிரிப்பொருங்
காட்டை நீங்கிக் கடிபொழி வீங்கியே
கூட்ட மோடு குளிர்புனர் கோல
நாட்டை நண்ணினர் நான்மறை யாடாரே.

இ-ள். அந்தச்சொல்லைக் கேட்டவுடனே நான்குவேதங்களும்பாராயணஞ்செய்கிற முனிவர்கள் கூட்டத்துடனே எழுந்திருந்து மலைகளைச் சூழ்ந்த அந்தவனத்தைக் கடந்துசென்று வழியிலுள்ள பரிமளச் சோலைகளையுங் கடந்து போய் குளிரந்த கங்காஜலம் பெருகுவதான கோசல நாட்டை அடைந்தார்கள். எ-று. (க)

கன்ன லோங்கு கழனியிற் பொன்னிறச்
சொன்னல் கால்பொரச் சேக்கையின் மேவிய
வன்ன மெந்தனு மோடு மணிநகர்
மன்னர் மன்னவன் மண்டபத் தெய்தினார்.

இ-ள். கரும்புகள்வளர்ந்திருக்கின்ற வயல்களெல்லாம், பொன்னிற நெற்கள் அசைந்து காற்றால் சாமரம்போல் வீசு தாமரைமலராகிய படுக்கையிலே தூங்குகின்ற அன்னபட்சிகள் எவ்விடத்திலும் பறச் சென்று எஞ்சரிப்பதான அழகுபொருந்திய அயோத்தியாபுரிக்குள்ளே சென்று, ராசாதிராசனான அரிச்சந்திரன் கொலுவிருக்கின்ற ஸபாமண பத்துக்குள்ளே போனார்கள். எ-று. (க0)

எய்தி னாரை யிறைஞ்சி யிருத்தியே
நொய்தின் மன்னவன் மாழுக நோக்குறீறு
வைதி கத்திரு மாதவத் தீர்வந்த
செய்தி செப்புமென் றுணுரை செய்குவார்.

இ-ள். அப்படிவந்த முனிவர்களை வணங்கி (அரிச்சந்திரன்) இருக கச்சொல்லி, லிரைவிலே அந்த முனிவர்களுடைய திருமுகங்களைப் பார்த்து வேதக்கிரமமாய் நடக்கின்ற மிகப்பெரிய தவமுனிவர்களே! நீங்கள்வந்த காரியத்தைச் சொல்லுவகளு என்று சொன்னான். அதற்கு அம்முனிவர்கள் சொல்லுகிறார்கள். எ-று. (கக)

மன்ன கேளொரு வாசுதங் கொடுகன்
சொன்ன துண்டது நல்கத் துணிந்திடி
னின்ன தென்றிங் சியம்புது மென்றனர்
பின்னர் மன்னவன் பேசத் தொடங்கினான்.

இ-ள். அரசனே! கேட்பாயாக: விசுவாமித்திரர் ஒருவார்த்தை சொல்லி யனுப்பின துண்டு; அதைநீர் ஒப்புக்கொண்டு கொடுக்கச் சம்மதிப்பீரேயானால், அது இன்னதென்று சொல்லுகிறே மென்றார்கள். அப்படி அவர்கள் சொன்னபின்பு அரிச்சந்திரன் சொல்லத்தொடங்கினான். எ-று. (கஉ)

கநசு அரிச்சந்திரபுராணம் மூலமும் உரையும்.

இறுதி யெய்த லெனினு மினிதுமற்
றறுதி யற்றுநா தாயெற் கமைவதே
லுறுதி நீருரை சொத்ததற் கொத்திடப்
பெறுதும் யாமென மாதவர் பேசுவார்.

இ-ள். உலகனுக்குக் கிட்டாததாய், எங்களுக்குக் கிட்டுவதானால், கெடுதிவருகிறதானாலும் நல்லதே. அரசர்களான நாங்கள், நீவீர் உறுதியாகச் சொன்னதற்குச் சம்மதமாகுவோம் என்று (அரசன்) சொல்ல, அதற்கத்தவமுனிவர்கள் சொல்லுகிறார்கள். எ-று. (கங்)

சந்தி ராதிந்தர் தானவர் வானவர்
ரிந்தி ராதிக வியாவர்க்கு மெய்திட
வந்தி ராவொரு வேர்னி வளர்ப்பதை
நொந்தி ராமுற்ற துண்ணிதி னெண்ணினோம்.

இ-ள். சந்திரன் - சூரியன் - அசுரர்கள் - தேவர்கள் - இந்திரன் முதலானவர்கள் எல்லாருக்கும் செய்வதற்குக்கூடாத ஒரு யாகத்தைச் செய்வதற்கு, வருத்தப்பட்டாமல் முடிக்க அதிசூட்சமாக ஆலோசித்தோம்.

வேந்த வப்பெரு வேள்விக் கிரும்பொரு
ளிந்தி டற்குரி யாரெவ ரென்றிபா
பாயந்த கமமுனை யன்றிமற் றில்லைனாப்
போந்த நம்மென பன்னன் புதுலுவான்.

இ-ள். அரசனே! அசுரப்பெரிதான யாகத்துக்குவேண்டின அதிக திரவியமெல்லாம் கொடுக்கத் தக்கவர்கள் யாரென்று நாங்கள் ஆராய்ந்து பார்த்தோம். கொடுக்கிறதற்கு உனனையல்லாமல் வேறொருவருமில்லையெனத் தெளிகிறது வந்தோமென்று கூற, அதற்கு அரிச்சந்திரன் சொல்லுகிறான். எ-று. (கரு)

பரவு மிப்பொருள் பற்ற வுமிக்கது
தரலெ னக்கியல் பென்றரிச் சந்திரன்
றிரவி யங்கொடு வம்மெனச் செப்பலும்
பிரம சாரிகண் மீளவும் பேசுவார்.

இ-ள். உலகனுக்கு அதிகமாகவேண்டிய இந்த திடீவியத்தை நீங்கள் கொள்ளும்படி கேட்டபடியே அதைக்கொடுக்கிறது எனக்கு நீதிதானென்று அரிச்சந்திரமகாராசன் திரவியங்கொண்டு வாருவகனென்று சொல்லும்போது, பிரமசரியத்தையுடைய முனிவர்கள் மறுபடியும் சொல்லுகிறார்கள். எ-று. (கசு)

இன்று வேண்டல மியாக மியற்றிடு
மன்று நல்க வமையு மெமக்கென
நன்று நன்றென மன்ன னனின்றபின்
நின்று வாழ்த்தி நெடுநகர் நீங்கினார்.

இ-ள். இப்போது வேண்டோம்; நாங்கள் யாகஞ்செய்கிற அப போது நீ எங்களுக்குக் கொடுக்கவேண்டுமென்று சொல்ல, அதற்கு அப் படியே நல்லது நல்லதென்று அரிசசந்திரன் சொன்னபின்பு முனிவர்க ளெழுந்திருந்து ஆசீர்வதித்து அந்த நெடிய நகரைவிட்டுப் போனார்கள்.

செந்நெல் வெண்ணல் விளையுஞ் செ ருங்குநங்
கன்னன் மன்னுங் கழனிபுஞ் சோலையு
மன்ன மாடுந் தடமு மகன்றுபோய்ப்
பன்ன சாலையு பழுவத்து நெய்தினார்.

இ-ள். சிவந்தநெல்லும், வெள்ளைநெல்லும் விளைவதான வயல்க ளும், கரும்புகள் விளைகிற இடங்களும், சோலைகளும், அன்னங்கள் சஞ் சரிககிற குளங்களும் கடந்துபோய், விசுவாமிததாரிருக்கிற பன்ன சாலையையுடைய சோலைக்குள்ளே சென்றார்கள் எ-று. (கஉ)

•அன்ன காலையருந்தவக் கொடுக்கன்
றன்ன டுத்துணை தாழ்ந்தரிசு சந்திரன்
பொன்ன ளிக்கப் பொருந்தின நென்றார்
சொன்ன பின்னர்தஞ் சூழலிற் போயினார்.

இ-ள். போன அப்போதே அந்த அரிதான தவமுனிவர்கள் விசுவா மித்திரருடைய பாதங்களிரண்டிலும் விழுந்து வணங்கி, அரிசசந்திர மகாராசன் நமக்குவேண்டிய திரவியங்கொடுக்கச் சம்மதித்தானென்று அந்த முனிவர்கள் சொன்னபின்பு தங்களிடங்களுக்குப் போனார்கள்.

அடிவ னாங்கி யுருந்தவ் போனரின்
கடிது சிற்சில திங்கள் சுழிந்தார்
வடிசு டர்ப்பனை மன்னனைக் காணிய
கொடிய பாதுகை கொடுக்கன் நென்றினான்.

இ-ள். அந்த அரிதான தவமுனிவர்கள் சம்முடைய பாதங்களை வணங்கிக்கொண்டு போனபின்பு, விரைவிலே சில சில மாதங்கள்போய், நீண்ட கூர்மையான ஒளியைக்கொண்ட வேலாயுதத்தையுடைய அரிச சந்திரமகாராஜனைக் காணுதற்குக் கொடுமையான பாவஞ்செய்ய எண் ணின விசுவாமித்திரர் வந்தார். எ-று. (உ௦)

கெடுக்க வந்தன நென்று கிலேசுபா
விடுக்க னுற்றிவந் தென்ற லியம்பிட
மடுக்க னுந்மல்லர் வாஷியுஞ் சோலையு
நடுக்க மெய்தி யிலைந்தன நாடுலாம்

இ-ள். இவந்தென்றற்காற்று, கெடுதெய்ய வந்தானென்று கிலே சப்பட்டு மிகவுந்துக்கித்துச் சொல்வதுபோல் வீச, அதனாலே அந்தக் கோசலநாடுமுழுதும் மடுக்களும், தாமரைக்குளங்களும், சோலைகளும், நடுக்கங்கொண்டு அலைதலாயின. எ-று. (உ௧)

கங்கு அரிச்சந்திரபுராணம் மூலமும் உரையும்.

கள்ள நீதிக் கவுசிக னெண்ணிய
துள்ள மார வுணர்ந்திள மந்திகட்
டுள்ளி நீங்கின சோலைக டோறுமென்
புள்ளி ருந்தன பொய்கைக டோறுமே.

இ-ள். கள்ளமான ஒழுங்கைக்கொண்ட விசுவாமித்திரர் ஆலோசித்துவருகிறதைத் தங்கள் மனதாரத்தெரிந்து இளமையுள்ள குரங்குகள் சோலைகளெல்லாம் குதித்துப் போயினபோலாயின. குளங்களிலெல்லாம் மிருதுத்தன்மையவாய நீர்ப்பறவைகள் அஞ்சியிருந்தனபோலாயின. எ-று. (உஉ)

அலைகள் சாய்த்தகல் வாவியின் மீனெலா
நிலைகள் சாய்த்தய நீங்கின வாழைகள்
சூலைகள் சாய்த்தயல் குப்புற்று நின்றன
தலைகள் சாய்த்தன சாலியி னீட்டமே.

இ-ள். அலைகளேமோதி அகன்றிருக்கிற குளங்களிலுள்ள மீன்களெல்லாம் தங்கள் நிலைகளேவிட்டுத் தூரத்தே போகலாயின. வாழைக்களெல்லாம் சூலைகளேச்சாயும்படி விட்டுக்கொண்டு அருகே குனிந்து நின்றன. நெற்பயிரின் கூட்டமெல்லாம் தலைகள் வளைந்துநின்றன.

எள்ளை யேயறி வற்றெடுத்த தார்க்கையிற்
பிள்ளை யாதலிற் பெய்மலர்க் காவெலாங்
கிள்ளை பாடின கேகய மாடின
கள்ளை யுண்டலின் வண்டு களித்தவே.

இ-ள். கிளிகள், எடுத்தவர் கையிலுளதாகிற பிள்ளையானபடியிலே எள்ளையொத்த அறிவும் இல்லாமல், மலர்களைச் சிந்துகிற சோலைகள் முழுதும் பாடிதலாயின. மயில்களுமாடின. தேனைக் குடிக்கிறதிலே வண்டிகள் மயக்கங்கொண்டிருந்தன. எ-று.

தீமையுண்டானதாகச் சொல்கிறதுபோல் இந் நான்கு பாடல்களிலும் நாட்டுவளமான நன்மையையே சொல்லியதாகக் கொள்க. (உச)

மாட மாடிகை மண்டப மாமதி
லாட ரங்க மகழிற் றுளங்குவ்.
கேட நெய்தக் கிடுகிடுக் கின்றபோ
னாட நின்ற நகரிடை நண்ணினான்.

இ-ள். மாடங்கள் - உப்பரிகைகள் - மண்டபங்கள் - பெரிய மதில்கள் (பொதுமாதர்) இகிற சாலைகள் - அகழ்க்கிடங்குகள் முதலான இந்த இடங்களெல்லாம், கெடுதெய்கிறவன் வருகிறதினாலே கிடுகிட்டுண்டு பயப்படுகிறதுபோல, ஆலோசிப்பதாக இருக்கிற பட்டணத்தாக்குள்ளே (விசுவாமித்திரர்) வந்தார். எ-று.

கிடுகிட்டுண்டு வாத்தியங்களொலித்தல்.

(உஊ)

தளரி னேப்பிற் றமனிய வாயில்புக்
களவில் செல்வத் தயோத்தியை நண்ணியே
கூரொ ளிக்கதிர் கீழ்பட மேலுறீஇ
வாரொ ளிப்பெரு மண்டபத் தெய்தினுன்.

இ-ள். பொன்மயமான கோட்டைவாயிலுக்குள்ளே புருந்து அள
வில்லாத செல்வத்தைக்கொண்ட அயோத்தியாபுரிக்குள்ளே வந்து,
விளங்குகிற ஒளியையுடைய சூரியன் நோற்றுப்போக அவனுக்கு மேற்
பட்டு வளர்கின்ற ஒளியையுடைய பெரிதான சபாமண்டபத்துக்குத்
தளர்வதான இளைப்புடனேவந்தார். எ-று. (உச)

மந்த ராசல மண்டபத் தெய்தலு
மந்த மாதவற் கண்டரிச சந்திர
னெந்த மாதவ மோவரு ளிங்கு
வந்த காரண மென்று வணங்கினுன்.

இ-ள். பெருமைபொருந்திய அவ் விசுவாமித்திரமுனிவர் மந்திர
மலைபோ லுயர்ந்திருக்கின்ற அந்தமண்டபத்துக்குள்ளே வந்தவுடனே
அரிச்சந்திரன்கண்டு தேவரீர் இங்கெழுந்தருளிய ளீரணம் நான்செய்த
எதப்பெரிதான தவத்தினாலோ! சொல்லுவீராகவென்று வணங்கி
னுன். எ-று. (உ௭)

காவன் மன்ன கடிமறை வேள்விக்கென்
னேவன் மாக்கட் கிசைந்த பெரும்பொருள்
தாவெ னச்சொலக் கேட்ட ரிச் சந்திர
னீவ லெத்துணை வேண்டுமென் றெத்தினுன்.

இ-ள். (அதற்கு) உலகத்தை ரட்சிக்கின்ற அரசனே! தேவர்க
ளாலே காக்கத்தக்க வேதமந்திரங்களைக்கொண்டு செய்கின்ற யாகத்துக்
காக எனது ஏவலாலே வந்த முனிவர்கள்முன்னே கொடுக்கச்சம்மதித்த
அகிகமான பொருள்முழுதும் இப்போது கொடுக்கவேனுமென்று விசு
வாமித்திரர் சொல்லக்கேட்டு, அரிச்சந்திரமகாராசன் இப்போதே
கொடுக்கிறேன் எவ்வளவு வேனுமென்று சொல்லித் தோத்திரஞ்செய்
தான். எ-று. (உ௮)

மான வன்சொல மாமுனி நோக்கியே
பாண மேனின் றெறிந்த கவண்சிலை
போன தூரம் பொருள்குவிப் பாயெனின்.
மோன வேள்வி முடித்திட லாமென்றார்.

இ-ள். அந்த மகானுபாவான அரிச்சந்திரன் அவ்வாறு சொல்லு
கையில், பெருமைபொருந்தியவிசுவாமித்திர முனிவர் அரசனைப்பார்த்து
பாணமேலேறின்று எறிந்த கவண்கல்போகிற தூர அளவுள்ள பொருள்
கொண்டிருந்து குவிப்பாயேயானால் நான் மௌனமாயிருந்து செய்வதான
யாகத்தை முடித்து வினைவேற்றக்கூடுமென்று சொன்னார். எ-று. ()

கநஅ அரிச்சந்திரபுராணம் மூலமும் உரையும்.

இறைவ னிவ்வகை யீசுவன் யானென
வறைதி றந்திவ ணீனையைத் தம்மெனத்
குறைவில் வாதுவ ரோடிக் கொணர்ந்திடப்
பிறையெ ய்றறுப பெருங்களி றுற்றதே.

இ-ள். அதற்கு அரிச்சந்திரமகாபாசன் ஆந்தப்படியேநான்கொடுக்கி
றேனென்று பொருளுள்ள பொக்கிஷ வீட்டைத் திறந்து கொண்டு,
இங்கே யூனையைக் கொண்டுவருங்க ளென்று உத்தரீவு செய்ய, அப்
போதே குறைவுசொல்லாமல் யானைப்பாகர்கள் ஒடிப்போய்க் கொண்டு
வர, சந்திரதுண்டம்போலும் கொம்புகளை யுடைய பெரிய யானையும்
வந்தது. எ-று. குறைவு - தடை. (௩௦)

ஒத்த தீதயமை யும்மென தொன்பொருள்
வைத்த னன்னின் விடத்தடை மன்னயான்
சுத்த வேள்வி தொடங்கிடு நாளெனக்
குய்த்தி நீயென் றுரைத்தவ னேகினான்.

இ-ள். அந்த விசுவாமித்திரர், அரசனே! நீசம்மதித்ததேபோதும்;
இனி நீ கொடுப்பதற்கிய அழகிய பொருளெல்லாம் உன்னிடத்திலே
தீனே அடைக்கலமாக வைத்தேன். இனிநான் பரிசுத்தமான யாகஞ்
செய்யுநீபாடி, எனக்குக் கொடுப்பாயாகவென்று சொல்லிச் சென்றார்.

அருவ னங்கடந் தாச்சிர மம்புகுந்
தொருத ருத்தட நீழ லுறைந்துபார்
மிருகம புள்ளினம் யாவும் விரைந்திவண்
வருக வென்று மனந்தனி லுன்னினான்.

இ-ள். அரிதான காடுகளெல்லாம் கழித்துச்சென்று தம்முடைய
பன்னகசாலைக்குள்ளேபோய் அங்கே ஒருமரத்தினதுபெரிதானநிழலின்
கீழேயிருந்துகொண்டு, உலகத்திலுள்ள மிருகக் கூட்டங்கள் பட்சிக்
கூட்டங்களெல்லாம் சீக்கிரத்திலே யிங்கேவந்து சேரவேணுமென்று
தம்முடைய மனத்திலே நினைந்தார். எ-று. (௩௨)

அலங்க லஞ்சடை மாமுனி யன்பிலா
னலங்கு லைந்து நினைத்தவந் நாடனிற்
கலங்கி வாய்களிற் கெளவிய தீன்விட்டு
விலங்கெ லாமுன் விரைந்திவந் துற்றவே.

இ-ள். அடைவையுடைய அழகிதான சடையைக்கொண்ட பெரிய
விசுவாமித்திரர் இரக்கமில்லாதவராய் நீதி நலத்தைவிட்டு நினைத்த
அக்காலத்திலே, மிருகங்களெல்லாம் பயந்து தீங்கள் வாய்களினாலே
கௌவித்தின்கிற இரைகளையும் விட்டுவிட்டு அவருக்கு முன்னே அதி
சீக்கிரத்திலே வந்துகூடின. எ-று. (௩௩)

வளையும் வாலெறித் தோச்சி வருகனல்
விளையும் கண்கள் விழுவன போலுந்

வனாவிரித்து விதித்துத் திறிப்பெருங்
கனையி னோடுற்ற கேசரி கோடியே.

இ-ள். ஒருகோடி சிங்கங்கள் வனாவான வால்களைத் தூக்கி நீட்டி யுதமுடிவிலே வருகிற வடவாக்கினியானது, கோபவ கொள்ளுவதான கண்களிலிருந்து சிந்துகிறதுபோற் சிறந்து உரோமங்களை விரித்துச் சிவிர்த்து உதறிக்கொண்டு தமதுபெரிதான கூட்டத்துடனே வந்தன.

வானி மிர்ந்து வளைந்தடல் கூனிரீள்
கானி மிர்ந்துவெண் கண்கள் சிவந்துவிண்
மேனி மிர்ந்துவந் துற்றடர் வெங்கடற்
போனி மிர்ந்து வரும்புலி கோடியே.

இ-ள். ஒருகோடி புலிகள் வால்கள் சிமிர்தலாய் வளைவுகொண்டு உடல்வளைந்து நீண்டகால்கள் சிமிர்ந்து வெளிறோடிய கண்களெல்லாஞ் சிவந்து ஆகாயத்தின்மேலே உயர்ந்து தாவிக்கொண்டுவந்து சேர்தலாய்க் கொலைத் தொழிலைக் கொண்ட வெப்பமான கடல்போல் உயர்ந்து வருவதாயின. எ-று. (கரு)

குளிறு மாழுகில் கூடிய வாடுமென்ப
விளிறு கன்றும பிழிகளும் பின்வர
வெளிறு தந்தக் கருகிற வெண்புகர்க்
களிறு கோடி சடிதுவந் துற்றவே.

இ-ள். சத்திக்கின்ற கருத்தமேகங்கள் கூடித் திரண்டனவென்னும் படி வீறிடுகின்ற கன்றானைகளும், பெணயானைகளும் பின்னே வர, வெண்பாணகொம்புகளும், கறுத்தநிறமும்வெண்ணிறமுமான முகத்திற புள்ளிகளுக்கொண்ட கோடியானைகள் விரைவிலேவந்து கூடின. எ-று.

கண்ணெ லாங்கனன் மண்டக் கடுவிட
மண்ணெ லாங்குதி கொள்ள மணிச்சுடர்
விண்ணெ லாம்வெயில் வீசிட வாய்பொந்
தெண்ணி லாவர வெங்கும்வந் தீண்டின.

இ-ள். கண்கள் முழுதும் நெருப்பெரிய, கடுமையான விடமருந்து பூமியெல்லாஞ்சிந்த, தலையிலுள்ள ரதரச்சோதியானது ஆகாயமுழுதும் ஒளிவீச வாயைத்திறந்துகொண்டு கணக்கில்லாத பாம்புகள் எவ்விடத்தி லும்வந்து கூடின. எ-று. (கௌ)

மான ஆடுகுபுல வாய்மறை வாங்கலை
யேன நான மேலிபெருச் சாரிபெய்
கான மேதி கரடிசெந் நாய்நரி
வான ரங்கட மாவிலை வந்தழீவே.

இ-ள். மான்கள் ஆமைகள் கடமைகள்-கானக்குதிரைகள்-தாவு கின்ற கலைமான்கள்-பன்றிகள்-புழுக்குளைகள்-எலிகள்-பெருச்சாளிகள்-

கச0 அரிச்சந்திரபுராணம் மூலமும் உரையும்.

மூள்ளம்பன்றிகள் - காட்டெருமைகள்-கரடிகள் - செந்நாய்கள்-நரிகள்-
குரங்குகள்-கடமாக்களாகிய இவைகளெல்லாம் வந்துகூடின. எ-று.

அழுங்கு-ஆமை. எய்-மூள்ளம்பன்றி. கடமா-காட்டிமிருகம். (கஅ)

தோதை பூவை சுகங்குக்கில் சக்கர
வாக நாரை மடவனங் கோகிலங்
காக மன்றில் சிவல்கவு தாரிபூழ்
வேக மோடு பறந்து விரைந்தவே.

இ-ள். மயில்கள் - நாகணவாய்ப்புட்கள்-கிளிகள்-செம்போத்துகள்-
சக்கரவாகப்புட்கள் - நாரைகள் - இளமையான அன்னங்கள்-குயில்கள்
காக்கைகள்-அன்றில்கள்-சிவற்காடைகள்-கவுதாரிகள்-காடைகள் ஆகி-
இவைகளெல்லாம் அதிவேகத்தடனே பறந்து விரைவாய்வந்தன. எ-று.

முந்தி வந்த முதிர்சின மாக்களும்
வெந்தி ரற்கொடு வேகத்த நாகமும்
பந்தி பந்தி பறவைத் திரள்களும்
வந்து வந்து முனியை வணங்கின.

இ-ள். முன்னேவந்த முதிர்ந்தகோடித்தைக்கொண்டமிருகங்
வெம்மையான சாமர்த்தியத்தையும் கொடித்தானவேகத்தையும் காண்ட
பாணைகளும் கூட்டங்கூட்டமாகவந்த பட்சிக்கூட்டங்களும்வந்து விசுவா
மித்திரரை வணங்கின. எ-று. (ச0)

தழைத்த புல்லுந் தழையுங் கனிகளும்,
விழைத்த நுந்தி வெருண்டு வெருண்டிகோ
ளிழைத்து நீள்வனம் வாழ்கின்ற வெம்மைநீ
யழைத்த திதென் றநுள்செய வேண்டிமே.

இ-ள். தழைத்திருக்கிற புற்களையும், இலைகளையும் கனிகளையும்
விரும்பித்தின்று பயத்தும் கோபித்தும் எங்கள் கொள்கைகளைச் செய்து
கொண்டு நீண்ட காட்டிலே சஞ்சரிக்கின்ற எங்களை நீர் வரச்செய்தது
இன்ன தற்காகவென்று எங்களுக்குச் சொல்லவேண்டும். எ-று. (சக)

என்று கூற முனிவ னியம்புவான்
குன்றுமேவு விலங்கின் குலத்துளி
ரொன்று கூறுவ னுண்டினி யானுமக்
கின்று நீர்செய் பணியென் றியம்புவான்.

இ-ள். என்று அவைக்கீள்சொல்ல, அதற்கு விசுவாமித்திரர் சொல்
லுகிறார். மலைகளிலே சஞ்சரிப்பதான மிருககூட்டமானவர்களை! நான்
உங்களுக்குச் சொல்வதொன்றுண்டு; அதையே நீங்களிப்போது செய்
யத்தக்க வேலையென்று சொல்லுகிறார். எ-று. (சஉ)

தாரின் மன்னு புயத்தரிச் சந்திரன்
பாரின் மன்னுயிர் பைம்பொழி றண்பயிர்

வேரி னோடுங் களைந்து விரைந்துநீர்
வாரு மென்று மறைமுனி யேவினான்.

இ-ள். துமாலேகளாலே நிரம்புதலான தோள்களையுடைய அரிச்சக்
திரனது நாட்டிலுள்ள பெரிதான ஜீவன்களையும், பசுமையான சோலை
களையும், குளிர்த்திருக்கிற புயிர்களையும் வேரோடழியப்பண்ணிச் சீக்
கிரத்திலே நீலங்களிங்கே வாருங்களென்று வேதமுனிவரான விசுவாமித்
திரர் சொன்னார். ஏ-று. (சக)

அக்க ணத்தி லிறைஞ்சி யருந்தவன்
பக்க நின்ற விலங்கும் பறவையுந்
திக்க னைத்துஞ் செறிந்து விரைந்துபோப்
புக்க வத்திரு நாட்டின் புறத்தெலாம்.

இ-ள். சொன்ன அந்தக்ஷணகாலத்திலே வணங்கிக்கொண்டு அரிய
தவத்தையுடைய விசுவாமித் திரர் பக்கத்திலே நின்ற யிருகங்களும், பட்
சிகளும் எந்தத்திலும் நெருங்கி விரைவிலேபோய் அந்த அழகிதான
கோசலநாட்டின் பட்டுமெல்லாம் போய்க்கூடின. ஏ-று. (சக)

வெள்ளை யானிரை வெம்புலி கோளரி
கோள்ளை யாடின கொல்லையுஞ் சோலையும்
வள்ளை சூழும் வயலும் புனங்களுங்
கிள்ளை தோகை கிளையொடு மொய்த்தவே.

இ-ள். முன்னே வெண்மையான பசுக்கூட்டங்களை வெவ்விய புலி
களும் சிங்கங்களும் கொண்ணுகொண்டு கொன்றுதின்றன. கொல்லை
களிலும் சோலைகளிலும் வள்ளைக்கொடைகள் படர்ந்திருக்கின்ற வயல்
களிலும் தினைப்புனங்களிலும் கிளிகளும் மயில்களுந் தவகள் கூட்டத்
தோடிபோய் மொய்த்தன. ஏ-று. (சரு)

அடர்ந்து மந்தியும் வண்டு மகன்கடர்
தொடர்ந்து செல்வன சோலைகள் பாழ்படப்
படர்ந்து யார்த பழுமரங் காய்மர
மிடந்தி ரிந்தன யானைக னெங்குமே.

இ-ள். மந்திரனும் வண்டிகளும் நெருங்கி அகனது பாலைவனமுத
லான இடங்களெல்லாம் ஒன்றையொன்று பின்றொடர்ந்து செல்வதா
யின. யானைகள் சோலைகளெல்லாம் பாழாகும்படி பட்டர்ச்சியாய் உயர்ந்
திருக்கிற ஆலமரங்கள், காய்த்தமரங் களிலைகளுள்ள இடமெல்லாம்
திரிதலாயின. ஏ-று. (சக)

முழங்கு நீர்த்தட முற்று முடைத்துநீர்
வழங்கு வண்டன் மடைகளுந் தூர்த்துராய்த்
தழங்கு சாலியுஞ் சாடித் தழைக்கொழிக்
கிழங்கு மாய்த்தன கேழற் றிரள்களே.

கசஉ அரிச்சந்திரபுராணம் மூலமும் உரையும்.

இ-ள். பன்றிக்கட்டங்கள், அலைகள் முழங்குகின்ற நீர்க்குளங்கள் முழுதும் உடைத்து, நீர்பாய்கிறேசேற்றையுடைய மடைகளையும் தூர்த்து, உரவி ஒலிக்கின்ற நெற்களையெல்லாம் அழித்து, தழைகளையும் கொடிகளையும் கிழங்குகளையும் அழிவுசெய்தன. எ-று. (சஎ)

காட்டு வாழ்கலை மான்கட மாமரை
நாட்டு வாழ்புனஞ் சேர நலிந்திட
ஓவாட்டு வாரை யொதுக்கினின் றேபருங்
கோட்டு வாரணங் குத்திப் பிளந்தவால்.

இ-ள். காட்டிலே சஞ்சரிக்கின்ற கலைமானும்-கடமாக்களும்-கான குதிரைகளும்-கூடி, காட்டிலேயுள்ள புனங்களையெல்லாம் அழிக்கும்போது ஓட்டவந்தவர்களை ஒதுக்கிடத்திலேகின்ற பருத்த கொம்புகளையுடைய யானைகள் குத்திப் பிளந்தன. எ-று. (சஅ)

இரவு காவ லிருப்பவ ரியாரையு
மரவுந் தேளு மரணையுங் கொன்றவால்*
கரவி னின்று புலியுங் கரடியும்
வரவ ரக்கொன்று மாக்களை மாய்த்தவே.

இ-ள். இராத்திரியிலே காவல் காத்துக்கொண்டிருக்கிற வீரர்களெல்லாரையும் பாம்பும் - தேளும் - அரணையும் கொன்றன. புலிகளும் - கரடிகளும் மறைவிடங்களிலே யிருந்து மனிதர்களைக்கிட்டிவரக்கொன்றழித்தன. எ-று. (சக)

மதந்த ருங்கரி மான்மரை வல்லுவி
ததைந்த தாமரைத் தண்வய லிற்புக
புதைந்து சேற்றினிற் புக்கவும் வேரறச்
சிதைந்த வுஞ்செழுஞ்செந்நெலும் வெண்ணெலும்.

இ-ள். மதத்தைச்சித்துகின்ற யானைகளும்-மான்களும்-மரைகளும்-பன்றிகளும்-நெருங்கின தாமரைமலர்களையுடைய குளிர்த்தவயல்களிலே போய்ப் புகும்போது, சேற்றிலே யழுத்திப்போன, சில செழுமையான செந்நெற்பயர்களும் வெண்ணெற்பயர்களும் வேரோடற்றழித்தன. எ-று.

நெற்ப சமபயா பற்றி நிமிர்தன்மா
பொற்பின் மன்னர் புயவலி யற்றநாள்
கற்பின் மாதர் கருங்குழல் பற்றினீள்
வெற்பின் மாக்கள் விசித்திடல் போன்றவே.

இ-ள். மிருகங்கள் நெல்லினது பசுமையான பயர்களை வாயினாலே கெளவிகொண்டு போகிறதானது, பெரிதான அழகுடனே கூடின அரசர்கள் தங்களுக்குப் புதுபலங்குலேந்த காலத்திலே, கற்புள்ளபெண்களுடைய கரிதான கூத்தலைப்பற்றி நீண்ட மலைகளிலுள்ள குறவர்கள் இழுத்துக்கொண்டு போகிறதபோலிருந்தன. எ-று. (ருக)

பண்டு போற்பழ னச்செழுஞ் சாலியை
யுண்டு போத வழக்கிய மாக்களைக்
கண்டு போய்க்கடி 'வோர்தமைக் கவ்விவே
கொண்டு போவன கோளரி யீட்டமே.

இ-ள். மூன்போலவே வயல்களிலுள்ள செழுமையான நெற்பயிர்
களைத்தின் று மிதித்தழிக்கிற மிருகங்களைக்கண்டுபோய் விலக்குகின்ற
வர்களுையெல்லாம் சிங்கக்கூட்டங்கள் வாயாலே கவ்விக்கொண்டு போவ
தாயின. எ-று. (இஉ)

இந்த வாறு நிகழ்ந்திட வேங்கியே
யந்த நாட்டி லனைவருங் கூடினா
வந்த யோத்தியின் மன்னனைப் போற்றித்தஞ்
சந்தனைப்படர் செப்பத் தொடங்கினார்.

இ-ள். அந்தநாட்டிலுள்ள எல்லாரும் இந்தப்படி முழுதும் நடப்ப
தற்குத்துக்கக்கொண்டு, கும்பலாகக்கூடிவந்துஅயோத்தியாபுரியிலுள்ள
அரிச்சந்திர மகாராசனைக்கண்டு துதித்துத் தங்கள் மனத்திலுண்டான
துன்பங்களைச் சொல்லித்தொடங்கினார்கள். எ-று. (இக)

என்ன பாவ மிதறகுமுன் கண்டிலே
மன்னர் மன்ன வுனத்து விலங்கினாற்
செந்நெல் கன்ன நினைப்புனந் தேம்பொழி
வின்ன வெண்ணில விற்பன வின்றென்றார்.

இ-ள். இது என்னபாவத்தினாலே இப்படியாயிற்றோதெரியவில்லை
இதற்கு முன்னானகாலத்திலே இவ்வாறுநடக்கநாகள்பார்த்தறியோம்.
ஓராசாதிராசனே! இப்போது காட்டிலுள்ள மிருகங்களாலே, செந்
நெல்லும்-கரும்பும் - தினைப்புனமும் - தேன்பொருநதின் சோலைகளும்
ஆகிய இவைகளுெல்லாம் அளவற்றவைகளா யழிந்துபோயின வென்று
சொன்னார்கள். எ-று. (இசு)

கலையு மானுங் கடமையு மேனமு
மலியுந் தண்பயிர் யாவையு மாய்த்தன
புலியும் பல்லமுஞ் சிங்கமும புக்குயிர்
நலியு மோட்ட நடந்தவர் தம்மையே.

இ-ள். கலைமான்களும் புள்ளிமான்களும் பன்றிகளுங்கூடி மிகுதி
யான குளிர்த பயிர்க ளெல்லாவற்றையுமிழிததன. புலியும் கரடிகளும்
சிங்கங்களும்வந்து ஆங்க மான்முதலியவைகளை ஓட்டப்போனவர்களை
யெல்லாம் கொல்லுதலாயின. எ-று. (இடு)

நீரை மாய்த்தன வாரண நீள்பயிர்த்
தூரை மாய்த்தன மான்மறைஞ்சுகரம்
வேரை மாய்த்தன மென்மயில் பைங்கிளி
சேர மாய்த்தன செந்நெற் கதிரையே.

கச்ச அரிச்சந்திரபுராணம் மூலமும் உரையும்.

இ-ள். யானைகள் நீர்க்குளங்களை யெல்லாம் அழிக்கலாயின. மான்களும் மரைகளும்பன்றிகளும்நீண்டபயிரின்வேரையெல்லாம் அழித்தன மிருதுவான மயில்களும் கிளிகளும் கூடிச் சிவந்த நெற்கதிர்கள் மூழுமையும் வேரோடழித்தாற்போல் அழித்தன. எ-று. (௫௬)

தின்று தின்று திரண்டபைங் கூழிலா
மொன்று மின்றி யுழக்கின வோட்டவே
சென்று சென்று செறிந்தவர் தங்களைக்
கொன்று கொன்று குனித்தன கோடியே.

இ-ள். இப்படித் திரண்டிருக்கிற பசியபயிர்களை யெல்லாம் தின்று தின்று ஒன்றுமில்லாமல் மிதிதழித்த மிருகங்களை ஒட்டித் தற்குப்போய்ச் கூடினவர்களை யெல்லாவும் கொன்று கொன்று குவித்திருப்பவைகள் கோடியுண்டு. எ-று. (௫௭)

அரிய னந்த மரவு மனந்தமல்வங்
கரிய னந்தங் கரடிய னந்தமா
நரிய னந்த நவியனந் தங்கொடு
வரிய னந்த மலிந்தன வந்தென்றார்.

இ-ள். சிங்கங்களும் அநேகம். பாம்புகளும் அநேகம். வெவ்வித யானைகளும் அநேகம். கரடிகளும் அநேகம். பெரிய நரிகளும் அநேகம். மான்களும் அநேகம். கொடிய புலிகளும் அநேகமாகவந்து எங்குமிருந்திருக்கின்றன.

மயிலுங் கிள்ளையும் பூவையும் வாவலுங்
சூயிலுங் காகமுங் கூகையு மன்றிலு
மயிலுங் காதையு மன்னமு மென்றுபேர்
பயிலுங் கூடப் பரவைய னந்தமே.

இ-ள். மயில்களும் கிளிகளும் நாகணவாய்ப் புட்களும் வெளவநல்களும் சூயில்களும் காகைகளும் கூகைகளும் அன்றில்களும் பலன்களைத் தின்பனவான காதைகளும் அன்னங்களும் என்று பேர்வழங்கு கின்றதான அந்த மிருகங்களுடனே கூடப்பட்டிகளும் அநேகமாயின. எ-று. (௫௮)

நாற்ற மேற்றுவந் தெமமை நலிந்திடத்
தோற்றி டுருலச் சூழ்வினை தன்னை
மாற்றி டாயெனின் மன்னவ வெங்களா
லாற்றொ ணுதென் றடிதொழு தேத்தினார்.

இ-ள். நாற்றம் பிடித்துக்கொண்டெவந்து எங்களை வருத்தஞ்செய்வதாகத்தோன்றின துன்பமான பாபங்களை நீ போக்காதிருந்தாயானால் அரசனே! எவ்களாலே இந்தத் துன்பங்கள் தாங்கமுடியாது என்று பாதம்வணங்கித் துதித்தார்கள். எ-று. (௬௦)

அங்கண் மானிலத் தன்னநன் னாடவா
தங்கள் வாய்மொழி கேட்டரிசு சந்திரன்

றிங்கள் சூடி திருவினே யாட்டினுக்
கெங்க ளாற்செய்வ தென்னென வெண்ணினான்.

இ-ள். அழகிய இடத்தையுடைய அந்த பெரிய வலகத்திலே நல்ல
தான கோசலநாட்டிலுள்ளவர்கள்மாத்நிரம் வந்து சொன்ன வார்த்தை
களைக்கேட்டு அ ச்சந்திரமகிராசன் சந்திரனைச்சூடினபரமசிவனுடைய
திருவினையாடல் இப்படியானால் எங்களாலே செய்யத்தக்க தென்ன
விரங்கின்றதென்று ஆலோசிக்கலானான். எ-று. (சுக)

அறைபு நன்றிரு நாடழி வற்றதற்
கிறையு மக்கிரண் டாண்டினுக் கில்லெனாக்
குறைவி லாகிதி கூறை யளித்துநீ
ருறையு மூர்தொறுஞ் செல்லுமென் றேறுகினான்.

இ-ள். ஒலிக்கின்ற கங்காசலம் பாயவதான இந்தத்திருநாடுஇப்படி
அழிந்ததற்காக அரசனுக்குக் கொடுக்கும்பகுதி உங்களுக்கு இரண்டு
வருஷத்துக் கில்லையாகக்கடவதென்றுசொல்லி, அவர்களுக்குக்குறைவு
தோன்றாமல் பொருள்களும் வஸ்திரங்களும் கொடுத்து நீங்களிருக்கு
மூர்களுக்குப் போங்கென்று சொன்னான். எ-று. (சு-)

வஞ்சனைக்காண்டம் - முற்றிற்று.

ஆட விருத்தம் - ௫௨௮.

உ

பரமபதிதுணை.

நா ன் க ர வ் து,

வேட்டஞ்செய்காண்டம்.

க லி வி ரு த் த ம்.

நிலவு காலு நெடுங்குடை மன்னவன்
புலவு வாய புலிமுதல் யாவையுஞ்
சுலவு தானை தொடர்தர வேட்டஞ்செய்
செலவு மேனிய செய்தி விளம்புவாம்.

இ-ள். சந்திரிகையை வீசுகின்ற நெடிதான வெள்ளைக்குடைய
யுடைய அரிச்சந்திர மகாராசனவன், இறைச்சியை வாயிலேயுடைய
புலிகள் முதலான எல்லாவற்றையும் வேட்டையாடிதற்குச் சூழத்தக்க
சேனைகள் கூடத்தொடர்ந்துவரப் போருதலான செய்கையை இனிச்
சொல்லக்கடவோம். எ-று. (க)

சொல்லு மென்னப் பணிந்தவர் சேறலும்
வெல்லும் வெம்படை வேந்த னமைச்சர்காள்
கொல்லு மிந்தக் கொடுவினைக் கென்செய்கோ
சொல்லு மென்னத் தொழுதவர் சொல்லுவார்.

இ-ள். குடிகளைப் போங்கொண்டு சொல்ல, அக்குடிகள் வணங்கிக்
கொண்டு போனவுடனே, வெல்லத்தக்க வெவ்விய சேனைகளையுடைய
அரிச்சந்திரமகாராசன், மந்திரிகளே! குடிகள் முதலானவைகளையெல்
லாம் கொல்லலான இந்தக் கொடியசெய்கைக்கு நான் என்னசெய்வேன்?
நீங்கள் சொல்லுங்க கொண்டு கேட்க, அம் மந்திரிகள் வணங்கிச்
சொல்லுகிறார்கள். எ-று. (உ)

கூட்ட லொருங் கோலும்வை வேலுநா
யீட்ட முன்கொடு கானகத் தெய்திரீ
வேட்டை யாடி விலங்கினு மாய்த்துயிர்
நாட்டை யோம்ப னலனெனக் கூற்றார்.

இ-ள். நீர், கூட்டமான வேடர்களும், அம்புகளும், கூரிய வேல்
களும், நாய்க் கூட்டங்களுக்கொண்டு காட்டுக்குப்போய் வேட்டையாடி
மிருகங்களை யெல்லாங் கொண்டு இந்நாட்டை ரட்சிக்கிறதே நன்மை
யென்று சொன்னார்கள். எ-று. (ங)

என்ற மைச்ச ரியம்பலு மன்னவ
என்று நன்றென நண்ணி மனக்கொடாக்

குன்ற வாணரைக் கூட்டிக் கொணர்கென
நின்ற தூதர் தொழுதப னீங்கினார்.

இ-ள். என்று மந்திரிகள் சொல்லுமளவில், அரசனானவன் நல்லது நல்லதென்று ஒப்பி மனத்திலேவேட்டையாடச்சம்மதித்து, மலைகளிலே வாழ்கின்ற குறவர் வேடர் முதலானவர்களைக் கூட்டிவாருங்களென்று சொல்ல, அதுகேட்டி அங்கே நின்ற தூதர்கள் வணங்கிக் கொண்டு வெளியே போனார்கள். எ-று. (ச)

சூடி- னூர்ந ஞையர்வரைக் கானந
நாடி- னூர்கணந் நாயக னுங்குநீர்த்
தேடி- னானென்று செட்டபலுஞ் சிற்சிலர்
கூடி- னூர்தூடி கொட்டின ரெங்குமே.

இ-ள். விரைந்து சென்றவர்களாய் உயர்ந்த மலைக்காடுகளெல்லாம் தேடிக்கண்டு நமதரசனானவன் உங்களை எங்கேயென்று தேடிதலானா னென்று சொல்லுமளவில், சிலசில பேர்கள் எவ்விடத்தும் கூடிப் பம்பைகளை முழக்கினார்கள். எ-று. (சு)

அந்த வேலை யருஞ்சரம் யாவினுங்
கந்தன் மேவு குறிஞ்சித் தடத்தினுங்
குந்தம் வேல்சிலை கூன்குணில் கொண்டவன்
வந்த வேடர் வரவு விளம்புவாம்.

இ-ள். அப்படிக்கொட்டின பம்பைத் தொனிகேட்ட அப்போதே அருமையான பாலிலிவங்க ளெல்லா வற்றிலும், முருக னிருக்கின்ற குறிஞ்சிலக்காட்டிலும் நின்று கையீட்டி - வேல் - வில்-வளைதடியாகிய ஸவகளைக்கொண்டு அங்குவந்த வேட்டைக்காரர் வருகிறதைச் சொல்லு கிறோம். எ-று. (சு)

ஆழ்சீர்க்கழிநெடிவடி யாசிரியவிருத்தம்.

பீலிகட்டியதன் மீதுமொய்த்தொளிநிறங்குசெட்டைகளனைத்தூரீள்
மாலையிட்டுவளர்குஞ்சிதுஞ்சநெல்வருந்திறுக்குமலாகுடியே
காலினிற்றொடுசெருப்பணிந்துகழல்கட்டிநீடுழைநங்கனவ
வேல்பிடித்துடலம்வேவ்வுரும்பிடவிரைந்துவந்தனரனந்தரே.

இ-ள். மயிலிறகுகளாலேசெய்த சீராவைஉடம்பிலேதரித்து அதன் மேலேநெருங்கி ஒளிவிளங்குகின்ற இறகுகளைஇருபுத்திலுங்கொண்டு, (மயிலென்று தோற்ற) நீண்ட மாலையுமணிந்து, வளர்கிற் தலையிலே தங்குவதாக நெற்கதிரும் மலர்த்து வருவதான காக்கணம் பூவுஞ்சூடி, காலிலே போடத்தக்கசெருப்பும் போட்டுக்கொண்டு, வீரக்கழல்களுங் கட்டி, நெடிதான தடிமுதலிய வாத்தியங்களு முழங்கக், கூர்மையான வேல்களுக்கொண்டு உடம்பெல்லாம் வேர்வையுண்டாக அநேகர்கள் அகிசீக்கிரத்திலேவந்தார்கள். எ-று. (எ)

கசுஅ அரிச்சந்திரபுராணம் மூலமும் உரையும்.

கொலைபெடுத்தசமனுறைவதற்குரியகூடெனத்தகையதூணியிற்
கலைபெடுத்தபிறையணையமுத்தலையகணைநிறைத்துவார்மார்பினில்
மலைபடுத்தணையபுயமணைத்துறுகவார்விசித்துவருகாரெனச்
சிலையெடுத்துவிழுகனலெழக்கடிதுசென்றவேடுவரனந்தரே.

இ-ள். கொலைத்தொழிலுக்கொண்ட மூனிருக்கிறதற்குத் தகுந்த
கூடென்று சொல்லத்தக்க அம்புக்கூட்டிலே, எட்டுக்கலைகளைக்கொண்ட
சந்திரனையொப்பான பாணங்களும், மூன்று தலையையுடைய பாணங்
களும் நிரப்பிக்கொண்டு, விசாலமான மார்பிலும் மலைகளைச் சுமப்பது
போலான தோள்களிலும் (பொருந்த) சேர்த்துத், கோற்சட்டைகளை
யிறுக்கிப் போட்டுக்கொண்டு, கையிலே வில்லுங்கொண்டு கண்களிலே
நெருப்புத்தோன்ற நடந்துவருகிற மேகம்போல் விரைந்துவந்த வேடர்க
ளனே கர்கள். எ-று. (அ)

மணிலமொத்தாலகறைநிறைத்தபலகவசமிட்டுவெகுதுவசரா
புணரிமாரிர்க்கரடிமதகரித்திரங்குன்புலிமுதற்கிரியினாவவாய்க்
கணிலெதிர்த்தவைகன்கரவினுற்றவைகடுணிபடக்குருவிநெபரியுமக்
குணிலெடுத்துலகநிறையவந்தனர்க்கு கோடி கோடி கொலைவேடரே.

இ-ள். கோடானுகோடி கொலைத்தொழிலுச்செய்கின்றவேடர்கள்,
சங்குகளுந் தொப்பான பலகறைகளை நிரப்பியிருக்கிற பல்விதமான
சட்டைகளுமணிந்து, அநேகவகோடிகளையுடையவராய் அழகியமயிரகளை
யுடைய கரடிகள்-மதயானைக்கூட்டங்கள்-புலிகள் - பன்றிகள் முதலான
அளவிலாவாகிக் கண்ணிலே தோன்றினவைகளும், மறைவிலே யிருக்
கின்றவைகளும் துண்டங்களாகும்படிக்கோபித்து வீசுகின்ற குறுந்தடி
களுங்கொண்டு அந்த நாடெல்லாம்நிரம்ப வந்தார்கள். எ-று. (ஆ)

வென்றிமத்தகமதந்தளிற்றுநெடுவெண்மருப்பில்லினோமுத்தமுங்
குன்றிமுத்தநிறைபொக்கவைத்தகன்கோவைமார்பினிடைதாழவே
பன்றியிற்பருமருப்பிணைத்தெதில்பயின்றகண்டுகையணிந்துயிர்
கொன்றுதின்பதுவிரும்பிவந்தனர்குடாரவேடரொருகோடியே.

இ-ள். கோடரிகையிலேகொண்டஒருகோடிவேடர்கள்வெற்றியைக்
கொண்ட மத்தகத்தோடுகூடின மதயானைகளினுடைய நீண்டவெள்ளிய
கொம்பிலுள்ள முத்துகளும், குன்றிமணிகளும் வரிசையாகச் சரிக்குச்
சரியாகக் கோத்திருக்கிற கனமான கோவைகள் மார்பிலே தொங்க,
பன்றியின் கொம்புகளை அத்துடனே சேர்த்து அழகு பொருந்திய
கண்டுகையாக அணிந்து, உயிர்களைக்கொன்று தின்கிறதையே விரும்பி
வந்தார்கள். எ-று. குடாரம் - கோடாரி. (க)

பாசமிற்றிடவிசித்தசங்கிலிகள்பற்றறத்தமி லழன்றுவெம்
பூசலிட்டனலெனச்சினத்துறுபுணர்ச்சியின்மிருமுணர்ச்சியாய்க்
கேசரிக்குருளையென்னவூளையில்கிதைவோதைதிசைநாலினும்
விசமுற்செலெருக்கமுற்றுவருவெண்ணங்குசுத்கோடியே.

இ-ள். கட்டின கயிறு அற்றுப் போகவும், பூண்ட சங்கிலிகள் பொறுத்து விட்டுப் போகவும், தங்களுக் குள்ளே கோபங் கொண்டு வெவ்விதானு கூச்சலிட்டு நெருப்புப்போற் கோபிகதுக் கூடுகின்ற புணர்ச்சியிலே மிகுந்த நினைவுள்ளவைகளாய்ச் சிவகக்குட்டிகள் போல் ஊனாயிடுகிற பாட்டோசையானது நான்கு திகிலுங்கேட்க நெருக்கக் கொண்டு முன்னேவருகிற வெள்ளைநாய்கள் நூறுகோடி. எ-று. (கக)

அந்தரத்திடியெனக்குரைத்து முத்திராழிபோலு வாடிவார்த்துத் தந்தரத்திதருகின்ற ரப்பிரிஞ்சான்மடக் பெய்திராதிவியே தந்தமிற்கதுவுகொண்டுபல்லதயங்கவெங்கனறடங்குணற் சிந்திடச்சருவி முன்கதிந்துவருசெஞ்சுணங்குசுதகோடி யே.

இ-ள். ஆராயத்திலுண்டாகும் இடிபோற்குலைத் துழாநாதகடலைப் போலுறுமி தோல்வாரானது பெரியகழுததிலே இறுகும்படி நின்று அத்தட்டி இரண்டு கால்களையு மடக்கிக் கொண்டு முன்னே பாய்ந்து தங்களுக்குள்ளே வயிரவகொண்டு அநேகங்கள் விளங்கவும், வெப்பமான நெருப்பு பெரிய கண்களிலே சிவதும்படி சாடைகண்டு முன்னே வேகக் கொண்டுவருகிற சிவப்புநாய்கள் நூறுகோடி. எ-று. (கஉ)

வெண்ணை பங்கவடிக்கண்டைவாரெழில்விளங்குவெங்கனறடங்குணற் தண்டாடகிண்கிண்சிலம்புநின்றெழிலிதழங்கிடுங்கடிபயதா... ன்ருந் துண்டவெண்பிறையிரண்டுநின்றெழிநூலங்கவெட்டெரி நூமாகவே மண்டலங்குழியவந்தருளிபலவண்ணமுள்ளசுதகோடியே.

இ-ள். வெண்ணையங்களும், பலகதகளும், மணிகளும், தோல் வாரிலே அழகுதோன்ற அணிந்தவெவ்விதான கணம்பொருந்தியகழுத்து களும், தண்டை-கிண்கிண்சிலம்பு ஆகிய இவைகள் நிலைகொண்டு ஓசை முழங்கும்படியான கடினமாகிய கால்களும், துண்டமாகிய வெள்ளைச் சந்திர நிரண்டுபோலிருந்து முன்னே விளங்குகின்ற சிவகப்பற்களுக் சோன்ற பூரி பள்ளமாகவந்த பலந்தகளையுடைய நாய்கள் நூறுகோடி.

வால்சுருண்டுநுனிவாய்வார்த்துது மாற்பகன்றிடைசிறுத்தவெந் மேலுயர்ந்தணிசிரமபருத்துநெடுவீரவா... னெயிரிலங்கிட நாலுகின்றமணியூரமென்றுநெடுநாநிமிர்ந்து துளிதாழவே காலுயர்ந்துகிர்விளர்த்துமொய்த்துவருகரியநாய்கள் சுதகோடியே.

இ-ள். வாலானதுசுருண்டும், நுனியானது நீண்டும், பெரியமார்பா னது அகன்றும், இடிப்பு சிறுததும், முதுகுயர்ந்தும், அழகான தலை பருத்தும், நீண்ட வீரவார்போற் சிவகப்பற்கள் விளங்க, சொங்குகின்ற மணிமால்களைக்கடிசது மென்றுகொண்டு நெடியநாக்கு நீண்டும் இளைப் புத்தோன்றக் கால்கள் உயர்ந்து நகைகள், வெளுத்து நெருங்கிவருகின்ற கருநாய்கள் நூறுகோடி. எ-று.

நுனிவாய் என்பதற்கு, முன்வந்த முகமெனக் கோடலுமாம். (கச)

தரு0 அரிச்சந்திரபுராணம் மூலமும் உரையும்.

நிலைபெயர்ந்துலவுரீலமால்வரைகணிகரெனப்பிடரினுநிறீஇத் தலையிறக்கியகல்வாயில்வெண்ணுரைதயங்கநாமுழுமிறங்கவே யலையெழுஞ்சலதிபொலியெனக்கதறியணிகரும்பகடிமுக்கநீர் வலைகளுந்திரையும்வாரும்வன்கயிறும்வந்தவன்சகடனந்தமே.

இ-ள். தங்கள் நிலைகளைவிட்டுச் சஞ்சரிப்பனவான நீல்மால்வரை களை ஒப்பென்னும்படி, பிடரியிலே துகத்தடியை நிறுத்தித் தலையைத் தாங்கிக்கொடுத்து அகன்றவாயிலே வெள்ளைதுரைகள் விளங்க நாக்கு முழிநின்றொங்க அலைகள் கிளருகின்ற கடலோசைபோல் முழங்கி அழ கிய கறுத்த எருமைக்கடாக்க ளிழுத்துக்கொண்டெவர நீண்ட வலைகளும் திரைகளும் தோல்வார்களும் வலிதான கயிறுகளும் கொண்டெவந்த வலிய பண்டிகள் அநேகங்கள். எ-று. (கரு)

இமையமந்தரமுதற்றடங்கிரியுமிதனிடைப்படுசுரங்களு, மமையுமவேடுவரனந்தகோடியரணைந்துமேருவரையன்னதோர், சமையமண்டபநிறைந்திருந்ததிரிசங்குமைந்தனைவணங்கியே, பெமையழைத்தபணிவிடையுரைத்தருள்கவென்றுமணியிசையிறஞ்சினார்.

இ-ள். இமையகிரி மந்தரகிரி முதலான பெரியமலைகளிலும் இந்த மலைகளுக்கூடுவிலுள்ள பாலைவனங்களிலும் சஞ்சரிக்கின்ற அநேகங் கோடி வீரர்கள் வந்து, மேருமலைபோல்வதான ஒருவகைச் சாமண்டபநிரம்பக் கொலுவிருந்த திரிசங்குபுத்திரனான அரிச்சந்திரமகாராசனைக் கண்டெவ்வுங்கி, எங்களைவரவழைத்த பணிவிடைக்கு உத்தரவு கொடுத்தருளவேனுமென்று பூமியிலேபடியு வணங்கினாந்த். எ-று. (1)

சிங்கமாண்புலிபன் நிமான்மரைதிரண்டணைந்துதிருநாடெலா மெங்கணும்பரவிவந்துதன்பிரியாவையுங்கெடவழித்தலா லங்கவற்றைவதைசெய்வதற்குமைபழைத்தனக்கடிதுசென்மெனா வுங்களுக்குதவியாகயாம்வருதலுண்டெனப்பலவுணர்த்தினான்.

இ-ள். நமது திருநாடு முழுதும் சிங்கங்கள் - யானைகள் - புலிகள் - பன்றிகள் - மான்கள் - கானக்குதிரைகளாகிய இவைகளெல்லாந்திரண்டு கூடி பரவிவந்து குளிர்த பயிர்களெல்லாம் நாசமாகும்படி அழித்த தனாலே அவைகளைபெல்லாம் கொல்லுதற்காக உருளை வரவழைத்தேன்; நீங்கள் சீக்கிரம் போங்கென்று சொல்லிப் பின்னும் உங்க ளுக்குதவியாக நானும் சேனைகளுடனே வருகிறேனென்று பலவகைய வார்த்தைகளுஞ் சொன்னான். எ-று. (கௌ)

முன்னடக்கவெனவாடையாபரணமுற்றும்வேடுவர்தமக்கவித் தன்னவர்க்குவிடைநல்கிமண்டபமகன்றுபோனபிணைம்ச்சரைச் சென்னெறிப்படவிரைந்துநீர்நமதுசேனையோடினிதுசென்மெனாதன்னகத்திடைபுகுந்துகற்புடையதையல்லவாகுமிடமெய்தினான்.

இ-ள். வந்திரா பரணங்கள் முழுதும் அந்த வேட்களுக்குக் கொடுத்து முன்னே போங்கென்று உத்தரவுசெய்து அவர்கள் அந்தச்

சமைய மண்டபத்தைவிட்டுப் போனபின்பு, மத்திரிகளைப்பார்த்து நீங்கள் நம்முடைய சேனைகளுடனே போகும் வழியே சுசமே விரைந்து போங்களுென்று கூறி, தன் பதிவிரதா சிரோமணியான சத்திரவதியிருக்குமிடமாகிய அரண்மனைக்குள்ளே போனான். எ-று. (கஅ)

கரியகாழகம்விரித்துடுத்துவரிகவசமிட்டுமணிமுடிதரித்தரியவெற்றியுடைவாளயிற்சரிகையரையமுத்துவயிரவிதரும் பெரியபொற்சிலையெடுத்துவாளிபலபெய்ததுணிமுதுகொத்தவே தெரிவையர்க்கரசியுடன்வரக்கடிதுசென்றுதேரின்மிசையேறினான்

இ-ள். நீலச்சல்லடமும் நீலவஸ்திரமும் விரித்து உடுத்திக்கொண்டு, இறுகலாகக்கட்டிகிற கவசமும்போட்டி, ரத்தநீர்மூஞ்சூட்டி, அருமையான ஜயத்தைக்கொண்ட உடைவாரும் - வேலும் - பாவரும் - இடையிலேகட்டி, காளிகொடுத்த பெரிதான பொன்மயமாயிருக்கிற வில்லுங் கொண்டு, அம்புகளநேக மடங்கக்கொண்டிருக்கிற கூடும் முதுகிலே பொருந்தக்கட்டி, பெண்களுக்கரசியான சத்திரவதிகூடவர, விரைவிலே போய்த் தேரின் மேலேறினான். எ-று. (கக)

கோளொழுந்தவெனவந்தொழுந்தனகுடைத்திரட்கடையுத்தினில் நாளொழுந்தகடல்போலவங்கனுநடந்தமன்னவாற்பெரும்படை வாளொழுந்தசுடரெண்டிசாமுகமறைத்தமாமுகினெருங்கியே தூவளிழுந்தனகயங்கள்சென்றன தூரங்கமுந்துறநடந்த

இ-ள். கிரகங்களெல்லாம் ஒருசேரக்கடினாற்போல் குடைக்கூட்டங்கள் வந்துகடின. யுகமுடிவிலே பொவகுகின்ற கடல்போல் அரசர்களுடைய பெரிய சேனைகள் எங்கும் நெருங்கி நடந்தன. கறுத்த மேகங்கள் நெருங்கிக்கொண்டு சூரியன் எட்டுத்திக்கிலுந் தோன்றாமல் மறைந்தன. அந்தச் சேனாதுளிகள் கிளம்பின. யானைகளுஞ்சென்றன. குதிரைகளு முன்னேநடந்தன. எ-று. (உ௦)

கோடகந்தருவிலாழியங்கரடகுஞ்சரந்தருவிலாழியு மாடகக்கவரியுஞ்செறிந்துபகிரண்டகோளமுமறைந்திட மாடவீதிகள்கடந்துசெம்பொன்மதில்வாயில்விட்டகலநண்ணியே வேடர்சேனையொடுகடினமுதவேலைமைக்கடலில்வீழ்தல்போல்.

இ-ள். குதிரைவாயிலே வருகிறதூரையும், மதத்தைச்சிந்துகின்ற யானைவாயிலே வருகிறதூரையும், பொற்காம்புள்ள சாமரங்களும் நெருங்கி வெளியிலுண்டான அண்டகோளமு மறைந்துபோம்படி உயர்ந்திருக்கிற மாடவீதிகளைக் கடந்துபோய், செம்பொன்மயமான மதிலையுடைய கோட்டைவாயிலையும் விட்டுத் தூரப்போய், பறக்கடலானது கருங்கடலிலே போய்க் கலப்பதுபோல் முன்னென்ற வேடர்கள் சேனைகளுடனே (அரசன்) போய்க் கூடினான். எ-று. (உ௧)

சிலையெடுத்தபுயமன்னனைத்தொழுதுசென்றுவேடுவார்பரந்துரீ ளிலையெடுத்தமலர்வா ளியும்வயலுமக மும்பொழிலடங்கலும்

கதிரை அரிச்சந்திரபுராணம் மூலமும் உரையும்.

வலைபெடுத்தருகுதினைவளைத்துமணிவாரொழுக்கியிடைகூடுவெனக் கலைபுழைத்திராகரங்கடமைபன்றிபுலிகரடி கோள்கரிகலந்தவே.

இ-ள். வில்லைக்கொண்ட தோள்களையுடைய அரிச்சந்திர மகாரா சனை வணங்கிக்கொண்டுபோய் வேடர்கள் எவரும் பரவுதலாய் நீண்ட அலைகளைக்கொண்ட தாமரைக்குளங்களிலும், - வயல்களிலும் - அடிகளிலும் - அழகிய சோலைகள் முதலான எல்லா இடங்களிலும் வலைகட்டிப் பக்கத்திலே திரையும் வளைத்து மணிவார்களையும் ஒழுக்காகச்சேர்த்து அவ்விடங்களிலேநின்று கூடுவன்று மிருகங்கள் போலோசைகாட்ட, உடனே கலைமான் - புள்ளிமான் கூட்டங்களிலும், கடமைகளும் - பன்றிகளும் - புலிகளும் - கரடிகளும் சிங்கங்களும் வந்துகூடின. எ-று. (1)

ஏனென்குபுலியானிசிங்கமதயானைசம்புழைபுல்வாய்மரை நானமோரிகடமாவழுங்கிரலைநாவிபூகமெலியாகணில் கானமேதிவரையாடுமபுமுயல்கால்விசைத்திடைகலந்தன வானகத்திடைபறந்தெழுந்தபலவன்சிறைப்பறவைவார்க்கமே.

இ-ள். பன்றிகள் - கரடிகள் - புலிகள் - யாளிகள் - சிங்கங்கள் - மதயானைகள் - நரிகள் - மான்கள் - புல்வாய்கள் - மஜரிகள் - சவ்வாதுபூனைகள் - ஓரிகள் - கடமைகள் - ஆமைகள் - கலைமான்கள் - புழுகுபூனைகள் - கருங்குரங்குகள் - டீலிகள் - காட்டுப்பசுக்கள் - அணில்கள் - காட்டுருமைகள் - வரையாடுகள் - உடுமபுகள் - முயல்கள் - கால்வேகவகொண்டு அவ்விடத்தே வந்துகூடின. பலவகையான வலியசிறையுடைய பட்சிக் கூட்டங்கள் ஆகாயமார்க்கத்திலே பறந்துவந்துகூடின. எ-று. (உக)

வட்டமாகவரிவிற்துணித்துவயமன்னரிட்டபலவன்சரம் பட்டமாவின்மவிழுந்துமுன்றுடல்பதைத்திறந்தனவனந்தமாற் றெட்டவேல்குணிலெறிந்துவேடுவர் துணித்தமாவின்மனந்தமால் விட்டஞானிகள்கடித்திழுத்திடவிழுந்தமாவின்மனந்தமால்.

இ-ள். வெற்றிகொண்ட அரசர்கள் வளைவாக நீண்ட வில்லைவளைத்து எய்த வலிதான அம்புகள் பட்டமிருகக்கூட்டங்கள் விழுந்துமுன்று உடம்புகள் பதைபதைத்துச் செத்தவைகளானேகம். வேடர்கள் கையிலே கொண்ட வேல்களையும் - வளைதடிகளையும்வீசி துண்டுசெய்த மிருகங்களானேகம். இவ்வேடர்கள் விடுகின்ற நாய்கள் கடித்திழுக்கவிழுந்த மிருகங்களானேகம். எ-று. (உச)

தண்டலைப்படுவிலங்கினிற்படுசரங்களுந் துணிசிரங்களுந் [ம் திண்டிற்றற்குமார்மண்டலத்தலைவர் செங்கையிற்செறிவினலுண்டையு விண்டலத்திலுயர்வன்சிறைப்பறவைமீதுபட்டுயிரிழந்துபோய் மண்டலத்திலிடமின்றியெத்திசையும்வந்துவிழ்வனவனந்தமே.

இ-ள். காட்டிலேயுள்ள மிருகங்கள்மேலேபட்ட அம்புகளும், அறு பட்டதலைகளும் மிக்கவலிமையையுடைய வீரர்களும், மண்டலவீரர்களும், சிவந்தகையிலேகொண்ட வில்லினுண்டைகளும், ஆகாயத்திலுயர்ந்து

பறக்கின்ற வலிய சிறகுகளுடைய பட்சிகள்மேலேபட்டு உயிர்நீங்கின வாசிப் பூமியிலே எத்தத்திக்கிலு மிடமில்லாமல்வந்து விழுவன அநேகம்.

வேல்கள்பட்டவொரு கோடி.கோடி.விதலில்லுமிழந்தசுடுபல் கொடுங், கோல்கள்பட்டவொரு கோடி.கோடியெ.நிசுணில்கள்பட்ட வொருகோடி.தேர்க், கால்கள்பட்டவொருகோடி.கோடியெ.நிகவணு மிழந்தபலகற்கள்பட், டோலமிட்டவொருகோடி.கோடி.சிலையுண்டை பட்டவொருகோடியே.

இ-ள். வேல்கள்பட்டு விழுவன ஒரு கோடானுகோடிகள். பலங் கொண்ட வில்லினின்றும் விடுகின்ற சுடுவதான வெவ்வித அம்புகள் பட்டுவிழுவன ஒரு கோடானுகோடிகள் வீசுகின்ற வளைசடிகள் பட்டு விழுவன ஒருகோடிகள். தேவருருள்கள பட்டுநசுங்குவன ஒருகோடானு கோடிகள். வீசுகின்ற கவணினின் ஈடுந் செல்லுகிற பலகற்கள்பட்டுச் சத்தித்துக்கொண்டு விழுவன ஒரு கோடானுகோடிகள். வில்லுண் டைகள் பட்டுவிழுவன ஒருகோடிகள். எ-று. (உசு)

துடைகளற்றனசிரங்கள்பற்பல.சுணிர்த்துவிழ்ந்தகைதுமிழந்தன விடைகளற்றகுடரோடி.புற்றனவெழுந்ததாவமுடியற்றன நடைகளற்றனநிணந்தெறித்தனநரம்புமுனைகள்சுழன்றன கடையுதத்திலெழுக்கடலெனக்குருதிககனமீதுறவெழுந்தன.

இ-ள். அநேக மிருகங்கள் துடைகளறுபடலாயின. தலைகளனே கங்களாகத் துணிபட்டு விழலாயின. சைகளறுபடவாயின. குரங்கு கள் இடுப்புக் ளறுபடலாயின. ஒடியோடிக் குடல்க ளறுபடலாயின. எழுந்த தாண்டுகிற கால்கள றுபடலாயின. நடைகளேயந்தன. கொழுப் புகள் சிந்தின. நரம்புமுனைகளும் சிந்தின. இப்படியாகும்போது யுக முடிவிலே பொங்குகிற கடல்போல் ரததசலம் ஆகாயத்தை யளாவும் படிப் பொங்கியது. எ-று. (உஎ)

அலினுடற்களிறுநனிமடிந்துபிடியகல்வதற்கும்வழியற்றன புலியுடன்கரடியுழைமடிந்துகலைபோவதற்குமவகையற்றன யெலியெழுங்கணிலிறந்திறந்துமுயலேகுதற்குமிடமற்றன வலியசிங்கமுடனூளியிற்றுமரைவருவதற்குநெறியற்றவே.

இ-ள். இருள்போலவதான சீரீரத்தையுடைய யானைகள் மிகவுஞ் செத்து பெண்ணானைகளோடுவதற்கும் வழிகளில்லையாயின. புலிக ளுடனே கரடிகளும்—மான்களும்மீறந்து கலைமாடுகெதற்கு இடமில்லையாயின. எலிகளும்-ஆமைகளும்-அணில்களும் செத்துச்செத்து முயல் போகுதற்கு இடமில்லையாயின. வலிமைகொண்ட சிங்கங்களுடனே ஆளிகளும்மீறந்து மரைகள் செல்லுதற்கு வழியில்லையாயின. எ-று. ()

பட்டபட்டவைபெடுத்துவேடுவார்பருத்தகட்டைகளடுக்கியே சுட்டசுட்ட தசைதின அதின்றுறுசுணங்கினம்பலபிணங்கவே

௧௫௪ அரிச்சந்திரபுராணம் மூலமும் உரையும்.

மட்டறப்பருகியிட்டளித்திலர்மடுக்களிற் புனலருந்தியே
யிட்டமலைபுனைமன்னர்மன்னவணிருந்தசூழலிடையெய்தினார்.

இ-ள். அப்படிச் செத்துக்கிடக்கிற மிருகங்களை வேடர்கள் எடுத்துக்கொண்டுபோய், பருத்த விறகுக்கட்டைகளடுக்கி அவற்றைச்சுட்டு மாமிசங்களைத்தின்று (மீண்டு மீண்டும் நாட்டுக்குப்போவதாகக்) கள்ளையுமிகக்குடித்து (அந்தவெறியினாலே) தம்முடன்கூட உறுமிக்கொண்டு நிற்கிற நாய்க்கூட்டங்களுக்கும் (மாமிசம்) கொடாமல், குளங்களிலே போய் விடாய்கொண்டு நீரைக் குடித்துக்கொண்டு சத்தோஷமாக மாலைபுனைந்த ராசாதிராசனான அரிச்சந்திரனிருக்குமிடத்திற்கு வந்தார்கள்.

இவ்விடத்திலாவிலங்கிறந்தவெறிவேல்பிழைத்தும்வலைபீறியும் வெவ்விடங்களைகடப்பியுஞ்சிலவிலங்குபோனவுளவாயினு மவ்விடத்தினினடப்பிதோவடவிடாகுவதோநகரியனைவதோ வெவ்விடத்தினிசூசேர்துமென்றவாவிளம்பரன்னவனியம்புவான்.

இ-ள். (ஐயனே!) இந்தக் காட்டிலுள்ள மிருகங்களெல்லாமிறந்து போயின. இனிநாகுகளெறிந்த வேலுக்குததப்பியும் வலைகளைக் கிழித்துக்கொண்டும் வெப்பமான விஷசலமூட்டின அம்புகளுக்குத்தப்பியும் சில மிருகங்களோடிப்போனவைகளுள்ளன. ஆனாலும் நாங்கள் அவைகளோடிப்போன இடங்களுக்குப்போகிறதா? அல்லது நாங்களிருக்கிற காட்டுக்குப்போகிறதா? அயோத்தியாபுரிக்குக் கூடவருகிறதா? மற்றெந்த இடத்துக்குச் செல்வனே போகிறதென்று அந்த வேடர்கள் கேட்க, அதற்கு அரிச்சந்திரமகாராசன் சொல்லுகிறான். எ-று. (௩௦)

சென்றசென்றதிசைதோறும்யாமினிதுசென்றுதிண்டிறல்விலங்கெலாங், கொன்று கொன்றவை முடிந்த பின்வருக லாகுமுன்னிய குறிப்பெனக், கென்றுதேரின்மிசையேறியேயிறைவனைகலுங்கழ லிறைஞ்சியே,நின்றவேடுவர்பெரும்படைத்திரணெருங்குகானிடை பரந்தவே.

இ-ள். மிக்கபலத்தையுடைய அந்த மிருகங்களெல்லாம் போகின்ற திசைதோறும் நாமும் ஐயங்கொண்டுசென்று, அவற்றைக்கொன்று யாவும் இறத்தின்பு வரத்தகும்; இதுவே நான்கொண்ட கருத்தென்று அரசன் தேரின்மேலேறி செல்லும்போது, கூடநின்ற வேடர்களுடைய பெரிதான சேனைக்கூட்டம் அந்த மருக்கமான காட்டிலே எங்கும் பரவின. எ-று. (௩௧)

அரிபிளந்தகரிபிளிறுமோசையிலையறிதுமென்றணுகியடர்குவார் கரிகவர்ந்ததிரன்விவிலினன்கனிகழன்றவென்றவெண்ணுங்குவார் வரிநெடும்புலிபிடித்திடக்கதறுமானெனச்சிலைவணக்குவார் [ர். பருமண்தகிழியவுழுவவோதையிலையன்றியென்றவன்ஈடதுன்றுவா

இ-ள். சிங்கங்கள் கொல்லலான யானைகள் சுத்துகிற ஓசையாகிய இவ்வித குறிப்புகள் தெரிந்தகொண்டு போவேமென்று கிட்டி நெருங்

குவார்கள் ; யானைகளுண்ட திரட்சியான விளவிலுடைய நல்லபழங்கள் பெய்துகிடக்கின்றனவென்று அவ்விடங்களிலே நெருங்கிச்செல்வார்கள் ; வரிகளையுடைய நீண்டவேங்கைகள்பற்ற அவற்றின்வாயிலகப்பட்டு மான்கள் தத்துகின்றனவென்று வில்லைவளைப்பார்கள் ; பருத்த மணற்றரைகள் பள்ளமாகக்கிண்டுகின்ற பன்றிச்சத்தங்க ளிவையென்று அவ்விடங்களிலே நெருங்குவார்கள். எ-று. (௩௨)

குருகலம்புனைவியிதுதடாகமிதுகுஞ்சரங்கள் கரமொண்டுநீர் பருகுகின்றவொலியிதுவெனக்கடிதுபற்றுவார்நெடி அகற்றுவார் சருகலம்புமொலிசெவியு னார்ந்திரலைதானெனக்கடி அநாயுவார் முருகலர்ந்தபொழிலைவதாகமெனமுந்தாவார்பகிச்சிந்துவார்.

இ-ள். வெள்ளைக்குருகுகள் சத்திக்கின்ற சத்தமிது ; குளமிது ; யானைகள் துதிக்கையினாலே நீரை மொண்டிருமிக்கிற சத்தமிதுவென்று விரைவிலேபோய்த தொடருவார்கள் ; அங்கமாகச் சூழ்வார்கள் ; மரச்சருகுகள் 'காய்ந்தொலிக்கிற ஒலியைக் காதினால்கொண்டு இரலைமாறேசையிதுவென்று விரைவிலே தாண்டிச்செல்வார்கள் ; மணம் விரிகின்ற சோலையிலே ஆவிகம் சஞ்சரிக்கின்றதென்று மூன்னே செல்லுபவராய் அம்புகளை விடுவார்கள். எ-று.

மறை - ஆவிகம் - காண்குதிரை இவை ஒருபொருள். ஆவிகம், ஆகமேன நின்றது நடுக்குறை. (௩௩)

மயின்முழக்கமிதுகிரிமுழக்கமிதுவாருமென்றுசிலதேராவார் குயின்முழக்கமிதுசிவன்முழக்கமிதுகூடவாருமெனநாவார் வெயிலெறிந்ததுவிநாங்குமாமணியின் வேகநாகமெனநீவார் துயிலுணர்ந்தநெடுமரைகவித்ததிதுதொடர்வமென்றுபலர்கூடுவார்.

இ-ள். இது மயிலோசை ; இது கிளிச்சத்தம் ; வாருங்களென்று சலபேரோடுவார்கள். இது குயிலோசை ; இது சிவல்காடையோசை ; பின்றொடர்ந்து வாருங்களென்று சிலரோடித் தேடுவார்கள். இதோ வெயிலொளி வீசுகின்றது, விளங்குவதான பெரிய ரத்தந்தையுடைய வேகங்கொண்ட பாம்பு இதுவென்று நெடுந்தாரஞ் செல்லுவார்கள். இது துங்கித் தெளிந்துவருகிற நீண்ட மரைமுழங்குகின்ற திவ்யவோசை ; அதன்பின்னே இதோடருது செல்லுவோமென்று பலரும் குமுடி கூடுவார்கள். எ-று. (௩௪)

குன்றுசுன்றுதொறு நீலமேவிய குளந்தேரதுங்குளிர்வ னந் தொறுந், சென்றுசென்றடிதொடர்ந்தடர்ந்துபல திக்கினுஞ்செறி விலங்கெலாங்,கொன்றுகொன்றுகுவைசெய்தொறித்திடுகொடுங்குந் படுகொழுந்தகை, தின்றுநின்றுபுன லுண்மென்றிபுனை திண்பெரும்படைநடந்ததே.

இ-ள். மலைகளுள்ள இடங்கள் முழுதும் நீலமலர்கள்பூத்த குளங்கள் முழுதும் குளிர்ந்த காடுகள்முழுதும் போய்ப்போய், மிருகங்களின்

கடுக ஆரிச்சத்திரபுராணம் மூலமும் உரையும்.

காலடியிடித்துத் தொடர்ந்து, பலதிசைகளிலு நெருங்கின மிருகங்களை யெல்லாம் கொன்றுகொன்று குப்பல்செய்து, எரிக்கத்தக்க கொடுமையான நெருப்பிலே சுட்டகொழுப்பு மாமிசங்களைத் தின்றுதின்று (தாகங் கொண்டு) நீரைக்குடித்துச் செயங்கொண்ட பலமான பெரியசேனைகள் அக்காட்டுக்குள்ளே சென்றன. எ-று. (௩௫)

இரவினிற்பெரிதிருண்டுநுன்மழையிரண்டுநுன்றியுலகெங்கணும் பரவிபெய்தகண்ணெபெறாவரும்படிபடார்தழுண்டகனிதும்பினும் நரவினங்காடிபுலிகளாபன்றிகளாழுங்குடுமபெலிமடங்கன்மான் கரவினுற்றிதனுளுறையுமென்றெயினர்காடெலாமெரிபரப்பினார்.

இ-ள். அந்தக் காட்டிடமெல்லாம் இராத்திரி காலத்திலும் அதிகமாக இருண்டு, கர்ப்பவகொண்ட மேகங்கள்போலவு மிருண்டு நெருங்குதலாய்ப்பரவி, எய்த அப்பு எதிரிட்டு மேல்வரும்படியாகப் பரவின முள்ளுக்காட்டுப் பக்கத்திலேபோய் அங்குள்ள பாம்புக்கூட்டங்கள் - கரடிகள் - புலிகள் - பன்றிகள் - ஆமைகள் - உடும்புகள் - எலிகள் - சிங்கங்கள் - முதலான மிருகங்கள் ஒளிந்து மறைவாய் இக்காட்டிலே சஞ்சரிக்குமென்று வேட்களாகத் கரடெல்லாம் நெருப்பை மூட்டினார்கள்.

சண்டவெந்தழல்பசித்தமுன்றுலகுதன்னைபுண்ணவெழுதன்மை போல், கந்தாமொன்பதுமெரிந்திடதெறுகடுங்கொழுப்பொறிகள் சிந்தின, கொண்டவிற்புகை பரந்துசுற்றின கொடுஞ்சுடர்ப்படு கொழுந்துபோய், யண்டமுற்றனபார்த்ததந்தரமதற்குமப்புறமெழுந்ததே.

இ-ள். அப்போது வேகத்தையுடைய வெப்பமான நெருப்புத் தனக்குப் பசியுண்டாகிக் கொத்தி உலகமெல்லாம் புகிக்க எழுந்தாற்போல் நவசண்டங்களுமெரியச சுடுகின்ற கடுமையான செழுமையுள்ள பொறிகள் சிதறலாயின. மேகங்களைப்போற் புகைகள் கம்மிப்பரவி எவ்விடத்துஞ் சூழ்தலாயின. நெருப்பிலுண்டாகிய கொழுத்துசென்று ஆகாயமெல்லாம் பரவின. (அதனுலுண்டான) புகையானது ஆகாயத்துக்கு அப்பாலுங் கிளர்ந்துசென்றன. எ-று. (௩௬)

சுட்டசெந்தழலில்வெந்துவெந்துடல்சுருண்டபற்பலவிலங்கினங் கட்டுபாசமதுவிட்டஞாளிகள்கடித்தி சசிலகழிந்தன கெட்டழ்ந்நுநிலையற்றுமீமிசைகிளாந்தெழுந்துகுதிக்கொண்டுபோய் விட்டமாமுனியிருந்தசூழலில்வெருண்டுசிற்சிலங்முந்தவே.

இ-ள். அநேகங்கோடி மிருககூட்டங்கள், அப்படிச்சுடுகின்ற சிவந்த நெருப்பினால் வெந்துவெந்து உடலெல்லாம் சுருண்டன. கட்டின கயிற்றை அவிழ்த்தவிடலான நாய்கள்போய்க்கடிகை சிலமிருகங்கள் இறந்தன. சிலசிலமிருகங்கள், சமது நிலைகுலைந்து இருக்க இடமில்லாமல் மேலேகிளம்பி உயர்ந்து தாவிக்கொண்டுபோய்த் தங்களை அனுப்பினபெரிய விசுவாமித்திரமுனிவரிருகிற இடத்திற்குப்போய்ப்பயந்து விழுந்தன. எ-று. (௩௭)

மட்டிலாதனவிடுத்தனம்மவன்வதைத்தனன்கொலிவனத்திலே
பட்டிலாதனவெருண்டுவந்தனவெனசினமபதைபதைத்து
விட்டிலாவினைவினைப்பல்யானெனவெருண்டுவிட்டவெருவெவ்விலங்க
கெட்டிலொன்றுவரல்கண்டிலேமெனவிருந்தமா முனியிரங்கினுன்.

இ-ள். அங்கிருந்த பெரிய விசுவாமிததிரமுனிவர் அம்மிருகங்க
ளைக்கண்டு. அளவில்லாத மிருகங்களை விட்டோமே அவைகளையெல்லாம்
அரிச்சந்திரனுக்குக் காட்டுக்குள்ளே கொன்றுவிட்டானே சாவாத
மிருகங்களல்லவோ பயந்து இங்கே வரலாயினவென்று கோபத்தினால்
துடிதுடித்து, அக்கோபத்தை ஒருவகையே நீங்கியில்லாத செய்கையை
யான் உண்டாக்குகிறேன் என்று சொல்லிக் கோபித்து நானனுப்பின
அநேகமான கொடிய மிருகங்களில் எட்டிலொரு பங்குடட இங்கேவரு
வதாகக் காணோமேயென்று மிகவுங் கிலேசிடதார். ௭-று. (௩௬)

கலநிலைத்துறை.

கலங்கலென்றுநீர்கரத்தினுற்கொளிகனமைத்து
விலங்கினங்களை நோக்கிநாவினைவினைத்துத்து
மலங்கன்மன்னவன்வதைத்ததுமாருபியாவருந்த
நலங்கிவருந்துநவினுமென்றுரைத்தது. நவினும.

இ-ள். விசுவாமித்திரர் மிருகங்களையெல்லாம் பாடித்து நீங்கள்
கலங்கவேண்டாமென்று கையாலமையச்செய்து; நீங்கள் போய் நாட்டை
அழித்ததும் அதற்கு வெற்றிமாலகொண்ட அரிச்சந்திரன் கொன்ற
தும் உங்களுடைய அருமையான உயிர்வருத்துதலாகி கொந்து இங்கே
வருந்து முழுதும் சொல்லுவகளை என்று சொல்ல, மிருகங்கள் சொல்லத்
தொடங்கின. ௭-று. (௪௦)

காணடுங்கிடக்கண்புணல்சொரிநதிடக்கழுத்துின்
மேனடுங்கிடமெய்யெலாநடுங்கிட வீசும
வாணடுங்கிட மறலிணைக்கண மன்னுயிரே
போனடுங்கிமாமுனிவனைபடோற்றியேபுகலும.

இ-ள். கால்கள் நடுங்கவும், கண்களிலே நீர்சிந்தவும், கழுத்துக்கு
மேலான தலைநடுங்கவும், உடம்பெல்லா நடுங்கவும், வீசுகின்ற வால்கள்
நடுங்கவும், யமானைக்கண்டி மிசுதியான உயிர்கள் நடுங்குவன போல்
நடுங்கி, விசுவாமிததிரமுனிவரைப்பார்த்துத் துதித்துச் சொல்லலாயின.

சென்றனஞ்செழும்பாயிர்களுமுயிர்களுந்நிதைத்து
நின்றனம்மெனமெருமுடிமன்னவனேந்நு
கொன்றனப்பிழைத்தெய்தனஞ்சிலசிலகுறையு
மென்றவாலிரந்தெய்தியவிலங்குகளெல்லாம்.

இ-ள். ஓடிவருத மிருகங்களெல்லாம், நாவகள் போனோம் ; போன
புடனே அவருள்ள செழுமையான பயிர்களையும், அவைகளைக்காக்கின்ற

வேட்டஞ்செய்காண்டம்.

கடுக

பதிகளும், வேட்டர்களும் சாவுப்படி தப்பாமற்கொன்று, துரிச்சத்திரனை இத்தப் பெரிதான காட்டுக்குள்ளே தொடர்ந்துவரும்படி கொண்டுவந்து விட்டு நீ அப்பாற்போவென்று சொன்னார். ௭-று. (சௌ)

என்று கூறிடவிருடியைவணங்கிநெட்டெயிற்புறங்
குன்றுநீறெழுவெற்றிநீள்குவடெலங்குறைதது
நின்றதுநின்றசெங்கண்கொடுவெழுப்புகவிநித்தது
செனவெழுநிறுமன்னவன்சேனைப்பரசுதிதம்.

இ-ள். என்றுசொன்னவுடனே அந்தமுனிவரைவணங்கிக்கொண்டு
நீண்டகொம்பினாலே மலைகளெல்லாம் தாவிக்கருத்தது, உயர்ந்த மலைச்
சிகரங்குளையெல்லாம் பொடிப்பொடியாகி, அவர்களை நிலைகொண்டு
சிவந்த கண்களிலே நெருப்புச்சித்தத் திறத்துபார்த்துப்போய அரசன்
சேனைகளெல்லாங் சித்தியோடுமப்படி அடித்தது. ௮-று. (சௌ)

தலைகளற்றிடத்தடங்கரமற்றிடவீரர்
சுலைகளற்றிடக்குஞ்சரமற்றிடக்கொலைஞர்
சிலைகளற்றிடச்செஞ்சரமற்றிடத்திரைகள்
வலைகளற்றிடவெற்றிற்றுமாயவராகம்.

இ-ள். அந்த மாயாருபமான பன்றி, தலைகளுபடவும், நீண்ட
கைகளுபடவும், வீரர்களுடைய ஈரற்குலைகளுபடவும், யானைகள்
சாவவும், கொலைவேட்களுடைய வீரர்கள்முறியவும், செவ்வையான
அம்புகள்முறியவும் திரைச்சிலைகளும் வலைகளும் கிழிபடவும் சாடியது.

பிணமீரலும்பித்தூநீள்குரங்களும்பிளக்கத்
தாளுநெஞ்சமுமற்றிடமுடுவலைச்சாடி
யாளுமற்றிருதோளுமற்றங்கையிற்றிடித்த
வாளுமற்றிடவெற்றிற்றுமாயவராகம்.

இ-ள். அந்தமாயப்பன்றி, வயிறும் - ஈரலும்-பித்தும்-நீண்டகுடல்
களும்சரிய, காலுமீமாற்பும் ஒடித்துபிளக்க, நாய்களைக் கொன்று வாள்
வீரரும்சாவ, அவ்வீரர்களுடைய இரண்டுதோள்களுமொடிய, அவர்க
ளுடையஅழகியகைகளிலேகொண்டவாள் ஒருமொடியமோதியது. ௯-று.

கரிபடப்படிச்சேனைகள்படப்படக்கலினிப்
பரிபடப்படப்பரிகலம்படப்படப்பசங்கண்
ணெரிபடப்படவிரதங்கன்படப்படவிதை
னரிபடப்படச்சுணங்குகன்படனவனந்தம்.

இ-ள். யானைகளெல்லாமிறந்தன. அவைகளிறக்கவேசேனைகளெல்
லாமிறந்தன. அச்சேனைகளிறந்தனபோலவேகடிவாளம்பூண்டகுதிரைக
ளெல்லாமிறந்தன. அவைகளிறந்தாற்போலவே அந்தக் குதிரைவீரர்கள்
கொண்ட ஆபரணங்கள் சித்தவும், அப்படியாக இத்தப்பன்றியின்பசுமை
யான கண்களிலிருந்து நெருப்புப்பொறிகள்போய்ப் படுத்தோறும் இர

கக0 அரிச்சந்திரபுராணம் மூலமும் உரையும்.

தங்களெரிந்தன. அவைகளெரியவேஇடுப்பிற்கால்களும் துண்டிதுண்டாக
நாய்களிறத்தன. இப்படி இறத்தவைகளனே கம். எ-று. (௫0)

கைதவம்மிதுவென்றறக்கடற்படைகலங்கி
மைதவழ்ந்ததிண்குன்றினுமரத்தினுமறைந்து
பெய்தவேல் களுங்குணில்களும்பிணைமுகமழுவு
மெய்தவாரியும்பொடிபட விதிர்த்ததவவேனம்.

இ-ள். அதுகண்டு இதைப்பன்றி மாயாபுபமென்று மிகவும் கடல்
போன்ற சேனைகள் கலங்கி மேகங்கள் சஞ்சரிக்கின்ற மலைகளிலும்
மரங்களிலும்போய் மறைந்துகொண்டு, எறித்தவேல்களும்வளைதடிகளும்
அர்த்தசூரின் போன்ற மூகததையுண்டய மழுக்களும் எய்த அம்புகளும்
துள்ளுளாகப் பண்ணிற்று அந்தப் பன்றி. எ-று. (௫௧)

குர்பிந்தனகுறங்குகாந்தனகொடுங்கை
மடல்களினதனவாய்ப்பிந்தனவிருவகிரா
புடல்பிந்தனவுரம்பிந்தனசிரமுருண்ட
கூடல்களார்தெனக்குருதிநீர்வனமெலாங்கலநத.

இ-ள். இதைச் சேனவீரருடைய குடல்களுஞ் சரித்தன. துடைசுளு
முறித்தன. கொடியகைப்புறங்களும் பிளந்தன. வாய்களுங் கிழிந்தன.
இரண்டிபிளக்க உடல்களும் பிளந்தன. மார்பும் பிளந்தன. தலைகளு
முருண்டன. கடல்பொங்கினுற்போல் ரத்தஜலம் அந்த வனமெல்லாம்
பரவின. எ-று. (௫௨)

சிரமிதந்தனதிராப்பிணமிதந்தனதெறித்த
கரமிதந்தனகழன்றனகால்களுங்கண்ணுங்
குரமிதந்தனகுதிரைகண்மிதந்தனகுணில்வேற்
சரமிதந்தனகுருதியந்தங்கடறனிலே.

இ-ள். அவ் வுதிரப்பிரவாகத்திலே, தலைகள் மிதந்தன. பிணக்
கூட்டங்கள் மிதந்தன. ஒடித்தகைகள் மிதந்தன. கால்களும் கண்களும்
வெவ்வேறாய்ப்போயின. குதிரைக்குளம்புகளு மிதந்தன. குதிரைகளு
மிதந்தன. வளைதடிகளும் வேல்சளும் அம்புகளுமிதந்தன. எ-று. (௫௩)

தோளைவிழ்த்ததுதடைகளைவிழ்த்ததுதோள்சேர்
தாளைவிழ்த்ததுதடக்கையைவிழ்த்ததுதபிர்போல்
மூளைவிழ்த்ததுதாழையின்மாருதமோதப்
பாளைவிழ்ந்தெனவிழ்ந்தனவேடார்தம்பற்கள்.

இ-ள். தோள்களையும் விழப்பண்ணிற்று. துடைகளையு மொடித்து
விழப் பண்ணிற்று. தோள்கள் தொங்குவதான கால்களையும் விழப்
பண்ணிற்று. நீண்டகைகளையும்விழப்பண்ணிற்று. தயிர்க்கட்டிகள்போல்
மூளைகளும்சிரத்தப்பண்ணிற்று. தென்னமரசுதிலேகாற்று வீசப்பாளைகள்
சிந்தினுற்போல் வேடருடைய பற்கள் சிந்தின. எ-று. (௫௪)

கொலையெடுத்தவேலையினர்தங்குருதிநீர்பெருகி
மலையெடுத்துநீண்மரங்களைமுறித்தெடுத்தோடிச்
சிலையெடுத்துவிழ்திரைகளும்வலைகளும்வாரி
யலையெடுத்தநீர்வாரியையணைந்ததையன்றே.

இ-ள். கொலையெடுத்தேக்க வேல்களைக்கொண்ட வேட்களுடைய
ரத்தஜலம்மூன்று, மலையளை யுருட்டிக்கொண்டும், மரங்களை முறித்துக்
கொண்டும்போய், விற்களையுங்கொண்டு, கட்டிலிழந்திருக்கிற திரைச
சிலைகளையும் வலைக்கயிறுகளையும் வாரிக்கொண்டு, அலைகளைக்கொண்ட
நீர்க்கடலிற்போய்க் கூடிற்று. எ-று. (100)

சென்றசென்றவத்திசையெலாம்பிணக்குவைசெறியக்
கொன்றுவிழ்த்திடக்குலைந்ததக்கொடும்படைக்கூட்ட
நின்றதிக்கினைநாடியேநிருபன்முன்னொருவன்
பன்றியோடியவிசையினப்பலமுறைபகர்ந்தான்.

இ-ள். தான் போன திக்குகளிலெல்லாம் பிணக்குப்பல்கள்நெருங்
கும்படிக்கொன்று விழும்படி செய்யவே, அந்தக் கொடிதான் சேனைக்
கூட்டங் குலைதலாயிற்று. ஒரு வீரன், அரசன் நிற்கிற இடத்தைத்
தேடிக்கொண்டுபோய் பன்றி யோடித்திரிகிற வேகத்தைப் பலவகை
யாகச்சொன்னான். எ-று. (101)

அந்தவாசகங்கேட்டரிச்சந்திரன்முனிந்தே
யெந்தவாறுவந்தெய்தியதிவர்களைவதைத்த
தந்தவநெறுகூடுநெனவரசனைவணங்கி
யெந்ததேகொனாவேடுவன்வகைவகையிசைத்தான்.

இ-ள். அந்தவார்த்தையை அரிச்சந்திரன்கேட்டுக் கோபங்கொண்டு
அப்பன்றி எந்தவழியாக வந்துகூடிற்று? இவர்களை யெல்லாம் எந்த
வகையாகக்கொன்றுது? அதனைச் சொல்லென்றுகேட்க, அவ்வேடுவன்
அரசனை வணங்கிக் கொண்டு என் சுவாமியே! கேளுமென்று வகை
வகையாகத் தெரியச்சொன்னான். எ-று. (102)

வானமேழுமண்ணேழுமுன்மருப்பினாலெடுத்த
வேனமோடிபுரமெரித்தவனுலகெலாமெரிககுந்
தானமோவுயிர்துரிசுறச்சுடவெடுமபன்றி
யானதோவதுசிறிதும்யாமுணர்ந்திலமையா

இ-ள். ஐயனே! மேலேழுலகமும், இந்தஉலகங்களேழுமும்முன்னே
ஒரு கொம்பிலே தாங்கின (பெரிய) வராகந்தானே! திரிபுர தகனஞ்
செய்தபரமசிவனுடைய உலகங்களையெரிக்கத்தக்கசக்தியுள்ளதுதானே!
உலகத்துள்ள உயிர்களின் வேரறுவதாக யமனானவன் நீண்ட வராக
வடிவுகொண்டதுதானே! அந்தப் பன்றியை இத்தன்மையதென்று
கொஞ்சமேனும் யாங்கள் தெரிந்து சொல்ல வல்லோமல்லோம். எ-று.

கக2 அரிச்சந்திரபுராணம் மூலமும் உரையும்.

தலைநிறம்பசுசை தன்னிறம்பொன்னிறநதறுகண்
 ணிலேநிறஞ்செழுமாமணிசூரமிநதரநீல
 மலையினுமபெரிநானதொவராகமவநதெய்திக்
 கொலைபுரிநததுகனபெருங்கோட்டினுலென்றான்.

இ-ள் தலையின்றமோபசுசைநிறம், அதுனுடலின்கிறமோபொன்னி
 ரம், அதன் கொடுங்கண்களின் நிலையானநிறமோ செழுமையானபெரிய
 ரதநிறம், அதன்குளம்போ இந்நிரநீலநிறம் இவ்வாறு லையினும
 பெரிநான ஒரு வராகமானதுவந்து நமது சேனையிலேகூடித் தனது
 வளைவான பெரியகொம்பினாலே கொலைசெய்ததென்று சொன்னான்.

சேனையுமபெருந்தோகளுநதிண்பரிததிரளும்
 யானையுங்கொடுமடுவலுமிநநதி வெற்றிக்
 கானெலாமரினக்காய்செய்தெய்துறறுக்கண்டாய்
 தேனலங்கலாயதேரினைத்திரித்தருன்னொன்றான்

இ-ள். நமமுடைய சேனையும், பெரிய தோகளையும், பலமான
 குதிரைக்கூட்டங்களையும், யானைகளையும், கொடியநாயகளையும் சாவும்
 பழக குத்திக்கொண்டு காடெல்லாம் பணக்காடாகப் பண்ணிக்கொண்
 டிருக்கின்றது தேனொழுதுகின்ற மாலையணிந்த அரசனே உமது
 தேரை அங்கே திருப்பியருளவேண்டுமென்று கூறினான். எ-று.

கண்டாய முன்னிலையசை

(க0)

அறுசீரக்கழிநெடிவடி யாசிரிய விருத்தம்.

என்றுபகாநதிடமன்னவாமன்னனெழுந்தகத்ததுடனே
 நன்றிதுநன்றெனவங்கையொடங்கையறைநதுநகைத்ததுடனே
 யினிறுமடிநகவரினனுயிர்தமமிலுமெமமுயிரோவலிதென
 றன்றுசவுந்தரிநநதநெடுஞ்சிலைபங்கையெடுத்தனனே.

இ-ள் என்று சொல்லவே, ராசாதிராச னுனவன் அப்போது
 தனக்குண்டான கோபத்ததுடனே நல்லது, இதுநல்லதே! யென்று ஒரு
 கையுடனே ஒருகையைமோத்ச்சிரித்தது, இன்றையத்தின் மிறந்தவர்க
 ளுயிரிலும் எங்களுயிராதானே சிறந்ததென்று அப்பொழுதே, முன்னே
 சவுந்தரிதேய் கொடுத்தவிலை அழகிய கையிலேகொண்டான். எ-று.

பாகரினமிகசவனானமறைமுற்றெழிபாகுக்குறித்தவனுரு
 சாகரமுற்றெழுபானுகுலத்திறைதாளிணையததொழுதே
 நாகரிகசுடரா ரவாபணிநாயகிபொறசடிவச
 சேகரிபத்திரகாரிகொடுத்தருடேரைநடத்தினனே.

இ-ள் தோப்பாகரில மிகுந்த சாமாததியுடைய, நான்குவேதங்கள்
 முழுதுநெரிந்துசெலுத்தத்தக்க சீரத்திதொழிலிலுமவலவலனுனவன்
 கடலிலே தோன்றிவருகிற சூரியகுலத்தரசனுடையபாதங்களிரண்டை
 யுமவணங்கிக்கொண்டு, யோக்கிதையானகாந்தியைக்கொண்ட ஆடுகின்ற

சர்ப்பாபரணம் பூண்ட தேவியாகிய செம்பொன்னிறமான சடைத்தலையையுடைய பத்திரகாளிகொடுத்தருளின தேரைச்செலுத்தினான். எ-று.

படியுமிழந்ததுபொடியுமெழுந்ததுபலபலபைமபொழிந்து மடியிமிழந்தனக்கனமடர்ந் துயர்வரையுடையதனவான் முடியுமதிர்ந்ததுகதிருமறைந்ததுமுடிபுமுழன்றதுநீரிடியுமுடிந்ததுகொடியுமையுஞ்சுடரிதநடந்திடவே.

இ-ள். கொடிக்கட்டின ஒளியையுடைய தேர்செல்லும்போது, பூமியும் பன்னமாயிற்று; (அதனால்) தூளிகளுக்கிளர்ந்தது; பற்பலவகையான காகளும் சாய்ந்துவிழுந்தன; ஆகாயத்தைமுட்டி உயர்ந்திருக்கிற மலைகளெல்லாம் நெரிந்தன; அண்டமுகமும் அதிர்ந்தலாயிற்று; சூரியனுமறைந்தலாயிற்று; மேகங்களும் அலைவனவாயின; நீரும்-இடியும் சிந்துதலாயின. மாறுபடச்சிலதேரெனவுற்றெழுமால்வரையத்தலையுநீறுபடப்படநாடிமணிசுடர்நெமிநெரித்தனவாலாறுபடப்படலுறுபுனற்றிரையாழியைபொத்திடவேவீறுபடத்துயர்கானமனைததையும்வேரொட்டுத்தனவே.

இ-ள். இந்ததேருக்குமாறாக, சிலவீரர்களுடையதேரென்னும்படி போகொண்டவருவனவான உயர்ந்தமலைகளெல்லாம் தூளிகளாகி மேன்மேலுங்கிளர அந்தப் பன்றியைதேடிக்கொண்டு செல்லும்பேர்துரத்தக்கிதமான தேருருளைகளின்கீழ்கப்பட்டவைகளெல்லாம் நெரியும்படிச்செல்ல, அதனால் ஆறுபோல் ரத்தப்பிரவாகமேன்மையாக, அந்தரத்தப்பிரவாகமானது ஊறுகின்றநீரையும் அலைகளையுமுடையகடலை யொப்பாகப் பெருகும்படியாய் உதிர்ந்த காகுகளெல்லாம் வேரோடே பிடுங்கிக்கொண்டு சென்றன. எ-று. (சுச)

தங்கமுடித்தனிலெண்கவிகைத்திரிசங்குமகற்கெதிரே திங்கொனத்தவாந்திகழ்முத்தொளிசிற்துமருப்பதனால் வெங்கண்மதக்கவுறும்பலவிற்செருவென்றபரித்திரனும் பங்கமுறப்பலபஞ்சபித்தியபன்றியெதிர்த்ததுவே.

இ-ள். தங்கக்கிரீடத்தையும் ஒப்பில்லாத வெள்ளைக்குடையையுமுடைய திரிச்சங்கு புத்திரனை அரிச்சந்திரனுக்கு முன்னே, சந்திரனைப்போல் வெண்மையாக விளங்குகின்ற ஒளிவீசுதலையுடைய கொம்பினாலே, வெவ்விவகண்களையுடைய மதயானைகளையும், அநேகம் வில்லாளிகளைப் போர்செய்து வெல்லத்தக்க குதிரைக்கூட்டங்களையும் பங்கப்படப் பலவிதமான பஞ்சபோற் பறக்கச்செய்கிற பன்றிவந்தி முனைந்தது. எ-று. (சுரு)

வேயின்மிகுத்தெழுமால்வரையெட்டிலுமதுவிசைப்புறவேபாயுமுகிற்குலமேழையுமப்பொடுபாரிலிழ்ச்சிததும்வாயினுரைத்திசைநாலுமிறைத்துயர்வானுமிறைக்கும்விழித்தியின்மணித்திரைநீர்வட்டவைக்கனல்சேரவெரித்திடமே.

௧௧௪ அரிச்சந்திரபுராணம் மூலமும் உரையும்.

இ-ள். மூங்கிற்காடுகள் மிகுதியாக வளர்வனவான உயர்ந்த எட்டு மலைகளின்மேலும் வேகங்கொண்டபாயும்; பின்னும் மேகக்கூட்டங்க ளேழையும் நீருடனே பூமியிலே விழும்படிச்சிதறுவிக்கும்; தன்வாயி லுள்ள துரையை நாலுதிக்கிலுஞ்சிந்தி உயர்ந்த ஆகாயத்திலும் சிந்தும்; கண்களிற்றோன்றுகிற நெருப்பினாலே முத்துகளை வீசுகிற அலைக ளுடனே கூடின கடலையும், வடவாக்கினியையும் ஒருசேரஎரிக்கும். எ-று.

ஆடன்பதத்திருநாலுதிசைக்களிளுனவையத்தனையுங்
கோடதனிநகரமீதுறவைத்துடல்கூசுவெருக்கொளவே
சேடன்முதற்படுவாளரவத்தலைசேரநடுக்குறவே
வோடும்விசைத்தெழுநீள்புவியைப்புனலூற்றெரித்துமுமே.

இ-ள். வெற்றியினையுடைய மதங்கொண்ட எட்டுத்திக்கு யானைக ளெல்லாவற்றையும், தன்கொம்பினாலே, அவைகளின் துதிக்கைகளிலே குத்தி (நோக்கச்செய்ய, அதனால் அவைகள்) உடம்பு கூசி நடுங்கிப் பயப் படவும், ஆதிசேடன் முதலாகவுண்டான ஒளியையுடைய பரம்பின்றலை கள் மூழுதும் நடுங்கவும் ஓடும்; வேகங்கொண்டு கிளம்பும்; நீண்ட மண் ணுலகத்தை நீர் பெருகும்படிச் சிழித்து முகத்தினாலே கிண்டும். எ-று.

ஊறுபடுத்திடுபாகர்செலுத்தியவோடைமதக்கரியை
நீறுபடுத்திடுமவீரர்நடத்தியநீளிரதத்தினையே
கூறுபடுத்திடுமவாதுவரெற்றியகோலவயப்பரியைச்
சேறுபடுத்திடுமாமகரத்திரவச்சேருமளக்கரையே.

இ-ள். கொலைசெய்யத்தக்க பாகர்கள் செலுத்திவருகின்ற முக படாத்தையணிந்த மதயானைகளை மண்தூளிலே புரளக் குத்தித்தள் ளும்; வீரர்கள் செலுத்திவருகிற உயர்ந்ததேர்களைச் சக்கை சக்கையா கப்பேர்க்கும்; குதிரைவீரர்கள் அதட்டிச் செலுத்துகின்ற அழகான வெற்றிகொண்ட குதிரைகளைப் பெரியமீன்கள் கூடின கடலின்சேற் றிலே புதையச்செய்யும். எ-று. (௬௮)

அனர்த்தம்விளைக்கவிடுத்ததவத்தனளித்தவுரைப்படியே
சினத்துவெறித்துமதக்கரிமற்கிதிடுக்கிடவுற்றனுகி
யினத்துரகத்தருணக்கனதத்திரதத்தினையெற்றுக்கொ
மனத்தினினைத்துவலத்திறத்தின்மருப்பையொடுக்கியதே.

இ-ள். இப்படிச் கெடுதிசெய்ய அனுப்பின தவமுனிவர் கொடுத்த வுத்தரவிற்படியே, (அப்பன்றியானது) கோபங்கொண்டு வெறிகொண் டதாய் மதயானைகளுங் குதிரைகளும் பயப்படுமப்பீப்போய், நெருங்கிக் கூட்டமான குதிரைபூண்ட சிவந்த பொன்மயமான அரசன் தேரை உடைக்கவேணுமென்று தன்மனத்திலேயெண்ணி, வலதுபுறத்திலுள்ள கொம்பைச் சாய்த்துக்கொண்டுசென்றது. எ-று. (௬௯)

உதித்ததுனைப்பிறையொத்தமருப்பையொடுக்கவுணர்ச்சிபெறாக்கி
ததித்தபருத்தசிலைக்குளத்தொர்கனற்கணைத்தொட்டுவிட

வெதிர்த்தகிருட்டியினெற்றியின்முற்றியெடுத்தகலக்கொடுபோய்
விதிர்த்துடலுடகுவருக்கொளமற்றொருவெற்பிடைபுய்த்ததுவே.

இ-ள் இரண்டு சந்திரப்பிறைபோன்ற கொம்பை ஒடுக்கிக்கொண்டு
வந்த அப்பன்றி செல்லும்போது, அரசன், அச்சமயத்தெரிந்து நினைவு
கொண்டு கெட்டியாகப் பருத்திருக்கிற தனது வில்லுக்குள்ளாக நெருங்
கிச்சென்று ஒரு அக்கினி சாரசுல்லியமான அம்பைத்தொடுத்துப் பூட்
டிவிட்டபோது; அந்தக்கனற்களை எதிர்த்துவந்த பன்றியின் நெற்றியி
லேபட்டி நெருங்கித் தூரக்கொண்டுபோய் அந்தப்பன்றியின் உடம்பு
நடுங்கிக்கூசிப் பசுவகொள்ளும்படி வேறேயொரு மலையிலேபோய் விழப்
பண்ணியது. எ-று. (எ0)

உய்த்ததுநீளிடையத்துளையோசனையுற்றெழுமால்வரைமேல்
வைத்ததும்வாய்வழிக்கியசோரியில்வட்டணையாவுழலா
மெய்த்தவன்வாழ்பொழி லுட்புகவேடலும்விட்டபதாத்பெலா
மொய்த்தனகாவலனைப்புடைசூழ்தரமுற்கிளர்வாரிதிபோல்.

இ-ள். நீளமும் அகலமும் பத்துயோசனை அளவுள்ளதாகக்கொண்டு
மிகவுமுயர்ந்த மலைமேலே விழப்பண்ணித் தள்ளுமளவில், அப்பன்றி
யானது வாய்வழியே கக்கினரத்தத்துடனே சக்கராகிருதியாகச்சுழன்று
அந்த மெய்யான தவமுனிவர் வாசம்பண்ணுகிற சோலைக்குள்ளே செல்
லுவதாக ஒடும்போது, முன்னதாகப்பொங்கி ஆரவாரித்தெழுமின்ற கட
லுலேபோல, முன்னே அஞ்சி அகன்ற சேனைகளெல்லாம் அரிச்சந்திர
மன்னன் பக்கமெல்லாந் சூழ்வதாய் நெருங்கின. எ-று. (எ1)

கடற்படைசுற்றியிரைத்திறைபத்மகழற்றுணையத்தொழுவந்
தடக்கையமைத்துமனத்திலலைத்தறவிர்த்திரதத்தினைமுன்
நடத்தியெதிர்த்தகிருட்டிவதைக்கநடுத்தனுவைத்துநினக்
குடற்கடெறித்துவிற்றபபடைபட்டகொலைக்களமுற்றனனே.

இ-ள். அந்தக் கடல்போன்ற சேனைகள் சூழ்ந்து முழங்கி அரச
னுடைய தாமரைமலர்போன்ற பாதங்களிரண்டையும் வணங்கும்போது,
தனது நீண்டகையாலமையச்செய்து, அவர்கள் மனத்திலுள்ள அலைவை
நீக்கி, எதிர்த்துவந்த பன்றியைக்கொல்ல எண்ணி, இரதத்தைமுன்னே
செலுத்தி, விலீவினடுவெலக் கையிலேகொண்டு கோழும்பும் குடல்களும்
அறுதலாய் வெற்றிகொண்ட தனதுசேனைகள் வீழ்நதுகிடக்கிற கொ
லைக்களத்துக்கு வந்தான். எ-று. (எ2)

புரவலனப்படைகரிபரிபட்டதொர்புதுமைதனைத்தெரிசித்
தரகரவிப்படிவிளைவதெனக்குனதருளினெறிச்செயலென் னோ
றிருகரம்வைத்திரு செவியையமறைத்தெதிந் முடியையசைத்தெதி
துரகநடத்திடவிரைவினிழுத்தனிசுடரிதத்தினையே.

இ-ள். அரசனானவன், அந்தச்சேனைகளிலே யானைகளும் குதிரை
ளும் ஒப்பில்லாமல் செத்துக்கிடங்கிற ஆச்சரியத்தைக்கண்டு அரசரா

௧௬௬ அரிச்சந்திரபுராணம் மூலமும் உரையும்.

இப்படி ஆகிறதற்குச் சிவனே உன்னுடைய கிருபையின் வழியாகிய செய்கையையென்று தன திரண்டிகைகளாலும் இரண்டுகொதுகையுமடி, அழகான தலையையும் அசைத்து, முன்னே செல்வதர்க்குத் திரை அனை முடுக்க, அக்கு திரைகள் மிகுந்தவேகத்துடனே விளங்குவதான தேரையிழுத்துக்கொண்டு சென்றன. எ-று. (௭௩)

எனம்விழுந்தயர்மால்வரைகண்டதினேறியிழிந்தகலுப் போனதுணர்ந்தடிமீதுதொடர்ந்துபுகாதவனங்கள்புஞ் தானனமுந்திருமேனியு தண்பொடியாடமடந்தையுடன் மானவன்வந்தொருவாசநெடும்புனல்வாவினணந்தனனே.

இ-ள். அந்தப் பன்றிவிழுந்து சோர்வதான உயர்ந்த மலையைக்கண்டு அதன்மேலேறியிருக்கி, பன்றி அதைவிட்டப்பாற்போனது தெரிந்து, போகாதகாடுகளெல்லாம்போய் முடிமும் திருமேனியும் துண்ணிதான தாளிகள்படியச் சந்திரமதியுடனே மகாஹபாவனை அரிச்சந்திரன்வந்து நறுமணங்கொண்ட நீண்ட நீர்க்குளத்தைக் கண்டான். எ-று. (௭௪)

கானினமிசைந்தெழுதாமரையிற்படர்காவிகளிற்படருந் தேனின்முழக்கொலிநாலுதிசாதிசைசேரவியப்புறுமால் மீனின்முழக்கொலியூழிதனிற்கடைவேலையையொப்பதுநீள்வானின்முழக்கொலிபோல்வனசக்கரவாகம்பிரைப்பதுவே.

இ-ள். காடுபோல் மேற்கொண்டிருகின்ற தாமரைமலர்களிலும் பரவின் நீலமலர்களிலும் மொய்ப்பனவான வண்டிகளின் பாட்டொலியானவை, நான்குதிக்குத் திசைகளிலுங்கேட்கு அதிசயத்தைத் தருவதாயிருக்கின்றது. அந்தக் குளத்திலுள்ள மீன்கள் அலம்புகிறசத்தமானது, ஊழிக்காலத்திலே கிளருகிற யுகார்தக் கடலோசையை யொத்திருக்கின்றது. சக்கரவாகப்பட்டியி னோசையானது ஆகாயத்துமேகத்தி னிடி முழக்கம்போன்றிருக்கின்றது. எ-று.

கானின் மிசைந்து-காட்டிலே தேனையுண் டெனவுமாம். (௭௫)

தமரநெடுந்திரையெறிசுரையும்பலசகுனமுழங்குகரயு மமரமடந்தையர்குடையொலியும்பலவருவிவிழுங்கலியுந் திமிரமதக்கயநிறைவுறமொண்டறல்சிற திர்வுந்குரவீங் கமழ்தருமவ்வனமுனிவர்கமண்டலுக்களகொ ணுந்தொனியும்.

இ-ள். முழக்கீத்தையுடைய அலைகள்வீசுகிறசத்தமும், பலபட்சிசாதி கள்முழங்குகின்றசத்தமும், தெய்வகன்னிகள்வந்து நீராடுகிறசத்தமும், பல் அருவிகளோடிவருகிற சத்தமும், இருன்றிறமானமதயானைகள்வந்து நிறைவாகத் துதிக்கையாலே நீரைமுகந்து சிந்துகிற நீரோசையும், குரவமலர்கள் பரிமளிக்கின்ற ஆந்த வனத்திலுள்ள முனிவர்கள் நீர் முகக்கின்ற கமண்டலத்திலே நீர்க்களகளெவன்கிற வோசையும். எ-று.

இதுமுதல் இரண்பொடல்கள் குளகம். (௭௬)

முருகுசுடைந்தளிமுரலமிருந்தொனிமுதலைகடந்தமின்வந்
தருகுசெறுந்தொனிகுடநிகர்வென்வளையகடுளையுந்தொனிவெண்
குருகிரியுந்தொனிசிரவுகள்விழுந்தொனிகொடுவரிவந்துபுனற்
பருகுமிருந்தொனிபறவைகளின்றொனிபகலிரவுந்தணியா.

இ-ள். தேனைக் கிண்டியுண்டு வண்டுகள்பாட மிகுகின்ற சத்தமும்,
முதலைகள் தங்களுக்குள்ளே கூடிவந்து பக்கவாடிலே பீயிச சண்டை
பண்ணுகிற சத்தமும், குடத்துக்கொப்பான் பெருக்கி உள் கருப்ப
வேதனைப்படுகிற சத்தமும், அந்த சததததுக்கஞ்சி வெள்ளைகுருகுக
ளோடுகிற சத்தமும், மீன்குத்திக்குருவிகள்மீன்மேல்விழுந்தசத்தமும்,
புலிகள்வந்து நீர்குடிப்பதான மிகுந்த சததமும், பட்சிகள் செய்கின்ற
அதிக சத்தமும் பகலும் இராத்திரியும் நீவகா திருக்கின்றன. எ-று.

அறத்தவரவற்கலையிற்றுவாந்தித்தமலர்ப்பொழில்பொற்றிரசு
மறத்தகளிற்றின்மதத்தினொழுக்கும்- க்கவரிப்பொழிபா
னிறத்திபெச்சமணித்துகர்வச்சிரநித்திலமு- கருவக்
கறுத்தவெருத்தசிவத்தபசுத்தகணிப்பதெவர்க்கெளிதே.

இ-ள். துறவறத்தார்களுடைய (வற்கலையான) காவிலேஷ்டிகளின்
சிவப்பு, தினந்தோறும் அலர்தலையுடைய பூஞ்சோலைகளிலுள்ள பொன்
னிமமானதேன், கோபத்தைக் கொண்ட யானைகளின் நீதத்தினது
பெருக்கு, இளமையான காட்டெருமை பொழிகின்ற பால், சோதியை
யுடைய பச்சை-ரத்தம், பவளம்-வயிரம்-முத்து ஆகிய இவைகள் உள்ளே
விளங்குகிறதினாலே, அந்தக்குளத்துநீர் கறுத்ததென்றும் வெருத்த
தென்றும்சிவந்ததென்றும்பிச்சயித்து யாராலேஎளிதாய்ச்செல்லலாகும்?
(முடியாதென்றபடி.) எ-று. (எஅ)

மேற்படி வேறு.

முளரிசெங்குமுதநீலமுண்டகங்குவளைவெள்ளை
கிளர்நறுமலர்கொல்லாங்கிளையொடுமலியப்பூத்த
வளவிளாமிதியுமீனுமருக்கருமலியவண்டம்
வளர்புவிதனிணும்வேதாவகுத்தனபோன்றவன்றே.

இ-ள். தாமரை-செவ்வல்லி-நீலம்-செந்தாமரை-கருகுவளைஇன்ன
மும்வெள்ளைநீரமரகவிளங்குகின்ற பரிமளமலர்களைல்லாம் தந்தமினத்
தோடு கூடி மிகுதியாக மலர்ந்திருக்கின்றனவானது, அளவில்லாத
சந்திரரும் - நட்சத்திரங்களும் - சூரியர்களும் நிறைந்திருக்கின்ற ஆகா
யத்தை, மனிதர் சஞ்சரிக்கின்ற வலகத்திலே பிரமன் சிருஷ்டித்தன
போலிருந்தன. எ-று (எக)

மண்கொளாததனுணீரும்வளைகளுமலருமீனும்
விண்கொளாததனுள்ளவகும்மெண்ணுருகனநானை
பண்கொள்வாய்வண்டிவைகும்பதுமத்தின்பரப்புநோக்கிற்
கண்கொளாமனுழங்கொள்ளாகவியுமன்னதேயால்.

கக அ அரிச்சந்திரபுராணம் மூலமும் உரையும்.

இ-ள். குளத்தினிடமேபோதாது ; அதனுள்ளேநிறைந்திருக்கின்ற ஜலத்துக்கும் - சங்குகளுக்கும்-மலர்களுக்கும்-மீன்களுக்கும். ஆகாயமே இடம்போதாது ; அதிலே சஞ்சரிக்கின்ற வெண்ணைக் குருகுகளுக்கும்-அன்னங்களுக்கும் - நாரைகளுக்கும். இராகத்தைக் கொண்ட வாயையுடைய வண்டிகள் மொய்ப்பதான தாமரை மலர்களின் விரிவைப் பார்த்தால், கண்களும் போதா ; மனமும்போதா. நீலோற்பலங்களும் அத்தன்மையனவே யாகும். ஏ-று. (அ0)

மீதெலாந்தரங்கமஃதினமேலெலாங்கமலப்போது
போதெலாஞ்சங்கஞ்சங்கின்புடையெலாம்பொருந்துதாது
தாதெலாம்வண்டுவண்டின்ருனொலாஞ்செழுந்தேன்மற்று
மீதலாவில்லையந்தவிரும்புனற்றடத்திலம்மா.

இ-ள். அந்த நீர்மேலெல்லாம் அலைகள் புரள்தலா யிருக்கும் ; அவ்வலைகள்மேலெல்லாம் தாமரைமலர்க ளைசைதலாயிருக்கும் ; அந்த மலர்களிலெல்லாம் சங்குகள் ஊர்வனவாயிருக்கும் ; அந்தச்சங்குகளினிடமெல்லாம் மகரநதங்கள் பொருந்துதலாயிருக்கும் ; அம்மகரந்தங்களெல்லாம் வண்டிகள் மொய்த்திருக்கும் ; அந்தவண்டிகளின் கால்களெல்லாம் செழுமையான தேன்சிந்துவனவாயிருக்கும், இத்தன்மையனவேயல்லது, வேறுவகைகளில்லை ; அந்தப்பெரிதான குளத்தில். ஏ-று. (அக)

பங்கயமுகமுங்கண்ணும்பா தழும்பனை த்தபாரக்
கொங்கையுஞ்சைவலப்பூங்கூந்தலுங்குமுதவாயுஞ்
செங்கயற்கண்ணும்வள்ளை த்திருநெடுங்குழையுங்காட்டி-
மங்கைபுட்கரணியென்பாள்வள்ளையுள்ளங்கொண்டாள்.

இ-ள். பெண்ணாகிய புட்கரணி யென்னும் பெயர் கொண்டவள் தாமரைமலர்களாகிய முகமும் கண்களும் கால்களும் பருத்தகனமான கொங்கைகளும், பாசியாகிய அழகிய கூந்தலும், குமுதம்வராகியவாயும், சிவந்தகயல்களாகிய கண்களும், வள்ளையிலையுங் கொடியுமாகிய அழகிய நீண்டகாதுகளுங் காணச்செய்து ப்ரபுவான அரிச்சந்திரனைத் தன் மனத்திலே எண்ணி மோகித்தாள்போலும். ஏ-று.

புட்கரணி-நீர்க்குளம்.

(அஉ)

வரையடுத்தரியசோதிமணிகொழித்தருள்பாய்ந்த
விரைமலர்ப்பொழிவினீழல்வெண்டிரமேன்மேன்மோதி
நிரைநிரைத்தரவமுந்நெடுநிலாபிரிந்தவண்டற்ற
கரையினைமன்னன்சார்ந்தான்கடலினையருக்கன்சார்ந்தான்.

இ-ள். மலையிலிருந்து அருமையான ஒளியைக்கொண்ட மணிகளை ஒதுக்கிக்கொண்டவருகிற அருவியாறுபாய்வதான பரிமளமலர்களுள்ள சோலையினிழவிலே, வெண்மையான அலைகளை மேலு மேலு மோதி, வரிசையாக மூத்துகளைவீசி, நெடிதான சந்திரிலைவிரிவதான சேற்றைக்

கொண்ட அந்தக்குளக்கரையை அரிச்சந்திரமகாராசன் சேர்ந்திருந்தான் அப்போது ருரியனு மேலைக்கடலைப்போய்ச் சேர்ந்தான். எ-று. (அக)

யானை ஆந்தேருமாவும் பிழிந்தொருங்கியாரும் ஸ்ரீதேவையோத்திரியவாவிச்செழும்புனல்குடைந்துண்டாறிக்
காணையுற்றிலங்குதண்டபூங்கடிபொழிலிடங்கடோறுஞ்
சேனையுமன்னர்தாமுஞ்செல்வனுமினிதிருந்தார்.

இ-ள். யானைகளும் இரதங்களும் குதிரைகளும் விட்டிறங்கி எல்லாரும் ஒன்றுகூடித் தேனையொப்பாய் இனிக்கின்ற குளத்திலுள்ள செழுமையான நீரிலே முழுகியும், குடித்தும் இளைப்பாறி, காட்டைச் சார்ந்து விளங்குகின்ற குளிர்த பூமணத்தைக் கொண்ட சோலையினிடங்களைல்லாம் சேனைகளும் அரசர்களும் அரிச்சந்திரனும் சுகமே தங்கினார்கள். எ-று. (அச)

தாபமும்புனலுங்கொள்வார்தாபதர்வந்துமாதர்
திபமுமயோத்திவேந்துஞ்சேனையுமிருக்கக்கண்டு
கோபமுற்றழன்முமன்னுகோசிகன்கண்டாலுண்ணைச்
சாபமிட்டெரிப்பனீண்டுசார்ந்ததுதகாதேயென்றார்.

இ-ள். தாபத்தையுங்கொண்டு, அதுதீர நீரையுங்கொள்வாந்த சில முனிவர்கள் அங்குவந்து, பிபண்களுக்கு விளக்கான சந்திரவதியும் அயோத்திக்கரசனான அரிச்சந்திரனும், அவன் சேனைகளும் இறங்கியிருக்கிறதைப் பார்த்துக் கோபங்கொண்டு மனங்கொதித்து அரசனே! விசுவாமித்திர முனிவர் கண்டால் உனக்குச் சாபம் கொடுத்து எரித்து விடுவார்; ஆதலால், நீ இங்கேவந்திறங்கினது தகாதகாரியமென்று சொன்னார்கள். எ-று. (அரு)

யாமவற்கடிமையன்றோவெம்வயிற்சீற்றமென்னோ
யாமவற்கிழைத்ததின்குண்டென்னினுந்திருத்திப்பின்னைப்
போமதேகருமமென்னுப்புரவலன்புகலக்கேட்டெண்
டாமதேகாண்டியென்னுவருந்தவரகன்றுபோனார்.

இ-ள். அதற்கு அரசன், நாங்களைல்லாம் அந்த முனிவருக்கு அடிமையல்லவோ? எந்தளிடத்திலே கோபங்கொள்கிறதற்கு நீமித்தம் என்ன? நாங்கள் அவருக்குக் குற்றங்கள் செய்த துண்டானாலும் அவரைச் சமாதானஞ் செய்துகொண்டு எங்களுக்குப் போகிறதே காரியமென்று சொல்லக்கேட்டு அம்முனிவர்கள், ஆனால் இனியிங்கே நடக்கப்போகிறதைத் தெரிந்துகொள்ளக் கடவையென்று சொல்லி தூரமாக விவழிப்போனார்கள். எ-று. (அசு)

மாதவரகன்றபின்னாமாலைமயமடாத்துணிங்கிப்
பூதலமென்னுமங்கைப்புதைபுரிநுட்படாத்துட்புட்கார்
மேதகுதவத்தின்மிக்கோன்வினைப்படாம்புகுதுமுன்னர்
சிதறுகுணத்தின்மிக்கோன்சித்திரப்படாத்துட்புட்கார்.

கஎ0 அரிச்சந்திரபுராணம் மூலமும் உரையும்.

இ-ள். அந்த மகாதவமுனிவர்கள் போனபின்பு, மாலைக்காலமாகிய அழகிய போர்வைகீழ்ப் பூமிதேவியானவள் மூடுகின்ற இருளாகிய போர்வைக்குள்ளானாள். அப்போது மேலான தவத்தினாலே மிகுந்த விசுவாமித்திரருடைய தீவினைப்போர்வை வருமூன்னே, குற்றமற்ற குணங்களால் மிகுந்த அரிச்சந்திரன் சித்திரப்போர்வையான கூடாரத் துக்குள்ளே போயிருந்தான். எ-று. (அஎ)

கடாத்தடங்களி றுமாவுஞ்சேனையுங்கண்கடுஞ்ச்
விடாப்படைவேந்தர் தாமுமமைச்சரும்விழிகடுஞ்சக்
கெடாப்பெருங்குணத்துவள்ளல்கிளிமொழிமயிலோடம்பொற்
படாத்திடைப்பரியங்கத்துபஞ்சணைப்பள்ளிகொண்டான்.

இ-ள். மதத்தையுடைய உயர்ந்த யானைகளும் குதிரைகளும் சேனை
களும்ரித்திரைசெய்துகொண்டிருக்கவும், விடாமல்கூடவந்த அரசர்களும்
மந்திரிகளும் ரித்திரை கொள்ளவும், கெடுதலில்லாத டெரிதான
குணத்தையுடைய பிரபுவான அரிச்சந்திரன், கிளிபோலும் வசனத்தை
புடைய மயிற்சாயலான சந்திரவதியுடனே அழகிய பொன்மயமான
கூடாரத்திலே பஞ்சமெத்தை யமைத்த கட்டிலின்மேல் ரித்திரை
செய்யலானான். எ-று. (அஅ)

பூவலயத்தைமுழிம்புதையிருளறச்செஞ்சுருட்டுச்
சேவலார்ப்பெடுப்பக்கீழ்பாற்செங்கதீர்வந்துதோன்ற
யாவருமுணர்ந்தெழுந்தாரிளங்கொடியுடன் றுயின்ற
காவலன்றனுமற்றோர்கனவுகண்டுணர்ந்தெழுந்தான்.

இ-ள். பூமண்டலத்தை மறைப்பதாய்க் கவீந்த இருள்ரீங்க, சிவந்த
உச்சிக்கொண்டையையுடைய சேவல்கள் கூப்பிட, கிழக்குத்திக்கிலே
சூரியன்வந்து உதயமாகவே எல்லாருந்தெளிந்து விழித்தெழுந்தார்கள்.
அக்காலத்திலே இனங்கொடிபோன்றசந்திரவதியுடனே ரித்திரைசெய்த
அரிச்சந்திரமகாராசன் தானும் வேறுபாடான ஒரு சிசாப்பனங்கண்டு
விழித்தெழுந்திருந்தான். எ-று. (அக)

மன்னவன் றுணுக்கங்கண்மெல்லியும்பல்காணுக்கி
யெண்ணிநின்மன்திலெண்ணியம்புகென்றிறைஞ்சலோடுங்
கன்னன்மென்மொழியாயானோர்கனவுகண்டுணர்ந்தேனென்ன
பின்னரக்கனவினீர்மைபேசெனப்பேசலுற்றான்.

இ-ள். கொடிபோல்பவ்ளானசந்திரவதி அரசனுடைய(சொப்பனத்
தினாலுண்டாகிய)திகிலைப்பலதரமும்பார்த்துதேவரீருடையமனத்திலே
ஆலோசனையென்ன சொல்லுமென்று வணங்குமளவில், கரும்புபோலு
மிருதுவான சொல்லையுடையவளே! நான் ஒரு சொப்பனங் கண்டு
விழித்தேன் என்ன, பின்பு அந்தக் கனவினது குணத்தைச் சொல்லு
மென்று (சந்திரவதி) கேட்கப் பின்பு சொல்லலானான். எ-று. (க0)

அமைச்சரைத்து தரோடியழைக்கவென்றரசன்கூற
விமைப்பினிற்சென்றழைத்தாரியாவரும்வினையின்வந்தார்
சுழைத்ததினையெவென்றான்முறைச்சரணம்போற்றி
யெமைக்கடிதழைத்தவாறென்னிறைவனியருள்கவென்றார்.

இ-ள். அரசன், தூதுவர்களே! விரைந்து சென்று மந்திரிகளைக்
கூட்டிவருங்களுென்று சொல்ல, அத்தூதர்கள் கூடினநேரத்திற்போய்க்
கூப்பிட்டார்கள். அந்த மந்திரிகளுடனே வரத்தக்கவர்க ளெல்லாரும்
வந்து, விசுவாமித்திர ருண்டாக்கின மிருகவாதை முதலான பன்றி
வேட்டையாகிடி, செய்கைகளை வென்றிருக்கின்ற அரசனுடையதாமரை
மலர்போலும் பாதகங்களை வணங்கித் துதித்து, அரசே! நீர் எங்களை
விரைவிலே அழைத்தகாரியம் யாது? அருளிச்செய்ய வேண்டுமென்
றார்கள். எ-று. (௧௧)

மற்றவர்கூறக்கேட்டுவையகமெல்லாங்காக்குங்
கொற்றவனின்றியானோர்கொடியதிக்கனவுகண்டே
னுற்றதுகேட்டுமேல்வந்துறுதிமுறைமினென்றான்
கற்றடந்தோளிநூர்க்குக்கொநிலைகூறுநுற்றான்.

இ-ள். அப்படி மந்திரிமுதலாயினோர்சொல்லியதைக்கேட்டு, உலக
மெல்லாம் ஆளுகின்ற அரசனான அரிச்சந்திரன் இன்றையத்தினம்
நானொருகொடிதான் கெதெலுள்ளசொப்பனங்கண்டேன்; அப்படிநான்
கண்டதை நீங்கள்கேட்டு இனிமேல்வந்து கூடுவதான காரியத்தைச்
சொல்லுங்க ளென்று மலைபோலுயர்ந்த தோள்களை யுடைய மந்திரி
முதலானவர்களுக்குச் சொப்பனச்செய்கையைச் சொல்லலானான். எ-று.

என்ணையின்றெடுத்ததாதையாக்கையோடெய்தியும்பார்
தன்ணையுற்றிமையோர்நீக்கத்தாரகைத்தலத்தமாந்த
பின்ணையான்பிரசக்கூந்தற்பேதையரைவார்தம்மை
முன்ணையூழ்விதியினாலேமுயக்கமுற்றினிதிருந்தேன்.

இ-ள். என்னைப் பெற்றுவளர்த்த தகப்பனானவர் தேகத்துடனே
சுவர்க்கலோகத்துக்குப் போய்த் தேவர்களால் தள்ளுண்டு நட்சத்திர
மண்டலத்திவ்விழைகொண்டிருந்தபின்பு, நான்தேன் போருந்தியமலர்களை
முடித்த கூத்தலையுடைய பெண்ணைந்துபேரை பூர்வபுண்ணியத்தொடர்
ச்சியினாலே அவர்களுடனே கூடிச் சுகித்திருக்கக் கண்டேன். எ-று.

அருத்தியிற்புணர்ந்தமாதரைவரிலருந்தவத்தோற்
கொருத்தியையானேயிந்தேனொருத்திபோயவனொடுற்று
னொருத்தியுணற்றகன்றொருத்திபோய்க்கண்ணிழந்தா
னொருத்திவிட்டுன்னீநீங்காதிருமைக்குமுறுதிதந்தாள்.

இ-ள். அப்படி நான் ஆசைகொண்டு கூடியிருந்த பெண்களைந்து
பேரில், ஒருத்தியை அருமையான தவத்தையுடைய ஒரு முனிவனுக்கு

க௭௨ அரிச்சந்திரபுராணம் மூலமும் உரையும்.

நானே சம்மதித்துக் கொடுத்தேன். இன்னொருத்தி தானேபோய் அம்முனிவனோடுகூடினாள். மற்றொருத்தி உணவு முதலியன வழியல்லாமற் போனாள். வேறொருத்தி தானே விலகிப்போய்க் கண்துருடானாள். போகாத ஒருத்தி மாதிரி அப்படிப்பிரிந்த என்னை விடாமல் இம்மைக்கும் மறுமைக்கும் வேண்டிய நன்மையை எனக்குத் தருவதாயிருந்தாள். எ-று.

இப்படியின் மூலக்கோணிக் கொடுங்கனவினுலே
பெப்படி வினைவதோவஃதுணர்ந்திலேனியம்புமென்னு
வப்படியரசன்கூறவடியிணைதொழுது நன் னூற்
றப்பறவுணர்ந்தகேள்விச் சத்தியகீர்த்தி சொல்லான்.

இ-ள். இப்படி (யென்னோடு ஒருத்தி மாதிரிங்கூடியிருக்க) இன்று கண்டேன். ஆதலால் இப்படிப்பட்ட கொடுமையான சொப்பனத்தினாலே இனி எவ்வாறு நடக்குமோ அதை நான் தெரியேன் சொல்லுங்களென்று அரசன் சொல்ல, நல்லசாஸ்திரங்களெல்லாம் வழுவாமலறிந்த கேள்வியையுடைய சத்தியகீர்த்தி யென்கிற மந்திரி அப்படிச் சொன்ன அரசனுடைய "பாதங்களிரண்டையும் வணங்கிச் சொல்லலானான். எ-று. (கரு)

அருவினைவினை தத்தெல்லாங்கொசிகன்வனாவினன்ம்
வருவினை மிகவுமுண்டுவளநகர்நாடிமுந்து
திருவினையிழந்துசேயுஞ்செவ்வியும்வேறுவேறுப் [ன்
பெருவினையுமுடிப்பான்மனைப் பின்னையாம்வெல்வோமென்ற

இ-ள். இங்ஙனம் அரிய கொடுஞ்செய்கைகளுண்டாகச்செய்தது முழுதும் கௌசிக னென்கிற விசுவாமித்திரரே யாவர். அவராலே இன்னம் வருவனவான கொடுஞ் செய்கைகள் மிகவு முண்டாகும். (நீர் கனவிலேகண்ட அருந்தவன் - விசுவாமித்திரர்; நீர் அருத்தியிற் புணர்ந்தமாதர் ஐவர் - பஞ்சசத்திகள்; அவருக்குக் கொடுத்த ஒருத்தி - பஞ்சபூதமாக நிற்கின்ற கிரியாசத்தியாகிய பொருள்; ஒருத்திபோய் அவனோடுற்றது. வினைத்துணையாக நிற்கின்ற கிரியா சத்தியாகிய அரசாட்சியே; ஒருத்தியுணற்றகன்றது - பிராணன் முதலியவாயுக்களாக நிற்கிற பராசத்தியே; அதாவது, வன்மையான நகர்நாடி முதலியவைகளை விட்டுத் தேகமெவ்வாகுதல்; ஒருத்திபோய்க் கண்ணிழ்ந்தது - ஐம்பொறி நுகர்ச்சியாக நிற்கிற ஞானசத்தியே; அதாவது, செல்வத்தையுமிழ்ந்து பின்னாயும் மனைவியும் வெவ்வேறாகுதல். இப்படி வெவ்வேறாகப் பெரிதான தீயசெய்கையைமுடிக்கிற விசுவாமித்திரரைப் பின்பு நாமெவெல்லக்கடவோம். ஒருத்திரீங்காம லிருமைக்கு முறுதிதருகிறதாவது, விவேகம். இதை உயிர்க்கொளியாக நிற்கிற சிற்சத்தியென்று கொள்ளவேண்டும். "பரையாதி வினப்பரிவு தொழிலாகி யுலகனைத்தும் படைத்துக் காத்து-வரையாது தொடைத்துமறைத் தருளி" யென்பதனான லுணர்க என்று சத்தியகீர்த்தி என்னும் முதன்மந்திரி கூறினான். (கக)

அணையவையமைச்சன் கூறவரசனையரிவைபோற்றி
யெனையிழந்தாலுமன்னாவென்வயிற்றுதித்தமைந்தன்
றணையிழந்தாலுமிந்தத்தலமிழந்தாலும்வெம்போர்
முனையிழந்தாலுநீதிமுறையொன்றுமிழவேலென்றான்.

இ-ள். அத்தகைய கனுவின் பொருளை மந்திரி தெரிந்துசொல்ல,
அப்போது அரசனைச் சந்திரவதியானவன் வணங்கித்துதித்து, அரசே
நீர் என்னையிழந்துபோனாலும், என்வயிற்றிலேபிறத்த புத்திரனையிழந்து
போனாலும், இந்தவுலகமெல்லாமிழந்துபோனாலும், வெவ்விதான சண்
டைமுனையை யிழந்துபோனாலும் தேவரீருடைய நீதிமுறை ஒன்றைமா
த்திரம் இழவாதிருக்கக்கடவீரென்றான். எ-று.

போர்முனையிழத்தல்-சண்டைபண்ணமாட்டாது போதல். (க௭)

என்றலுமமைச்சரெல்லாமிருகணீரருவிபாய
நின்றநின்றமுதுவாடிநெட்டுயிர்ப்புற்றகாலே
மன்றலந்தெரியன்மார்பன்வருந்தனீரென்றுதேற்றி
யன்றவனுறைந்தானப்பாலடுத்தவாறெடுத்துரைப்பாம்.

இ-ள். என்று சொல்லுமளவில், மந்திரிகளெல்லாம் இரண்டு கண்
களிலும் நீரானது அருவி ஆறுபோலொழுகின்றது அழுதங் வாடியும்
பெருமூச்சுவிட்டும் மயங்குகிறபோது, வாசனை பரிமளிக்கின்றஅழகான
மாலையணிந்த மார்பனான அரிச்சந்திரமன்னன் நீங்கள் வருத்தப்படா
திருக்களென்று அவர்களைத்தேற்றி அன்றையத்தினம்* அங்கேதானே
வாசமாயிருந்தான்; அப்பரூல் நடந்தவிஷயத்தை யெடுத்துச் சொல்லு
கிறோம். எ-று. (க௮)

வேட்டஞ்செய்காண்டம் - முற்றிற்று.

வூட விருத்தம் - சுக௮.

பரமபதிதுணை.

ஐந்தாவது,

சூழ்வினைக்கந் ண்டம்.

அறுசீர்க்கழி நெடிலடியாசிரிய வீருத்தம்.

வென்றிவேன்மன்னன்விட்டவெங்கணைதைத்துவாயாற்
றுன்றியகுருதிசோரச்சுழன்றுடறுடிதுடித்துக்
குன்றினைக்கடந்துசென்றுகோசிகன்றன்பாற்போந்து
பன்றியாய்வந்தமாயைபட்டபாடனைத்துஞ்சொல்லும்.

இ-ள். வெற்றிபொருந்தின வேலாயுதத்தையுடைய அரிச்சந்திர
மகாராசன் எய்த வெவ்விதான அம்புபட்டு வாய்வுழியே நெருங்கினரத்த
மொழுகச் சுழலுவதாகி உடலெல்லாம்பதறித் துடித்துத் தான்விழுந்த
மலையைக்கடந் தப்பால் விசுவாமித்திர ரிருக்குமிடத்திற்குப் பன்றிரூப
மாகவந்த மாயைபோய் விழுந்த அங்கு தான்பட்டபாடெல்லாம் சொல்ல
லாயிற்று. எ-று.

அந்தப்பன்றியாகிய தவம் என்பது பொருள்.

(க)

என்னையாளுடையாயுன்றனைவலின்படியானேகி
மன்னருங்கரியுமாவுஞ்சேனையுமாளக்கொன்றேன் [ன்
பின்னவன்விட்டவம்பாற் சுழன்றியான்பிழைத்துப் போந்தே
வுன்னருளுடையேற்கல்லாலுய்வுண்டோவென்றதன்றே.

இ-ள். என்னை அடிமையாகக்கொண்டவரே! உம்முடைய உத்தர
வின்படியே நான்போய் அரசர்களுக்கும் யானைகளையும் குதிரைகளையும்
சாவக்கொன்றேன்; பின்பு அந்த அரிச்சந்திரனெய்த அம்பினாலே சுழ
லுவதாகி தப்பி யிங்குவந்தேன்; இனி உம்முடைய கிருபைபெற்றவனுக்
குப் பிழைப்புண்டாருமே யல்லாமல், மற்றோருக்குப் பிழைப்புண்டாகு
மோவென்று சொல்லிற்று. எ-று.

(உ)

கோலத்தினுரையைக்கேளாக்கோசிகன்வடவைச்செந்திச்
சிலக்கிற்சிவந்தகண்ணன்சிந்தையுமனைபுறாழிக்
காலததுற்கடு வ்காலன்னமூச்சினன்கடலிற்றேறன்று
மாலத்தின்கிளர்ச்சியன்னகோபத்தனமுன்றெழுந்தான்.

இ-ள். அவ்வாறுசொன்ன பன்றியின் சொல்லைக்கேட்டு விசுவா
மித்திரர் வடவாக்கினி நிறத்தைப்போற் சிவந்த கண்களையுடையவராகி
களமும் அத்தன்மையரேயாகி ஊழிக்காலத்திலேவீசுகின்ற வேகமான

காற்றப்போல் மூச்சுடையவராய்க் கடலிலேதோன்றின விஷம்பொங்கி
ஞற்போன்ற கோபத்தையுடையவருமாகிக் கொடுத்தெழுந்திருந்தார்.()

பேச்சினிற்கினிபோற்செங்காற் பெயர்ச்சியிற் பெடைபோற்செங்
வீச்சினின்மின்போற்சீற்றமிகுதியான்முனிவன்விட்ட [கை
மூச்சினிற்பிறந்திரண்டுமோகினிமாதராழி
நீச்சினினிலைத்துநிற்குநீலமென்கொடிபோனின்றார்.

இ-ள். பேச்சினாலே கினிபோலவும், சிவந்த கால்நடைநிலை
பெட்டையன்னம்போலவும், சிவந்த கைவீசுதலினாலேமின்னலைப்போல
வும், கோபமிகுதியினாலே விசவாயித்திரர் விடுகிற மூச்சிலே இரண்டு
மோகினிப்பெண்கள் பிறந்து, நீந்துதலையுடைய கடலினிடத்தே நிலை
கொண்டு நிற்பதான மிருதுவுபொருத்தின நீலக்கொடிபோல் எதிரே
நின்றார்கள். எ-று. (ச)

செந்திருவமுதிற்றோன்றத்திரைக்கடற்பிறந்தநஞ்சில்
வந்திருகருந்திருக்கள்வயங்குவதென்னநீலச்
சந்திராதித்தரென்னத்தலையின்மின்கறுத்ததென்ன
விந்திரநீலக்கொம்புரிரண்டுவந்தெழுந்ததென்ன.

இ-ள். செவ்வியளான லட்சுமிதேவி அமுதிலேபிறக்க அலைகளை
யுடைய கடலிலேபிறந்த நஞ்சைப்போல்பிறந்து இரண்டுகறுத்தலட்சுமி
கள் விளங்குவதுபோலவும் கறுத்த சந்திரசூரியர்போலவும் ஆகாயத்தி
லுள்ள மின்னல் கறுத்தாற்போலவும் இவ்விநீலக் கொம்புக ளிரண்டு
வந்து தோன்றினாற்போலவும். எ-று.

இதுமுதல் ஐந்து பாடல்கள் குளகம். (இ)

நீலவாரிதியினிலத்துகிர்க்கொடிநின்றதென்னக்
கூலவாரிதியினிலக்கொம்பிரண்டெழுந்ததென்னப்
பாலவாரிதிகடைந்தபஹ்ரலையரவங்கான்ற
வாலவாரிதியின்முழங்குகிளர்ந்தெழுமன்னமென்ன.

இ-ள். கறுத்தகடலிலே நீலநிறமாய்ப் பவளக்கொடி நின்றாற்போல
வும், கரைகளையுடைய கடலிலே முழுநீலக் கொம்புக ளிரண்டுவந்து
தோன்றினாற்போலவும், பூற்கடலைக் கடைந்த பல்லைகளை யுடைய
பாம்பு கக்கின விஷக்கடலிலேமுழுகி அந்த விஷநிறமாக எழுகின்ற
அன்னக்கள்போலவும். எ-று. (சு)

ஆலத்திற்பயின்றகண்டனமுற்றிருக்கண்ணன்மாண்ட
காலத்திற்புறங்கொடாதுகாமனோடொத்தலைந்து
நீலத்திற்கருகுவெம்பிநினைவில்வந்துதவியன்பாய்ச்
சீலத்திலுயர்ந்தகாமன்சேனையினிருவரென்ன.

இ-ள். விஷத்தினாலே விளங்குகின்ற கண்டத்தையுடையசிவபெரு
து திருநெற்றியிலுள்ள சிவந்த அக்கினிக்கண்ணினாலே (அநங்கன்)

களைக் குறிச்சந்திரபுராணம் மூலமும் உரையும்.

இறந்த காலத்தில் முதுகாட்டி ஓடாமல் அம்மன்மத னோடுகூட அலைவதாகி நீலத்தைப்போல் அந்த நெருப்பில்வெந்துசுருகி வெதும்புத லாய் நினைவிலேதோன்றி அந்தமன்மதனிடத்தில் விசுவாசமாய்கலவியா சாரத்தினாலே உயர்ந்திருக்கிற மன்மதனுக்குதவியாகி அந்த மன்மதன் சேனையிலுள்ள இரண்டு பெண்கள் இவ்விருவருமென்று சொல்லவும்.

சுழிகொளும்பெருந்தண்கங்கைகுடினோன்றுளங்குஷேற்றி
விழிகொளந்தழலான்மேனிவெந்தழுந்திறந்தகாமன்
பழிகொளக்கருதிகாலபாசமேவிழியாக்கொண்டு
வழிவிலாவரங்கள் கொண்டரகியுமாற்றவருமென்ன.

இ-ள். சுழிகளைக் கொண்டிள்ள பெரிதான குளிர்த் தகங்கையை முடித்த சிவபெருமானுடைய விளங்குகின்ற நெற்றிக்கண் கொண்ட நெருப்பினாலே மேனிவெந்து சாம்பலாயிற்ற்த மன்மதன் பழியைவாங்க எண்ணிக் காலபாசத்தையே கண்களாகக் கொண்டு தவறுத லில்லாத வரங்களைக்கொண்டதோன்றின ரதேவியும் அவளுக்கொருசகன் ததியும் போலவும். எ-று.

(அ)

நாவியங்கமலத்துற்றபிரமணைநகைப்பான்வேண்டி
வாவியங்கமலவாசக்கோசுகன்வாதிற்றிட்டு
மோவியமென்னநீலவோதிமமென்னநீண்ட
காவியங்கண்ணூர்காந்தட்கைதொழுதிதைஞ்சிநின்றார்.

நாபி என்பது எதுகைநோக்கி நாவியென வந்தது.

இ-ள். திருவுத்திக்கமலத்திலேதோன்றின பிரமதேவனைச்சிரித்துப் பழித்தற்காக அந்தத் தாமரைக் குளத்தின் சார்பிலே வாசஞ் செய்கிற விசுவாமித்திரர் வாதுகொண்டெழுதின சித்திரங்கள்போலவும் கறுத்த அன்னங்கள் போலவும், நீண்ட நீலோற்பலம் போலும் அழகிதான கண்களையுடைய அந்த இரண்டு பெண்களும் காந்தள்மலர்போலுங் கைகளால்வணங்கி எதிரேநின்றார்கள். எ-று.

(க)

திதிலாமறைகணுன்குந்தெளிவுறவுணர்ந்தநீர்மைத
கோதிலாக்குணத்தோர்க்கெல்லாங்கோபஞ்சுண்டாளமென்பா
ராதலான்முனிவன்மூக்கினரழற்சீற்றததூடே
போதலாலந்தமாதர்புலேச்சியராயினாரே.

இ-ள். குற்றமில்லாத நான்குவேதங்களையுந் தெளிவ தன்மையையுடைய பரிசுத்தமான குணத்தையுடைய பெரியோர்கள் யார்க்கும் கோபமுண்டானால் அதுவே சண்டாளமென்று சொல்வார்கள்; ஆதலாலே அந்த விசுவாமித்திர ருடைய மூக்கிலே பொருந்திய கோபத்தின் வழியாகப் பிறந்ததனாலே அந்த இரண்டு பெண்களும் சண்டாளிகளானார்கள். எ-று.

(ஈ)

மாதரைமுனிவன்பார்த்துவரவழைத்திருத்திரானு
பேதமுமெழுத்துஞ்சொல்லும்பெருங்கலைபிருநாலெட்டும்

கீதமுநாதயாழங்கின்னரமுதலவாய

போதமும்வாரிரீற்றகரைத்துடன்புகட்டினோ.

இ-ள். அப்பெண்களை விசுவாமித்திரர் பார்த்து அருகில்வரும்படி அழைத்து இருக்கச்சொல்லி, நானாவகையான எழுத்துப்பேதமும்சொற்பேதமும், அறுபத்துநாலு சூலனானமும், கீதமும், நாதிக்கிறவீணையும், கின்னரமு முதலாகிய ஞானமும் அவ்விருவருக்கும் அள்ளி யள்ளிக் கிரமப்படியேசெல்லித் தெரியப்படுத்தினார். எ-று. (கௌ)

ஈடினாரதருமின்சொற்கின்னரர்யாருமேங்கப்
பாடினாற்றீய்நதுலர்ந்தபயிரெலாமவினாவும்ல்கும்
வாடிநானேனகம்பட்டமரங்களுநதழைக்குமுன்னா
வீடினாறயிர்வந்துற்றுலென்னொன்புமவீதிர்விதிர்க்கும்.

இ-ள். ஒப்பில்லாத நாரதரும், இனிய சொல்லையுடைய கின்னரர்களும், மற்றையாவர்களும்தோற்று விசனப்பட்டப்பாடினார்கள். அப்படிப்பாடிதலினாலே தீய்த்து காய்த்துபோனபயிர்களைல்லாமவினாவுகொண்டி மிகுவதாயினகாயநதுவெருகாலஞ்சென்றுள்ளமரங்களும்தழைகொண்டு தளிர்ப்பதாயின. முன்னாளிலே இறந்தவர்களுடம்பிலே யுயிர்வந்து கூடுதலாகியவெண்மையானயெலும்பும்உரோமங்களும்புளிகுத்தலாயின.

அந்தவேளையிலயோத்தியரசனைக்கண்டுமீண்டு
கந்தவார்சடிலமெளலிக்கொகிசுன்றன்னைப்போற்றி
யிந்தவாவியிலேமன்னெண்ணருஞ்சேனையோடும்
வந்துனென்னவேதமாதவரெடுத்துரைத்தார்.

இ-ள். அச்சமையத்தில் வைதிகரான மகாதவமுனிவர்கள்அயோத்தியாபுரிக்கு அரசனான அரிசநதிரனைக்கண்டுவந்துவாசனைபொருந்திய நீண்ட சடாமுடியையுடைய விசுவாமித்திரரைத் துதித்து இந்தக் குளத்தினருகே அரிச்சந்திரமகாராசன் எண்ணுதற்கரிதான சேனைகளுடனே வந்திறங்கி யிருக்கிறானென்று தெரியச்சொன்னார்கள். எ-று.

புண்ணியந்திரண்டயாக்கைப்புரவலன்வந்தானென்ன
வெண்ணியவெண்ணமெல்லாமுடியுமென்றே வாய்நெய்தாப்
பண்ணியன்மதுரசசெஞ்சொற்பவளவாய்காமமகசுவவேற்
கண்ணியர்தம்மைநோக்கிக்கொகிசுன்விளமபலுற்றுன்.

இ-ள். புண்ணியநாதானே திரண்டவடிவங் கொண்டாற்போலும் தேகத்தையுடைய அரசன் வந்திருக்கிறானென்று சொல்லவே, நாம் நினைத்த நினைவெல்லரிமீஇனிமுடிவுபெறுமென்று சந்தோஷங்கொண்டு இராகம்பொருத்தினமதுரமானசெம்மையையுடையசொல்லைக்கொண்ட, பவளம்போலும் வாயும் கருமைடின் செவ்வையான வேல்போலுங் கண்தருமுடைய அவ்விரண்டு பெண்களையும்பார்த்து விசுவாமித்திரர் சொல்லலானார். எ-று. (கௌ)

கௌ அ அரிச்சந்திரபுராணம் மூலமும் உரையும்.

பெடைநடைமடவீர்வாவிப்பெருங்கரைதன்னில்வந்த
படையுடையேவந்தன்பாற்போய்ப்பாடலாலுருக்கிவெற்றிக்
குடையினைக்கொண்மினல்லாற்கலவியைக்கொண்மினென்ன
விடைகொடுத்திடலுமாதர்விரைவினிற்றொழுதுபோலு

இ-ள். பெட்டையென்னம்போலுநடையுடையபெண்களே! நமது
பெரிய குளக்கரையிலேவந்திருக்கிற சேனைகளையுடைய அரசனிடத்திற்
குப்போய் நீங்கள் பாடுகிற பாட்டுகளாலே அவனை உருகும்படிச்செய்து
அவனுடைய வெற்றிக்குடையை வாங்கி வாருங்கள்; அது கூடாதாயின்
அவனோடுகொடியரித்தலைக்கொள்ளுங்களென் று உத்தரவுகொடுத்தனுப்பு
மளவில் அப்பெண்கள்விரைவிலேவணங்கிக்கொண்டுபோனார்கள். எ-று.

எடுத்தநன்மகரயாழ்மேந்தியகுழலுந்தோன்ற
வுமித்தமேகலையுஞ்செம்பொற்சிலம்புநின்றோசைகாட்டத்
தொடுத்தபூங்கோதைசோரத்துணைமுலைத் தாம்பிவிம்ம
வமித்தபூஞ்சோலைநீங்கியகன்புனற்பொய்கைபுகுகார்.

இ-ள். அவ்விருவருங் கைகளிலே கொண்ட நல்ல மகரவீணையும்,
புல்லாங்குழலுந்தெரியவும், உடுத்தின மேகலாபரணமும், செம்பொன்
றுற்செய்த சிலம்புகளும் அவ்வவ்விடத்திலே நிலைகொண்டுதொனிகளைக்
காட்டவுத், தொடுத்தணிந்த பூமாலைகள் அவிழ்ந்து விழவும், இரண்டு
கொங்கைகளும் இளகிய றுகவும் தாமிருந்த பூஞ்சோலையைவிட்டு அந்த
அகலமான நீர்க்குளத்தருகே போய்ச்சேர்ந்தார்கள். எ-று. (கசு)

களைகழற்கிங்காற்சேனைக்கடலினிற்சென்றுபுக்க
வினைநெடுவேற்கணுரையருள்பொழிவிழியானோக்கி
யினையறென்றவரைத்தேறாதையுறவெய்துமெல்லை
புனையிழைமாதர்வந்துபுரவலற்போற்றினின்றார்.

இ-ள். சத்தியாகின்ற வீரகண்டாமணிகள் கட்டினவேகங்கொண்ட
கால்களையுடைய சேனைக் கடலுக்குள்ளே, போய்க்கூடின கொலைத்
தொழில் செய்வதான வேல்போலுங் கண்களையுடைய பெண்களை,
கிருபை யொழுது கின்ற கண்களாற் பார்த்து அவ் விருவ்ரையும்
இன்னாரென்று தெரியாமல் சந்தேகங் கொள்ளுகிற சமயத்திலே,
ஆபரணங்களைவினைந் அந்தப் பெண்கள்வந்து அரிச்சந்திரமகாராசனைத்
துதித்து நின்றார்கள். எ-று. (கசு)

தோளுமத்தோளிரீசாத்துஞ்சுடா மணியலையமுஞ்செந்
தாளுமத்தாளில்வி ரக்கழலுநேர்தாழ்ந்தகையும
வாளுநீண்மலைமார்பும்வதனமுநோக்கிமாற
வேளுநேரில்லான் தன்னைப்புகழ்ந்தனர்வியந்துரைப்பாரா.

இ-ள். தோள்களும், அந்தத்தோள்களிலேயணிந்த காந்திகொண்ட
ரத்த கேயூரங்களும், சிவந்த கால்களும், அந்தக் கால்களிலே பூண்ட
வீரகண்டாமணிகளும், நேரேதொடருவனவாண்கைகளும் (இடையிலே

கட்டின) மந்திரவாரும், நீண்ட மலையணிந்த மார்பும், முகமும்பார்த்து மன்மதவேளு மொப்பாகாத அரிச்சந்திர மகாராசனைத் தோத்திரங்கள் செய்து அதிசயித்துச் சொல்லலானார்கள். எ-று. (௧௮)

யாணர்க்குள்யாணநின்னையெய்துதற்கிழைத்தவேதா வீணர்க்குள்வீணனெம்மையிதித்தவன் நிந்நிரற்கும் வாணர்க்குமனந்தனார்க்கும்வாய்த்தவாதேபோனின்னைக் காணற்குத்தொழிற்குவாய்த்தகண்கைநாப்படைத்திலானே.

இ-ள். உலகத்திலுள்ள அழகர்களிலே சிறந்த அழகனே! உன்னைச் சேர்வதற்குச் சிருஷ்டித்த பிரமனானவன் வீணவர்களிலே அதிகமும் வீணவன். யாதினா லென்றால், எவக ளிருவரையும் சிருஷ்டித்த அப்போதுதானே இந்திரனுக்கும் வாணகரனுக்கும் ஆதிசேடனுக்கும் அமைத்தமைபோல, உன்னைப் பார்க்கிறதற்கும், வணங்கு தற்கும், துதிப்பதற்கும் கண்களும் - கைகளும் - நாக்களும் ஆயிரம் ஆயிரமாகச் சிருஷ்டியுமற்போனான ஆதலால். எ-று. (௧௯)

வையநின்னகரிசெம்பொன்வடகிரிநினதுபீடம் வெய்யவனினதுதீபம்வேலைமஞ்சனநீர்ச்சாலை செய்யவனினதுபாரிதிங்கணின்கவிகைசெவ்வே லையநின்பெருமையெம்மாலாவிடற்கரிதேயென்றார்.

இ-ள். உலகமுழுதும்உமக்குப்பட்டணம்;செம்பொன்னுனவடமேரு கிரி உமக்குச் சிங்காசனம்; சூரியன் உமக்கு விளக்கு; கடல் உமக்கு திருமஞ்சனமாடுகிற இடம்; லட்சுமியே உமக்கு மனையாள்; சந்திரன் உமக்குச் சூடை; ஆதலால், செவ்வையான வேலையுடைய ஐயனே! உம்முடைய பெருமையை எங்களால் அளவுசெய்து சொல்லுதற்கு முடியாது என்று சொன்னார்கள். எ-று. (௨௦)

சொல்லியமாற்றங்கொளாத்தோன்றலும்வியந்துநோக்கி வல்லிநீர்பாரேதூர்தான்வந்தவாதேநீண்டென்றா னல்லியந்தொடையன்மார்பவிவ்வனத்தகத்துவாழ்வேமம் பில்லியசாதியீனப்புலைச்சியர்பாங்கனையா.

இ-ள். அப்படி அவ் விருவரும்புகழ்ந்து கொண்டாடினதைக்கேட்டு அரசனானவன் அதிசயித்துப் பார்த்தது ஓ பெண்களே! நீங்கள்யார்? உங்களுநர் எது? என்னிடம் வந்தசாரியம் என்ன? என்று கேட்டான். அத்தற்கு அப் பெண்கள், அகவிதழ்களையுடைய அழகிய பூமாலையணிந்த மார்பனே! நாங்கள் இந்த வனத்தி னிடத்திலே யிருக்கிறவர்கள்; இழிவுள்ள சாதியான நனப்புலைச்சிகள் ஐயனே. எ-று. (௨௧)

வேதமாமுனிவன்வைகுமேதகுசாரநின்றான் பாதமேபணிந்துநோக்குமருத்தியிற்பதறிவந்தோம் போதமுநெறியுமில்லாப்புல்லியேநல்லியாழங் தேமுஞ்சிறிதுவல்லேங்குகொணக்கிவத்திப்பின்னர்.

கஅ0 அரிச்சந்திரபுராணம், மூலமும் உரையும்.

இ-ள். வேதங்கைவந்த மகரிஷிபூத விசுவாமித்திரரிருக்கிற மேம் பாடான சார்பிலே கூடிநின்றும் உம்முடைய பாதங்களை வணங்கி உம்மைப் பார்க்கவேண்டின ஆசையினாலே பதற்றத்துடன் வந்தோம். ஞானமும் அதற்கேற்ற அனுஷ்டானமுமில்லாத இழிவான சாதியே யாங்கள் ஆனாலும், நல்ல வீணை பாடுதலும், சங்கீதமும் கொஞ்சந்தெரிந்திருக்கிறோம்; கேளுமென்று சொல்லிப் பின்பு. எ-று. (உஉ)

மகரயாழ்வாங்கிரீங்குமாடகமுறுக்கிச்செம்பொற்
சிகரமாமுலையிற்சேர்த்திச்செவியுறவிசையெழீஇத்தந்
நிகரிலாவமுதப்பாடற்பாணியினிறுவிப்பின்னர்
பகர்தருமிசைகளேமுமவகைவகைபாடினாரே.

இ-ள். மகரவீணையைக்கையிலேகொண்டு, தளர்த்துள்ள முறுக்கானி களாலே தந்திகளை முறுக்கிப் பிரிவுசெய்து, செம்பொன் மலைச்சிகரம் போலுள்ள பெரிய ஸ்தனங்களிலே அவ் வீணையைச் சாத்திக்கொண்டு, உடனே கூடச்சுருதுகூட்டித் தமது ஒப்பில்லாத அமிர்தரசங்கொண்ட பாட்டிலே கைவழியிலே தோன்ற நிறுத்திப் பின்பு சொல்லலான ஏழிசைகளையும் கிரமக்கிரமமாகப் பாடினார்கள். எ-று.

ஏழிசைகளாவன:—குரல்-துத்தம்-கைக்கிளை-உழை-இளி - விளரி-தாரம்-என்பன. இவைவற்றை ஏழ்குரமெனவுகூறுவர். இவற்றி னேசையுலமை முறையே-மயில்-இடபம்-ஆடு-கொக்கு-குயில் - குதிரை - யானை எனவும், சுலையுலமை முறையே - பால் - தேன் - கிழான்-நெய்-ஏலம்-வாழை-மாதுளங்கனி எனவும், வாசனையுலமை முறையே - மௌவல்-முல்லை-கடம்பு-வஞ்சி - நெய்தல் - பொன்னாவிரை - புன்னை யெனவும், அக்ஷரம்முறையே - ஆஅ - ஈஇ - ஊஉ - ஏஎ-ஐஇ-ஒஒ-ஓஓஉ-எனவும், மாத்திரை முறையே-நாந்து-நாந்து-இரண்டு-மூன்று-நாந்து-மூன்று-இரண்டு எனவும், இவற்றுக்கிறைவர் முறையே - விசுவாமித்திரன்-ஜமதக்கினி - சந்திரன் - சூரியன் - கௌதமன்-காபுபன்-சுசனெனவுகூறுவர். இன்னும் இதைப்பற்றிய ஏனையபகுப்பும்விரிவும்மிடற்றேனையாய்ப் பாடுகையில் இவற்றின பிறப்பிடமுதலியனவும் இசைதூவிற்பரக்கக்காண்க. (உ௩)

காவியங்கண்ணுமுடாகவரிதழ்தாநுங்கோடா
வாவியங்கமலமுன்னவதனமுதுதலுமேரு
தூவியந்தோகைநல்லாரசுவரின்மேலெழுதிவைத்த
ஒவியம்பாடிற்றென்னப்பாடினாருகயாரும்.

இ-ள். நீலோற்பலம்போலழகான கண்கள்மூடுகிறதில்லை. இருபின் வாகத் தோன்றுகின்ற இதழ்களுங் கோணுகிற தில்லை. குளத்திலே அலருவதான அழகையுடைய தாமரைமலர்போலு முகமும் நெற்றியும் ஏறுகிறதில்லையாக, இறகையுடைய அழகைக்கொண்ட மயில்போலும்

சூழ்வனைக்காண்டப்.

கஅக

அப்பெண்கள் சுவரிலேயெழுதி யிருப்பதான சித்திரம்பாடுகிறதபோல்
அசையாதிருந்து எல்லோருடைய மனமு முருகும்படிப் பாடினார்கள்.

கரும்பினைக்கடிந்ததீஞ்சொற்காரினைக்கடிந்தகூந்தற்
பரும்பனைக்கொங்கைமாதர்பவளவாய்ப்பிறக்குங்கானம்
வரும்பனிமதியைநோக்கிக்கண்கிணிரிவாய்கொண்டார்ப்பு
னரும்பனிமாமற்போதுவ்வண்டிருந்தார்ப்பதென்ன.

இ-ள். கரும்பின் ரசத்தையும் வெல்லுவதான மதுரச்சொற்களும்,
மேகத்தவெல்லுவதானகூந்தலும், மிகவுப்பருத்துள்ளகொங்கைகளுங்
கொண்ட பெண்களுடைய பவளம் போன்ற வாயிலே பிறக்கின்ற
இசைப்பாட்டானது உதயமாகிவருகின்ற குளிரந்த சத்திரனைக்கண்டு
கண்கிணிரிபோல் முகவிலாசமாய்ப் பின்புஅவ்வரும்புதல்முழுதும்விரிகிற
செவ்வல்லிப் பூவிலிருந்து வண்டுகள் பாவதுபோற்பாடினார்கள். எ-று.

ஆர்ப்பின் வண்டோசையினாலே அரும்பவிழென்க.

(உரு)

இல்லையோனிமைத்தலென்பாரெடாதுகைதொடாதுவைத்த
வில்லையோபுருவமாகவிடுத்தனன்வேதாவென்பார்
முல்லையோமுருந்தோமுத்தோமுறுவிலையறியோமென்பார்
நல்லையோநல்லையென்றாராதிபர்வியநதுரைத்தார்.

இ-ள். அப்போதுகண்ட அரசர்களெல்லாம் இப்பெண்களுக்குக்
கண்க ளிமைக்கிற தில்லையோ வென்பார்கள். ஒருவ ரெடாமலும்
தொடாமலும் இருப்பதான வில்லைத்தானே பிரமதேவன் புருவமாகச்
செய்திருக்கிறான் என்பார்கள். இவ்விருவருடைய பல் வரிசைகள்
முல்லையரும்புகளோ! முருந்துகளோ! முத்துகளோ யாதொன்றும்
சொல்லத்தெரிகிலோமென்பார்கள். அடிபெண்களே! நீங்கள்நன்றாய்ப்
பாடுகிறீர்கள்! நீங்கள் நன்றாய்ப் பாடுகிறீர்கள்!! என்று அரசர்க
ளெல்லாம் அதிசயித்துச் சொன்னார்கள். எ-று.

(உ௧)

அட்டமாவனைத்தும்புள்ளுமாவிபெற்றேருமென்பார்
சுட்டநீள்வனங்குளெல்லாஞ்சோலையாத்தழைக்குமென்பார்
பட்டவாள்வீரரெல்லாமுய்வகைபலிப்பதென்பார்
வட்டமாமதியுமன்னவதனத்தார்பாடல்கேட்டீடு.

இ-ள். வட்டமானபொய்பூரணச்சத்திரன்போலுமுகத்தையுடைய
அப்பெண்கள்பாடுகிற பாட்டைக்கேட்டு இனிமமாலே கொல்லப்பட்ட
எல்லா மிருகங்களும், எல்லாப் பட்சி-களும் உயிருண்டாய்ப் போரு
மென்பார்கள். நம்மாலேசுடப்பட்டநீண்டகாடுகளெல்லாம் சோலையாகத்
தழைக்குமென்பார்கள். நமது கூட்டத்திலே இறந்துபோன வான்வீரர்க
ளெல்லாரும் பிழைக்கும்படி பலிதராயிற்றென்பார்கள். எ-று. (உ௨)
நாடெலாமழிக்கக்கேட்டுநரபதிவெகுணடுவேட்டை
யாடலால்வெருண்டிபோய்த்தம்மாருபிரோம்பித்தூன்றுங்

கஅஉ அரிச்சந்திரபுராணம் மூலமும் உரையும்.

காடெலாங்கரந்தமாக்கள்கன்னியர்மதுரகீதப்
பாடலால்வெளிப்பட்டுற்றபறவையும்பறந்தவம்மா.

இ-ள். அப்போது நாமுமுழுதும் அழிக்கிறதுதெரிந்து அரிச்சந்திர
மகாராசன் கோபித்து வேட்டையாடுதலினாலே பயங் தோடிப்பேராய்த்
தங்களருமையான உயிர்களைக் காத்துக்கொண்டு நெருங்கின காடுகள்
முழுதும்போய் மறைந்த மிருகங்களெல்லாம். இந்தப்பெண்கள் பாடுகிற
மதுர நீதங்களாலே வெளிப்படுதலாகிச் சஞ்சரிக்க லாயின. மற்றப்
பட்சிசாதிசுளும் வெளிப்பட்டுப்பறந்து திரிதலாயின. எ-று. (உஅ)

மஞ்சலம்மியேறென்னமா முரசுதிருமோதைக்
கஞ்சலாலனநதகோடி யசுனாமாவனை த்துமாவி
துஞ்சலாநீ ண்டிமொய்க்கத் தும்புரு முதலோரெல்லா
மின்சொலிநோசைபெய்தயா நிசையாதென்றோர்வார்.

இ-ள். மேகங்கள் முழுவதுவதான இடியேறுபோல் பெரியமுரசங்க
ளொலிக்கின்ற ஒசைக்கு அஞ்சுதலாலே அனந்தங்கோடி அசுணப் பட்
கிகளெல்லாம் உயிர்மாய்கிறதில்லாமல் கூடிநெருங்க, தும்புருமுதலான
வர்களெல்லாம் இனிய சொல்லினையுடைய இவ்விருவர் பாட்டோசை
கேட்டு இந்தவீணுகானம் ஏதென்று ஆலோசிக்கலானார்கள். எ-று. ()

நல்லியன்மகரயாழிதைமுமிடறுமொன்றப்
புல்லியகீதவோசைசெவிவழிபுருதலோடும்
வல்லியர்தம்மைநோக்கிமலர்த்திருக்கரமமைத்து
மெல்லியருணும்வெற்றிவேந்தனுமிகமகிழ்ந்தார்.

இ-ள். நல்ல இசைநூலிலக்கணத்திற் சிறந்த மகரவீணியின் நாட
மும், கண்டத்தொனியும் ஒன்றாகக்கூடின பாட்டோசை காதுக்குள்ளே
றுழைந்தவுடனே சந்திரவதியும் வென்றிகொண்டிருக்கிற அரிச்சந்திர
மகாராசனும் அந்தப்பெண்களைப்பார்த்துத் தாமரைமலர்போலுந் திருக்
கைகளாலே யமையசெய்து அதிகமாகச் சந்தோஷித்தார்கள். எ-று. ()

மணியொடுகூடகஞ்செம்பொன்வளையெரிமணிப்பொன்றா
மணிநுலிப்பிறவுநீர் டிக்கொண்மெனவளித்தலோடும்
பணிகளுந்திகிலும்பொன்னும்பெற்றயாம்படர்ந்தேமல்லேந்
திணிசுடர்முடியாயாங்கடேடியபரிசில்சேளாய்.

இ-ள். இரத்தங்கள் பதித்தலுடனேகூடின கங்கணங்களும், செழி
பொன்றாற்செய்த வளையல்களும், நெருப்புப்போன்ற ரத்தமாலிகளும்,
பொன்மாலிகளும் மற்றுநீள்ன ஆபரணங்களும், உய்த்துகிற வஸ்திரங்
களும் மற்றுங் கொடுக்கத்தக்கவைகளெல்லாவ் கொடுத்துப் பெற்றுக்
கொள்ளுங்களென்று சொல்லுமளவில், ஆபரணங்களும் வஸ்திரங்களும்
திரவியங்களும்பெறுதற்கு நாகதன்வந்தோமல்லோம். நெருங்கின ஒளி
யைக்கொண்ட கிரீடாதிபதியே! நாகதன் வேண்டியவந்தவெருமான த்தைத்
நீர் கேட்கவேணும். அதாவது, எ-று. (உக)

ஏத்தியபரிசிலாளர்க்கெண்ணியவனைத்துநல்கும்
பார்த்திவவியைவெலாநின்றிருவுளப்படியாலுள்ளேம்
மூர்த்திகண்மூவர்க்காகுமுடிபுனையந்நாளேநீ
சாத்தியதவளக்கொற்றக்கவிகையைத்தருதியென்றார்.

இ-ள். தேவரீரைத்துதித்த அரசர்களுக்கு அவர்கள் நினைத்தன
வெல்லாம் தரத்தக்க அரசனே! இப்போதுகொடுக்கிற இவைகளெல்
லாம் உம்முடைய திருவுளத்தின் சமமதியாலே தருவதாகலால் அவை
கள்வேண்டாம்; மும்மூர்த்திகளுக்கும் சநதோஷமாகும்படி நீர் வெற்றி
முடி குடிக்கொள்ளுகின்ற அப்போதே பிடித்தகொள்வதான வெண்
கொற்றக்குடையைக் கொடுக்கவேண்டுமென்றார்கள். எ-று. (௩௨)

பழிவழியொழுதாரீதிப்பாணுவின்சுலத்தாவேந்தார்
வழிவழிவந்தகொற்றக்கவிகையைவழங்கமாட்டேன்
விழிவழிகண்டவேறுகவிகையையிளம்பிலுங்கள்
மொழிவழி தருவேனென்றுமொழிந்தனன்மன்னர்கோமான்.

இ-ள். பழிப்பான மார்க்கத்திலே செல்லாத நீதியையுடைய ஷிரிய
சுலத்தரசர்கள் தலைமுறைதலைமுறையாகப் பிடித்துவருகிற வெற்றிக்
குடையை நான்கொடுக்கமாட்டேன்; உங்கள்கண்ணுக்குநேராக இங்கே
தோற்றுகின்ற ஏதேனுமொன்றைக்கேட்டால் உங்கள்சொல்லீன்படியே
தரமாட்டுவேனென்று அவ்வரசர்க்கரசன் கூறினான். எ-று. (௩௩)

கனத்தவெங்காதலார்க்குக்கணித்தவராலலாதவ்
வினத்தவரொருவராலேயின்பமுண்டாகவற்றோ
மனத்துறையுறித்துவந்தமணிக்குடைவழங்காயேலெந்
தனத்தினைத்தமுயியின்பந்தருதியென்றவர்கள்சொன்னார்.

இ-ள். மிகுதியான வெப்பத்தைச்செய்கின்ற ஆசைகொண்டவர்க
ளுக்கு அவர்கள்நினைத்த புருஷர்களாலல்லது அவர்களையொப்பான மற்ற
ஒருருவராலே சுகமுண்டாகவல்லதோ? நாங்கள் மனத்திலே எண்ணி
வந்த முத்துக்குடையை நீர் கொடாவிட்டால் எங்களுடைய கொங்கை
கீழையனைத்து எங்களுக்குச் சுகத்தைக்கொடுமென்று அவ்விருவருஞ்
சொன்னார்கள். எ-று. (௩௪)

வாட்பொருகண்ணூர்கூறமுந்திரத்தலைவன்சொலிவான்
வேட்பனவிலையென்னுமெய்நிறிவேந்தன்நன்பாற்
கேட்பனவறிந்துமக்குக்கிடைப்பனவுணர்ந்துகேளீர்
சேட்படநிலுமென்னத்தெரிவையர்செய்தலுற்றார்.

இ-ள். அப்படி வரீனையொத்த கண்களையுடைய பெண்கள்சொல்ல,
ஆலோசனையிற் சிறந்தவனை சத்தியகீர்த்தி சொல்லுகிறான்; ஆசைப்
பட்டபொருளை இல்லையென்னுமற் கொடுக்கத்தக்க மெய்யான நீதிமார்க்
கத்தையுடைய அரசனிடத்திலே கேட்கத்தக்கவைகளைத் தெரிந்துகேட்
டால் உங்களுக்குக் கிடைக்கத்தக்கவைகளைத்தெரிந்து கேளுங்கள் (நீங்

கஅச அரிச்சந்திரபுராணம் மூலமும் உரையும்.

கள் சண்டாளிகளாகையாலே) துரமாக நில்லுங்களென்று சொல்ல, அதற்கு அப்பெண்கள் சொல்லுகிறார்கள். எ-று. (௩௫)

முன்பியாங்கருதிவந்தமுழுமணிக்குடையுநல்காய்
பின்பியாங்குறித்தவின்பப்பெரும்பயன்றாநாரா
யன்பியாமுன்மேல்வைத்ததவந்திலேலே ரனதந்தேதா
வன்பியாமுன்பாற்கண்டோம்வள்ளன்மைகண்டிலேமால்.

இ-ள். முன்னே நாங்களுண்ணிவந்த முழுதும் முததுகளாலாகிய குடையையும் நீர் கொடுக்கிறதில்லை; பின்பு நாங்கள்வேண்டினீ இன்பமாகிய பெரியபயனையும் நீர் கொடுக்கிறதில்லை. ஆதலால், நாங்களும் மிடத்திலேகொண்ட அனபானது வீணாகிப்போயிற்று. ஐயோ! உம் மிடத்திலே கடினஞ்சித்ததைக் கண்டோமேயல்லது, கொடுக்குந்தன்மையை நாங்களுவ்வளவுவு காண்கிலோம். இதற்கென்செய்வோம் என்றார்கள். எ-று. (௩௬)

சொடுப்பனகொடுமாநல்லாற்கொடாநனகொடுக்கமாட்டார்
விழுப்பனவிடுப்பரென்றுமவிடாநனவிடும்மாட்டார்
தொடுப்பனதொடுததுநாபாநொல்லவனொல்லாவிடங்கட்
கடுப்பனகொண்மினல்லலனாரிகொன்றமைச்சன்சொன்னான்.

இ-ள். சூரியகுலத்தரசர்கள், கொடுக்கத்தக்கவைகளைக் கொடுக்கிறதேயல்லது, கொடுக்கத்தகாதவைகளைக் கொடுக்கமாட்டார்கள். எக்காலத்தும் விடத்தக்கவைகளை விடவர். விடத்தகாதவைகளை விடமாட்டார்கள். ஆதலால், நீங்கள் ஆலோசிக்கவேண்டியபடியே, ஆலோசித்து உங்களாலே கேட்கத்தக்கவைகளைக்கேட்டு உங்களுக்குத் தக்கபடியே பெற்றுக்கொள்ளுங்கள். அல்லாவிட்டால் போங்களுன்று மந்திரி அதற்குத்தரஞ்சொன்னான். எ-று. (௩௭)

வள்ளலென்றடைந்தோமுன்பால்வந்திரந்தேநார்க்கொன்றியாக
கள்ளனென்றநிரதாவின்குவருகலங்கண்டாயென்று
ருள்ளமுங்கண்ணுஞ்சொந்தொருநினைந்தசினையுந்நேந்தன்
றன்னொமன்றருளிசொந்தான்வினாவதுதன்னையோரான்.

இ-ள். நீர் கொடுக்கும் பிரபுவென்றெண்ணிவந்தோம்; உம்மிடத்திலேவருதாசகஞ்செய்வோர்களுககு ஏதுவகொடாத வஞ்சகனென்று நாங்கள் முன்னே தானே தெரிநதிருப்போமானால் இவகேவரமாட்டோம் என்று சொன்னார்கள். அதற்கு மனமும் கண்களும் சிவந்த நெருப்புக் கொதித்துத்தோன்ற கோபங்கொண்ட அரசனுனவன் இவ்விருவரையுந் தள்ளிவிடுங்கொன்றுத்தரவுபண்ணினான்; இனி நடக்கப்போகிறதது தெரியாதவனாகி. எ-று. (௩௮)

பார்த்திவனுரைப்பக்கேட்டுப்பபாநாநெருங்கிச்சீறித்
தித்திரள்செங்கடசிந்தநூக்குவானசெல்லவேங்கி

காக்கிரநடுங்கக்கையுங்கால்களுநடுங்கமாப்பிற்
சேர்த்தியபாமும்போகட்டிரிந்தனர் திசைமயங்கி.

இ-ள். அப்படி அரசன் உத்தரவுபண்ணவே, பப்பரென்கிற ஓர் வகை வீரர்கள்கேட்டு நெருங்கிவந்து கோபித்து நெருப்புப்பொறிகள் சிவந்த கண்களினின்று சிந்த, அவ்விருவரையும் தள்ளிவிடுவதற்கு வருகிறதைக்கண்டு, பயங்கொண்டமுது உடம்பெல்லாநடுங்கவும் கைகளுங் கால்களுநடுங்கவுமாப்பிலே அணைத்திருந்த வீணையையும் அங்கேதானே கிடக்கவிட்டுத் திக்குத்தெரியாம லோடிப்போனார்கள். எ-று.

போகட்டு - போகவிட்டு.

(௩௯)

ஆறுகொண்டோடாட்செல்லாவடவியிற்சென்றுமேனி
மாகொண்டு திரஞ்சிந்தமஞ்சினைப்பழித்தகூந்தற்
றாகொண்டார்க்கச்சேர்த்ததுகில்கிழிந்தகலச்சாப
வீறுகொண்டேவிவிட்டமுனிவன்முன்வீழ்ந்தார்வந்து.

இ-ள். 'வழிநோக்கிச் செல்லாதவர்களாய், ஒருவரும்போகாத காட்டு வழியிலேபோய் உடம்பெல்லாம் மூட்கள்கிழித்து ரத்தங்கொழுங்கவும், மேகத்தைப்பழிப்பதான கூத்தலை மரத்தாறுகள் - செடித்தாறுகள் பற்றியிருக்கவும், உடுத்தின வஸ்திரமும் கிழிந்துபோகவும், சாபானுக்கிரகப் பெருமையைக்கொண்டு தங்கலையனுப்பிவிட்ட விசுவாமித்திரமுனி வருக்கு முன்னேவந்து வீழ்ந்தார்கள்.

(௪௦)

மேற்படி வேறு.

மண்டலந்தனிவிழுப்புண்டசெந்துகில்களுமாறுத்த
புண்டனீற்பொழிபசுங்குருதியுந்துவரிதழ்ப்பொருமலுந்தான்
கண்டனன்கொசுகன்கடையுக்கனலெனக்கடியகோபங்
கொண்டனன்வந்தவாறேதெனக்கோதைமாரக் றலுற்றார்.

இ-ள். விசுவாமித்திரர் பூமியிலே இழுபடுகின்ற சிவந்த வஸ்திரங் களையும், மாப்பிலேகாயமான புண்ணினின்று சிந்துகின்ற ப்சியரத்தங் களையும், சிவந்த இதழ்கள் பொருமுதலையும் தாமே தம்முடைய கண்க ளாலேகண்டார்; அப்படிக்கண்டவுடனே யுகமுடிவிலே தோன்றுகின்ற நெருப்பைப்போல் கடுமையான கோபங்கொண்டார். நீங்களிப்படி வந் ததற்குக் காரணமென்னவென்றுகேட்க, அப்பெண்கள் சொல்லத் தடாடங்கினார். எ-று.

(௪௧)

ஐயகேணின்னருப்படிபினுலரசன்மாட்டனுகிநின்றே
பையவேழிசைகளும்பாடிநீசொன்னவப்பரிசுரைத்தோந்
கையனெங்களை யடித்துமரெனச்செய்தவக்கண்டனந்தா
லுய்யவும்போகுமோவுரையுமுண்டோலெமக்குயிருமுண்டோ.

இ-ள். ஐயனே! கேளும். உம்முடைய உத்தரவின்படியே அரச னிடத்திற்போய்க் கிட்டிநின்று மென் ன எழுவித் திசைகளையும்பாடி, நீர் கேட்கக்கொன்ன அப்படியேகேட்டோம்; அதற்கு அந்த வஞ்சகன் எவ

க அக அரிச்சந்திரபுராணம் மூலமும் உரையும்.

களை உமதடியார்களென்று அடித்து அவன் பண்ணின தண்டனைக்குத் தப்பிப்பிழைக்கவுங்குமோ? சொல்லத்தான் சொல்லுண்டா? எங்களுக்கு உயிர்தானுண்டா. எ-று. (சஉ)

என்னவுரைத்திடவெயர்த்திடயிடித்தெனநகைத்திருக்ணுங் கனறெறித்திருபுடைக்கடமனைத்தும்புகைசடிதுமுடச் சினமிசூத்திறைவனுக்கிடர்வினைத்திடுவதேசெயலெனத்தன் மனநினைத்தருமறைத்தவமுனித்திரளுடன்வரநடந்தான்.

இ-ள். என்றுசொல்லவே, உடம்பெல்லாம் வேர்வைகொண்டு, இடி முழங்கினுற்போற் சிரித்து, இரண்டுகண்களிலும் நெருப்புச்சிதறுதலாய், இருபுறத்திலுமுள்ள காடெல்லாம் புகைநெருங்கிமண்டக் கோப மதிகமாக, இனி அரசனுக்குத் துன்பத்தைச்செய்கிறதே செய்யத்தக்க காரியமென்று தன்மனதிலே ஆலோசித்துக்கொண்டு, அருமையான வைதிகர்களான தவமுனிக்கூட்டங்கள் கூடவர நடந்தார். எ-று. (சங)

ஈரதலத்திடுமெழிற்குசைவிதிர்ப்புறவினைக்கமல்வருந்தப் பரவுடொற்றடமலர்ச்சடைவிரித்தகல்பெரும்படியினால்ச் சுரர்மிகப்பரதவித்தபயமிட்டலறித்சுவணவெற்பாற் புரமெரித்திடவரும்புனிதனொத்தணிமலர்ப்பொய்கைபுக்கான்.

இ-ள். கையிலேகொண்ட அழகிதான தருப்பைப்புல்லும் படபட வென்று நடுங்கவும், இரண்டுகால்கள் வருந்தவும், பரவுதலாய்ப் பொன் னிறமான நீண்ட மலரணிந்த சடைகளை விரித்துக்கொண்டுபோகிற பெரிதான உருவத்தைக் கண்டதனாலே, அந்தத் தேவர்கள் மிகவும் பரி தபித்து அபயஞ்சொல்லிக் கூக்குரலிடவும், பொன்மலையினாலே திரி புரத்தை எரிக்கவருகிற பரமசிவனை ஒப்பாகி அவ்வழகிதான பூம்பொய்கைக்கரைக்கு வந்தார். எ-று. (சச)

பிணிரமகத்திராங்களுங்குருகினப்பகுதியும்பிரிவுறுத வணாமலர்க்குளிர் தடத்ததிசினத்தொடுநடந்தணுகலோடும் பணிமுடிச்சுமைதவிர்த்திருபுயத்தினின்மிசைப்படிதரித்த மணிமுடிக்குரிசிலக்கொடுவினைக்கொகுகன்வரவுகண்டான்.

இ-ள். மயிற்கூட்டங்களும், பட்சிசாதிகளின் கூட்டங்களும் நீங்கா திருக்கின்ற அழகியமலர்கள் பூத்திருக்கின்ற குளிர்த் தடாகத்தினருகே (முனிவர்) அதிக கோபத்தோடு நடந்துவந்தவுடனே, ஆதிசேடனுடைய தலைச்சுமையை நீக்கித் தன்னுடைய இரண்டு தோள்களின்மேலும் பூமி பாரத்தைக்கொண்டுள்ள ரத்திகிரீடத்தையுடைய அரிச்சந்திரமன்ன னானவன் அந்தக் கொடியசெய்கையுடைய விசுவாமித்திரர் வருவதைக் கண்டான். எ-று. (சடு)

கஃ ல்களென்படுநெடுந்திசைகளென்படுமீகன்கனமென்றோ முஃ ல்களென்படுமவற்றுயிர்களுள்படுமிடித்தலகடுவனாபு

விடலருந்தவ முடைபபெருவலிகடுகாசுகன்வெகுளியாலென்
றடனெடுஞ்சிலையவன்கடி தெழுநடுதொநடநடி பனிரந்தான்.

இ-ள். விடுதலில்லாத தவதையுடைய பெரிதான் சாமாததியத
தைக்கொண்ட விசுவாமிததிரா கோபத்தினால், கடல்கள என்னபாடி
படும? நீண்டதிக்குகளைன்னபாடிபடும? உசன்ற ஆகாயம் என்னபாடி
படும? இவைகளுக்குள்ளான சீரங்களைல்லா மென்னபாடிபடும? ஆந
தச சீரங்களுக்குள்ளான உயிரகளைன்னபாடிபடு இவ்வன்கி உல
கந்தானென்னபாடிபடும? எனறு, தெறிக்கொண்ட நீண்ட விடைய
யுடைய அரிச்சந்திர மகாராசன் விரைவிலே யெழுந்தபோய் எதிரா
கொண்டு நடந்து அவர் பாதங்களை வணங்கினான். எ-று. (சௌ)

ருமிழித்தனவெனசினமிருத்திகலசெயறகு றுவதற்கு
கருமிடற்றவனலேன்கடனிறத்தவனலேன்கடலனலலேன
கருமியியற்கடையனெனவியனேவலெனெனமகெழுமியேகுற
றிருமலாக்கிழல்களைககரமுறத்தழிஇநிலத்திடைகிடநானா.

இ-ள். தேவரீர இடியிடித்தாற்போற கோபமிருதியாய் (என்ன
டன்) சண்டையெவதற்காக வருவதற்கு நீலகண்டான சிவனுரானல
லேன, கருங்கடல வண்ணான விஷ்ணுவு ரானலலேன, பிரமசே
வனு ரானலலேன. ஒருபுழுவினுங் கடைப்பட்டவனான எளியானாகிய
நானோ உமமோடெதிர்க்கச்சமாதத்தென்னு சொல்லிக்கொண்டு சம்பத
திலேபோய் அவருடைய இரண்டிமலாபோலும் பாதங்களைத் தன
திரண்டிக்ககளிலும் பொருந்தப்பற்றி பூமியிலே வணங்கிக்கொண்டு
கிடந்தான். எ-று. (சௌ)

கரமுறத்தழுவலுங்கொடுகப்பெயரினனகாலாற்றிதேத
சூரமிரைத்திருமுடிசகடாமணிதொகைகடம்பொறிபைத்தெறிபா
வூரமிரைப்பணிதெறித்திடவுதைத்தன னைநத்தி அழுந்தன
மருமலாநதழலசுவாபுறுமென்கரைநாலவருடலுபமுன.

இ-ள். தனது கைகளிரண்டும் பொருந்தப்பற்றிக்கொண்டு கிடக்கு
மனலில, விசுவாமிததிரரானவா தமமுடைய காலங்களை உசறிப்பிடுவதிக்
கொண்டு, அவனதலைமேலணிந்த திருமுடியான கிடீர்ததில விளங்கு
கின்ற ரதக்கூட்டங்கள் பலதிக்குகளிலுந் தெறித்துவிழவும், மா
யினமே லணிந்திருக்கிற ஆபரணங்கள் தெறித்துவிழவும் உதைத்ததா
அவரப்படி யுதைத்தபோதும், அரிச்சந்திர மகாராசன் நீரிப்படி உதைக்க
கிறதினாலே உமமுடைய மணங்கொண்ட மலர்போலும் பாதங்களை
சிவந்தபோமேயெனறு கூறித் தனக்கைகளாலேதடவிப்பிடித்தான் எ-று

சூடியினிற் பிழையிழைத்திலமுன்கரடி மையிறகுறையுமலலே
மிடியிடித்தனவெனசினமிருத்திவிடாருதையுதைத்த
வடிவபிபாடுமெனக்கவலுகிற்பதையொழிந்தையவென்றன
முடிவடுப்படுமெனக்கவல்கிலேன் லெஞ்சுளியென்மொழுந்திரென்றன

க.அ.அ. அரிச்சந்திரபுராணம், மூலமும் உரையும்.

இ-ள். உமக்குக் குடியாய் நின்றவிலே யாவர்கள் யாதொரு தவறுஞ் செய்திலோம்; உமக்கடிமையாயிருத்தவிலும் யாதொரு குறைவுமில்லா திருக்கிறோம். இடியிடித்தாற்போற் கோபிருத்தியாய் இவ்விடத்திலக் கோபத்தைவிடாமல் என்னை யுதைத்தருளின உமமுடைய திருவடிக ளுக்குக் காயமுண்டாகுமென்று தூன்பப்படுகிறதேயல்லாமல், சுவாமி! என்னுடைய தலையிலே காயமுண்டாகுமென்று தூன்பப்படுகின்றி லேன். ஆதலால், சேவரீர் இப்படிக் கோபநுகொள்கிராதினாலே யாது பயனுண்டாம்? சொல்லுமென்று சொன்னான். எ-று. (சக)

மாவிரைத் துணிநெய்தாய்க்கேழலுங்கிடர்செய்தாய்வான் னாவங் காவிரைப்பெயர் செய்தாய்திற்பரலீன்றவென்காதல். பந்தன்
விரைப்பெயர் செய்தாய்திற்பரலீன்றவென்காதல். பந்தன்
விரைப்பெயர் செய்தாய்திற்பரலீன்றவென்காதல். பந்தன்
விரைப்பெயர் செய்தாய்திற்பரலீன்றவென்காதல். பந்தன்

(3-11. அதற்கு விசுவாமிததிராநான் அனுப்பின மிருதவர்களை யெல் லாவகொன்றாய், பனதிக்குந் தூன்பமுண்டாக்கினாய், ஆகாயத்தை அளவுவதான இசை சோலையையும் தூளிசெய்தாய்; முறையுடனே நான் பெற்ற பிரியமான எனது பெண்கள் பாடிப்பாட்டுகளை யு மிழந் தாய்; ஆகையால், பாவசெய்கைக்கே தகுதியான நீ பசுவினது நல்ல தோலை மேலேமூடிக்கொண்டு கொல்லுகின்றபுலியினது செய்கையைச் செய்தாய். உன் செய்கைகள் நன்றாயிருந்ததென்று கூறினார். எ-று. (1)

நாடழித்திடினுநன்னகரழித்திடினுமென்னுமலர்ப்பூங் காடழித்திடினுநீள்காலறக்கிளையினைக்களையினுங்கொண் டிடழித்திடினுநீதான்விடுத்தனையெனானறிந்தான்
பாடிழைத்திடுவனோவென்றரிசசநதிரன்பலபெரிநந்தான்.

இ-ள். அதற்கு அரிச்சந்திரமகாராசன் சுவாமி! என்னுடைய நாட் டையெல்லாம் அழித்தாலும், நல்ல நகரமுழுதும் அழித்தாலும், என் னுடைய நல்லபரிமாணமுள்ள பூஞ்சோலைகளையெல்லா மழித்தாலும், என் னுடைய நெடிதானவரிசமற்றுப்போக உறவினரையெல்லாவ் களைதல் செய்தாலும், இன்னமுடிகொன்று என்பெருமைகளையெல்லாங் கெடுத் தாலும் நீர் அனுப்பிலீனென்று நான் தெரிந்திருப்பேனையானால் இப் படியாகச் செயவேனோவென்று பலவனையுஞ் சொன்னான். எ-று. (ருக)

சிறியரானவர் தமச்சூரியவேயல்லவோ திமைநன்னூ லறிஞரானவர் தமக்கல்லவோ பொறைபிறர்க்காகுமோ நான்
நெறிவிலாவினையினெனருவனைப்பொருளாதீமுனிந்தான்
பொறையுதினன்னருமென்னளவிலோவிலவெனப்போனதென்றான்

இ-ள். பின்னும், திமையான காரியங்களைச் செய்வது சிறியரா வோக்குத் தகுதியானவையல்லவோ? நல்ல சாஸ்திரங்க ளறிந்தவர்க ளைக்கல்லவோ அவ்வகைத்திமைகளைப் பொறுத்துகொள்ளுவ தியல்

பாகும். இவ்விருவகையும், அவ்விருவகையாரைத்தவிர வேறே யாரிடத்திலுண்டாகும்? இப்படிக்கருக்க, நீதிநெறியறியாத பாவியான ஒரு புல்லியனாகிய என்னை ஒரு பொருளாகக்கொண்டு நீர் கோபிப்பீரானால், பொறுமையும் உம்மிடத்தள்ள இரக்கமும் என் விஷயத்திலேயோ இல்லன்னவாகப் போகலாயினவென்று அரிச்சந்திரன் சொன்னான். எ-று.

மடித்தவாயினன் மிகக்கொடுத்தநெஞ்சினனெதிர்மறுத்துநீதான்
மடித்தவாசகமெல்லாமெனக்குநீயிடுற்றிடற்பாலவோதான்
வடித்தவேழிசைநினக்கிசைக்கவேவந்தவென்மக்கூ மமை
யடித்தகாரணமெல்லாமெனக்குநீதக்கவாறுநெறியென்றான்.

இ-ள். அத்தற்கு, மடித்தவாயையும், மிகவுகொடுக்கின்ற நெஞ்சையுமுடையவராகிய விசுவாமித்திரர், எனக்கு முன்னே என சொல்லாததடுத்து நீமுன்னே கற்றவார்த்தைச் சமர்த்துகளெல்லாம் எனக்குத் தெரிவதாகப் பலவகையாய் சொல்லாததக்கனவோ? அவைகொடுக்க : தெளிந்துகொண்ட வழிசைக்கும் எனக்கு முன்னே பாடுவதற்காகவந்த என் பெண்மக்களிருவரையும் அடித்துத் துரத்துதற்குண்டான காரணங்களையெல்லாம் எனக்குத் தெரிவதாக நீ தருந்தபடி உள்ளதைச் சொல்லென்று கேட்டார். *எ-று. (நூக)

கலி விருத்தம்.

பீண்டுமென்னவன் வேறியென்றாகரம்
பூண்டுவாயிற் புனல்வறந்தற்றிட
யாண்டநாயக விம்முனிவாற்றிடல்
சேவண்டுமயானது விண்ணப்பஞ்செய்வனல்.

இ-ள். மறுபடியும் அரிச்சந்திரமகாராசன் அந்த விசுவாமித்திரருடைய பாதங்களைக் கைகளாற்பிடித்துக்கொண்டு வாயிலே நீர்வற்றிக் காயத்துபோக என்னை யடிமையாகக்கொண்ட சுவாமி! இந்தக் கோபத்தைத் தணிவுசெய்யவேண்டும்; நான் அந்தச் செயலைகளை உள்ளபடி தேவரீர் சந்தியிலே தெரிவித்துக்கொள்ளுகிறேன். எ-று. (நூச)

இக்கருங்குழ லேழையர்தம்மைநின்
மக்களொன்ப துணர்ந்திலமாதவ
தக்கவர்துரை யுமையிற்ற ன்ளினேம்
புக்கதிது பொறுத்தருணியென்றான்.

இ-ள். இந்தக் கறுத்தகூடதலையுடைய பெண்களை உம்முடைய பெண்களென்று நாங்கனெவ்வளவுத் தெரிந்திலோம். ஒ மகாபுனிவரே! அந்தப் பெண்களுந் தஞ்சை வார்த்தைகள் சொல்லாமையினாலே தனிவிட்டோம்; இதுவே நடந்தசெயலை; இந்தக் குற்றத்தைத் தேவரீர் பொறுத்தருளவேண்டுமென்று சொன்னான். எ-று. (நூடு)

கழுத்தரிந்திது கைபிழைவந்ததென்
றழுத்தமாக வுரைத்தனையாழ்லாம்

கா00 அரிச்சந்திரா ராணம் ஜலமும் உரையும்.

முத்தநல்லறிவு நுணைப்பற்றிய
வொழுக்கமற்றா முட்கிடக்கிறினாய்.

இ-ள். கழுத்தை அறுத்துவிட்டு (ஏனென்று கேட்டால்) நான் கைதவறுதலாகச் செய்தேனென்பதுபோல், திடமாகவே அஞ்சாமற் சொல்லுகிறாய்? ஆகையால் முதிர்ந்த நல்ல நூனத்தையுடையவராய் உன்னை ஆகரவாக அவ்விருவருங்கொண்ட சீலத்தையிகழ்த்து அவ்விருவர்மனமும் அஞ்சும்படிப் பேசினாய். எ-று. (100)

இரப்பவர்க்கொன் றிலையெனியாரையுங்
கரப்பவர்க்குறு கட்டுரைகூறுவர்
புரப்பவர்க்குப் பொறுத்தல்லல்லடித்
துரப்பவர்க்கு மோவென்றுருத்தனன்.

இ-ள். இதஞ்சொல்லி யாசக்ஞ்செய்வர்களுக்கு ஒன்றுங் கொடுப்பதில்லையென்று சொன்னால், யாவருக்கும் இயல்வதாகத்தலாகிற செய்யையுள்ளபேருக்குத் தகுந்தசொற்களை யாருஞ்சொல்வார்களே யல்லாமல், சொல்லாதுவிடார்கள். அப்படி யுண்டாகுமானால், உலகத்தை ஆண்டு ரட்சிக்கவல்லவரான அரசர்கள் பொறுத்துக்கொள்ளவேண்டிமேயல்லாமல் அடித்து அடத்திதுரத்துகிறது தருவதாகுமோ? என்று பின்னுங் கோபங்கொண்டார். எ-று. (101)

கட்டகில்லென நின்றவக்கள்வர்பாற்
கெட்டவான்பொருள் காட்டக்கிலேசியா
விட்டமூர்சுடன்விம்மலினுலலை,
பட்டுளாரிற்பையுப்பையக்கிறினான்.

இ-ள். நாங்களத்தப் பொருளை மண்ணைத் தோண்டி யெடுத்துக் கொண்டு போனதில்லையென்று சாதிக்கிற அந்தத் திருடரிடத்திலே தானே, அவர்கள் மடியிலேயுள்ளதாகமுன்னே அவர்கள் திருடிப்போன தினாலே குறைத்து செலவழிந்து மிஞ்சினபொருளை அரசன் முன்னே தலையாரிகாட்ட, அதற்குமிகவுங் கிலேசித்துவிடுகிற பெருமூச்சுடனே விம்முதலோடுகூடி அலைச்சற்பட்டுப் பேசுகிறவர்களைப்போல், அரிச்சந்திரன்மிகவுமெள்ள ஆவர்கோபந்தணிவாகச் சொல்லுகிறான். எ-று. (1)

இசெய்யுள் கவிக்கற்று.

(102)

மைசுலாவுகண்மாதரைமோதிய
கைகுறைக்கி னுங்கண்ணினைச்சூலினு
மெய்குறைக்கி னும்வேண்டியவாறுநீ
செய்கவென்னமறைமுனிசெப்புவான்.

இ-ள். அஞ்சனமவீளங்குகின்ற கண்ணையுடைய அந்தப்பெண்களை இடித்தகைகளை அறுத்தாலுஞ் சம்மதமே. கண்ணைத் தோண்டினாலுஞ் சம்மதமே. உடம்பெல்லாஞ் சேதித்தாலுஞ் சம்மதமே. உடம்புடைய

மனத்துக்கு வேண்டியபடி செய்துகொண்டருள்க வென்று சொல்ல,
அதற்கு வைதிகமுனிவரான விசுவாமிததிரர் சொல்லுகிறார். எ-று. (1)

கொய்துமாக்களைக்கொன்று நம்பவற்றியை
யெய்துமமிசை கேட்ட டித்திநமாப
வைததுமென்றுண்டக்களை நிமினாந்
செய்திடிற்பொறுப்பேனென்றுசொப்பினான்.

இ-ள். மிருகங்களை யெல்லாம் அறுத்துக்கொன்றதும், பஞ்றியை
அம்பாலெய்து துரத்தினதும், இசைப்பாட்டுகளைக்கேட்டு (அவர்களுக்குப்
பரிசுகொடாமல் அடித்து) இழிவாக அவர்களை உதாசினஞ்செய்த
தும் பொறுத்துக்கொள்ளுகிறேன்; என்பெண்களான அவ்விருவரையும்
நீ விவாகஞ்செய்துகொண்டாலென்று கூறினார். எ-று. (சு0)

நிலத்தில்யாருநெறியலெய்திடின
யிலக்குநியிவைவென்கணவியம்பலென்
யிலக்குலத்தொடுமன்னர்பொருந் துத
னலத்ததோவென்றுநாயகன் கூறினான்.

இ-ள். உலகத்திலே யுரானாலும் நீதிக்கு விரோதமானவைகளைச்
செய்தால் அவைகளை விலக்கத்தக்க தேவரீர் இந்த அநீதவார்த்தைகளை
என்னிடத்திலே சொல்லுகிறதற்கு யாதுகாரணம்? நீ சாதியாருடனே
அரசர்கள் கூடுகிறது நல்லநீதியோடு கூடுவதாமோவென்று அரிச்சந்திர
மகாராசன் சொன்னான். எ-று. (சுக)

முலையின்வைகும்வசிட்டன்ரபித்தலாற்
புலையனவன்மைந்தவிபபுவையர்
முலையில்வைகன்முறைமையன்றோவெனாக்
கலையுணர்ந்திடுங்கொடுகன் கூறினான்.

இ-ள். மலைகளிலே சஞ்சரித்தலுக்குரிய வசிஷ்டமுனி சபித்தத
னலே நீசனான திரிச்சுவகுமகனே! இந்தப் பெண்கள் தனங்களிலே நீ
கூடுகிறது உனக்கு நீதியல்லவோ? என்று கலைஞானங்க ளெல்லாந்
தெரிந்த விசுவாமிததிரர் சொன்னார். எ-று. (சுஉ)

அற்றைஞான்றிறமதையன்வசிட்டனீற்
பெற்றசாப்ப்பெரும்புலையீந்த்தனை
யிறறைஞான்றிற்கெனைப்புலையாக்கநீ
கற்றதேதெனக்கால்கரம்பூண்டனன்.

இ-ள். முன்னாளிலே எங்களாசாரியராகிய வசிஷ்டராலேயுண்டா
கிய சாபத்தாலான பெரியநீச்சத்துவத்தை நீரேதீர்த்தருளினீர். இந்த
நாளிலே தேவரீரே என்னை நீச்சனாகக் கருதுகாரணத்தினாலே கற்கலா
னீர்? சுவாமி! என்று அவர்பாதங்களை, தன்கைகளாலே பிடித்துக்
கொண்டு அரிச்சந்திரன் சொன்னான். எ-று.

ககஉ. அரிச்சந்திரபுராணம் மூலமும் உரையும்.

“அற்றை ஞான்றெம தையன் வசிட்டனா - பெற்ற சாபப் பெரும் புலேதீர்த்தனை” என்பது,

முன்னொருகால் காதிராகன் புத்திரனாகிய விக்ரமாதித்திரர் அருத் தவஞ்செய்திருக்கையில், பிரமன் அரசனது தவத்துக்கிரங்கி “நீ அரச முனிவன்” என்றே தினன். மீண்டுதவஞ்செய்திருக்கையில், அயோத்தி மன்னனாகிய திரிசங்கு தனதாசாரியராகிய வசிட்டரையடுத்து “யான் உடலேர்டு சுவர்க்கம் புகவேண்டும்” என, வசிட்டர் “நீ என்னேவிட்டு வேறே ஆசாரியனை விரும்பியதால்நீசனாக” என, திரிசங்கு அவ்வாறே நீசனாகிப் பலராலும் வெறுக்கப்பட்டு, தவஞ்செய்யும் அரசமுனிவன்பா லணுகித் தன்கருத்தையியம்ப, காதிசேய் “அவ்வாறே யாகுக” என்று தன் தபோபலத்தால் “மேலேறுக” எனலும், திரிசங்கு உயர்ந்துசெல் லத் தேவர்கள் கண்டு “சீச புலையா! இவருவரா தே; இறங்கு” என, வீழ் வதுபோலவரும் திரிசங்கு அபயங்கூற்ற, கோசிகன், “இத்திரன் முதலிய தேவர்களும் உலகமும் யான்வேறே சிருட்டிப்பேன்” என்ற சிலபொ ருள்களைப் படைக்க, தேவர்கள் பயந்து கோசிகன்பால் நண்ணி “நீ படைத்தபொருள்களும் அவ்வரசனும் நகடித்திர மண்டலத்திலிருக்க” என்றே திப்போயினர்.

இதனைக் கூர்மபுராணம்.

“சென்னிகழாகவீழுந்திரிசங்குவென் னும்வேந்தை
சீன்னிலென்றுரைத்துவானினி றுவிவாசவன் றேனோடும்
இன்னுமோருலகஞ்செய்வேனென வுடுக்கணங்க ள்விண்ணோர்
பன்னருஞ்சராசரங்கன்சிற்சிலபடைத்தா னன்றே.

படைத்தலும்விண்ணோரஞ்சிக்கோசிகன் பால்வந்தெய்தி
அடக்கரும்புலத்தோய்நீய்ண்டமைத்தவையமையுமுன்னத்
திடப்படப்படைத்தயாவுந்தார் திரிசங்குவோடும்

உடுத்தெரியுலகின்பாங்கர்வதிகவென் றுரைத்துப்போனார்.”—என்

பதனால் விசுவாமித்திரமுனிவர் தமது தவவல்லமையால் திரிசங்குபுலை மைத்தன்மைநீக்கி அவர்க்கென்றொரு உலகமும்பிறபொருள்களும்சிருட் டித்து இரகஷித்தவர், இன்று அத்திரிசங்கு புதல்வனாகிய தன்னைப்புலேச் சியர்களைக்கூடும்படி வற்புறுத்தல் ஞாயமன்றென்பார் “அற்றைஞான்று பூண்டனன்” என்றார். [விசுவாமித்திரர் தவஞ்செய்தற்கேற்பட்ட காரணத்தை (கஉசு) ம் பக்கம் எழுதியுள்ளோம் ஆங்குக் கண்ணொர்க்.]

முன்னமுந்நைமுழுப்புலேநீக்கின

மின்னநீக்கவெமக்கரிதன்றியாஞ்

சொன்னவாசகங்கேட்டுச்சுடர்முடி

மன்னர்மன்னவென்மக்களைச்சேர்கென்றான்.

(அ-ள். முன்னே உன் தகப்பன் முழுதும் புலையானதைப் போக் கின் எமக்கு இன்ன முடி அப்படி வருகிற புலையையப்போக்குதல் அரி

தல்ல. ஆகையால், நாம் சொன்னவார்த்தைப்படி கேட்டு விளங்குகின்ற
கிரீடாதிபதிகளான அரசர்களுக் கரசனே! என்பெண்களை நீ கூடக்கட
வையென்று விசுவாமித்திரர் சொன்னார். எ-று. (சுச)

அடிநூலின்விழியா ரழலாலெனைச்
சுடினுமென்னுடறன்னைத் துறந்தாயிரா
விடினுமேனியைவெட்டியரிந்துகூ
றிடினுமிசசொற்கிசைகிலன்பானென்றான்.

இ-ள். அதற்கு அரிசசந்நிரன் கீர் என்னைத் தாழ்ச்சிசெய்தாலும்,
உம்முடைய கோபக்கண்களினுண்டான நெருப்பால் என்னைச் சுட்டா
லும், என்னுடைய உடம்பைவிட்டு உயிர்போகிறதாகச்செய்தாலும்,
என்னுடம்பை வெட்டிவெட்டிப் பலபலகூறுகள்செய்தாலும் இப்போது
கீர் சொல்லுகிற சொல்லுக்கு எவ்வளவும் நான் சம்மதியேனென்று
சொன்னான். எ-று. (சுரு)

புபுவேர்விக்கவிசிக்ஞேய்யிலாக்
கோடமெய்க்கொடியாரிண மங்கையர்
நிபமன்னவர்ச்சோகிலையாரினென்
சாபநிபொறுநென்றுரைப்பாற்றினான்.

இ-ள். தூண்கள் நிறுத்தி யாசனங்கள் செயவதிலே வல்லவரான விசு
வாமித்திரர் அரசை சொல்லுக்கு மாறாத கோபயகொண்டு என்னுடைய
கொடிபோலும் இடையையுடைய பெண்களாகிய விளக்குப்போன்ற
அவ்விருவரையும் நீ சேராது போவையானால் என்னுடைய சாபத்தை
நீ பெறக்கூடவையென்று மறுமொழி சொன்னார். எ-று. (சுசு)

கூற்றமுண்ணக்கொடுநெயநாருயிர்
தேதாத்தனன்றிநிலைவாறுநாணிந்நாதிந்
நெற்றயாநிபொறுநெயநாபயயா
நேற்றனன்னிடுநென்னவியமபிணான்.

இ-ள். யமனுண்பதாக எவகளுடைய அரிய உயிரைக்கொடுத்துத்
தோல்வியையடைக்கிறது மிகவு நல்லதுதானென்று துணிவுகொண்டு,
ஐயா! உமது கோபநீர்வதாக நீர் கொடுக்கிற சாபத்தை நானே ஏற்
றுக்கொள்ளுகிறேன்; நீராசாபமிமென்று அரசன் சொன்னான். எ-று.

அப்பெருந்தகையான்னா ரைத்தி
விப்பெருந்தகைக்குட்பொறைக்குமடியா
னெப்பெருந்தகையாகத்தருமோவெனா
செப்பருந்தகைவன்றிதையிலெண்ணுவான்.

இ-ள். அந்த அரசன் அப்படிச் சொல்லுமளவில், இந்தப் பெரி
தான குணங்களுக்கும் பொறுமைக்கும் நான் சமானங்கூட்டிச் செல்லு
வத்தக்கது முண்டோவென்று சொல்லுதற்கரிதான தவதையுடைய
விசுவாமித்திரா மனத்திலே ஆலோசிக்கலானார். எ-று. (சுஅ)

ககச அரிச்சந்திரபுராணம் மூலமும் உரையும்.

இரைத்தெழுந்தகதத்தையி றுத்திடின்
வரைததடம்புயவாசவன்முன்னர்யா
முரைத்தவாசகந்தோற்குமென் றுன்னுபு
நிரைத்தவேணிநெடுந்தவன்கு றுவான்.

இ-ள். சத்தித்து நமக்குண்டான கோபத்தை இந்தச் சமயத்திலே
காமுடித்தோமானால், மலைபோலும் பெரியதோள்களையுடைய இத்திர
னுக்கு முன்னே நாம் சொன்னவார்த்தை தோல்வியையுடையுமென்று
நினைத்து வரிசைவரிசையாய் நீண்ட சடைகளையுடைய நெடிதாண் தவ
முனிவர்கள் சொல்லுகிறார். எ-று. (சுக)

துடிமருங்குலத்தே தாகையர்தங்களைக்
கடிமணஞ்செயறினென்றகன்வனே
குடிமையெய்யுங்கொடுமபுலையற்குநீ
யடிமையாவையறிநிபுபன்னேருதினான்.

இ-ள். உடுக்கைபோன்ற இடையையுடைய அந்தப்பெண்களை விவா
கஞ்செய்துகொள்ளுதல் குற்றமென்று சொல்லுகிற திருடனே! இனி
குடித்தனமான இழிதொழிலைச் செய்கின்ற கொடியான புலையனுக்கு
நீ யடிமையாகக்கடவை; இதனைப் பின்னே தெரிந்துகொள்ளக் கடவா
யென்றார். எ-று. (எ)

கொஞ்சிப்பேசுங்குழவிசொற்குற்றத்தான்
வஞ்சித்தன்னைவனமுலைப்பாவினி
னஞ்சிட்டாலதைநாடி விலக்குநன்
நெஞ்சத்தாருள ரோவிநிலத்திலே.

இ-ள். கொஞ்சிக்கொஞ்சிப் பேசுகின்ற மமுலைப் பிள்ளையினுடைய
சொற்குற்றத்தினாலே தாயானவன் வஞ்சனைசெய்து தனதழகான முலைப்
பாலிலே நஞ்சு கலந்துகொடுத்தால் அதைத்தெரிந்து விலக்குகின்ற
நல்ல நெஞ்சள்ளவர்கள் அந்தத் தாயையல்லது வேறே சிலரும் உள
ராவரோ இந்த விலகத்திலேயென்று பின்னும். எ-று. (எக)

வாரிகாய்ந்துகொதித்திடினமாற்றத்தான்
ணீரியாவர்தருவரநீதியிற்
சீரியாயெனைநீடுகச்சீரிடின்
யாரியாரஞ்சலென்பவரென்றான்.

இ-ள். கடல் வெப்பங்கொண்டு கொதிப்புடையதானால், அந்த
வெப்பத்தையடக்கக் குளிர்ந்தநீ ரெகுகிருந்து யார்டொண்டு வருவார்கள்?
அச்ச நீதித்தன்மைபோல் சிறந்த மகாமுனிந்திரரே! என்னை நீர் மிக
வுக கோபித்துச் சாபங்கொடுக்கத் துணிந்தால் பயப்படாதேயென்று
எனக்கு வேறு யாவர் சொல்லவருவார் என்று பின்னும். எ-று. (ஏஉ)

தாயுந்தந்தையுந்தஞ்சமுந்தெய்வமு
நீயுண்டென் றுநினைந்திருந்தோமெனா

சேயுமவேதநகிருவுமமைச்சுனம்
போயுன்பாதமுசெலென ஹிநாடனா

இ-ள். காயும், தகப்பனும், ஆதாரமும், தெய்வமும் ஆக (எல்லாம்) நீயே. எங்களுக்க குண்டாயிருக்கிறீர்மென்று நரங்களைண்ணி யிருந்தோமென்று பிள்ளையாகிய தேவதாசனும், அரசனும் சந்திரவதியும் மந்திரியும் அவரருகேபோய உமமுடைய பாதமே எங்களுக்குக் கதியென்று முனிவரபாதங்களைக் கைகளாலே பிடித்துக்கொண்டார்கள் எ-து. (1)

அனனைபெனபையருநதுண்பெனபையுன
முன்னைவாழவுமுசுவனொருனாமைற
றெனனை பிப்படி வெலவெனனிச்சமக
துனனை பலலதுகண்டிலமுணமைமீய

இ-ள். அதற்கு விசுவாமித்திரர், என்னைத் தாயுமென்பாய், அருமையான சகோதரனுமென்பாய் குன்னுள்ள ஐசுவரியமும், அந்த ஐசுவரியத்தைக்கேடுகாதெத் தெய்வமும் என்பாய் இனி என்னை இப்படி உயரத்திச்சொல்லி வெல்லத்தக்கவன் நீயே இப்படி வெல்லுதலாகிய சாமாததியம் உன்னிடத்திலே கண்டேனெயல்லாமல் வேறே யாரிடத்திலும் நான் மெய்யாகப் பார்த்திலேன் எ-து (எசு)

கண்ணைவேண்டி னுமீகுவனசாகுகின்ற
மண்ணை வேண்டி னுமாவழவுடன் குவன
பண்ணைவேண்டி யசெஞ்சொற்பறைதகுலப்
பெண்ணை வேண்டி லன்பாடுனெ ற்பேசினுன

இ-ள். (என்று முனிவர் சொன்னதற்கு) அரிச்சந்திரன் (ஐயா!) என கண்ணைக்கேட்டாலுங் கொடுக்கிறேன், நாளுளுகின்ற உலகத்தை வேண்டினாலும் எனசெவ்வதுடனே கூட்டிக்கொடுக்கிறேன் (இவைகளிருக்க) இராகுகளை வேண்டத்தக்க செவ்விதான் சொற்களையுடைய பறைச்சாதிப் பெண்களை நான் வேண்டேன் என்று சொன்னான் எ-து.

மன்னாமன்ன னுரைநாடமாது
னன்னகேதன்பகசாமென்றவாவுநீஇச
சொன்னகேதயமைபுங்கடலருமுழி
யெனைதேயென்றெழுந்தருநதாபிணை

இ-ள். அரசர்களுக்கரசனான அரிச்சந்திரன் அப்படிச்சொல்லக் கேட்டு மகாதவமுனிவரான விசுவாமித்திரர் அப்படிச் சொல்லவாயானால் நமக்குச் சமமதமீயர்மென்று கொண்டு (அரசனே) நீ ஆசையல்லாமல் உலகமுழுதும் வேண்டினாலுங் கொடுக்கிறேனென்று சொன்னதே போதும், இனிக் கடலருமுந்த வுலகமெல்லாம் எனனுடையதேயாயிற் றென்று எழுந்தெழுந்து கூத்தாடினா லு-து. (எசு)

மருவாரமெவார கருமெ
திருவுமீகுவனென்றனைச் செவ்வியோய

௩௯௬ அரிச்சந்திரபுராணம் மூலமும் உரையும்.

தருவனென்றமொழிதவமுமலு
னரசவிக் கினடையுமெனச்சொனான்.

இ-ள். நல்ல செவ்வைக் குணத்தையுடைய வரசனே ! உன் வசமாக விருக்கின்ற கோசலநாட்டையும், வளமைகொண்ட நகரையும், பெரிதான செவ்வத்தையும் தருகிறேனென்று சொன்னாய்; இப்படித் தருகிறேனென்று சொன்னசொற் பொய்யாமல் உன்னுடைய அரசாட்சியை என்னக்குக் கொடுத்தாற்போதும் எனது சொன்னார். எ-று. (எஎ)

அந்தணனை நோக்கியவ்வண்ணலு
முந்தும் கதவு மூலனவேண்டிலே
னெந்தநாடுமிருநிதிக்குடையபுரு
தந்தனன்மொழிது புதுநிலைமொழி.

இ-ள். அப்படிச்சொன்ன வீரவாமித திரைரப்பார்த்து அந்த அரிச்சந்திரமகாராசன் (ஐயா) உமமுடைய பெண்களைக் கூடுவதானு சுகத்தை நான் வேண்டேன். எங்களுடைய நாட்டையும் பெரிதான எங்கள்செல்வத் திரட்சியையும் இப்போதே கொடுத்தேன். நான் சொன்னசொல் தப்புகிறதில்லையென்று சொன்னான். எ-று. (எஅ)

பாரைவார்த்தையினுற்றற்பாலதேநா
தாரைவாரெனக்கொடுக்கின்றாற்புற
நாரைவாய்க்கயல்பாயுந் துருது
நீரைவாரதநனைப்புகியாங்குனா.

இ-ள். அதற்கு விசுவாமித்திரர் உலகத்தை வாய்ப்பொல்லாலே கொடுக்கத்தக்கதோ? நீ தாரைவார்த்தை கொடுக்கவேண்டுமென்று கூற, நாரைகள்மேலே கயற்கெண்டைகள் துள்ளிவிழுவனவான நன்மையையுடைய அந்தக்குளத்தூறிகை கொண்டுவந்து இனி நீரே உலகத்தை யெல்லாம் ஆளுதல் செய்யக்கடவீரென்று தாரைவார்த்தை கொடுத்தான். எ-று. (எக)

வையநின்ன நுமாநகர்நின்னது
வெய்யவாசியும்வேழ முநின்னபொற்
செய்யதேர்களுஞ்செல்வ முஞ்சேவிக்குந்
தையலார்களுந் தானையுநின்னவே.

இ-ள். இனி இத்தகையமும் மும்மதே; பெரிதான அயோத்தியா புரியுமும்மதே; கடினவேகத்தையுடைய குதிரைகளு மும்மதே; யானை களு மும்மதே; பொன்னாற்செய்துள்ள செவ்வையானதேர்களும் செல்வமும் உம்மதே; என்னிடத்திலே பணிவிடைசெய்கிற பெண்களும் சேனைகளும் உமக்குச் சொக்கமானவைகளே. எ-று. (எஉ)

என்றுமன்னனிப்பியிறைத்தநீ
ரன்றுகொள்குகனங்கையினேற்றி

னின்றமாதவர்தங்களை நோக்கி,
தின்றுநீரெழுந்தார்த்தநிமெனமுன்.

இ-ள். என்று அரண்சொல்லி தாண்டவாதத நீரை அப்போது விசுவாமித்திரர் உள்ளங்கையினாலே வாவகுகொண்டபின்பு தம்முடனேகூட நிற்றிற மகாதவமுனிவர்களை நேரேவரச்சொல்லி இப்போது நீங்கினல்லாரும் எழுந்தெழுந்து கர்ச்சனைபண்ணுவகளுண்டு சொன்னார். எ-று. (அக)

சந்திக் கலிநிலைநுழை.

கோசிகனின்னே கூறியபின்பு கூறென்பேன்
வாசிகன்சொன்னாராடினாராடினார் பரியலா
வீசினார்நீயேமேன்மகனென் றிரென்மேயும
பேசினார்பேசிமாசனநேரமொபரி நுழை.

இ-ள். அப்படி விசுவாமித்திரர் நிவவகை சொன்னபின்பு கூடவென்று அரிசசந்திரனுக்கு ஆசிரவாதகன் சொன்னார்கள்; ஆடினார்கள்; கர்ச்சனை பண்ணினார்கள்; தாவக ஞாதித்தியருக்கிற வஸ்திரவகளைக் கொண்டு வீசினார்கள்; நீயே மேன்மகனுனவெனது மேன்மேலுங்கொண்டாடினார்கள்; அப்படியுகொண்டாடி அந்தமகாசனங்களுல்லாம் அரிசசந்திரனிடத்திலே மிகவும் பிரியங்கொண்டார்கள். எ-று. (அஉ)

வாரணமுந்நிண்டோபரிநேரமய வினெல்லா
மாரணமோ நுந்தொடுக்கெனக் காணினென்பேன்
புரணமுமபம்வீ திகழே னாமடுமாவின் தந்த
தோரணமிட்டாநாரணியெந்நுக நறவோரே.

இ-ள். யானைகளும் பலமான தோஷம குதிரைகளும் தேசமும் ஆதினுள்ள சம்பத்துகளும் வேதபாராயணஞ்செய்கிற விசுவாமித்திரர் வசமாயினவென்று நிறைந்த நீர்க்குடங்களை வீதிகளெல்லாம் நிறையவைக்கச்சொல்லி அந்தத் துறவறமுனிவர்கள் உலகமுழுதும் தோரணங்களுங் கட்டினார்கள். எ-று. (அங)

மென்னடையன்னுடனன்னை யானை விதலானை
முன்னை யானின் நின்னவையின் னுமுனிகுது
மென்னதானின்றேயிவ்வுலகெல்லாம்பாறான
நின்னடையா நந்தநதிமொருநெறியெனமுன்.

இ-ள். மிருதுவான கடையினாலே அன்னம்போன்று நல்ல இல்லறத்துக்கேற்ற செய்கையையுடைய சந்திரவதிக்கும், வெற்றிகொண்ட அரிசசந்திரனுக்கு முன்னேவந்து நின்றுகொண்டு இவ்விதவார்த்தைகளைப் பின்னும விசுவாமித்திரர் சொல்லுகிறார். அதாவது, எனக்குச் சொந்தமான அயோத்தியிலிருந்து இந்தவுலகத்தையெல்லாம் நான் ஆள்வதாகத் தப்பாதமார்க்கத்துடனே உன்னுடைய அடையாளத்தைக் கொடுவென்று சொன்னார். எ-று. (அச)

நகுகு அரிச்சந்திரபுராணம், மூலமும் உரையும்.

வாழியநாரீர்செல்வமமைச்சன்மாசேனை
சூழிநெடுங்கைப்போமதவேழந்தூரகந்தே
நூழியின்மட்டுமாளுதிதந்தேனுனதென்றே
வாழியளித்தான்பாருமட்டுமதியாதான்.

இ-ள். வாழ்வையுடையதான கோசலநாதும் ஊரும் செல்வமும் மக
திரியும் பெரிதான சேனைகளும் முகபடாமணிந்த நீண்டதுதிகையைக்
கொண்ட பலமுள்ள மதயானைகளும் குதிரைகளும் இரதங்களும் ஊழி
காலத்தளவும் நீரே ஆளக்கடவீர்; இதோ கொடுத்தவிட்டேன் உம்ம
தாகவென்று சொல்லித் தன்கையிலுள்ள மோதிரதவையுங் கொடுத்
தான்; உலகமுள்ள எவ்வு அழியாதிருக்கிற மெய்யனைன்னுங் கீர்த்தி
யைக்கொண்ட அரிச்சந்திரமகாராசன். எ-று. (௮௫)

குடைதந்தேனீர்கொடிதந்தேனென்குழுவாய
படைதந்தேனற்கனகத்தின் டேர்பரிதந்தேன்
றடைதந்தேனின்றடியேனேகத்தவனேநீ
விடைதந்தேனென்றடிமேற்பரவிவீழ்வானே.

இ-ள். என்குடையையுங் கொடுத்தேன்; நீண்டகொடியையுங் கொ
டுத்தேன்; என்கூட்டமாகிய சேனைகளையுங்கொடுத்தேன்; நல்லசுவர்ண
மயமான பலங்கொண்ட தேர் குதிரைகளையுங் கொடுத்தேன்; இதற்கி
யாதொரு தடையுஞ்சொல்லதில்லை. இனி அடியென்போக விடைகொ
டுத்துவிட்டு நீர் போமென்று அவர் பாதங்களின்மேலே துதிசெய்து
விழுகின்ற அரிச்சந்திரன். எ-று. (௮௬)

துணியுந்தனிநெஞ்சுடையானினதுதோண்மாலே
மணியுமவனையுமவலயங்களுநின்வடிவாளு
மணியும்முடியுஞ்சேயுந்தாயுமணியும்பொற்
பணியுங்கழுநுந்தந்தேனென்றுபலசொன்னான்.

இ-ள். கண்டு துணிவுகொண்ட ஒப்பிலலாதகடினசித்தரானவிகவா
மித்திரர், அரசனே! உன்னுடைய தோளிலுள்ள மணிமாலையும
கங்கணங்களும் சேயூரங்களும் உன்னுடைய கூரிய வாளாயுதமும்
ஆபரணங்களும் கிரீடமும், உன் பிள்ளையும் அரசுப் பிள்ளையைப்பெற்ற
தாயும் அணிவனவான பொன்னாபரணங்களும் வீரகசமுலுங் கொடுத்து
விட்டுப் போவென்று பலவாகச் சொன்னான். எ-று. (௮௭)

எத்துக்கிளவையென்றணிமாமுடியும்வடிவாரும்
புத்திப்புதல்வன்புணும்பணியும்புணைமாதின்
பத்திக்கிரணப்பணியுங்கனகப்பணியும்பெண்
முத்திற்பணியுங்கநியாமுனிவன்முனமுய்த்தான்.

இ-ள். என்னதிற்கு இவைக ளெல்லா மென்று வெறுத்துத்
தானணிந்திருக்கிற பெரிய கிரீடமும், கூரிய வாளாயுதமும், புத்தி
சாலியான தனது புத்திர னணிந்திருக்கிற ஆபரணங்களும், அலங்க

ரிதலையுடைய மனைவியினுடைய வரிசையாக ஒளி வீசுகின்ற, ஆபரணங்களும், பொன்னாபரணங்களும் வெண்மையான முததாபரணங்களும் கழறி விசுவாமிதிரா முன்னே வைத்தான். ௭-ஊ (அஅ)

உணையும்மட்மா திணையும்மரசேயுள்ளமைதகன
றணையும்விடுதறகணியுமபனிநீதகநாயதாநா
வணையுநகமலாயமகணுமீயுமம வானுநம
புணையுநகிரணகதலைதறதகலப்போவெனமுன.

இங். அதற்கு விசுவாமிததிரா உன்னையும் உனக் கிளமையான மனைவியையும் அரசனே! உன் புத்திரனையும் நான் விடுமடியாக அணிந்திருக்கிற ஆபரணங்களுையெல்லாவும் கொடுத்தாய் சரியே, சட்டின வீரகழலையுடையவனே! இனி உன் மகனும் நீயும் உன் மனைவியும் சட்டியிருக்கிற ஒளியையுடைய வஸ்துதிருங்களைக் கொடுத்து விட்டது தூரப்போவென்று சொன்னால் எ- (அக)

ஆரைபிரபபோமாஸையிநகாலரனையென
 ஆரையளிதகராவலனினதேயுபிரிமோரு
 தாரைரினைநதேசகெளசிகளுகாசுசகானமுடுஞ்
 சீரைகிழிததேதழுவதைரிடமுசெல்லுபநநான

இங். அதற்கு நாங்கள் கட்டியிருக்கிற வஸ்திரங்களை யுங்கொடுத்து விட்டால் இனியாரிடத்திலேயோ உடுத்திக்கொள்ள வஸ்திரங்கொடுவென்று கேட்போம்? சிவனே! சிவனே! என்று ஜூரையெல்லாம் ஆண்ட அரசன் அங்கே நின்றகொண்டு உயிருளு சோரத்து போவது போலயக் கண்ணீர்த் தாரை தாரையாக ஒழுக விட்டிருக்கிறதை விசுவாமித்திரா கண்டாலோசித்து அப்போதுதாமதமமுடையஅரையை மூடிக்கொண்டிருக்கிற காவி வஸ்திரத்தைக் கிழித்து மூன்றுபங்கு செய்துகொடுத்து அவாக் றுடுத்திக்கொண்டு போமபடி அனுப்பினா.

நாறதபாழநதூணிசீலைப்பேரெருநாணமாறு
பீறதசீலையிதாருகுகென றுரைபேசாமே
மாறதகாலமிதாநிறசெயவகெனமறநெனனாக
கூறதகாமிசைபுணககோன ஆடுகாண்டானே

இ-ள். நாற்றம்பிடித்த பழஞ்ஞணியாயச சீலைப்பேன ஒருநாளும் போகாமல் மொய்ததுகொண்டிருக்கிறகிழிந்தவஸ்திரம் இதுயாருக்குத் தகுமென்று ஒரு பேச்சுடப்பேசாமல் நமக்கெல்லா மாறிப்போகிறகாலம் இப்போது வந்தானாவ் நமமாலே செய்யத்தக்கது யாதிருக்கிறதென்று எல்லாருளு சொல்லுதற்குத் தகுந்த கீர்த்தியைப் பூணுகின்ற அரசன் அந்த வஸ்திரத்தை உடுத்திக்கொண்டான். ஏ-று (கக)

காவிசரீரையுடிகதுகங் றைகற் துதுசென
முவிக்காகுலமாககசேனையழங்குபயோயப

2-00 அரிச்சந்திரபுராணம் மூலமும் உரையும்.

பாவிக்கோசிகஞர்முன்னாலொருபால்வைத்துத்
தாவித்தாளினை பூசித்தேவிடை தாவென்றான்.

இ-ள். அப்படி அவர்கொடுத்தகாவியஸ்திரததையுடுத்திக்கொண்டு
தாமுடுத்தியிருந்த வஸ்திரத்தை அவிழ்த்துக்கொண்டு தம்முயிர்க்கு
வியாகுலத் தோன்றச சேனைகள் வருகதுகிறதைப் பார்த்துக்கொண்டு,
பாலியானவிசுவாமித்திரரருகிலேபோய், ஒருபக்கத்திலேவஸ்திரங்களை
யெவ்வாங்கு வைத்து விரைவிலே அவரிரண்டுபாதங்களையும்பூசைபண்ணிக்
கும்பிட்டு உத்தரவுகொடுமென்று அரிச்சந்திரமகாராசன் கேட்டான்.

தாவென்றான்வினை தந்தேனீயொருசார்பூடு
போவெனமுனி யுவேநலனென்னுப்போவானை
வாவென்றான் அகேனாமீ யவும்வந்தெப்து
யாவென்றானினியே குவமென்தாயானென்றான்.

இ-ள். அப்படி உத்தரவு கொடுமென்று கேட்டபோது, விசுவா
மித்திரர்இதோவுத்தரவுகொடுத்தேன்; நீ ஒருபுத்திலேபோவென்றார்.
அப்போது இதுதான்நல்லகாலமென்றுபோகிறஅரசனை, அரிச்சந்திரா!
இவகேவாவென்றார். அந்தச சொல்லைக்கேட்டுத் திரும்பவும் அருகிலே
வந்து கூவாமி! இனி நான் கொடுப்பன என்னவென்று கேட்டான்
அரிச்சந்திரன். எ-று.

எந்தாயானினி யீகுவயாவென்று கூட்டுக.

(கங)

செந்தேந்தேந்திநண்ணி நெருங்கிநருநா
வந்தேநாறுமாயினிவோயுருமவ கூடுவெவ்விக்
சூக்தேநண்ணியிரநாசுபடுநாறுவெல்லநா
தநவதபோவாயெவ்விறையோனைநடைசெய்தான்.

இ-ள். சிவந்த தேன் பாயவதாகிய ருளிந்த வயல்கள் சூழ்வதான்
திருநாட்டையுடைய அரசனே! நான் உன்னிடத்துக்குவந்து அந்தப்
பெரிய முனிவர்களும செயவதற்கொத்த யாகததுக்காக உம்முடைய
ஊருக்குவந்து யாசுகவசேட்ட பசும்பொன்ளுக வுள்ளவைகளெல்லாம்
இப்போது கொடுத்துவிட்டுப்போவென்று அரசனைப்போகவொட்டாமற்
றடைபண்ணினார். எ-று.

(கச)

முன்ன முனக்குர சொன்னதறித்தின்பொழிமாறி
யன்னதனைக்கொண்டிநதிநதநேனல்லெனயா
னன்னகமோடுபொன்னு வபுறமுநனிநருநே
னின்னமுன பகுப்பொன்றமவென்பாவிட்டமுண்டோ.

இ-ள். முன்னே உமசகிருச சொன்னவகையிலே சொல்மாறி அந்தப்
பொருள்களை என் வாராசகிகொண்டி இப்போது வேறே பொருள்கள்
நான் தரவில்லை. (அககுப் பொருளுடன) எனது நல்ல ஊரையும்
உள்ள பொருள்கள் முழுவும் உமக்கே அறிமுகமாகக் கொடுத்தேன்.

இன்னமும் உமக்குப் பொருள் கொடுக்க என்னிடத்திலே வேறே உள்ளதோ? எ-று. (கூடு)

தாருடனேசெய்தாமைதான்மேலே துடமாபா
யாருடனேயிமமோசமுறைப்பாயறிவில்ல!
யூருடனேமுன்கூர்யுபொன்னுமுடனெவிறே
நீருடனேதீரேசியவிகுதநெறியுண்டே

இ-ள். மாஸ்யுடனேகூடச செந்நாமரைத் திருவுஞ் சோதான விசாலமான மார்பையுடைய அரிசசந்திரா! யாருடனே இந்த மோச வார்த்தைபேசுகிறும், ஒழுத்தியில்லாதவனே! உன்னுடைய உருடனே முன்னே நீசொன்னபொருளுங் கூடசசேர்த கல்லவோதாரைநீருடனே சொல்லி எனக்குக் கொடுத்தது, அதுவுண்டோ இல்லையோ? எ-று.

அந்தப் பொருளையு முன சொந்தமாகக்கொண்டு ரோடேசோததுத் தாரைவார்த்தவிட்டால் அது வேலே கொடுக்கவேண்டுமென்று வழக்கு.

சொன்ன துமாருப்பாறுகுலத்திற்குல்லவெந்த
ரன்ன துகாணோநின்னிடையென்புநா துகேயா
மன்னவனுள்ளமொந்தநாநாமிநிலவல்லோ
யின்னமுமொன்றுண்டென்னவிரந்தேதாநிலை உறு

இ-ள். சொன்னசொல் தப்பமாட்டார்கள் சூரியகுலத்துப் பழைய அரசர்கள்; அந்தநிலைமை உன்னிடத்திலே நான் கண்டதிலவே யென்று விசுவாமிததிரர் சொன்னார். அதைக்கேட்டு அரசன் மனமானது மிகவுநோந்து வெட்கமுண்டாகி, ஒழுத்தியில்லவரே! இன்னமுமொரு வார்த்தை யுண்டென்று அவருக்கு நல்ல உபசாரங்கள் சொல்லி இவ் வார்த்தைகள் சொல்லுகிற அரசன். எ-று. (கூடு)

மேற்படி வேறு.

நித்தனைப்பிரமணையையாய்நினைவதற்கு
பித்தனைப்பொருள்வினாவியெங்கியான்பொறுகோ
வித்தனைத்தினதிலெதன்றியமபுவையெனியா
னத்தனைக்குணியன்பொருடரவவதியுகென்றான்.

இ-ள். நித்தியமான சிவனையும் பிரம்மாவையும் ஒப்பான மகாமுனி வரே! உம்முடைய கோவத்தால் நினைவுதொழிற்பயித்தியக்காரனான னனைப் பொருள் கேட்கிறீர், நான் எவகேபோய்ச சம்பாதித்ததுக கொடுப்பேன்? ஆனாலும் இவ்வளவு நாளுக்குள்ளே பொருள்கொடு வென்று ஒருகெடுக கொடுப்பீரானால் நான் அவ்வளவு நாளுக்குள்ளே உம்முடையபொருள்கொடுக்கத்தகுந்த அளவுஇதுவென்றுகொடுமென்று சொன்னான். எ-று.

அவதி - கெடுவு.

(கூடு)

ஊருநாடுநீண்மலைகளுங்கானமுழமுன்மேற்
யாருடனேடிமுப்பண்பவரவதியாரிடுவார

௩.02 அரிச்சந்திரபுராணம் மூலமும் உரையும்.

சேரரமுன் ஸநீகூறுமப்பொருடனைச் சொரிந்து
பேரடாவுனைத்தடுத்தனன்பேர்கலையென்றான்.

இ-ள். ஊரும்-நாடும்-நெடியமலைகளும் - காடுகளும் உள் ளோடுகூட அலைந்து யார் வழக்குப்பேசுகிறவர்கள்? அளவு கொடுக்கிறவர்கள் யார்? ஒருவரும் கிடையாது. திருட்டுத்தனமுள்ள நீ முன்னே கொடுப்பதாகச் சம்மதித்துச் சொன்ன பொருள்கள் முழுதும் இங்கே கொண்டுவந்து குவித்தீவிட்டு அப்பாற்போகக்கடவையடா! இதோ உன்னைப்பொருள் கொடாம லப்புறம்போகக்கூடாதென்று தடுத்திருக்கிறேன்; போகாதே யென்று சொன்னார். எ-று. (கக)

பக்கநோக்கிலன்பார்மிரை விழுந்தபு-பூண்டு
கக்கல்வந்திடநிடற்றினையொடுக்குமக்கதைபோல்
விக்கலும்பொருமலுமிசை சையெழுவிரிநீ
ருக்ககண்ணன்வாயுறுநீர்வற்றிடவுரைப்பான்.

இ-ள். (அதற்குச் சம்மதியாய்த் தடைக்குள்ளேநின்று புறத்தே) பாராமல் பூமியிலேவிழுந் துவணங்கி அவர் பாதங்களைத்தன்சிரசின்மேற் கொண்டு, ஒருவனுக்குக் கக்குதல்வந்தபோதும்ற்றொருவன்வந்து அவன் கழுத்தை நெருக்கிப்பிடித்த கதைபோல, விக்குதலும் பொருமலுமேலு மேலுந்தோன்ற விரிவான நீர் சிந்துகிற கண்களையுடையவனாய்வாயிலே ஊறுகிற நீரும் வற்றிப்போக அரிச்சந்திரன் சொல்லுகிறான். எ-று. ()

இழைத்தநீவினைபொறுத்தனனரசநாவென்னத்
தழைத்தவன்பொடுதந்தியானகன்றிடுங்காலே
யழைத்தநீயெனக்கவதியிட்டான்விடிலைய
பிழைத்திலன்னிதோர்பெரும்புகழ்பெறுதியென்றிரந்தான்.

இ-ள். நீ செய்த குற்றத்தைப் பொறுத்தருளுகிறேன்; உன்னு டைய அரசாட்சியைக் கொடுத்துவிடென்றுசொல்ல, நான் சந்தோஷ மான பிரீதியுடனே கொடுத்துவிட்டுப் போகும்போது கூப்பிட்ட நீர் எனக்கொரு கெடுகொடுத்து ஒரு ஆளைக்கூட அனுப்பினால், சுவாமி! நான் தவறாமற் பொருள் செலுத்துவேன். ஆகலால், இது ஒரு பெரிய புகழாகப்பெறுவீரென்றீர் மிகவும் உபசாரங்கள் சொன்னான். எ-று. ()

சுற்றுண்டாகியமலைகளில்வனங்கறிற்றொட்டின்
பற்றுண்டாகியபதிகளிற்படுபொருளல்லா
லுற்றுண்டாகியநிதியமுன்றிருவுளமுணர
மற்றுண்டாமெனின்விளம்பிடுவழங்கிடவென்றான்.

இ-ள். (பின்னும் அரிச்சந்திரன் சொல்லுகிறான்: சுவாமி! சுற் றிலுமுண்டாகிய மலைகளிலும் வனங்களிலும் தொடர்தலா யுமது சம்பந் தமுண்டாகிய சூர்களிலுண்டான் பொருள்களே யல்லாமல் எனக்கு வேறென்றுமில்லை. ஆகையாலுமக்குச் சேரவேண்டியதாயுள்ள திராவி

யங்குள் உமமுடைய திருவுன்ருதேரிவதாய் வேற்றெவகேளு முண்டா
யிருந்தாற் சொல்லும், நான் கொடுக்கிறதற்கென ஆசைனனான் எ-ம்.

ஆமதேயுனிநரசுகேராவதிபாலுலாடா

னேமகூடமுங்காசியுன ரியிலாபா

நம்பாபாதிதநகனனு கதக்பாபா

பொருதுண்டு விருந்தொருநாடுபொருட்பொருட்பெல

இ-ம். இப்படிச் சமமதியாகுமென்று நீ சொன்னால், அரசனே!
கேள் ஓளவு சொல்லுகிறேன். எமகூடபருவதமும காசியுமல்லாமல்
இதற்கு இப்பாலுள்ள நாடுகளே மாலையனந்த மார்பையுடையவனே!
நீ யெனக்குத்தந்த நல்லநாடுகள். இவற்றுக்கப்பால் நீ போவதுண்டா
னால் நீ கொடுக்கவேண்டிய பொருளும் அவருள்ள பொருள்களையு
லாது இவருள்ள பொருள்களை நீ கொடுக்கே. எ-ம். (௧௦௩)

இந்த நெல்லையிலி பொருள் நல்லவா

லந்தநெல்லையிலி பொருள் நல்லவா

முதலியெனவெனமுறைபயலவநிபயனிலே

முதலியெனவெனமுறைபயலவநிபயனிலே

இ-ம். இந்த வெவ்வேறுகளான இப்பாக்கியான பொருள்களைக்
கொடுக்கிறதில்லாமல், அந்த எவ்வேறுகளான பொருளை நீ கொடுக்க
வல்லவானால், முன்னே நீசொன்ன நியாயப்படி வுனக்குக் கொடு
கொடுக்கிறேன். அந்தக் கொடுக்குள்ளே நீ கொடாமற்போனால் அதற்
குப் பிரமணமென்ன சொல்லுகிறாயென்று விசுவாமிததிரா கேட்க
(அரிச்சந்திரன் சொல்லுகிறான்) எ-ம். (௧௦௪)

நிறிபிழைத்திடு நினகரி பானருனிநிபஸிக்குரு

சொறபிழைத்திடு நருருநவேதெனியுசொல்லவ

கதாரிழைத்ததருசொறுபதாரதகைகருதி

நிறிபிழைத்தவனுவனின் நிருனிநகொடு வேல

இ-ம். உமமுடைய விஷயத்தில் அப்பராத முடையவனானால்,
உமக்கு யான அருமையான பொருள் கொடுப்பேனென்ற சொற்றவ
றினாலும் உறுதியான சபதவாததை யாதென்றால் சொல்லுகிறேன்.
புதியிரதா தாமததையே நடத்திக்கொண்டெவ்வு கணவனுக்கு நல்ல
புகழ்வரசெய்கிற அந்நியருடைய மனைவியை எண்ணி இல்லறமவமு
நடந்தவனாவேனா, உமமுடைய பெரிதான் பொருளாக கொடாமற்
போவேனெனவானால். எ-ம். (௧௦௫)

காசினாட்டி நிறசெனநவநகரே லுயகனா

மாசினாமாதவவளிபனவவவநிலைது

பேசிடாயெனவிருபதுநாளை நிறிபிழை

முசிவண்டுறைதாரினோய்தருகெனமொழிந்தான்.

௨௦௪ அரிச்சந்திரபுராணம் மூலமும் உரையும்.

இ-ள். குற்றமில்லாத பெரிய தவத்தையுடையவரே! காகிதேசத் துக்குப்போன அப்போதும்பொருள்களைக் கொடுப்பேன். சொன்ன அந்தக்கெடுவிலே ஆதலால், அந்தக்கெடுவை நீர் சொல்லவேண்டுமென்று சொல்ல, அதற்கு நெருங்கி வண்டிகள் மொய்க்கின்ற மாலையை யணிக் தவனே! இருபதுநாளைக்குப்பின்பு கொடுக்கக்கடவையென்று சொன் னார் விசுவாமிததிரர். எ-று. (௧௦௬)

அங்குற்றெய்தநாள்முறைக்கருமாங்குடங்கா
வெங்குற்றிடுவதிடபொருளையவென்றியம்ப
நங்குற்றம்பிலைநாற்பதிற்றெனெனநின்ற
னுங்குற்றமரிதற்குட்கொடுநாதிநதிநென்றவர்.

இ-ள். அநதககாசிக்குப்போய்ச்சேருதற்கே அநதஇருபதுநாளைக்கு இரண்டெங்கான நாற்பதுநாளானாலும் போதாது. அப்படிக்கிருக்க, நானெப்படி எங்கேபோய்ச்சம்பாதிக்கிற திதெப்பொருள்களையெல்லாம் சுவாமியென்றுசொல்ல, அதற்கு நம்மாலே ஒருகுற்றமுமில்லாமல் நாற் பத்தெட்டுநாள் கெடுகுகொடுத்தேனென்று விசுவாமிததிரர் சொன்னார். அப்படிச்சொல்லிப் பின்னும் இநதககெடுவுக்குள் நீ கொடாதுபோனால் உன் குற்றமாகவேமுடியும் என்று சொன்னார். எ-று. (௧௦௭)

இராபுத்திங்கிநிதொத்தனனாள்விடுகென்று
குரபுற்றேகூங்கெனசிகன்மீளவுங்கூவித்
தாபுத்திதரத்தந்தவெட்டொருளெல்லாம்பதிவர்
நொராபுத்திதரதாபின்னொருவனான்னனுக்குரைத்தான்.

இ-ள். இப்படிச்சொன்ன இநத அளவுக்கு நன்றாய்ச் சம்மதியான வனாகி இனி ஆள்வீடுமென்று அவனைவிட்டுப் போதமுளவில், மறுபடியும் விசுவாமிததிரர் கூப்பிட்டு ஒருகாசனாவது குறைவில்லாமல் நீ கொடுத்த அநதப் பொருளமுழுதும் நானிருக்கு மிடதகூக்குவந்த எனக் குச் சம்மதிப்படுகதிப் பின்பு அப்புறம் போகக்கடவையென்று அரிச சந்திரனுக்குச் சொன்னார். எ-று. (௧௦௮)

பாரவித்தனைபுரக்கரின்பதியிடைச்சென்ற
லாரவித்தனென்றார்நின்னடியவரெல்ல
புரவித்திவாள்வரகுணத்தியிடுகொழியி
னாரவித்ததேயெனக்குமண்ணினக்கெனொழிந்தான்.

இ-ள். நான் ஆனும்படி உன்னுடைய உலகத்தை எனக்குக் கொடுத்தாய் என்று உன் பட்டணத்துக்குள்ளே நான்போனால் உனக்குயார் இநதப் பட்டணமுழுதும் ஆளக்கொடுத்தவரென்று உன்னுடைய ஊழியக்காரர்களைல்லாரும் கேட்பார்கள் ஆதலால், நீ உன் ஊரை யெனக்குக்கொடுக்க என்கூட வருவதற்குச் சம்மதிப்படு; இதற்கு நீ சம்மதியாமற்போனால் நீ தாணாவாந்தது மாத்திரமே எனக்கிலாபம். உனக்குத்தான் ஊர்முழுதுமென்று முடிவுபெறுமென்று சொன்னார். எ-று.

நன்றுநன்று நீநகரியிலேடிந்தருணையே
 னின்னுதின்பிறகெய்விலென்றவிதிமாய்ப்
 சென்றுகொடுக்கின்றோமியை யேர்வன்றிரண்டு
 நின்றமாதவீரகரிகிலுமாய்வினுநிறைந்தார்.

இ-ள். நல்லது நல்லது நீர் பட்டணத்துக கெழுந்தருளும்; நாயடியேன் இப்போதே உமதுபின் பற்றிலருகிறேன் என்று சந்தோஷமாகச் சொல்ல, அங்கு கின்றமையோய விசுவாமிததிரா தேர்மேலேறினர். அவர் கூடவே கூடிநின்ற மகாமுனிவர் என்றும் யானே என்மேலுங் குதிரைகள்மேலும் ஏறிக் செல்லுவாரானார்கள். எ-று. (கக0)

தேரிலேறிமாழ்வினென தேரோரின் றெல்லா
 போரில்வீரனுத்தேரியுமாய்நவ வாவரிமோ
 பாரின்மேன நதமுமெழுதவல்லாநடைந்த
 வேரிவாவிட்டபொருதையை நாக்மேலேறினாரதார.

இ-ள். அப்படித் தேர்மேலேறிககொண்டு மகாமுனிவரான விசுவாமித்திராபோகச் சேனைகளும் பின்னேசெல்ல, யுத்தசாமர்த்தியத்தை யுடைய வீரனான அரிச்சகிரனும அவன் தேவியும் மகளும் அந்தச் சேனைகளுக்கு நடுவே மணமேல் நடந்து கால்கள் பொறுக்கமுட்டாமல் உடம்பு தடிதடிக்க மணம் பொருந்திய அந்தக் குளக்கரையைவிட்டு அயோத்தியாபுரியைக் குறித்துப்போனார்கள். எ-று. (கக1)

கன்னலம்பெருங்கழனியுஞ் சோலையுங்கடந்து
 வன்னமாமணிபுரியையின்புறந் துவந்திணைநதார்,
 நன்னகர்ப்பெருநூரனமெனாமெழீர்கொடுநண்ணி
 மன்னனைச்செழுந்தோரியைந்தகண்டி லர்மருண்டார்.

இ-ள். கரும்புகள் விளைகிற அழகான பெரியவயல்களும் சோலைகளும் கடந்துசென்று, ஒளிபொருந்திய பெரிதான அழகையுடைய அயோத்திமாநகர மீதிலுக்குப் பக்கமாகவந்து கூடினார்கள். அப்போது அந்த நல்ல நகரத்திலுள்ள மகாசபைகளெல்லாம் எதிர்கொண்டுவந்து பார்த்து, தங்களுள் சேனைத் தேர்மேற்காணுகவராய் மயங்கினார்கள். எ-று.

இரதமேன்முனியேறியதகிதமோவிதமோ
 சரதமோவெனுமையத்திரீர்வந்தவண்சார்ந்தார்
 விரதமிவ்வகைவினைந்தவாதேநெனமெலிந்த
 கரதலங்நுளீன்முதகத்தறைந்தபூதகங்குதறி.

இ-ள். இரதத்தின்மேலே இந்த முனிவரேறிவருகிறது சகுமோ? அல்லது தக்கதுதானோ? அல்லது மெய்யோ பொய்யோவென்பதான சந்தேகத்தையுடையவர்களாய் அங்கேவந்து கூடினார்கள். தமமுடைய அரசனுக்கு இவ்வகை விரதவேஷம் எப்படி உண்டாயிற்றென்று மெலிவுகொண்டு கைகளாலேமோதிக்கொண்டு கத்தி அழுதார்கள். எ-று. (

20௬ அரிச்சந்திரபுராணம், மூலமும் உரையும்.

எங்குவாரிவங் கொடியையுஞ்சேயையுமேந்தித்
தாங்குவாரெ ஓநூலாடிலேவிழ்ந்துவிழ்த்தயர்வா
ரோங்கியோங்கியேபறைந்தறைந்தொவி முகங்கன்றி
வீங்குவார மூவாவி டுவாடு மிஷ்விமார்.

இ-ள். அப்படி அழுகிறவர்கள் சந்தரவதிகையையும் அவன் பிள்ளையை
யும் தாங்கி யெடுத்துக்கொள்வார்கள். பின்னும் அவர்களுடைய செழு
மையான பாதங்களிலே விழுந்துவிழுந்து டோர்வார்கள். கைகளாலோங்கி
யோங்கி அடித்தடித்து ஒளியையுடைய முகங்கள் சுன்றுதலாய் வீங்கப்
படுவார்கள்; அழுவார்கள்; விழுவார்கள்; மனந்தளர்வார்கள். எ-று. (1)

மன்னவற் குறும்மண்ணைத் துமைந்தற்குமந்தோ
வென்னா பாய்ந்தெய்தியென்றிருந்தேங்கப்
பொன்ன நர்ப் பிழரும் பிழையின்புறத் துவந்தணுகி
பின்னல் ரெய்துகொகொசுகின்ற நம் விட்டிழிந்தான்.

இ-ள். அரசனுக்கும் நமது சாயான சந்திரவதிக்கும் பிள்ளைக்கும்
ஐயோ! என்ன பாபானுபவம்வந்து கூடிற்றென்று இருந்தடி, அந்த அழ
கான நகரினுடைய பெரிதான மதில்வாயிலுக்குப் பக்கமே வந்துசேர்ந்து
இப்படித் துன்பத்தை யுண்டாக்கின அந்த விசவாமித்திரர் தேரைவிட்
டிற்றவகினார். எ-று. (கக௭)

கோசுகன்றையுடன்கொடுகோநகர்ப்புறந்து
வாசியுள்ளவழிமதகிரியுள்ளவழிவழங்கம்
காசினல்லறைபூசணையறையெல்லாங்காட்டித்
தூசினல்லறை துயிலறைதாரெனச்சொன்னான்.

இ-ள். அந்த விசவாமித்திரரைக் கூடக்கூட்டிக்கொண்டு பெரிய
பட்டணத்துக்குள்ளேசென்று தனக்குள்ள குதிரைகளையும், பின்னு
முள்ள மதயானைகளையும் கொடுத்து, நல்ல பொக்கிஷவீட்டையும் பூசை
வீட்டையு முதலான எல்லாங் காட்டிக்கொடுத்து, வஸ்திரங்களுள்ள
வீட்டையும் நித்திரைசெய்கிற வீட்டையும் பாருமென்று அரிச்சந்திரன்
சொன்னான். எ-று. (கக௮)

என்னின்புன்னவரிருபதோடு பாருவருண்டந்த
மன்னவைத்தசெம்பொன்னறையீதெனவழங்கி
யன்னசத்திரமிவைபிவையடிபனென்னவைத்த
பொன்னறைத்தொகைகொன்கெனக்கொடுத்தனன்புகழோன்.

இ-ள். எனக்கு முன்னுள்ள அரசர்கள் இருபத்தொருபேர்களுண்டு;
அந்த அரசர்களைத்த செம்பொன்னுள்ள வீடு இதென்று சொல்லிக்
கொடுத்தது, இவைகள் அனை சத்திரங்கள்; இவைகள் அடியேன்
வைத்திருந்த பொன்னிருக்கிற வீடுகள்; எல்லாம் ஒப்புக் கொள்ளு
மென்று கீர்த்திமானான அரிச்சந்திரன் கொடுத்தான். எ-று. (கக௯)

ஆடரங்குகளம்பலமடமன்னசரலை
மாடமாளிகைமண்டபமஞ்சனச்சரலை
கூடகோபுரமடப்பயிரிகோயில்சொகுன்றம
பீடமாதன்மியையெனக்கொடுத்தனன்பின்னை.

இ-ள். ஆடுகிறநாடகசரலையில்பொதுசரலடிமடம்-அன்னசத்திரம்-
மாடமாளிகை - முண்டபம் - திருமஞ்சனசரலை - கூடகோபுரம் - திரு
மடப்பள்ளி - கோயில் - செய்குன்றம் - பீடம்-ஆசனம்-இவைகொன்று
பின்னுங் காட்டிக்கொடுத்தான். எ-று. (கக௬)

இந்தவாதனத்திருந்தருளொழுவிரிந்தநா
னந்தவெல்லையிலரசனுமவனடிபலிந்தான்
வந்தமன்னருமமைச்சருமங்நயர்குழாழுஞ்
சந்தரக்கழற்சேனையுமவனடிபலிந்தான்.

இ-ள். இந்த ஆசனத்தின்மேலே எழுந்தருளுமென்றுசொல்ல,
அப்படியே விசுவாமித்திரர் அதிலிருந்தார். அப்போது அரிச்சந்திரனும்
அந்த முனிவருடைய பாதங்களை வணங்கினான். கூடவந்த அரசர்களும்
மந்திரிகளும் பெண்கள் கூட்டங்களும் அழகான வீரக்கழல்கள்கட்டின
சேனைகளும் அரிச்சந்திரனுடைய பாதங்களை வணங்கினார்கள் எ-று.

தொழுதெழுந்தருள்குடிமுடிமன்னனைநோக்கி
யழுதுநின்றவாத்நலைவரையல்கையாலடைந்தார்
பழுதிலாதுநீரெமக்குமுன்றெய்தவப்பரிசே
முழுதுமிந்தமாமுனிவற்குமுறைசெயுமென்றான்.

இ-ள். அப்படி வணங்கியெழுந்திருந்து தமது ஒளிபொருந்தின
கிரீடாதிபதியான அரசனைப்பார்த்து அழுதுகொண்டு நிற்கின்ற அந்த
அரசர்கள் பிரதானிகளெல்லாரையும் அரிச்சந்திரன் தன்கையாலடங்கச்
செய்து, குற்றமில்லாமல் நீங்கள் எங்களுக்கு முன்னே நடந்துவந்த
அந்தப் பிரகாரமாகவே உள்ள காலமுழுதும் இந்த மகாமுனிவருக்கு
நீதிசெய்யுங்களென்று சொன்னான். எ-று. (க௨0)

எவர்க்குநல்லவர்திரிபுரமெரியெழச்சிரித்த
சிவற்குநல்லவர்கெங்கண்மாலுக்குநான்முகத்த
னவற்குநல்லவரமீர்க்குநல்லவராவ
ரிவற்குநல்லவரெனக்குநல்லவரெனவிதைத்தார்.

இ-ள். இந்த முனிவரோ எல்லாருக்கும் நல்லவிராய்ச் சிறந்தவர்;
இன்னமும் திரிபுரதகனமாகநெருப்புத்தோன்றச்சிரித்தபரமசிவனிலுஞ்
சிறந்தவர்; செங்கண்மாலான விஷ்ணுவிலும், சதர்முகானபிரமாவிலுஞ்
சிறந்தவர்; தேவர்களிலுஞ் சிறந்தவர் ஆன இந்த முனிவருக்கு நல்லவ
ரானவர்களே எனக்கு நல்லவராவரென்று சொன்னான். எ-று. (க௨௧)

வையமேழுடைமுன்னவனவ்வரைவழங்கச்
செய்யவாய்முலர்செங்கையாற்றிநாதத்தடிவணங்கி

2.0 அ அரிச்சந்திரபுராணம் மூலமும் உரையும்.

யைன் டெ. ஈழிமறுப்பவரானொழுகத்திற்
கையறைந்தழக்கண்ட வக்கொசுகன்கருதும்.

இ-ள். ஏழலகத்தையுடைய அரிச்சந்திரமகாராசன் அந்தவார்த்தை
சொல்லவே, எல்லாரும் தங்கள் சிவந்தமலர்போலும் வாயைக் கையால்
மூடிக்கொண்டுபாதம்வணங்கி ஐயனே! உமதுவார்த்தையைத்தடுப்பவர்க
ளின்கே யாரிருக்கிறார்களென்று தங்கள் முகத்துலே கையாலே மோதி
யடித்துக்கொண்டு அழ அதைக்கண்டு விசுவாமித்திரர் ஆலோசிக்கிறார்.

அறந்திரண்டுருவாகியவரசனையவமே
முதம்பறைந்தனம் முன்மையேம்புத்தியில்லாமற்
ற்றந்திரந்தவாரசையவிதோவெனக்கவசுகன்மெய்
மறந்திருந்தபின்மற்றுமோர்வாசகமுரைப்பான்.

இ-ள். தருமமே திரண்மெடிவாயிருக்கிற அரசனை அற்பகுணத்தை
யுடையதாம்புத்தியில்லாமல்வீணாகஇந்திரன் முன்னேநித்தித் துளறினோம்
இதறிந், நீதிதெரிந்தவர்கள் செய்கை இப்படியாவென்று விசுவா
மித்திரர் தம்முடம்பு மறந்திருந்து பின்னுமொரு சொற்சொல்லுகிறார்.

இந்தவையமுமிருதிதிக்குழுவுமிப்பொருளு
முந்தநீதரமொழிந்தவாப்பொருளும்யானிழப்பே
னெந்தனமக்களை மணமபுணர்ந்திருக்கரிருவென்
ற்றந்தனம்மகிழ்ந்தரசனைக்கைபிடித்தமைத்தான்.

இ-ள். இந்த வுலகமும் பெரிதான பொருட் குவியலும் இந்த
வஸ்துக்களும் முன்னே நீ தருவதாகச்சொன்ன அந்தப் பொருளும்
நான் விட்டுவிடுகிறேன்; என்னுடைய குமாரிகளைக்கவியாணம்பண்ணிக்
கொண்டு இந்தப் பட்டணத்திலேதானே இருவென்று விசுவாமித்திரர்
சந்தோஷங்கொண்டு அரிச்சந்திரன் கையைப்பிடித்து அவனொப்பச்
சமாதானஞ் செய்தார். எ-று. (கஉச)

கைபிடித்தலுமுனிவனைக்கால்பிடித்திறைவன்
மெப்பிடித்தலுமிக்கவைசெய்தலுமல்லால்
மைபிடித்தபரத்தையர்ப்புணர் தலும்வழங்காப்
பொப்பிடித்தலுமறனலசெய்தலும்புகழோ.

இ-ள். அப்படி அவர் கையைப்பிடிக்கவே, அரசனானவன் அந்த
விசுவாமித்திரருடைய கால்களைப் பிடித்துக்கொண்டு சத்தியத்தையே
உறுதியாகப்பற்றி அதற்குமேலான காரியங்களைகடத்துகிறதேயல்லாமல்
மையிட்ட கண்களையுடைய பரத்தையர்களைக் கூடுகிறதும், கொடுப்ப
தற்காகப் பொய்சொல்லுதலும், தருமமல்லாதவைகளைச் செய்தலும்
கீர்த்திக்குக் காரணமாகுமோ? எ-று. (கஉரு)

உடக்குயான்சொல்லவேண்டுமோமனுவின்பினுதித்தே
யெயக்குமுன்னரசொண்ட பரிசு வந்திருவெழுவர்.

தமக்குமுன்னொருத்தருக்குத்தாங்கரும்பெரும்பாரம்
சமக்கவல்லனோதவிர்கவிச்சொல்லெனத்தொழுநான்.

இ-ள் சுவாமி! இன்னமும் உமக்கு நான் சொல்லத் தக்கது
முண்டோ! மனுஷுக்குப் பின்னேபிறந்து எவகளுக்கு முன்னேபூமியை
அரசாண்ட அரசர்கள் இருபத்தொருபேர்கள் தங்களுக்கு முன்னே
ஒருவராலுந் தாங்குதற்சரிதான் நீதியான பெரிய பாரத்தை நான்
தாங்கவல்லவனாவேனோ? நீரிந்த பாவசெய்கையானசொற்சொல்லுதலை
இனி விட்டுவிட வேணுமென்று அவர்பாதத்திலேவிழுந்துவணங்கினன்.

சூனீர்கூட்டடம்பான்பொருந்திலென்னொன்னவிப்பொருளுந்
காணிகூட்டெனவரசனைநோக்கியேழுவளிவ
னூனீர்கூட்டுவனின்னுநீநாடிபுறந்தென்னந
தாணீர்கூட்டறவாக்கியதலைஇன்னொற்றும்.

இ-ள். வேசைக்கூட்டத்துக்கு நான் சம்மதிக்க மாட்டேன்; நான்
கொடுப்பதாகச்சொன்ன இதைப்பொருளுக்காக ஒரு ஆளீக்கூட்டி என்
பின்னே வரவிடுமென்றுசொல்ல, அதற்கு அரசனைப்பார்த்து விசுவா
மித்திரரானீர்க்குக்கூட்டியனுப்புகிறேன்; இன்றையத்தினமேவெளியே
நீ போவென்றுசொல்லவே அரசன் அவர் பாதங்களைச் சேர்வனவாகத்
தன் தலைமேற்கொண்டவனாகச் சொல்லுகிறான். எ-று. (கஉஎ)

சிறுத்தநாயினேன்செய்தவிப்புன்மைகளெல்லாம்
பொறுத்தல்வேண்டுமென்றடியிணையிருகரமபூண்டான்
கறுத்தசுந்தையன்கொளிகன்பொறுத்தனனென்றான்
மறுத்துமின்னுமொன்றுரைத்திடக்கேளொனாவள்ளல்.

இ-ள். சிறிதான் நாய்போன்ற அடியேன்செய்த இதைப்புல்லியவை
களையெல்லாம் பொறுத்துக்கொள்ளுதல் வேண்டுமென்று அவரிரண்டு
கால்களையும் தன்னைக்களாலே பற்றினான். அதற்குச் சினமுள்ள
மனத்தை யுடையவரான விசுவாமித்திரா பொறுத்தே நென்று
சொன்னார். மறுபடியும் சுவாமி! இன்னமொன்றுசொல்லிக்கொள்ளுவ
தாண்டு; அதைக்கேளுமென்று பிரபுவான அரிசசித்திரன். எ-று. (கஉஅ)

கையினூற்பிடித்தமைச்சரைக்காட்டிமற்றிவர்கள்
வையினுநினைமறுக்கினுமற்றுமோர்குற்றஞ்
செய்யினும்பொறுத்தருளசெய்வாய்செல்கதியளித்த
வையுனையுனதடைக்கலமிவரெனாவளித்தான்.

இ-ள். தன்னைகையினாலே மந்திரிகளைப் பிடித்துக்காட்டி, ஐயா, இவர்
கள் உம்மைவைதாலும் உம்மை வேண்டாமென்று சொன்னாலும் உமது
சொல்லை மறுத்தாலும் வேறேயொரு குற்றஞ்செய்தாலும் நீர்பொறுத்து
அருள்செய்யவேண்டும். எனக்குப் போதும்படி விடைகொடுத்த சுவாமி!
இவர்களெல்லாம் உமக்கே அடைக்கலப்பொருள்களென்று அவரிடத்
திலே சேரக்கொடுத்தான். எ-று.

௨௧0 அரிச்சந்திரபுராணம் மூலமும் உரையும்.

குடைநிழற்பொலிகளசிகனடியின்மேற்கொடியே
ரிடை யினையும்தீனையுமிறைஞ்சுவித்தேத்திப்
படையையோக்கிரீர்நின்மினென்றங்கையாற்பணித்து
விடையிதேயெனாப்பணிந்தனன்வேந்தர்க்குவேந்தன்.

இ-ள். குடைநிழலின்மேல் விளங்குகின்ற விசுவாமித்திரருடைய
பாதங்களிலே கொடிபோலு மிடையையுடைய சந்திரவிக்ரையுமும் மகளை
யும் வணங்கச்செய்துகொண்டு, தானுந்துதித்துச் சேனைகளையெல்லாம்
பார்த்து நீங்கள் நில்லுவகனென்று தனதழகானகையாலே அமைய
நிறுத்தி, விடை இதுதானென்று விசுவாமித்திரரை வணங்கினான் அர
சர்க்கரசனுவன். எ-று. (௧௧0)

பரமுனக்குளதென்றிறையுடன் நனன்பரிந்து
புரமெரித்தவனையொழுகிப் புரந்தான்
சிரமநீங்குவி ர்கள்செறிமன்றமுந்தெருவும்
பிரமசாரிகண்மலிந்தனர் பெருமுட்களிப்பால்.

இ-ள். இனிப் பூமிபாரம் உமக்கேயென்று சொல்லிவிட்டு அரிச்
சந்திரன் லுப்பாற்போனான். பரிவுகொண்டு திரிபுரதகனம்பண்ணின
சிவனையொப்பான விசுவாமித்திரர் உலகையாண்டார். ஆயாசந்தீர்த்தி
ருக்கின்ற வீரர்கள் கூடின சபைகளிலும் தெருக்களிலும் எங்கும் பிரம
சரியப் பிரமணர்கள் கூடினார்கள். பெருகுவதான உள்ளக்களிப்
புடனே. எ-று. (௧௧௧)

காமத்தோகையர்கருங்குழல்விரித்தனர் பரவிச்
சேமத்தாமங்கன்காட்டுமச்சிறப்பெலாந்தேய்ந்து
தாமத்து மலர்த்தருப்பைகள் சமிதைகன்விரித்த
வோமத்தாமமேயோங்கினவுயர்மனையெல்லாம்.

இ-ள். அரசனுக்குள்ள காமப்பெண்களெல்லாம் தங்கள் கரிய கூட்
தலைவிரித்துப் பரவவிட்டு அவைகளுலர்வதாக அகிற்புகைகளுட்டுகின்ற
அவ்வகைச் சிறப்புகளெல்லாம் இப்போது குறைவாய், ஒளிபொருந்தின
நல்ல மலர்களும் தர்ப்பைகளும் விரித்திருப்பதான பூமங்கள் செய்கிற
புகையே உயர்ந்த வீடுகளின்மேலெல்லாம் கிளர்வதாயின. எ-று. (௧௧௨)

தோலினோர்களுந்துரகதத்தோர்களுஞ்சேதி
வேலினோர்களுமாதருமிடைந்தமைமாறி
நூலினோர்களுநுண்ணிடைகவந்தியர்களும்க்
கோலினோர்களுமலிந்தனர் டுகாடித்தெருவெல்லாம்.

இ-ள். யானைவீரர்களும் குதிரைவீரர்களும் ஒளிகொண்ட வேல்
வீரர்களும் இவர்கள் பெண்களும் நெருங்கியிருப்பவையோய், சான்றிரம்
படிக்கிற பிரமசாரியர்களும் இடையிலே அரைநூலுங் கௌபீனமும்

முள்ள முனிவர்களும் திரிதண்ட சந்நியாசிகளும் மிகுதியாய்க் கூடினார்கள் ; அந்தக் கொடிகளாகித் தெருக்களெல்லாம். எ-று. (௧௩௩)

புனிதமாதவர்கூழ்ந்திடப்புரவலர்போற்றக்
கனிதிருந்தியசெய்பவாய்க்கன்னியர்நாண
நனிதிருந்தியநவமணியாதனத்தேறி
புனிதிருந்துலகாண்டனன்கொடுக்கனிப்பால்.

இ-ள். இப்படிப் பரிசுத்தமான மகாமுனிவர்கள் சூழவும் அரசர்கள் சேவிக்கவும் கொவ்வைக்கனிபோற் றிருந்தியதான சிவநதவாயையுடைய பெண்கள் பார்க்கவும் விசுவாமித்திரமுனிவர் திருத்தமான நவரத்ந சிங்காசனத்தின்மேலேறிச் சந்தோஷமாயிருந்து மலகமெல்லாம் ஆண்டார் இனிமேல். எ-று. (௧௩௪)

சூழ்வினைக்காண்டம் - முற்றிற்று.

ஆ விருத்தர் - எருது.

பரமபதிதுணை.

சூ ற வ து,

நகர் நீங்கியகாண்டம்.

அறுசீர்க்கழி நெடிவடியாசிரிய விருத்தம்.

தலமுழுதுந்தவமுனிவன் டனக்கனித்தேமினியுறைத றகுதி
யன்றென், நிலகுமணி மண்டபமு மெழின்மணிச்சிங் காதனமு
மிழ்ந்துபோந்து, பலவரசருட னமைச்ச ரமுதுடன்போய்ப் பர
தவிக்கப் பதாதிமொய்க்கக், குலங்கனுமடமயிலு முன்னட க்கப்பின்
னடந்தான் கொற்றவேந்தன்.

இ-ள். உலகமெல்லாம் தவமுனிவரான விசுவாமித்திரருக்குக்
கொடுத்தவிட்டோம்; இனி இவகேயிருக்கிறது தகாதென்றுகொண்டு,
விளங்குகின்ற ரதகமண்டபங்களையும் அழகான ரத்கசிங்காசனங்களையும்
விட்டிற்றங்கிவந்து அநேகம் அரசர்களுடனே மந்திரிகள் அழுதுகொண்டு
உடன்வந்து துக்கிக்கச் சேனைகளுஞ்சூழ, தனது குலபுத்திரனும் சந்
திரவதியும் முன்னேசெல்ல, வெற்றிபொருந்திய அரிசனத்திரமகாராசன்
பின்னேசென்றான். எ-று. (ச)

கொடைதுறந்துமுடிதுறந்து பணிதுறந்துதுடிமுரசுந்துறந்து
தாமக், குணதுறந்து வெண்கவரிக் குழாந்துறந்து கரிபரிதேர்க்
குலந்துறந்து, கடைதுறந்துமருகணைந்த காவலன்றன்றிருமுகத்
தைக் கண்டோரெல்லா, மடையமனமழிந்துருகியவரவரேமுகத்தி,
லறைந்தழுவாரானார்.

இ-ள். மாலையுமில்லாமல் கிரீடமும்மில்லாமல் ஆபரணங்களும்மில்லா
மல் உடுக்கை - பம்பை - பேரிகைமுதலான வாத்தியங்களும்மில்லாமல்
வெண்மையான சாமரக்கூட்டங்களும்மில்லாமல் யானை - குதிரை தேர்க்
கூட்டங்களும்மில்லாமல் அரண்மனை வாயிலைவிட்டு வீதியிலேவந்த அரச
னுடைய திருமுகத்தைப் பார்த்தவர்களெல்லாரும் அவர்களை நெருங்கி
மணத்தே துன்பமுற்றிருதலாய் அவரவர்களும் முகத்திலே அடித்துக்
கொண்டே அழத்தொடங்கினார்கள். எ-று. (உ)

மயிரோடுஞ்சிறையிழந்த போகில்போல்வேலிபொடு வரம்
பிழந்த, பயிரேபோற்கரமிழந்த கரியேபோற்பொறியிழந்த பாவை
யேபோ, தூயிரேபோய்ப்பரதவிக்கு முடலேபோன். மத்தாலுள்
ளுடைந்தலம்புந், தயிரேபோற்றாரந்தலீந்து தத்தமக்குநிகழ்ந்த
வெலாஞ்சாற்றலுற்றார்.

இ-ள். உரோமங்களுடனே யிறதும்போன பட்சியைப்போலவும், வேலியுடனே சிறுவரம்புகளுமில்லா தழிந்துகிடக்கிறபயிர்களபோலவும், துதிக்கையறுபட்ட யானையைப்போலவும், சூஸ்திரமற்ற பிரதிமையைப் போலவும், உயிர்போய்த்துடிக்கிற உடம்பைப்போலவும், மத்தினாலே உன்னெல்லாம் உடைபட்டுச்சிதருகிற சயிரைப்போலவுந்தளர்ந்து அலைச சல்சோண்டு தங்கள் தங்களுக்குத் தோற்றியவைகளையெல்லாஞ் சொல்லத்தொடங்கினார்கள். எ-று. (ங)

கொடியிற் குசெய்தேருங் குஞ்சரமுந்மொப்சிவிகைக் குநாபுரிநின்றிப், படிமீதுந் நதி வும படிதவனவொப்பாவெநதன் படிதமென்பா, ரடிமீதுதொழுமரசர் முடியி நடிபீ ந மன்றிச்சுப் பொடியிது நடந்திடவும பொறுதநனவோ குலகுமரன் மொற்று நொன்பார்.

இ-ள். மேலே கொடிக்கடியிலுக்கிற தேரும் யானையும் பொன் பல்லக்குமுதலான வாகனக்கூட்டங்களிலே யேறிவருவதில்லாமல் மண மேலே நடந்துசெல்லவம் கற்றிருக்கின்றனவோ? இந்தவுலகதையாளுகின்ற அரசனுடைய பாசங்களென்று சிலர் சொல்லுவார்கள். கால்களிலேவந்து வணங்குகின்ற அரசர்களுடைய தலைமேலும் மடிமேலுஞ் செல்லுகிறதில்லாமல் வெயிலாற் கொதிப்புள்ள தூளிகளின்மேலேநடக்கவும் பொறுப்பனவாயினவோ குலபுத்திரனுடைய பொன்மயமான கால்களென்று சிலர் சொல்லுவார்கள். எ-று. (ச)

அஞ்சாயன்மடவன்னத் தணிநூலியதனுலுமனிச்சுநதாலும், பஞ்சாலுப்பதைபதைக்கும் பநநதா குக்கானனை யோ பல்லிதந் தென்பார், செஞ்சாலிக்கோசலமு மிராச குலவனநாடுந தேவநாடு, மஞ்சாமற்காத்தருளொம்மொருமாணுக்கி டுவோவந்தடுதததென்பார்.

இ-ள். அழகிய சாயலையுடைய இளமையான அன்னத்தினது அழகான இதருகளினாலும் அனிசமலாகளினாலும் பஞ்சினாலும் பட்ட போது துடிதுடிப்பதான கால்களையுடைய சந்திரவதிக்குச் சாலால் நடந்துசெல்லவோ பலிதமாயிற்றென்று சிலர் சொல்லுவார்கள். சிவந்த நெல்விளைவதான கோசலநாட்டையும் மற்ற அரசர்களுடைய சிரேஷ்டமான நாடுகளையும் தேவருடைய நாடுகளையும் பரிபடாமற் காத்தருள்கின்ற எவகரைசனுக்கு இப்படியோவது கூடுதலாயிற்றென்று சிலர் சொல்லுவார்கள். எ-று. (ரு)

கச்சைக்குத்திளமுலைச்சந் திரவதிதன்கணவெனொடி வடிபியே கக், சொச்சைக்குவலயமயில் கொற்றவனைவிட்டுமுனிக் கூட்டம வேட பான், இச்சைக்கிதம்பேசி யீந்தாரைப்பாராட்டி யீவார்தம பாற், பிச்சைக்குவந்தவரோ பெண்ணுக்குமணவா ளப்பிள்ளையென்பார்.

இ-ள். இரவுக்கையப்பீறுவனவான இளமையைக்கொண்டதனக ளையுடைய சந்திரவதி தனது நாயகனுடனேசேர்ந்து இந்த வீதிவழியே

௨௧௪ அரிச்சந்திரபுராணம் மூலமும் உரையும்.

செல்லுவதாக: அறிவில்லாத இந்தப் பட்டணமாகியபெண், அரசனை விட்டு முனிவர்கூட்டத்தை விரும்பிச்சென்றாள். ஒருவருடையமனது சந்தோஷமாக அவருக்குவேண்டிய நன்மைகளைச் சொல்லிக்கொண்டாடி இன்னமும் கொடுப்பவர்களிடத்திலே பிச்சைக்கு வருகிறவர்களோ அந்தக் கொடுப்போருடைய பெண்ணுக்கு மணவாளனாகிறதென் றுசிலர் சொல்லுவார்கள். எ-று. (சு)

மூலையுடைய நகையாளு முடிவேந்த னும்ம்கனு முழுதும் போன, வெல்லையெலா மணவரையு மலரணையு முண்டோவென் றிரங்கிவிழ்வார், தொல்லையிதப் பயனாலே வந்திரந்த மாமுனிவன் சொன்ன வெல்லா, மில்லையென நிந்தோருக் கித்தனையோ பெரும் பேறென் றெங்கிவிழ்வார்.

இ-ள். மூலையுடையபேரென்று பல்வரிசைகளுடைய சந்திரவதியும், கிரீடாதிபதியான அரசனும், புத்திரனும் முழுதுஞ் செல்வனவான இடங்கனெல்லாம் மணவறவீடும் புஷ்பமெததையும் உண்டாயிருக்கு மோவென்று துக்கித்துச் சிலர் கீழேவிழ்வார்கள். முன்னை விதிப்பய னாலேவந்து யாசகஞ்செய்த பெரிய ஒரு முனிவன் கேட்டனவெல்லாம் முழுதும் இல்லை யென்னுமற் கொடுத்தவர்களுக்கு இப்படித்தானே அவர்களிடவதான பலனென்று சிலர் அழுதுகொண்டே கீழே விழு வார்கள். எ-று. (சு)

வல்லார்க்கு மாட்டார்க்கு மறமேநன் றென்றுரைப்பார்மறநன் றுமோ, வல்லார்க்குங் குழன்ம விரமேநன் றென்றுரைப்பார்அ நன்றாக, வல்லார்க்குந் தீயார்க்கு மெல்லார்க்கு மொருமைமரினா னடவா தென்னே, யெல்லார்க்கு முனதாக லெங்கோனுக் கிலையான தென்னே வென்பார்.

இ-ள். சிலர், செய்யவல்லவர்க்கும் செய்யமாட்டாதவர்க்கும் வீரமே நல்லது; அவ்வீரமே வேண்டிமென்பார்கள். நுள்போல்வதாய் வண்கே னொலித்து மொய்ப்பதான கூந்தலையுடைய பெண்களே! வீரம் வேண் டுவதில்லை; தருமமே நல்லது; அதுவேனு மென்பார்கள் சிலர். அந்தத் தருமம் நல்லதானால், நல்லவர்களுக்கும் கெட்டவர்களுக்கும் (சமமாய்) எல்லாருக்கும் ஒருவிதமாகவே அந்தத் தருமம் நடவாதிருப்பதற்கு என்ன காரணம்? தருமம்செய்வோ ரெல்லார்க்கும் (அது நன்மை பயக் கிக்கொண்டு) இருக்குமென்று சொன்னால், எவகளரசனுக்கு மாத்திரம் அந்தத் தருமம் துணையெய்யாமல் இப்படிப் போகவிட்டது யாதுகாரண மென்பார்கள் சிலர். எ-று.

என்றால், அரசருக்கு மறமும் அறமும்வேண்டிமென்பதும், பொது வில் எல்லார்க்கும் அறமொன்றுமே போதுமென்பதும் கருத்து. (அ)

கொண்டிருந்த வானாடுங் குறையாத பெருந்திருவுங் கொடித் திண்டேரும், பாண்டிருந்த மாளிகையும் பரிசுனமுந் தமக்களித்துங்

பாலனோடும், வண்டிருந்த தாராணும் வாணாதலும் வறியோர்போல் வனத்தே போகக், கண்டிருந்தும் விலக்காத கொடுக்கிறும் தம்மன முங் கல்லோ வென்பார்.

•இ-ள். தாங்கள் நிலைகொண்டிருந்த வளமையுள்ள நாமும், குறையாத பெரிதான செல்வமும், கொடுக்கட்டின பலமானதேரும் முன்னே தாங்களிருந்தவீடும், ஊழியக்காரரும் தமக்கேயென்று கொடுக்குவிட்டு, மகனுடனே வண்டிள் மொய்க்கின்ற மாலையணிந்த அரசுறைய தேவியும் தரித்திரரைப்போல் காட்டுக்குச்செல்ல இதைப் பாததுக்கொண்டிருந்து எவ்வளவும் விலக்காதிருக்கின்ற விசுவாமித்திரருடைய மனதும் கல்லோடே சேர்த்ததோவென்று சிலர் சொல்லுவார்கள். எ-று. (க)

செம்மையினு லுலகமெலார், தனந்நரிந்நர் நெரிவளந்தேந தேம்பிச்செல்லோர், தம்மைவர நடித்திருத்தி பொருமனைக்குத் தலையாத்தறுகட்பாவி, நம்மைபெலாங்காத்தளிர்க வல்லவனோ வெனக்கரங்கிணங்கிமாற, வெம்மையினுல்வெய்யுயிர்ப்பார் மின் னுமலிடிவந்து வீழ்ந்ததென்பார்.

இ-ள். செவ்வைக்குணத்தினாலே உலகமுழுதும் தமக்குக் கொடுத்துவிட்டு நெருங்கின காட்டுக்குள்ளே தளர்த்துபோகிறவர்களைக் கூப்பிட்டு அவர்களிருக்கும்படி ஒரு வீட்டுக்குள்ளே இடமும் கொடாதிருக்கிற அஞ்சதலில்லாதபாலியான விசுவாமித்திரன் நம்மைமுழுதுங் காத்துரசிக்க வல்லவனாவேனென்று கைகள் நடுகருதலாய்த தீராத துக்க வெப்பத்தினாலே வெப்பமாகப் பெருமூச்சு விடுவார்கள் சிலர். மின்னலில்லாமல் இந்தவூரிலே இடிவிழுத்தது மென்பார்கள் சிலர் எ-று.

என்றலமந்தனைவோரும் வயிறலைத் தவிழுந்தேங்கி யிரங்குங் றுலை, கன்றினெடும்பியுயிரெடுங் களை யினெடும்வனம்புழுதுங்கரி தேபோல, வின்றளித்ததருண்முனிவர்க் கேற்றனவோவேற்றில வோவென்னாவெங்கிக், குன்றையமதுல்கடந்தே நகுநிநடந்துசரையு றினைக்குறுகினே.

இ-ள். என்றுசொல்லித் துக்கிதது எல்லாரும் வயிற்றிலே யடித் துக்கொண்டு சீழேவிழுந்து அழுது துக்கிக்கிறபோது, கன்றுடனும் பெண்யானை கூடிவரத் தம்மினததுடனே காட்டிற்செல்கிற ஆண்யானை யைப்போல, நான் இப்போது கொடுத்ததைக்குறித்துக் கிருபையுடைய விசுவாமித்திரருக்குச் சம்மதியாயிற்றே சம்மதியாகவில்லையோவென்று துக்கித் துக்கொண்டு முலையையொத்த மதிலைக்கடந்து தனியேநடந்து போய்ச் சரயுநதியைக் கிட்டினான். எ-று. (கக)

உரைபெறுசீரிரவிசுலத்தர ர்க்குவழிவ நிபேயுரிமைபாய, சரையு வெணுந்தாதி யரிச் சந்திரற்குவந்தவனை தானேநென்னு, விரை மலர்த்தாள்பூண்கிடந்தரற்றிடவுமிழிந்தேகிவிரைந்துபோய்மேற், கரையனுகிவரிமணலில்லரிமலர்க் கெசொரியுற நுங்காவிற் றுக்கான்.

உகக அரிச்சந்திரபுராணம் மூலமும் உரையும்.

இ-ள். கீர்த்திபெற்ற சிறப்பையுடைய சூரியகுலத் தரசர்களுக்கு வமிசபாரம்பரியமாகச் சொந்தமாயிருக்கின்ற சரயுத்தியென்கிற தாதி யானவன் இந்த அரிச்சந்திரமகாராசனுக்கு இவ்விதி எவ்விதத்தினாலே வந்ததென்று அவனுடைய மணங்கொண்ட தாமஸ்போலும் புதங் களைப் பிடித்துக்கொண்டு கிடந்து அழும்படி ஆக நதியிலே இறங்கிப் போய் விரைவிலேசென்று பின்பு கரையேறி விரிவாய்க்கிடக்கிற மண லெல்லாம் மலர்ந்த மலர்களை யுதிர்ந்துக்கொண்டு பரிமளிக்கின்ற ஒரு சோலைக்குள்ளே போனான். எ-று. (கஉ)

வரைக்கனகபுயத்தினனம் மலர்க்காவில்விரிமணன்மேல் வந் திருந்தான், விரைக்கரும்பூங்குழலாளுந் திருமகனுமிருபாலும்வீற் றிருந்தார். திரைக்கடலுப் பொருனெனப்போய்ச் செங்கதிரோன் சென்றனனச்சென்றகாலே, யுனாப்பனவுமவின்னைப்பனவுமறிதுமெனா முனிவனும்வந் நொளித்திருந்தான்.

இ-ள். பொன்மலைபோலுந் தோள்களையுடைய அரிச்சந்திரமகா ராசன் அந்தப் பூஞ்சோலைக்குள்ளே பரவிக்கிடக்கிற மணலின்மேற் போயிருந்தான். பரிமளிக்கின்ற பூவையணிந்த கூந்தலையுடைய சந்திர வதியும் திருக்குமாரனும் வந்து அரசனுக்கு இருபுறத்திலு மிருந்தார் கள். அப்போது சூரியன், அலைகளையுடைய கடலுக்குள்ளே அவர்கள் துக்கத்தைப்பார்த்துப் பொருதவனாகிப்போய் மறைந்தான். அப்படிச் சூரியன் மறைந்தவுடனே இவர்கள் பேசிக்கொள்ளுகிறவைகளும், செய் கிறவைகளும் நாம் அறிவோமென்று விசுவாமிததிராரும் அங்குவந்து ஒருபுறத்திலே ஓளித்திருந்தார். எ-று. (கஉ)

அக்காலத்தமைச்சரெலா மடல்வேந்தனடிபோற்றி யரசே நீமீன், டெக்காலமெழுந்தருள்வ தென்றுரைக்கவாங்கவரை யிருக ணேக்கி, முக்காலங்களுமுணரு முனிவனுக்கின் றியான்கொடுத்தத ழுதூர்தன்னி, லெக்காலமும்வருவதில்லைபென்று னமைச்சரெலா மேங்கிவீழ்ந்தார்.

இ-ள். அப்போது மந்திரிகளெல்லாரும் அந்த ஜயங்கொண்ட அரச னுடைய பாதங்களைவணங்கி அரசனே ! நீர் எப்போது திரும்பிவந்து எழுந்தருள்வதென்று கேட்க, அதற்கு அரசன் அவர்களைத் தன்னிரண்டு கண்களாலும் பார்த்துத் திரிகாலமுந்தெரிந்த விசுவாமித்திரருக்கு இன்று நான் கொடுத்ததான இதைப்பழமையான லூர்க்குள்ளே இனி எந்தக்காலமும் நான் வருவதில்லை யென்று சொன்னான். அதற்கு மந் திரிகளெல்லாம் கீழேவிழுந்து துக்கித்தார்கள். எ-று. (கச)

முன்செய்தநீவினையோ முனிசெய்தவுபகார முன்னுண்டா கப், பின்செய்தகைம்மாறோ பேரரசுகொடுத்தகன்று பெருங்கா டெய்த, மின்செய்தநெடுவேலாய் மெய்த்தவணையாந்துரந்து விட்டே மாகி, லென்செய்வானெனவுரைப்பார் யரம்போதுமவன்போருக் கெதிர்க்கவென்பாரா.

இ-ள். சிலர், (இது) முன்னேசெய்த பாவத்தானோ? அல்லது விசுவாமித்திரமுனி நமதாசனுக்கு முன்னேசெய்திருந்த வபகாரததுக்காக இப்போது அதற்குப் பிரதியுபகாரமாகக் கொடுக்கலாயிற்றோ? இந்தப் பெரியதான் ஆர்சாட்சியை முனிவனுக்குக் கொடுத்துவிட்டுப்போய் பெரியகாட்டில் வாசம்பண்ணுகிறதற்கு யாதுகாரணம்? ஒளிவீசுகின்ற நீண்டவேலையுடைய அரசனே! அந்தமெய்யான தவமுனிவனை நாகங்கள் வேண்டாமென்று தள்ளிவிடுவோமேயானால் அவன் எங்களை என்ன பண்ணுவானென்று சொல்வார்கள். அவரிற் சிலர் அவனுடனே வலிதான் சண்டைசெய்வதற்கு நாகங்கள்போகிறோம் என்பார்கள். எ-று. (1)

தோலேந்துமார்பின்மலர்ந்த தோடையேந்தத்தருபபைப்பு |
சருக்கத்தோடே, கோலேந்துங்குறுங்கைகதிர் வேலேந்தக்கவக
முடிக்கோமரத்தின், மேலேந்திபுரி முருகு துலகாவவன்குணை
நீழ்வீனோயன்னான், காலேந்திவாழ்வதன்பாங் உன்னப் புகழலையா
மெனக்கட்டுறாப்பார்.

இ-ள். (இந்த விசுவாமித்திரன்) மானேரில் பூணுவதான மார்பிலே பூமாலைபூணவும், தர்ப்பைகளை துனியிலேமுடித்து சருக்கமாயிருக்கிறதைப் பற்றுக்கிறகையிலே செங்கோல்கொள்ளவும், அந்தக் குறுகுதலான கையிலே ஒளிகொண்ட வேலாயுதங்கொள்ளவும், சுவர்ணகிரீடத்தை சடைமுடியின்மேற்கொள்ளவும் அந்த முனிவனிருந்து உலகத்தை ஆள அவன் குடைநிழலிலே வியர்த்தமாக அவனுடைய கால்களைச்சுமந்து நாகங்கள் வாழ்கிறதைப்பார்க்கிலும் நெருப்பிலே முழுக்குவதே தகுமென்றி ஊறுதியாகச் சொல்வார்கள். எ-று. (கக)

சடைபிடித்துங்கரம்பிடித்துந் தாள்பிடித் தாமரவுரியாற்றைகந்
துதித்த, வுடைபிடித்துபீர்த்தவனை யுயர்வனத்திலிப்பொழுதே
யோட்டுகின்றோ, மடைபிடித்தவயல்துழும் பூநாடுபேரக்கவருவா
யென்று, படைபிடித்தமலர்க்கரத்தாற் பதமபிடித்துநிறல்வேந்தி
பணிந்துவீழ்ந்தார்

இ-ள். சடையைப் பிடித்திழுத்தும், அவன் கையைப்பற்றியிழுத்தும், அவன் கால்களைப்பற்றியிழுத்தும், மரவுரியைமறைத்து உடுத்தியிருக்கிற உடைபைப்பற்றியிழுத்தும் அந்த விசுவாமித்திரனை இந்தக்ஷணத்துக்குள்ளே காட்டுக்குள்போகத் தூத்திவிடுகிறோம். நீர் பாய்விட வழிகளையுடைய வயல்குழந்த வளமைபொருந்தின நீட்டை நீர் ஆளாக்கடவீரென்று ஆயுதங்களைப்பிடித்து ஜயங்கொண்ட அரசர்கள் மலர் போலுங் கைகளால் அரிச்சத்திரமன்னனுடைய கால்களைப்பிடித்து வணங்கி விழுந்தார்கள். எ-று. (கௌ)

படிபுரக்குமன்னவன்கேட்டிருகர ததாற்செவிபுதைத்துப்பாவ
மந்தோ, குடிசெடினுமுயிர்கெடினுங் கொடுத்ததுவாங்கேனென்று
கூறுமெல்லே, சுட்டெழுதிவிட்காத்திருந்நு கொள்குகும்வந்தெழுதி

உகஅ அரிச்சந்திரபுராணம் மூலமும் உரையும்.

தான் கண்ட போதே, யடியினை தன்முடி சாத்தி யிருகரத்தாலுறப் புண்டான ரபாகோமான்.

இ-ள். அந்தவார்த்தைகளை உலகத்தையாளுகின்ற அரசன்கேட்டு இரண்டுகைகளாலுங் காதுகளை மூடிக்கொண்டு, ஐயோ! இதென்ன பாவம்! என்குடிகெட்டாலும் என்னுயிர்போனாலும் நான்கொடுத்த ஸாரை யினிகொள்ளேனென்று சொல்லும்போது, அந்த மனைவிகொண்ட சோலையிலே மறைந்திருந்த விசுவாமித்திரர்வந்து அரசன் முன்னேநின்றார்; அவர்நிற்கக் கண்டவுடனே அவரின்கொப்பாதங்களை யுஞ் சிரகினேற்றி மூடிக்கொண்டு, பின்னும் தன்னிரண்டுகைகளாலும் அந்தப்பாதங்களை யிறுகத்தழுவித் தந்தலைக்கு முடியாகப் பூண்டு கொண்டான் அரசர்களுக்கரசனான அரிச்சந்திரன் ௭-௮. (௧௮)

வெய்தாநீவேடுவரால்லிப்பகளைத் தங்கொல்லித்தாய் வெகுண்டேனத்தை, வெய்தாயென்மக்களையு மிசைகேட்டுத்தரக்கடித்தாரின்னுமென்னை, வைதாயீபெனக்ககரித்த மண்டலத்தையானறநீ வாங்ஙயாகிற், செய்தாயின்றிவருரைத்த நமையெல்லாமென்ன முனிசெப்பினானே.

இ-ள். (அப்போது) கோபமாக நீ வேடர்களாலே இந்த மிருகங்களை யெல்லாவ கொல்லும்படிசெய்தாய்; பின்னாவ கோபங்கொண்டு பன்றியையும் யெய்துவிட்டாய்; என்பெண்பிள்ளைகளையும் அவரிடத்திலே பாட்டுக்கேட்டு ஒன்றுகொடாமற் றுரத்தியடித்தாய்; இப்போதும் என்னைத்திட்டினாய், இனி நீ எனக்குக்கொடுத்த உலகத்தை யானே கொடுக்க நீ வாங்கிக்கொள்ளாமற்போனால் இப்போது இவர்கள்செய்த தீமைகளெல்லாம் நீயே பண்ணினவனானென்று விசுவாமித்திரர் சொன்னார். ௭-௮. (௧௯)

சிறுத்தவர்களுநியாமற் செய்தபிழையுத்தனையுஞ் செவ்வியோபநீ, பொறுத்தருளாயாமாகிற் பொறைபென்னுமுறையென் னுமபுலமையென்னு, மொறுத்திடினும்வெறுத்திடினுமுனக்ககரித்த வரசுரிமையொருகாலத்து, மறுத்தினியான்வாங்கேனென் றெடுத் துரைநதான் மன்னன்முனிவாட்டமுற்றான்.

இ-ள். செவ்வைக் குணத்தையுடைய முனிவரே சிறியோர்கள் தெரியாமற்செய்த குற்றங்கள் முழுதும் நீர்பொறுத்தருளுதலே வேண்டுக. ஆப்படிப் பொறுத்தருள செய்யாவிட்டால் உம்முடைய பொறுமைதான் என்னபயனைத்தரும்? உம்முடைய நீதிதான் என்னபயனைத்தரும்? உம்முடைய அறிவுதானென்னபயனைத்தரும்? இனி நீ என்னைக் கொல்கிறதாயிருந்தாலும் என்னைமுழுதும் வெறுத்துவிடுகிறதாயிருந்தாலும் உமக்குக்கொடுத்த என்னரசாட்சியை நாளுருகாலத்திலுந் திருப்ப வாங்கமாட்டேனென்று அரிச்சந்திரன் உரத்துச்சொன்னான். அதற்கு விசுவாமித்திரா மிகவும் வாங்கிதலுஞ். ௭-௮. (௨௦)

பொன்கேட்கப்பொன்னவிததான புன்கேட்கப்புயியலிததான
போதாதென்னு, வென்கேட்குலுநதருவ துலையெனுமபுன்மையி
னிததிலில்லை, முன்கேட்டபொருளாலே மொழிவழுவநதெர்
மது முடக்கப னுற, பின்னே டாரிகழ்வாகந் யாமபொழுத
மென்கினை துலையுறவு.

இ-ள். பொருள்கேட்க நம்கேட்டபடியே பொருளுங்கொடுத்தான்
உலகைக்கேட்க கேட்டபடியே உலகதையுங்கொடுத்தான் ; இவைகள்
போதாமல் இனி என்னாவாலே நான் எதைக்கேட்டாலும் கொடுப்ப
தில்லையென்கிற அற்பகுணம் இந்த அரிசனநிரனிடத்திலே கிடை
யாது. முன்னே நாம்கேட்டுக்கொடுக்கிறதென்று ஒப்புக்கொண்ட
பொருளினாலே இனியிவன்கொடுக்கமாட்டாமல் சொற்றவழனடாகும்.
அப்படி அவன்கொடுக்கமாட்டாமல் கேட்க தப்பமாறல் பின்பு கேட
டவாகனெல்லாம் இவனை யிகழ்ச்சியுண ணுவார்கள். ஆகையால், இப்
போது நாம் பொறுத்ததுகொள்வோமென்று அலோசித்ததுகொண்டு
சொல்லுற்றார். எ-று. (26)

ஒன்றுரைத்த நீதோர் யுந்நாபு வனமைக்கு முரியோ
யென்ன, யின்றுரைத்த பிழைபொழுதே வறலென முடி,
திடுதற் கீவே நென்றங், சுன றுரைத்தபொருவ தீயாயிப் பாயோ
வளியாபோ வரச வென்ற, நென்றுரைத்த கொடுகளை யுடைய
முது வாய்புதைத்தங் கிதுரைப்பான்.

இ-ள் மெயமைக்குக் கொடைக்கும் தக்கவனுனவனே ! நான்
சொல்லுகின்றமொழியைக்கேட்பாயாக. என்னை நீ இப்போது சொன்ன
குற்றத்தைப் பொறுத்ததுகொண்டேன். அக்கினி மூட்டிச் செய்யுறயா
கத்துக்காகக் கொடுக்கிறேனென்று அப்போது அங்கே நீசொன்னபொ
ருள்களைக் கொடுப்பாயோ கொடுக்கமாட்டாயோ அரசனேயென்று
சொன்ன விசுவாமிததிரருடைய பாதங்களை அரசனவனங்கி வாயை
மூடிக்கொண்டு அவ்விடத்தே இதைச்சொல்லுகிறான். எ-று. (27)

உன்னுடனே யுரைத்தபொரு ளுன்கையே யுகந்தறித்த
வுரிமைச் செல்வந், தன்னுடனே போளநென வுரிநதேனு யினு
முனிவாற் தருவ லென்றே, நின்னுடனே யாறுரைத்த ரபதமினி
மறுவனே நீயாவ விடாந், பொன்னுடனே தருவனென்றான்
நீரானே யவனழைத்துப் பொருத்தானே.

இ-ள். உம்முடனே நான்கொடுக்கிறேனென்று சொன்னபொருள்
உமக்கு அடியேன் சுநதோஷித்ததுகொடுத்த எனக்குச் சொந்தமான
செல்வதுடனே போயினவென நெண்ணினேனானுலும் உம்முடைய
கோபத்துக்கஞ்சிக் கொடுக்கிறேனென்று உம்முடனே நான்சொன்ன
சபதத்தை இனிததப்புலனே? தப்பமாட்டேன், இனிநீர் என்னுடனே
கூடவருமபடி ஒரு ஐகோ அனுப்பினீரானால் பொருள்கள் முழுதும்

௨௨௦ அரிச்சந்திரபுராணம் மூலமும் உரையும்.

உடனேகொடுக்கிறேனென்று அரசன் சொன்னான். அதற்கு விசுவாமித்திரர் சுக்கிரபகவானைக் கூப்பிட்டுப் பொருள்வாங்கி வரும்படி சம்மதப்படுத்தினார். எ-று. (௨௩)

உவ்விபதி வினையனைத்துத் தனித்திருத்தி வகைவகையே யுரைத்து நிகோ, யவ்விபதிப் பொருள்கவரா நானையின்மேற் கவண்கிலேபோ மனவு தந்தாற், கொள்ளுதிநீ பின்போன கூலியை யும் மெறுதியெனக் கூறித்திய, வெவ்விதனை யுன் கூட்டி பீண்டு மழைத் தொருவாய்மை மிளம்ப லுற்றான்.

இ-ள். தான் எண்ணின் தீய செய்கைகளெல்லாம், அந்தச்சுக்கிரனைத்தனியே ஒருபுறத்திலிருக்கச்செய்து வகைவகையாக இன்னயின்ன படி செய்யென்றுசொல்லி, நீகூடப்போய் அவன் அள்ளிக்கொடுக்கிற பொருளைவாங்காமல் யானையின்மேலிருந்து கவண்கல்லெறித்தால் அது செல்லுமளவுள்ள பொருள்கள்கொடுத்தால் வாங்கிக்கொள் பின்பு நீஅவ னோடுசென்றதற்குள்ள கூலிப்பொருளும் வாங்கிக்கொள்ளென்றுசொல் லிப் பொல்லாதவெள்ளியென்கிற சுக்கிரனைக்கூடக் கூட்டிவிட்டி மறு படியும் அவனையழைத்து ஒருவார்த்தை சொல்லுகிறார் விசுவாமித திரர். எ-று. (௨௪)

துன்றுபதிக் கடருகனி தேமமபோ தெனக்கினிய சோறு வேண்டு, மென்றுமொழி தந்தடினு மேலாது வேண்டாவென்னிவ ளாண்டிபற்று, லன்றுபொரு டருபுணுணற் கதலேனில் லெனத்தடு நம்மவதிவந்தால், நின்றவரைக் கிருநிறது மறுதினத்தி னில்லாம னீவா வென்றான்.

இ-ள். இவன் மிகுந்தபசிவந்தால் இலைகள் முதலானவை தேடுகிற போது எனக்கு நல்லசோறுவேணுமென்றுசொல்; அப்படியே கொடுத் தாலும் (என்வயிற்றுக்கு இதுபோதாது அதனால்) வேண்டாமென்று சொல்; இவன்சோறுகிடைத்து உண்கிற அப்போது, போகாதேநில்லு; எனக்குப் பொருள்கொடுக்குமுன்பு நீ சாப்பிடக்கூடாதென்று தடுத்து விடு. நாம்கொடுத்தகெடுவதால் அங்கேயிருக்கிறவர்களைச் சாட்சிவைத் துவிட்டு (நீ சிறிதும் மமதியாமல்) மறுநாளே இக்கே வாவென்று சொன்னார். எ-று. (௨௫)

அரித்திருத்திமனங்கலக்கி முணிக்களித்தமொழிமாறி யளியே னென்னு, வெடுத்துரைக்கி லுன்னரசை யாவுவாங்கித் தருவே னென் னிரைந்தா னாகிற், நடுத்தழைத்து வருதிநமக் கதுபோது மெனப்பலவுஞ் சாற்றக்கூட்டி, விடுத்தனன்னிட ரசனுக்கு விடை கொடுத்து மாமுனிவன் பீண்டு போனான்.

இ-ள். பின்னும் நீ இவனோடு கூடியிருக்கச்சொல்லி மனத்தைக் கலவரும்படிசெய்து (அரிச்சந்திரா!) விசுவாமித்திரர்க்குக் கொடுக்கிறே மென்று நீசொன்னசொற்றவறி நான் கொடுக்கமாட்டேனென்று ஒப்பி

நீசொல்லுவையானால் உன் அரசாட்சியை நானேவாங்கித் தருகிறேனென்று சொல்; அதற்கு இவன் சம்மதித்தானேயானால் இவனைத் தடை செய்து கட்டிடத் துக்குக் கூட்டிக்கொண்டுவா, நமக்கு அவ்வளவேபோது மென்று பல்வகைகளுஞ்சொல்லுமபடி சுக்கிரனை அரசனுடனே கூட்டி விட்டு அரிச்சக்திரனுக்கும் விடைகொடுத்தும் பெரிய விசுவாமித்திரர் திரும்பிப்போனார். ஏ-று. (உச)

முனியேசுமன்னவனு முநிரெடுஞ் சேனைதனை முனிவன் றன்னே, முனியேசு மவற்கினிபா ரெனக்கினியா ரெனவழுநங் கியாரு மீண்டார், பனியேசு முனமெழுந்து பைந்தொடியு மன்னவனும பாலன்றானுந், தனியேசுக் கண்டமைச்சன் சத்தியகீர்த் தியுமவர்க டம்பிற் சென்றான்.

இ-ள். அப்படி விசுவாமித்திரர்போகவே, அரிச்சக்திரன் பெரிதான நெடியசேனைகளைப்பார்த்து இனி விசுவாமித்திரருடனேபோகக் அவருக்குநல்லவர்களே எனக்குநல்லவர்களென்று சொல்ல, அழுதுகொண்டு அங்குநின்றெல்லோருந் திரும்பினார்கள். உடனே பனிக்காயநது போகுதற்குமுன்னே சக்திரவதியும் அரசனும் புத்திரனும் ஒன்றியாகப் போகிறதைப்பார்த்து மந்திரியாகிய சததியகீர்த்தி யெனபவனும் அவர்களுடனே கூடிப்போனான். ஏ-று. (உ௪)

வருகின்ற மந்திரியை மன்னவனுங் கண்டுவிழி வழிநீர் வார, வருகினிய வன்பினுட னீபோந்தான் மறைமுனிவற் குருநருண் டோ, வருகிருந்து புவிநடத்த நின்றோலங் கழிவுடையா ராருநிலை, திருநகர்க்கே மீண்டேனென் றுரைநதுடனு மமைச சர்பிரான் பெய் வுற்றான்.

இ-ள். அப்படிக்கூடவருகிற மந்திரியை அரசன்பார்த்துக் கண்களிலிருந்து நீரோழிக் உருகுகின்ற இனிதான அன்பினுடனேகூடி நீ என்னுடனே வந்தாயானால் அங்கேவேசபாராயணரான விசுவாமித்திரருக்கு உற்றவராயிருக்கிறார்கள்? ஆகையாலே அவருகிலிருந்து உலகத்தரசாட்சியை நடத்துவிக்க உன்னைப்போல் அங்கே அறிவுள்ளவர்கள் ஒருவருமில்லை; இனி நீ அழகுமிகுந்த பட்டணத்துக்கே திரும்பிப்போவென்று சொல்லும்போது அந்த மந்திரித்தலைவன் சொல்லத்தொடங்கினான். ஏ-று. (உ௫)

கோதிலாப் பெருங்குணத்தாய் குற்றேவ ஸிந்நெடுநான் கொடியேன் செய்தே, ஞாலா வியேசு மருஞ்சுரத்திற் பணித்தபுணியார்தான் செய்வா, மாதரா ருடனேக மகனேக நின்னு ன்யான் வாறேனாக, லேதிலா னானேனா னென்றிபுடைய றுண்ட மர மென்ன விழந்தான்.

இ-ள். குற்றமில்லாத பெரிய குணங்களுடைய அரசனே! உம் மூடைய சிறிதான ஊழியங்களெல்லாம் இவ்வளவு கெடுகாலமும் பாஸி

உ-உ-உ அரிச்சந்திரபுராணம் ஜலமும் உரையும்.

யான நான் செய்துகொண்டுவந்தேன்; ஆகையால் இனி நீர் போகின்ற அருமையான பாலைவன முதலிய காடுகளெல்லாம் நீர்சொன்ன ஊழியங்களை யார் அங்கேசெய்வார்கள்? எங்கள் தாயான சத்திரவதியும்வர புத்திரனுங்கூடவர நான்மாதிரம் வாராதிருப்பேனான் உமக்கு அந்நியனானவனே ஆயினேன் என்றுசொல்லி இடையேறுவீழுந்த மடம்போல் வீழுந்து அழுகான். எ-று. (உ௯)

இடி வீழ்ந்த மாமப்போல் வீழ்ந்தபூற்று மந்திரியை யெடுத்து மேனிப், பொடி அனைத்து முடிதா விப் பொறிவிழிநீர் தனைமாற்றிப் பொரும லாற்றிக், காடநகரி விவனைவிடி லுயிர்விவெ நெனக்கதறிக் கலங்கிக் காமா, வாடிவழுந்த பனங்கருக வுயிர்நடுங்க வருந்தேனீ வருதி யென்றான்.

இ-ள். அப்படி இடிவீழலான மடம்போற் கேழேவீழுந்து பிரலாபிகின்ற மந்திரியை யெடுத்தனைத்து அலனுடம்பிலுள்ள புழுதிகளையெல்லாநதுடைத்து அவந்தலையைத்தடவிச் சிந்துகின்ற கண்ணீரைப்போக்கித் துக்கித்தழுதிற்சையுநீர்த்து இக்ககாலையுடைய பட்டணத்திலிருந்து அரசனைப் பிரிவேனையானால் உயிரை விடுவேனென்று கதறியழுது கலக்கவருகாண்டு உனதழுகான் உடம்புகொடு - மனமுந்திய, உயிரும் அஞ்ச நீ வருத்தவருகொள்ளாதே; கூட வாவென்று சொன்னான் அரசன். எ-று. (உ௦)

கலிவிரூத்தம்.

வாழ்வினைவாந்தொடொழுதென்னின் மிகவாழ்ந்தாப்
தாழ்வினைநிகழ்ந்தொடொழுதென்றெனொதுாழ்ந்தாப்
சூழ்வினைநமைக்கொழுசுந்நினைவெயெல்லா
மூழ்வினைபெனச்சொல்லியு ண்கொடுகடந்தான்.

இ-ள். நான் வாழுவகாலத்தைப் பெறுவதான நல்வினை வளர்த்த போது என்னிடத்திலிருந்து மிகவும்வாழ்வையெயடைந்தாய்; எனக்குத் தாழ்வாகிற தீவினையுண்டானபோது நீயும் என்னுடனேகூடித் தாழ்வையெயடைந்தாய்; ஆகையால், ஒருவர் எண்ணிச்செய்கிற செய்கைவந்து நடமைவிரைவிலேசூழாமானால் அப்படிச்சூழுவைகளெல்லாம் முன்னையுண்டான கருமமேயல்லது வேறில்லையென்றுசொல்லிக் கூடக்கூட்டிக் கொண்டுபோனான். எ-று. (உ௧)

தொடர்ந்தடித்துமந்திரிதொடர்ந்துபிறகேக
விடந்திதழ்க்கிந்நொழிலின்வெள்ளிமுனா க்க
வாந்திகழ்செழுந்தனமடநதைபொடுமன்ன
னாந்தனனயொத்திவநான்னகர்கடந்தே.

இ-ள். அப்படிப் பின்னேதொடர்ந்துபோன மதிமந்திரி அரசன் முதலினோரைப் பின்பற்றிவரவும், விஷத்தைப்போல் கடியசெய்கையை யுடைய சுக்கிரன் முன்னேசெல்லவும் முத்துமாலையுள் விளங்குவதான

செழுமையான ஓங்கைகளையுடைய சத்திரவதியுடனே அரிச்சந்திர மகாராசன் அயோத்தியாகிய வளமைகொண்ட நல்ல கைரைக் கடந்த போயினான். எ-று. (௩௨)

நண்பினொழும்பின் புரிசைநன்னகரைநோக்கி
வின்புலமெழுந்தடிதல்வேலிதனைநோக்கி,
நண்புனல்வழங்கிடுதடங்கலையுநோக்கி
கண்புனல்சொரிந்தழு நகாரிகைநடந்தான்.

இ-ள். பிரியத்துடன் மின்னுகின்ற மதிலையுடைய நல்லபட்டணத் தைப்பார்த்துக்கொண்டும், ஆகாயவரையிலுயர்ந்துள்ள மதிலாகியவேலி யைப்பார்த்துக்கொண்டும் குளிர்த நீர்பாயகிற தடாகங்களைப்பார்த்துக் கொண்டும் கண்ணீரை ஒழுகவிட்டழுதுகொண்டு சத்திரவதி நடந்தான்.

பாதகமலங்கள்பதறிப்பதறுவெத்தும்
காதலிநடந்தநடைகண்ட ரசீர்கோமா
னாதனருளிப்படியிருந்ததெனநக்கா
னாதபனமுன்றி முயருஞ்சுரமடைந்தான்.

இ-ள். பாததாமரைகள் துடிக்கத்துடிக்க எடுத்துவைத்துத் தனது நாயகிநடக்கிற நடையைக்கண்டு ராசாதிராசனான அரிச்சந்திரரின் நகவர னுடையகருபை இப்படிக்கிருந்ததென்று சிரித்தான். பின்புருரியனாலே கொதிப்புக்கொண்டு தோற்றுக்கிற ஒரு பாலைவனத்துக்குள்ளே போனாள் கள். எ-று. (௩௪)

படிசூடவடிக்கணாகல்பாரினெழுகாய்நுண்
பொடிசூடவுடற்கணமில்பொங்குவெயின்மீது
முடிசூடமிகத்துடிதுடிந் துமுநீர்சிப்பூங்
கொடிசூடமெலிந்துபடுகொள்கையினராணர்.

இ-ள். கால்சுரிலே பூமிசூடவும், இவர்கள் செல்லுகிற பூமியிலிருந் தெழுமின்ற துண்ணிதான தூளிகள் வுடம்பெல்லாஞ்சூடவும், கொதிக்கின்ற வெயிலான துலைமேற்சூடவும், மிகவும் பதைபதைத்து முதிர்ந்த நெருப்பிலே பூங்கொடியானவை சுவாலையிசிக் கசங்குகிற கொள்கையை யுடையவர்களானார்கள். எ-று. (௩௫)

அந்தநெடுவெஞ்சுரமழவ்றேழுதல்கண்டே
மைந்தனையெடுத்தாமதிமந்திரிநடந்தான்
பைந்தொடிப்பும்பரிசுகண்டியிர்பதைத்தே
வந்தெனதுதோளினிவ்வாயெனவுரைத்தான்.

இ-ள். அப்படி அந்நெடிதனை வெப்பவகொண்ட பாலைவனம் கொதித்துக் கிளருதலைக்கண்டு புத்திரனைத் தூக்கிக்கொண்டு மதிமந்திரியான சத்தியகிர்த்தி நடக்கலானான். அப்போது சத்திரவதி படுகிற பாட்டைக்கண்டு ஆரச்சத்திரன் உயிரதுடித்து (பெண்டண!) கிட்ட

உஉச அரிச்சந்திரபுராணம் மூலமும் உரையும்.

வந்து என்னு கொளினமே வேறிகொளளுவாயென்று அரசன் சொன்
ருன எ-று. (உச)

பூமகஞ்ஞமநாநகளுமே நுதலிபாநுமல
மாமுனிவனுக்குறவவிததநினமணிததோ
ணாமநெடுவேலிறைவநாயினிகழ்பெண்பா
லாமெளியே நிறைநகாநுதழிவனென்றார்.

இ-ள். அசசத்தைத் தருவதான வேலாயுதத்தையுடைய அரசனே!
இலட்சுமிதேவியும் பூமிதேவியும், ஏறிகொளருகிறதைத் தாங்கமாட்
டாமல் ஒரு பெரிய கிழவனான முனிவனுக்குண்டாகக்கொடுத்த தேவரீ
ருடைய அழகிய சேரளசுளிலே நாயைப்போற பிறராலே யிகழத்தக்க
ஒரு பெண்பாலாகிய அபலையான நானேறினால் நரகிலேயுமுந் தி அழிவு
படுவேனென்று சக்தி வந்து சொல்லுன எ-று. (உஎ)

எனறமயில கூறிடவிரங்கிடு அழ்மனை
னினறுதுளாவெய்தவிழிநீருகவுயிராது
மன்றலசொரிகின்றகுழல்வல்லியனையாபநிற
கெனஅமுது திருதவறிவெனறமுதுசென்றான.

இ-ள். எனபதாகச சாதிரவதிசொல்லவே, துக்கித்து மகாவல்லல
னான அரசன அவகேநின்று தளாச்சியுண்டாசவும் கணகளிலே நீரோழு
கவும் பெருமூச்சுவிட்டு, பரிமளஞ்சித்துகின்ற கூந்தலையுடைய கொடி
போன்ற பெண்ணே! எனக்கு எப்போதும் இரத்தபுத்தியேயிருக்கின்ற
தென்று அழுதுகொண்டுபோனான எ-று. (உஅ)

சுட்டிகுறுததி அளக்கமுற்றின
விடு ரிநொழுகுதழலினையசொரிந்தமபோற
காடுநவிலே நவபணிகருங்குளவிபூர
மாப நவழைநுமுனிவிட்டன்னவழிககே.

இ-ள். காலகன சுடப்பட்டு உடம்புகளுங் கறுப்பாய் நடுக்கமுண்
டாக நீண்ட நாக்குகளாகீட்டி விரிகின்ற கனமான நெருப்பிலே நெய்யை
ஊற்றினதனமைபோல கட்டெறுப்பு - தேள் - பாம்பு - சுறுத்தகுளவி-
பூரான ஆகிய இவைகளை அளவிலலாதபடி வரவழைத்து அநவழியிலே
தோன்ற விசுவாமிததிரவனுப்பினார். ஏ-று. (உக)

பட்டமரமேடு சுமிராறைவழியெல்லா
மடனா யொடு முடடைமிசையாடரவமொய்ப்பப்
பட்டரவுதேவர் சணைகண்டவிடமெங்கு
மட்டறநெருங்கியு வைகுகவிடமில்லை.

இ-ள். பட்டுப்போனமரங்கன, மேடுகள் சூழ்ந்த பாறைகள் ஆகிய
இந்த இடங்களெல்லாம் அட்டைகளுடனே - முட்டைகள்மேலே ஆடிக்
கொண்டு அங்கு கிடங்கிற பாம்புசா யொய்க்கவும், சட்டிலிரியன-தேள்

அரணை ஆகிய இவைகள் பாரததவிடங்களெல்லாம் அளவில்லாமல் நெருங்குதலாய் இவர்கள் கால்களவைக்க இடமில்லையாயின. எ-று. (1)

நடநகவடி யு புறநகநிநதிமெறுமாப
ரடாரதபகிபுரமுட னட்டைகளிகழுகரு
தொடாநதுபலவா ரவுசுறறியுநினைபு
கடநதகலி னுமபலகருங்குளவிகொட்டி

இ-ள். இவர்கள் நடக்கிற கால்களினுட்புறத்தே ஏறுமடிகளுக்கடிக் கும். நெருங்கின பலவகைபூரானகளுடனே அட்டைகளுங்கடிக்கும். கூடப்பறறிவந்து பலவிதமான நீண்டபாம்புகள் கால்களிலேவந்து சூழ்ந்து கால்க்கடிக்கும். அதைக்கடந்தப்பாற்போனாலும் பலவகைக் கருங்குளவிகள் வந்து கொட்டி எ-று. (சக)

அறப்பபுதுபட்டுளமுதநதுவதலாவி
யிறப்பதினிதெனறுமனமெண்ணினுயிர்போக
வறுபதினுலநதொருமருநதுமலைபாகங்
கறுத்குழுகுட்குடறுதுதனகறுதநே.

இ-ள். மிகவும் காயங்கள் உண்டாகி மனமானது சஞ்சலப்படுவதைக்காட்டிலும் உயிர்துறப்பது இனிதெனறு மனமெண்ணினால் உயிர்போகிறதில்லை கொதிப்பான அவவிடங்களிலே வேண்டினால் ஒரு மருந்து மகப்படவில்லை அதனாலே உடம்புகுறுத்து அழுகுங்கெட்டு தேகமெல்லாம் துடிதுடித்தன பின்னுங்கறுப்பாகி. எ-று. (சஉ)

மைநடுவிளங்குவிழிமங்கைபெருநிறிப
பைநடுநடுங்கவருபல்லரவுகண்டே
மெயநடுநடுங்கிடவரமையாலெவீஇதநங்
கைநடுநடுங்கவிருகணமலபுதைந்தநா.

இ-ள். கருமை நடுவேவிளங்குவதான கண்களையுடைய சந்திரவதி தனக்குமுன்னே சீறிக்கொண்டு படமவிரித்து துடிதுடிக்கக் கடிக்கவருகிற நஞ்சுப்பல்லையுடைய பாம்பைக்கண்டு உடம்பு மிகவு நடுக்குமபோது, ஆகாயத்திலுள்ள தெய்வப்பெண்கள் பயந்து (இந்த உத்தமிக்கிப்படி வரலாமோவென்று) தங்கள் கைகள் மிகவு நடுங்கு இரண்டு கண்களாகிய மலர்களை மூடினார்கள். எ-று. (சங)

நீருமலைநெட்டிலையினீழலிலைநீளபேயத
தேரதனைநீரெனநடந்தடிசிவந்தநா
வேரினெடுவெந்தமரநீழலையிருமபிச
சேரினுமடாநதரவுசிறிபெழுமனறே.

இ-ள். காட்டிலே ஜலமுங்கிடையாமல் நீண்ட இலைகளையுடைய மரத்தமிழலையிலையாய் நீண்ட பேயத்தேராகிய கானலைத் தண்ணீரென்று கினைத்து நடந்தோடிக் கால்கள் சிவந்தார்கள், வேருடனே

உஉசு அரிச்சந்திரபுராணம் மூலமும் உரையும்.

வெந்துகிடக்கிற மரத்துழிவே வேண்டிப்போனாலும் அங்கே நெருங்கிப்
பாம்புகள்சேறிக் கடிக்கவருகின்றன. எ-று. (சச)

காவலவனப்பரிசுகண்டு கையறைந்தே
யாவரெழுபாரினிதுபட்டவர்களென்றோ
மூலவரையுநோகிலனம்முனிவனையுநோகான்
தேவரையுநோகிலன்முற்றிவினையெநாந்தான்.

இ-ள். எல்லாரையுங் காக்கவல்லவனான அரிச்சந்திரன் அவ்விதங்
களைக்கண்டு கையைத்தட்டி இந்தச் சத்தலோகங்களிலும் யார்-இப்படித்
தூன்பப்பட்டவர்களென்று மும்மூர்த்திகளையுக்குறித்து விசனப்படுகின்
றிலன் ; அந்த விசவாமித்திரரையுநொந்துகொள்கிலன் ; மற்றத்தேவர்
களையுநொந்துகொள்கிலன். மூன்னே தான்செய்துள்ள தீவினைப்பய
னிப்படி விளைந்தென்று வருத்தினான். எ-று. (சடு)

சுடுதழுவில்வந்தெழுநிலைந்தரசர்கோமான்
கொடுஞ்சுரமகன் றுகுளிர்கோமதிபுகுந்தா
னடுங்கிட விலங்கினநலிந்திடுமெனச்செங்
கடுங்கதிர்பயந்தலைகருங்கடல்புகுந்தான்.

இ-ள். அப்படிச் சுடுகிற நெருப்பிலேவெந்து தன்னழகெல்லாங்
குலைந்து அரசர்க்கரசனானவன் அந்தக் கொடிதான பாலவனத்தைக்
கடந்து குளிர்த்த கோமதியாற்றி னருகேபோனான் ; அப்போது அந்த
மூல்லைவனத்தான மிருககூட்டங்கள் நாமஞ்சுவதாக நம்மையும் அவ்
வாறு வருத்தஞ்செய்யுமென்று சிவந்த கடுமையான சூரியன்பயந்து மறை
கிறதுபோற் கருங்கடலிலேபோய் முழுகினான். எ-று. (சசு)

மைதுகழ்சுருட்டிபொறைவனத்திலிழிமால்யா
றெய்தியதனவணியிறையிழிந்துபுனலுண்டு
கைதவநினைத்துமிளிக்கண்கலுழிசுந்தப்
பெய்தவணலவண்டலிடைபேதையொடிருந்தான்.

இ-ள். மேகங்கள் தவழுவனவான மலைச்சார்பிலுள்ள மூல்லைநிலத்
திலே மலையிலிருந்திறங்கிவருகிற அந்தப் பெரிய ஆற்றைக்கண்டு அத
னருகேபோய் அதனது அழகான துறையிலேயிறங்கி நீருண்டு, விசவா
மிததிரருடைய வஞ்சகங்களை யெண்ணிக் கண்களிலே நீரோழுக எக்க
ரிட்டுக்கிடக்கிற மணல்மேட்டினருகேயுள்ள சேற்றுநிலத்திலே சந்திர
வதியுடனே இருந்திளைப்பாறினான். எ-று. (சசு)

அந்தவமையத்தடவியும்பொழி லுநண்ணி
வந்தடிவருந்தியவருத்தமுணராமற்
கந்தமொடுகாய்கணிகவர்ந்தருகுவந்தே
மந்திரியுமன்னவன்முன்வைத்தடிபணிந்தான்.

இ-ள். அந்தவேளையிலேகாடுகளிலுஞ் சோலைகளிலும்போய் நடந்து
வந்து கால்கள் வருந்தியிருக்கிற வருத்தத்தை நீளையாமல் மந்திரியான

சத்தியகீர்த்தி கிழங்குகளுடனே காய்கள் பழங்களைக்கொண்டுவந்து சமீபமாக அரசன் முன்னேவைத்துப் பாதங்களை வணங்கினான். எ-று. (1)

அக்கணமுடித்திறைவனக்கனியுடையல்லா
மிக்கனதெரிந்துமறைவிப்பிரன் முன்வைத்தே
தக்கனவுரைத்தெனவுசந்தரலமுனாநதே
யிக்கனியெடுத்தினிதருந்தெனவரைதகான்.

இ-ள். அரசனானவன் அந்த கடினப்பொழுதிலே அவைகளை
கொண்டு அந்தப் பழங்களிலெல்லா மிகுந்தருகியுள்ளபழங்களைத் தெரிந்
தெடுத்து வைத்திப்பிராமணனாய்க் கூடவந்திருக்கிறவனுக்கு முன்னே
வைத்துத் தகுந்த வுபசாரங்களைச்சொல்லி என்னுடைய சஞ்சலங்க
ளெல்லாம் தெரிந்துகொண்டு இந்தப் பழங்களையெடுத்துச் சந்தோஷ
மாகச் சாப்பிடுமென்று சொன்னான். எ-று. (ச 1)

பரிந்துறவி ரந்திறைபகர்ந்தமுழிகேளா
விரிந்தநெடுவாயினி தழுவெண்மலின துயர்
பெரிந்திடுகின த்தழவி ரண்டுககரினா லுஞ்
செரிந்துவாய்மொகுண்டுசெரிந் தவ்விவரொன்னான்.

இ-ள். மிகவும் பரிவுடனே அரசன்சொன்ன இதவார்த்தையைக்
கேட்டு அகன்றவாயிலுள்ளகீண்டபற்களாலே உதட்டைமடித்துக்கடித்து
எரிகின்ற கோபாக்கினி இரண்டு கண்களாலுஞ் சிந்துதலாகி மனத்
திலே கோபவகொண்டு சுடுவனவான கடுஞ்சொற்கள் சில சொல்ல
லானான் அக்கச் சுக்கிரன். எ-று. (இ 0)

கொச்சுக்கலிப்பா.

நியமுனியுங்குத்துநெறிமுன்னுணர்ந்து
தோயுந்தயிர்நெய்ப்பால்சோற்றோடு ருந்தாமம்
காயுங்கிழங்குங்கனியுமிலையுந்தின்று
வாயும்வயிறும்வளர்க்கிலேன்மன்னவனே.

இ-ள். அரசனே! நீயும் அந்த விசுவாமிததிரமுனியும் பேசிக்
கொண்ட கிரமங்களை முன்னமேதெரிந்து தோயந்தள்ள தயிர் - நெய்-
பால் ஆகிய இவைகளை நல்ல சோற்றுடனேகூட்டிச் சாப்பிடாமல், காய
களும் கிழங்குகளும் கனிகளும் இலைகளுத்தின்று வாயையும் வயிற்றை
யும் வளர்த்துக்கொண்டிருப்போனேன். எ-று.

அப்படிச் காயமுதலியவற்றை முன்னேதானேதின்று பசியாறிப்
பழகியிருந்தேனையானால் இப்போதுண்பேன், பழகாத நானென்படிச்
சோறுமுதலானவையில்லாமற் பசியாறுவேனென்பது கருத்து. (இ ௧)

என்றுபுகரியம்பவேங்கிக்குலைகுலைந்து
நின்றுமொழிக்குழறிநெஞ்சடைத்துவாயுலர்ந்து
சென்றுபணிந்துதிருக்கரத்தாற்றாள் பூண்டு
குன்றுஞ்சிலையுங்கரைந்துருக்கூறுவற்றான்.

௨௨௮ அரிச்சந்திராணம், மூலமும் உரையும்,

இ-ள். என்று சுக்கிரன் சொல்லவே, அரசன் ஏக்கங்கொண்டு நடு நடுங்குதலாகின்று வார்த்தைகள்குழறி மாபடைப்புண்டாகி வாயுவ காயந்து அந்தச் சுக்கிரனருகேபோய் வணங்கித் தனதழகியகைகளாலே அவன் பாதங்களைப் பிடித்துக்கொண்டு மலையுங் கல்லுங் கரைந்துநிற்கும் படி சொல்லத்தொடங்கினான். எ-று. (௫௨)

நாடுநாடு முனக்கறித்துநானறியாக்
காடுதிரைநோக்கிவந்தமைநீதனபுலேபோ
வாடுந்திடியேன்வருநீயிப்போய்ப்பாலடிசுந்
நேடுமபரிசுநதோசொபாபாக்கரவெனமுல.

இ-ள். எனது நாட்டையும் நகரையும் அந்த விசுவாமித்திரருக்குக் கொடுத்துவிட்டு நான் தெரியாத் துணைநகரங்களைக் குறித்துவந்து வருந்து கிறதை நீ பார்த்திலீரோ? இப்படி வாடியிருக்கிற தனியான நான் வருத்தங்கொண்டுபோய்ப் பாலுஞ் சோறுந் தேடிக் கொடுப்பதாகிய யகை எனனிடத்துள்ளதோ சொல்லும் நான் தருகிறதற்கென்றுசொன் னான் அரசன். எ-று. (௫௩)

கன்னெஞ்ச ராயகொசிகளுநெஞ்சமபோல்
வன்னெஞ்சேரவன்னெஞ்ச மென்னமயிலுரைத்தான்
கன்னெஞ்சருகியொருசுநதேதபையாகித்
நன்வாங்கனிபருந்திடுதெண்ணிநுநதான்குடித்தான்.

இ-ள். அப்போது கன்னெஞ்சினரான விசுவாமித்திரருடையநெஞ் சைப்போல உமமுடைய நெஞ்சம வன்னெஞ்சதானேவென்று சந்திர வதியுஞ்சொன்னான். அமமொமிகு சுக்கிரன் தன்னெஞ்சிலகி ஒரு வகை கொஞ்சந் தயவுண்டாகி தான் தின்னத்தக்க கனிமுதலியவை களைத்தின்று தெளிவான ஜலமுங் குடித்தான். எ-று. (௫௪)

தாமநதிகழ்புயனுந்தை பலாளுமமகனு
மாமநதிரியுமலாகுரத்தாலேவாங்கித்
தேமென்கனியருந்திச்செவ்வாய்வொருபுறத்
தாழ்முமபுனலருந்தித்தாரணிமேற்கண்வளநாதா.

இ-ள். மாலேவிளங்குகின்ற தோள்களையுடைய அரசனும் சந்திர வதியும் மகனும் பெரியமந்திரியும் அந்த சுக்கிரன் கொடுத்ததைத் தவ கன் மலாபோலுங் கைகளாலேநதி வாங்கிக்கொண்டு தேன்பொருந்திய மிருதுவான பழங்களைப் புசித்துச் சிவந்தவாய் வெருப்பேறத் தாங்க ளும் தண்ணீர் குடித்து மண்ணின்மேலேபடுதது நிக் திரைசெய்தார்கள்.

வேந்தன்மகனைவிழிமஞ்சனமாட்டக்
காந்தன்மலாக்கைவழியேகாரிகைகண்ணிரோடச
சாய்ந்தவிடம்பாதுதுத்தடித்துமிடிதுதுமமழைகார்
சேர்ந்தவழிப்பெய்யரோசென்மினென்றுன்முமுனிவன்.

இ-ள். அப்போது அரசன் மகளைப்பார்த்துத் தன்கண்ணீராலே திருமஞ்சன்மாட்டவும், காந்தளமலாபோன்ற கைவழியை சந்திரவதிக குக கண்ணீரோழுங்கவும், அவர்கள் படுத்த தூங்குகிற சமயம்பார்த்து மேகங்கள் மின்னியும் இமத்தூம அவ்விடத்திலே பெய்வதற்கு நீங்கள் செல்லுங்களென நனுபயிரா தவத்திற்பெரிய விகவா ரித்தீர.

ரண்டலமும்ந்தரமுமேபோலிருநாளுடி
யண்டபகிரண்டம்திரவொடித்திடித்தக
கொண்டலாநதுகருகூர்லடித்தநாவ
கண்டம்திரமழைக்காடூனநிவீழநனவால.

இ-ஊ. அப்போது பூரியும் ஆகாசமும் மையையப்போல் இருநூழ்நெ லாய அண்டப்பிரண்டங்களுெல்லா நெகி லெழுபட்டூழ்நங்கி மேகங்கள் நெருங்கிக் கொடிதான பெருங்கா ரதவீசி நலகண்டமும் மதிநுமபடி மழைக்காலான்று தலாய மழைசொழிதலாயின். எ-று. (௫௭)

மங்கைநீரை தாமசனைந் துமனன்னனைந்,
தவனகநடுங்கு படிநடுங்குமெய்நடுங்குப
பங்கமதுபட டுபறகடுகடு ன்றடிபாந்,
துங்கமணிமுடியாணசக்கிரனைபாந் துணைபபாந்

இ-ள். அப்போது சூதிரவதியுள்ளே நுது மகனுள்ளே நுது அரசனு
 ன்ளே நுது அழகியகைகளுநடுங்கிக் காலகளுநடுங்கிச் சரீரமுநடுங்கிச் சேத்
 றிலேயமுந் தியமுக்காயப் பற்கள் கிடுகிடுென்று ஆடிமோத அப்போது
 உயர்ந்த ரதங்கிரீடாதிபதியான அரசன் சுககிரினைப்பார்த்துச் சொல்
 லுகிறான். எ-று. (102)

பாதுவ துமில்லைபழை தானமறையோனே
வாறுபெருகிடுமுனா பாதுபடு நுமெனா
சீதுமரவேபோறகினை ௨௩. னோசெல்லுபூ
தோதுமவரவெனகருககாரணமெனசொல்லுமென்றான்.

(௮-எ. ஒ. பிரர்மணரே இஃ சமழை ஓயுகிறதில்லை. ஆகையாலே ஒரு
 வேளை ஆறுபெருகிவந்துவிடும், அதற்குமுன்னே நாமப்போய் தூரத்திலே
 படுத்துக்கொள்ளுவோமென்று சொல்ல, அதற்குச் சுககிரன் சீறுகிற
 பாம்பைப்போற்றி நீங்கள்போகிற ஊருக்கெல்லாம் உன் கூடவருகிற
 தந்தை காரணமென்ன சொல்லுகின்றான். ௭-று (ருக)

எந்நகரிப்புதுகேம்பி ானைததைவிட ினியோ
நன்னகரஞ்சோநதாலநா ளே யுனகடி யேன்
சொன்னபொரு நுவேன ளாயோவ்ருத்யென
மன்னவனுமநகிரியுமா ஆமவனா ளுண்டா.

இ-ம். (ஐயா) நாவக செந்தவிற்குப் போனோம்? இப்படித் துன்ப முண்டாகுகிற காட்டைவிட்டு இனிவேல் ஒருருக்குப் போனால் போன அன்றையத்தினமே உமக்கு அடியை முன்னே சொன்ன பொருள்களாகக் கொடுக்கிறேன். பரிசுத்த துணைதையுடையவரே, கூலவருமென்று

உரு0 அரிச்சந்திரபுராணம் மூலமும் உரையும்.

அரசனும் மந்திரியும் சந்திரவதியும் அந்தச் சக்கிரனுடைய காலைப்
பிடித்துக்கொண்டார்கள். எ-று. (சு0)

வந்தடியிற்றூண்ட வதற்கன் றுமறைமுனிவன்
முந்தமொழிந்ததற்காவெள்ளிமுயன்றெழுந்தான்
சிந்தைமகிழ்ந்திறைவன்தேவிகரங்கைப்பிடித்தான்
மைந்தன் றையெடுத்துமந்திரிமுன்னேநடந்தான்.

இ-ள். அப்படிவந்து சண்டால்களைப் பிடித்துக்கொண்ட அதற்காக
வும், அன்றையத்தினம் வேதமுனிவரான விசுவாமித்திரர் முன்னே
சொன்னதற்காகவும் சக்கிரன்முயலுதலைக்கொண்ட டெழுந்திருந்தான்.
அதுகண்டு மனமகிழ்ந்து அரசனானவன் நாயகியைப் பற்றிக்கொண்டு
சென்றான். மந்திரி பிள்ளையைத்துக்கிக்கொண்டு முன்னேநடந்தான்.

சாலால்வந்தி னிக்குட்டைமுனீவேரிடறி
யாலாலங்காலுமரவின் றலைமிதித்து
மேலாறுங்கீழாறுமின் னிணக்கத்தாலநிந்து
கோலான்முன்னூன்றிக்கொடுங்கானியாற்றிந்தார்.

இ-ள். சங்கன் கால்களாலே வழிதேடிக்கட்டைகள் - முனீகள்-
வேர்கள் ஆகிய இவைகள் தடுக்க நஞ்சைக்கக்குகின்ற பாம்புத்தலைகளை
மிதத்துக்கொண்டு மேன் முகமுடிகீழ்முக முடமின்னலவெளிச்சத்தாலே
தெரிந்து ஒருதடியைக்கொண னேறியுன்றி (ஆழங்கண்டு) அந்தக்
கொடிதான நான்யாற்றிலே இறங்கினார்கள். எ-று. (சு2)

சங்கந்தழுவத்தடவண்ட லுங்கயமு
மங்கங்கேசோதித்தடிவைத்தடிவைத்துப்
பங்கமிகப்பாடுப் பல்காலுநீர்குடித்துச்
சிங்கம்புலிதிரிபுந் தின்கரையிலேறினார்.

இ-ள். அந்த ஆற்றிலுள்ள சங்குகள் கால்களிலேதடுக்கப் பெரிய
மேடும்பள்ளமுள்ள சேற்று நீரும் அங்கவகே கோலாலே பரிசோதித்
தறிந்து கால்களைமெள்ள மெள்ள ஊன்றியுன்றிடந்து உடம்பெல்லாம்
சேறு பூசுதலாகிப் பலதரமும் ஜலசதைக்குடித்துச் சிங்கங்கள் புலிகள்
திரிகிற கெட்டியான கலாமேலேறிப் போனார்கள். எ-று. (சு3)

நீந்திப்பயமகன்றுநெஞ்சிற்பயமகன்றவ்
வேந்தனினிநாம்விடிந்தேகத்தக்கடுதெனத்
தேயந்தகலையாற்குழலார்சொரிபடுநீர்
பாயந்தொழுகவாண்டோர்பழுவத்துறுகின்றார்.

இ-ள். அப்படி அந்த ஆற்றை நீடித்தொண்டுபோய் நீரையும்விட்டு
தங்கன் நெஞ்சிலுள்ள பயத்தையும் விட்டு அரசனானவன் இனிநாம்
விடிந்தபின்பு போகத்தக்கதென்று நீரில் நனைந்த வஸ்திரத்தடனும்
தலைகளுடனும் மேலேபொழிகிற நீர் உடம்பெல்லாம் வழிந்தோடவும்
அங்கே ஒருகாட்டிலேவந்து தங்குதலானார்கள். எ-று. (சு4)

கலி விடுத்தும்.

பாகவாழ்ந்தெழுபைம்பொழிற்நன்னி
லேதம்குத்தவரெய்தியநாளில்
மாதவனேவியவன்கண்போபும
பூதமும்வந்துபுகுந்தனவன்றே.

இ-ள். மரங்கன்மிருது வளருகின்ற அந்தப்பசியசோலையிலே துன்பம் அதிகமாக ஆவர்களிருக்கிறபோது அந்த மகாமுனிவரான விசுவாமித்திர ரணப்பின வலிதான கூட்டங்கொண்ட பசாசுகளும் பூதங்களும் வந்து கூடின. எ-று. (௬௫)

மண்ணிலெழுந்துவளர்ந்தகருங்கார்
விண்ணிலெழுந்தனமேனியவிண்
புண்ணிலிரண்டுபுதங்கமுரைந்த
கண்ணினவெண்ணிலகணங்குணாமலிந்த.

இ-ள். அவைகள் அச்சசோலையினிடங்களுள்ளாம் எழுந்தயர்ந்து நிற்கின்றன. பின்னும்குறுத்தமேகங்கள் ஆகாயத்திலேகிளர்ந்தாற்போலும் நிறத்தை யுடையனவா யிருக்கின்றன. வெடித்த புண்கள் போலவும் இரண்டு சூரியர்க ளெழுந்தாற்போலவும் கண்களை யுடையனவாகக் கணக்கில்லாத பூதகணங்கள் எங்குமிருந்தன. எ-று (௬௬)

பின்றியெழுமபிறையொத்தவெயிற்றுப்
றின்றிதழ்வந்துதெரிக்கவறுக்கிக்
கொன்றுதிரங்குகுடிக்குறுமென்றே
சிசன்றுபிசுங்கினதிகன்கிரியெல்லாம்.

இ-ள். புன்வளைந்து தோன்றுகிற பாசிச சக்திரினையொத்த பற்களாலே இதழைக்கடித்துப் பின்னும பல்லுமிதழாமதோன் றவந்து கசக்கி டங்களைக்கொன்று உதிரவ குடிக்கிறோமென் னுபோய் மலைகளையெல்லாம் பிடுங்கலாயின. எ-று. (௬௭)

திண்டி-றல்கொண்டியர்செந்தலைமீடே
மண்டியெழுந்துவளர்ந்தசெழுந்திக்
கொண்டலெழுந்துகொழுந்துசருண்டே
வீண்டமுகட்டையடைந்தனவன்றே.

இ-ள். மிருத்த பலத்தைக்கொண்டு உயர்ந்த சிவந்த தலைகள்மேலே நெருங்கியெழுந்து வளர்ந்துள்ள செம்மயர்களாகிய செழுமையாகிய நெருப்பு மேகமண்டலத்தளவுமுயர்ந்து கொழுதுகள் சருளுதலாகி ஆகாய முகட்டையுந்தாவின. எ-று. (௬௮)

ஐயனருந்தசையானபில்வேணிச்
செய்யனருந்தசைதின்குவன்யானித்
தையலருந்தசைதம்மினெனக்கிப்
பையலிளந்தசைபற்கெளிதென்னும.

உரு2 அரிச்சந்திரபுரணம் மூலமும் உரையும்.

இ-ள். சுக்கிராசாரியினுடைய அருமையான மாமிசத்தை நான் தின்பேன். இந்தச் சிவநதிறதையுடையவனுடைய அருமையான மாமிசத்தை நான் தின்பேன். இந்தப் பெண்ணினுடைய அருமையான மாமிசத்தை எனக்குக்கொடுங்கள். இந்தச் சிறுபையனுடைய இளஞ்சதையானது பல்லுக்குமெதுவாயிருக்குமென்னும் அப்பசாசுகள். ஏ-று.

ஐயனருந்தசை அரசனது தசையென்றும், செய்யனருந்தவசை மந்திரியினுடைய தசையென்றுங் கூறினுமாம். (சுக)

சென்மினடர் ஆசெறுத்திவர் தம்மைக்
கொன்மினெடுத்தசை கூறுறமென்று
தின்மினினைத்தவைசெம்மினெனப்போய்ப்
பின்புனெருங்கினபேயொடுபூதம்.

இ-ள். நடந்து கிட்டப்போகீள்; நெருங்கி இவர்களைக் கொல்லுங்கள்; இவர்களுடைய நெடிதான மாமிசத்தைப் பங்குபண்ணி மென்று தின்னுங்கள்; கினைத்தபடியெல்லாம் செய்யுங்கள் என்று சொல்லிக் கொண்டுபோய்ப் பசாசுகளுடனே பூதங்கள் பின்னுமன்னுநெருங்கின.

சிறப்பமைசேயொடுதேவியுமன்று
முறத்தமுவித்த முணர்ச்சிவிடாம
லறத்தனைநறுணையாகினைத்தே
விறத்தலெமக்கினிதென்னவிருந்தார்.

இ-ள். செல்வசிறப்பையுடையபிள்ளையுடனே தேவியும் அரசனும் நெருங்கத்தமுவிக்கொண்டு தங்கள் கினைவுதப்பாமல் தருமத்தையே நல்லதுணையாக எண்ணி புனிச்சாகிறதே நமக்குநல்லதென்று கூடிக் கொண்டிருந்தார்கள். ஏ-று. (எக)

சொல்லுவிடம் முனிசொல்லியவண்ணங்
கொல்கலிரெம்முயிர்கொல்லுதிரேரெலம்
மல்லலுமுங்காருமபசியும்போம்
வில்லிலைவாஸிலைவமெனவிண்டார்.

இ-ள். முனிவர் சொல்லியனுப்பினபடி சொல்லுகிற ஒபேய்களே! பூதங்களே! அந்த முனிவர் சொன்னபடியே (ஏன்) எங்களைக் கொல்லா திருக்கிறீர்கள்? எங்களுக்கைக் கொல்லுவிடங்களையாலா, எங்கள் துன்பமும் உங்களுடைய தீர்தற்கரிதான் பசியுந்தீரும். எங்களிடத்திலே வில்லுமில்லை வாளுமில்லை வாருங்களென்று சொன்னார். ஏ-று. (எஉ)

கொன்றிடமுமுனிகூறினனல்லன்
சென்றிடரித்தனைசெய்தமைபோது
மென்றுகணங்களுமென்மிசுபேயு
நின்றனகட்புலநீங்கியவன்றே.

இ-ள். அந்தமகாமுனிவன் கொல்லும்படி சொன்னானல்லன். பயங்காட்டப்போகும்படி சொன்னதற்கு இவ்வளவு துன்பம் பண்ணினது

போதுமென்று பூதகணங்களும் கணக்கில் மிகுந்த பேய்க்கூட்டங்களு
மாக சிந்தனைவகை இவர்கள் கண்களுக்குத் தோற்றமல் விலகிப்போ
யின. எ-று. (எரு)

தவகுலவள்ள நளர்ச்சியுணர்ந்தே
செங்கதிரே ரீனுயர் தேரினில்வந்தான்
மங்குனெடுந்துளிமாரியொழிந்த
கங்குலவிடிந்துகழிந்ததையன்றே.

இ-ள். தனதுகுலத்துப் பிரபுவானவனுடைய சோர்வைதெரிந்து
சிவந்த சூரியன் உயர்ந்த தேரினமேலேறி உதயமாயினான். மேகங்கள்
பெய்த நீண்ட துளிகளாகிய மழைத்தாரையும் ஓய்ந்தன. இரவுமவிடிந்து
பொழுதுபுலர்ந்தது. எ-று. (எரு)

அன்றுவிடிந்தபின் தலம்வீட்டுச்
சென்றுசெழுங்கனிதின் நயனண்ணிக்
குன்றுகடந்துகுளிரந்தமலர்த்தாள்
கன்றநடந்தணிகங்கையணைந்தாள்.

இ-ள். அன்றைநாள் விடிந்தபின்பு அந்த இடத்தை விட்டுப்போய்ச்
செழுமைமையான கனிமுதலியவைகளைத் தின்னுகொண்டு அப்பிராந்தோய்
மலைகளையெல்லாங்கடந்து சீசன் குளிரந்தமலர்போலும்பாதங்கள் கன்
றுதலாகச்சென்று அழகிதான கங்கையாற்றைப்போய்ச் சேர்ந்தார்கள்.

திரைதொறுமுருள்வனசெம்மணியாரங்
கரைதொறுமுருள்வனகாரகிலார
துரைதொறுமுருள்வன நண்ணியவன்பூ
விரைதொறுமுருள்வனவெறிமதுகரமே.

இ-ள். அந்தக் கங்கையாற்றி னலைகளெல்லாம் சிவந்தமணிகளும்
முத்துகளும் புரளுகின்றன. அந்த ஆற்றின்கரையெல்லாம் கறுத்த
அகில்விருகட்களும் சந்தனவிருகட்களும் அசைந்துகொண்டிருக்
கின்றன. அந்த ஆற்றினுரைகளெல்லாம் மெல்லிதான மலர்கள்போற்
கிளருகின்றன. அந்த மலர்வாசவகளெல்லாம் தேனைக்குடிக்கிற வண்டு
கள்மேல் வீசுகின்றன. எ-று. (எரு)

துளைமணல்வண்பலராமணிதுத்து
விளைமணிவெயில்விடவெண்புனலூடே
கலைமணியொடுமதகரிமணியோடும்
வளைமணிநிலவெழும்வாலுக்கமெல்லாம்.

இ-ள். துவாரமிடத்தக்க வயிரத்தாரும், வெண்மையான பற்களை
யுடைய நாகரத்தாரும், தேமல்கிறமாகத் தோற்றுகின்ற புஷ்பராகரத்
தாரும் ஒளிவீச, அந்த வெண்மையான கங்காசலத்திலே அழகுள்ள பல
வகைரத்தங்களும், மதயானைகளினுடைய கொம்பிலுள்ளமணியும், சங்கு
மணியும் ஒளிவீசுவனவாயிருக்கின்றன அந்த மணற்குப்பல்களெல்லாம்.

உருசு அரிச்சந்திரபுராணம் மூலமும் உரையும்.

நகரினமரத்தநுங்கனிநாகத்
தளிநரல்வப்புனலரவமடக்கத்
தெளிநதிபுக்கணிசிறைகள் புலர்த்தும்
புளினமுயர்ந்தெழுபுளினமறைப்ப.

இ-ள். செந்தாமரை மலர்களினும் நல்ல இளமையான புன்னைவிரு
கூடுங்களிலுமுள்ள வண்டிகள் ஒலிப்பது, அந்தக் கங்கையினலையொலி
களை யடங்கச்செய்ய அந்தத் தெளிவான ஆற்றிலேமுழுக்கிப்போய் அழகி
தான சிறைக்காய்ச்செய்கிற பட்சிக்கூட்டங்கள் உயர்ந்து வளர்ந்துள்ள
மணற்குவியல்கள் தெரியாமல் மறைத்துக்கொண்டிருக்கின்றன. எ-று.

அரத்த - நளினமெனவும், கன்னி நாகமெனவுங்கூட்டிக. (எஅ)

வெங்கயமாமதமேயுநாறுங்
கங்கைவளம்பலகண்டுகிழந்தே
செங்கைகொடண்ணல்திறப்புளவெல்லா
மங்கைதனக்குவகுத்துரைசெய்வான்.

இ-ள். வெவ்விதான யானைமதங்களே மிகவும் வீசுவதான அந்த
கங்கையாற்றினுடைய அழகுகள் பலவாகண்டு சந்தோஷித்துத் தன்னு
டைய சிவந்தகைகளாலே அரசனானவன் அங்குள்ள அலங்காரங்களை
யெல்லாம் சந்திரவதிக்கு வகைவகையாகச் சொல்லுகிறான். எ-று. ()

இந்திரசாபமிரண்டுபடைத்த
செந்திருவானுதலாய்தெளிநன்னீர்ச்
சுந்தரமேவுசுழித்திரளோர்நி
னுந்தியையொப்பனவுற்றிடல்காணாய்

இ-ள். இந்திரவிற்கு எிரண்டைக்கொண்ட இலட்சுமிபோலும் ஒளி
பொருந்தின நெற்றியுடையவளே! இந்தத் தெளிவாகிய நல்லஜலத்
திலே அழகுபொருந்தின சுழிகள் ஒப்பற்ற உனது உத்தியை யொப்
பாகச் சுழிக்கின்றன பார். எ-று. (அ0)

புள்ளியெழுங்கரிபோய்ப்புனலுடே
வள்ளியெறிந்தவராமணியெல்லாந்
துள்ளியெழுந்தவிர்சோதிவிசும்பின்
வெள்ளிவிழுந்தெனவீழ்வுனபாராய்.

இ-ள். முகத்திலே புள்ளிகள் தோன்றுவனவான யானைகள்போய்
விழுந்து அந்த நீரிலேநின்ற வாரிவீசின நாகரத்நங்களுெல்லாம் சிதறி
யெழுந்து விளங்குகின்ற ஒளியையுடைய ஆகாயத்திலிருந்து வெள்ளி
உதிர்ந்துபோல் உதிர்கின்றனவற்றை நீ பார். எ-று. (அக)

விரிதிரையுந்தியவெண்மலர்காலால்
வரிமணலுந்தியவகாடவினூடே
பிரிவுறுசேவல்கள்பெடையெனவோடித்
தெரிவுறநின்றதினைப்பனகாணாய்.

இ-ள். விரிவான அலைகளசக்கின்ற வெண்டாமரை மலரைத் தமதுகால்களாலே வரிவரியாகக் கீறுதலைக்கொண்டமணற்சேற்றினிடத் திலேபிரிந்த ஆண்பட்சிகளானவை தமது பெட்டை என்று நினைத் தேரடி அது பூவாயிருக்கத் தெரிந்து நின்று பெட்டையைக்காணாமல் மயங்குகின்றவற்றைப் பார். எ-று. (௮௨)

மண்ணியநீருறை மண்ணிதாண்டி
கண்ணிடைகண்டுதலை நுபறப்ப
மண்ணி மின்றகல்வாணிமுண்டி
நெண்ணிவிசம்பிலெழுந்தனபாராய்.

இ-ள். அந்தப் பரிசுத்தமான ஜலத்திலே சஞ்சரிக்கின்ற பட்சிக்கட் டங்கள் நம்மைக் கண்ணாலேகண்டு அலைநுபறப்பனவானது, இந்தப் பூமியினிடத்தில் நமக்கிடமில்லை, அகன்ற ஆகாசமே நமக்கிடமாக விருக்கின்றனவென்று நினைத்து ஆகாயத்திலேயெழுந்து செல்கின்றன பார். எ-று. (௮௩)

கங்கையொருத்திலம்பணிகா லுந்து
சங்கணிகந்தரமுந்துவ்வாயுரு
செங்கயலுண்கணுமவெண் டரினத்தன்
கொங்கைகொஞ்சதகோடிகளபாராய்.

இ-ள். கங்கையாகிய ஒரு பெண்ணுக்குச் சிலம்பையணிந்த கால் களும் சங்குபோலமுள்ளகழுத்தும் பவளங்களாகிய சிவந்தவாயும்சிவந்த கயல்களான தூண்களும் வெண்மையான மணற்குவியல்களான குளிர்த துள்ள கொங்கைகளும் நூறுகோடிகளாயிருக்கின்றன பார். எ-று. ()

முத்தனிகொங்கையிரண்டுமுனைக்க
சித்தனையம்பிகைநெய்மவினெத்தா
வித்தனிகொங்கைபடைத்தருவென்ற
யத்தனையெத்தனையாசைவினைக்காள்.

இ-ள். முத்துமலைகளானிகின்ற எத்தனங்களிரண்டு தோன்றுத லாகி நித்தியமான பரமசிவனைப் பார்வதிதேவி மிகவும் தன்மேலன்பு கொள்ளச்செய்தாள். (மணற்குவியல்களான) இவ்வளவு கொங்கைகளைக் கொண்ட எனதுதாயான இந்நக்கவகாதேவி அப்பரமசிவனுக்கு எவ் வளவு ஆசையையுண்டாகச் செய்யாள்! (அதிகஞ்செய்வாள் என்றபடி)

மண்ணிலொருந்தவமன்னனுரைக்க
வொண்ணிலவொத்தொவிரொண்ணுதன்மேனாட
பெண்ணிலிதித்தபெருந்தனமல்லா
லெண்ணிலகொங்கைகளென்செயவென்றாள்.

இ-ள். இந்தவுலகத்திலே அருமையான தவத்தையுடைய அரசன் அப்படிச்சொல்லவே, அழகான பாதிசசக்திரனை யொப்பாகவிளங்கு கின்ற அழகிய நெற்றியையுடைய சக்திரவதியானவள் முற்காலத்திலே

உருக அரிச்சந்திரபுராணம் மூலமும் உரையும்.

பெண்களுக்கு வேண்டவனவாக இரண்டென்றமைத்தபெரியதனங்களை
யல்லாமல் கணக்கில்லாத தனங்களைக் கொண்டதனாலே யாது பய
னென்று கேட்டாள். எ-று. (அக)

ஒருமகவுப்பயவளர்க்குமொருத்திக்
கிருமுலையுள்ளனவினமுதேகேள்
வருமுபிரயாவும்வளர்த்துமென்னைக்
கிருமுலைபோதுவதோவிசையென்றான்.

இ-ள். ஒ-இனிதான் அமுதம்போன்றவனே! கேட்பாயா: ஒரு
பிள்ளை பிழைக்கும்படி வளர்க்கின்ற ஒருத்திக்கு இரண்டு தனங்களே
உளவாக வேண்டும்; உலகத்திலே தோன்றுகின்ற உயிர்க ளெல்லா
வற்றையும் வளர்க்கப்பட்ட (தாயான) ஒருத்திக் கிரண்டு தனங்கள்
போதுமோ! நீசொல்வா யென்றானரசன். எ-று. (அஎ)

மங்கையுமன்னனுமற்றுமுளோருங்
கங்கைவளமபலகண்டுநடந்தே
பெங்கடவப்பயனெய்தியதென்னு
வங்கனெடும்புனலாடினரன்றே.

இ-ள். இவ்வாறு சந்திரவதியும் அரிச்சந்திரனும் இன்னுமுள்ள
மூவரும் கங்கநதியினுடைய வளமைகள் பலவுங் கண்டுகொண்டுபோய்
நாங்கள் செய்த தவப்பயன் எங்களுக்கேலபித்ததென்று அவ்விடத்திலே
யுள்ள நெடிதான் நீரிலே ஸ்நானஞ்செய்தார்கள். எ-று. (அஅ)

அருமறைநூல்வதியாடியபின்னர்
மருவியவண்டுறைமன்னவனேக்
விரிபுனறன்னிவிழிந்துவிரைந்தே
கரைமிசைவந்தொருநாளிலணந்தார்.

இ-ள். அரிதான் வேத சாஸ்திரப் படியே ஸ்நானஞ் செய்தபின்பு
நாங்கள் நீராடின அழகிதான் துறையை விட்டு அரசன் செல்ல,
(அவன்பின்னே) எல்லோரும் அந்த விரிவானநீரிலேயிறங்கி விரைவிலே
நடந்து கரைமேலேறி ஒரு சோலைக்குள்ளேபோய்ச்சேர்ந்தார்கள். எ-று.

சோலையிலன்னவர்சோர்வொடுபுக்கார்
வேலைபுகுந்தனன்வெங்கதிடோனுங்
காலையிலேகுதுமென்றிகணித்தம்
மாலையிலவ்விடைவைகினரன்றே.

இ-ள். அந்தச் சோலைக்குள்ளே அவர்கள் சோர்வுடனேபோய்ச்
சேர்ந்தார்கள். சூரியன் கடலிலேபோய் மறைந்தான். விடிந்தபின்பு
போவோமென்று ஆலோசித்துக்கொண்டு அன்றிராததிரிஅங்கேதானே
தங்கினார்கள். எ-று. (அஆ)

அன்றிரவப்பொழீலவ்விடம்வைக
வன்றிறன்மாமுனிவஞ்சனையாலே

வென்றிமடங்கல்வியன்புலிவேழம்
பன்றியொடெண்குபடாந்தனவன்றே.

இ-ள். அன்றிராத்திரி அந்தச் சோலையில் தங்கியிருக்க, மிகுந்த சாமுர்த்தியதையுடைய பெரிய முனிவரான விசுவாமிததிரருடைய கபடத்தினாலேஜயம்பொருந்தியசிகசம-பெரியபுலி யானை-பன்றியுடனே கரடி இவைகளெல்லாம்வந்து படர்தலாயின. எ-று. (க௯)

பொருப்பதிரப்பிரிநிற்கைபுணைக்கே
மருப்பைவிதிர்குதுமலைந்தகயங்கா
செருப்புவினோரிசெங்கணுமவாபு
நெருப்புகவந்துநெருங்கினவன்றே.

இ-ள். யானைகள் மலைகளிருமடபு முழங்கித் துதிக்கையைவீசித் கொம்புகளை நீட்டிப் பொருதலாயின. சண்டைசெய்கிற புலிகளும் சிங்கங்களும் சிவந்த கண்களிலும் வாய்களிலும் நெருப்புச்சிந்த வந்து நெருங்கின. எ-று. (௧௦)

அன்றெமினததையுறுததபநிக்குக்
கொன்றுநினைக்குருதியுனலுண்டு
தின்றுபெரும்பசிநீருதுமென்றே
நின்றுமொழிந்தநிறைந்தசெறிநலு.

இ-ள். முன்னே எவகளுடைய கூட்டங்களுையெல்லாம் நீ கொன்ற பழிக்காக இப்போதுள்ளைக்கொன்று உனது ரதததைநீராகக்குடித்து மாமிசத்தைத்தின்று பெரிதான பசிநோக்கிநீருமென்று நின்றுசொல்லி எங்கும் நெரிங்கி நிறைந்தன. எ-று. (௧௧)

அன்னதுகண்டவரஞ்சிலாதம்மைத
தின்னுவதேயினிநென்றுநென்றுத
ருன்னியவெண்ண முணாரதவையெல்லா
மன்னியகானின்மறைந்தனவன்றே.

இ-ள். அப்படி மிருகங்கள்வந்து கூடினதைக்கண்டு இவர்கள் எவ்வளவும் அஞ்சாதவர்களாயத் தங்களை மிருகங்கள் கெட்டு நிற்கிறதே நல்லதென்று துணுவுகொண்டிருந்தார்கள். இவர்கள் எண்ணிய எண்ணத்தைத் தெரிந்து அந்த மிருகங்களெல்லாம் தாங்களிருக்கிற காட்டிலேயேபோய் மறைந்தன. எ-று. (௧௨)

நீதிவழாதவநீர்மையுண்டதே
சாதிவிலங்குகள்சாவி நண்ண
வோதியவேதனுரைத்தகுறிப்பால்
வேதியன்மற்றொவிசாரமுரைப்பான்.

இ-ள். நீதிவழவாத இவர்களுடைய குணங்களையெல்லாம் தெரிந்து பலசாதி மிருகங்களும் தாங்கள் சஞ்சரிகுமிடத்துக்குப் போகக்கண்டு

உருஅ அரிச்சந்திரபுராணம், அழலமும் உரையும்.

தனக்கு விசுவாழித்திரர் சொன்ன குறிப்பினாலே கூடவந்த சுக்கிரன் இவர்களைப்பார்த்து வேறேயொரு ஆலோசனை சொல்லுகிறான். எ-று.

மன்னவகேள்வினைவந்ததுசற்றே
யின்னமவரும்வினையெல்லையிலாத
முன்னமுணர்ந்துமுணிக்களியேனென்
றுன்னரசெய்துதலுத்தமமென்றான்.

இ-ள். அரசனே! கேள்: இப்போது கொஞ்சந் தீயசெய்கைகளுண்டாயின; இனி இன்னமும் வருவனவாகிய தீவினைகள் கணக்கில்லாதவைகள். ஆகையால், இப்படித் தீவினைகள் வருமுன்னே தெரிந்துகொண்டு விசுவாழித்திரனுக்கு உன் அரசாட்சியைக் கொடுக்கமாட்டேனென்று சொல்லி உன்னரசாட்டியை நீபோய் ஒப்புக்கொள்ளுகிறதே உத்தமமான காரியமென்று சொன்னான். எ-று. (கக)

நின்பரமீந்திலன்யானென்றிற்ற
லென்பரநின்னரசெய்தவளித்ததம்
றுன்பமுணர்ந்திவைசொல்லறுணிந்தேன்
நின்பரில்வேலவமீளுதியென்றான்.

இ-ள். பின்னும்கொடுக்கவேண்டிய பொருளைக் கொடுக்கமாட்டேனென்று சொல்லுகிறதொன்றே உனக்குச் சுமை. அது சொன்னுன்னரசாட்சி உனக்குக் கிடைக்கும்படி செய்கிறது எனக்குச் சுமை. ஒளிவீசுகின்ற வேலையுடைய அரசனே! நீங்கள் படுகிற துன்பங்கெல்லாததொருத நாளிப்படிச் சொல்லுதற்குத் துணிவுகொண்டேன்; நான் சொன்னபடியே கேட்டுத் திருமபென்று சொன்னான் சுக்கிரன்.

பாரம் என்பது பரமனாக குறுகியது. (க௭)

அந்தணன்வவுரைகூறிடவண்ணல்
மைந்தனுமங்கையுமற்றுமுளோரு
ரைநதெனு. ன்றெலேவெய்தினுநான்முன
தந்ததுமாநிலனென்றுதணித்தான்.

இ-ள். சுக்கிரன் அந்த வார்த்தைசொல்லவே, அரசனுனவன் என் பினாலையும் எனமனைவியும இன்னமுள்ளவர்களும் வருந்தி என்னுடனே கூடிய யழிகிறதானாலும் நான் முன்னே தந்ததை இல்லை யென்று சொல்லேனென்று சுக்கிரனை யடக்கினான். எ-று. (க௮)

சொன்னவைகொள்கிலேகுழுவின்னெய்ய்தி
னன்னவைபட்டறியாகுலமன்னு
வென்னவிபுநதிருளோகலுமேகி
மன்னனை ந்தனன்மற்றவரோடும்.

இ-ள். இடம்ப குணதையுடைய அரசனே! நான் சொன்ன வார்த்தைகளை நீ ஒப்புக்கொள்ளுகிற தில்லை. (ஆனால் ஒருவர் உண்

பண்ணிவிடுகிற) தீவினைகள்வந்தால் அவைகளெல்லாம் பட்டப்பின்பு தெரிந்து கொள்ளென்று சொல்லு மளவில் இருள்கழிந்து பொழுது விடிந்தவுடனே அரிச்சந்திர மகாராசன மற்று முள்ளவர்களுடனே அவ்விடம்விட்டுப்போனான். எ-று.

ஆகுலம் - இடம்பம்.

(௧௩)

வல்லையிலேகமறித்ததரன்பொங்கு
முல்லையிலத்தினைமுற்றுகன்
புல்லையிலக்கொங்குறிஞ்சிபுகுந்தாங்
கெல்லையிலாமலையேறியிழந்தாரா.

இ-ள். விரைவிலேபோய் ஆட்டுக்கூட்டங்கள் மிகுந்து மேய்கின்ற முல்லையிலத்தை முழுதுங்கடந்து, புலியுணமிக்கமுடையதான குறிஞ்சி நிலத்துக்குப்போய் அவருள்ள கணக்கில்லாத மலையெல்லா மேறியிறங்கினார்கள். எ-று.

(௧௦௦)

மேற்படிவேறு.

அய்களுமரிகளால்வீழ்ந்தழிந்தவெங்
கரிகளுங்கரிகளான்மடிந்தகாலெய்
வரிநெடுபுலிகளுமபுலிகளான்மறிந்
திரிதருமுழைகளுஞ்செறிவைப்பெய்தினார்.

இ-ள். சிங்கங்களும், அந்தச் சிங்கங்களால்வீழ்ந்து செத்து கிற வெவ்வியயானைகளும், அந்தயானைகளாலே இறந்துகிடக்கிற லாலே அன்றுய்த்தக்க வரிதலையுடைய நீண்டபுலிகளும், அந்தப் புல்களாலே அறையப்பட்டு ஓடுகின்ற மான்களும் நெருங்கின காட்டுக்குள்ளேபோனார்கள். எ-று.

(௧௦௧)

நானமுநரந்தமுநாறுநாண்மலாக்
கானமுமாறமுங்காக்காண்டமும
பானமுப்பாந்தானமுடங்குமபாய்கரித்
தானமுந்தெரிகிலதலையக்கமே.

இ-ள். சவ்வாதுமணமும் கஸ்தூரிமணமும் பரிமளிகுகின்ற அன்று பூத்திருக்கிற புட்பங்களையுடையசோலையும் சந்தன விருஷங்களும் அகில் விருகங்களும் ஆகியமணங்களையனுபவிக்கிறதும் பாம்புகளின் மண்டலமும் பாய்கின்ற யானைமத நாற்றமும் வேறுபாடுதெரிந்தில; எல்லாங் கலந்து நாறுதலினாலே. எ-று.

(௧௦௨)

நல்லணியரம்பையர்விஞ்சைநங்கையர்
மல்லணநெடும்புயமனாளாதமுடன்
புல்லணிநூதிர்ந்தசெநதருவின்பூக்களும்
பல்லவசயன்மும்பார்த்துப்போயினார்.

இ-ள். நல்ல ஆபரணங்களையணிக்க அரம்பைகளும் வித்தியாதரப் பெண்களும் வலிமையைக்கொண்ட நீண்டதோள்களையுடைய தங்கள்

உசு0 அரிச்சந்திரபுராணம் மூலமும் உரையும்.

நாயகருடனே அணுகிறபோது உதிர்ந்த சிவந்த கற்பகத்தருவின் மலர்
களும் அவர்கள்படுத திருக்க தளிர்கள் பரப்பின படுக்கைகளுங் கிடக்க
அவைகளைக் கண்டுபோனார்கள். எ-று. (க0௩)

அழிதருமிருளுகுநறவுமாய்மலர்ப்
பொழிதருநிரசமும்பெருகிப்போங்கியே
வழிதருமருவிகளசிவணிமாமணி
யிழிதருசோணமாநதியையெய்தினார்.

இ-ள். தேன் கூட்டினின்றும் உடைந்ததுசுதுகின்றதேனும், வண்டு
கள்தேவனவான பூவினின்றஞ்சுதுகின்ற தேனும்பெருகிப் போகுத
லாய்வழிகின்ற அருவிசையொப்பாகிய பெரியமுத்துகள் ஒதுங்குகின்ற
சோணமாநதியைப்போய்ச சேர்ந்தார்கள். எ-று. (க0௪)

கடகரியிழி துறைக்கஞ்சமுந்தமுந்
தடவரியிழி துறைசசரீர்தசெம்பொனும்
படவரியிழி துறைப்பதுமராகமு
மிடமறமிளிர்வனகிரண்டுபாலுமே.

இ-ள். மதயானைகளிறங்குத் துறையிலே மலர்கிற தாமரை முத்து
களும், பெரிய சிவகங்குலிறங்குத் துறையிலே சரிந்தகிடக்கிற சிவந்த
பொன்மணலும், படததையுடைய பாம்புகளிறங்குத் துறையிலேகிடக்
கிற பதுமராகமும் அந்த ஆற்றினிருபுறத்திலும் இடந்தோற்றமல்
விளங்குகின்றன. எ-று. (க0௫)

பருமணல்வண்டலும்பரந்தரங்குமுங்
கருமணற்புரினமுங்கடி கொள்சந்தனத்
திருமணமருவுநீர்ச சழியுந்தெண்புனல்
வருமணிவரன்றியவாலுங்களுநம்.

இ-ள். பருத்த மணலையுடைய சேரும், அங்கே ஊருகின்ற சங்கு
களும், கரியமணல்மேடுகளும், மணங்கொண்ட சந்தன விருகுகளினு
டைய நல்ல வாசனைபரிமளிகுகின்ற நீர்ச்சுழிகளும், தெளிந்த நீராலொ
துங்குகின்ற மணிகளை வாரிககொண்டுவந்து எக்கலிட்ட வெள்ளைமணற்
குன்றுகளும். எ-று.

இதுமுதல் இரண்டுபாடல்கள் ஞானகம்.

(க0௬)

குரண்டமுமன்னமுங்குருகுநாரையுந்
திரண்டபோதாக்களுந்திகிரிபுட்களு
முரண்டநீர்முடுவலுமுதலையீட்டமுங்
கரண்ட முங்கம்புளுங்கண்டகண்ணொலாம்.

இ-ள். கொக்குகளும் அன்னங்களும் குருகுகளும் நாரையும்திரண்
டிருக்கின்ற புருக்களும் சக்கவாகப்பட்டிகளும் மாறுபட்டிருக்கின்ற
நீர்நாய்களும் முதலைக்கூட்டங்களும் நீர்க்காக்கைகளும் சம்பங்கோழி
களும் ஆகிய இவைகளையே கண்டன இவர்களுடைய கண்களெல்லாம்.

கால்கரைமேய்கின்ற காண்மேதியின்
பால்கரைநத்திபுனற்பரப்பைநீந்திப்போய்
மேல்கரைவெண்மணற்பரப்பில்வேதநன்
ஹூல்கரைகண்டவனெய்தினெய்தினென்.

இ-ள். வாய்க்காற் கரைகளிலேமேய்கிற காட்டெருமைகளின் பால்
மடியினகி ஒழுருகின்ற அந்தநீர்ப்பரப்பை நீந்திக்கடந்து சென்று அந்த
ஆற்றங்கரையின்மேல் வெள்ளைமணல் பரவிக்கிடக்கிற இடத்திலேநல்ல
வேதசாஸ்திரங்களின் கரைகண்டவனான அரசன் விரைவிற்போனான்.

அடர்ந்தபூஞ்சோலையினவ் றுதங்கியே
விடிந்தபின்னவ்விடம்விட்ட கன்றுபோய்ப்
படர்ந்தவெங்கானமும்பாடிப்புகங்களுங்
கடந்துபோயமுனையின்மையையேமேவினான்.

இ-ள். அங்கே நெருங்கியிருக்கின்ற பூஞ்சோலையிலே அன்றிராட்
திரிதவகிவிடிந்தபின்பு அவ்விடத்தை விட்டுப்போய் பரவுதலான வெண்
வியகாடும் மலைகளும்கடந்துசென்றுயமுநாந்திக்கரையையடைந்தார்கள்.

எடுத்தமன்னனைத் துறந்திருடி தன் னுட
னடுத்தகற்பழகிதென்றவனிமங்கையைக்
கடுத்திடித்திறைவனைக்கடி துறவீன்கெனத்
தடுத்தவாறெத்தாநியமுனைநானுமே.

இ-ள். தன்னை நாளதுவரையிலுந் தாங்கிக்கொண்டிருந்த அரிச்சந்
திரனை விட்டுவிட்டு ஒரு முகிலனுடனே நீ கூடுவதான உன்கற்புநன்றா
யிருந்ததென்று பூமிதேவியைக் கோபித்தது இடித்து விட்டு, அரசனை
நோக்கி நீ சீக்கிரத்திலே திரும்பிப்போவென்று அணைபோட்டுத் தடுத்த
தன்மைபோலிருந்தது அந்த யமுனையாறு. எ-று. (கக0)

கட்டினன்பொருள்கொடுக்கொடுப்ப
பட்டவவதற்கிதுபகுதிகொடுக்கொடு
விட்டெனயமுனையாறியாணர்ச் சந்தகில்
மட்டறக்குவித்ததுமணியும்பொன்னுமே.

இ-ள். அடக்கஞ்செய்து வைத்திருந்த உனது நல்ல பொருள்கள்
விஸ்வாமித்திரனாலே கொள்ளலாயின; அதற்காக இது உனக்குக்
கொடுக்க வேண்டிய பகுதிப் பொருள் நீ ஒப்புக் கொள் ளென்று
குவித்திட்டாற்போல் அந்த யமுனாகி அழகான சந்தன விருகடிம்
அகில் விருகடிங்களையும் அளவில்லாத மணிகளையும் பொன்னையும்
குவியல்செய்தது. எ-று. (ககக)

கொழித்தசெம்மணிகளும்பொன்னுங்கோசுகற்
கழித்திடற்கெண்மடங்கானதாயினு
மெழிற்றவமுநிலனுக்கீந்தவேல்லையி
னுழிப்பொருள்கொள்ளுகற்குதென்றுன்னினன்.

உசு2. அரிச்சந்திரபுராணம் மூலமும் உரையும்.

இ-ள். அந்நதி அப்படி அலைகளாலொதிக்கின சிவந்த மணிகளும் பொன்னும்விஸ்வாமித்திரனுக்குக் கொடுக்கவேண்டியகடன் தீர்ப்பதற்கு எட்டுப்பவரு அதிகம் உள்ளதாயிருந்தாலும் அழகான தவததையுடைய விஸ்வாமித்திரருக்குக் கொடுத்த எல்லைக் குள்ளான பூமியிலுள்ள பொருள்களை அவருக்குக் கொடுக்கிறது தகாதென்று நினைத்தான் அரசன். எ-று. (ககஉ)

இன்ன ஹதிகழ்வுழியிறைவன்காலிந்தி
நன்னதிக்கரையின்நண்ணிவைகிண
னன்னதித்துறைபடிந்தாடிவைகமும்
மன்னெதிர்கொசிகன்வந்துதோன்றினான்.

இ-ள். இப்படியான அலங்காரங்கள் தோன்றுவதுகண்டு அரசனான வன் அந்நதையுமுறையினது கரையை யடைந்த பின்பு அந்த நதியிலே முழுகி ஸ்நானம் பண்ணிக்கொண்டிருக்கின்ற அரசனுக்கு முன்னே விஸ்வாமித்திரர்வந்து காணலானார். எ-று. (ககஉ)

அறுதீர்க்கழிநேடிலடி யாசிரியவிறுத்தம்.

அரவியிற் த்தமணிதுற்றுதரபந்தனமழுத்தியதன்மேல்
மரவிரித்தொகைவிசிப்புறநெருங்கியமருங்குறவிடஇக்
மரதலப்பிரணவத்தொழில்செயிப்புடைகலக்கமுடிமேல்
குரவிரொச்சிவெனொருக்கலரிகொத்திதழியுற்றலையவே.

இ-ள். பாம்புகள்பெற்ற ரதங்களைப்பதித்து உதர பந்தனமாகச் சூழ்ந்து அதன்மேலே மரவிரியினது தொகுப்பைக்கட்டித் தட்டிமிகவு நெருங்கின இடையிலேதோன்றத் தொகைவிட்டு பிரணவத்தையுச்சரித் தெண்ணுகிற கையானது காதிலேகூடவும் திருமுடிமேலேகுரவம்பூவும் நொச்சிப்பூவும் வெண்ணொருக்கம்பூவும் அலரிப்பூவும் கொத்துகளாகிய கொன்றைப்பூவும் அசைவதாகவும். எ-று.

இதமுதல் மூன்றுபாடல்கள் குள்கம். (ககச)

இடைதுடங்கியுமடங்கியுமெழுந்துறவலைந்திடுசெழுஞ்
சுடைசூலைந்துறவரிந்தணிதலந்தனில்விழுந்துபுரள
வடநெடுங்கனலும்வினாடலமுமண்டலமுமெவந்துகருக்க
கடைநெடுங்கொடுவிழித்தொறுகடுங்கனல்கனன்றெரியவே.

இ-ள். இடையானது துவண்டும் சுருண்டும் நீண்டும் மிகவும் அலை தலையுடைய செழுமையான சடைகள் சூலைந்து போகவும், மறுபடியும் அச்சடைகளை வரிந்து கட்டுகிறபோதில் அழகிய பூமியிலே விழுந்து புரளவும், நெடிதான வடவாக்கினியும் விண்ணுலகமும் மண்ணுலகமும் வெந்துதீயவும், கடைக்கண்களில் நீண்டகொடுமைகொண்டகண்களைத் திறந்துபார்க்குந்தோறும் கொல்லுவதான நெருப்புக்கொதிப்புக்கொண் டெரியவும். எ-று. (ககடு)

படைபிடித்தணிசெறித்தகைபவித்திரதருப்பைநிறுவித்
குடைபிடித்துவரமற்றொருகைகுண்டுகைபிடித்துவரவே
மடைபிடித்தவயன்மண்டலமுமாநகரும்வன்பொருளுமுன்
கொடைகொடுத்திருணைத்திருமுகக்குருசிலைக்குறுகினான்.

இ-ள். கௌசிகராஜனு யிருந்தபோது ஆயுசுவகளைக்கொண்டோடொ
ரங்களான ஆபரணங்களணிந்திருந்தகையிலே, பவ்திரமுந்தருப்பையுங்
கொண்டு குடையும் பிடித்துக்கொண்டுவர, மற்றொருகையிலே காரைட்
லவகொண்டு வருகிறவராய் நீர் பாயும் வழிகளைக்கொண்ட வயல்குழந்த
மண்ணுலகத்தையும் பெரியபட்டணத்தையும் அழகிய திரவியத்தையும்,
முன்னே தியாகமாகக் கொடுத்த கிருபை பொருந்தின திருமுகத்தை
யுடைய அரசனைக் கிட்டினான். எ-று. (௧௧௧)

கண்டனன்கருணையங்கடல்தடுங்கெளசிகன்வரவினை
மண்டலத்தலைவர்மந்திரிகடன்பணிமறுததனர்கொலோ
தண்டமென்றன்மியையுண்டெனமெலிந்திருசரண்ட முவியே
கொண்டனன்புனலிரண்டுநணுகின்றகுதினொண்டொழுதுவே.

இ-ள். கிருபைக்கடலான அரசன், கடுமையான வேகத்துடனே
வீஸ்வாமிததிரர் வருகிறதைக்கண்டான்; கண்டவுடனேமண்டலீகரான
அரசர்களும் மந்திரிகளும் தமது உத்தரவைத்தடுத்துப் பேசினார்களோ,
அவர்களப்படிப்பேசின துண்டாளுல் என்மேலே தண்டனையுண்டாகு
மென்று மெலிவுகொண்டு இரண்டுகண்களிலும்கீர் குதினொண்டொழுது
அவருடை 11 இரண்டொபாதங்களையும்போய்ப்பிடித்துக்கொண்டான். எ-று.

எந்தநாயகவுனக்கெமர்நெம்பிபிழையிழைத்தனர்கொலோ
தந்தமாநிதியிவிற்கிலகரந்துசிலதந்தவுளவோ
வந்தமேவறவறிச்சிலாபிழைத்தெதிருரைத்தனர்கொலோ
வந்தகாரணமெடுத்தினிதுரைத்தருவருத்தப மேவ.

இ-ள். எவகன்டெய்வமே! உமக்கு என்னைச்சேர்ந்த மந்திரிமுதலா
யினோர் நெடிதான குற்றவகன்செய்தார்களோ எரன் கொடுத்த பெரிய
திரவியங்களிலேசிலவற்றைமறைத்துக்கொண்டுகொடுத்தவைபுண்டோ?
உம்முடைய எவ்வுக்குத்தவறுதலாகச் சிலர் அபராதிகளாய் எதிர்த்துப்
பேசினவர்களுண்டோ? தேவரீர் இவகே எழுந்தருளிய காரணத்தை
இன்னதென்று தெரிய உம்முடைய வருதத்தீர்வதாய நன்றாகச்
சொல்லியருளவேண்டும். எ-று. (௧௧௨)

இந்தவெங்கடம்ணைந்துடறார்நுயிரிடைந்தனைமயன
நொந்தனன்மனதுநொந்துபடர்சிந்தனைதணிந்திடமுனி
தந்தநாடுநகர்த்தந்திலையென்றுமொழிதந்
தந்தநாடுதனிலவந்தரசுகொண்டிறைகவேன்றருள்செய்தான்.

இ-ள். (என்றுசொன்ன அதற்கு) வீஸ்வாமித்திரர் இவ் வெவ்வி
தான காட்டிலேவந்து உன்னுடைய உடம்புதளர்ந்து மனமும் வருந்தினு

உசுசு அரிச்சந்திரபுரணம் மூலமும் உரையும்.

யென்று நான் மனம்வருந்தினேன் : இப்படிவருந்தின துன்பம் என் மனத்தைவிட்டுப் போகாமுன்னே நீ கொடுத்த நாகம் நான் கொடுத்த தில்லை, நகரும் கொடுத்ததில்லையென்று ஒருவார்த்தையிற் சொல்லி விட்டு அந்தநாட்டுக்குவந்து உன்பட்டணத்திலிருந்து அரசாட்சி னைக் கொண்டு வாழக்கடவையென்று அருளிச்செய்தார். எ-று. (ககக)

எந்தநல்லுயிருமென்கிறோருரின்னுயிருமன்னுயிர்களு நந்திலும்முடல்பதைக்கநரகத்தினிலிருத்தவிடினு ' முந்தவந்தனரறிந்திடமொழிப்படியளித்தபொருளைத் தந்ததில்லையெனவுன்றனெதிரின் றுரைரெயத்தகுவ்தோ.

இ-ள். (அதற்கு அரசன்,) எங்களுடைய நல்லுயிரும் என் உற வினருடைய இனியவுயிரும்(எஃ-ய)நிலைபெற்றவுயிர்களும் கெட்டாலும், எங்களுடம்புபதைக்க எங்களை நரகத்திலேகொண்டுபோயமிழ்த்தினலும் முன்னே பிராமணர்களுல்லாருமறிய உம்முடையசொற்படி கொடுத்த பொருள்களை உமக்குமுன்னே கொடுத்ததில்லையென்று ' நான் சொல் லத்தக்கதோ? எ-று. (கஉ௦)

கடினையிட்ட பலியைக்கையிலெடுத்தபிசுக்குறுகரு மிடியரிப்புவிபிடத்திலேயெனக்கிதுவிதித்ததலெவன் றடிகுறிக்கரபிறுக்கினனிற்றுக்கிடமறுத்தநசன்முன் கடியசொற்கொடுவினைக்கெளசிகப்பெயரினன்கழறுவான்.

இ-ள். பார்த்திரத்திலேயிட்ட பிசையை (பிசையிட்ட) தங்கள் கையாலெடுத்து, வருததுகின்ற பசிக்குச் சாப்பிடுகின்ற தரித்திரரை இந்தவுலகத்திலே நான்கண்டதில்லை. அப்படிநான் கொடுத்த தத்திரும் பவுநானே அனுபவிக்கும்படி எனக்கு இப்படி உத்தரவு செய்கிறது தகரதகாரியமென்று அவர்பாதங்குளிலே தன்கைகளிறுகும்படிப் பிடித் துக்கொண்டான். அப்படிப் பிடித்துக்கொள்ளவே அவனைவிலக்கி அந்த அரசனுக்கு முன்னே கடுமையான சொல்லைக்கொண்டு கொடுமையுள்ள விஸ்வமித்திரர் சொல்லுகிறார். எ-று. (கஉ௧)

தொக்கப்பற்பலவிலங்குகுதொட்டநதூல்பிளந்துநலியும் புக்கவிக்குடினையிற்குடினைப்பற்பலயொருப்புமொத்தா ஸிக்கடத்தினிலவத்திலெளிதிப்புக்குதறக்கதலெவன் மக்களைத்திருமணஞ்செய்துபுணர்ந்துநின்வளம்பெறுதியால்.

இ-ள். ஒருசேர்க்கையாகப் பலபல வகைகளான மிருகங்கள்வந்து தெடர்ந்து உங்களுடம்பைக் கிழித்து வருத்தஞ்செய்யும். நீங்கள்வந் திறங்கின இந்த ஆற்றிலே பல பட்சிசாதிகளைக் கொண்டதாயிருள்ள மலைகளும், அவ்வகை மிருகங்களுையுடையனவே யாகையால், இப்படிப் பட்டகாட்டிலே வீணாகுவது ஆலட்சியமாக எண்ணிச்செல்லுதல் தகுந்த காரியமன்று. இனி என்பெண்மக்களைத் திருக்கலியாணம் பண்ணிக் கொண்டு கூடி உன்னுடைய அரசாட்சியை நீயே பெற்றுக்கொள். எ-று.

கண்ணிலாதமதனப்பிணி நருத்தலை பெருத்திடி ன்மனத்
தெண்ணிலாதுயிரி லுத்தடு ப் டுத்தி னுடிகதா னு னவா
மண்ணிலாசையுமநிதுப்பெருவாது தினை னவா நகமனமும
பெண்ணிலு னசிய்மொருத்தானாபி டு துநிநிறு குறிபடுகா.

இ-ள். கண்டதெரியாமை மயைச்செய்கிற காமநோயானது மனத்திலே அதிகமானால் மனத்திலே ஒன்றையும் எண்ணுவோட்டாமல் உயிரையழிக்கும் அல்லது அநதக்காமத்தை மறைத்துக் கொண்டு நுகரால் துன்பப்படுவார்கள். ஆகையால், மண்ணிலுள்ள அசையும் திரவியமாகிய பெரிய நன்மையிலேகொண்ட மனத்தாசையும் பெண்ணிடத்திலே கொண்ட ஆசையும் ஒருவாக்கக்கொண்டு சிருமயிடக் கூடாநானவோ?

சூக்கிபுக்கதுசெருக்கொடுசூ நகருயருபு | வரவே
கக்கவிட்ட தூபிசுபவாகடம் | ஸ்ரீரீ, ந. வெ. ரோ
தக்கசொற்றிறமுரைததீசைமுனைனை | ரியரி
மிக்கருத்தையினிவிட்டுவிடுகி | மீவிடுவாகுதரினாவு.

இ-ள். வயிற்றுக்குள்ளேபோனது மதத்தாடனே குடலுக்கு அரு
வருப்புத்தோன்ற வாங்கிசெய்த அதை மறுபடியும் உண்கிறார்கள் இக்
கடல்குழந்தவிலகத்திலுளராவேரா? இல்லையாகையால், நீர் தகுதியான
சொற்றிறங்களைச் சொல்லவில்லை எனனைக் காவமுடையவனென்று
பெயரிடுகிற இந்தநினைவைவிட்டுவிடும், இன்னமும் விட்டுவிடுமென்று
அரசன் சொன்னான். எ-று. (கஉச)

இருதலுநதவீரதலுமபிடமறிந்தியுலப்பறிநடுநாருதரம
விடுதலுநதொருதலுமவினையிறகுவினையுமவினையிற
தடுதலுமபடுதலுமமாவிறதகைவற்றிநாடுதலாறு
டுகுடுதலுண்டதுதலுண்டவையிறநாணாதிறடுகடுவடுரா

இ-ள். ஒருதரம் பிச்சை யிடுகின்றதும், பிச்சை யிடாதிருக்கின்றதும், கொடுக்குமிடமுந் தெரிந்து தன் சுவபாவமுந் தெரிந்துசெய்யவேண்டும். இனி செய்யுங் காரியமுந் தெரிந்து, அதுசெய்தா லுண்டாகுகின்ற முடிவுந்தெரிந்து அந்தக் காரியத்தை விடவேண்டும்*, அல்லது பாற வேண்டும். தன்னளவுந்தெரிந்து இனிவருமளவுந் தெரிந்து பணகபுரைக் கொல்லவேண்டும்; அல்லது தான்காவவேண்டும். இவ்வளவு ஆலோசித்துச் செய்தலிலும் கெய்தல்வருகிறதுமுண்டி. அந்தக்கெய்திந்ருகிறதுமுண்டி ஆகையால் காரியங்களுள்ளாக் தெரிந்துணர்வார்களேயானல் அவர்கள் கெய்தலடைவார்களோ? அடையார்களோ? விவரமிக்கிரா எ-று.

இந்தவுத்தரமுனக்கினியெனக்குரைசெய்ததஞுவேநோ
வெந்தமுற்குனெனைவி டிடினுமவெ டிவகிரிட்டுவிடினு
முந்தவன்பினுட னெனவாயின முனிநத முனிவிடாகு யனேன்
முந்துவிட்டபொருள்கொளவதிலுந்நபபமொருசுற றாபிலேயே.

உசுகு அரிச்சந்திரபுராணம் ஐயலமும் உரையும்.

இ-ள். இந்த மறுமொழி இனிஎனக்குச்சொல்லஉமக்குத்தருமோ
என்னை வெப்பமான ஒருப்பிலே போட்டாலும், என்னை வெட்டி
யிருபிளவுசெய்தாலும் முன்னே பிரியததுடனே நீர் என்னிடத்திலே
கோபித்த கோபத்துக்கஞ்சி அடியேன கொடுத்தவிட்ட பொருள்களை
மறுபடியும் வாங்கிக்கொள்ளுகிறதில் கொஞ்சமேனு மெனக்கு விருப்ப
மில்லை யென்று னரசன். எ-று. (கஉச)

புனிதநின்னசொலைமறுத்தலில்லவறுத்திடல்பொறுத்தருளொன்ப
பனிதவழந்தபொழிவிறபடிவிழுந்தடிபணிநருதொழுவ
முனிவெகுண்டிருவிதிக்கடை சிவப்புறுநெருப்பெழுமுனிந்
தனிவருமபரிசுகண்டுகடுவென்றவனாகன்றனனரோ.

இ-ள் (பின்னும்) பரிசுதருமான முனிந்திரரே! உம்முடைய
சொல்லை நான் தடுத்தேப்பேசுகிறதினாலே என்னை வெறுத்துவிடாமற்
பொறுத்தருளவேணுமென்று அந்தப்புனிமொய்த்திருக்கிறசொலையிலே
புரிமேலேவழுத்து அவரடியைவணங்குகுமபிடும்போதுவிஸ்வாமித்திரர்
கோபித்து இரண்டு கடைக்கண்களிலுஞ் சிவப்புண்டாகிமிகவுநெருப்புத்
தோன்றப் பின்னும் கோபங்கொண்டு இனி நடக்கிற காரியங்களைத்
தெரிந்து கொள்ளென்று கூறி அவ்விடம் விட்டுப் போயினார். எ-று.

மாதவன்சுடிதகன்றிற வருங்கொடுமையைச்சுருதியே
தேபங்கய முகங்கருகியெண்மடிதெளிந்ததுடனே
புதலமபெறுவதுமபுலைமட ந்தையர்புணர்ச்சியுமலா
லேதுவந்திடினுநன்றெனவிருந்தனனிருந்தபொழுதே.

இ-ள். அப்படி அந்த மகாதவத்தையுடைய விஸ்வாமித்திரர் விரை
விலே அவ்விடம் விட்டுப் போகவே, இனி வருவதான கொடுமைகளை
யெண்ணிக் குளிர்த தாமரைமலர்போல முகங்குறுத்துக்கருகுதலாய்ப்
பின்னும் எட்டுப்பங்கு தெளிவுதோன்றுதுடன் உலகத்தைப் பெறு
கிறதும் அல்லது நீசப்பெண்களைக் கூடுகிறதும் ஆகிய இரண்டையு
மல்லாமல இனி எதுவந்தாலும் நல்லதேயென்று ஆலோசித்துக்கொண்
டிருந்தான் அரசன் அப்படியிருக்கிறபோது. எ-று. (கஉஅ)

கலி விருத்தம்.

இறையவனின்னணமெய்துமெல்லையி
னிறைமலாசசோலையின்மறைந்துநின்றது
யறைகழுற்கெளசிகனரசன்பானின்ற
மறையவன்வரும்படிமனத்தினெண்ணினான்.

இ-ள். அரசனானவன் இவ்வாறு இருக்கையில், விஸ்வாமித்திரர்
நிறைந்த மலர்களுையுடைய அந்தசசோலையிலே மறைந்துநின்றகொண்
சத்தியானின்ற வீரகழலையுடைய அரிச்சந்திர னிடத்திலே நிற்கிற
பிராமணனான சுககிரன் தன்னிடத்துக்கு வரும்படி மனத்திலே
யெண்ணினார். எ-று. (கஉஅ)

மாதவனினைத்திடமறையவன்விரைந
தாதரினமயங்குறுமரசைநீங்கியே
யேதமும்வஞ்சமுமிழைக்கவெண்ணியே
பாதகனின்றபூமபழுவதெய்தினான்.

இ-ள். பெரிய தவத்தையுடைய விஸ்வாமிததிரர் நினைக்கவே, அறிவில்லாதவர்போல மயவகுகின்ற அரசனை சுக்கிரன் விரைவிலே விட்டுப்போய் இன்னமும் பல துன்பங்களையும் வஞ்சனையையும் செய்ய வெண்ணிக்கொண்டு பாதகனான விஸ்வாமிததிரர் நிற்கிற பூஞ்சோலைக்குள்ளே போனான். எ-று. (கரு.௦)

வெஞ்சினக்கொள்குகன்வேதியன்றனை
வஞ்சினத்தழைத்துவல்லவாசியை
நஞ்சினிறேறய்த்தேபோலநனகலா
நெஞ்சினுக்குறுவினைநிகழ்த்தியேகினான்.

இ-ள். வெவ்விதான கோபததையுடைய விஸ்வாமிததிரர் மிகுந்து கோபத்தோடு சுக்கிரனைக் கூப்பிட்டு (தாம் பண்ணியிருக்கிற சபத நிமித்தமாகக்) கொல்லுகிறதிலே வல்லதான பசைநாவியை நஞ்சிலே கலந்தாற்போல அவனுடைய நன்மையில்லாத நெஞ்சுக்கு மிகுந்த செய்வினைகளைச் செய்யும்படி சொல்லிவிட்டுப்போனார். எ-று. (கரு.௧)

இன்னதுகொள்குனியமபிப்போனனின்
மன்னனைமறையவன்வந்துநண்ணினான்
என்னதுபெருஞ்சூரற்றநாவிலே
நீர்ந்திதன்னைவிட்டகன்றுபோயினார்.

இ-ள். இப்படிப்பட்டசெய்கையைவிஸ்வாமிததிரர்சொல்லிவிட்டுப் போனபின்பு அரசனைசுக்கிரன்வந்து கூடினான். பின்பு அந்த நல்ல நதியிலே பெருகுவதான நீர் வற்றியிருக்கிறசமையத்தில் அந்த நதியைக் கடந்தப்பாற்போனார்கள். எ-று. (கரு.௨)

கன்னியுமன்னனுங்காதன்மைந்தனு
நன்னதியமுனைவிட்டேகுநாவிலே
சென்னியைத்துநாக்கிக்கண்கிவநதுகொள்குகன்
வன்னியைவருகெனமனத்திலுன்னினான்.

இ-ள். சந்திரவதியும் அரசனும் பிரியமுள்ளபுத்திரனும் அந்தநல்ல நதியாகிய ஆற்றைக் கடந்துபோகும்போது, விசுவாமிததிரர் தலையை யசைத்துக் கண்கள்சிவந்து அககிண்பகவான வரவேணுமென்று மனத்திலே நினைத்தார். (கரு.௩)

வருகெனநினைத்தலுமலர்த்தண்குழவி
விருபிறப்பாளனுய்விரைவினெய்தியே
யருமறைமாதவவெனையழைத்தவக்
கருமமேதுரைபெனக்கனலலிநம்பினான்.

உசஅ அரிச்சந்திரபுராணம், மூலமும் உரையும்.

(அ-ள். வரவேணுமென்று நினைத்தவுடனே அந்த மலர்களையுடைய குளிர்ந்தசோலையிலே அக்கினிபகவான் பிராமணரூபத்தையுடையவனாகி அதிசீக்கிரத்திலேவந்த, அருமையான வேதங்களெல்லாம் தெரிந்த பெரிய தவத்தையுடையவரே! என்னைவரவழைத்த அந்நக்காரியம் யாது சொல்லுமென்று கேட்டார். ஏ-று. (ககச)

கடுநெருப்பின்னணம்பகரக்கொசிகள்
நெடுவனம்பொடிபு வெறித்துநீமறித்
நடுதிறன்மன்னையடர்நுகோனொடுந்
சுடுகெனவுரைந்நன்னவனுஞ்சொல்லுவான்.

இ-ள். சுடுமையான அக்கினிதேவன் இப்படிச்சொல்லவே, விசுவாமித்திரர் இந்தநெடிதாகிய காடுகளையெல்லாம் எரித்து நீ தடுத்து, பகைவரைக் கொல்லவல்லவனான அரசனை நெருங்கிக் கொள்ளாதலுடனே கூடசு கூடவேணுமென்று சொல்ல, அக்கினிதேவன் சொல்லுகிறான். ()

கற்பினின்பிக்குவர்கன்னிநன்னெறிப்
பொற்பினன்மன்னன்யான்கு வும்போதிலேன்
வெற்பினின்றுருந்தவவெரியடக்கிதின்
‘சொற்பாடிமறுக்கிலேன்சுடுவன்யானென்றான்.

இ-ள். சுத்திரவதியோ பதிவிரதா தருமத்திற்சிற்றந்தவன், அரசனோ நன்மார்க்கமான அழகினாலே சிறந்தவன். ஆகையால் நான் அவர்களைச் சுடுகிறதற்காகப் போகமாட்டேன். மகாமேருவிலே நின்று அரியதவஞ் செய்கிறவரே! நான் இந்த வெளிகளெல்லா மடங்கக்கொண்டு உம் முடைய சொல்லின்படியே சுடுகிறேன் என்றுசொன்னான் அக்கினிதேவன். ஏ-று. (ககச)

இவ்வகைகேட்டபின் முநிவ்னேகிண
னவ்வழி நீங்கியோபகலவெய்திட
வெவ்வழன்மறித்தினிதிருக்கவேந்தனு
நவ்வியன்னாளுடனடந்துபோயினான்.

இ-ள். இவ்விப்படி அக்கினிதேவன்சொல்லக் கேட்டபின்பு விஸ்வாமித்திரர்போனார். அங்கே அந்த இடத்தைவிட்டுத் தூரப்போய் கொடுமையான அக்கினிதேவன் வழியை மறித்துக்கொண்டு சந்தோஷித்திருக்க, அரசனும்மான்போற்கண்களையுடைய சுத்திரவதியுடனேநடந்து அவ்விடத்திற்குப்போனான். ஏ-று. (கக௭)

வெறிகமழ்சோலையும்வெற்பும்வெண்டிரை
யெறிபுனற்பொய்சையுநீங்கியேகியே
செறிகழைவனத்திடச்செல்லச்சேணிடைப்
பொற்ருந்தகருமபெரும்புகையுந்தோன்றின.

இ-ள். வாசனைபரிமளிக்கின்ற சோலைகளும் மலைகளும் வெண்மையான அலைகளாவீசுகின்ற நீர்க்குளங்களும் கடந்துசென்று, நெருங்கின ஒருமூங்கில்வனத்திலே செல்லும்போது, நூரத்திலே நெருப்புப்பொறிகளும் கருமையனை பெரிதாகிய புகைப்படர்ச்சியும் தோன்றுதலாயின.

கண்டனப்புமைவதேநென்னுங்காலையில்
மண்டலமவளர்ந் துயர்வானைத்தாவினோ
யண்டரண்டங்குளமவெடிக்கவார்த்தழன்
மண்டலமெங்கனும்வளைந்துகொண்டதே.

இ-ள். ஆடைக்கண்டார்கள்; அங்கே புகைகிறது யாது காரணத்தினாலேயென்று நினைக்குமளவிலே அந்தப் பூமியிலே நின்று வளர்ந்து உயர்ந்த ஆகாயத்தையளாவீ அண்டாரினைடங்கனெல்லாம் வெடிக்கும்படி முழங்கி அக்கினிகோட்டையாக எவ்விடத்திற்குமுடிந்துகொண்டது. எ-று.

இடந்துசிறிதிலையெனவெகாடிதாழுகா
படாந்தனவிலங்கெலாமிரிநதுபாறிடத்
கடந்தவத்தொகுதியைக்கடி தாநாடினோ
தொடாந்தனவெனவழங்குட ரெழுந்ததே.

இ-ள். கொஞ்சமேனும் இடமில்லையென்னும்படி எடையததுக்கினிடங்களும் பரஸுதலாயிருந்த மிருகங்கனெல்லாம் ஒடியொளிககும்போது, அப்படி ஒகிடு அந்தக்கட்டங்களை விரைந்து தேடித்தொடர்ந்து வருகிறதுபோல் அக்கினிக்கொழுந்து வீசியது. எ-று. (கச௦)

அவ்வழல்வளைநீதிடவரசர்கோமக
னிவ்வழலெவ்வழலென்றுகூறலுஞ்
செவ்வழலயிற்பனைச் செல்வகேனொனா
வெவ்வழலனையநீர்வெள்ளிகூறுவான்.

இ-ள். அவ்வுக்கினி அப்படிசு சூழ்ந்துகொள்ளும்போதுராசாதிராசனான அரிச்சங்கிரன் இந்தநெருப்பு எந்தநெருப்பென்றுகேட்குமளவில், சிவந்த அக்கினிபோற்சொலிக்கிற வேலாயுதத்தையுடைய அரசனே கேளென்று வெப்பமாகிய நெருப்புக்கொப்பான குணத்தையுடைய சுக்கிரன்சொல்லுகிறான். எ-று. (கசக)

சண்டவெம்பசியினுலழன்றுதாயியே
யண்டகோளத்தினையடர்ந்தசெந்தழல்
மண்டலத்தரசர்தம்மரபிலோருயி
ருண்டலதேகிலிதென்றுணர்த்தினான்.

இ-ள். வேகமான வெவ்வியபசியினாலே கொதித்துத்தாவி அண்டகோளத்தையுட நெருங்கின சிவந்த நெருப்பானது இந்த உலகத்துள்ள அரசர்குலத்திலே ஒரு மரியையாவது சுட்டுத்தின்ற லல்லது வீணே போகாதென்று செண்ணான். எ-று. (கசஉ)

உரு0 அரிச்சந்திரபுராணம் ஜலமும் உரையும்.

ஒருவனையாருயிருண்டுபோகில்யா
 நொருவனையிறப்பனீருய்ந்துபோமெனத்
 திருவையுமகனையுநோக்கிச் செங்கணீர்
 வரவரவனலெதிர்மன்னனேகினான்.

இ-ள். ஒருவருடைய அருமையான உயிரைப் புசித்து இந்த நெருப்புத் தணியுமேயானால் நான் ஒருவனே சாகிறேன்; நீங்கள் தப்பிப்போங்க னென்று சந்திரவதியையும் மகனையும் பார்த்துச் சிவந்த கண்களிலே நீரொழுக்குவொழுக் அந்த நெருப்புக்கெதிரே அரசன்சென்றான். எ-று.

புரவலனடிக்கோப்பூண்ட மைச்சுனே
 நுரைநீருகேட்டியானொருவனிற்கவே
 வரசழிவநுநலனன் நுநிற்றிரீ
 விரைவொடுகனலிடைவீழ்வன்யானென்றான்.

இ-ள். அப்போது மந்திரியானவன் அரசனுடைய பாதங்களைப் பிடித்துக்கொண்டு அரசனே! இத்தொருவார்த்தையை மாத் திரம்கேளும்: நீரொருவனிருக்கும்போது அரசனிறக்கிறது நீதிவல்ல; நீர் நிலலும்; நானொருவனே விரைவுடனே போய் அந்த நெருப்பிலே விழுகிறே னென்றான். எ-று. (கசச)

அதுசேர்க்கழி நெடிவடியாசிரிய விருத்தம்.

அன்னவையுரைக்கவண் ணாலவனைமார்பி றுக்கப்புல்லி
 மன்னவர்தம்மையன் றிமற்றவருயிரையுண்ணு
 தென்னவுங்கேட்டே வ்யாஸீயிறக்கி ணுமிறக்கவேண்டு
 முன்னுயிர்விடாமலென்றனொருபிர்விடுதனன்றே.

இ-ள். அந்தவார்த்தைகளை மந்திரி சொல்லவே அரசன் அவனை மார்புடனே இறுக அணைத்துக் கொண்டு அரசரை எல்லது மற்றோ ருயிரைப் புசியாது இந்த நெருப்பென்று சொல்லக் கேட்டேன். ஆகையாலே நீ இறந்தாலும் அரசனான நான் உடனே சாகவேண்டிவரும் அதற்காக உன்னுடைய வுயிரை விட்டுவிடாமல் என்வுயிரைவிடுகிறதே நல்லது. எ-று. (கசசி)

ஒருவரும் இறந்தோமாகிவிவரையோர்பதியிற்சேர்க்க
 வொருதுணையுண்டோசொல்லாயுறுபொருளுணர்ந்தோயென்னு
 மருமலர்நுறந்தார்மன்னன்மறுதலைத்துரைக்குமெல்லைத்
 திருவெழில்வடமீன்கற்பிற்றிருந்திழைசெப்பலுற்றான்.

இ-ள். இனிவருங்காரியத் தெரிந்த மதிமந்திரியே! நாமிருவரும் இறந்தோமேயானால் இந்த இரண்டுபேரையும் ஒருரிலேகொண்டுபோய்ச் சேர்க்க வேண்டுமே அதற்காக ஏதேனு மொரு துணையுண்டோ சொல்லென்று மணம் பொருந்திய திவ்வியமான மாலையணிந்த அரசன் தடுத்துச் சொல்லும்போது, லட்சுமிபோலும் அழகும், அருந்திபோலுங் கற்பமுள்ள திருத்தமான ஆபரணங்களை யணிந்த சந்திரவதி சொல்ல லானாள். எ-று. (கசசு)

மாந்தராலிறத்தல்வாழ்தன்மா தரார்க்கென் றுமேனா.
ளாய்ந்தநூலறிந்தோர்கூறக்கேட்டனனா தலாலே
வேந்தனை ஸிபாதுகாத்தியண்ணனீயானிவ்வெந்நிப்
பாயுந்துயி லிலேன்னென்னுப்பைந்தொடிமுநநிசசென்றான்.

இ-ள். புருஷராலேபெண்களுக்குச் சாவும் வாழ்வுமென்று முன்
னாளிலே சாஸ்திரங்களை ஆராய்ந்துணர்ந்தவர்கள் சொல்லக்கேட்டிருக்கி
றேன். ஆகையால் பெருமைபொருடைய சத்திய கீர்த்தியே! நமது சீவ
விட்டுவிடாமற் காத்துக்கொள்; நான் இந்த வெப்பமான நெருப்பிலே
விழுந்து உயிரைவிடுகிறேனென்று கூறிச் சந்திரவதி முந்திடத்தான்.

அன்னையானே கமைந்தனலரிசென் றாடிவீழ்ந்தன்னா
யென்னையிப்பயந்திருங்கனிமிக்கனுக்குதவவன்றோ
முன்னையுழ்விதியினாலேமுந்தயான்றமுல்லிவீழ்வேன்
பின்னையிபிழைமினென்றபெருகுநீருவிககண்ணன்.

இ-ள். அப்படித் தாயானவன் போருமபோது புத்திரன் அலறிக்
கொண்டுபோய்க் காலிலேவிழுந்து தாயே! உங்களுகுவந்ததுன்பத்திற்
குதவியாகவேண்டியல்லவோ என்னை நீங்கள்பெற்றீர்கள். பூர்வகர்மாஹு
குணமாக முன்னதாக நானே நெருப்பிலேபோய விழுக்கிறேன்; பின்பு
நீங்கள் தப்பித்துக்கொள்ளுங்களுென்று பெருகுகின்ற நீருவிபோன்ற
கண்ணீரை யுடையவனானான். எ-று. (கச.அ)

தையலாள்சொற்கேட்டுத்தனையனைந்தமுவிமோந்
தெய்வவாய்ப்பல்வீழ்ந்தில்லாப்பெழுமுலைமறந்தாயல்லே
யையவித்துணிவுமிந்தமறிவுமெங்குதிதததென்னுக்
கையினுள்முக்கிவிமோதிக்கண்ணிசீரருவிசோரமுநான்.

இ-ள். சந்திரவதியானவன் அந்தவார்த்தையைக்கேட்டுப்புத்திரனை
அனைத்துக்கொண்டு உச்சிமுகந்த ஐயனே! இன்னமும் உன்னுடைய
சிவந்தவாயினின்றும் பல்விழாதிருக்கிறாய்! செழுமையான முலைப்பால
குடித்து மறக்காதிருக்கிறாய்! அப்பனே! உனக்கு இவ்வளவு துணிவும
இப்படிப்பட்ட புத்தியும் எப்படி யுண்டாயிற்றென்று, தன் கைகளாலே
அடித்துக்கொண்டு கண்களிலே நீரானது அருவிபோலொழுகவிட்டுக்
கொண்டிருக்கின்றான். எ-று. (கச.க)

செய்தவப்பயத்தினாலேதோன்றியசெல்லசெய்த
கைதவமுண்டேனமமைக்கடுங்கனல்கொல்லுமல்லா
லுய்தகவுதவுமுள்ளம்வருந்தலையொழிநீயென்னா
யொய்தமுநனைச்சென்றுமுடுகிதின்றினையசொல்வான்.

இ-ள். நாங்கள்செய்த தவப்பயனாலே தோன்றின புத்திரனே நா
மேதேனு மொருவருக்கு வஞ்சனை செய்திருந்தோமானால் இந்தவருப்பு
கம்மைக்கொல்லுமெல்லாமல்வேறொருவகையாலுமொருசகொல்லாது.

௨௫௨ அரிச்சந்திரபுராணம் மூலமும் உரையும்.

உனக்குமேலான யோக்கியதையுண்டாகத் தப்பிக்கொள்வை; மனம் வருதாதை; நீ தூரப்போவென்று நெருங்கிவருகிற அந்த நெருப்பின் முன்னேபோய் விரைவுகொண்டு நின்று இவ்வாததை சொல்லுகிறான் சந்திரவதி. எ-று. (௧௫௦)

மறைவழி நடுதோடாகிலவருடய் நுதற்கழந்தேமாதில்
முறைவழ்செய்யேமாகிலுபபபரையிகழந்தேமாகிற்
பிறாமனைநபந்தேமாகி பிறாமனமவைததேமாகிற்
குறைசிலசெய்தேமாகிறகொல்லெனககனலிறபாய்ந்தான்.

இ-ள். வேதநெறியைக்கடந்து நாவகள் கடந்தோமானாலும், வருவதான விருத்தினரையிகழ்ந்தோமானாலும், நீதிவழியே அரசு நடத்தாதிருந்தோமானாலும், பெரியேற்களை யிகழ்ந்தோமானாலும் பிறாமனையானையிச்சித்தோமானாலும், பிறபுருஷனிடத்திலே மனத்தன்புகொண்டோமானாலும், இன்னம் வெவவேறான சிலகுறைகளை செய்கிறுந்தோமானாலும் நீ கொல்கக்கடவையென்று அந்த நெருப்பிலேபோய் விழுகதான். எ-று. (௧௫௧)

மதுரமன்மொழியாவாகற்புவன நெடுவடவைதநயின
முதிராதழல் துநானெனனைசகடுமெனமுழங்குசெந்
யதிர்குரலாபபுபாறியடங்கிநாவொடுங்கிக்காலேக
கதிராவன்வரவுகண்ட விருநொனககழிந்ததன்றே.

இ-ள். மதுரமான மிருதுபாஷியாகிய சந்திரவதியினுடைய கற்பென மவளருகிற வடவாக்கினியினுமுதிராத நெருப்பானது என்னைசகடுமென்று, முழுங்கி யெரிகிற அந்தநெருப்பானது தான் அதிருகின்ற குரந்தத்தமாறி நாவமொடுங்கி அடங்குதலாய் உதயகாலத்துச் சூரியனைக்கண்ட இருளபோலாறிப்போயிற்று. எ-று. (௧௫௨)

மண்டபுறணிநறுமுகிலவனமெலாமவாவியாந்
முண்டகங்குமுதநீலமுனரிகனிறையிப்பபபக்
கண்டகங்குலிரநதுதழிறகரசியைபுகழநதுபோற்றி
வண்டலினமணிகொழிக்குடவாரணவாசினோரதா.

இ-ள். அப்படி நெருங்கின நெருப்பாறி, அந்தமுகிற் காடெல்லாங்குளமாகி வெண்டாமரை குமுதம் நீலம் செந்தாமரை ஆகிய இவைகள் நிறையமலாந்து தோன்றக்கண்டு மனங்குளிரந்து புகிவிந்தாசிரோமணியைத்தோத்திரஞ்செய்து கொண்டாடி, சேற்றுநிலமெல்லா முத்துகளை ஒதுக்குவதான வாரணவாசியைப்போய்ச் சோந்தார்கள். எ-று.

வாரணவாசியென்பது காசிகேசுத்திரத்திற கோபெயா. (௧௫௩)

வாரணவாசிரண்ணிவண்டுறையதனின்மேவி
வாரணநெறிநீராடியநந்தியகனறுபோகிப

பூரணக்கொங்கைமாதும்புதல்வனும்பின்னேபோகந்
காரணத்தமைச்சுனோடுங்காசினன்னு னை சேர்ந்தான்.

இ-ள். அரசன், அந்த வாரணவாசிக்குப்போய் அவருள்ள அழகி
தான் தீர்த்தத்திறையையடுத்தது வேதமார்க்கப்படி தீர்த்தமாடி அந்த
நதியையுங்கடந்துசென்று பூரணகும்பம்போன்ற கொங்கைகளையுடைய
சந்திரீவதியும் புத்திரனும் பின்னேவர தன்னிமித்தமாகச் தன்கூடவரு
கிற மந்திரியுடனே காசியென்கிற நல்லநாட்டைச் சேர்ந்தான், என்று. ()

நகர்நீங்கியகாண்டம் - முற்றிற்று.

விருத்தம் - கூாசு.

—

காசிகாண்டம்.

மாவெலாமரிதன்பாடமகிழ்ந்துநல்வாசமன்னும்
பூவெலாஞ்செழுந்தேனல்கப்புவையுங்கிளியுமோதும்
மாவெலாமுருகக்கோடுப்பலகனிப்பரிசினல்கி
காவெலாந்தலையசைக்குங்காசிநாட்டியல்புசொல்வாம்.

இ-ள். வயல்களெல்லாம் வண்டுகள் சந்தோஷிததுப் பாடிக்கொண்டிருக்கவும், நல்ல மணம்பொருந்தின் மலர்களெல்லாம் செழுமையான தேன்பெருகவும், நாகணவாய்ப்புட்களும் கிளிகளும் பாசிகின்ற பாடல்களையெல்லாம் மனமுருகுவதாகக்கேட்டு அவைகளுக்குப் பலவித பழங்கனையும் வெகுமானமாக கொடுத்துச் சோலைமுழுதும் தலைகளையசைக்கதக்க காசிகாட்டினது வளமையைச் சொல்லுவாம். எ-று. (க)

தேவியுங்கோவுமெய்தத்திகழ்செழுங்கமலப்போதுங்
காவியுங்குமுதப்போதுங்காமர்செங்கிடையுந்தண்ணீர்
வாவியுங்காட்டி மாதர்வதனமுங்காட்டவண்டாம்
பாவியுமீதேதென்றுபரதவிந்துமுலுமன்னே.

இ-ள். சந்திரவதியும் அரசனும் போகாமளவில் குளிர்த்த நீர்க்குளங்களும், (தமக்குள்ளனவாக) விளங்குகின்ற செநாமரைமலரும், நீலமலரும், செவ்வல்லிமலரும், அழகியசிவந்தநெட்டியும் தோன்றச்செய்ய அப்படியே சந்திரவதியினுடைய முகமும் அவைகளைத் தோன்றச்செய்ய வண்டு என்கிறபாவியும் இது ஏதுபுதுமையாயிருக்கிறதென்று பரிதபித்தலாயிலைதலாயிற்று. எ-று.

பாவி ஒக்க நினைப்பது.

(உ)

வயலெலாஞ்செந்நெல்லெந்நென்மருங்கெலங்கயல்கர்வாவுங்
கபலெலாங்கலவைவாசங்காவெலாமாயல்கள் காவிற்
புயலெலாமாயுனைபுயந்தபுயகையெலாபுழிப்பூழி
லயலெலாமா ரமா ரத்தருகெலாந்தேவதாயய

இ-ள். வயல்களெல்லாஞ் சிவந்தநெற்களும், அந்தச் சிவந்தநெற்களினிடமெல்லாம் கயற்கெண்டைகளும், அப்படித்தள்ளுகிற கயற்கெண்டைகள் மேலெல்லாம் பலவாகக் கூட்டுமணமும், சோலைகளெல்லாம் மேகங்களும் அந்தச்சோலையிற்படிகிறமேகங்களெல்லாம் ஒம்புகைகளே; அந்த ஒம்புகைகளெல்லாம் அகிலவீருட்களினாகே, அந்த அகில

விருட்சங்களின் ருகெல்லாம் சந்தனவிருட்சங்கள்; அந்தச்சந்தனவிருட்சங்கள். ௭-று. (௩)

துரைமணநாறுஞ்சித் துண்டுவித்திரங்கிச்சிந்திரந்
துரைமணநாறுமீனத்திரண்மணநாறுஞ்செந்தா
மரைமணநாறுமெவ்விலைவாளை மணநாறுமவாவித்
கரைமணநாறுமாதர்கன தனக்கலவையம்மா.

இ-ள். நீராமுகிறபெண்களுடைய கனமான சொவகைகளிலேபூசின
கலவைச்சந்தன வாசனையாகவே குளத்துநீர் துரைகளும் ராசடவீசும்;
குளிர்த்த சிறியதுளிக்கூட்டங்களைச் சிதறுகின்ற அலைகளும்வாசம்வீசும்;
மீனினங்களும்வாசம்வீசும்; செஞ்சாமரை மலர்களும் வாசம்வீசும்; வெள்ளை
செச்சங்குளும் வாசம்வீசும்; அந்தக்குளக்கரையும் வாசம்வீசும். ௭-று.

கரும்பினையொடித்துமள்ளாது பாவியடிக்கச் சிந்தி
நிரம்பினமுத்துமெங்குநீணிலாக், திர்பரப்பித்
திரும்பினதிசைகடோறுந்நிகழ்தலாற்றென்ற நபன்மீ
னரும்பியவானுமநாட்டசனியுமொந்தவன்றே.

இ-ள். உழவர்கள் கரும்பை ஒடித்து எருமைக்கடாக்களை அடிக்க
அக்கரும்பினின் றுஞ் சிதறி நிரம்புதலான முத்துக்கள் எவ்விடத்தும்
நெடிதான சந்திரப்பிரபையைவிரித்து திரும்பிப்பார்க்கிற திசைகளெல்
லாம் விளங்குகிறதினிலே நெருங்கிப் பல நட்சத்திரங்கள்பூத்த ஆகாய
மும் அவ்வாகாயநாட்டிலுள்ள இடியையு மொப்பாயிருத்தது. ௭-று. (௫)

காயந்தெவ்ஞ்சினக்கடாக்கள்கமலங்கள்கிணுந்தமுந்திச்
சாயந்தவக்கழிகளெல்லாஞ்சங்கினஞ்சரிவமேது
தோயந்தபூந்தடங்கெல்லாந் துள்ளுவவாளைக்காளை
பாயந்தவக்கழிகளெல்லாம்பறிவனபலவினூற்றல்

இ-ள். அப்படி உழவராலே அடிக்கப்பட்ட வெவ்வித கோபத்தை
பூடைய எருமைக்கடாக்கள் தாமரை மலர்களைக்கெடுத்து அழுந்துதலா
கிச் சாயந்துகிடக்கிற கழிகளிலேயெல்லாம் சங்குக்கூட்டங்கள் சரிந்து
கிடக்கின்றன. எருமைகள்படித்த பூக்குளங்கெல்லாம் இளவாளைமீன்
கள் துள்ளுவனவாகிப்பாய்ந்த அந்தக்குழிகளெல்லாம் பலாப்பழத்தேன்
வந்துகிறவனவாகும். ௭-று. (௬)

கடைசியர்குரவைகேட்டுக்கலங்கியேமயங்கிக்காவி
னிடையிடைமறைவதேபோலிரிவனகிகளிகளெல்லா
மடையிடைசரியுமுத்தம்வளரிளநகைகண்டஞ்சி
புடைபெரும்புனலிலோடியொளிப்பனபோன்றவன்றே.

இ-ள். அந்த நாட்டிலுள்ள உழத்திகளுடைய குரவைப் பாட்டைக்
கேட்டுக்கலங்கியங்கிச்சோலையிலுள்ள மரத்தினகிவிடங்களிலேமறைந்து
கொள்ளுகிறதைப்போற், கிளிகளெல்லாம் ஓடலாயின நீர்மடைகளிலே

உருக அரிச்சந்திரபுரணம் துலமும் உரையும்.

ஒதுங்குகின்ற முத்துக்கள் அந்த உழத்திகளுடைய ஒளிவளருகின்ற இளமையான தந்தவரிசைகளைக்கண்டு பயந்து கரையை உடைக்கிற பிரவாகஜலத்துக்குள்ளே ஒடியொளிந்துகொள்ளுகின்றன போன்றன.

இன்னினை மதுவுண்மன்னரிருந்துநாள் கொண்வித்தி
முன்வினைசெந்நெல்கொய்துவருமுதன்முதிர்ந்துகாய்ந்த
பின்வினை கதிர்க்காலப்பெருக்கினின்புனைப்பவெல்லாம்
பொன்வினை குரவிற்போன்றும்வெள்ளிவால்போன்றவன்றே.

இ-ள். தித்திப்புண்டாகும் கள்ளைக் குடித்துக்கொண்டிருக்கிற உட்கவர்கள் ஆலோசித்திருந்து நல்லநாள்கேட்டு விதைத்து முன்னே விளைந்த சிவந்தநெற்களை அறுத்துக்கொண்டுபோனபின்பு தோன்றுகிற அந்த செல்லினடிமுற்றிலுள்ளதின் புவினைகிறகதிர்கள் ஆலைக்கரும்பின் சாற்றுப் பெருக்கினாலே விளைவன அவையெல்லாம் பொன்னிறமாக விளைகின்ற கதிர்களுக்கு வெள்ளிவால் முளைத்தாற்போலிருந்தன. எ-று.

இயலநிபுலவோர்தம்மாட்டுள்ளனவிரேவார்க்கிந்த
செயலநிந்துநாள் கைம்மாறவித்திடச்செல்வோர்போல
வயல்வளஞ்சுரக்கமேனான்மழைவளஞ்சுரந்தசீர்சால்
புயல்வளர்விசம்பிற்செந்நெல்போய்ப்புகவளர்ந்தவன்றே.

இ-ள். ஈனாகிய நிலக்கணத்தெரிந்ததாடாக்கள் தங்களித்திலுள்ள பொருள்களையெல்லாம் இரப்போர்க்குக் கொடுத்த செய்கை தெரிந்து தமக்குண்டானபோதில் அப்படி முன்னேகொடுத்தவர்களுக்குப் பிரதியுபகாரஞ்செய்யப்போகிறநல்லோரைப்போல், வயலிலே விளைவுண்டாக முன்னாளில் மழையெய்கிறகா லதிகமான சிறப்புமிக்க அந்த மேகங்களுலாகுகின்ற ஆகாயத்திலே சிறந்த நெற்கள்போய் முட்டுவதாக வளர்ந்திருக்கின்றன. எ-று.

(க)

இத்தகையாயநன்னாட்டெல்லகண்டொல்லையேகி
மைத்தழைகபாடவாயின்மணிநிழல்வந்துநண்ணிக்
கொத்தலர்குழலியோடுநீளோரொடுங்குமரனோடு
மெய்த்திறலமைச்சனோடுமணிசுதன்கன்காசிபுக்கான்.

இ-ள். இப்படிப்பட்டபெருமையையுடையதான அந்தநல்லநாட்டின் வளமுழுதுங் கண்டுகொண்டு விரைவிலேசென்று மேகந்தவழுவதான கதவுபுண்ட கோட்டைவாயிலின் அழகிதான நிழலிலே வந்துகூடி கொத்துகள் விரித்த கூந்தலையுடைய சந்திரவதியுடனே சுக்கிராசாரியும் புத்திரனு மெய்க்கீர்த்தி யென்கிற பெயரை யுடைய மந்திரியுமாக அரிச்சந்திரன் காசிப்பட்டணத்துக்குள்ளேபோனான். எ-று.

(க0)

ஆரணசாலகோடியாவணவீதிக்கோடி.
தோரணவாயில்கோடிசுடர்மணிமாடங்கோடி.
பூரணகும்பமின்னிப்பொலியுமண்டபங்கள் கோடி.
வாரணபந்திகோடிவயப்பரிபந்திகோடி.

இ-ள். வேதாத்தியயனசாலைகள் கோடி. கடைவீதிகள் கோடி. தோரணங்கட்டிஷா வாயில்கள்கோடி. ஒளிபொருத்தின சூரியகாந்தக் கல்லாற் செய்திமுத்திரவீதிகள்கோடி. நிறைகுடங்கள் விளங்கிப்பொலிவு கொண்டமண்டபங்கள் கோடி. யானைசாலைகள்கோடி. குதிரைலாயங்கள் கோடி. எ-று. (கக)

ஆடுமங்கையரனந்தராடுவாராடல்காண
வோடுமங்கையரனந்தருலமங்கையரனந்தா
பாடுமங்கையரனந்தரப்பிறருவீதிபெல்லாம்
வாடுமங்கையுமியாத்திடன்ன ஹங்கண்டுபோனா.

இ-ள். ஆடுவென்றபெண்கள் அநேகர்கள் ஆடுகிறார்கள். அவர்களாட லைக்காண ஆடுகிறபெண்கள் அநேகர்கள். ஆங்கேபோக்குவரவாயிருக்கிற பெண்கள் அநேகர்கள். பாடுகிற பெண்கள் அநேகர்கள். இப்படியாக பழகுதலைடைய தெருக்கள் முழுதும் சோர்வள்ள சத்திர வதியும் அரிச்சத்திர ஹங்கண்டுகொண்டேபோனார்கள். எ-று. (கஉ).

தொலைவிலாழுதல்வனார்க்குருகக்கிரன்றனக்குமப
வலைவின்மாநகரிபுக்காரரிவையரனகக்காடுங்
கலைவிழ்க்கடலுமின்பக்கடிதடவரவும்பார
முலையெனுமலையும்வந்தமுடுகினமறுகுதோறும.

இ-ள். மனச்சோர்வில்லாததலைவனான அரிச்சத்திர ஹக்கும்கூடவரு கிறசுக்கிர ஹக்கும் அந்த அலைச்சலில்லாதபெரிய காசிக்ர த்துக்குள்ளே புருத்த செல்லுவாரானபோது, அங்குள்ள பெண்களினுடைய கூடத்தற் காரும், மான்போல்வனவாகிய கண்களென்கிறகடலும், சுகத்தைத்தருவ தான கிதம்பமாகிய பாம்பும், கணத்த கொங்கைகளென்கிற மலைகளும் தோன்றுதலாய் முன்னே கண்டு கொண்டுவந் தப்படியே விரைவு கொள்ளலாயினவீதிகளெல்லாம். எ-று. (கங)

உத்திரபத்திமீதினுயர்ந்தமாளிகையினெற்றிச
சித்திரச்சாள ரங்குறந்துசெந்திருவையன்னா
வத்திரச்சிலைகள்கோடுமன்னையிலக்காவெய்த
வத்திரமனந்தகேரடியனைந்திலவறிவுக்குஞ்சி

இ-ள். உத்திர வரிசைகளின்மேலே உயர்ந்துள்ள வீடுகளின் முகட் டிலே அழகான சன்னல்களைத் திறந்துகின்று லட்சுமியையொப்பான பெண்கள் தங்கள் முகத்திலுள்ள புருவமாகிய விற்கள் வீளைவாக அரிச சத்திரமகாராசனை லட்சுமியமாகவைத்துச் செலுத்தின கண்களான அனந் தங்கோடி, அம்புகளும் இவ்வரசனுடைய திடஞானத்துக்குப் பயந்து அருகில் நெருங்கவில்லை. எ-று. (கச)

அன்னவைபலகண்டேகியணிமணிக்கோயினண்ணி
நன்னதிபுனைந்தசென்னிநாயகன்விசவநாதன்

உரு அ அரிச்சந்திரபுராணம் மூலமும் உரையும்.

சன்னிதிதன்னிறசென்றுதல்யுறவணங்கிப்போந்து
மன்னவாபெருமான வடிகோரமணி முடிபொ ளுளிலேசொந்தான்.

இ-ள் அப்படிப்பட்ட அதிசயங்கள் பலவுங் கண்டு சென்று பதித்
துள்ள ரதமயமான கோயில்களுள்ளேபோய் நல்ல கவகாந்தியைத்
தரித்த தலையையுடைய சுவாமியான விஸ்வநாதா சன்னிதிமுன்னே
சென்று தலைபடிய வணங்கிக்கொண்டபின்பு வெளியேவந்து அரசர்க
கரசூனாவன அவகே ஒரு அழகிய சிகரத்தைக் கொண்டிருக்கிற அம்ப
லச்சாவடியைப் போய்ச்சேந்தான் எ-று. (கடு)

அப்பெருமபொதியிலபுர காரமரச சனங்காடிநண்ணி
யெப்பெருமபண்டமுங்கொண்டயதினனிமைப்பிண்டிசெ
செப்பருந்திருவினல்லாடிருக்கயாறப்பை ததவனனந
துப்பனசெய்திருந்தாருந்தபினிகழந்தசொலவாம.

இ-ள் அந்தப் பெரிதான பொதுச்சாவடிகளுள்ளே போனவர்களில்
மந்திரியானவன் ஈடைவீதிகுப்போய் எவவிதமான பெரிதான சமைய
லுக்கு வேண்டியவைகளெல்லாம் வாங்கிக்கொண்டுவந்தான். வந்தபின்பு,
ஒரு ஈடிண்பொழுதுக்குள்ளே சமையலசெய்து சொல்லுதற் கரிதான
லட்சுமிபோற் சிறந்த சந்திரவதியானவள் தனது திருக்கைகளாலே
படைத்த சோழரைப் புசித்துக்கொண்டிருந்தார்கள். அப்படியிருந்த
பின்பு நடந்தவைகளைச் சொல்லுகிறேன் எ-று. (கசு)

சந்தக் கலிவிருத்தம்.

ஒருநாளசெல்லுநானையிலுறுநினைநினையாப்
பொருமாலகனி றுடையானொடுபுகரோனமிநவெகுளா
முருகாடுதாடை முடியாயமறைமுனிகூறியபொருண்
தருமாறுபுதெனிலினறுதருகெனறுததித்தான்.

இ-ள், ஒருநாள்போக மறுதினத்திலே மிக்க கொடுமைசெய்ய
நினைத்துப் பொருதுவதான உயர்ந்த பட்டத்தி யானையையுடைய அரச
னுடனே சுகிரன் மிகவுங் கோபங்கொண்டு வரச்னைதங்கிய மாலை
முடியையுடைய அரசனே! வைதிகரான விசுவாமித்திரருக்குச்சொன்ன
பொருள்களை நீ கொடுப்ப துண்டானால் இப்போதே அதைக் கொடுத்து
விடென்று தடுத்திருக்கின்றான் எ-று. (கஎ)

அதிரப்பெருகரவத்தொடுமழலகடிகுப்பலகால
முதிர்ச்சிலசுகுட்கிரைமொறியப்பொருடருமச
சதுரெப்படியெனவெயத்துடறாரததுணைவிதிமுத்
ததிர்ச்சிலரெதிருத்தரமுரையாமலிருந்தான்.

இ-ள், அதிர்ச்சியாக மிருக்கின்ற முழக்கத்துடனே கொதிககின்ற
கண்களையுடைய சுகிரன் பலதாமும முதிர்ச்சியாகச் சிறிது கடுஞ்
சொற்களைச்சொல்லுமபோது இனிப்பொருள்தருவதானபுத்தி எப்படிய
யென்றுஇளைத்து உடம்புசேர்வாகஇரண்டுகண்களிலுமமுததுப்பொல்
கீரோழக்க கொஞ்சமேனுமறுமொழிசொல்லாமலிருந்தான் எ-று.

மொழியும்பழியுணரா முகில்முலையாண்முதிர்கடனீர்
பொழியுங்கயல்விநியாண்முனிபொருணல்குதறுணியா
தெழுகின்றதொர்பசியானலிவெருகஞ்சியவெலிபோ
லமுதிகின்றதேதனைசேயெனவவனுஞ்சிலமொழிவான்.

இ-ள். அப்படிச் சங்கிரன் சொல்லுகிற பழிப்புவார்த்தைகளைக்
கேட்டு அரும்புபோலுந் தனங்களை யுடையவளாய் முதிர்ந்த கடைய
நீரைப்போற் சிந்துகின்ற கெண்டை மீன்போலுந் கண்களையுடைய
சங்கிரவதியானவள அரசே, விஸ்வாமித திரருக்குக் கொடுக்கவேண்டிய
பொருள் கொடுக்கிறதற்குத் துணிவுகொள்ளாமல், மூளுகின்றதொரு
பசியினாலே வருந்துகின்ற ஒருபூனைக்குப்பயப்படுகின்ற எலியைப்போல
கண்ணீர்விடக் காரிய மெனன வென் றுச்சொல்ல, அரசனும் மனைவினய
நோக்கிச் சிலவார்த்தை சொல்லுகிறான். எ-று. (உசு)

மின்னஞ்சியவிடையாய்குநர்வேலுஞ்சியவிநியாய்
வன்னெஞ்சுடைமுனிநம் முடைவாழமுள்ளதுகொண்டா
னென்னெஞ்சமுமுன்னெஞ்சமுமொன்றன்றியிரண்டோ
வன்னெஞ்சுநியாதென்மயி ளுள்ளதோபொருளென்றான்.

இ-ள். மின்னலஞ்சுவதான இடையும் ஒளிபொருநுகின லேலாயுத
மும் அஞ்சுவதான கண்களையுமுடையபெண்ணே! கடின நெஞ்சையுடைய
விஸ்வாமித திரார் நம்முடைய செல்வமாக வுள்ளவெல்லாம் கவர்தது
கொண்டார். ஆகையால் என்மனமும் உன்மனமும் ஒன்றேயல்ல
திரண்டாகுவதுண்டோ, (இலலையே. இனி) உன்மன திற்குத்தெரியாத
பொருள்கள் என்னிடத்தி லுண்டோமென்று சொன்னான் அரசன்.
அதற்கு, எ-று. (ரு)

கீல்லென்றுயர்தோளாய்கவுசிகனெண்ணுதலல்லா
கீல்லென்பதுமுன்தென்பதுமயாமெண்ணுதற்குமோ
வெல்லொன்றினியவதித்தினமெனையுமமகனையுநீ
கீல்லென்றன்கற்புக்கொருவித்தாகியுதித்தான்.

இ-ள். மலையென்று சொல்லலான தோள்களையுடைய அரசே!
நம்மிடத்திலே பொருள்களில்லையென்பதும் உள்ளதென்பதும் விஸ்வா
மித்திரர் ஆலோசிக்கவேண்டியதேயல்ல துறாமஇந்தசங்கிரனைக்குறித்தது
வருத்தஞ் செய்கிறானெயன்று ஆலோசிப்பது தக்கதல்ல. இனிக
கெடுவானாள் முடிவாகுமுன்னே எனையும் அத்திரனையும் நீர்
விலைசெய்து விடுமென்று பதிவிரதாத்ருமததுக்கு ஒரு விதைவாகித்
தோன்றின சந்திரவதி சொன்னான். எ-று.

எல்லொன்றும் - நாள் முடிவுபெறும்.

(உக)

அவ்வாறுரைசெய்யமன்னவனலையுங்குறையியிர்கொண்
டெவ்வாறுமைவிலைகூறுவலெனவெண்ணியிடைந்தான்

உக0 அரிச்சந்திரபுராணம், மூலமும், ஐரையும்.

வெவ்வாய்வடிவேலோயெமைவிலேகூறுதலரிதென்
 ரெவ்வாயெனின்விடுமோநமதுழின்வலியென்றான்.

இ-ள். அப்படிச் சந்திரவதிசொல்லவே, அரசுநுனவன் அலைவ
 தான குறைவுயிரைக்கொண்டு உங்களை எப்படி விலேகூறுவேனென்று
 கினைத்துவருந்தப் பின்னிடுமபோது, வெம்மலவாய்த் கூர்மைகொண்ட
 வேலையுடைய அரசனே ! எங்களை விலைக்குவிற்கிறதருமைமென்று நீர்
 சம்பீதியீரேயானால் நமமுடைய பூர்வகருமம் விட்டுவிடுமோவென்று சத்
 திரவதிசொன்னான். எ-று. (உஉ)

தேமென்கனிவாயாரி நுசெப்பச்செயலிதவே
 யாமென்றெழுவேவெள்ளியுமதுவேநலனென்றான்
 மாமன்னவன்மைந்தன் றலைமிசையுங்குலமடவான்
 பூமென்குமுன்மிசையுஞ்சிறு ல்வைத்தாநடந்தின்.

இ-ள். தித்திப்பமைந்த மிருதுவான கனிபோன்ற "வாயையுடைய
 சந்திரவதி இப்படிச்சொல்லவே, இனிச்செய்ததக்கதிவேசரியென்று
 எழுந்தபோது, சுக்கிரனும் அப்படிவிற்கிறதே நன்மையென்று சொன்
 னான். அப்போது பேராசனாவன் புத்திரன் றலைமேலும் குலக்கொடி
 யான சந்திரவதியினுடைய பூவையணிந்த மிருதுவான கூத்தல்மேலும்
 சிறுபுல்லைவைத்துக் கூட்டிக்கொண்டுசென்றான். எ-று. (உ௩)

மொள்ளச்செலநாணஞ்செலவிரையச்செலவாய்மை
 தள்ளப்புதல்வனையும்மயிற்றினையும்முனடத்தி
 வுள்ளத்துபரறிவாகியவுரனாறுகுவிழிநீர்
 வெள்ளத்தினையடையாவிறைவிலேகூறிநடந்தான்.

இ-ள். அப்படி மெதுவாகப்போகும்போது வெட்கக் கெட்டவனாகி
 விரைந்து செல்லும்போது வாய்ப்பேசுகள் சமொறவும் புத்திரனையும்
 மனைவியையும் முன்னேநடத்திக்கொண்டு மனத்திலே உயர்ந்த அறிவா
 கியபலத்தினாலே சிந்துகின்ற கண்ணீர்வெள்ளத்துக்குள்ளே முழுகாமல்
 அதையடக்கிக்கொண்டு அரசன் விலேகூறிக்கொண்டு காசிரகர்வீதியிலே
 சென்றான். எ-று. (உ௪)

தாலத்தறமுணரா துயிர்தளரும்படிபலசெப்
 மேலைப்பழவினைபற்றிடவிற்கின்றனன்வினையேன்
 வரிலச்சிறுபுருவத்தெனன்மரபிற்புதல்வனையு
 நிலக்கயல்விதியானே யுறிதுயள்ளவர்கொண்மின.

இ-ள். உலகத்தினது தகுதிசெரியாமல் உயிர் தளர்வதாகப் பலபடி
 செய்த முன்கருமத்தினாலே துன்பம்வந்து தொடர புத்தற்காக இனமை
 பானசிறிய பருவதையுடைய எனது நல்ல குலபுத்திரனையும், நிலகிறத்
 துடனே கயற்கெண்டைபோன்ற கண்களையுடைய மனைவியையும் பாவி

யான நான் விலை செய்திறேன்; பொருளுள்ளவர்கள் வாங்கிக்கொள்ளுங்கள். எ-று.

பூர்வகன்மத் தொடர்புபிடிக்க என்சு.

(௨௫)

சோதித்திருமுடியானிவைசொல்லச்சுடர்மாட
வீதித்தலைநின்றோசிலமிகவுமமனமழலாப்
போதிற்றிருவனையாவனையும் புதலவனையு
மேதிப்படிவிலைகூறிட வெய்துந்தறமென்பார்.

இ-ள். ஒளிபொருத்தின திருமுடியையுடைய அரசன் இப்படிச் சொல்லவே பிரகாசம்பொருத்தின மாடவீதியிலேநன்று கண்டோர்கள் சிலர் மிகவுமனகொடுத்த பூமலிருந்தற வடசுமியையொத்தவளாகிய இரத்தப்பெண்ணையும்மகனையும் என்னகாரணத்தினாலே இப்படிவிலைக்கு விறக நேரிட்டதென்கிறார்கள். எ-று.

(௨௬)

செருப்புற்றகணயிலைப்பொருந்ருவொப்பவளிவரு
மருவுற்றண்தெரியற் புயமதனொப்பவன்மகனு
மொருவற்குறுவிலையிற்பொருளுரை யார்களுமுளரோ
விருவர்க்குறுவிலையிப்பதயெவாநல்குவரென்பார்.

இ-ள். யுத்தததுக்குத்தகுத்த வேலையொத்த கண்களையுடைய வட மிக்கொப்பானவளான இத்தமனைவியுட, மணங்கொண்டழகிதான மாலையையுடைய மன்மதனைப்பொப்பானவனான இரத்தமகனும் ஒருவனுக்குப் பாததியமாகுத்தக விலையுள்ளபொருள் கொடுக்கத்தக்கவர்களான செல்வர்களாமிவருண்டோ? (இவ்விருவரிலே ஒருவருக்கேபொருள்கொடுத்து வாங்கத்தக்கவர்கள் இவ்விலையானால்) இவ்விருவருக்கும் தகுத்தவிலை கொடுத்து வாங்கத்தக்கவர்கள் இரத்தவிருவரிலே யாருண்டென்று தம்மிலே விசரிக்கலாளுர்கள். எ-று.

(௨௭)

தவருக்கலதயிராவதமெனூர் கரணைலத்
தவருக்கலதனாகாபுரியரசுக்கலதலேசே
ருவரிக்க லுபுடைகுழ்வியனுலகத்தினை யுறுவா
ரெவருக்குவரிதிவருக்குறுவிலைநல்குவதென்பார்.

இ-ள். சிலர் இவரை விலைக்கு வாங்குகிறதெனத் தவருனிவருக்காளு லுண்டு. அல்லது ஐராவதமென்கிற நீண்டகமமலையையுடைய இரத்திர னுக்குண்டு. அல்லது அளகாபுரியையாளுகிற குபேரனுக்குண்டு. அல் லது அலைக்கூடின இவ்வுப்புக்கடல் பக்கத்தே குழந்த பெரிய நீலகத் திலே மதிப்புத் தெரிந்தவராகிய யாராலே எளிதாக இவ்விருவருக்குத் தக்கவிலை கொடுக்கப்படும் என்பார்கள். எ-று.

(௨௮)

மண்மின்னெனவருமென்மனைவியையும்மகனையுநீர்
கொண்டின்னெனவிலைகூறியகோமானுரைகோ

உகஉ அரிச்சந்திரபுரணம் முதலும் உரையும்.

விண்மின்நெனவலையும்பரிவெண்ணுலணிமாற்பன்
கண்முன்னொருமறையோனதிகாவோடுதிர்வந்தான்.

இ-ள். பூமிதேவிபோல்வருகிற என்மனைவியையும், என்மனையும்
பொருளுள்ள நீங்கள் வாகுகிக்கொள்ளுகளென்று விலைகூறிக்கொண்டு
வருகிற அரசன் சொல்லக்கேட்டு ஆகாயத்துள்ள மின்னம்போல்விளங்கு
கின்றசேபூரந்தாகுகிவனாக வெள்ளைமூப்புரிநூலணிந்த மார்பையுடைய
அரிச்சந்தரன் கண்ணாகரு முன்னே ஒரு வேதப்பிராமணன் அதிக
நிரூபித்ததைத் துட்டினை எதிரிலேவந்தான். எ-று. (உக)

என்சொல்லினை முன்சொன்னவையின்னம்பகடுவெனவே
மென்சொல்லிபயிபயிமமைந்தனைவிலைகூறினெனவே
மென்சொல்லலுநின்சேயையுடைய மாணையுடவற்றும்
பொன்சொல்லெனவிறல்வேலின்னமறையோடுபுகல்வான்.

இ-ள். (ஒ விலைகூறினவனே!) யாது சொன்னாய்? முன்னே
சொன்னவைகளை இன்னமொருசுரஞ்சொல்லென்முக்கேட்கவே, அரசன்
இந்த மிருதபாஷியான இ-ளையும், இளமையான புத்திரனையும் விலை
கூறினென்று அரசன் சொல்லுமளவில், உன் பிள்ளையையும்
பெண்டேட்டியையும் விற்பதான பொருள் எவ்வளவு சொல்லென்று
கேட்சு, அதற்கு வெற்றிலைகொண்ட அரசன் அந்தப்பிராமணனுடன்
சொல்லுகிறான். எ-று. (உ௦)

கனாப்பிட்டர்மிசுசுநின்றெறிகவணிற்படுகிலேபோ
மாவுக்கிருதிநில்கடினதுவேவிலையென்று
னாத்தப்பொருண்முழுதும்முனதுரையின்படிதருவேன்
தாவத்தருநகையாபொடுமகனைத்தரினென்றான்.

இ-ள். யானே முதுகிலேநின் நெறிகின்ற கவணிலுள்ள கல்லானது
போகுமளவுக்குச் சரியாகப் பெரிதான திரவியங்கொடுத்தால் அதுவே
இவ்விருவருக்கும் விலைப்பொருளென்று சொன்னான். அதற்கு அவ்வளவு
பொருள் முழுதும் என்கிடத்துண்டு; உன் சொற்படியே இந்த முல்லை
யருமடிபோன்ற அழகிய பல்வரிசையையுடையவருடனே மகனையும் நீ
கொடுப்பாய் னுல்கிருகிறேனென்று (அவ்வந்தனை) சொன்னான். எ-று.

கலி விருத்தம்.

இருவருக்குமிதுவிலையாமெனிற்
பொருள்செய்ப்பநின்றென்றுபுகன்றிடத்
தருகவப்பொருளானைச்சாற்றலும்
வெருவிலந்தனைமீனாவுங்கூறுவான்.

இ-ள். இந்த இரண்டுபேருக்குமிதுவே விலைச்சயமானால் நானே
அவ்வளவு பொருளுகருகிறேன் இப்போதேயென்று சொல்ல, அவ்வளவு
பொருளுகுகொடுமென்று அரசன் சொல்லுமளவில், அஞ்சுதலில்லாத
அந்தப்பிராமணன் மறுபடியும் சொல்லுகிறான். எ-று. (உ௧)

உண்மகிழ்ந்தின்றனிக்கு முறுபொருள்
கொண்மர் தமமையையெனக் கூறினன்
வெண்மனத்தனென்வெள்ளையாக் கூறுபந்
நுண்மறைக்குலத்தோன் முகநோக்கியே.

இ-ள். நான் மனவகனித துக கொடுப்பதான விலைப்பொருளாவாங்கிக்
கொள்ளுகிறவனை இவகே கூப்பட்டுண்டு சொன்னான் உடனே
வெள்ளைப்புத்தியினை என்கின்ற ஆதக சுகிவனைக் கூப்பிட்டு ஆதகச
சூட்சுமமான பொருளுடைய வேதகுலத துப்பிராமணனைப் பார்த்து எ-று.

இவர் தமக்களியென்ற லுமீவனென்
றவர் தமக்கவனங்கயறைந்தன
னு வரிசூழ்புவிமன்னவனுந் தூநீர்
கவருமாநிதிகைபுக்கே தோவென்றான்.

இ-ள். இரதப் பிராமணனுக்கு நீர் கொடுமென்று சொல்லவே,
கொடுக்கிறேனென்று ஆதக பிராமணனை தனசமுகிய கைகோட்டுக்கு
கொடுத்தான். அப்போது கடல்குழந்த வலகசனையாளுகின்ற அராமனான
வரிச்சந்திரன் நீர் என்கூடவந்து வாங்கிக்கொள்ள ததகப்பெருந்திரவியம்
உம்முடைய கைவசம் ஆயிற்றோடுவென்று கேட்டான். எ-று. (கச)

வந்ததென்பொருண்மாதையுந் சேயையு
மந்தணற்களித்தாவணநல்கென
முந்தவாவணந்திபுடிமுடிந்தபின்
மைந்தனோடுமயிலைவழங்கினான்.

இ-ள். அத்தகு என்கருவரவேண்டிய பொருள்வந்தது; உன்மனை வி
யையும் மகனையும் இரதபிராமணருக்குக் கொடுத்த விலைச்சீட்டு எழுதிக்
கொடுத்துச் சொல்ல, முன்னே விலைச்சீட்டு எழுதிக் கொடுத்தான்.
பின்பு பின்னையையும் மனைவியையும் கொடுத்தான். எ-று (கரு)

வல்லிபேதற்றிவருந்தலெமக்கென
சொல்லிவேற்கட முனிபலசிந்திட
வல்லிமாமரைத்தாங்கனையன்புடன்
புல்லிவீழ்ந்துகிடந்துபுலம்பினான்.

இ-ள். அப்போது சந்திரவதி கணவனைத் துதித்து எவர்களுக்காக நீர்
வருத்தங்கொள்ளா திருமென்று சொல்லி வேல்போன்ற கணகளிலே
பலநீர்த்தளிகள் சிந்த தனது நாயகனுடைய அகவிசுழ்தனைக்கொண்ட
பெரிய மலர்போன்ற பாதங்களைப்பிடித்துக்கொண்டு அனுபுடன் விழுந்து
கிடந்து புலம்பலானான். எ-று. (கரு)

நின்றுகாணுநிருபரும்யா னுமன
றன்றுகாணவவாவுறுசெம்முது
மின்றுகாணுகவெய்தியதன்றிமற்
றென்றுகாண்பனிநியெனவேங்கினான்.

உகாசு அரிச்சந்திரபுராணம் மூலமும் உரையும்.

இ-ள். நின்று உரமைக்காணவந்திறுஅரசர்களுந்நானும் அந்தஅந்த நாள்நோறும் பார்க்க வேண்டுகிற சுவரத முகதஸத இன்றைததினம் காணக் கிடைத்தசேயனறி இனி என்றைக்கு நான் காணக் கிடைக்குமென்று பலபலவிதங்களுஞ் சொல்லிப் பிரலாபித்தான். எ-று. (௧௭)

ஏங்கிமன்னனிடைவனென்றேபடர்
தாங்கிநாயகதாவிடையென்றயல்
நீங்கினொளிறைநீங்கமுத்தைத்தழீஇத்
தூங்கிவாய்விட்டுத்தோன்றலரற்றினான்.

இ-ள். நரமைநினைத்து அரசன் ஏங்கிவருகதுவானென்று உள்ளே தன்பங்கொண்டு நாயகா! உகாசுவு கொடுத்து தூரப் போனான். அப்போது மகன் அரசன் கழுத்தைக்கட்டிப்பிடித்துக்கொண்டு செவ்வகி வாய்விட்டுக் கதறி அழுதான். எ-று. (௧௮)

எமையவெண்ணையுமியாயையுந்தாங்கிய
சுமையிறக்கினையோசுகமுற்றதோ
வுமையனைந்திங்குறவென்றிருந்தவா
றமையுமோவைபனையென்றரற்றினான்.

இ-ள். எங்கனையனே! எனனையும் என தாயையும் ரட்சித்துக் கொண்டு வந்த சுமையை யிறக்கிக் கொண்டிரோ! இப்போதுமக்குச் சுகமாயிற்றே! நாங்களுடையசேசர்து இங்கே உறவென்றிருந்தபடி போதுமோ! என்னையனே! என்று மகனானவனழுதான். எ-று. (௧௯)

கழுத்தைப்பூண்டமுங்காவலன்கைகளை
யழுத்தமாமபற்றறவிடுவித்தனன்
விறித்தக பொறிசிந்தி வேதிய
னிழுத்துப்போய்த்தனதல்லிடமெய்தினான்.

இ-ள். கழுத்தைக்கட்டிக் கொண்டமுகின்றபுதநிரனுடையகைகளை அழுத்தமாகிய பிடிப்புப்போகநீக்குவித்தவனாகி திறந்துபார்க்கிறகண்களிலே நெருப்புப்பொறிகள்கிந்த அசப்பிராமணன் அப்புத்திரன்கையைப் பிடித்துத் தன்விட்டுக் கழுத்துக்கொண்டு போய்ச் சேர்ந்தான். எ-று.

கடியவேதியன்கைதொட்டிழுத்தவக்
கொடுமைகண்டுசுலைசுலைந்தேங்கியே
பிடிவிழுந்தமராமரமீதேனும்
படிவிழுந்தனன்சற்றும்பதைத்திலன்.

இ-ள். அப்படிக்கடினசித்தனான பிராமணன் புத்திரன் கையைப் பற்றியழுத்துக் கொண்டுபோன அந்தக் கொடுஞ் செய்கைப்பார்த்து அரசன் நடுங்குகமாய் அழுது இடிவிழுதலான மராமரம் இதுதானென்னும்படி கீழேவிழுந்தான்; சற்றேனும் உடம்பசைதலில்லாதுஅப்படியே இடந்தான். எ-று. (௨௦)

வந்துமந்திரிமன்னனைத் தாய்கிந்
புந்தியில்லவர்போல்புலம்புல
தெந்துகாரணமென்றடிபோற்றலுஞ்
சுநதைவாட்டமுங்கோட்டமுந்தேறினான்.

இ-ள். அப்போது சமீபத்திலே மந்திரியானவன்வந்து அரசனையே
தெத்தி அரசே! நீர் புத்தியில்லாதவரைப்போற் பிரலாபிக்கிறது என்ன
காரணம் என்றுசொல்லிப் பாதங்களை வணங்கும் போதில், அரசன்
மனத்திலுள்ளவாட்டமும் மனக்கோணலுந்தீர்ந்து தெளிந்தான். எ-று.

அந்தனன்முகநோக்கியரும்பொருள்
வந்ததே தோவென்றுமன்னன்னயி னம்பயா
னிந்தமாநிதிபெற்றனனின்முகஞ்
சுநதையோடுரைசெய்வதொன்றுண்டென்றான்.

இ-ள். அப்போது அசுசுக்கிரனாகிய பிராமணன் முகத்தைப்பார்த்து
உமக்குஎன் னிலேகிடைக்கவேண்டிய அருமையான பொருள்வந்துசேர்ந்த
தோவென்று அரசனகேட்ட, இம்மப்பெரிதான பொருள்பெற்றுக்கொண்
டேன்; இன்னமும் என்மனசாரச சொல்லுவதொன்றுண்டென்றான்

முனிக்குமுன்னமொழிந்தபொன்றிதனை
யெனக்குங் கூலியிசுவதென்னென
வுனக்குமருவன்வாவெனவுத்தமன்
மனக்குப்பின்னாநதான்வினைச்சல்லியன்.

இ-ள். நீ விஸ்பாமிதத்திரனுக்குக் கொடுக்கிறேன் என்று சொன்ன
பொருளைக்கொடுத்தாய் சரியே; கூடவந்த எனக்குக் கூலி கொடுக்கிற
பொருள் எங்கேதென்று கேட்ட, உமக்கும் கொடுக்கிறேன் வாருமென்று
சொல்லவே கொஞ்ச செய்கையை யுடைய சுக்கிரன் உத்தமனான
அரசனுக்குப் பின்னே சென்றான். எ-று. (சசு)

அன்னகாலையமைச்சனைநோக்கியே
யென்னைநீவிற்றிவற்குப்பொகீடுகொ
சொன்னபோதிற்றுனுக்கெனவேங்கியெம்
மன்னகேளெனமந்திரிகூறுவான்.

இ-ள். அந்தவேலாயிலே மந்திரியைப்பார்த்துஎன்னைநீவிலைசெய்து
இந்தச்சுக்கிரனுக்குக் கூலிப்பொருள் கொடு என்று சொன்னபோதில்
மந்திரி திகெகிட்டமுது எங்களரசனே! கேளுமென்று சொல்லுகிறான்

அன்னையாயெமதாண்டகையாகிய
நின்னையான்விலைகூறுதனீதியோ
வென்னைநீவிற்றிவர்க்குச்செலத்தரும்
பொன்னைநல்கெனவிழந்தடிபூண்டனன்.

இ-ள். எனக்குத்தாயாய் அரசனுமானவும்மைநான்விலைகூறுகிறது
நியாயமன்று; நீர்என்னைவிலைசெய்து இந்தப்பிராமணருக்குச்செலத்தத்

உகாசு அரிச்சந்திரபுராணம் மூலமும் உரையும்.

தக்க பொருளைக் கொடுமென்று கீழேயிழுந்து வணங்கிப் பாதங்களைப்
பிடித்துக்கொண்டான். எ-று. (கஉ)

மண்ணில்வீழ்ந்தவமைச்சனைமார்பினைத்
தொண்ணிலாவதனத்தொளிமாழ்கவே
கண்ணினிற்புனலாட்டிக்கவசிக
னெண்ணுரிமைக்குதேற்குமதோவென்றார்.

இ-ள். அப்படி மண்ணிலே விழுந்துகிடக்கிற மந்திரியை அரசன்
தன்மார்போடணைத்துக்கொண்டு அழகிதான சந்திரன்போன்ற முகத்
தில் ஒளிமழுங்க தனது கண்ணினீராலே அவனை முழுகச்செய்து விசு
வாமித்திரர் ஆலோசித்திருக்கிற சுகுருதிக்கு இது தக்கதாருமோவென்
றான். எ-று. (கஎ)

எற்குமோபொருட்குன்னேவிற்புகுவ
தார்க்குமாதவனெண்ணாமறியலாந்
தார்க்குலாவென்வேலவதாழ்க்கிலா
தூர்க்குளென்னைவிற்பொண்ணிதநல்கென்றான்.

இ-ள். நான் கொடுக்கவேண்டிய பொருளுக்கு உன்னை விற்புக்
கொடுக்கிறது தக்கதாருமோ? இனி எல்லேநும் அந்த விசுவாமித்திர
ருடைய நினைவெப்படியென்றறியப்படும் வெற்றிமாலே விளங்குவதான
வெள்ளியவேலையுடைய அமைச்சனே! இனி நீ தாமதஞ்செய்யாமல்
இந்தவூர்க்குள்ளே கொண்டிபெயர் என்னைவிலைசெய்து அழகிதான திர
விமஞ் சுக்கிரனுக்குக் கொடுத்துவிடுன்றான் அரசன். எ-று. (கஅ)

என்னபாவமெனக்குப்பலித்ததென்
றந்நகர்ப்பலவாவனாவீதிவாய்ப்
பொன்னின்மாழடிபீதிற்பற்சுடியே
மன்னனைவிலைமந்திரிகூறுவான.

இ-ள். இதென்னபாவம் எனக்கு லபிதமானதென்று அந்தவூரிலே
பல கடைவீதிகளிலுஞ்சென்று அரசனது பொன்முடிசூடுகிற பெருமை
பொருத்தின தலைமேலே ஒரு புல்லைச்சூட்டி அரசனை மந்திரி விலைகூறு
வானான். எ-று. (கக)

அநிநாலினராயினுமல்லது
கூரதியின்களாயினுஞ்சால்புடைக்
கோதிலான்றனைக்கொண்மினெனப்பல
வீதிதோறும்விலையதுகூறினான்.

இ-ள். வேதசாஸ்திரங்களுக்குரிய பிராமணராயிருந்தானுஞ் சரி
தான். ஜாதிசண்டாளரானானுஞ் சரிதான். சான்றானமையையுடைய
குற்றமில்லாத இந்த அரசனை வாங்கிக்கொள்ளுங்கொண்டு பலவாகிய
வீதிக்கொல்லாம் விலைசொல்லிக்கொண்டு திரிந்தான் மந்திரி. எ-று. (க)

வாரமேதருமநதிமனனீகை
தூரமேவிக்கூறியசொழிகொள
வீரவாசுதெவனுமபெயாமேவினோன
சூரமேமபுலேமனனோனநினை

இ-ள். உரிமைதனத்திலே சிறந்த மந்திரியானவன் அரசனைத் தூரத்திலிருந்து, விலைகூறியருகிற சொல்லைக் கேட்கக்கொண்டு வீரவாசுதெவன்கிறபெயரைக்கொண்டவனாய்ச் சூரசனைமையாடைய ஒரு பறையன் வந்தான். எ-று. (16)

குடந்தரணபெயங்கி
நடக்கைகாலவிதிபபுறந்த
விடச்சினேற்றைவிடுவின்றாடினி
நெடக்கிககாவிபதினெடுகுநாடு

இ-ள். அவன் ஒரு குடங்களுள் குடித்து உறியிருக்கிற கொள்கையினாலே நீண்டகைகளும் கால்களும் நெடருகின்ற சேரவைபுடையவனாய் மாமிசத்தை மூடியிருக்கிற மாட்டித்தோல் சதையாகிய இவற்றை மூங்கிறறடியிலே கூடைமேற்கொண்டு மாட்டிக் காவடிபோட்டுக்கொண்டிள்ள பலமான பெரியதோள்களை யுடையவனாய். எ-று. (17)

சுமக்குங்காவைகூறுத
தூமக்குவேரடிமுறுபொருணா
னமைகருமபுனெழிலிளரெம்போலபவ
தமக்குமவிதககுதுயுனடோவெனா

இ-ள். தான் சுமந்துவருவதான காவடியைக் கீழே யிறக்கிவைத்து வட்டு இடையின் வஸ்திரத்தாலே வாயைமூடிக்கொண்டு ஐயா உங்களுக்கவேண்டிய மிக்கபொருளைக் கொடுத்தால் ஒருவாசொல்லச் செய்வதான இதில்தொழிலாளராகிய எமமையொத்தவர்களுக்கும் விலைசெய்யத்தக்கதுண்டோவென்று கேட்டான் வீரவாசு. எ-று. (18)

அன்னதனமையரசனமனங்கொ
விநாசாக்குவினலெடுமன்னை
பொன்னளிப்பவனிலெனாபுருதிவை
நெனனைவினலெனநமைசசுப்பிபமரினா

இ-ள். அந்தவகையை அரசன் மனதுட்கொண்டு இந்த ஆருகருள்ளே இவ்வேயலலாமல நமக்கு விலைப்பொருள் கொடுக்கிறவனிலே யென்றாலோசித்துக்கொண்டு மந்திரியைப்பார்த்து என்னை விலைசெய்துவிடென்று சொன்னான். எ-று. (19)

ஆயினனநென்றுமையசசுமமவவயின்
மேயினனனினிவிறபனுனககெனரு

உகாஅ அரிச்சந்திரபுரான்மூலமும் உரையும்.

சீயுநலவிலையேதெனப்பொன்பதி
ஞாயிரம்மென்றமைச்சனியம்பினான்.

இ-ள். அப்படியானால் நல்லதென்று மந்திரியானவன் அவ்விடத்
திலே வந்தவனாகிய வீரவாகுவைப்பார்த்து நான் உனக்கு விலை செய்கி
றேனென்று சொன்னான். அதற்கு வீரவாகு நான்கொடுக்கத் தருதி
யான விலை யென்னவென்று கேட்க, மந்திரி பதினாயிரம்பொன் கொடுக்
கவேண்டுமென்று சொன்னான். எ-று. (இரு)

தருகுவேனெனத்தவன்பொரற்பொறித்
தருகினன்புலையற்கமைச்சாவனாம்
பொருளைவாங்கிப் புகழ்க்கனித்ததயபோய்
வருகவென்னமகிழ்ந்தவனேகினான்.

இ-ள். அப்படி ஆயிரம்பொன்னும் தருகிறேனென்று வீரவாகு
சொல்ல, உடனே மந்திரியானவன் 'தன் பெயராலே விலைச்சீட்டுமுதி
அந்தப்புலையனுக்குக் கொடுத்தான். அப்படிக் கொடுத்த பொருளை
வாங்கிச் சுக்கிரனுக்குக்கொடுத்து, ஐயா சுக்கிராசாரியரே! போய்வாரு
மென்று கூறி, சுக்கிரன் சந்தோஷமாகச் சென்றான். எ-று. (இரு)

பீளியேவந்தும்விடக்கின்றசைச்சுமை
தோளிலேற்றிப்புலையற்றொடர்ந்தன
னாளிமொய்ம்பினமைச்சனுமன்னவன்
முனில்வீழ்ந்துதளர்ந்துவருந்தினான்.

இ-ள். (அப்போதுடனே) வீரனான அரசன், தோலு 'மாமிசமு
மான காவடியைச் சுமையைத் தனது தோண்டே லேற்றிக்கொண்டு
அந்தப் புலையனைத்தொடர்ந்து செல்லலானான். அப்போது சிங்கம்
போலும் புறப்பலத்தை உடைய மந்திரியானவன் அரசனுடைய காலிலே
விழுந்து தளர்ச்சியுடனே வருந்தலானான். எ-று. (இரு)

கொற்றவாநின்குளிர்மலர்த்தாள்னை
யுற்றநாடொட்டுமுன்பணியேசெயப்
பெற்றமாதவப்பேறெனக்கின்றொடு
மற்றதோவென்றயலமுதேகினான்.

இ-ள். அரசனே! உம்முடைய குளிர்ந்த மலர்போன்ற பாடங்க
ளிரண்டையும் நான் வந்தடைந்தநாள்முதல் உன்னுடைய ஊழியமே
செய்யப்பெற்ற எனது பெரியதவப்பலன் இன்றோடே எனக்கு முடி
வாகிப்போயிற்றோ (இல்லை) வென்று அரசன் கூடவே அழுதுகொண்டு
புறமேபோனான். எ-று. (இரு)

வலையநீத்தபுயத்திடைவைத்தகா
வலையவேபின்றொடர்ந்தாரிச்சந்திரன்
றொலைவிலாமுடைநாறியதொன்னெறிப்
புலையன்மேவுப்புலைக்குடிநண்ணினான்.

இ-ள். கேயூரவஹீநீசகின தோளிலேலைத்ததோற்காவடி அசைய வசைய மூவன்பின்னே ஆரிசுந்தரமகாராசன தொடர்ந்து நீங்குதலில் லாமல் புலால்வாங்கின பழையவழியிலே செல்லுகிற அநதப்புலையனி ருக்கிற புலைக்குடிவகுப்போனான். எ-று. (௫௯)

பார்த்தவர்க்குடபகந்தசையாப்மறை
கோத்தநாவையிடுக்கிவ்கோடுதநி
ஹூத்தைக்கொட்டிவினு விரிநுநிதவி
காத்தகோவுடன்காலனியம்புவான்.

இ-ள். கண்ணலே கண்டவர்களுக்கும் பதிய தசையாகி வேதத் தையே கோததிருக்கிற காவடியை ஹூதாதிமோடுததபின்பு, அழக் கடைந்த கொட்டிவகுந் விருந்தில் உலா தசையாண்ட அரச னுடன் காலனீனகிற வீரவாகு மொலறுக்குன். எ-று. (௬௦)

அறுசீர்க்கழிநெடிவடி யாகிரிய விருததம்.

தூங்கிருங்காயுஞ்ஞொந்நீர் கலையிற் கடுமீரிணைத்துப்
கோங்கியபுலைப்பேறாணை யொன்றுண்டுபணங்கா ளுண்டு
வாங்கியிதெனக்குவைதரு வாய்க்கரிசியை யிடுகிடு
டாங்கிருவென்றுபின் னுமண்ண வுக்கவறுரைப்பான்.

இ-ள். தவருகிற இருளைப்போக்குவதான சிவநத. நெருப்பு மூளு கிற சுமிகாட்டிலே தினஞ்சுடுவதாகிய பிணம் ஒன்றுசகு உயர்வதான புலையன் பெறுவது வஸ்திரமொன்றுண்டு; காற்பணமுண்டு. இவற் றைத் தவறாமல், வாங்கிக் கொண்டு அவற்றை யெனக்காக வைத்துவிட்டு, வாய்க்கரிசியைமாததிரம் நீ வாங்கிக் கொடுத்தனமிகொண்டு அங்கே நானே இருவென்று சொல்லிட பிணமும் அரசனுக் கவன்சொல்லு கிருன். எ-று. (௬௧)

எனக்குநீபணமுங்கொள்வியாணை யுமிவிரிநறல்கி
யுனக்குவாய்க்கரிசிதந்தே னுண்டிருபசியை யிடுக்கி
மனத்துளேவஞ்சமின், ரிமயானதநிலுறைவாயென்னத்
தனக்குநேரில்லாஸ்ர னுநன்றெனசுகட லேசாரந்நான்.

இ-ள். எனக்கு நீ பிணஞ்சுடுகிற பணமும் கொளளிலஸ்திரமும் கன்றாகக் கொடுத்துவிட்டபின்பு உனசகு நான்கொடுத்ததாகியு வாய்க் கரிசியைமாததிரம் நீ புசித்துப்பசியைத்தவிர்த்துக்கொண்டு உன்மனத் திலே எவ்வளவும் வஞ்சனையில்லாமல் அநதச சுமிகாட்டிலேதானே காத் துக்கொண்டிருக்கக் கடவையென்று சொல்ல, தனக்குச் சமமான மில்லாத அரசன் அதற்கு நல்லதென்று சுமிகாட்டிக்குப் போனான். எ-று. (௬௨)

சுட்டவெம்பிணத்தோடொக்ததெநாலேந்துவெந்கொந்நுகொள்வியி
கட்டையும்பாடைசேர்ந்தக நிகளுமெடுத்துக்கூட்டிக்

௨௭0 அரிச்சந்திரபுராணம் மூலமும் உரையும்

கொட்டிலொன்றெழுத்துமேனும் மிகாடுஞ்சுவங்கொணர்ந்துபோட்ட
கட்டிலொன்றேறிசென்ங்கோற்சாவலன்வீற்றிருந்தான்.

இ-ள் அவகே சுடுகிறதான வெவ்விய பிணத்தேரேட்டைச் சாம்ப
லாகவெடுத்து எரித்துபோன கொள்ளிககட்டைகளாலும் பாடையாடு
சேர்த்துவந்த குறுக்குக்கழிகளாலும் சேர்க்கையாகக்கூட்டி ஒருகொட்
டில் கட்டிக்கொண்டு முன்னே மகாபுதான பிணத்தைத் தூக்கிக்கொண்
டுவதை போட்டுக்கிடக்கிற ஒருகட்டிலின்மேலேறி நீதியுள்ள அரச
னிருந்தான். எ-று. (சு௩)

பாடையிற்கொணர்ந் துவைத்திரிணஞ்சுபுணமுங்கொள்ளி
யாடையும்வாங்கியிட்டியாண்டுகைக்களித்தங்குற்றுக
கூடையினிறைத்தநாளுங்கொடுத்தவாய்க்கரிசிவைத்தாங்
கோடை மாக்களிற்றினமன்ன னுறைநநன னுறைந்தபின்னர்.

இ-ள் பாடைமேலே கொண்டுவந்துவைத்த பிணத்தைச்சுடுகிற
பணமும் கொள்ளிவந்தபணமும் வாகுசுசேர்த்துத் தன் எஜமானுக்குக்
கொடுத்த விட்டு, அவகே யிருந்த கூடையிலே துன்னதோறுவகொடுக்கிற
வாயக்கரிசியை நிரப்பவைத்துக்கொண்டு அப்படியாக முகபடாமணிந்த
பெரிய யானைமேல்வருகிற அரசன் இருந்தான்; அவ்னப்படியிருந்த
பின்பு எ-று. (சு௪)

அத்திருநகரின்மற்றேரம்பலத்திரவுதங்கிச்
சத்தியகீர்த்தியென்பான்றங்கணபகனைத்தேடிப்
புத்தியில்வருத்தநநண்ணிப்புலைக்குடிலருகுதேடி
புத்தமனி மங்காக்குமாறுகேட்டோடிச்சென்றான்.

இ-ள். அந்த அழகான பட்டணத்திலே அவகொருமடத்திலே அன்
றிராததிரி சததுக்கோத்தி தங்கியிருந்து பின்பு தங்கள் எஜமானைத்
தேடிக்கொண்டு தனமனத்திலே வருத்தமுண்டாக்குவது அந்தப் புலைக்
குடிசில்களினிடமெல்லாந் தேடிப்பார்த்து உத்தமனான அரிச்சந்திரன்
சுடுகாடுகாக்கிறதுதெரிந்து ஓடிவந்தான். எ-று. (சு௫)

நெருப்பெழுந்திரியுருநெந்திச் சுடுகரைநீந்துயேகி
மருப்பயிலலங்கன்மனைமந்திரித்தலைவன்னபிச்
செருப்பயில்வீரவேலான்சிறுகுடிநீனிலேபுக்கங்
கிருப்பதுகண்டூன்காணவேங்கியேயலறிவீழ்ந்தான்.

இ-ள். அவகேநெருப்புமுண்டு எரிவதாகி, அந்தச் சுவந்த நெருப்பி
னாலே சுடுவதான சுடுகாட்டுக்கூரை மெல்லாவ கட்டதுபோய் மணம்பொ
ருத்தின மாலைபுண்கிற அரசனை முச்சம்மந்திரியான சததுக்கீர்த்திவந்து
கூடி, புத்தருநெய்கிற வீரவேலையுடைய அரசன் அவகொரு சிறிய குடி
சைக்குள்ளே புருத்த கொண்டு அவகேயிருக்கிறதைக் கண்டான்; கண்ட
வுடனே அழுதுபிரலாபித்துக் கிழேவிழுந்தான். எ-று. (சு௬)

மன்னவரிடம்பொழுதுவந்துநுழ்ந்துநிறைஞ்சிப்போற்ற
வன்னமென்னடையாராடவரம்பையாராடவையும
பொன்னெடுங்கோயினிங்கப்பூ, நுழாபிசாசுமாடு
மிந்நெடுங்கோயிலோவந்தெய்தியதையவென்றான்.

இ-ள். அரசர்கள் தங்களுக்கு இடம்போதால் வந்து மொய்த்து
வணங்கித்துதிக்கவும், அன்னமேபோலுமெல்லிய டையையுடையபெண்க
ளாடவும், அரசமஸ்பகன் பாடவுமிருக்கிற பொன்மயமான நெடிய அண்ண
மையைவிட்டுப் பூசங்களும் பசாசுகளும் கடத்தாடுவென்ற இந்நெடிய
கோயிலோ சுவரீ ! உமக்குவந்து வந்தமானது யென்றான். எ-று. ()
கதிதருமயனுமாலுங்கடக்கருங்கொடியநீரமை
வதியினைபெரியநம்மால்வெல்லலாந் தகைமைத் துண்டோ
வதிகம்வந்தெய்தாமேனாமைத்தவேயடுக்குமல்லால்
மதிவலோயிதற்குவாடிவருந்தையென்றுரொவ்னான்.

இ-ள். மோட்சத்தைதச்சுக்கிற பிம்மாவும விஷ்ணுவும் கடத்தற்
கரிதான கொடுஞ்செய்கையையுடைய விதியை எளிதான மம்மாலே
வெல்லலாகிய தருதியுள்ளதாமோ? முன்னாளிலே அமைத்தபடியே
அமைவதாகும் அவ்லாமல் வேறாக அப்படிப்பட்ட விதிகசுதிகமாக ஒன்
றும் வந்துகூடாது. மதிவல்லவனான சத்தியகோததியே! இத்தீர்காக நீ
வாடிவருந்தாதேயென்று அரிசுநதிரன் மந்திரிகுசுசொன்னான். எ-று.
என்னவேயமைச்சன்றேறியிருந்தனனிருக்கவேந்தன்
முன்னமேயுய்த்துவைத்தவரிசியைமுறையினீர்நா
னின்னமுதலுவதற்கென்றெண்ணியேயமைச்சன்விழந்து
பொன்னடிவணங்கிவாங்கிப்புல்லினிற்பொதிநுதிகொண்டான்.

இ-ள். என்னுசொல்லுமளவில் மந்திரி தேறிக்கொண்டிருந்தான்.
அவனிருக்க, அரசன் முன்னே தான் சேர்த்துவைத்திருந்த வாய்க்கரிசி
களை அளவுப்படிக்கொடுத்தான். அதை இனியசோறு சமைத்தற்கென்று
மந்திரிவிழுந்து அரசன் பொன்னடிகளை வணங்கிக்கொண்டு சிலபுல்லுக்
கீற்றைக்குள்ளே அந்த அரிசியை முடிந்துகொண்டான். (௬௬)
மண்டலத்திறைவனுய்த்துவைத்தவாய்க்கரிசிதன்னைக்
கொண்டுபோய்ச்சரபிக்கீந்துகோமயத்துடனோவிழ்ந்த
தண்டுலமெடுத்துக்குத்திச்சமைத்தினிதுதவவச்சோ
றுண்டவஹைந்தார்பின்னையுற்றீவாறெடுத்துவைரப்பாம்.

இ-ள். பூமண்டலாதிபதியான அரசன் சேர்த்துக்கொடுத்த வாய்க்
கரிசிகளைக் கொண்டுபோய் பசுவுக்குக்கொடுத்தது அது உண்டு அதன்
சாணியிலேவிழுவதான அரிசியையெடுத்து குத்திச்சமைத்தபரிசுத்த
மாக்கிக்கொடுக்க அந்தச்சோற்றை உண்டுகொண்டு அவகிருந்தான்;
பின்பு நடந்தசெய்கையை இனியெடுத்துச்சொல்லுவோம். எ-று. (௭௦)

கா சி கா ண் ட ம் - மு ற் றி ற்று.

ஆ விருத்தம் - ௬௦௭௬.

ம ய ர ன க ர ண ட ம.

அறுசீர்க்கழி நெடிலடியாசிரிய விருத்தம்.

வல்லியுமகனுமந்தமறையவன் மனையிற்சேர்ந்து
சொல்லியபணிகொல்லாஞ்சேர்வறச செய்தபின்னு
மெல்லியோர்சாமமென்னவெழுந்திருந்தேவன்முற்றி
யல்லிருசாமஞ்சென்றாலறிந்தகூழுண்டுறங்கி.

இ-ள். சந்திரவதியும் மாணும் ஆகத விலைக்குவாங்கின பிராமணன் வீட்டிலேபோய், அச்சப்பிராமணன் சொன்னவேலைகளெல்லாம் குறை வில்லாமல் பொழுதளவுஞ்செய்து, மறுபடியும் அர்ச்சதராததிரி வீடிய ஒருசாமமிருக்கும்போதே விழித்தெழுந்திருந்து அவன் ஏவின் வேலைக ளெல்லா முடியச்செய்து பின்பு அந்தப்பகல் இரண்டுசாமமானால் அவ னூற்றின் கூழையுண்டு தூங்கி. ஏ-று. (க)

கையினிலுலக்கைபற்றிக்காந்தவினுதிரம்பாய
மெய்யினில்வெயர்நீர்சுந்தவிநீரினிலருவிபாய
நெய்யினின்முடித்தகூந்தனெற்குநதுங்கொடுமைகாணு
மையினிற்றிகழ்வேற்கண்ணுரரம்பையர்மறுகிச்சோர்ந்தார்.

இ-ள். கையிலே உலக்கையைக்கொண்டு காந்தள்மலர்போன்ற அந் தக்கைகளிலே ரத்தங்கட்டிச் சிவப்பாகவும், உடம்பெல்லாம் வேர்வை நீரோழுகவும் கண்களிலே அருவிபோல் நீரோழுகவும், முன்னே சங் பங்கியெண்ணெயிட்டுச்சீவி முடித்தகூந்தலையுடைய சந்திரவதியானவன் நெல்லுக்குத்துகிற கொடுமையைக்கண்டு மையிட்டதுடனே விளங்கு கின்ற வேல்போலுங் கண்களையுடையவர்களாகிய தெய்வம்மைகளெல் லாரும் (இச்சந்திரவதிக்கு) இப்படிவரக் கூடுமோவென்று மயங்கிச் சோர்வதானார்கள். ஏ-று. (உ)

புன்கணுற்றரம்பைமாதர்வருந்தவுமபுந்திச்சயயா
வன்கண்ணிரக்கமில்லான்மடித்தவாய்வெடித்தெசோல்லான்
றன்கணன்பில்லான்பொல்லான்றறுகணன்விலைகொண்டாள்வோ
னின்கணில்லாதாள்பாரியிவனிலுங்கொடியபாவி.

இ-ள். தெய்வம்மைகள் அப்படித் துன்பப்பட்டு வருத்தமடைய வும், விலைக்குவாங்கி ஆளுகிறபிராமணன் அதை ஆலோசியாத கொடுஞ் செய்கையையுடையவளாய் கொஞ்சமேனு மிரக்கமில்லாதவளாய் மடித்த வாயுடனே அகிர்த்த சொல்லையுடையவளாய்த் தன்கூடத் திலெவ்வளவும்

அன்பில்லாதவனாய் அஞ்சாதவனாயிருந்தான் அந்த இனிதான முக்தா சுண்ணியமில்லாத பிராமணனுடைய பெண்டாட்டியோ அவனைப் பாகக்கி லு மிகவுங் கொடுமையான பாவியாயிருந்தான் 6-ஆ (௩)

அடியினாலஞ்சிமைந்தனன்தலைப்பயமுணாதக
விடியுமுன்னெழுந்திருந்துவிளைபுலங்களைப்பறிக்குங்க
க) வனதநடகுருபயமுணாட்டமுஞ்சமினையுமொன
முடிபுனைநலையிலவைத்துமுறைமுறைவருமநாநில

இ-ள். அந்தப் பிராமணனடிகிற அடியினாலே புத்திரானுதேவ தாசனயநது, அப்பயமானது தூக்கத்தை விழிகதெழுமபடிச்செய்ய விடிகிறதற்குமுன்னே எழுந்திருந்து அந்தப்பிராமணனுக்கு விளேகிற கிலத்திலுள்ள களைகட்டிபுடிகி அவனுடைய காவலுக்குள்ளான வனத திலே அலைந்துகிரிந்து இலைக்கறிகள் பறித்துக்கொண்டு விறகும சமித துமகட்டி பொறிகிட்டமணியத்தக்ககலைமேலே வைத்துச் சுமந்து இப் படித்தினம்தோறும் வருவதாகிய அந்தநாளிலே. ௭-ஆ. (௪)

மைந்தனுஞ்சிறுரோடேசிவனாதனிலவிறகுபடிபு
தந்திவிநியினோபாற்றருபபைகண்டிதுவிட்டேகி
லந்தனனமுனிவனென்னுஞ்சிறையோவடந்தினீழ
லிந்தனமிதக்கயப்புவிருந்திடுபுதற்குடனென்றான்.

இ-ள். ஒருநாள் அந்தப்புத்திரன் ஊரிலுள்ள பிள்ளைகளோடுகூடிச் சென்று காட்டிலே விறகுதேடிச் சுமைகட்டிச் சுமந்துகொண்டு வருகிற வழியிலே ஓடிடத்தில் தாபபைப்புல அதிகமாயிருக்கண்டு இந்தத் தாப பையைக்கண்டிம் பறித்துக்கொண்டு போகாமற்போனால் பிராமணன் கோபஞ்செய்தடிப்பானென்று பயந்து ஒரு ஆலமரத்தினிழவிலே அந்த விறகுசுமையை யிறக்கிவைத்துவிட்டு அந்தத் தாபபைப்புல முளைத் திருக்கிற தூறினிடமாகப் போனான் (௫)

பறித்தனன்குசையைப்பற்றிப்பறித்ததுபுனிவனேவக
குறித்துவந்ததுடடங்குங்கோபராச்சிறியோங்கித்
தெறித்தழலவழியாறசுந்தத்திணாடிபுத்தருடலோடும
வெறித்தெழுந்தலறியோடுவெருவியேதனையிலவீழ்தான்

இ-ள். அவகேபோய்த தாபபையைப் பிடுங்கினான், அப்படித் தாப பையைப்பிடித்துப் பறிக்ரும்போது விசுவாமித்திரமுனிவ ரேவுதலி னாலே கடிக்கவெண்ணி அந்தத் தாபபைக்குள்ளடங்கியிருக்கிற பெரிய பாம்பானது சீறியெழுந்து நெருப்புப்பொறித்தெறித்துக் கண்களினின்று முதிர்க்கடித்தது, அப்படிச் சுமத்தவுடனே மயங்கித் துள்ளி அலறிக் கொண்டோடிவந்து பயத்துடனே ஓடிமத்தில் வீழ்ந்தான். ௭-ஆ. (௬)

வடத்தின்கீழிருந்ததோழாமறுகிப்போய்வள்ளவீழ்ந்த
விடத்தினையுண்கிஷையோவென்னுற்றதுரையையெனப்ப

உஎச அரிச்சந்திரபுராணம் மூலமும் உரையும்.

படத்தினுற்பெரியநாகங்கடித்ததுபூருமென்று
விடத்தினுலறிவுசோர்ந்தான்விட்டுயிரடங்கிற்றன்றே.

இ-ள். அப்போது அந்த ஆலமரத்தினிழவிலே இளைப்பாறிக்கொண்
டிருந்த தோழப்பிள்ளைகள் பயத்தோடிவந்து அந்தப்பிள்ளை விழுந்து
கிடக்கிற இடத்தையடுத்து ஐயோ பிள்ளாய்! உனக்கு என்ன துன்பம்
வந்தது சொல்லென்று கேட்க, படத்தையுடைய பெரியபாம்பு என்னைக்
கடித்தது; நீங்கள் அதைப்பாருகங்களென்று சொல்லிக்கொண்டே அந்
தப்பாம்பு விடத்தினுலே புத்தியமங்கினான். உயிரும் அவனுடம்பை
விட்டு நீங்கிச் சவாசமும் அடங்குதலாயிற்று. எ-று. (எ)

ஆயிப்போயகன்றபின்னையனைவரும்புரட்டிப்பார்த்துப்
பாவியுழென்னே பிந்தப்பாலகயிறந்தானென்னு
மேவியவ்வடத்தின்கீழ்வந்தவரவரவிறகுகொண்பி
காயியங்கழனிசூழங்காசியம்பதியிற்புக்கார்.

இ-ள். அப்படி உயிர்போய் இறந்தபின்பு எல்லாம் பிள்ளைகளும்
அந்த உடம்பைப்புரட்டி அசைத்துப்பார்த்துப் பாவியான விதியினாலே
என்ன ஆச்சரியம்! இறந்தபிள்ளை இறந்துபோனானென்று திரும்பி அந்த
ஆலமரத்தின் கீழேவந்து அவரவர்கள் கொண்டுவந்த விறகுசுமையை
யெடுத்துக்கொண்டு நீலோற்பலங்கள் மலர்ந்துள்ள அழகிதான வயல்
சூழ்ந்த காசிப்பட்டணத்துக்குள்ளேபோனார்கள். எ-று. (அ)

பாலர்வந்துரிற்றுக்கார்பாணுவங்கடலிற்புக்கான்
மாலேவந்துறுத்தபின்னர்வதியினேநோக்கியன்னை
பாலன்வந்திலென்னேறங்கிப்பரகவித்திருக்கண்டாரை
காலநொந்துருகிவாயிற்கடைத்ததலையந்தபார்த்தான்.

இ-ள். அப்படி அந்தப்பிள்ளைகளெல்லாரும் ஊருக்குள்ளே வந்து
சேர்ந்தார்கள். சூரியனு் மேலைக்கடலுக்குள்ளேபோய்ச் சேர்ந்தான். அங்
படி ராத்திரிகாலமானபின்பு பிள்ளை வருகிறவழியைப் பார்த்துப்பார்த்
துத தாயான சந்திரவதி தன்பிள்ளை யின்னமும் வராதிருக்கிறானே
யென்று துக்கித்துப் பிரலாபித்துத் தனதிரண்டெண்களிலுந் நீர்த்தாரை
சிந்தும்படிநோகாமன முருகிக் கடைத்தலையாலிலிலே வந்துபார்த்தாள்.

வணங்கியகரத்தா வச்சாலவாடியமனத்தாண்மக்க
விண்ணகியும்முடனேவந்தவென்மகனெங்கேயென்றான்
பணங்கம்மழகுமுலாயுன்றன்மைந்தனையரவுதீண்டி
புணங்கியேயிறந்தானென்றருயிர்த்திலலம்முகிவீழ்ந்தான்.

இ-ள். சோர்ந்த கைகளையுடையவளாய் மிகவும் வாடின மனத்தை
யுடையவளாகி வருகிற பிள்ளைகளைப்பார்த்து பிள்ளைகளே! உங்களுட
னே கூடிவந்த என்மகனெங்கே! வரக்காணென்னென்றான். அதற்கு அந்
தப்பிள்ளைகள் வாசனைபரிமளிக்கின்ற கூந்தலையுடைய அம்மே! உன்னு
டைய புத்திரனைப் பாம்புகடித்து அதனாலேசோர்ந்து மடிந்துபோன

னென்று சொன்னார்கள். அது கேட்டு மூச்சுமில்லாதவளாய் மயங்கிக்
கீழே விழுந்தாள் சந்திரவதி. எ-று. (௧௦)

மடத்தகைவல்லிபின்னுமைந்தரைநோக்கியெந்த
விடத்திலேயிற்றந்தானென்னபாம்வருவழியினிற்கும்
வடத்தினுக்கயலேசற்றேவடக்கினிற்குசைபடர்ந்த
தடத்தினிறிற்றெற்றேயென்றுசாற்றியேயவந்தபொருள்.

இ-ள். அப்படி மயங்கிவிழுந்து பின்னும் அந்த யோளவனத்தொகுதி
யையுடைய சந்திரவதியானவள் அந்தப் பிள்ளைகளைப்பார்த்து பிள்ளை
களே! என் பிள்ளை எந்தவிடத்திலே இறந்துகிடக்கிறானென்று கேட்கப்
பிள்ளைகள் நாங்கள் வருகிறவழியிலே நிற்கின்ற ஆலமரத்திற்குப் பக்
கத்தே கொஞ்சம் வடக்குத்திசையிலே தர்ப்பைபடர்ந்து முளைத்திருக்
கிற மேட்டுக்குத் தென்புறத்திலே இறந்து கிடக்கிறானென்று சொல்லி
அந்தப் பிள்ளைகள் போயவிட்டார்கள். எ-று. (௧௧)

அறுதியிடுதென்றுசாலவறிவழிந்நாருகிவிழ்ந்து
மறுநொளுடையோர்க்கஞ்சுவாய்திறந்தரற்றொண்டாழ்ந்த
சிறுகொழின்புழுதுஞ்செய்துகின்றதின்னோடிசேற
னுறுதியென்றுஅத்தினுள்ளேயொடுக்கவந்தகந்திநடிக்கான்

இ-ள். முடிவு இப்படியாயிற்றென்று மிகவுட்பத்திமயங்கி மனமுரு
கிக் கீழே விழுந்து மயங்கினவளாகித் தன்னைவிலக்குவாங்கின பிராமண
னுக்கும் பிராமணத்திற்கும்பயந்து வாயைத்திறந்து கூவியழாதவளாய்ப்
பின்னுஞ்சோர்வுடனே தான்செய்வதான சிறிய பணிவிடைகள் முழு
துஞ்செய்து முடிந்தபின்பு இறந்துகிடக்கிறபிள்ளையைத்தேடிக்கொண்டு
போகிறதே இனிததருந்த காரியமென்று தன்மனததுக்குள்ளே அப்
புடிப்பட்ட துன்பத்தை ஒங்கக்கொண்டுவந்த வீட்டுக்குள்ளே போயி
னாள். எ-று. (௧௨)

முறைமுறைபணிகளெல்லாஞ்செய்தமுடிந்தபிள்ளை
மறைபயவன்றன்னையேத்தவாய்புதைத்தநடுயலிம்பி
யிறைவகோரவந்திண்டியென்மகனிறந்தான்யானா
கிறையிலேசேற்றகுன்றன்றிருவுடம்பறியெனென்றான்.

இ-ள். அப்படி வீட்டுக்குள்ளேவந்து கிரமக்கிரமமாகத்தான்செய்வ
தான் ஊழியங்களெல்லாஞ்செய்து முடியமுடித்துப் பின்பு அந்தப்பிரா
மணனைத் தோத்திரஞ்செய்து வாயை ஒருகையால் முடிக்கொண்டு
அழுது துக்கித்துச் சுவாமி எஜமானே! கேட்டீராக: என் பிள்ளை பாம்பு
கடித்திறந்துபோனான்; ஆகையாலினினான் அந்த இடத்துக்குப்போக
உம்முடைய திருவுள்ளமெப்படியோ தெரிகிலேன் சொல்லுமென்றான்
சந்திரவதி. எ-று. (௧௩)

சினக்கடுஞ்சொல்லாற்சிறித்திடுக்கிடவுரப்பிவினி
யெனக்குறுகுறையேயன்றியென்பொருட்கழிவுவந்தா

உள்கு அரிச்சந்திரபுராணம் மூலமும் உரையும்

குனக்குறுகுறைதானுண்டோவுறுவிலைப்பட்டபையல்
கனக்கொருதாயுமுண்டோதவர்க்குபோவதென்றான்.

இ-ள். அதுகேட்டு கோபங்கொண்ட கடுஞ்சொற்களுடனேசிறி சத்
திரவதி திடுக்கிடும்படி அதட்டி அஃ பம்பன்படாதவனே! என்பொருளுக்
குக் கெடுதெனரிட்டால் எனக்கு மிகுந்த குறைவேயல்லது உனக்கு வரு
வதான குறைவு ஏதேனுமுண்டோ? எனக்காக விலையான அந்தப்
பையனுக்கு ஒரு தாயானவனுமுண்டோ? (இல்லை.) நீ போகவேண்டா
மென்று சொன்னான். எ-று. (கச)

அடிப்பையெயினுமையாவந்தரூந்திறந்தானென்றும்
கொடியனேன்மனக்குப்பெற்றவயிறுதானகொத்திட்டானோ
மூரின்மேலிறந்தான்மன்கொப்பார்த்தெடுத்தடக்கிக்கங்குல்
விடியமுன்வருவேனென்குவிடையென்கொழுநுவிற்றநான்.

இ-ள். (அதற்கு) ஐயரே! உமக்கு அடிமைதான் ஆனாலும் என்கண்
டானாத வந்ததாததிலே அந்தப்பைய நிறைதுபோனென்று சொல்
லக்கேட்டால் பாவியான யெனக்குப் பெற்றவயிறுதான் கொதிப்புக்
கொள்ளாதா? ஆகையால் எங்கோ ஒரிடத்திலே இறந்துகிடக்கிறவனைத்
தேடிக்கண்டுபிடித்து எடுத்தடக்கஞ்செய்து பின்பு இறந்தரத்திரி விடிவ
தற்குமுன்னே வந்துவிடுகிறேன்; நீர் தயவுசெய்து உத்தரவுகொடுத்த
தருளுமென்று வணக்கிக் கீழேவீழுந்தழுதான். எ-று. (கரு)

மாலையங்குமுலாந் நிறமறையவன்மனம்பொருந்தி
வேலைகண்மிகவுமுண்டுவிடியுமுன்வருவாயாமி
னிலவேல்விழியாயேருந்யெனவொருகாற்சொன்ன
காலையேயெழுந்திருந்துகடிகர்க்கடந்துபோனான்.

இ-ள். பூமாலையனிக் தழுகொண்ட கூடதலையுடைய சத்திரவதி,
இவ்வாறுசொல்ல, அந்தப்பிராமணன் மனஞ்சும்மித்தது நீலமலர்போல
வும் வேல்போலவுங் கண்களையுடையவனே! நானையத்தினம் என்லீட்
டிலே அதிகமாக வேலைகளிருக்கின்றன; அவைகளைல்லாஞ் செய்வ
தற்காக நீ விடிகிறதற்கு முன்னே வருவாயேயானால் போவென்றொரு
தரஞ் சொன்ன அப்பெருமாதே யெழுந்திருந்து அந்தக்காவல்கொண்ட
பட்டணத்தைக் கடந்துபோனான். எ-று. (கசு)

பாவியேன்மகனெயென்பன்பதைப்பண்மென்முதத்தின்மோதித்
தாவியேவீழுவனின்றுதயங்கியேமயங்கிவிழ்வான்
காவியங்கண்ணீர்பாயக்கதறுவன்பதறியேங்கி
யாவியைத்தேடித்தேடியலமருமுடல்மொத்தான்.

இ-ள். பாவியான யெனதுபுதல்வனே யென்று கூவுவான்; போகும்
போதே பதைபதைத்துக் கீழேவீழுவான்; மிருதுவான தன்முதத்திலே
அடித்துக்கொண்டு தாலிப்போய் அப்புறத்தே விழுவான்; அங்கேகிடந்து

தயங்கிய மயங்கியும் வீழுவான் ; நீலமலாபோனற கண்டுகளிலேநீர் சித்தக்
கதறுவான் ; அப்படிக்கதறியும் பதறியும் ஏங்குதலாகி உயிரைத்தேடி
யலைகிற உடம்புபோலானான் எ-று. (௧௭)

ஆறெலாமடி களவைத்துவடிபெலா விநீநின்ற
தூறெலாமரிவைசென்றசுவடு லாங்குருந்தொ
மாறெலாவகூரத நனறுவனமெலா அவிர் மயமா குர
நிறலாநகைமைகதனறிச்செடிபெலா தேரெனற

இ-ள். உவவாறு உவனபோகிறவர்கள் முழுதும் அவன் கால்கள்
பதிந்திருக்கின்றன, அந்தக்கால்கள் பரிவாகிக் கிடக்கிற வீடமுழுதும்
கண்ணீர்மொழுகுவனவாயின. அவருள்ள முள்ளுச்செடிகள் உடம்பைக்
கிழிப்பதனாலே அந்தச் சந்திரவதிப்புகின்ற காதகவடிகள் முழுதும்
இரத்தம் சித்ததலாயின. பின்னுச்செடிகளான மாடுகள் கூடநிலைப்
பற்றியிருக்கவும், அந்த நெருங்குகின்றகாடெல்லாம் இடையிலுள்ள கந
தைச்சிலைத் துணிகள் கிழிந்துகிடக்கவும் இன்னபடியென்று எப்படிப்
பட்டவாகனும் செளிந்து சொல்லொன்றதடி உச்செடிகளுள்ள காடு
களிலே தேடிச்சொண்டிபோனான் எ-று (௧௮)

ஒடினாளுள்ளமெல்லாமுருதினாச்சுருதிமேனி
வாடினாவிற்றுவைத்தவ நதினுச்சுருதிவாநா
ணைகனாகமுதும்பையுநரிக்குங்குறநாநுநன்
கடியகுழவினாபாணகுமாரைசென் றசாராபா.

இ-ள். அப்படி தேடிக்கொண்டோடினான், மனமெல்லாமுருகிக்
கரைந்தான், உடம்பெல்லாவ கருகி வாடினான், விறகுச்சுமைவைத்
துக்கிடக்கிற அந்த ஆலமரத்தினருகேவந்தான், அங்கேவந்துதேடினான்;
கழுகுகளும் பேய்களும் நரிகளும் பூதங்களும் நெருங்கிக் கூடியிருக்கிற
கூட்டத்தலையிலே தன்பிள்ளையைப்போயக் கண்டான். எ-று. (௧௯)

ரவாட னள்கதறிவீழ்ந்தாங்குபுகெலாமிரிமலபோச
டுகாண்ட தோமகவினாசையாவினாசொள்ளைகொள்ள
முண்டக்கரத்தாலேநெழுருதனைமாடிமேடவைத்தே
யன்ருமறுகியேங்கவாடிநிறந்தறறலுமறா.

இ-ள். அப்படிக்கண்டவுடனே, அவருள்ள கழுகுமுதலியனவெல்
லாம் யந்தோடிப்போக ஒவென்று கதறிக்கொண்டு மேலேவந்தான்.
தான்கொண்டதான் ஒருபுத்திரனென்கிற வாஞ்சை அவருயிரைக்
கொள்ளாம்கொண்டு போவதாகத்தனதுதாமரைமலாபோன்ற நைக்களிலே
பிள்ளையெடுத்தது மமமேல் வைத்துக்கொண்டு தேவாரு மயங்கிப்
பரலாபிக்கும்படி வாயைத்திறந்து அழலாயினான் எ-று. (௨௦)

எழுசூக்கழிவெழவுச் சந்தவிறுத்தம்.

பனியானனைந்துவெயிலா லுலாநதுபசியர்லலை நமுலவா
வனியாயவெங்கிணரவாஹிந்தவதிபாவமென்கொலறியேன

௨௭௮ அரிச்சந்திரபாணம் புலரம் ஈரையும்.

றனியேகிடந்துவிட நோய்செறிந்துதரைமீதுருண்டமகனே
யினியாரைநம்பியுயிர்வாழ்வமென்றனிறையோனும்பாணமவமே.

இ-ள் (மகனே !) பனியினாலே உன்னுடம்பு, உண்டலாகியும், பின்பு பெயில்னாலே காய்தலாகியும், பசியினாலே வருந்துதலாகியும் நீ சாவாமல் (யாரையுங் கடிப்பதான) அநியர்யச செய்கையையுடைய வெவ்விய கண்களோடுகூடின ஒருபாம்பினாலே நீ யிறந்துபோகலான அதிகபாவம யாதுசெய்தாயோ நான் தெரிகிலேன். இங்கே நீ ஒருவளுக்கக் கிடந்து விடமாகிய வியாதிபிடித்து மணமேற் புரண்டிடக்கிற புத்திரனே ! இனி யாரைவேண்டி உயிர்வாழ்க்கடவோம் ? எனது தலைவனும் நானும் உயிர்வாழ்தல் வீணான காரியமே. எ-று. (௨௧)

நிறையோசைபெற்றபறையோசைபற்றுநிரையாய்நிறைந்தகமுகின்
சிறையோசையுற்றசெடியுடி-றக்கவிதியாரிமைத்தசெயலோ
மறையோனிரக்கவாநா னைத்துமவமுவாதனித்தவடிவே
லிறையோனளித்தமகனேயுனக்குறிதுவோயித்தித்தவியே.

இ-ள் நிறைந்த ஒலியைக்கொண்ட வாத்தியங்களின் முழக்கங்களில்லாமல் வரிசையாய் நிறைந்திருக்கிற கமுகுகளினுடைய சிறக்கத்துக்கொள்ளுகிற சத்தத்தினைக்கொண்ட செடிகளுக்குள்ளே நீ யிறந்து போகப் பிரமதேவரானவர்செய்த செய்கைதானோ ? ஒரு பிராமணன் யாசிக்க தனது வளப்பங்கொண்ட நாமமுழுதங் கொடுத்த கூரிய வேலாயுதத்தையுடைய அரசன்பெற்ற புத்திரனே ! உனக்குவகூட இப்படித்தானோ லபிதமான லபி டாய்த்தது. எ-று. (௨௨)

வானின்மீதிந்துசொரிகின்றதாரைமழைபோலவிழுகிறீ
ருனின்றிமேனியுதிருங்குச்சிந்தவுயிரின்றிவெம்புதழலின்
மேனின்றுவெந்ததன்ரீபோல்மயங்கிவிதியாரைநொந்துதனியே
யானின்றி ரங்கவேனென்பதில்லையிதுவோவுன் கிமகனே.

இ-ள். எனதுபுத்திரனே ! ஆகாயத்திலிருந் திறங்கிப் பொழிகின்ற மழைத்தாரையைப்போற் கண்ணீர் மொழுகவும், என்னுடம்பிலே மாமிச மென்பதில்லாமல் ரத்தங்கொழுக்கவும், பிராணபலமுழில்லாமல் வெப்பமாகிய நெருப்பினமேலேவிழுந்து வெந்த தளிரைப்போல் வாடிப் பிரமதேவனை நொந்துகொள்ளுகிறதாய் நீன் ஒருத்தியாகநின்ற பிரலாபிக்க ஏன்பிரலாபிக்கிறா மென்பதில்லாமல் நீ கிடக்கிறதான இதுதானோ உனக்கு நியாயமாக முடிந்தது. எ-று. (௨௩)

செங்கோலறத்தின் முறையேசெலுத்து திறலோனெவர்க்கு
முரவோன், வெங்கோபபாண விறன்மன்னன்மை விடுவிக்கவெண்ணிவருநாள், பங்கேருகத்து மலர்போல்யினங்கு வதனாமகிழ்ந்தபரிவா, வெங்கேயெனாசை மகனென்றுரைக்கி லெதிரேசூசொல்வன்மகனே.

இ-ள். தாமரை மலர்போல முகத்தையுடைய மகனே ! தரும் மார்க்கப்படியே செவகோல் செலுத்துகின்ற சார்ந்தியனாகியும் எப்படிப்பட்டவர்களுக்கும் அறிவாற் சிறந்தவனாகியும் வெவ்வித போபததைக் கொண்ட யானையை உடைய வெற்றியானமிக்க மந்தரசன் பெரிநுவரையும் (தான்வாவகின் பொருளைக் கொடுத்து) மீட்குகொள்ள வரும்போது தான் மீட்கவந்த சந்தோஷத்தினாலே என்னுடைய பிரியமுள்ள புத்திரனெவகேயென ஒன்றைக்கேட்டால் அப்போது யான் மறுமொழி "பாது சொல்லக்கடவேன்" எ-று. (உச)

நீரானவாவிசேறிநாடனை நுநிறைமாதவந்திதனி னும
பாராளுநீர்மைநோடாபற்றாதவாறு யாளுநெநதை முடியில்
காராளரேர்க்குடவோசையோயின்கண்ணேசினாடநனைமே
லாராவல்லரவமேவனந்திலரவாநிறந்தமகனே.

இ-ள். ஐயாவானே இத்தகாட்டிலே ஒருபாம்பினாலே யிறந்து போன குமாடா ! நீ சிரமபக குளங்கள் நெருங்கின கோசலநாடு முழுதும் நிறைவான பெரிய தவமுனிவனுக்குக் கொடுத்தவிட்டாலும், உலகத்தை ஆளுவதான சம்பத்துத்தனமை உனக்கிலலாமற் போனதல்ல. உன்பிதாவைப்போலவே ஒருநாட்டையாளுகிற எனபிதா காலமுடிவு பெற்றால், வேளாளர்கள் வாகளை வோடிகிற ஓசை ஓயாதிருந்துள்ள கண்ணேசினாட்டைப் பின்பு நீ யல்லது இனிபார் ஆளவார்கள" எ-று. (1)

நல்லோர்வகுத்தமுறையாமறங்கணலெட்டிலொன்றுகுறையே
மல்லோரையறப்பமிகழோமிறுக்குமிறையன்றியேறுநவேறு
சொல்லோமறுததுமுறையோமுறையத்ததுறவோகாபுத்திகடவே
மெல்லோர் தமக்குமினிதேவனைப்பமேநாகவந்ததிதுவே.

இ-ள். நன்னூலுணர்ந்த பெரியோர்கள் சொன்னதருமங்கள் மூப்பத்திரண்டிலே ஒருதருமமாயினுங் குறையாதுகிசையதோம். எளியவர்களைக் கொஞ்சமேனு மிகழ்ச்சிசெய்திலோம். (நாவக ளரசராகையால்) கொடுத்துத் தீர்த்தான பகுதிப்பொருளான ஆறிலொருபங்கையல்லது அதிகமாக விரும்பினே மல்லோம். பொய்சொல்லியறியோம். கேட்டவர்களுக்கு இல்லையென்று மறுத்துச்சொல்லிலோம். துவறத்தார்கள் சொன்னபுத்தியைக் கடந்துசென்றிலோம். யாவருக்கும் நன்மையையே செய்துவந்தோம். இப்படிக்கிருக்கச்செய்தே எந்தக்காரணத்தினாலே யெவகன்பின்னை இப்படிப் பாம்புக்கடித்துச் சாகலாயின? எ-று.

மறைநீதியுற்றபுறநாடழித்ததுவருசேனையாள்வதறியே
மறைநீதிமுற்றுமுனராவமைசசையணிவாயில்லைதருமறயேங்
குறையேயிழைத்துவினையேயினேத்தகுடிவைத்திருநதும்றியே
மிறையேதவத்தின்வினாவேயெமக்குமிதுவோநிதித்தவிதியே.

இ-ள். வேதநீதிப்படியே நடக்கிற அநியர்நாட்டைக்கெடுத்து அவகிருத்துவத்து கூடுவனவாண் சேனைகளை ஆளுஞ்செய்கையைத் தெரி.

௨௮0 அரிச்சந்திரபுராணம் மூலமும் உரையும்.

தோமல்லோர். . பெரியோர்கள் சொன்ன நீதிமுழுதும் தெரியாத மந்திரியை யெவகளுழிகிதான அரண்மனை வாயிலிலே வைத்தாளவுந் தெரிந்திலோம். குறைவானவைகளையேசெய்து பாவசெய்கைகளையே மேன்மேலும் வளர்க்கிற குடிகளை எவகளு நாட்டிலே குடிவைக்கவுந் தெரிந்திலோம். (இப்படிக்கிருக்கச்செய்சே) எவகளுக்கும் ஒ ஒ தெய்வமே! எவகள் தவப்பயனே! நீவகளு அமைத்த அமைப்பு இப்படி பாம்புகடித்திறப்பதோ சொல்வீர்கள். எ-று. (௨௭)

கனமுந்தருக்கார் குலமுந்நரிநுநகரமுன்பெருத்தவரமுந்
தினமுஞ்சிறந்தமுந்நரிநுநகரமுந்நரிநுநகரமுந்
முனமுந்தரித்த அபிராணபாவியிறவாமலென்றன்மகனே
மனமுந்தரிப்பநிலைநொந்துநென்றவயிறுந்தரிப்ப நிலையே.

இ-ள். (கைம்மாறு வேண்டாதுகொடுக்கிற) மேகசெய்கையையும், கற்பமுதலான தெய்வவிருஷங்களுனுடைய செய்கையையும்கொண்டகையும், பெரிதான சாமர்சதியுமும், எப்போதும் சிறந்துள்ளமுகமும், தலையிலேகொண்ட குமியும், மணமேற்கிடக்கிற வகைகளைக்கண்டும் இன்னமும் என்னுயிரானபாவி சாகாமலிருக்கிறதாயிற்று. என்மகனே! நீயிறந்ததாலான துன்பத்தை இனியெனமனமும் தாங்குகிறதாயில்லை. வருந்திப்பெற்ற எனவயிறுந் தாங்குகிறதாயில்லை. எ-று. (௨௮)

பரவாதிகட்குமிகவேலினைத்தபடிபோலுளத்திலறமே
விரவாததுடமுனிகொடுக்கற்குவினையேயிழைத்தகுறைபோற்
கரவேபிடித்துவறியேனளிறுதகனிராவிசெற்றகடுவா
யரவேயுனக்குமுனதோபனைக்கவளிபேயிழைத்தவினையே.

இ-ள். ஒருசமயவாதிகள் மற்றொருசமயவாதிகளுக்கு மிகவும் இடர்செய்கிறதுபோல், எவ்வளவியுமாகத் தமது சிந்தையிலே தருமகுணங்களை யெவ்வளவுகொள்ளாத கொடுஞ் செய்கையையுடைய கொடுக்க முனிவருக்கு நாங்கள் பண்ணின குறைவைப்போல், எளியவளான நான் பெற்ற இளையானபோன்ற புத்திரனுயிரை மறைந்திருந்துவந்து போக்கின விஷவாயையுடைய பாம்பே! இப்படிவிரோதஞ்செய்வதான உனக்கும் பிறரால் ஐயோவென்றிரங்கத்தக்க நான்செய்த குறைவுண்டோ?

என்னுயகன்றன்மணிமாற்பிலேறிவினையாடுகின்றவெழிலையு
முன்னாய்வினைநககனன்முழக்கவெம்மின்முதலேநடந்தமயலாய்
செந்நாய்திரண்டிசெநிகானிருந்துதெளியாதிரங்குமெனைநீ
யன்னாய்வருந்தலையெனாத நுன்றனறிவுக்கடாதுமகனே.

இ-ள். எனதுநாயகனுடைய அழகிதானமாற்பிலேறிவினையாடத்தக்க செவ்வுக்குமார்! முன்னே மூண்டிருப்பிலே எவகளுக்கும் முன்னே போய் விழப்போன குழந்தாய்! செந்நாய்கள்கூடி நெருங்கின இந்தக்காட்டிலே யிருந்து மனத்தெளியாம லழகின்ற என்னைப்பாஞ்சுந் தரவே வருந்தி

யழாதேயென்று சொல்லாமற்கிடக்கிறது உன்புததிக்குத்த உதல்லவே
ஓ புத்திரா. ௭- (௩௦)

மறவானெயிறுமணிமாசுணந்தெவ்வியாபாந்முயல்வெழு
பிறவாதிருக்குகிறபாவிதன்னெடுதலேதென்கநருதியோ
திருவாய்சிவந்தநனிவாயுரைநல்லசொல்லெழுமுகநயநியாப்
பிறவாதநித்தனடிபவமுதநபெருமானநிநகமானோ.

இ-ள். பிறத்தலில்லாத டவுன் ிருவடிகளையேதுதிகின்ற ஓபரு
மையைபுடைய அரன்பெற்றகுமார! கோபத்தை டையவான்போலுந
பற்களைக் கொட்டதாய் ததென்க நல்லியைக் கொள்ளுதான் ஒரு
பாம்பினது விஷபலத்தினாலே நிறக் கிடக்கிற னன்னுடைய கூட
சாவாதிருக்கிற அதிகபாலியானவளுடனின் உறுவுகொள்ளுகதிருவே
என்ன பிரயோசனமென்றுநினைத்தோ உன் தலிலுட்கணிபோன்றவாயா
லொருசொந்தோல்வாதிருக்கிய என முகத்திலுமவிழியாதிருக்கிறாய்.
வடியேற்றுவெற்றிடுதிவேன்பலகலகப நனோடிநந நயாபாந
கொடியே பன்முத்திலிழியா முனிக்குவனநந நத்தகொட்டைய
ரிடியேறடந்ததபரமாதமன்னினிவிடை கோபுரைநதநலநடுக
வடியேனையொக்கமுடிபாநிருத்தலநியாபாநியாவினை.

இ-ள். கூர்மையென வெற்றிகொண்ட நீண்ட வெலைப்பிடிக்கிற
மலர்போலுவகையையுடையகனுடனே கூட செது அப்போகாநிருக்கிற
பாலியான என் முகத்திலேஇனிவிழிக்கமாட்டா. (அவரியாரென்றால்)
ஒரு முனிவருக்குத் தனது வளநாடுமுழுதுவ கொடுத்த பிரபுவானவர்.
இடியேற்றினாலே பட்டுப்போன மரம்போலாக மண்ணிலேகிடந்துநான்
வருந்ததல் ஓயமனே! உனக்கு அழகாயிருக்கின்றதோ? என்னையு
கூடக் கொல்லிதிருக்கிறது மிகவும அகியாயம். ௭- (௩௨)

நீண்டிருக்கநீடுடிவடி யாசிரியநீருத்தம்.

எனமநுகியிவனு அமுமிறநடுமாத்
விவனையெடுத்தெரித்தடக்கவுரியாநிலை
மனமுருகானமமைவிலேகொண்டோன்சால்
வன்கண்ணன்மனைவியவன்றனிர்மாபாவி
சினமுலைபார்வியுமுதற்செல்லேனாகித்
செறுவரிவன்றனைக்கருத்துச்செல்வனென்று
நனதுதிருமகனைபெடுத்தணிதோள்வைத்துந்
தள்ளாடிமதிதயனாதனையமீண்டாள்.

இ-ள். என்று பிரலாபித்து இத்தமகனுடனே கூட நானும்செத்தே
னையானால் இந்தப்பிள்ளையெடுத்துக்கொண்டுபோய் தனஞ்செய்து
அடக்கஞ் செய்யத் தக்கவர்க ளொருவரு மில்லை. நம்மை விலக்கு
வாங்கினவன் இதுகண்டு மனமிரங்கான்; மிகவும் பொல்லாதவன்.
அவன்பெண்டாட்டியோ அவனிலும் பெரும்பாவி. அவ்விருவரும்மிகவும்

உஅஉ அரிச்சந்திரபாணம் மூலமும் உரையும்.

கோபமுள்ளவர்கள். விடிவதற்குமுன்னே நான் அங்குப்போகாதிருந்தால் அங்குதண்டனைசெயலாகாது. ஆகையால் இத்தப்பின்னையை விரைவிலே போய்ச் சுகனருசெய்திதரப் பின்பு போகக்கடவேண்டுமென்று தனது புத்திரனைப்போதித்து அழகான தோளின்மேலே சாய்த்துக் கொண்டு (திருக்குமாரனைத் தூக்கமாட்டாமல் தழுவித்) தளர்த்தவளாகச் சந்திரதயராஜனுடைய குமாரியான சந்திரவதியானவளையானநோக்கிச் சென்றாள். எ-று. (உஉ)

காந்திபேரிஞ்செறிந்தசெந்நாய் முவ்வீனே
கொளியிழுத்துடப்பறந்துகழுமுடையதப
பொந்தேபேரெனப்பலபேய்தொடரக்கொண்டு
பொருகனியெனக்கொடியபூதஞ்சூழ
காந்திபேரெனப்பறிக்கநிகராவ
வாய்முதுவெஞ்சோர்அகிலுமவனந்நொட்டிக்கு
விரிபாடித்தனையுடபட்டுநீனிழை
விரிகாடுநீந்தெறிஞ்சுகாடுந்முது.

(உ-அ. காட்டிலும் மேட்டிலும் திரண்டிடுகின்ற செந்நாய்களுக்கு முன் ஸ்வயாயாற்குத் தியிழப்பதற்காகப்பறந்துவந்துகழுமுகள்மோதவும், கழேபோட்டுவிட்டு, போட்டுவிடென்றுபலவிதமானபாசுகள்தொடரவும், நீகொண்டு போகாதேயென்று கொடுமையான பூதங்கள் சூழவும், பச்சைகொல்லவும் வந்து பின்னையைப் பிடிவதுகொண்டு போகுதற்கு நரிகள்தாண்டி விழவும், நீண்ட கூத்தலையும், அவிழ்த்து தொங்குகிற வஸ்திரத்தை, காட்டிலுள்ள முள்ளுகளு மீறுகளும் சிக்கியிழுக்கவும் இப்படித் தடைபடுகிற இவ்வளவுபட்டு நீண்டமூட்கள் தைப்பதான காமுழுதுகடந்து நெடிதான சுடுகாட்டைப்போய்ச்சேர்ந்தாள். எ-று.

பிணங்கொடுங்குமீட்டிலையரவத்தாதுப
பிணந்நிலைவெடித்திடுபேரமலையாலு
பிணங்கருகிசுருநாறுமுடையினுலு
நெடுங்கனலின்கொழுந்தெழுந்தரிவப்பினுலுங்
கணங்கொடுங்குநீந்தாடுந்நுழையினுங்
கணற்பொரியின்மலிவாலும்புகையினுலுந்
கணங்குபலபிணங்குபெருங்குரைப்பினுலுந்
தோகையறிந்துணர்ந்துகொடுஞ் சுடலைசார்ந்தாள்.

(உ-அ. அங்கே பிணங்களைச்சுடுகிற கடுமையான பறையர்களுடைய சத்தத்தினாலும், அந்தப் பிணங்களின் தலைகள் பிளந்து வெடிக்கிற பெரியதான சத்தத்தினாலும், பிணங்களினுடைய கொழுப்புகள்கருகிச் சுறுசுறுவென்று நாறுகிற புல்லல்லாற்றத்தினாலும், நீண்டநெருப்பின் கொழுநு கிளருகிற உயர்ச்சியினாலும், பூதமூதலான கூட்டங்கள் மிகவுஞ் சந்தோஷத்துக் கூத்தாடுகிற சத்தத்தினாலும், நெருப்புப்

பொறிகளின் மிகுதியினாலும், புனையினால், பலநாயகன் ஒன்றை
தொன்று விடேறாதித்துக்கொள்ளுதற்குச் சந்திரனும் சந்திரவரன்
சுமிகாடென்று தெரிந்த தந்தனின் சந்திரவரன் மிகுந்தான். (6)

நாடாநிதிபெயர்ந்தருபுதிதின் நிதி
கடவுளும் தந்தகாலத்திலும் பிறந்தான்
பலநாயகன் துதித்தருந்தான். (7)
பலநாயகன் துதித்தருந்தான். (8)
நொண்டிவந்தபிணங்கன்குருகுதலேநான் நிதி
கொள்ளியெடுக்கேதுபலநாயகன்
மண்டுதலுந்தகடையின்மேல்பலநாயகன்
வாழ்ந்தெதியுங்கனல்நிதிபலநாயகன்.

இ-ள். அப்படிநெருங்கப்போய்க்கண்டான் (1) தந்தகாலத்திலும்
மனதிலேயென்பணி அங்கே செய்தவர்களுடைய தந்தகாலத்திலும்
தன்பிள்ளையவைத்துவிட்டு, முன்னெவெந்து தந்தகாலத்திலும்
கொள்ளிக் கட்டைகளைமெல்லாம் பலநாயகன் (2) அங்கேநிதி
லோடி யோடிப் பார்த்தெடுத்ததுக கொண்டுநெருங்கு பின்பு பின்பு
சுமிகுந்த சுடலையினிடத்திலேயேபாய அந்தச் சுடலையில் ஒரு கொள்ளிக்
கட்டையை யெடுத்ததுகொண்டோடிவந்து நெருப்பைச் சோத
மூளப்பண்ணி அப்படிப் பற்றியெரிவகான நெருப்புக்கட்டையின்மேல்
மகளைவைத்தான். அப்போது மூண்டெரிகிறநெருப்பிலெரிந்திருந்த
அதை அரிச்சந்திரனாகிய அரசன் பார்த்தான். (6-7)

அரவுகடித்தரகிங்கோவிந்நானென்ப
தறியாமல்லெஞ்ஞாடி நைவனோரேயிற்
விந்நாடிநிப்பினாளுகுவாரறிவோமென்ன
வெழுந்தருள்குமினாரத்தோடி யோடி
தரவுரியவாராருளென்குந்தாராதே
தனியேயிப்பனியிருந்தசவங்கோனார்த
கரயினழற்கடுவதுகடைவோவென்ன
காலன் கடுகான்முனையெடுத்தெறிந்தான்.

இ-ள். பாம்புகடித்துத் தண்டிக்காகிய இனங்கொண்டிருந்த
போனென்பதைத் தெரியாமல் அரசனானவன் கோபங்கொண்ட
இந்தராததிரியிலேவந்து பிணஞ்சுமிகுந்தவர்களுயர்? அரசனான இன்ன
ரென்று தெரிவோமென்று எழுந்தருள்து அதிசயமாக விந்நாடி
ஒடிவந்து என்னடி மூடத்தன்மையானவனே! நீ தருதற்குரியபொருளை
என்கு முன்னே கொடுக்காமல் நீ ஒருத்தியாகவந்து இருக்கப் பணி
சுமூதலையுடைய இராத்திரியிலே ஒருபிணத்தைக் கொண்டுவந்து
எங்கென்குத்தெரியாமல் திருட்டுத்தனமாகநெருப்பைமூட்டிக்கொடுத்து

2. அச அரிச்சந்திரபராணம் மூலமும் உரையும்.

உனக்குத் தக்ககோவென்று உன்பின்னையைக் காலாலே தாக்கித் தூரத்தே
யெறிந்தான். -உ-று. (௧௭)

நிந்தி யாழிதேர்நவேங்கிலேனி
விடிவெழுந்தாற்பாடினையேயடிசாய்ந்தாடி
பழிந் தவிழ்மடர்போற்சென்று மேல்விழ்த்
மொழிசூழிவிழ் பருவிதொரிமலைனி
யறிந்துபிலனிவழிவழிவழி
யருவினையேயருவிபறவுப்பாவி
மறிந்தமகன்றனைந் தநான்வந்தேனைய
வறிதேயறித்பொருளுவாவொவறவ்வென்று.

இ-று. அப்படிவந்தவனுனே சந்திரவதியானவன் உயிர்சொர்ந்தாக
அழுது, கோடையிடிவழிந்ந அதுவெழுமியிலே அடிவெற்று அசைந
லாகி முறித்துவிழுந்த மாததைப்போற்போய் அவன் கால்மேல்விழுந்து
வார்த்தைகள் குழறுதலாய் கண்களிலே அருவிபோல் நீர்மொழுக ஐயா!
இந்த ஐரிலே வழுவருவதான கியாயக் கிரமத்தை எவ்வளவும் நான்
தெரித்தேனல்லேன். தீராதபாவஞ்செய்துள்ள நானே ஆருமற்றவன்.
மிகவும்பாவி. இறந்துபோன என்பின்னையைச் சுடுத்தரு நானொருத்தி
யாகவே வந்தேன். அதலால், ஐயனே! எளிதவளான உமக்குக்கொடுக்க
என்னிடத்திலே எப்படிப்பொருளுண்டாயிருக்கும் என்று சொன்னான்.

பொருளுடையேன் றமருடையே னுனவிந்தப்
புத்திரனைத் தோணமிது வைத்துப் போந்தில்
யிருவிடையிற் கடலையில்வந் தெய்துவேனோ
வெறிந்தசூழைந் துடையினி லேற்றுவேனோ
தெருளுடையா பறமுடையாய் சினையேனின்ற
சிறுவனையான் மடக்கருணை செய்யாய்தேயா
வருளுடையா யாநார மற்றேற்றுகின்ற
வாயினையே நஞ்சுமென வலறிவிழ்ந்தான்.

இ-று. பொருளுள்ளவளாய் உறவினையு முடையவளானால் நான்
இந்தப்பின்னையை எந்தோளின்மேலேசார்த்தித் தாக்கிக்கொண்டுவந்து
இந்த இருட்டிலே சுடுகாடு வந்துசேருவேனோ? இன்னமும் எரித்தவிடது
கிடக்கிற குறைக்கொள்ளிக்கட்டைகளை அடுக்கி அதன்மேல் பின்னையை
வைப்பேனோ? இதைல்லாத் தெளிந்துகொண்டவனே! தருமத்தெரிந்தவ
னே! பாவியான நான் பெற்றபின்னையைத்தகனஞ்செய்வதாகநீர்கிருபை
செய்யவேண்டும். குறையாத இரக்கமுள்ளவனே! யாதொரு ஆதாரமு
மில்லாதஎனக்குஉம்முடையபாதங்களிரண்டுமேஆதாரமென்று சொல்லி
அரசன் கால்மேலே அலறிக்கொண்டு போய்விழுந்தான். -உ-று. (௧௮)

பொன்னையாய் விடுவெயான் புலையென்னின்ற,
லையனுமல் லென்புலையற் கடிமைகண்டீ

யென்னடிநினைவெதுதகாததுதா
 அறிப்பொருட்டியா னுரியவலே நென்னையவ்வேவன்
 சொன்னபணங் கடனுண்டு கொன் றியபடைந்
 துண்டபுறமான் நுன்றிதந்து தந்தியன்பா
 லன்னவதமுன் படியாக வெவந்ததந்த
 வாய்க்கதி பாவ அறிப்பை னறிந்திப்பமுன்.

இ-ள். (அப்படியிலிருந்து காலைப்பிடிக்கிறவரும் 13வது) வடக்கரிக்
 கொப்பர்ளவழி! மன்காலிலிட்டிருக்கி; காலைப்பிடிக்கும்சொந்தமான
 பறையன் என்று கீம்காலவாயானால், அந்த வடக்கானது பறையன்
 காலைவேன்; காலை அந்தப்பறையனுக்கமையானவன்; கீனைகாலத்
 தொடுகிற தனக்குத் தகாதது. இதைப் போருளுக்கு காலை சொந்தக்கார
 னல்லன்; என்னை அழிவடியாகக் கொண்டவன் சொல்லி யிருக்கிற
 கார்ப்பண முண்டு; கொன்றிததுண்டு - வந்திரமொன்றுண்டு; அந்த
 இவ்விரண்டையுந் கொடுத்தவிட்டுப் பிரியத்தடனை சுட்டுக்கொள்.
 அந்த எஜமானனாகிய பறையன் என்கிறபடியிச் செலவாகக் கொடுத்த
 வாய்க்கரிசனைய (வேணுமானால் தானக்குப் பிரியத்தடனை) காண்
 கொடுக்கிறேன். (இந்தப்படிதான் இப்பூர்சு சுட்காட்டிலே நடக்கிற
 வழக்கம்) தெரிந்தகொண்டுள்ள நமன்கொண்டான். எ-று. (80)

தஞ்சியமைந் துனையெடுத்துச் சுமந்தாம்பாந்து
 சுடுவாரத் திருகாட்டிற் றோன்மேலேற்றிப்
 பஞ்சுபடுப் பாடுபடும் பாடியேற்றும்
 பணிமேது கொண்கொன்றிப் பாடுமேது
 நெஞ்சுநன்றித் தருவினைமைய வருந்தம்மன்றி
 நீயிரவர்கா யெவ்விரந்து நிற்கும்காலே
 வந்திதிரு முனிமிடற் றில வபங்காநின்ற
 மங்கலநாண் கண்டிழைவை மருந் தருவோல்வான்.

இ-ள். இறந்துபோன புத்திரனைத் தாக்கிச் சுமந்துகொண்டுவந்து
 சுடுகிறவர்களில்லாமல் சுடுகாடுவரையிலும் தோன்மேலேதாவது பஞ்சு
 படுகிற பாடெல்லாம்பட்டு இன்னமும் அப்படியேபடுவதான பாவியான
 என்னிடத்திலே ஷப்படிப் பணமுண்டாகும்? கொள்ளிவந்திரத்ததுண்டு
 எப்படித் திடைப்பதாகும்? மன்கூடன்றது நீர்வதில்லாத பாவியானான்
 வருத்தப் படுகிறதைக்கண்டு நீரே தயவுசெய்ய வேணுமென்று கல்ல
 வார்த்தைசொல்லிக்கொண்டிருக்கிறபோது, அந்தச்சத்திரவதழியினுடைய
 அழகிதான திருக்கழுத்திலேவிளங்குகின்ற திருமங்கலியாகுந்திரத்தைக்
 கண்டு அரசன் பின்னுஞ் சொல்லுகான். எ-று. (81)

நல்லநல்ல யறச்சமர்த்தி நியேசுண்டிட
 னன்னுதலா ரனைவரினு மிந்தரூபம்
 வல்லவல்லி விறகுதருங் காலேசெம்பொன்
 மங்கலநா னுன்னமுத்தி விருந்தலே.

௨௮௩ அரிச்சந்திரராணம் மூலமும் வரையும்.

மில்லையெனச் சொல்லுவது சற்றேமேலா
நிதனையெனத் தீவிரமன் நிரம்பவே
பல்லுழாப நிலைவாரிதான் மனப்போற்
பதைப்பதைத்துப் பைத்தொடியான் பதறிவிழ்ந்தான்.

(௫-௩. நீரல்லவளே வல்லவளே மிகவுஞ் சமர்த்துள்ளவன் நீயே :
நான் பார்த்தேன் ! நல்ல தெற்றியையுடைய பெண்கள் எல்லாரிலும்
நிந்திரசால விதனையில் வல்லவனா யிருக்கிறாயென்று (புகழ்வதுபோ
லிகழ்தது) நீ அடிக் கின் விதங்கள் கூட திருடியேகொண்டவருக்கிருக்கியும்.
சிவந்த பொன்னாறுசெய்த திருமங்கலியம் கயிற்றுடனே உண்கழுத்தி
விருக்கச்செய்தே ஒன்று மில்லையென்று சொல்லுகிறது சிறிதும்
பொருந்தாது. இந்த சதாலியைக் கருக்கொடுக்கவேண்டியபொருளாகக்
கொடுவென்று சொல்லவே, வேடர்களுடைய அடிகள்மிக்க குறிச்சி
ராசலிலே அசுப்பிட்ட மாணப்போல் தடிதடித்த சச்சந்திரவதியானவன்
பதறிவிழந்தான். எ-று.

(௪௨)

கலி விருத்தம்.

வாடினா ளாநதான்மலர்மாழகங்
தோடினா ளுருளேந்தான் லேந்தான் கொடுங்
தேடினா ளவந்ததென்று கிலேசமெய்
மூடினா ளுமெழுச்செறிந்தான் ரோ.

(௫-௩. உடம்பெல்லாம் வாடினான் ; தளர்ச்சியாயினான் ; தாமரை
மலர்போலும் பெருமைபொருந்திய தண்ட முகவ கோணுதலானான் ;
பயந்தான் ; வருந்தினான் ; கொடிதான் கெடுதல்போதுவதே சேர்ந்த
தென்று துன்பத்தையே உடம்புரீரம மூடுதலானான் ; பெருமுகம்
விட்டான். எ-று.

(௪௩)

அலைவிலாவிரிசந்திரங்கல்லது
தொலைவில்பாவ நஞ்ஞேதாற்றருமங்கலம்
மூலபங்கு நாவும்போது வதோவென
அலைவின் பிறமெழுதொந் வருந்தினான்.

(௫-௩. எக்காலத்தும் வருந்துதல்கொள்ளாத அரிச்சந்திரமகாராஜ
னுக்கேயல்லாமல் வருந்துதலையுடைய எல்லாருக்கும் காணப்படாத
எனது திருமங்கலியமானது ஒருபடைநன் சாணவு மாயிற்றேயென்று
கொல்ல னுலையின்மேலிட்ட மெழுகையொப்பா யுருகினான். எ-று. (௪௪)

இருநாளுங்குணத்தெந்தைக்குநல்வர
மருநருங்காலத்தரவணிலேணியான்
நிருவுநஞ்ஞேதவிவ்வியமென்மொழிப்
பொருளுமித்தலம்புக்கியின்பொய்த்தேநா.

(௫-௩. அஞ்ஞானகீதகின் குணத்தையுடைய எனது தந்தைக்கு
நல்வரத்தைக் கொடுக்கிற காலத்திலே பாம்புபுணந்த சடைபை

யுடைய கடவுள் திருவிடைக்கொண்டருளின தலவியடிகள் மகசியவார்த்தையிலுள்ள அர்த்தமும் இத்தொருங்கு எனவந்தபின்பு பொய்யாய்ப் போயிற்றே? எ-று. (சா)

பனிமஞ்சளாடர் பாவைப் பங்குளறு
ரினியவாசகமின்றொடு தந்தநாடி
புனிதனாநிலும்பு வளம் காணி நு
முனிவர்கொழுநியோனென வெங்குறி.

இ-ள். குளிர்த சத்திமனை சலையிலேகொண்ட பாவையுடைய தரான கடவுள்கொண்ட நல்லவாந்தையானது இவ்வருடே முடிதலாயிற்று. ஆகையால் அந்த பரிசுத்தமான சிவனிலும் உலகமெல்லாமளந்த வித்தினுவினும் விசுவாமிததிரமுனிவர சிறந்தவரானுணர்நழுதான். எ-று. (சா)

அற்புக்காழையனாநிசரந்தான்
விற்ப்போயினபேன்மைக்குலந்தொடு
பொற்புப்போம்பொறைமொழிநாபோமென்றன்
கற்புப்போவதிதென்னென்றுகலந்தினு.

இ-ள். இரக்கத்தொகு கடல்போன்றவராகிய அரிசந்திரமகாராசன்விற்க, அதனாலேபோன மேன்மையுள்ள குலத்துடனே என்அழகுதான் போகும்; எனது பொறுமையுடையோகும்; என நயர்வுமபோகும்; இவையெல்லாம் போருளும் என்றுடைபி பதிவிரதாயிலே போவதற்குத், காரணமென்னவென்று மனங்கலங்கினான். எ-று. (சா)

அணையகாலையரிச்சந்திரனுந்தன்
மனைவியாமிவனென்றுமனங்கொளார்
நணையன்மாண்டதுதன்னைபுட்கொண்டு
நினைவைநீக்கிமறப்பையுநீக்கினான்.

இ-ள். அந்த வேளையில் அரிசந்திரமகாராசனும் இவளும் துமனைவியையாமென்று மனத்திலேகொண்டு தன்புத்திரனிறந்ததுபோனதையுமனத்துள்ளேகொண்டு தனதுள்ளதனுரோ நினைவோய்ப் பின்பு அந்த நினைவுதப்பினதையுந் தேற்றிக்கொண்டான். எ-று. (சா)

கள்ளவேகத்தரவுகடிககநம்
வள்ளலோலிற்றந்தானென்றுமன்னவ
னுள்ளுள்ளேநொந்துயிர்த்துப்புறம்
விள்ளலானுரைவிம்மிமயங்கினான்.

இ-ள். திருட்டுத்தனத்தால்வந்த வேகத்தையுடைய பரம்புகடிககநம்புத்திரனான பிரபுவோ செத்தானென்று செரிந்து அரசனானவன் மனம் வருத்திப் பெருமூச்சு விட்டுவிட்டு வெளியே ஒருவார்த்தையுஞ் சொல்லாதவனுதித் துக்கித்து மயக்கத்தைக் கொண்டான். எ-று. (சா)

உஅஅ அரிச்சந்திரபுராணம் மூவழும் உரையும்.

அன்னையின் றியருங்கானிலெய்திய
யுன்னையோபு பரவங் கடித்தலின்
மின்னையும் முனையும்விற்வெவ்விலை
யென்னையெவ்வைநொந்தனையேந்தலே.

இ-ள். ஓ புத்திரா ! உனதுதாய உன்கூடவராமல் அரிதான காட்
கெருள்ளேபோன உன்னை ஓடிவந்து பாம்புகடித்தகளுலே அப்போது
உன்தாயையும் உன்னையும் ஒருவருக்கு விலையாகவிற்துன்னை எவ்விற
மாக எண்ணி நொந்துகொண்டாய். எ-று. (இஃ)

கந்தநாடுநல முயிழந்து
யெந்தமோடுவந்திவ்வனம்பட்டனை
மைந்தனையென்றனாற்பெற்றவாழ்வனம்
கந்தவாழ்வனாவோவென்றிரங்கினான்.

இ-ள். ஓ மகனே ! நம்முடைய நாட்டையும் நம்முடைய சுகத்தையு
யும் விட்டு நீயும் எங்களுடனே கூடவந்து இவ்விறமாளும்; என்னாலே
நீ பெற்றசுகம் உனக்கு இக்கசுகத்தனவதானேவென்றழுதான். எ-று.

முன்றிலாதையிரினையோம்பியே
பொன்றிலாதுபுலையனுக்காட்பட்டான்
வென்றிலேந்தினியீட்கத்தருவனே
வென்றிறந்தனையோவென்றியம்பினான்.

இ-ள். கிஷோபேறில்லாத உயிரை வளர்த்துக்கொண்டு சாலமாட்டா
மல் ஒருபறையனுக் கடிமையானான்; அப்படி அடிமையான ஐயத்தை
யுடைய அரசன் இனி நம்மை மீட்டுக்கொள்ளமாட்டுவானே மாட்டா
னென்றெண்ணித்தானே நீ இறந்துபோனாயென்று சொன்னான். எ-று.

விற்து விலென்மேனிதழ்இயநிறி
பற்றியந்தனாகீர்த்துதுட்பாத்திருந்
திறறை காண்படி ரங்காகுவென்வயி
னுற்றபாவமொழிந்தனையோவென்றான்.

இ-ள். நான் விலைக்குவிற்தபோது என்னுடம்பை அணைத்துக்
கொண்டிருந்த அன்னைப்பற்றி அந்தப்பிராமண னிழுத்துக்கொண்டு
போனதையும் பார்த்துக்கொண்டிருந்தும், இன்றைத்தினம் வரையிலும்
உன்னிடத்தி லிரக்கமில்லாதிருந்த என்னிடத்திலே நீ பிறத்தபாவத்தை
இன்று தீர்த்துக்கொண்டாயோவென்றான். எ-று. (இஃ)

விலைபட்டாய்ப்பட்டும்வெவ்வரவாய்ப்பட்டும்
தொலைபட்டாயன்னைதோளிற்கொணர்ந்திடத்
தலைபட்டாய்தமியேனெறியத்தகர்ந்
தலைபட்டாயிதுவோவியுடையனே.

இ-ள். நீயோ விலையானும்; அப்படி விலையாகியும் ஒரு வெவ்வி
தான பார்டின்வாய்க்குள்ளா யிறந்தாய்; பின்! உனது தாயானவள்,

சார்த்திக்கொண்டுவர அவன் தோளுக்குள்ளாய்; இப்போது நான்
அக்கியேறிய அதனாலே சிதைதலாய் அலைச்சற்பட்டாய். என் அப்பனே!
உணர்ச்சிப்படியா விதிவிரந்தது? எ-று. (௧௦)

காந்தியைக்காணாததாயயு
மீதெலாம்வினைத்தெற்றியெவன்லையு
மீதெலாமரவின்கிடமேயநா
ளேதெலாமுரைத்தாயுரையேந்தலே.

௧௦-ள். அன்பினாலே உன்னைக் கூடவேவந்து கண்டுகொள்ளாத
உன் மாதாவையும், இதெல்லாஞ்செய்து இப்போ தெடுத்தெறிந்த ஏன்
னையும் உன்னுடம்பெல்லாம் பாம்பின்விட மேறுகிறபோது புத்திரா!
(ஈ அப்போது) என்னென்ன சொற்களெல்லாஞ் சொன்னாய்? அவற்றை
இப்போது சொல்லாயாக. எ-று. (௧௧)

பிறப்புணர்ந்தவன்றேபிறிதன்றியு
னிறப்புணர்ந்தனமென்னினுமெம்முனோர்
சிறப்புஞ்செல்வமுஞ்சேர்தலிற்றீர்ந்தவா
றறப்பெரும்பிழையென்றென்றமுங்கினான்.

௧௧-ள். உன் சன்ம மிப்படிப்பட்டதென்று தெரிந்த அப்போதே
வேறுபாடில்லாமல் உனது சாவுத்தெரிந்தோமானாலும் எங்களுக்கு முன்
னோர்கள் பெற்றிருந்த சிறப்புஞ் செல்வமுஞ் சேர்த்திருப்பதினின்றும்
ஈ கீழ்க்கண்ட மிகவும் பெரிதான பாவம் பாவமென்று வருந்தினான். எ-று.

வாளின்மிக்கவயமன்னர்வந்துதின்
றாளில்விழ்ந்தழலின்நிதின்றாய்திருந்
தோளிலேற்றிச்சுடலையிலேவர
வேளின்மிக்கவெவ்வினையோவென்றான்.

12-ள். வான்வலியாலுயர்ந்த வெற்றிகொண்டீ அரசர்கன்வந்து உன்
காலிலேயிழுந் கழுதிறில்லாமல் உன் தாயானவள் தன் திருத்தோளின்
மேலேற்றிக்கொண்டி சுடுகாட்டுக்குவர மன்மதனிலும் அழகாற் சிறந்த
குமாரா! எந்த வெவ்விதான பாவஞ் செய்தாயோவென்றமுதான். எ-று.

இன்னவாறுரைத்தேங்கிடவேந்திழை
தன்னகத்தினுணர்ச்சிதழைத்திட
மன்னனேயிவனென்றுமதித்தவள்
பொன்னடித்துணைபூண்டமுதோதுவாள்.

௧௩-ள். இதைப்படிசொல்லி அரசனமும்போது சந்திரவதியாழ்வன்
தன்மனத்திலே தெளிவுதோன்ற நமதரசனே இவரென்றுதுணிந்து
அவ்வரசனுடைய அழகிய பாதங்களிணையையும் பிடித்துக்கொண்டமுது
சொல்லுகிறான். எ-று. (௧௪)

சொத்தித்தெழுந்துபடாருடிமகாணளென்
கதித்தத்துவ்யபிற்கண்டனுத்தம

உக0 . அரிச்சந்திரபுராணம் சூலமும் கரையும்.

விதித்ததல்ல நுவேறணுகாதென
மதித்திருநதல்லலிவிளம்பினாள்.

இ-ள். பொங்குதலாய்த் துன்பமே குடிகொண்டு உமது மனத்திலே
அதிகமானபடியை உம்மிடத்திலேதான்கண்டேன். ஒப்புருஷோத்தமரே!
யார்க்கானாலும் லபிததபடியேயல்லாமல் வேறே ஒன்றும் வாராதென்று
பாதிச்சந்திரன் போலும் திருநெற்றியையுடைய சந்திரவதி சொன்னாள்.

தீமைசெய்ததுனக்குஞ்சிறுவற்கும்
வாய்மைதானதுமண்ணுக்கும்விண்ணுக்குந்
தூய்மையேயினியென்றுதுணிந்தன
வீமபங்கலறத்தைநினையென்றாள்.

இ-ள். பாவங்களைச் செய்திருந்தது உமக்கும் பிள்ளைக்கும் மெய்
யானதே; அந்தப்பாவம் இந்த மண்ணிலகத்துக்கும் விண்ணிலகத்துக்
கும் இனிநன்மையாகவே முடியுமென்று நான் துணிவுகொண்டேன்.
நீர் இனி மயங்கவேண்டாம். உமது சுதர்மத்தை யெண்ணிக்கொள்ளு
மென்று சொன்னாள். எ-று. (சு0)

தோகைகேகாபுலையற்குத்தொழும்பனா
னாகையான்மற்றவன்பணிநீத்தவ
னீகையானிழந்தாற்றவரெய்திடீம்
போகைநன்றுபொருடருதற்கென்றாள்.

இ-ள். பெண்ணே! கேட்பாயாக: இதேச் சுககாட்டுக்குரிய பறை
யனுக்கு நான் அடிமையாதலாலே அவன் உத்தரவைக்கீட்டித் து அவன்
பொருளை நான் வாங்காமல்விட்டால் நீதிக்கு வழுவதலாகும் நீபொருள்
கொடுப்பதற்காக இவ்விடம் விட்டுப்போகிறதே நல்லகாரியமென்று
சொன்னாள். எ-று. (சுச)

உன்னையாளுமறையவற்குற்றிது
சொன்னகாலந்தரினந்தத்துசொடு
பொன்னைவாங்கியளித்துநின்புத்திரன்
றன்னைநீசுடத்துக்கதுனக்கென்றாள்.

இ-ள். உன்னை அடிமையாகக் கொண்டாளுகிற பிராமணனிடத்
திற்குப்போய் இந்தப்பொருள் கொடுக்கவேண்டியபடியை நீ சொன்ன
போது, அந்தப் பிராமணன் கொடுத்தால் அந்தக் கொள்ளிவஸ்திரத்
துடனே பணம்வாங்கிவந்து கொடுத்து உன்புத்திரனை நீ அந்நஞ்
செய்து கொள்ளத்தகு முனக்கென்று பின்னுஞ் சொன்னாள். எ-று. (1)

அரக்கெனச்சிவப்புற்றவழற்கண
னிற்றக்கமற்பமுயில்லவனிப்பொரு
ரக்கருத்திலன்றநீதிபுற்காண்பனென்
றரைந்தவல்லிமகனைவைத்தோடினாள்.

இ-ள். அரசுக்கப்போற் சிவப்பப்பொருத்திய நெருப்புக் கண்களை யுடையவன்; கொஞ்சமேனு மிரக்கமில்லாதவன்; இருதப் பணவகொடுக் கச் சம்மதியான்; ஒருவேளை தருவானே எப்படியோ கண்டறிவிற நென்று சந்திரவதியானவன் மகனை அவருவைத டுவீட் டொடினா.

மேம்பாடினேறு.

மங்கைகடிதேகிட தூமைந்தன் மருங்கு
யங்கைகெட்டாணிமனமருகியபயலிவழி
கங்கைவளநாடனிருகண்கலுழிசிந்த
மெங்கையதுகாந்தவிளவின்கணியைபொத்தான்.

இ-ள். அப்படிச் சந்திரவதி விரைந்தோடு ம்போது மகன்முகத்தைப் பார்த்து தனதழகியகையாலே தொடுத்தற்குக்கூசி மனத்திலே படிய 'கொண்டு பக்கத்திலே நின்ற கொண்டு கவகைவளநாட்டையுடைய தூ சன் தனதிரண்டு கண்களிலு மகனையாறுபோல் நீரொழுத வெவ்வி தாரா யானையுண்ட விளாவகணியை யொப்பாயினான். எ-று. (சு)

மன்னவன்வருந்தியுறமாமயிலையனா
டுன்னவரிதாயசுகாடதுகடந்தே
யென்னவிலையின்னம்வருமென்பதுகருத்தாய்
மின்னுமணிநீன்புரிசைவிதியிடைபுக்காய்.

இ-ள். அப்படி அரசன் வருத்திக்கொண்டிருக்க, பெரிய மயிலை யொப்பான சந்திரவதியானவன் நெருவகுதற் கரிதான் சுகாட்டைக் கடந்துபேரம் இன்னம் என்னபாவச்செயகைகள் வரக்கூடுமோவென்று கருத்துள்ளவனாகி மின்னுகின்ற ரதனங்கள் பதித்துள்ள மதில்கூழ்க்க வீதிக்குள்ளே போயினான். எ-று. (சுரு)

கிள்ளைமொழிபுமருகுசிட்டுவதன்முன்னை
ஒள்ளையொலிமாடநிறைநாகிரநாமன்னன்
புள்ளையைபெடுத்துயல்பெயர்ந் தாயிர்செருதுதே
காந்திரசிலநல்லணிகவந் துகொடுபோனா.

இ-ள். கிள்போலும் வசனத்தையுடைய சந்திரவதி போகுதற்கு முன்னே மங்கலவள்ளை ஒலிப்பதான காசிபபட்டணத்தகு அரசனா னவனுடைய பிள்ளையை யெடுத்துக்கொண்டு தாரதேவரது அந்தப் பிள்ளையுயிரை வதைசெய்து சில கள்ளர்கள் அப்பிள்ளைமேலுள்ள நல்ல ஆபரணங்களையெல்லாம் திருடிக்கொண்டு போயினார்கள். எ-று. (சுசு)

அடமதலையைத்தெருவகத்தினிடைகாணு
வம்மதலையார்மதலையென்னவலமந்தா
னெம்மதலையைக்கணமெறிந்ததுகொலென்னா
தம்மதலையெய்க்குறிதனைத்தெரிதுலுற்றான்.

இ-ள். இப்பாறுசெங்கிற சந்திரவதியானவன் அந்த அரசன் பிள் ளையை அவ்விதியிலேகண்டு இருதப் பிள்ளை யாருடைய பிள்ளைமேனது

உகஉ அரிச்சந்திரபுராணம்மூலமும் உரையும்.

துக்கித்தவளாய் எங்கள் பிள்ளையை அங்குள்ள பூதகணங்கள் கொண்டு வந்து இங்கே போட்டுவிட்டனவோவென்று தங்கள் பிள்ளையினுடம்பிலுள்ள அடையாளங்களைப் பார்க்கலாயினாள். ஏ-து. (௧௭)

விடிந்திடுமுனந்நகரிகாவலர்விரைந்தே
ரிடிந்தமதிலேறியுமிழிந்துமறுகும்று
மடிந்தகுழிக்கருகுகண்டுமடமாதைக்
கடிந்தனர்கொணர்ந்துரிர்கவர்ந்திவனென்றே.

இ-ள். அப்போது விடிந்ததற்கு முன்னே அந்தப்பட்டனதைதக் காக்கிற தலையாரிகள் அதிகவிரைவிலேவந்து கள்ளராலேயிடிந்துபோன மதில்வழியேயேறிவந்தும் பின்பிறவகியும் பின்பு வீதிபிலேவந்து செத்துக்கிடக்கிற பிள்ளைக்குச் சமீபமாக வந்துகண்டு (அங்குமின்று பாதுத் தெரியாமல் மயங்குகிற) சந்திரவதியை, இந்தப் பிள்ளையைக் கொண்டு வந்து இதனுயிரை வதைத்தவளிலுள்ளதானென்று அடித்தார்கள். ஏ-து.

பதைத்திடுகினத்தொடுபசங்குழிதன்னை
வதைத்ததிவளாமெனமலர்க்குழல்பிடித்தே
விதைத்தலின்விழுந்தனவிழிக்கனறெறிக்க
வுதைத்தனரடித்தனரொடித்தனர்களுன்பை.

இ-ள். அப்படித் துடிதுடிப்பாகிற கோபத்துடனே அந்தப் பச்சிளம்பிள்ளையைக்கொன்றது இவளேதானென்று அவளுடைய பூவைவணி கிற உந்தலைப் பிடித்துக்கொண்டு விதைக்கிறபோது சித்திற விதைகளைப்போல் கண்களிலே நெருப்புப்பொறிகழ் சிந்த உதைத்தார்கள்; அடித்தார்கள்; அவளெலும்பையு மொடித்தார்கள். ஏ-து. (௧௮)

சென்றவர்களுஞ்சென்றவர்களுஞ்சேரவடர்களுண்
டன்றவர்களுறித்திலர்விலக்கியகலப்போ
மென்றுதலமேதுகுலமேதுசிறுசேயைக்
கொன்றபரிசேதரிவைகடெனவுரைத்தார்.

இ-ள். வீதியிலே பார்த்துக்கொண்டு போகிறவர்களும், பார்க்க வருகிறவர்களும் கூட வருத்தப்படுத்துகிறதைக்கண்டு அப்போது அவர்களிலே சிலர் சிலரை விலக்கி, நீங்கள் தூரப்போகவேண்டுமென்று சொல்லிச் சந்திரவதியைப்பார்த்து உன் னுரேது? உன் குலம்பாது? இந்தச் சிறு பிள்ளையைக் கொன்றதென்ன காரணம்? பெண்ணே! நீ உன்னை சொல்லென்று கேட்டார்கள். ஏ-து. (௧௯)

தேவருணமக்கிலேசெருத்திலெனென்றறு
வைதிலைநம்மொழியையாருறுதிகொள்வார்
நோவதிலுநம்மகவினோதக்கினுலுஞ்
சாவதினிதென்பதுமனத்திடைதரித்தாள்.

இ-ள். நான் கொன்றிலெனென்றுசொன்னால், தெய்வகடாகூழ் இப்போது நமக்கில்லாதிருக்கிறது. ஆகையால் நாம் சொல்லுகிற மெய்

வார்த்தையை யார்தான் நம்புகிறவர்கள்? இப்போ திவர்களாலே வருத் தப்புகிறதிலும் மெதுபுத்திர னிற்துபோன தன்பத்தை யனுபவிக்கி றதைக்காட்டிலும் இனி இறந்துபோகிறதே கலவதென்று தன்மனத் திலே திடப்படுத்திக்கொண்டான். எ-று. (எ)

மெய்யுரைசெயிற்றொருபொருளையுணர்ந்து
மையமிதினில்லையதனையுரைப்பிலாத
பொய்யுரையுமெய்யொடுபொருந்துமெனநாடித்
தையலவரோடிதுணைப்பகரலுற்றான்.

இ-ள். மெய்வார்த்தையை நாம் சொன்னோமானால் அதுபொய் பென்றுதோற்றி அதமெய் பயனில்லாதபோம. இதிலெவ்வளவுஞ் சத்தேகமில்லை. அதனாலே குற்றமில்லாத பொய்வார்த்தையு மெய் யுடனே சேர்வுதாருமென றுலோசித்துச் சத்திரவதியானவன் தன்னை வினாவின அவர்களுடனே இத்தவார்த்தையைச் சொல்லத்துணிந்தான்.

ஒன்றினிதுகேண்மினாலகத்தினிலிரக்கத்
தன்றியுயிர்கொன்றுமுலரக்கியறியீரோ
வின்றுயிரிழந்தமகவென்கையிலிருக்கக்
கொன்றதிலையென்னதலனுகொடியனென்றான்.

இ-ள். நான் ஒருவார்த்தை சொல்லுகிறேன்; எல்லோரும் கண் றுய்க்கேளுங்கள். நான் பூவுலகில் இரக்கமென்பதில்லாதவனாய் உயிர் கணக்கொன்றுதிரிகிற ராக்ஷசியென்பதை நீங்கள் தெரிந்துகொண்டி லீர்களோ? இப்போ னுயிர்போனபிள்ளை என்னையின்மே விருக்கச் செய்தே நான் கொன்றிலேனென்று சொல்லமாட்டிவேனோ? காணு கொடுத்தொழிச். செய்கிறவனென்று சொன்னான். எ-று. (எக)

ஆயின்விடன்மின்னெனவடிததனிகயிற்றூற்
சாயுமிருகைத்துணைபிணித்தவிசுவத்தை
வேயும்விழைதொளின்மிசையேற்றிவிற்றன்மன்னன்
வாயிறனைநாடிமயிலைக்கொடுநடந்தார்.

இ-ள். அப்படியானால் இவளை விட்டுவிடாதீர்களென்று அடித்த அழகிதான் கயிற்றினாலே நீண்டு தொகருகின்ற இரண்டு கைகளையும் கட்டிச் செய்தபிணத்தை மூங்கிலுட வேணுவதான தோளின்மேலேற்றி வெற்றிகொண்ட காகிராஜனுடைய அரண்மனை வாசலத்தேடிச் சத்திர வதியை யிழுத்துக்கொண்டுபோனார்கள். எ-று. (எச)

கைகொடுசுவத்தினிருகால்களையிணைத்து
மெய்கொடுசுமந்தடிவிதர்ப்புறமிதித்துப்
பெய்கொடுநிணங்குருகிபின்னுமுனுமொய்க்க
மொய்கழல்வணங்கிடைமுறிந்திடநடந்தான்.

இ-ள். தனது ஊய்வேகொண்டு பணத்தினுடைய இரண்டு கால் களையும் அணைத்துத் தனதுடையினாலே சுமந்துகொண்டு கால்களு நகங்க

உகசு அரிச்சந்திரபுராணம் மூலமும் உரையும்.

மிதிநூன்றி ஒழுகுகின்ற கொடுமையான நிணமும் ரத்தமும் பின்புறத் திலும் முன்புறத்திலும் வழிந்தொழுகும்படியாய் நெருங்கின கூந்தலையுடைய சந்திரவதி தனதுகை ஒடிவதாக அந்தத் தலையாரிகள் பின்னே சென்றாள். எ-று. (எடு)

குறித்ததிசினத்தொடுகொதித்தவரடிக்கத்
தெறித்தகுருதிந் துவிஞ்சைத்திசையின்மொய்க்கப்
பிடித்திருகயிற்றிடைபிடித்துவரநாய்மேல்
வெய்தந்தடரமானெனவெருண்டுமுனடந்தாள்.

இ-ள். அவள கொன்றதைக் கருதி அதிககோபத்துடனே பொங்குதலாக அந்தத் தலையாரிகள் அடிக்கிறதிலே தெறிக்கிற ரத்தபித்துக்கள் எந்த இடங்கவிலு நிரம்புதலாகப், பிரிவுசெய்து இருப்பக்கத்திலுங் கட்டினகயிற்றைப் பற்றிக் கொண்டு வருமபோது, நாய்கள் வெறி கொண்டு சீறி மேலேவழி, அஞ்சுகிற மானைப்போற் பயந்து நடந்தாள்.

வேலைநகர்காவலரும்வேதமுனிவற்கண்
முலைவயல்சூழ்பதியறித்தமடமாதுங்
காலைமுரசங்குறிவவாயில்கள்கடந்தே
மாலைமுடிமன்னலுறைமண்டபமணைந்தாள்.

இ-ள். கடல்போற் சிறந்த அந்தப் பட்டணத்தைக்காக்கிற தலையாரிகளும், ஒருவேதப்பிராமணனுக்கு கரும்பால்களும் வயல்களுஞ் சூழ்வதான தமதுரைக்கொடுத்த யௌவனமுள்ள சந்திரவதியும் விடியற்காலத்துமுரசு சததிப்பதான கோட்டைவாயில்களெல்லாங் கடந்து போய்மாலையணிந்த கிரீடாதிபதியான அரசனிருக்கிற சபாமண்டபத்துக்குள்ளேபோனார்கள். எ-று. (எஎ)

அத்தலமணைந்தவருள்கொடியர்மண்ணைக்
கைத்தலமெடுத்திருகமுற்றொழுதுநின்றார்
மெய்த்தவமுயன்றமணிலேயணையதோன்மேல்
வைத்துபிணமுங்கொடுமடக்கொடியுநின்றாள்.

இ-ள். அந்தச் சபாமண்டபத்தினருகே போனவரிலே அப்பொல்லாத தலையாரிகள் அரசனை நோக்கி இரணிகைகளையுங்கொண்டு அவனிரண்டு கால்களையும் வணங்கி நின்றார்கள். மெய்யான தவங்களை வேண்டிசெய்வதான அழகிய மூங்கிலையாத்த தோளின்மேலேவைத்த பின்னாப்பிணக்கையந் தாங்கிக்கொண்டு சந்திரவதியு நின்றாள். எ-று. (எ)

நின்றா லன்மன்ன லுநிகழ்ந்தபிழையென்கொ
லென்ற திசயித்திஃதிறக்கெனவுரைக்க
மன்றல்குமழ்கோதைபிணம்வைத்தனசீலத்திற்
கொன்றபரிசெந்தநெறிந் றிடுமினென்றான்.

இ-ள். அப்படிசின்றபோது அரசனானவன், இவனாலே உண்டான குற்றம் யாதென்றதெய்தது இந்தப் பிணத்தை வயிறுக்கிவைப்பென்று

சொல்லவே, மணம் பரிமளிக்கின்ற கூந்தலையுடைய சந்திரவதி பிண்தைத் தீழே இறக்கிவைத்தாள்; வைத்தபின், காபிரசன் இவளிரைப் பின்னீயைக்கொன்றதெவ்விதம் சொல்லுவதென்று கேட்டான். எ-று.

என்றினீறியுரைத்திடன்றிஞ்சியவாமன்னா
யின்றிரவுதின்மகவைவந்திவனொடுதரு
மன்றணிநெய்ந்தெருவில்லைதரு லபிளந்து
கொன்றபிடிசுண்டு கொடுவந்தன முனென்றது.

இ-ள். என்று காசிரசன் கேட்டபோது, அந்தத் தலையாரிகள் வணங்கி அரசனே! இன்றிராததிரி உம்முடையபிள்ளையை இந்த சாக்ஷி சிவந்தெடுத்துக்கொண்டுபோய் நிரமபின அலங்காரத்தை யுடைய ராஜவீதியில்லைத்தது உடம்பப்பிளந்து கோணறபடியைக் கண்டு பிடித்துக் கொண்டு உமக்கு முன்னே வந்தோமென்று சொன்னார்கள். எ-று. (அ)

அந்தமொழிசொன்னவரைப் பங்கையினமைத்து
வந்தபிடியாவும்பிவண்வல்லியுரைபென்ன
சந்திரவதித்தெரிவைதன்னடியைநோக்கிப்
செந்துவார்மலர்க்குமுதவாய்மலர்திறந்தாள்.

இ-ள். அந்த வார்த்தை சொன்ன தலையாரிகளைத் தன்கையாலே அடங்கச்சொல்லி ஓ அம்மே! நீ வந்தகாரியமெல்லாம் இவ்விடத்திலே சொல்லென்று கேட்க, சந்திரவதியானவள் தன்பாதத்தைப் பார்த்துக் கொண்டு சிவந்தபவளம்போலவு குமுதமலர்போலவும் உள்ள தன்வாயைத்திறந்து சொல்லலானாள். எ-று. (அக)

செய்யமகவின்னுயிர்செகுத்தபடிகண்டாய்
கையினிலெடுத்ததொர்சுவதையெழுகண்டாய்
மெய்யிடைபுலால்வெறிவிரிந்தமுடைகண்டாய்
யையமிலையானுமொரரக்கியறியென்றாள்.

இ-ள். ஓ அரசனே! இந்தச் செவ்விதானபிள்ளையினைக்கொன்ற படியையும் நீரேகண்டீர். என்கையி லெடுத்ததுக்கொண்டு வந்ததான ஒரு பிணத்தையும் உமக்குமுன்னேகண்டீர். என்னுடம்பிலே புலால்நாற்றம் விரிந்திருக்கிறபடியையும்கண்டீர். இனிச் சந்தேகிக்கத்தக்கதில்லை. நானும் சாக்ஷிகளிலோருத்தியென்று தெரிந்துகொள்ளுமென்று சொன்னாள். எ-று. (அஉ)

என்றுநரவன்றசைகருண்டுடலெடுத்தேன்
வென்றிவடிவேலிறைவநின்னகரின்மேவி
யின்றிரவினின்மகவிளந்தசைவிரும்பித்
தின்றிடநிலைத்துயிர்செகுத்ததுளதென்றாள்.

இ-ள். எப்போதும் நான்மனிதருடைய வலியமாரிசங்களையே பிடித்து ஐயுள் சரீரத்தை வளர்த்தேன். வெற்றிபொருந்தின கூரிய வேலை யுடைய அரசனே! இன்று உம்முடைய ஊர்க்குள்ளேவந்து இந்நாத்திநி

உகக ஆரிச்சந்திரபுராணம் மூலமும் உரையும்.

யிலே உமதுபிள்ளையினிளமைபான மாமிசத்தைத்தின்ன ஆசைகொண்டு
இந்தப் பிள்ளையி னுயிரைக்கொன்றேன். இதுவே மெய்பானதென்று
பின்னுஞ்சொன்னான். எ-று. (அஉ)

மடக்கொடியுரைக்கவிதுமன்னவனுரைப்பா
னடக்கமுமொடுக்கமுமரக்கியலொன்னு
மிடர்ப்பலவிவட்கிவரிழைத்தமைநமக்குச்
சுடச்சுடவுரைக்குமிவள்சொன்னமொழியென்றான்.

இ-ள். இவ்வாறு சந்திரவதி சொல்லக்கேட்டு அரசன் சொல்லு
கிறான். இந்த அம்மையினுடைய மன அடக்கமும் கைசாக்களி னெடுக்
கமும் ராகுசியல்லவென்று சொல்லுகின்றன. இந்தப் பெண்ணைக்
குக்குப் பலரும் பலதுன்பங்கள் செய்தவைகளுண்டு. அடிவகனெல்லா
நமக்குத்தெரிவதாக சுடச்சுடச்சொல்லுகின்றது; இந்த அம்மைசொன்ன
வார்த்தையென்றான். எ-று. (அஉ)

உயிர்க்கொலைபுரிந்தவர்முகக்குறியுரைக்குங்
கையிற்குறியுரைக்குமிருகட்குணையுரைக்குங்
குயிற்குரன்மடந்தையிவள்கொன்றகுறியுண்டென்
றயிர்ப்பிலையெனக்கெனவமைச்சரொடுரைத்தான்.

இ-ள். சீவவதை செய்தவர்கள் முகக்குறியே (வதைசெய்ததைத்)
தெரியச்சொல்லும். இன்னும் வதை செய்தவர்களுடைய கையிலுள்ள
குறியுஞ்சொல்லும். இரண்டுகண்களிலுள்ள குறியுஞ்சொல்லும். குயில்
போலத் தொனியையுடைய பெண்ணாகிய இந்த அம்மைகொன்ற குறி
யுண்டென்று எனக்குச் சந்தேகித்தற் கிடமில்லையென்று 'மந்திரிகளுட
னேபின்னுஞ்சொன்னான். எ-று. (அக)

வள்ளலிவைகூறிடலும்வந்தவர்கண்மன்னு
பிள்ளையெடுத்ததுவடியின்பிறகுசென்று
கள்ளியிவள்கொன்றபடிகண்டுகொடுவந்தே
முள்ளதலதில்லதையுரைக்கவிதியுண்டோ.

இ-ள். அப்படி அரசனைவன்சொல்லுமபோது, அவனைக்கொண்டு
வந்தவர்கள் அரசனே! பிள்ளையை யெடுத்துக்கொண்டுவந்த காற்கவட்
டிங் பின்னேபோய் திருடியான இவள் கொன்றபடியையுங்கண்டு இவ
னைப் பற்றிக்கொண்டுவந்தோம். இது உன்னபடியே அல்லாம லில்லாத
தைச்சொல்ல சியாயமுண்டோ? எ-று. (அக)

உன்னுரைதனக்கொடுநதருத்தரமுமுண்டோ
வென்னுரைசெயத்தருவதெம்பெருமவென்றே
மன்னுரைகடற்புவிவளாகமிசைவாழு
மின்னுயிரிறக்குமிவடன்னைவிடினென்றார்.

இ-ள். உம்முடைய சொல்லுக்கு மறுமொழியுங்கூட வாய்க்கச்சொல்
வந்தக்கூண்டோ? எமதரசனே! இனிச் சொல்லத்தக்கது பாதிருங்

கின்றதென்று பின்னும், நிலைபெற்ற இவளைவிட்டுவிடில், துரைகள் பொருத்தின கடல்குழந்த பூண்டலத்திலே வாழுகின்ற இனிய உயிர்களெல்லாம் அழிந்துபோகும் என்று சொன்னார்கள். எ-று. (அ௭)

அன்னவையுரைத்தவரைமன்னவனமைத்தே
பெண்ணைபலபேசுபதிவேழையடிதாளே
பின்னையடிசென்றது நோபிறிதெனக்கண்
டிந்நொடியில்வந்திடுமெனச்சிலரைவிட்டான்.

இ-ள். அல்வாரத்தைகள் சொன்ன தலையாரிகளை அரசன் அமரச் சொல்லி இனிப்பலவுஞ்சொன்ன தினாலே பயனென்றுமில்லை. (பின்னையைக்கொண்டுபோன வழியில்) இந்தப்பெண் காலகள் சென்றிருக்கின்றனவோ? பின்னும் வேற்றோர்கால்கள் சென்றன வுண்டோவென்று தெரிந்து இந்தக் கணப்போதிலே வாருவகொன்று சிலரை அனுப்பினான். எ-று.

பிறிது பின்னையடிசென்றதுளதோ வெனக்கூட்டுக. (அ௮)

போற்றடிபணிந்தவர்கள் போய்மறுகினூடே
காற்றடிசுதைக்குமுனர்கண்டிடுகுமென்றே
மாற்றடியிலாற்றரியவல்லியடிவைப்பின்
வேற்றடிகன்பார்த்தவர்விரைந்துநெறிசென்றார்.

இ-ள். எல்லாரும் வணங்கத்தக்க அரசனடியை வணங்கிக்கொண்டு அந்தச்சிலர்கள் வீதிவழியேசென்று காற்றினாலே காற்சுவடு கலையுமுன்னே தெரிவோமென்று, தலையாரிகளுடைய மாறலடித்த அடிபட்டுத் தாங்கமாட்டா இருக்கின்ற சத்திரவதியினுடைய கால்கள் சின்ற நிலத்திலே வேரான சிலகாற்சுவடுண்டோவென்று அவர்கள் பார்த்துக் கொண்டு விரைவிலே சத்திரவதி வந்தவழியைக் குறித்துப்போயினார்கள்.

அங்கவர்கள்வந்திடுமுனத்தெருவகத்துக்
கங்கருகுகன்னல்வினாகன்னபுரிமன்னன்
மங்கையடியேயெழுதுமற்றையடியெல்லா
மங்கைகொடுந்விமுனிகொள்குகனத்திதான்.

இ-ள். அங்கே அந்தச்சிலர்கள் வருவதற்குமுன்னே அந்தத் தெருவிலே தினைப்புனத்தருகே கரும்புகள் விளைவதான கன்னோசிராட்டா சன்பெற்ற சத்திரவதி கால்களையே விசுவாமித்திரமூனிவர். பதியச் செய்து மற்றைக் காற்சுவடுகளையெல்லாம் தமதழகிய கையாலே தீவிக்கலைத்து அழித்துவிட்டார். எ-று. (௯௦)

எந்தவடிவந்தெனவெண்ணியவண்ணனி
யந்தவடியின்சுவடமைப்பனைவருங்கண்
டிந்தவடியேழுதுமியாவர்களுமிங்கே
வந்தவடியில்லையெனமன்னனுழைவந்தார்.

உகஅ அரிச்சந்திரபுராணம் மூலமும் உரையும்.

இ-ள். எந்தக்கால்கள் இங்கே நடந்துவந்தவையென்று ஆலோசித்
துக்கொண்டவகேவந்து அந்தச்சந்திரவதியினுடைய கால்கள் அழுந்தி
யிருக்கிறவடிகளை எல்லாருங்கண்டு, எல்லாம் இந்தப் பெண்ணடிச்சுவடு
களையல்லாமல் ஒருவரு மில்விடத்தே நடந்துவந்த சுவடுகளில்லையென்
றுசொல்ல அரசனிடத்திற் கு வந்தார்கள். எ-று. (கக)

உற்றடிவணங்கியவர் முற்கலையோதுங்கச்
சுற்றடிகள் பற்பலதொடர்ந்துநனிரென்றே
மற்றடியினிக்கொடியகள்ளியடியல்லால்
மற்றடிகளில்லையெனமன்னனொடுரைத்தார்.

இ-ள். அப்படிவந்து அரசன் கால்களைவணங்கி அந்தச்சிலர்கள்
தாமுடுத்தியிருக்கிற முன்வஸ்துகளை ஒதுவக அமைவதாகச் சூழ்ந்து
கொண்டு பலபல காலடிகளை மிகவுத்தொடர்ந்து பிடித்துப்போயினும்;
அவ்வகைக் காற்சுவடுகளில் இத்தத்திருடி காற்சுவடுகளையல்லாமல்
வேறு காற்சுவடு எல்லையென்று அரசனுடனே சொன்னார்கள். எ-று.

வள்ளலும்வருந்திமிகமங்கைமுருநோக்கி
புள்ளதுரைசெய்கெனவுரைத்திடமறிந்துங்
கள்ளியெனையல்லதிலையென்றுகழறக்கேட்
டள்ளல்வயனாட்டரசனொந்தகம்வியந்தான்.

இ-ள். அப்போது அந்த அரசனானவன் மிகவு கொத்துகொண்டு
சந்திரவதி முகத்தைப்பார்த்தது உள்ளதை நீ சொல்லக்கடவையென்று
கூறப் பின்னும் என்னையல்லாமல் வேறே திருடி யொருவரு மில்ல
யென்று சந்திரவதி சொல்லக்கேட்டு, சேருள்ள வயல்கூழ்த்த நாட்டை
யுடைய காசிராஜன் மனகொத்து அதிசயவகொண்டான். எ-று. (கங)

கொல்லவிவாவல்லவளும்ல்லன்கொலைசெய்தா
ளல்லொனிலங்கொருவர்வந்தவடியில்லை
தொல்லைனையெவ்வகைதொடர்ந்ததறிதக்க
தில்லையெனமைந்தனிவிவட்குருகிநின்றான்.

இ-ள். இந்த அம்மை கொல்லவல்லவளல்லன்; கொலைசெய்தவ
ளிலவல்லனென்று கொள்வோமானால் அவகே வேறேயொருவர் நடந்து
சென்ற காற்சுவடுகளில்லை. பழைய பாபசம்பந்தம் எவ்விதமாகவோ
வந்து நேரிட்டிருக்கிறது. நம்மாலறியத்தக்கதா யில்லையென்று தன்
பிள்ளைக் கிறங்குகிறதிலு மதிசமாகச் சந்திரவதிக்கே மிகவு மனமுருகி
னான். எ-று. (கச)

முன்னைவிதியாலும்வினைமுற்றுமதனாலு
மென்னையிவடன்னைவிடென்பதுநினைந்தே
கன்னல்செறிசாசிபதிகன்னபுரிமன்னன்
மின்னைவதைசெய்வதுவீரும்பியொருமித்தான்.

இ-ள். பூர்வகருமம் தான் முடியும்வகையே முடியும்; அதனாலே
இத்தப்பெண்ணை எப்படிவிட்டுவிடுகிறதென்று நினைத்து கரும்புகள்

வினாவதான காசிராஜன், கன்னோசிபாட்டரசன் மகனாகக் கொலைசெய்வ தற்கு வேண்டி மனது சம்மதமானான். எ-று. (கூடு)

அவ்வண்ணினைநீதிடலுமவ்வாறுதன்னிற்
செவ்வனாவயிற்சூரிசிநிவினைகொல்லா
மீவ்வனாமகன்றிமேனுகுநிநிவாங்க
மைவ்வனாவயங்குநன்மறைந்தவாறுநீதி.

இ-ள். அப்படி அவன் ஆலோசிக்கும்போது அந்தச் சமையத்திலே சிவந்த சிறத்தையுடைய வேலாயுதத்தைக் கொண்ட அரிச்சந்திரமகாராஜனுடைய பாபகருமங்களைல்லாம் இப்படியே கழித்துபோகுமேன்னுங் குறிதோன்ற மைபோலுவதாயினாகிற இருள் கழிந்துவிடதலாயிற்று. எ-று. (கூடு)

தங்குலமடந்தையுடைய சூரலுமுந்நீதி
மங்குலெழுநென்சகிமுங்கியொளிமாபக்
கங்குன்மகனிந்தவினைகண்டகலவேறு
வெங்குலெடுங்குநிவெகுண்டனெழுந்தான்.

இ-ள். தனது குலத்துப்பெண் படுகிற சஞ்சலங்களைல்லாத் தெரிந்து மேகத்திலே தோன்றுகிற வெள்ளிய சந்திரானைவன் ஒளி மழங்கி மறையவும், அந்தராத்நிரியான பெண் இந்தப் பாபகருமத்தைக் கண்டு தூரவோடிப்போகவும், வெப்பமான அரிச்சந்திரன் குலத்துச் சூரியன் கோபங்கொண்டதுபோல வதையமாயினான். எ-று. (கூடு)

காதலிபிடித்தநெற்கண்டெழுந்தகற்பின்
போதமிதுவென்றுபுருடர்க்கெதிர்குலாயு
மாதர்முகமென்னவபலுந்தபுழமற்ற
மாதபன்முகத்தெந்நெருநலந்தவரவிந்தம்.

இ-ள். எல்லாரும் விரும்பத்தக்க (நன்மார்க்கத்தையுடைய சந்திரவதிக்கொண்ட) கோள்கையைப்பார்த்து எங்களுடைய கற்பினுகுள்ள ஞானமித்தன்மையதென்று புருஷர்களுக்குமுன்னே கொண்டாடத் தக்க பெண்கள் முகங்கள்போல வயல்களிலும் குளங்களிலும் மற்ற இடங்களிலும் சூரியோதயத்துக்குமுன்னே சாமரைமலர்கள் விகசிதமாயின. எ-று. (கூடு)

கலிநீலத்துறை.

விடிந்தகாலையில்வேறொருதிமப்புங்காணன்
மடிந்தமைந்தனையெடுமெனமனையிடைப்போங்கி
முடிந்ததீவினைப்பயத்தினுமுதிர்வினையாறுங்
கடிந்தகும்படிக்குதினன்காசியர்கோமான்.

இ-ள். அப்படி விடிந்தபோது வேறொருவகையும் பிரசித்தமாகக் காணாதவனாக, இந்தச் சிவனையைக் கொண்டபோதுகொண்டு தனது அசனமனைக்குள்ளே போகவிட்டு, அப்போது முடிவான கொலையாக

௩௦௦ அரிச்சந்திரபுராணம் மூலமும் உரையும்.

பலத்தினனும், மேன்மேலாக. விசுவாமித்திரர் செய்கிற செய்கைகளினனும் சந்திரவதியை வதைசெய்யும்படி. காசிகரத்தாருக்கரசன் ஆலோசித்தான். எ-று. (௬௯)

சோரர்மற்றபலுண்டு விற்போதிக்குவந்திர்
நேரப்பாவருமுரைந்திலரவரவர்நினைவை
யாரறிந்தவரிவ னைவதைப்பதற்கழைத்து
வீரவாகுவைக்கொண்டெனத்தூதரைவிடுத்தான்.

இ-ள். கள்ளர்கள் வேறே இன்னமுண்டென்றால் பரிசோதனை செய்துவந்து இந்தச்சமையத்தில் ஒருவரும்வந்து சொல்லுகின்றிலர். ஆனாலும் அவ்வவர் நினைவை யாராவே அறிந்துகொள்ளலாகும்? ஆகையால் இந்தப்பெண்ணைக் கொல்செய்வதற்கு வீரவாகுவைக் கூலிக் கூட்டிவாருங்களென்று தூதரை அனுப்பினான். எ-று. (௭௦)

விரைவினோடிச்சென்றவன்புலிச் சேரியின்மேலி
யரசர்கோலுநையுருவிரட்டாடு. னவுரைத்தழைக்கச்
சுரைகொர்வெண்ணவாய்ச்சிவந்தகட் கருநிறச் சடர்வாட்,
கரதலத்தொடுங்கடி துவந்தரசனைக்கண்டான்.

இ-ள். உடனே சாதர்கள் அதிகேக்கிரத்திலே ஓடிப்போய் அந்த வீரவாகு இருக்கிற பறைச்சேரிகுள்ளே ஹழைத்து, மமதிராஜாதிராஜன் உன்னைவரும்படி உத்தரவு செய்தருளலாயிற்றென்று சொல்லிக் கூப்பிடச்செய்தே, சுரைவிதைபோல் வெள்ளைப் பற்களைக்கொண்ட வாயும் சிவந்தகண்களும் கறுத்தவடம்பும் ஒளிபொருந்தின வாளாயுத்தைக் கொண்ட கையுமாக விரைவிலே வந்து அரசனைக் கண்டுகொண்டான்.

தூரனின் றுவாப்புதைத்தாடமலைந்துதூரொடுங்கிர்
பாருமனியைச் சுருக்கிவிழ்ந்தரசனைப்பணிந்திர்
நேரநாயினேன்றன்னையென்னினைந்தவாறென்றான்
வீரவாகுவைநோக்கியவ்வேந்தர்கோலுரைப்பான்.

இ-ள். தூரத்தே நின்றுகொண்டு வாயைமூடி மனங்கெகி வஸ்திரத்தை ஒடுகிப் பெரியவடம்பைச் சுருக்கமாகக்கொண்டு கீழேவிழுந்து அரசனைவணங்கினபுன்பு சுவாமி! இந்தவேளையிலே நாயேனை நினைத்தழைத்தது யாதாராமமென்று கேட்டான். அப்படிக்கேட்ட வீரவாகுவைப்பார்த்து அந்தராசாதிராசன் சொல்லுகிறான். எ-று. (௭௧)

துட்டியாமிவன் குழுவியைத்துணித்தனளென்னுத்
திட்டியாற்கண்டே மெனச்சிலரரிவையைப்பிடித்துத்
கட்டிவந்தனர்கட்டொடுந்தொண்டுபோய்க்களத்தில்
வெட்டுவித்திடுன்றிறந்தனனாசியர்வேந்தன்.

இ-ள். செட்டிச் செய்கையையுடையவளாகிய இந்தப்பெண் என்பிள்ளையை வதைசெய்தாளென்று கண்ணுற் கண்டதாசச் சிலர் இவளைப் பிடித்துக் கட்டிக்கொண்டு வந்தார்கள். ஆகையால் அந்தக்கட்டிடனை நீ

கொலைசெய்யு மிடத்தூக்குக் கொண்டுபோய் கொட்டிவிடுவது செய
யென்று அவன்வசத்திலொப்புவித்தான். காசிப்பட்டனத்தாருக் கரச
னைவன் எ-று. (௧௦௧)

மின்னகைக்கொண்டிருக்கிறார்
மன்னையர்களைப் பூசிக்கொண்டிருக்கிறார்
மின்னத்தன்வரின்கொண்டிருக்கிறார்
மன்னக்கூவியேயவன்கொண்டிருக்கிறார்.

இ-ள் சந்திரவதியைப் பிடித்து முன்குண்டைப் பிடித்து மிகக்
மாகக்கட்டி அரங்கைக்கொண்டு குர்பிட்டு கொடுத்ததற்கு சனது
பறைச்சேரிக் குளனேவந்து பண்பு வானிடமாக விலையிருக்கிற
அயோத்யாபுரிக் கரசான அரிச்சந்திரனைப் பிடித்து வைப்பார்க
சந்திரவதியை வதைசெய்யுமாடி ஒப்புவித்தான் எ-று. (௧௦௨)

மின்னையைக்கொண்டுபோய் கொட்டிவிடுவது
கொண்டிருக்கிறார் கொண்டுபோய் கொட்டிவிடுவது
கொண்டிருக்கிறார் கொண்டுபோய் கொட்டிவிடுவது
கொண்டிருக்கிறார் கொண்டுபோய் கொட்டிவிடுவது.

இ- இரத்தம் மரணம் பிள்ளைகளைக் கொண்டுபோய் கொட்டிவிடுவது
தயிரைப்போக்கித் திருடியை நீ கொலைசெய்யுமிடத்தூக்குக் கொண்டு
போய் இவளுடைய தலையிலாதமுடைய பதைத்து அடிப்போம்படி
தலையைவெட்டென்று சந்திரவதியை யொப்புவித்த இரத்தம் பிடிபு
வான் அரிச்சந்திரனிடத்தில் வீரவாகு தனையிலிருக்கிற கத்தியையுங்
கொடுத்தான். எ-று. (௧௦௩)

வாயை வாங்கித் தன்மானம் மடிமாற மரினன்வந்தான்
பாடியோ நியையறிந்தனபாலையுமறி நா
வேளைவென்றவற்றேற்றத்தோவெனவீடு, மேலிருந்தான்
காலைவாட்ட முங்கோட்ட முங்கனனிக் காரிராப்பார்.

இ-ள் அப்படியே கத்தியையும் வாய்க்கொண்டு தன்மனையைய
யும்கூட்டிக்கொண்டு வந்த அரிச்சந்திரமகாராசன் கூந்தற்பிள்ளைபோன்ற
குழலினையுடைய அபபெண்ணைச் சன் மனைவியாகிய சந்திர திதா
னென்று தெரிந்தான். சந்திரவதியை அந்தச்சகிகாட்டிலிருந்தொருவர்களை
இப்போது தன்னை வெட்டவந்தவனென்று தெரிந்தான். அப்போது
மன்மதனையொரித்த கூடவுளுக்கிது சரஸ்வதியோடு உன்னது அரண்மனை
வதானான். அப்போது தன்சகிசகந்தரான நாயகனுடைய மனவாட்
டத்தையும் மனக்கோணத்தையும் சந்திரவதி தெரிந்து சொல்லுகிறாள்.

முன்னநாளரசாண்ட னிமுடிபினைத்திருந்த
மன்னாசெய்கையுமறங்களுந்திறங்களுமவ ராந்த
வின்னமுங்குறைநாயிரத்தித்திருந்தவிலி
மன்னத்தேனணியடியனெற்கிரங்கலையென்றாள்.

௩௦௨ அரிச்சத்திரபுராணம்மூலமும் உரையும்:

இ-ள். முதற்காலத்திலே அரசாட்சிசெய்து அழகிதானகிரீடத்தைக் கொட்டிருந்த அரசாட்சிசெய்கையும், அவர்கள் தருமங்களும், சூமர்த்தியங்களுடைய இன்னமும் வளர்த்துகொண்டே யிருக்கின்றன. அனைவரின் குறைவாகத் தங்களுயிமை வைத்திருந்த அரசர்கள் உமதுகுலத்திலே வருவருநிலை. ஆகையால் உமக்கும் அவ்வரசர்கள் செய்கைப்படி நடக்கிறதே துணியான காரியம். அடியேனைப்பற்றி நீ ரெவ்வளவும் இரக்கஞ் செய்யவேண்டாமென்று சொன்னான். எ-று. (௪௦௭)

அந்த நந்த நவிலமைச்ச னும்விரையவந்தனுக்கிப்
புதுநவாபெல்லாம் தவலன் தன் நி க்கேடுப்
பந்தநீர்த் தமியமனைனைப்பணிந் துயிர்ப்பதைக்க
வொகந்தெவகிவொக ராமணி ததெருவில்வந்துற்றான்.

(௪-௩) ஆகப்பெறப்பெழுதுகளுளே மத்திரிபான சத்தியகீர்த்தியும் விரைவில்வரக் கூட நடக்கவேண்டுகொள்ளலாம் அரசன் கொல்லக் கேட்டபுது பகைபார்த்து அரசனை வளங்கித் தனக்குயிர்ப்பதைப்பதாசக் கூட்டிலெச்சுறுச் செய்துள்ள ரத்தினங்கள் மின்னுகின்ற தெருவிலே வந்து போகாண எ-று. (௪௦௮)

யுக் கைபார புமேநியுமரிடித்த வலத்துத்
தக் கைபாரியைவஞ்சுகோலினற்ற ஈளிச்
சுபாந் தெருந் தனிற்றேனென்றி ததுணுக்க முற்றேங்கி
மக் கெந்நிடித்தருமா தருமைந்தரு முரைப்பார்.

இ-ள். இத்தகையானது கட்டினாயிற்றையும் கத்தியையுப்பிடிக்க, வலத்தடகலையில்கொண்டபிள்ளைகிடுகிறதடியினாலேசத்திரவதியைத் தள்ளிக் கொண்டு வந்து பிரசாசமான தெருவிலேவரச்சேய்தேகண்டோர் திடுக்கிடடிமங்கி இளங்கொடிபோன்ற பெண்களும் புருஷர்களும்சொல்லி கிருர்னர். எ-று. (௪௦௯)

புபுரீர்க்குழிநெடிலடி யாசிரியநிந்தம்.

நையோ செழுங்கமல முகமோ நிறைந்தமதி காலோ விளங்கு சினைவரால், மெப்போ கலாபமபி வினையோ துங்குசொடி விநியோ கலா ந்த விடிகால், மையோ சுருணா குழை மலையோ திரண்ட புலையொலிவந்த கெனப் புதுலுவா, நையோ விவட்குவிதி நையோ வெண்கந்தரி யபுவா ரதைந்து விழுவார்.

இ-ள். இவ்வுப்பெண்ணுக்குக் கைகளோ செழுமையான தாமரை மலர்களோ லிருக்கின்றன. முகமோ பூரணசத்திரன்போ லிருக்கின்றது கணைக்கால்களோ இளமையான சினைவரால் மீன்கள்போ லிருக்கின்றன உடம்போ காலையுடைய மயிரசாயலை யொத்திருக்கின்றது. இடையோ துருவந்த கொடிபோலிருக்கின்றது. கண்களோ கடைத்து கொட்ட காரியமெல்லன்போ லிருக்கின்றன. சுருண்ட கூந்தலோ மேகமோ வெண்ணலாயிருக்கின்றது. திரண்ட கொங்கைகளோ மலை

‘௩௦௪ அரிச்சந்திரபுராணம், மூலமும் ௨-ரையும்.

விலைகூறி விற்பனுங் கூடவிருக்கிறான் இப்படியாகப் பலகாலமும் போககின்றதோமெல்லாருந் தெரிந்திருக்கிறோம். இப்போது இத்தக்காசிராஜன் மகனுடைய உயிருக்கு முடிவுசெய்ததனாலே இவர்களுக் குவந்த துன்ப மிப்படி யென்று சொல்லக் கொள்ளுவார்கள். எ-று. (1)

எங்கோ மகந்தகதற யுபிருந்து கொலைகாரியிவனோ வெனத் தொடருவாரா, வெங்கோப வனதரியின் முன்போடு மென்றுசிலர் வெகுநீர்வார நெருங்கி யாவாரா, பங்கோ பறைக்கிவளை வதைசெய்தனமபை - பாடோ வெனப் பதறுவார், செங்கோன் முறைக்கு வழு நீர்கொல்ல தென்றுசிலர் சொல்லல் விலக்கி வருவார்.

இ-ள். எம் தரமனழப் பிளையி னுயிரையுண்ட கொலைகாரியிவன் தானேவென்று சிலர் கூடத் தொடர்வார்கள். வெவ்விதான கோபத் தையுடைய வலிய யாண்டுமுனை கொண்டுபோ யிஷ்டம்போடுங்க ளென்று சிலர் கோபவகொள்ளுவார்கள். சிலர் வெருங்கிவந்து வருத் தஞ்செய்வார்கள் பறையனுக்கு இவளை வதைசெய்யும்படி பங்குண்டோ? நம்முடைய ஆயுதங்க ளிவளைக்கொல்லாதோவென்று பதறுவார்கள் சிலர். நீங்கள் கொல்லத்தணிவது அரசனுடைய நீதிமுறைக்குத் தப் புதலுண்டாகும் என்று சிலர் தங்களுக்கொன்றையே அவர்களை விலக் கிக்கொண்டு வருவார்கள் எ-று. (கக௪)

அத்யாத காடுபுதி மடனாவி கொண்ட விவ னனியாயகாரியசடி, பதிபூணி யிங்குவி னெளிதாப் விடாதுநமர் பலராவியும்ப ருருவாவி, விதியா லெறிந் துழியி கவாவாண் முகத்திலெதிர் விதியா னு நில்லு மெனவே, மொழுவார் வதைத்திடுகை பொருளாக வற்ப மன முசியா னொன்ப பகருவார.

இ-ள். அழிவில்லாத கர்சிராஜன் மகனுயிரைவதைத்து இவன் அபி யாயமே செய்கிறவன்; கெட்டவன்; பழியேசெய்யத்தக்கவன்; இவீடம் விட்டுநீங்கினால் இலேயாயவிடாமல் நமமெல்லாருடைய உயிரையு முண் ணைத்தகவன்; இவன் சுண்ணால் வெருட்டியும் நம்முயிரை வாங்குவான்; இவன் முகத்துக்கு முன்னே தோன்றாமல் நல்லவர்களென்று சொல்லு வார்கள். இப்போதுவரைக் கொல்லுகிறதே முடிவுபொருளா யிருக்கச் செய்தே இவன் கொஞ்சமேனுமனம் வருந்தாதிருக்கிறான் என்று சொல் லுகிறார்கள் சிலர். எ-று. (கக௫)

நப்பாது மூவடையே யுயிர்கொண்டுதிரு முண்ட தறுகண்ணாக்கி நமாதல், கைப்பாப முற்றுவர வலனோ விசம்பினிடை கரவா திருத்தலிலனோ, னப்பா லனைக்கருவி யிவன்கொன்ற தோவலதியார் கொன்றதோதெய்வமே, யிப்பாவி தன்றலையில் வைத்தாயுனக்குநடு விலையோ வெனப்புகலுவார்.

இ-ள். தப்பாமல் நமதரசன்மகனை உயிரைவதைத்தூர்த்தங்குடித்த அஞ்சாத ராசுடரியானால் நம்பொல்லாருடையகையி ந்தயிற்றூற்கட்டுண்டு

மயழன்காண்டம்.

வருவானோ. ஆகாசத்திலேபோய் மறையாதிருக்கிறீன்! (ஆகையால் இப்படி இவனடங்கியிருக்கக் காரணமென்ன!) அந்த அரசன்மகனைச் சினங்கொண்டு இவன் கொன்றது மெய்யோ அல்லது வேறேயாவர் கொன்றதோ? ஒ தெய்வமே! இந்தப் பாபாத்மா தலைமேற்குமையாகப் பழிசுமத்தினாய். உனக்குப் பொதுவான நீதியில்லையோவென்று சிலர் சொல்லுவார்கள். எ-று. (ககச)

கொலைகாரி யைத்தெருவில் விடக்கூறி விற்றப்படு கொலைகார துட்டனிவனும், புலையா வினைக்கொலைசெய்வவாவி கொல்வதொரு பொருளோவெனக் கதறுவார், விடக்கூறிவிற்றவனும் மிவனாகில் விட்டிடுவன் விடலிரேனத்தொடருவான். கொலையாவிற்றுக்கிட னுற்றவே பிணித்தகயி றுடனேபிடிந்து வருவார்.

இ-ள். இப்பிடிப்பட்ட கொலைசெய்கிற இவனை இந்தத் தெருவிலே விடக்கூறி விற்றவனும் கொலைசெய்கிற துஷ்டனாகிய இவன்பறையனாய் கொலைத்தொழில்செய்த புவனாயிரை வதைசெய்கிற திவனுக்கு ஒரு பெரிதோவென்று கத்தியழுவார்கள் சிலர். இப்படிவிடக்கூறி விற்றவனே இவனானால் இவனைக்கொல்லாமல் விட்டுவிடுவான். நீங்களுல்லாரும் இவர்களை விடாமற் றொடருவகனென்று சிலர்பின்னேதொடர்வார்கள். முன்னே சிலைததுணியாவி நுகக்கட்டித் தோள்மடல்கள் சேரக்கட்டின கயிற்றைத் தாங்களுக் கூடப்பற்றிக்கொண்டு வருவார்கள் சிலர். எ-று.

தனியாய் பாவிசூறை யெவர்போ புரைத்திடுவர் தருமாலயப் புரவல, ன்னியாயமென்றுசிறி துணராதொர் பெண்பழியை யவமே கொளக்கருதின, னினியா நிரங்குபவ ரெனவேயலைந்துவயி ரெறி யா லுலைந்து சுழல்வார், கனிவாய் புலர்ந்துநிலை நளர்வார் கலங்கி யுடல் கரைவார் புலம்பி யழுவார்.

இ-ள். இவனோ வேறொரு ஆதரவில்லாத பாவி. இவள்குறையை யாவர்போய் மெய்விளங்கச்சொல்லுவார்கள். தருமக்கோயிலான அரசன் இது அநியாயமென்று கொஞ்சமேனும் ஆலோசியாமல் ஒருபெண்பழியை வீண்கொள்ளவெண்ணினான். இனிமேல் யாவர் இந்த அநியாயத்துக்கு வியசனப் படுகிறவர்கள்? ஒருவரையுங் காணாமென்று வருந்தி வயிதெறிந்து உலவாகிச்சுழலுவார்கள் சிலர். கனிபோன்றவாய் காய்த்த தமது சுவபாவத் தப்புவார்கள் சிலர். மனங்கலங்கி உடல்கரைவார்கள் சிலர். பிரலாபித்தழுவார்கள் சிலர். எ-று. (ககஅ)

வல்லோர்கள்வல்லபடி சொல்வார்கண்மன்னுமிறை மருமானை யிவன்கொன்றவா, நிலலாதபோதிவனை வறிதேவதைத்தபழி யார் பாலதென்று பகர்வார், கொல்லாது லுள்ளிறையில் வைத்தே விளங்கினிவன் கொலைதான் வதைத்தி தேலா, மல்லாது விட்டிடலு மற் று மென்னவவு ரவரோ கிரைத்து முலுவார்.

௩௦௬ அரிச்சந்திரபுராணம் மூலமும் உரையும்.

கு-ள். இப்படி வல்லவர்கள் தமக்குத் தோற்றினபடி யெல்லாம் சொல்லலாளுர்கள். நிலைகொண்ட அரசுமாரனை இவன் கொன்றபடியில்லாதபோது இவனைக் கொல்வதானபாவம் யார்வசமாகக்கூடுமென்று சொல்வார்கள் சிலர் இவனைக்கொல்லாமல்வலியுதானகாவற்கூட்டத்திலே வைத்தால் இவன்செய்த கொலைதானே இவனைக் கொல்லும்படியாம். அதுதையல்லாமல் இவனை விட்டுவிட்டாலும் அக்கொலைவிடாது குழும். அல்லாமல் இவனை விட்டுவிடுகிறதினாலே புண்ணியமு முண்டாகுமென்றொருவர்க்கொருவர் சொல்லுகிற வர்களாகி வருகிறார்கள். எ-று.

பதியேது பாவியிவண் வரவேதுவந்துபெறு பலனேது பாவ நிகழ்பெண், மதியேது வித்தனையும் வினைவித்த தேதென்று மறு காமருண்டு விழுவார், விதியே யறக்கொடியை யெளியா டனைக் கருவி விலைகூறி விற்த தாமலாற், சதியே வினைத்தனையி தறமோ வெனார் சிலர்ம டார்வார் முகத்தி லுறையார்.

கு-ள். இவன் னரெது? பாவியான இவன் இவ்விடம் வருதற்குக் காரணமென்ன? இவகேவந்து பெற்றபலனென்ன? இந்தப் பாவமுண்டாகப் பெண்புத்தி யுண்டானதெப்படி? இவ்வளவும் உண்டாகச்செய்ததென்ன, கருமமென்று மயங்கித் திகைத்து விழுவார்கள் சிலர். ஓதெய்வமே! நீயோ மிகவுங் கொடுமையையுடையாய். இந்த எளியவனை விரோதித் துவிலைகூறிவிற்கச்செய்ததுமல்லாமல்முழுதுங்கெடுத்தியையே உண்டாககினை. இது உனக்கு நியாயமோவென்று சிலர் தளர்ச்சியையடைவார்கள். சிலர் தமது முகத்திலடித்துக் கொள்ளுவார்கள். எ-று.

அங்கே யடித்தவடி யிங்கே யலைக்குமல வல்லாம லெய்து கொலையும், பங்கே ருதத்தினையு மலர்போல் விளங்குமுக மறியாத பாவையையா, னெங்கே பிறந்தனன்கொ லெங்கே வளர்ந்தனன்கொ லெங்கே யிருந்த னன்கொலோ, விங்கே யிறந்தவிய லந்தா னெனப் பலரு மிடைகின்ற வெல்லை தனிலே.

கு-ள். அவகே அவளையடித்தஅடி இங்கேநம்மைவருந்தச்செய்கிறது அந்தவருந்துதல்யல்லாமல் நடந்தகொலையும் தாமரையினது நல்லமலர்போன்ற முகத்தினாலே தெரிந்திலாத பிரதிமைபோன்ற இந்தப்பெண் எவ்விடத்தே பிறந்தாளோ! எவகேவளர்ந்தவளோ! எங்கேயிருந்தவளோ! இங்கேவந்து செத்துப்போகவரலானாளு என்று பலருயிப்படிவருந்துகிறபோது. எ-று.

முகமானது தாமரைமலர்போல் விளங்குகிறதினாலே இவள்கொலை செய்யத் தெரியாதவளென்றுகொண்டவாறுசொல்லுகிறார்களென்க.

கலநிலைத்துறை

என்னபாதகஞ்செய்தனமெனவிதைநகைத்துத்
கன்னிகைகளைக்கட்டியகபிறுதான்பிடித்துத்
என்னுமாமணித்தோரணவாயிலைக்கடந்து
பொல்லின்மாதரப்பரிசையின்புறத்துவந்திற்றுநான்.

இ-ள். நாமென்ன பாவத்தைச் செய்தோமோவென்று அரிச்சந்திர மகாராஜன் சிரித்துச் சந்திரவதியினுடைய கைகளைக் கட்டியிருக்கிற கயிற்றைத்தன் கையிலேகொண்டு நெருங்கின பெரிதான ரதங்கிதமுள்ள தோர்ணியு கட்டியிருக்கிற வாயிலைக்கடந்து அந்தப் பொன்மயமான பட்டணத்து மதிலுக்கு வெளியேவந்து சேர்ந்தான். எ-று. (௧௨௦)

உற்ற ராணியில்வசிட்டன வும்பர்கோன்றனக்குக்
கொற்றலா தினக்கியான்புகல்கோதிலாணி டுந் தே,
யுற்றைநான்புதற்குநைசுநனமைந்து முந்நாந்,
பிற்பைபா ப் பரிவநான்புபிபுநாநாநிபிபுநாந்.

இ-ள். அப்படி மதிலுக்கு வெளியேவந்தபோதில் வந்த பொருளினி வர் தேவேந்திரனோ பபார்த்து உரையே. உனக்குநான் சொன்ன யாதொரு குற்றமுமில்லாத அரிச்சந்திரனிடத்திலே அன்றைத தினந் கொடக்கமாக விசுவாமிததினன். நூற்றமுன்னவனாகச் செய்யவேண்டி. ௩ நாடாக்கின இடையு முகன் முழுதும் இன்றைத்தினம் விட்டுப்போம். அதை நீயு நாணுக காணக்கடவோம். நீ யெழுந்திகெடுவென்று சொன்னார். எ-று.

தாமும்வாரசடைமாமுனி பவ்வுரைசாற்றி
சூழமா தருந்தும்புருநாரதாதாமும்
வாமும்வசகிரபாணியும்வசிட்டனுமியாரு
மோழபாலருந்நாணவந்தந்தரத்திருந்தாரா.

இ-ள். தொங்குந்தான நீண்டசடையையுடைய பெருமைபொருட் தின வசிஷ்டமுனிவா அத்வாரச்சதைசொல்லவே எப்போதுந்கும்புந் திரு க்கிற தெய்வப்பெண்களே, தாமபுரு நாரதர்களும், புவாகளோடுசுடம வாழ்கின்ற வசகிராயுதபாணியான சந்திரனும், மற்ற எல்லாருமதிக்குப பாலக ரேழுபேரும் அரிச்சந்திரன் செய்கையைப்பார்க்க அநாயத்திலே வந்து தோன்றி திருந்தார்கள். எ-று. (௧௨௧)

அந்தவேளையிற் கொடுக்கன்விரைந்துவந்தரோ
புந்தநோ தகுவெய்தலென்னெனக்குநிமுன்னந்
தந்தநாடியான்றந்திலேனெனுமொழிசாற்றி
யந்தநாடுமியவ்யிர்களும்பெறுகெனவுரைத்தான்.

இ-ள். அந்தச்சமையத்திலே விசுவாமித்திரர் அதிவிரைவாகவந்து அரிச்சந்திரமகாராஜனே! இதைத் துன்பத்தையடையவேண்டியதென்ன எனக்கு நீ முன்னே கொடுத்தநாட்டை நான் கொடுத்திலேனென்று ஒரு மொய்வார்த்தைசொல்லித் தப்பித் துக்கொண்டு உன்னாட்டையும் இதை இதைவுயிர்களும், பிழைக்கப் பெருதியென்று சொன்னார். எ-று.

சேரநின்றவன்செப்பியதாங்கவரன்றி
யாருங்கேட்டிலர்வசிட்டனுமரருமறிந்தார்
வீரவேந்தனுமங்கையுமவனடிவிழந்துங்
கியாணைநீயிந்தவேழமையுரைசெய்தியென்றார்.

௩௦௮ அரிச்சத்திரபுராணம் மூலமும் உரையும்.

கு-ள். அப்படிச் சித்திரித்து அந்த விசுவாமித்திரர் சொன்னதை மந்திரி முதலிய மூவரும் கேட்டதே யல்லாமல் மற்றையவர்களும் கேட்டிலர்கள். வசிஷ்டமகாமுனிவருக்கு தேவர்களுமே தெரிந்தவர்கள். அப்போது மகாவீரனான அரிச்சத்திரமகாராஜனும் சந்திரவதியும் அந்த விசுவாமித்திரர்காலிலேவிழுந்து ஐயா! இவ்விடத்திலேயாரைப்பார்த்து இந்த மூடத்தனத்துக்கு இசைவதாகச் சொன்னீரென்று பின்னுஞ் சொல்லுகிறார்கள். எ-று. (௧௨௬)

சேய்மைய நன்மைபிறப்பிக்கும்பொருது னையெனச் சிறித்க
வாய்மையால்கந்தா ப்மைபாடற்றிலேபுறத்தையுந்
நாய்மைசெய்வதுநீரலாற்சொல்லின்வேறுநாதோ
நோய்மைசெய்யினும்வாய்மையே நோன்பெனக்கருதி.

கு-ள். தூரத்திலுஞ் சமீபத்திலும் உயிருக்கு ஒப்பற்ற துணையென்னுமபடி சிறந்தென்ன சத்தியத்தினால் மனதுபரிசுத்தமாம்; வேறொன்று பரிசுத்தத்து செய்வதில்லை. தாமரைமலரைப் பரிசுத்தஞ்செய்வது அது பிறகு நீரேயல்லது சொல்லுமிடத்திலேவேறொன்றுண்டோ? அதுபோல் துன்பஞ்செய்வ தானாலும் சத்தியமே வீரதமென்று கொண்டு. எ-று.

நீயினும்கிரும்பாதுவிடப் புலால்யாக்கை
நிலையெனாமருணியிரினுநெடிதுறச்சிறந்தே
தலைமைசோதருநாத்தியம்பிறழ்வதுதரிபேங்
கலையுணர்ந்தநீயெமக்கி நுகழுவதுமுதோ.

கு-ள். நீசனுவகடவேண்டாத இதைப்புல்லிதானபுலால்நுகுகின்ற தேகத்தை நிலையுள்ளதென்றுமயங்கி உயிரைப்பார்க்கிலும் அதிகமாகச் சிறந்து முதன்மையாகொண்ட சத்தியத்தவறி ந. ககப்போமோ? கலைஞர் னாகுகளெல்லாததெரிந்த நீர் எவர்களுக்குஇதேசத்தியத்தவறிநடப்பதைச் சொல்லுவது உமக்கழகாமோ? எ-று. (௧௨௭)

ஆமமைபார்மைவிடெனமறைபுலங்கொளியிப்ப்பு
பும்கையுக்குமுறையுடைத்தெனநிலைமுரணி
பெய்மைகூழ்வயிற்றடக்கி நீடுநிழ்கலாவொர்வாய்
வெய்மைபுட்கருபுக்கணுமெய்ம்மைபுவிடேமகல்.

கு-ள். இப்பிறப்பு வருபிறப்பு மோகமும் என்று வேதங்கன் தெளிவாகச்சொல்லுகின்றமுன்னையுஞ் சத்தியமேதருகின்றமுறையையுடைய தென்கிற நிலைமைக்கு வினோதமாக எவகளைத் தனதாழமானவயிற்றிலே அடக்கி மறுபடியும் வெளிவிடாதுருக்கின்ற தக்கனிடாய்ந்த வெப்பத்தைகொண்டு மிகுந்த நாகத்திலே வீழ்த்தினாலும் சத்தியத்தை விடமாட்டோம். எ-று. (௧௨௮)

பதியிழந்தனம்பாலனையிழந்தனம்படைத்த
நிதியிழந்தனமினிநமக்குளதெனநினைக்கும்

கதிர் முக்கினங்கடனையிழைக்கேலென் ன்
மதுரிழைத்துத் தன்வாயிழைந் தருந் தவனமறைந் தான.

இ-ன். ஏவகூலணரையுமிருந்தோம். பின்னை உபுமிருந்தோம். நாங்கள் பெற்றுள்ள செல்வத்தை யுமிருந்தோம் இனி எவ்வுருகுகுளாதென்று கினைப்பதான கல்ல கீழ்க்கையிருந்தாலும் கொண்டு வரக்கூடியிருக்க மாட்டோமென்று சொன்னார்கள். அச்சுக்கூட அந்த அருமைக்குத் தன் வாழ்ந்தது அந்த அருமையான தவணைச் சட்டிய விராமித்தியா மறைத்துபோனா. எ-ம். (சுபு)

மனநிலை நலிவாகியிருப்பதால் அவ்வாறு முன்விடவில்லை. அப்போது தந்தையார் மனநிலை நலிவாகியிருப்பதால் அவ்வாறு முன்விடவில்லை. அப்போது தந்தையார் மனநிலை நலிவாகியிருப்பதால் அவ்வாறு முன்விடவில்லை.

இ-ஊ. அப்படி விசுவாமித்திரர் மறைந்த போகிறதென்பது, இந்திரனாவன் அந்த மகாமுனியைக் கூப்பிட்டு நீ முன்னே சொன்ன காரணத்தை முழுதும் தெரிந்து கொண்டு போய் மன்னன் சமீபமாக அழைத்தான். அதற்கு நிறைந்த வெட்கமே குறுகிய பாவையு முண்டாகத் தமது நிறைவுகுறைவாகி மேகமண்டலத்திலே மறைந்திருக்கிற தேவர்களுடைய கூடியிருந்தா விசுவாமித்திரர். ௭-ஆ (கங்க)

வாதத்தையுணர்வாரவரூப நமஸ்கரிதம்
 பாசத்தாக்கரமலினிநதேயப்படிபனையது
 ரோகத்தான்முற்றும்நாளுநிலைவிடாது
 தேசத்தாமதன்மிடங்கீதாடுகுல்லபுறவர்.

இ-ன் பரிமாணங்கொண்ட மாலையணிந்த இவ்விரு ஹடனேக டிவிசுவா
மித்திரரிருக்கச்செய்தே, தனக்கன புள்ளவ ரண் ஸ்சத்திரவ தி கையிலே
கட்டின கயிற்றைத் தனக்கையிலே கொண்டு யாழ்ப்பாண வராததையும்
பேசமாட்டாதவனாகி அரிச்சத்திர மகாவாசன் பிணங்காசன கட்டுந்
தடியினாலேசுத்திரவதியைத்தவிர க்கொண்டு தனக்கன பாலரிஸந்ருதுள்ள
புத்திரன கிடப்பகான அந்த பல்லவாத நீட்சையுண்டய சங்காட்டி
விட்டதைச் சேர்த்தான். எ-று (கருட்)

வரக்கினைன்றுநீவற்படுநீது. 11. நான் உன் வந்தி
கிழக்குநோக்கியிணைநிலைநாடு. 12. மொத்தம். நான்,
பழக்கமாவவுக்கணவண்ணப்பரங்குமென்னுயி
யிழக்கந்தகுநியநாமவழியேலெனலிமம்மு.

திரு. சந்திரவதியே ! நீவழக்கப்படியே வணங்குதல் தக்க தெய்வத்தை வணங்குகொண்டு கிழக்குமுகமாக நோக்கிக்கொண்டிருக்கிறீர்களென்று சொல்லவே, அதற்குக்கிளிபோலும் மொல்லையுடைய சந்திரவதியானவள் தனக்கெப்போதும் பழக்கமாக வணங்குகிற அந்தரங்கங்களையே ஆதித்து வணங்குகொண்டு இரதா என்னுள் ரிழந்துபோவதற்குப் பயந்து நீர்

1500 அரிச்சந்திரபுராணம் மூலமும் உரையும்.

உம்முடைய தருமத்தை வழுவாமற் காத்துக்கொள்ளுமென்று சொல்லுகிறான். எ-று. (க௩௩)

பெண்களாவார் கடவுளைவணங்குதலைக்காட்டிலும் தங்கொழுநரைத் தெய்வமென வெண்ணிப் பூசித்தல் சிறப்புடைத்தென்று நீதிநூல்கள் கூறுகிறீர்களென. கூதிரவதியும் அத்தூன்முறைப்படியே தனது கணவனைப் பழமையாகப்பூசித்துவந்தவளென்பார் "பழக்கமானவக்கணவனைப் பாலி" என்றார்.

பொருந்தடுத்தத்திற்புறப்புதவாழ்வைநீமெய்ப்பென்றருந்தவத்தையுமறத்தையுமெய்யையும்விடுத்து வருந்தன்மன்னவவறிவறிசிறக்கெனவாழ்த்துப் பிருந்தபின்சுர்வாடபுனை வலக்கையினெடுத்தான்.

இ-ள். அரேசே! ஐவததிலே பொருத்துகின்ற குமிழிபோன்ற இத்த வாழ்வை நீர்நிலையென்றுகொண்டு உம்முடைய அருமையுள்ள தவத்தையும் தருமத்தையும் மெய்மையையும்விட்டு வருந்தமடையீராக. உம்முடைய வமிசபாரம் பரியமாகச் சததியத்திற் சிறந்தவராகவென்று வாழ்த்திக் கிழசுருமுகமாக விருந்தான். பின்புஅரசன் ஒளிகொண்டவாளாயுதத்தை வலதுகையிலே கொண்டான். எ-று. (க௩௪)

உலகுரிள்கெலாம்பசுபதிபொருமுதலாயினலகில்சீருடையவன்மொழிமறைபெரினதன்கணிதலறம்பலவற்றினும்வாய்மைமீடிலதேல்விசுருமலவ்வாய்மைபைவிரதமாக்கொரினயான்.

இ-ள். உலகத்துயிர்களுக்கெல்லாம் பசுபதியேஒப்பற்றமுதற்கடவுளானால், அளவில்லாத சிறப்பையுடைய அந்தக்கடவுள்கொல்லவே மென்றால், அந்தவேதத்திலே விளங்கச் சொல்லுகின்ற தருமங்கன் பலவகைகளிலும் மெய்யேஒப்பல்லாததானால், அதனைவீலகவிடாமல்அந்தமெய்சொல்லுதலையே நான்விரதமாகக் கொண்ட தண்டானால். எ-று.

நெறியினன்னவென்றனைவிடாநிறையிவாட்குளதேவிநுதியின்மையைப்பெறுவல்லெனினிவளிறுதிபெறுகுவென்றுவான்விசினன்பேதைதன்கழுத்தில்மறுமனாத்திமாலையாய்விழ்ந்ததவ்வடிவாள்.

இ-ள். அந்தமெய்சொல்லுகிறமார்க்கத்தையேவிரதமாகக்கொண்ட என்னை நீவகாதிறைகுணம் இவளுக்குண்டாயிருந்தால், இவள் சாவாமையைப் பெறக்கடவது. இவையெல்லாநிலையென்றால் இவள்சாவைப் பெறக்கடவதென்று கூதிரவதிசுமுத்தில் வாளைக்கொண்டுஹேட்டினான். அப்போது அந்தவேட்டின கூரியவாளானது இரண்டாவது கலியாணத்துக்கிட்ட மாலையாகிச் சூதிரவதி கழுத்திலே விழுந்தது. எ-று. (க௩௫)

மயானகாண்டம் - முற்றிற்று.

அஃ விருத்தம் - தூக்கம்.

உ

பரமபதிநனை.

ஒன்பநாவது,

மீ ட் சி க் க ண் ட ம்.

படத்தகாதபாடியாவையும்பட்டு நததழ்த்துந்
திடத்தினின் றுவாள்வெட்டினிற் பிழைத்தடுசெழுந்நிப்
புடத்தினின் றுமாற் றுயாந்தசெம்பொன்னென்பொலிந்தாண்
மடத்திற்றிர்ந்தொளிர்சந்திரவதியெனுமணங்கு.

இ-ள். அறியாமைக் குணத்தினின் றநீங்கிவிளங்குகின்றசந்திரவதி
யென்கிறபெண, ஒருவராலும் படக்கூடாத பாடுகளெல்லா முழுதும்
பட்டுத் தன்மனைத்திலே அழுந்தமாகக்கொண்ட சத்தியவிரதத்துடனே
கின்ற கத்திவெட்டுக்குததப்பி உருக்குகின்ற செழுமையான நெருப்புப்
புடத்திலிருந்து மாற்றினாலுயர்ந்துள்ள சிவந்தபொன்போலவிளங்கினாள்.

சடைபட்டோங்கியமுடிமுனிதன நுருழ்வினையா
லடைபட்டே றுபாடனைததையுங்கடந் றுசாணையினாற்
கடைபட்டானபின்செழுமணியெனவொளிகாட்டிக்
கொடைபட்டார்புகழ்க்கோமகன்விளங்கினன்குணந்தால்.

இ-ள். சடைகளுண்டாகிய நீண்ட தலையையுடைய விசுவாமித்திர
முனிவருடைய வஞ்சனையினாலே அகப்பட்டுவந்த இடையூறுகளெல்லா
வற்றையுநீங்கிச் சாணைக்கல்லினாலே கடையப்பட்டு அது தீர்த்தபின்பு
விளங்குகின்ற செழுமையானமாணிக்கம்போலொளிதோற்றிக்கொடுத்த
லுண்டாகி கிறைந்தபுகழையுடைய அரிச்சந்திரமகாராசன் தனது நல்ல
குணத்துடனே விளங்குதலானான். எ-று. (உ)

புலத்தின்மாட்சிகொள்பொலன்கொடிபடரவோங்கரசு
குலத்தின்மாட்சியுங்குணத்தின்மாட்சியுங்குறைவறுசோ
நலத்தின்மாட்சியும்வாய்மைமாட்சியுநனிமலர்
நிலத்தின்மாட்சிகொள் காட்சியினேர்ந்தனர் பலரும்.

இ-ள். அறிவாற்பெருமைகொண்ட சந்திரவதியாகிய பொன்கொடி
குழ, வுயர்ந்தஒரரசனாகிய அரிச்சந்திரனுடையகுலத்தினுதுபெருமையும்
குணத்தினதுபெருமையும்குறைவற்றசிற்பும்பொருத்தியநன்மையினது
பெருமையும் மெய்யேசொல்லுகிறபெருமையும் மிகவும் விளங்க, அந்த
இடத்திலே பெருமைகொண்டிருக்கிற இவர்கள் தோற்றத்தைக்காண்கிற
தற்குப் பலரும்வந்து கூடினார்கள். எ-று. (உ)

வண்டிருந்தார்வல்லியைச்சூட்டலும்வானிற்
கண்டிருந்தவர்யித்தனாகுதிதனாகளித்தா

நகஉ அரிச்சந்திரபுராணம் மூலமும் உரையும்.

மண்டலத்திற் நின்று நண்டினர் வயிரவான்படைகைக்
கொண்டிருந்தவக்குரிசுலுயிக்குச்சியிற் குளித்தான்.

இ-ள். அந்தவண்டிகள் மொய்ப்பதான மாலையை அரசன் சந்திரவதிக்குச் சூட்டினவளவிலே, ஆகாயத்திலே அதைக்கண்டுக்கொண்டிருந்தவர்கள் மதித்து மெச்சினவர்களாகிச் சந்தோஷித் தாடினார்கள். பின்பு அந்தச்சுகாட்டு நிலத்திலேவந்திறங்கிக் கூடினார்கள். பலமான வாளாயுதத்தைக் கையிற்கொண்டிருந்த அந்த அரிச்சந்திரன் ஆனந்தக்கடலிலே முழுகினான். எ-று. (ச)

என்றனாவன குணமெல்லாம்பிளங்கிடினேனைப்போ
னன்றியார்செய்தாரிவற்றெனநகைமுகமலர்ந்து
நுன்றுவார்சை அகவனபிசைச்சுழன்றுவிழ்ந்தாட
லென்றுநானெனக்கொடுக்கனாடினன்விரைந்து.

இ-ள். என்னாலே இந்த அரிச்சந்திரனுடைய நல்ல குணங்களெல்லாம் விளங்குமேயானால், என்னைப்போல் இவ்வரசனுக்கு உன்மைசெய்தவர்கள் யாரென்று ஒளிபெருந்தின முகமலர்ச்சியாய் நெருங்கிநீண்டசடைகள் பிடரியிலேகழன்றவிழ்ந்துவிழுந்தாடவெற்றிகொண்டவர்போல் விசுவாமித்திர முனிவர் அதிகவிரைவுடனே கூத்தாடினார். எ-று. (ரு)

வாடிநாடொடும்வருந்தியவகுட்டன்மெய்ப்புளக
முடினான்மிகக்காலங்கண்முன்றையுமுணர்ந்து
மாடினானுயர்ந்தானயர்ந்தான்றனையறியா
தோடினான்மகிழ்ந்துவகையங்கடல்சுளித்துறைந்தான்.

இ-ள். தினந்தோறும் மனம்வாடி வருந்திக்கொண்டிருந்த வசிஷ்ட மகாமுனிவர் அப்போது தமதுடம்பெல்லாம் அதிகமாகப் புனகாங்கிதங்கொண்டார். இறப்பெதிரிஷ நிகழ்வென்கிற முக்காலங்களையுந்தெரிந்தும் கூத்தாடினார். எல்லாரிலுஞ் சிறந்தவரானார். சோர்வுங் கொண்டார். தம்மைத்தாம் தெரிந்துகொள்ளாமல் ஓடினார். அப்படிச் சந்தோஷித்து ஆனந்தக்கடலிலே முழுகியிருந்தார். எ-று. (உ)

அடையவானவர் திரண்டது திருவுளத்தடைத்துப்
புடையிலங்கியுமைந்தரோரிருவரும்பொருந்தத்
தொடையிலங்கியசடைமுடிமுறைமுறைதுளக்கி
விடையிலேறிவந்துமையுடன் றேன்றினன்விமலன்.

இ-ள். சிவபெருமான், தேவர்கள் முழுதும் வந்துகூடி யிருக்கிறதைத் தமது திருவுள்ளத்திலேகொண்டு பக்கத்திலே விளங்குகின்ற புத்திர ரிருவரான விராயகனும் முருகக்கடவுளுங் கூடவர, கொன்றைமலை விளங்குகின்ற தமது சடைமுடியை அடிக்கடி அசைத்துக்கொண்டு இடபவாகனத்தி லாரோகணித்துப் பார்வதியுடனே விளங்கினார். எ-று.

சுந்திரிம்படியவுணர்தம்முடல்களைத்தேய்த்த
வைந்துமெம்படையடக்கியகரமெடுத்தவுமத்துச்

சந்தரத்திருத்தோர்னைபுகழ்ந்தோயு
வந்துதோன்றினன்வயின்னேமேற்றிருமறும17பன்.

இ-ள். சித்தியோமெபடி அசுரருடலகளைத்தேயப்பன்னின் வெவ
விய பஞ்சாயுதங்கையுங் கொண்ட கைகளைத் தூக்கி எல்லாரையும்
அமரச்சொல்லி அழகான திருத்தோள்களிரண்டுபுளகாவகிதகொண்டு
வளர சருடவாகுனத்தின்மே லேறிவந் தோன்றலானா ; திருவையும்
மறவையுங்கொண்ட மாற்பையுடைய மகாவீஷ்ணு. எ-று. (அ)

தாத்திரேன்றியதண்டுழாப்தநாழுகிளுபிப்
போத்திரேன்றியநான்முகத்தொருநனிபபுகழே
னோகின்றேன்றியவாணியேழோதம்புளளின
மதறன்றேன்றினன்விண்ணவாயாவரும்வந்தா.

இ-ள். மிகநகவகளுடனே விளங்குகிற குளிர்ந்த துளசிமாலையை
பணிந்த மேகவண்ணனுடைய திருவுந்திமலரிலேபிறந்த சதுர்முகங்களை
யுடைய ஒப்பில்லாத பிரமதேவரும், தம்முடையவாக்கிலே தோன மகிற
சரஸ்வதியுடனே அன்னவாகனத்தின்மே லேறிவந்தார். தேவர்களெல்
லாரும் வந்துகூடினார்கள். எ-று. (க)

சித்தர்கின்னர்துமபுருநாரதாதேவர்
பத்தர்தானவர்கருடகந்தருவாகன்பசாசா
பித்தன்றன்னெடுமாலொடும்பிதாமகனோடு
மெய்த்துவந்திரைநின்புனர்தேநிமியையே.

இ-ள். இப்படிச் சித்தர்களும் கின்னர்களும் துமபுருநாரதர்களும்
தேவர்களிலே பத்தர்களும் அசுரர்களும் கருடகந்தருவர்களும்பசாசர்
களும் சிவனுடனே விஷ்ணுவும் பிரமாவும் மெச்சிக்கொண்டுமுழக்கமாகி
அந்த இடத்திலே வந்துசேர்ந்தார்கள். எ-று. (க0)

சந்திராதித்தர்வைரவர்சத்தமாதர்களை
பந்திராதியரெண்மர்மாமுனிவரரியக்கா
மந்தரப்புயத்திரதிதோய்வேனில்வேண்மற்றோ
ரந்தரத்தினைமறைத்துவந்தாவயின்னடைந்தா.

இ-ள். இன்னும் சந்திரசூரியர்களும் வைரவர்களும் சத்தமாதர்க
ளுடனே இந்திரன்முதலானவரீகிய அஷ்டதிக்குப்பாலகளும் மகாமுனி
வர்களும் இயக்கர்களும் மந்தரகிரிபோலுங் தோள்களிலே இரதிதேவி
சேர்வதான கோடைகாலத்துக்குரிய மன்மதனும் மறுமுள்ளவர்களும்
ஆகாயத்தை மூடிக்கொண்டிவந்து அஸ்விதத்திலே கூடினார்கள். எ-று.

கந்தரத்தினில்வார்விசிமுதுகுறக்கதுவ
மந்தரப்புயமாயிரமுடையவோர்வாணன்
சந்தரக்கையான்முழக்கிங்குடமுழாததொனியு
மந்தரச்செழுந்துநதுபித்துமுனியுமார்க்க.

நக்சு அரிச்சந்திரபுராணம் மூலமும் உரையும்.

இ-ள். கழுத்திலேமாட்டின தோல் இறுக்கமானது முதுகிலேபடிந் திருக்க, மந்தரகிரிபோலும் தோள்களாயிரமுடைய ஒப்பில்லாத வாணசுரனானவன் அழகான தனதுகையால்முழுக்குகின்ற மருடமுழுவின் சத்தமும், செழுமையான ஆகாசத்துமி வாத்தியததே ளையும் எங்கு முழுக்கமாக. எ-று. (கஉ)

சின்னம்பேரிகைசல்லிகைசெம்பொனின்காள மின்னுமாழுகிஷ்டியெனக்கடலெனவிம்மத் துன்னரம்பையர்சொரிநீதிடுகற்பகத்துணரும் பொன்னினன்னெடும்பூக்களும்பொலிந்தனவன்றே.

இ-ள். சின்னம்-பேரிகை-சல்லிகை - செம்பொன் னாலாகிய எக்கா ளம் ஆகிய இந்தவாத்தியங்கள்ளினை னுகின்ற கழுத்தமேகத்திடிபோலவும், கடல்போலவும் முழுவக, அங்கேநெருங்கினரம்பாஸ்திரீகள் பொழிகின்ற கற்பகப்பூக்கொத்துகளும் பொன்னாலாகிய நல்ல நெடுமையான மலர் களும் எங்கும் நிறைதலாயின. எ-று. (கங)

வந்ததேவரைக்கண்டூரிச்சந்திரன்மகிழ்ந்தே யெந்தமாதவமென்னையோவென்னையோவென்னாச் சிந்தையுப் பெருகானந்தப்பெருவெள்ளந்தேக்கிப் புந்தியாங்கரைபொடிபடப்புடைத்ததையன்றே.

இ-ள். அப்படிவந்துகூட்டின தேவர்களை யெல்லாங்கண்டு அரிச்சந்திர மகாராசன் சந்தோஷித்து எங்களுடைய பெரிதான தவமெப்படிப்பட்ட தோவென்று மனத்துக்குள்ளே பெருகுகின்ற பெரிதான ஆனந்த வெள்ளம் தேக்குதலாகி, அவனுடைய புத்தியாகிய கரை தாளாகும்படி மோதியது. எ-று. (கச)

தொழுதனன்றொழுதெழுந்தன்னடிமுடிதொடங்கி முழுதுமுற்றியவகையம்பெருங்கடன்முழ்கிப் புழுதியாடினன்கருணையங்கண்ணினிப்பொழிய வழுதுவிழ்ந்தனன்செய்தவமின்னதென்றறியான்.

இ-ள். தான்செய்த செவ்வையான தவம் இப்படிப்பட்டதென்றறி யாதவனாகி, அந்தத் தேவர்களை யெல்லாம் வணங்கினான்; வணங்கி யெழுந்திருந்தான். அவர்கள்பாதங்களைத் தன்முடிமேலேகுடிக்கொண்டு முழுது நிரம்புதலான சந்தோஷமாகிய அழகிய பெருங்கடலிலே முழுது மண்புழுதி யெல்லாம் தனது கிருபை பொருந்தின கண்களில் நீர் சிந்துதலினாலே தன்மேலெல்லாம் கிளர்ந்து படிவதானான். பின்னும் அழுவதாயினான். எ-று. (கரு)

நாரிபாகளை முகுந்தனைநான்முருத்தோனை , மூரிவேலனைவிநாயகமூர்த்தியைப்பணிந்தான் பூரைபூரையென்றிருகையாலமைத்தபுத்தேனிர யாரையாரையென்றறிந்தியாம்பிள்ளம்புதாமம்மா.

இ-ள். பார்வதிசமேதனையும் மகாலிஷ்ணுவையும் 'சதுர்முகப்பிரமாவையும் நீண்ட வேலாயுதக்கடவுளையும்' விநாயகமூர்த்ததியையும் வணங்கினான். வணங்கவே, போதும் போது மென்று இரண்டு கைகளாலும் அரிச்சந்திரனை அடங்கச்செய்த தேவர்கள் யாராவை இன்னொன்றை ரென்று நாம் தெரிந்து சொல்லமாட்டுவோம்! எ-று.

பூரை பூரை - போதும் போதும் என்பதுபொருள். (௧௬)

மீட்டிமன்னவன்விமலனைத்தொழுதிவண்மிடைந்து
கூட்டமுாயுளாரியாவர்க்குமாகெனக்குறித்தான்
நீட்டும்புல்கிணைக்கமைவதன்றோநெடுமுதலி
லூட்டுநீரவரீனவர்க்குமுளங்குவிர்ந்தன்றே.

இ-ள். அதன்பின்பும் அரிச்சந்திரன் பரமசிவனைவணங்கி இவகேவந்துகடின கூட்டமானவர்களையாவருக்கும் மிகுதவந்தனம் ஏற்றக்கடவதென்று குறிப்பித்தான். நீண்ட சீவரிலே ஊற்றுக்கிற நீர் நீட்டமான பலகிளைகளுக்கு ஏற்பதானதல்லவோ? அப்படியே அவகேவந்தஎல்லாருக்கு மனது குளிர்ச்சியாயிற்று. எ-று. (௧௭)

ஐயனெயெமைவதிவழியடிமைகொண்டருள்கூர்
செய்யனேசிவலோகனைசுருதியின்சிரத்தின்
மெய்யனேயுனைவிழிகளாற்கண்டுவிழ்ந்திறைஞ்சி
யுய்யநாயினென்புரிதவமுணர்கிலேனென்றான்.

இ-ள். சுவாமி! எங்களை வம்சபாரம்பரியமாய் அடிமை கொண்டிருப்பவர்களை நன்கு விரும்புவதென! சிவலோகத்தை யுடையவனே! வேதத்தின் தலையிலே விளங்குகின்ற தலமையானவனே! என்கண்களாலே கண்டித்தேழியுடைய வணங்கிப்பிழைக்கநாய்போன்றயான்செய்ததவமின்னதென்று தெரிந்திலேனென்று சொன்ன அரிச்சந்திரன் எ-று.

தையலம்பிகைதனைத்தொழுஞ்சந்திரவதியைக்
கையினொலித்தாங்கவந்தற்பினைப்புதழ்ந்தான்
தூய்யமுப்பத்திரண்டறம்வார்த்தகைகதொடலு
மெய்குழைந்ததுதழைந்ததுபேரின்பவெள்ளம்.

இ-ள். அப்போது சுந்தரியான பார்வதியைவணங்கி நிற்கிற சந்திரவதியைத் தன்கையினாலே வாரியெடுத்து அவளுடைய பதிவிரதாதருமத்தை மிகவுங் கொண்டாடினான். பாவதிதேவி அப்படிப்பரிசுத்தமான முப்பத்திரண்டு தருமங்களையும் வளர்த்துக்கையினாலே தொட்டவளவிலே சந்திரவதியினுடைய உடம்பெல்லாம் நெகிழ்ந்து விளங்கலாயிற்று. பேரின்பவெள்ளமும் உள்ளே பெருகுதலாயிற்று. எ-று.

மாரிலைமுற்செலநடத்தியேவரைபகவெறிந்தோ
னயிலெடுத்தசெங்கையினால்வருகெனவழக்கக்
சூயின்மொழிச்செழுந்ததலைவாயரசினங்குமரன்
யுயிலுணர்ந்தவர்போற்புகுந்திணையடிதொழுதான்.

நகசு அரிச்சந்திரபுராணம் மூலமும் உரையும்.

இ-ள். அப்போதுகிரவுஞ்சகிரி பிளக்கக்குத்தின முருகவேளானவர் மயில்வாகனத்தை முன்னே போகும்படி செலுத்திக் கொண்டுவந்து வேல்பிடித்த சிவந்தகையினுலே தேவதாசா வாபென்று கூப்பிட, உடனே சூயில்போலும் வசனததையுடைய சந்திரவதிமுற்பு செழுமையானமழலைச்சொல்வசனிக்கிறவாயையுடைய இளமையான அரசகுமாரன் நித்திரைதெளிந்து விழித்தவர்களைப்போ லெழுத்துவந்து முருகவேளினுடைய இரண்டிபாதங்களையும் வணங்கினான். எ-று. (உ௦)

வேலன்கூயசேய்துணையெனக்காசியர்வேந்தன்
பாலனாவிபெற்றெழுந்துபோய் முருகனைப்பணிந்தான்
லெமேவுமச்சிறுவரோரிருவருஞ்சிறப்பிற்
நாலநாலுந்தேவருநின்றுதுகண்டார்.

இ-ள். அப்படி முருகவேளானவர் கூப்பிட்ட பிள்ளைக்குத் தம்பி போல் காசிகேசத்தாராக் கரசனுடையபிள்ளையும் உயிருண்டாகி யெழுந்திருந்து அந்த முருகவேளை வணங்கினான். நற்குணங்களுண்டான அந்த இரண்டிபிள்ளைகளும் அவகே தவகந்தவகள் சிறப்புடனே பரமசிவனும் மற்றைத்தேவர்களும் வந்துகூடி நிற்கிறதைப் பார்த்தார்கள். எ-று.

அசினன்குணத்தயோத்தியர்வேந்தனுமணங்குங்
காசிவேந்தனுமதலையிருவருங்கலித்துக்
கூசுமெய்மயிர் பொடித்திடக்கொண்டன்புளகம்
விசியோங்கிடவிறைஞ்சிறுவசமேவினரால்.

இ-ள். குற்றமில்லாத நல்லகுணத்தையுடைய அயோத்தியாபுரிக் கரசனுன அரிச்சந்திரனும் காசிராஜனும், 'இரண்டு பிள்ளைகளும் சந்தோஷித்துக் கூசுதலாய் உடம்பெல்லாம் உரோமங்கள் சிலிர்த்த புளகங்கொண்டார்கள் பின்னும் அந்தப்புளகங்கிடமே மிமிர்ந்து மேன்மேலாக முருகவேளை வணங்கினார்கள். பரவசமுடையார்கள். எ-று.

பரவசம் - தன்னை மறத்தல்.

(உ௨)

மன்னர்மன்னனைநோக்கியேமலர்க்கரமமைபா
வென்னையோவெனாவுருகித்தந்திருவுளமிரங்கி
முன்னையுத்தமரெவருளுமுறைமைக்குநெறிக்கு
முன்னைபொப்பவல்லெனமுவருமுறைத்தநாந்.

இ-ள். அந்த ராஜாதிராஜனைப்பாந்ததுமலர்போலுக்கையினால்அமர்செய்து, இதுஎன்ன சிறந்தகுணம்! ஐயோவென்று மனமுருகித் தவகள் கிருவுள்ஸிமிரங்க அரிச்சந்திரமகாராசனே! முன்புள்ள உத்தமர்க ளெல்லாரினும் நீதிக்கும் நீதியிற் செல்லுகிற நன்மார்க்கத்துக்கும் உன்னை யொப்பானவர்க ளொருவருழில்லையென்று மும்மூர்த்திகளுஞ் சொன்னார்கள். எ-று. (உ௩)

தேவதேவர்களுகியதிருமொழிகேளா
யாவரிப்பயன்பெற்றவரென்றுநைந்துருகிப்

புலகுங்குழலவலவியுட | கல 100 100 1

புதுவது நமசிவாய நமசிவாய நமசிவாய நமசிவாய நமசிவாய

[illegible]

எழுதாக்கடி உதவுவடியாதிடு விருத்த

அம்மனவன் வந்தான் பகரின் குழியார்புறம்
மறைந், தன்னிப்பை விடுத்தான் மெய்யாக
பெச்சா நோக்கி, உண்ணவன் மலர்ந்து
மெய்கிற பொழுது, மின்னாது அகல்
திருவுள் மாணா.

(இ) ஸ்ரீ. அனாசாபுரம் வர வந்த துதிதது பட பிபுர கட்டு
வீட்டுருக்புடரவசமார்க் எழுந்திருக்கிற சமையதரக, டார், டுடரக
ரானவா தமது திருக்கைகளால் அனாசாபுரம் அமரகம் புகுவிசாரித்திர
ரைப்பாரதது கீர் அரீசகந்திரமகாராசுபுகுசுகுபுடர புகுசுகுபுடர
அந்தததுனபவகளை அனாசாபுரம் அமரகம் புகுவிசாரித்திர கட்டு
இடத்திலே எல்லோருக்குக் கட்டியசெய்யவல்ல மனம் புகுவிசாரித்திர
புகுவிசாரித்திர கட்டு.

[illegible]

இ-ா. இந்த வார்த்தையையப் பாரதினை சொல்லிச் செட்டிப்பாது
விக்ரமதித்திரமுனிவர தம்முள்ளதிலே படிப்பாரம்பரிய அருககு
முன்னேப்பாடி ஆனந்தராரபுரிநிலே படிப்புகுந் தருந் பண்டிய
வேதவாக்கியங்களுலே தோகத்தம்பனிச் சைகையாடிய புன் னுலே
வாண்புமடிச்சொன்னு உட்புவினங்கி கண்களிலே நீரு டாகவும்
உடம்பு புன்காக்கிசுகும் எவ்வளவு உலகம் அழகம் மாகுபு ண்ட
கடவுளே! கேட்டருளுந் தருந் கடந்த விஷயங்கம் எல்லாந் தருந்

வாசவன் முன்னா ரிஷபகாரணமுமவசி ருபரண
 றிடா, பூசலும விஷகரா டாமீ சரதரப பாரா டொ
 போந ததவும, சீசமவ ரைபர வந்ததத ச ரொடப ரு
 னாடவந தேகிக, காகிதர பபவ சாத்ததம வந்தத ப
 டெளசிகனரைததான:

௩௧௮ அரிச்சந்திராணம் குலமும் உரையும்.

இ-ள். முன்னே இந்திரன்கேட்ட சிமித்தமும், அதற்குவசிட்டரும் நாரும் அப்போதுசெய்துகொண்ட்சண்டையும், பின்பு மிருகங்களாலே தினைப்புனமுதலிய நாடெல்லாம் அழியப் பண்ணினதும், அரங்காக அரசன் வேட்டையாட வந்ததும், அப்போது நீச்சு கன்னிகைகளை அனுப்பினதும், அவர்கள்சிமித்தம் அரசன் தனது நல்ல நாடுமுழுதும் தமக்குக் கொடுத்துவிட்டுப்போய்க் காசிப்பட்டணத்துச் சுதொட்டைக் காத்ததும் பின்புநடந்த செய்கைகளும் விசுவாமிததிரர் சொன்னார்.

என்றவனுரைக்க விந்திரனவையத்திகலிநீயருவினை வினோந்த, தொன்றல் பலவுண் டவற்றினான் மனத்திலுற்றது பெற்றிலைபுலக, மன்றன னுலிரித்து மின்றிது, மட்டு மறநிலை பிழைத்தில னதனால், வெண்ணூர் தோற்றார் யாரென விமலன் வினாவிடக் கொடுக்கல் விளம்பும்.

இ-ள். அப்படியாக அந்த விசுவாமிததிரமுனிவர் சொல்லவே, நீர் இந்திரன்சபையிலே வசிஷ்டருடனேபகைத்து அருமையான செய்கைகளைச் செய்தது ஒருவகையல்ல; அநேகமுண்டு. அப்படிச் செய்தவைகளாலே உம்முடைய மனத்திலேகொண்ட கொள்கையை அடைந்திலீர். தனதுபாட்டை அரிச்சந்திரன்கொடுத்த அன்றுமுதலின்றனவுப் தனது தருமநிலையினின்றும் தவறுத (வில்லாதிருக்கின்றான். அப்படி இருக்கிறதினாலே) வென்றவராயா? தோற்றவராயா? என்றுபரமசிவன்கேட்க, விசுவாமிததிரர் சொல்லுகிறார். எ-று. (௨௮)

கோதிலாக் குணத்தோ நீதியு நெறியுங் குறியுடையா னறிகிலாதிசுழ்ந்தே, னாதலால் வென்றோன் வசிட்டனே தோற்றோ னடியனே யடியனே மேனா, காதலாற் செய்த தவத்தினிற் பாதி காவலன் னனக்கியா னளித்தே, நீதலா லெனக்கன் றிந்தபே ரரசு மீந்தனனென்றுரை செய்தான்.

இ-ள் குற்றமில்லாத குணத்தினனாகிய அரிச்சந்திர னுடைய நீதியும், (நல்ல) வழியேநிற்கிறதும், அவன்மனக்குறிப்பும நான்தெரிந்து கொள்ளாமல் இப்படி இகழ்ச்சி செய்தேன். ஆகையால் வென்றவர் வசிஷ்ட-ரே. தோற்றவன் அடியேனே. ஆனதினாலே முன்னாள் நான் அன்புடனே செய்த தவத்திலே பாதி அரிச்சந்திர மகாராசனுக்குக் கொடுத்தேன். இதையல்லாமல் அப்போதெனக்கு அவன் கொடுத்த பெரிதான அரசாட்சியையும் அவனுக்கே கொடுத்து விட்டேனென்று சொன்னார். எ-று. (௨௯)

உரைத்தது செவியிற் காய்ந்தநா ராச மோட்டிய தெனவிறையுருகிக், கரப்பினர் தாழ்ந் கொடுத்தது வாங்கக் கண்டிலோங்கேட்டிலோங் கையேற், றிரப்பினர்க் களித்த பொருடனைக் கொண்டோ ளிவனெனப் பெயர்ப்பா-த் துலகம், புரப்புவன் யானோ விப்பழி தரினயான் பூண்கிலே னென்றனன் பின்னும்.

இ-ள். அப்படி அவாவுகாணன துதன்காதிவேகாய்ந்தநாராசத்தைப் புகட்டினாற்போலிருக்க, அரசன் மனமுருகி ஒருவர் கேட்டபொருளை இல்லையென்று மறைத்துக் கொள்ளுகிறவர்களுங் கூடக் கொடுத்த பொருளை வாங்கிக்கொள்ள நாகுகள் கண்டதூயில்லை. கேட்டதூயில்லை. கையையேந்தி யாசிப்பவர்களுக்குக் கொடுத்தபொருளைத் திருமபவும் வாங்கிக்கொண்டவ னீவனென்னும் பெயர்கொண்டு உலகத்தையாளு கிறவன் நானே? அல்லன். இனி இந்தப் பழிப்பை நான் அடைய மாட்டேனென்று பின்னுஞ் சொல்லுகிறான். எ-று. (௧௦)

இம்மைபிற்ப் பழியா மறுமையி னரக மிரந்தவர்க் களித்ததை வாங்கிற், செம்மையோர்க் கெல்லாம் பெருநகை யாமித் திமைசெய் வதற்குந் யுலகத், தெம்மையோ கண்டா யிதற்குமுன் றீரா விடர் பல விளைத்தனை யெனினு, மும்மையும் பதியே சூட்டுத நகுமோ வென்றான் முனியதற் குரைப்பான்.

இ-ள். யாசித்தவர்களுக்குக் கொடுத்தபொருளை மீளவும் வாங்கிக் கொண்டால் இப்பிறப்பிற்குப் பழிப்பாகும். வருங்காலத்துக்கு நாச முண்டாகும். இன்னும் செவ்வைக்குண முள்ள எல்லாருக்கும்பெரிதான இகழ்ச்சியுண்டாகும். இப்படியாகக் கெடுதலுண்டாக்குதற்கு நீர் இந்த வுலகத்திலே எவகளைத்தானே கண்டீர். இன்னமும் இக்காலத்துக்கு முன்னே தீராத துன்பங்களையெல்லாம் அநேகமாகச் செய்தீரானாலும் மூன்று காலத்துக்கும் எனக்குப் பழிப்பையே உண்டாக்கு கிறது உம்முடைய பெருமைக்குத் தக்கதோவென்று சொன்னான். அதற்கு விசுவாமித்திரர் சொல்லுகிறார். எ-று. (௧௧)

கன்னலங் கழனி நாடுநன் னகருங் கருதிச்செய் தவத்தை யான்விட்டு, மனைவ னாக வல்லனே மீண்டும் வள்ளல்கேள் வசிட்ட டுனுமியானும், முன்னமே மொழிந்த முறையறி வதற்குமுன் முறைமைசோதித்தறிந் துணர்ந்தேன், நின்னகர் நீயே யானுதி யென்ன நெடுந்தனிக் மறுத்தனன் மறித்தும்.

இ-ள். கரும்புகள்விளைவதான அழுகுகொண்ட வயல்கூழ்ந்த காலம் நல்ல நகரும்வேண்டி நான்செய்கிற தவத்தைவிட்டு மறுபடியும்அரசனாக மாட்டேவேனோ. ஓ பிரபுவே! கேள்: வசிட்ட முனிவரும் கானும் இத்திரன்முன்னே வாதாடிக்கொண்ட முறைமையைத் தெரிவதற்காக உனது முறைமையைச் சோதித்துப்பார்த்துத் தெரிந்தேன். ஆகையா லினி உன்பட்டணத்தை நீயே ஆளக்கடவையென்றுசொல்ல, அதற்கு நெடிதான பெருமையையுடைய அரிச்சந்திர மகாராசன் மறுபடியும் தடுத்துச்சொல்லுகிறான். எ-று. (௧௨)

வேதியர்க் காளாய் மனையையு 'மைந்தன் றன்னையும் விறற் னன் யான்போய்ச், சாதியிற் சீழாம் புலையனுக் காளாய்ச் சவுஞ் சுடு காடுகாத் திருந்தேன், சோதிமண்! பபத்தின் மணித்தவிசேறிச்

இ-ள். அந்தச் சமையத்திலே யமனுவன உறுத்த எழுந்தாடா வின் மேலேறிக்கொண்டு கறுத்த மேகமானது கிளைகள்விட்டிருக்கிறது போலான கைகால்களோடு கூடினவடிவும், சிவப்பான கண்களும், நீண்ட தலையூர்களும், குண்டலமணிந்தகாதுகளும், குலாயுதமும், கால தண்டமும், பருத்ததோள்களும், மார்பும் விளங்கு வுதியான பெரிய முதற்கடவுளைத் தரிசித்துப் பாதத்திலேவிழுந்து வணங்கிப் பன்பு முக மலர்ச்சியுடனே அரசனுக்கு முனேனே சொல்லுகிறான். எ-று. (௩௬)

அலைகடற் புனியிற் புலையரும் கடிமை யாவைமொன் பதமுந லறிந்து, புலையனாய் பிறந்து கொண்டவன் யானே பொறுத்தாந் தந்தவா வணம், திலேகுலாந் தொடையா யிருந் தந் தாந், வீரமு மியாகசா லைகந்மான், தொலைவிலா வடிவென் றாந் தீ யிருந் த சுடலையைப் பாரென வுரைப்பான்.

இ-ள். அலைகளைக்கொண்ட கடலாலே குழப்பட்டவுலகத்திலே நீச ருக்கு நீ அடிமையாவாயென்பதை நான் முனேனே தானே தெரிந்து நீச னாகப்பிறந்திருந்து உன்னை விலக்குவாங்கினவன் நானே. அடிமையாக ஒப்புக்கொண்டு நீ எழுதித்தந்த விலையோலை இதுதான். பச்சிலைகூடின மாலையணிந்த அரசனே! நீ இருந்து காத்ததான் சுகொடும் யாகசாலைக ளென்று தெரிந்துகொள்வாயாக. இது அழியாதபறிப்பென்று நீ எண் ணுவையானால் நீ இகழ்ச்சிசெய்கிற சுகொட்டை நீயே பார்த்தறிந்து கொள்ளென்று சொன்னான் எமன். எ-று. (௩௭)

ஆவண மிரண்டும் கண்டுதம் மெழுத்தே யாமென வறிந் த மெய்மகிழ்ந்து, கோவணக் கிரண மணிமுடி அலக்கிக் கிலேசமும் பிதையுமகற்றிக், காவண நழலிற் கழுதெழந் தோங்கும் கனற் புனைக் சுடலையைப் பார்த்தான், பூவணங் குறையும பொய்கையும வாசப் பொழிலுமாய்ப் பொலிந்ததை யன்றே.

இ-ள். விலையோலை இரண்டையும்பார்த்துத் தங்களுமுத்தேயா மென்றுதெரிந்து உடம்பெல்லாம் பூரித்தது பெருமைபொருத்தின நிற மான ஒளியையுடைய ரத்தகிரீடத்தைடணிகிற தலையையசைத்துத் துன் பத்தையும் தன்னைப்பிடித்திருக்கிற பீடைகளையும்நீக்கி, பந்தல்போட்ட நிழலைப்போற் கீழுருகன் எழுந்து உயர்ந்துபடர்வதாய் நெருப்புபுகை கிளருவதான சுகொட்டைப்பார்த்தான்; பார்க்கவே, அவ்விடம் லட்சுமி தேவி வாசஞ்செய்வதான பூம்பொய்கையும் மணங்கிளருவதானசோலையு மாக விளங்கியது. எ-று. (௩௮)

வாயெலாம் யாக மரமெலாம் பூபம்வானெலா மாசுதித் தூபந், தீயெலா முத்தி திசையெலாந் தருப்பை நீப்படு விறகெலாஞ் சாநி தை, பேயெலா முனிலோர் பேச்செலாம் வேதம் பிணமெலா மதற் கமைபசுக்க, ளாயவா நெல்லா நோக்கினுன் றொல்லா யமைந்ததே யீதெனவமைந்தான்.

௩௨௨ அரிச்சந்திரபுராணம் மூலமும் உரையும்.

௫-ள். அந்த இடங்களெல்லாம் வேள்விகள்; அங்குள்ள மரங்களெல்லாம் வேள்வித் தூண்கள்; ஆகாசமெல்லாம் அங்கேவேள்விசெய்கிறபுகைகள்; நெருப்பெல்லாம் காரகபத்தியம் - ஆகவநீயம் - தெட்சிணக்கினீயம் அந்தத் திக்குகளெல்லாம் தர்ப்பைகள். அந்த நெருப்பிழுப்புகிற விடங்களெல்லாம் சமித்துகள். அங்குள்ள பசாசுகளெல்லாம் முனிவர்கள் பேசுமொலியெல்லாம் வேதங்கள். பிணங்களெல்லாம் அந்த யாகத்துக்குத் தகுதியான பசுக்கள். இப்படியா யிருக்கிறவைகொல்லாம் பார்த்தான். இதெல்லாம் முன்னேதானே அமைந்திருக்கிறதென்று சம்மதமானான். ௭-று. (௩௬)

ஆங்கவன் தன்னைப் பாங்குட னோக்கி சுாசநீ யயோத்திய் னனுநித், தீங்கற மகுடஞ் சூட்டியிம் முனிவன மசய்தவம் பாதி யுங்கொண்டு, வாங்குநீ ருலகம் பொதுவறப் புரந்து வருநியெம் பதத்தினி லென்னோத், தேங்கமற் சடையான் றிருவுள் மகிழ்ந்து தேவர்கோ மாற்குரை செய்வார்

௫-ள். அப்படியமைந்த மன்னனைச் சந்தோஷத்துடனே பார்த்து அரசனே! நீ அயோத்தியாபுரிக்குப்போய் குற்றத்தீரக் கிரீடஞ் சூடிக்கொண்டு இந்த விசுவாமித்திரர்செய்த தவத்திற்பாதியும் உன்வசமாக்கி னவனாய் வளைத்தகடல்குழந்தவுலகமெல்லாம் உனக்கே சொந்தமாக ரட்சித்துப் பின்பு நம்முடைய பதத்துக்கு நீவந்து சேரக்கடவையென்று மணம் பரிமளிக்கின்ற சடையையுடைய பரமசிவனைவர் தமது திருவுள்ளமகிழ்வாய் தேவேந்திரனைப் பார்த்துச்சொல்லுகிறார். ௭-று. (௪௦)

காரண மொன்று கேட்டியா னீயுங் காசிபன் முதன்முனி வரநும், வாரணவாசி மன்னனுமயோத்தி மன்னவன் தன்னுடனேகித், தோரண வீதித் திருநகர் புருந்து கடர்முடி சூட்டிப் பின்ன, ருரணைந்திரிகென் றுரைத்திடவணங்கி யுவகையா லன்னவருரைப்பார்.

௫-ள். இனிசெய்யவேண்டிய காரணமொன்றுண்டு கேள். நீயும் காசிபர்முதலான முனிவர்களும் வாரணவாசிக்கரசினும் இந்த அயோத்தியாபுரிக்கரசனான அரிச்சந்திரனுடனேபோய் தோரணகட்டியிருக்கிற வீதினையுடைய அயோத்தியாபுரியாகிய திருநகருக்குள்ளே புருந்து அரசனுக்கு ஒளிப்பாருத்தின கிரீடஞ்சூட்டினபின்பு உன் ஊருக்கு நீ போக்கடவையென்று சொல்ல, அதற்கவரைவணங்கி அவர்கள் சொல்லுகிறார்கள். ௭-று. (௪௧)

திங்கண்மே விபசெஞ் சடைமுடி யாய்நின் றிருவுளத் தின் படியல்லா, லெங்கண்மாட் சிமைவே நிலையென் றறித்த வேவறந் தலைமிசைக் கொண்டா, ரங்கண்மாநூல் மகன்றெழுந் தீச னணி திகழ் கயிலையிற் புக்கான், செங்கண்மா லேகிப் பாற்கடல் புருந்தான் றிசைமுகன் தனதுலகடைந்தான்.

௫-ள். சந்திரன்பொருத்தின சடைமுடியையுடையவரே தேவரீர் திருவுள்ளத்தின்படியெல்லாமல் எங்கள் பெருமைவேற்றென்றுமில்லை

யென்று அவர்கட்டளையிட்ட வலுவைத் தங்கள் தலைமேலே கொண்டார்கள். அப்போது அதை அழகான இடத்தையுடைய பெரிதான அல்லாரை விட்டுப் பரமசிவனுனவர் அழகு விளங்குகின்ற கயிலாசமலைக் கெழுந் தருளினார். சிவனாத கண்களையுடைய திருமாலானவர் திருப்பாந்தடல் போய்ச்சேர்ந்தார். பிரமதேவன் தனது சத்தியலோகம் போயினன். ()

அறுநீர்க்கழிநெடிலடி யாசிரியநிந்தம்.

தருத்திவிள்ளநிழல்செயோர்க்குங் கவுரோவென்பு
தருத்திவெள்ளை கிந்தத்துஞ்சாநிலைந் தரினா
வருத்த முமணையுமாற்றிமன்னையுந் தருதி
யிருத்திநாம்போவொமென்னுந் திருநிநிநிருத்தி.

இ-ள். மனத்திலே சந்தோஷ மதிகமாகத் தேவர்கள யாவரும் கடவுளேலே மறுவாமல் அன்புகொண்டு தங்களிடம்போய்ச் சேர்ந்தபின்பு உண்டான வருத்தத்தையும் மற்ற பாவுச்செய்கைகளையும் போக்கி அரசனுக்குக் கிரீடஞ்சூட்டி அயோத்யிலிருக்கச்செய்து பின்பு நாடபோவோமென்று இவ்விரு சந்தோஷமாகக் கூடவிருந்தான். எ-று. (௪௩)

காசிபன் - பிருகு - ரோமசர் - கௌதமர் - பரத்துவாசர் -
கோதிகன் - வசு - சன்னுமா முனிவர் - அகஸ்தியர் - மரீசி
யாசின - சன்மதங்கனத்திரிமுதலோர்குமுக
காசியிலினிநிருந்தார். கிந்ததுகங்குற்போது.

இ-ள். காசிபர் - பிருகு - ரோமசர் - கௌதமர் - பரத்துவாசர் -
விசுவாமிகுதிரர் - வசிஷ்டர் - சன்னுமா முனிவர் - அகஸ்தியர் - மரீசி
முதலான குற்றமில்லாத நாரதர் - மதங்கர் - அததிரி - முதலானவர்களும்தான். அகஸ்தியர் - மரீசி
தார்கள். அகஸ்தியர் - மரீசி - முதலானவர்களும்தான். எ-று. (௪௪)

கழிந்த நங்குற்போது கழித்தவங்காசினந்தன்
மொத்தன்வின்விரைவின்ந் நமுரப்படை பெழுதவென்னுச்
செழுந்த புரட்சிமெங்குபுறந்நுட்கிசைக்கோது
மெழந்தனதேருமாவுரிநாணையுஞ்சேனைதானும்.

இ-ள். அன்றிராத்திரி அப்படித் கழித்தவாயிற்று. கழிந்தவுடனே
காசிமாநுண்ணவன் சீக்கிரத்திலே தனதுபலவகொண்ட சேனைகளெல்லாம்
பிரயாணமாகக் கடவதென்று ஆகஞாபித்தான். உடனே செழு
மையான பெரிய பேரினகளைவ்விடத்து முழக்க, அகக்குமெல்லாம்
தேர்களும் குதிரைகளும் யானைகளும் காலான்களும் எழுதலாயின. எ-று.

கரிபிரிபிட்டத்தோடுங்கண்யனிததேருந்தாருந்
தெரிவையாகுழா முஞ்செட்டெரிற்செய்கையுங்கண்கையானும்
விநிபெருந்து வியாக்கவெண்கொடிப்படலமுடச்
சரிபெருங்கடல்கள் போல்வந்தரசனைச்சார்ந்தவன்றே.

௩௨௪ அரிச்சந்திரபுராணம் மூலமும் உரையும்.

இ-ள். யானை - குதிரைகளின் கூட்டத்துடனே கூட்டமான ரத்
நத்தோர்களும் சேனைகளும் பெண்கள் கூட்டமும் சிவந்த பொற்புல்லக்
கும் குடைகளும் விரிந்த வறுகிறதின லுண்டான பெரிதான தூதிகள்
யிரவுற வெள்ளைக்கொழிகள் அந்தத் தூளிப்படலத்தை மறைக்கவு
ம்கள் சஞ்சரிக்கின்ற கடல்களைப்போல்வந்து அரிச்சந்திரமகாமர
னைக் கூடின. எ-று. (3௬)

வானவர்கோதும்வேதமாமுனிவோரும்வைவேற்
ருணையுட்காசுவேந்துநரசத்தியகீர்த்திதானு
பாணையுந்நெருபாயுமாந்நெழுவயோத்திவேந்தல்
பாந்நாவிட்டெழந்தான்முழையெனமுரசமார்த்த.

இ-ள். தேவர்களுக் கரசனான இந்நிரனும் பெரிய வேதமுனிவர்
களும் கூரிய வேலையுடைய சேனைகளும் காசிராஜனும் வத்தியகீர்த்தி
யான யானைகளும் தேர்களும் குதிரைகளும் நெருங்குவர, அயோத்யியா
திக அரசனான அரிச்சந்திரன் அந்தப் பெரிதான காசிப்பட்டணத்தை
விட்டெழுதலானான். அப்போது மேகங்கள்போல் பேரிகைகள் முழங்
கின. எ-று. (௩௭)

கானை யோகுபண்ணைக்காசியர்வேந்தன்கண்டு
தேனையாஸங்கன்மாயாதேர்மிசையேறுடுவன்னத்
தான தாமதுநதலோடுநதபோதனரெல்லாம்வேண்ட
வானவரெடுநதப ரெம்பொன்மணிநெடுநதேரில்லைத்தார்.

இ-ள். கால்கடையாகச் செல்லுகின்ற அரசனைக் காசிப்பட்டணத்
தரசன்பார்த்து தேனுககாக வண்டுகள் வந்து கூடுவதான மாயையை
யணிந்த மார்பனே! நீர் தோமேலெழுந்தருளுமென்று சொல்ல, அரசன்
அதுவேண்டாமென்று சொல்ல, தவமுனிவர்களெல்லாரும் வேண்டிக்
சொன்ன, அப்போது தேவர்களெல்லாராகவடி அரிச்சந்திரனைச் சிவந்த
பொன்னாலும் ரதவகளாலுஞ் சமைந்த நீண்ட தேரின்மே லெடுத்தேற்
றான்கள். எ-று. (௩௮)

நந்திவநிலாநதழிவநழலினைத்தின்ப வஞ்சி
யந்நாநிசையோப்பாந்தரணைவருமகல்கின்ற
நிந்திரன்நேயியென்னுமிநாமுக்கேக்குதலைச்செஞ்சொற்
பாநிநெருங்குபற்றிச்சுடர்பணிநதேரில்லைத்தார்.

இ-ள். சந்திரவதியாகியபதிவிரதாககினியைத் தொடர்பயந்துஆகா
ததியுடைய தேவர்கள் பூமியிலுள்ள மனிதர்கள் முதலான எல்லோரும்
நான்ருள்கள். அப்போது இந்நிரன் தேவியென்கிற இளமையான
கொங்கைகளையும் மழலைபோலும் இனியசெவ்விதான வசனங்களையு
முடைய இந்நிராணியானவா தனதழகான கைகளாலெடுத்து அந்த
ஒளிபொருந்தின தேரின்மேலேற்றினான். எ-று. (௩௯)

கண்ணிபாற்பட்டுமன் றுநழுந்துவெர் களி றுங்கன் றுந்
திண்ணி பரிடியும்பண்ணை ப்பியிலி னுசே ர்தல்போலப்
பிண்ணியவேந்துஞ்சேயுமபூவையுந்தேரிசிலேறி
மண்சிறி னீர் னோரகனவாழத்தமாநகர்விட கன்றான்.

இ-ள். வேடர் வலைக்குளசுப்பட்டு வருந்திப் பின்பு அவ்வலையை
விட்டு நீங்கின ஓடவ்விதான ஆன்யானையும், அதன்கன்றும், பெண்
யானையும் முன்னே தாங்கள் சஞ்சரிககின்ற இடததுக்குப் போகிறீது
டோல மகா புரணியவானான அரிச்சகநிரமகாரானும் மகனும் தேவி
யும் (சுசு) டிற் கொண்டு உலகததுள்ளவர்களுல்லாம மங்களம்பாட அந்
தப் பெரிதான ஸசிப்பட்டண கதைவிட்டி நீங்கினார்கள். எ-று. (௫௦)

தேவராவாலிலி ன்னாத்துமனியங்குமனிநண்ணிப்
புரண வதவி டிற் கிப்பும்பொழில்பலவுந்திரந்து
காபணத்தமைத் தோடுங் கப் பெருஞ்சேனையோடும்
வாநாவாசியாற்றின் வண்ட வின்வந்தறுத்தான்.

இ-ள். தோரணங்கள் சுட்டியிருக்கிற கோட்டைவாயில் பின்னிட
ஒல்களையுடைய அழகிதான மருசநிலததுக்குவந்து நீர்நிரம்பின குளங்
களையுடகடந்து பூஞ்சோலைகள் பலவற்றையுமீங்கி பிரதானரான் மந்தி
ரிகளுடனே கடல்போன்ற பெரிதான சேனைகளுஞ்சூ வாரணவாசியி
னது ஆற்றங்கரையோரத்திலே வந்திரங்கினார்கள். எ-று. (௫௧)

அந்தமாநதியிற்றித் த்தமாடியன்றங்குவைகி
மந்தராசுலப்புயத்திரான்மற்றைநாளேகிவாசச்
சந்துனாவிபுய் வெற்புந்த நங்களுங்கடந்துமெல்ல
வந்தநாள்யுமுனையாற்றின் கரையினைவல்லசார்ந்தான்.

இ-ள். அந்த மகாநதியிலே ஸ்ரானஞ்செய்துகொண்டு அன்றையத்
தினம் அவகேதவகி மந்தரமலைபோலுந் தோள்களையுடைய அரிச்சந்திர
மகாராசன் மற்றுநாள் வாசமிக்க சீந்தனவனங்களுந் மலைகளும் மேடு
கூறுங்கடந்து மிருதுவாக வந்தபோது யமுனையாற்றங்கரைக்கு வந்து
சேந்தார்கள். எ-று. (௫௨)

அந்தநி னீர்த்தமாடியுரைப் பரிதராஞ்செம்பொன்
மின்னவாநிரங்குக்கோதவிரிதுறைத்திர்த்தமாடிப்
பன்னங்கடந் துவெற்றிப்பகிரதன்கொணாரந்தகங்கை
நன்னதிதன்னேவந்துநண்ணினுன்விண்ணோரோடும்.

இ-ள். அந்தநதியிலும் ஸ்ரானஞ் செய்துகொண்டு அழகான ரத்தங்
களும் முத்துகளும் செம்பொன்னும் மின்னுகின்ற ஒளியைக்கொண்ட
அலைகளையுடைய கேரீதாவிரித்ததறையிலும் ஸ்ரானஞ்செய்துகொண்டு
இப்படியாகவே பலநதிகளுங் கடந்துவந்து ஐயதசையுடைய பகிரதன்
கொண்டுவந்த கவகையாகிய நல்ல நதிஸைத் தேவர்களுடனேவந்து
கண்டான். எ-று. (௫௩)

௩௨௬ அரிச்சந்திரபுராணம் மூலமும் உரையும்.

வேலிருபுறமுமீண் வெண்குடை மேனிமுற்ற
நாலிருதிசையுந்தேருநாசுமுமாவஞ்செல்ல
மேலிருவிசம்பைத்தூளிமறைக்கவெண்கவரிக்கற்றை
காலிருமருங்குமாக்கக்கங்கைமாந்தியைக்கண்டான்.

இ-ள். வேலாயுதங்கள் இருபக்கத்திலும் கூடிவரவு, வெள்ளைக் குடைமேலே சிழலைசெய்யவும், எட்டு திக்கிலும் மதங்களும யானைகளும் குதிரைகளும் நடக்கவும், மேலே பெரிதான ஆகாசத்தைத் தூளிப் படலமுடவு, வெண்சாமரங்களின் கற்றைகளால் காற்று இருபுறத்திலும் வீசவும் போய்க் கவகாந்தியைக் காட்டான் அரிச்சந்திரமகாராசன்.

அருகுவந்தனைந்துதுங் ரிக்கனைத்தெழுந்தானுவன்பு
தருகுமுக்கன்றைக்கண் தாய்முலைசுரந்தேபோ
னிருபனுமாதஞ்சேயுநெடுநகானோக்கிமீண்டு
வருவதுகண்டு கங்கைமாந்திபெருகின்றன்தே.

இ-ள். தனது பக்கத்திலவந்து கூடிநின்ற தூளிக் கனைத்து விமிர்ந்த நீங்காத அன்பைச்செருகிற இளங்கன்றைக்கண்ட தாய்ப்பசுவுக்கு மடிசுரந்தாற்போல அரணும் மலைவியும் மகனும் தங்களுடைய நெடிதான் பட்டணத்தைக் குறித்துத் திருப்பிவருகிறதைக்கண்டு அந்தப் பெரிதான கவகாந்தி பெருகுதலாயிற்று. எ-று. (௩௩)

வரைபலவுரு டிரீண் மரம்பலபிடுங்கிவெள்ளை
துரைபலசிதரியெங்குதூறையுமவர லுமபாய
நிரைநிரைபதுமராகநித்திலங்கொறித்திரண்டு
கரையையுங்கட நதுகாந்தக்க லெனவந்ததன்றே.

இ-ள். கவகாந்தியானது பலமலைகளைய முருட்டிக்கொண்டு நீண்ட பலமரங்களையும் பிடுங்கி வண்ணையாகப் பலவகை துறைகளையுரு சிதறி எவ்விடத்திலும் மலங்குமீனும், வராலமீனும் துள்ள வரிசைவரிசையாக பதமமாக மணிகளையும் முத்துகளையும் ஒதுக்கிக்கொண்டு இருபுறத்திலு முள்ள கரைகளையுமுடைத்து யுகமுடிவிலே பெருகுகிற கடலென்னும் படி வருதலாயிற்று. எ-று.

துறை - மலங்குமீன்.

(௩௪)

விரிகுடலென்னவந்தவிமலையிடுங்கரையினேறிச்
சொரிமலர்ச்சுழறேறுஞ்சுடாமணிப்பாறைதோறும்
வரிமணல்வண்டறேறுமால்வரைசசாரறேறுநா
தெரிவையர்குழாமுநதேவாசேனையுமடை நதவன்றே.

இ-ள். விரிந்த கடல்பால வருவதான சங்குநதக் கரையிலேறிச் சிந்துகிற பூஞ்சோலைகளிலும் விளக்காறிற ராசப்பாறைகளிலும் ஒதுக்கிக்கி கிற மனற்சுவியல்களிலும் பெரிய மலைசாரல்களிலும் பெண்கள் கூட்டமும் தேவர்கூட்டங்களும் வந்துசேர்ந்தன. எ-று. (௩௫)

சுராசில சூழல்சார்ந்தார்தே, தாகையரோடுமண்வரழ்
நராசில சூழல்சார்ந்தாநான்மறைதவததிற்பெற்ற
வீராசில சூழல்சார்ந்தாமகரபாழ்வல்லவிச்சா
நராசில சூழல்சார்ந்தாதபனனுங்குடபாற்சார்ந்தான்.

இ-ள் தேவாகள் சிலவிடங்களிலே தவகினார்கள். பெண்களுடனே மண்நிலைகளிலே வாழுகின்ற மனிதர்கள் சில இடங்களிலே தவகினார்கள். நான்கு தேவர்களையும் பாராயணஞ்செய்கிற தவத்தினைக்கொண்ட சிவோஷ்டர்கள் சில இடங்களிலே தவகினார்கள். மகரவீணைகள் பாட வல்ல விசுதியர்சராகள் சில இடங்களிலே தவகினார்கள். அப்போது சூரியனுமேலேததிகிலேபோய்த தவகினான் எ-று. (௩௮)

கர வெங்கனி துமாவுங்காரகிலாரஞ்சாதி
சுர நுருமத்தினோடுசோத்தனாபுங்கத்தெய்வப்
புரவிகளீ பூண்டநேமிப்புடபகதேருஞ்செமபொன்
வரைடலநிரைததவென்னகீடகரைசெறிந, தவன்றே.

இ-ள் மதமொழுகுகின்ற சுவடுகொண்ட வெவ்விய யானைகளையும் குதிரைகளையும், கறுத்த அகில் விருட்சங்களிலும் சுந்தனவிருட்சங்களிலும் சாதிவிருட்சங்களிலும் தெய்வவிருட்சங்களிலும் சேரக்கூட்டினார்கள். பின்பு உயாவான செய்வககுதிரைகள் கட்டின உருளைகளையுடைய புட்பகரதங்களுட சிவந்த பொன்மலைகளேகவகளை வரிசையாக வைத்தாற்போல வடபுறத்தாக கரையிலே நெருங்கின. எ-று. (௩௯)

ஆதபமகந் திவெய்யோனாழ்கடற்புகுந்தபின்னர்ப்
பாதக முனியுமபாரிற்பாவ முமகன்றகாலே
பூதலவேந்தனவந் புண்ணியமபரந்தேதேபோற்
சோதிமாமதியந்தோன்றித்தூநிலாவிரித்ததன்றே.

இ-ள் கையிலே நீக்கிக்கொண்டு சூரியன் ஆழமான கடலிலேபோய் மறைந்தபின்பு, பூவச்செய்கைகளைச்செய்த விசுவாமிததிரமுனிவரும் உலகத்திலுள்ள பாவங்களுநீங்கினபின்பு, உலகத்தையாளுகின்ற அரிச்சந்திர மகாராஜனுடைய புண்ணியமே எவவிடத்தும் பரவினாற்போல், ஒளியைப் பெரிதாக்கக்கொண்ட சந்திரனுதயமாகிப் பரிசுத்தமான சந்திரிகையைப் பரப்பியது எ-று. (௪௦)

மாற்கடமலையுந்தேரும்வாசியுமன்னாதாமும
வேற்கடற்படையுந்தோன்றவிரிந்தவெண்ணிலவினீட்ட
நீர்க்கடனெயிற்றோன்றுநில முமெண்டிசையுந்நின்னும்
பாற்கடலுகாந்தங்கோத்தபடியெனப்பரந்ததன்றே.

இ-ள். மயக்கத்துடனே மதத்தைக்கொண்ட மலைபோன்ற யானைகளும் தேர்களும் குதிரைகளும் அரசர்களும் வேலையுடைய கடல்போன்ற சேனைகளும் விளக்கமாக விரிவான வெள்ளைச்சந்திரிகையினுடைய கட்டமானது நீலநீர்மான கட்டலினாலே தோன்றுகிற பூமியும் எட்டுத்திசு

௩௨௮ அரிச்சந்திரபுராணம் மூலமும் உரையும்.

கும் ஆகாயமும் பாற்கடலானது யுகமுடிவில் பெருகின்படிபோற்
பரவியது. எ-று. (௯௧)

நல்லவர்மனத்தொடர்ச்சிநல்லவர்க்குற்றதேபோற்
பல்லவப்பொழி லுமாறும்பருமணற்பரப்பும்ஈழமும்
புல்லுமான்மறையுந்தோலுமேதியும்புள்ளுநூரத்
தெல்லவர் தமக்குந்தோன்றவண்ணீலாவெறித்ததிந்து.

இ-ள். நல்லோர்களுடைய மனச்சம்பந்தம் நல்லோர்களுக்கே விளங்
குந்ததைப்போல், தளிக்களையுடைய சோலையும் ஆறும் பருத்த மணற்
குன்றம் மலையும் கூடிச் சஞ்சரிககின்ற மான்களும் மரைகளும் யானை
களும் பகிர்ஜாதி+ளும் தூத்ததிலேயிருக்கிற எல்லாருக்குத் தோன்றுவ
தாக வெண்மையான சந்திரிணியை சந்திரன் வீசியது. எ-று. (௯௨)

நிரந்தரம்வயிரந் கூப்புநித்திலம்பச்சைநீலம்
பரந்தசெம்மணியுமுற்றும்பகீரதியாற்றைநோக்கிச்
சிரந்தனைத்துநாக்கிமேன்மேலணிமயிர்சிவிர்க்கவவேற்
புரந்தரன்மகிழ்ச்சிகூர்ந்துபுலோமிசைக்குரைப்பானான்.

இ-ள். எப்போதும் வயிரம் - பவளம் - முதது - பச்சை - நீலம் - பர
வதலாள் சிவந்த மாணிக்கம் ஆகிய இவைகளை அலைகளா லொதுக்குவ
தான கங்காநதியைப்பார்த்துத் தலையை அணைத்து மேன்மேலும் அழகி
தான உரோமங்கள் சிவிர்க்க கூரிய வேல்போன்ற வச்சிராயுதத்தை
யுடைய இந்திரன் சந்தோஷத்தையடைந்து இந்திராணிக்குச் சொல்ல
லானான். எ-று. (௯௩)

கண்ணுதல்சடையின்விழ்ந்தகங்கையின்கரையில்வந்து
நண்ணுதலுற்றவேகநாகமும்பூகக்காவு
மண்ணுலகத்திறுந்துன் றுமணிகளும்புள்ளுநூரம்
விண்ணுலகத்திலுண்டோமெல்லியல்விளம்புகென்றான்.

இ-ள். பரமசிவனுடைய சடையிலிருந்து விழ்ந்துவருகிற இந்தக்
கங்காநதிக்கரையிலேவந்து சேருசலான வேகத்தையுடைய நாகங்களும்
கழுக்காடுகளும் மண்ணுலகத்திலே பொருந்துகின்ற ரத்தங்களும் பட்
சிகளும்மாவம்மிருக்கவரும் நமது ஆகாயவுலகத்திலே, கண்டதுண்டோ
பெண்ணே சொல்லென்று கேட்டான். எ-று. (௯௪)

மந்திரவானோர்கோமானுரைத்திடமகிழ்ந்துநந்த
மிந்திரபுரத்துமந்தோவிச்சிறப்பில்லையென்றான்
சந்தரியுடனேகூடித்துயின்றனன்மகவான்பின்னைச்
சந்திரனுதயமாறந்தரணிவந்துதபஞ்செய்தான்.

இ-ள். ஆலோசித்தலையுடைய தேவர்களுக் கரசனானவ னிப்படிச்
சொல்லவே சந்தோஷங்கொண்டு நம்முடைய இந்திரலோகத்திலும் ஒஓ
ஓப்படிப்பட்ட சிறப்புகள் கிடையாதே என்றான். அப்படிச்சொன்ன

இந்திராணியுடனே கூடி. இத்திரன் நிதநிரைசெய்தான். பின்பு கூட
ரன் அஸதமிக்க சூரியனவந்து தயமாயினான் எ-று (௬)

மாமத்யொளிமழுங்கிப்புகுநா விபுரதாலை
பேமதினினவேயாகிப்புலரினெழுந்த
தாமதியாமலேகுகுங் கசுநெய்வுறுப்பி
கோமதிபாற்றினவாடற்குநா நிபுசெய்த

இ-ள். அந்தப் பெரிதான சத்திரனொரி குறைந்த ஆன ஹண்டரன்
இருட்காலங் கழிந்தபின்பு பிரயாண மாகி நதிலே எண்ணுகொண்டெரி
யறதாலததிலேதானே யெழுந்திருந்து சாமத்யசெய்யாமல் போய்
களு மலைகளுங்கடந்து கோமதியாற்றின துவண்டலகூடின மலையினி
திலே போயிருந்தார்கள். எ-று (௭)

வாறாலைமுனிவன் கூடி வருதி எவாடாங்கி
பவாமுறநியபாவொவாபாபரினறபரிசெய்த
வுவாழ்மும்மிறோமொசுரிபுறநிபுரிசெய்த
வொவாழ்மும்மிறோமொபநெய்விருந்தாடாறவெ

இ-ள். மகோதரனான அரசனை விசுவாமிதநிரமுனிவர் கூட
கொண்டு வருகிற சமாசாரங் கேள்வியாக, பவாததினமேலே
பொங்கி வருகிறபடிபோல் தங்கனமன முரு சந்தோஷிக்க உரோம
சிலிப்பாக அயோத்தியாபுரியிலுள்ள சேனைகளும் அரசர்களும் அ
சயித்து எதிர்கொண்டார்கள் எ-று. (௮)

அயினெடுமபடைநுற கசரநினைப்பொபுபுதா
ரெயில்கடந்தேசமனைசகணா னிறைநுறியிழந்தா
மயிர்பொடிபுறநானகரணமநிபுரிபுடாநிசொண்ட
வுயிரவப்படாநுறநவுடலமொசகாரனறே

இ-ள். நீண்ட வேலாயுகங்கள் முசலால் ஆயுதங்களிலலாத
களை யுடையவாகளாய் அயோத்தியாபுரியிலுடைய மதிலைக்கடந்த
அரசனைக்கண்டு வணங்கிக் காலிலேவிழுந்தார்கள் உரோமங்கள்
பாக மனங்கள் ஆனந்தத்தையுடைய யமனசொண்டபோன உயிர
துன்பநீங்கின உடம்பையொசுதார்கள் எ-று (௯)

ஆரணமுழங்குபோ கதியணிபெருந்தேசனைப்பொ
வாரணவாசிமனனபடை பொடுமவாஸலெசி
தோரணவாயினாணிசகாமணித்தேநிபுநது
பூரணகுமபமனனுமண்ட பம்பொலியாபுரதன.

இ-ள் வேதங்கள் முழங்குகின்ற அயோத்தியாபுரியிலுள்ள பெரி
தான சேனைகளுடனே வாரணவாசிக் கசகளுநவனுடைய சேனைகளுங்
கூட அரிச்சந்திரனபோய் தோரணங்கட்டின கோட்டைவாயிலுக்
கரு கேபோய் ஒளிபொருந்தின ரதந்தேகீரவிடிகு கீழேயிறங்கி பூரண
குடங்கள் பொருந்தின சபாமண்டபம் முழுதும் விளங்கப்படுந்தான். (10)

தேவருமுனிவர்தாமுந் திண்டிவித் தலைவர் தாமும்
பாவருமகன்றபின்னரிணைமணிக்கவரிவிச
மூவருமனையநீமைமுனிவனுங்காசுவேந
மேவருநிகரிலானுமினிதுரைநடாடனிருந்தா.

இ-ள். தேவர்களு முனிவர்களும் பலவகொண்ட பலகச் சாசர்களுந்
எல்லாரும் போனபின்பு இரண்டு மணிமயமான சாமரங்கள் போட மும்
மூர்த்திகளையு மொப்பான குணத்தையுடைய வசிஷ்டமுனிவரும் காசி
ராஜனும் ஒருவரு நிகரில்லாத அரிசசக்திரனும் சக்தோஷமாகப் பேசிக்
கொண்டு கூடியிருந்தார்கள். எ-று. (௭௪)

இருந்தபின் காசுவேநதன்வசிட்டஸூரிபைபுசியேந்தி
யுருந்தவர் தம்பாலையவறமலாந்முறமுமுண்டோ
வருந்திடவிவர்பாலிந்தவன்கண்மைசெய்யவுண்டாம்
பொருந்தியவாறேதென்னவசிட்டனும்புகலனுற்றான்.

இ-ள். அப்படி யிருந்தபின்பு காசிராஜன் வசிஷ்டமகாமுனிவரை
வணங்கித் துதித்து, ஐயா! அரிதான தவமுனிவர்களிடத்தில் தரும்
குணமேயல்லாம லிப்படிப்பட்ட பாபகுணங்களு முளதாகுமோ? இவர்க
ளிப்படி வருத்தமடைய இவர்களிடத்திலே கொடுமைசெய்கிறதற்குவிச
வாமித்திரர் மனஞ்சம்மதித்தது யாதுகாரணமென்று கேட்க. வசிஷ்டர்
சொல்லத்தொடங்கினார். எ-று. (௭௫)

நிலத்தியல்பற்றேகொண்புநீரியல்பதனற்றங்கர்
குலத்தியல்பெவர்க்குமன்னாவாழிநுங்கெழுநங்குண்டு
தலத்தரசுகன்றுநீங்கித்தலத்தனாநுநுநொல்லே
நலத்ததுபோலோவென்றுநரபடுத்தினிதுரைத்தான்.

இ-ள். நிலத்தினது தன்மையேயாம மேகத்தினது நீரினது தன்
மையும். அதுபோல் அவரவர்கள் குலசபாவும் யாவராளுலும் அரசனே
வாழ்த்தாலும் கெட்டாலும் குறைவுபடா. விசுவாமித்திரன் உலகத்தா
சாளுகையைவிட்டுத் தவஞ்செய்கிறவ னானவ பழைய சாதினைமையா
னது விட்டுப்போகுமோவென்று காசிராஜனுக்கு நன்மையாகச் சொன்
னார். எ-று. (௭௬)

அன்னதுகேட்டவண்ணலருந்தவத்தேநானேநோக்கி
மன்னவனானவாறுமாமுனியானவாறு
மின்னவாழின்னவாறென்றெனக்கருந்செய்வாயென்னப
பொண்ணணிமுடியாய்கேளென்றமமுனிபுகலனுற்றான்.

இ-ள். அந்த வார்த்தைகேட்ட காசிராஜன் அருமையான தவத்தை
யுடைய வசிஷ்டரைப்பார்த்து அவர் அரசனாயிருந்ததும் பின் பெரிய
முனிவரானதும் இன்னபடி இன்னபடியென்று எனக்குத் தெரியச்
சொல்ல வேணுமென்ன, பொன்னுலகிருதமான கிரீடாதிபதியே!
கேளென்று அந்தவசிஷ்டர் சொல்லத்தொடங்கினார். எ-று. (௭௭)

மீட்சிக்காண்டம்.- முற்றிற்று.

ஆவிருத்தம் - ௧௧௮௧.

உ த் த ர க ண் ட ம்.

எ ண் ண் கீ க் க ழ் ந டி ல டி யா சி ரி ய வி நு த் த ம்.

நிசைமுழுதுங்கவித்தருடைச்செங்கோல்வேந்தே
நிசைமுழுத்தேதான்வழிவந்தருசனென்போற்கு
வசையறுசீர்க்குசன்குசநாபன்வதூர்த்தன்
வசுவென்னுமபெயருடை யமக்கணைல்வர்
குடினுக்குக்கிரிவிரசமென்னுநாடும்
குடினாபற்கரிபுகெனசாம்பிநாடும்
வசவுக்குவசமதியுமவதூர்த்தனுக்கு
வாரணமென்வனநாடும்வழங்கினுனே.

இ-ள. எட்டிததிக்குகளுக்கும நீழலைச்செய்கிற குடையைஞ் செவ
கோலையுங்கொண்ட காசிராஜனே ! நான்முகப பிரமதேவனுடைய வழி
யிற்பிறந்த குசனென்பவனுக்கு குற்றமற்ற சிறப்பையுடைய குசன், குச
நாபன், வதூர்த்தன், வசு வென்கிறபெயர்களையுடைய பிள்ளைகள் நால்
வர். அவர்களில் குசனுக்கு கிரிவிரசமென்னுநாடும், குசநாபனுக்கு அரு
மையான கௌசாமபிராடும், வசுவுக்கு வசமதியும், வதூர்த்தனுக்கு வா
ரணமென்கிற வளம்பொருநுதினநாடும் தகப்பன் கொடுத்தான். எ-று. ()

அங்கவரிற்கௌசாம்பிக்குசநாபற்கே
பையம்பதிற்றிரட்டியெனுமடைவிற்ரோன்று
மங்கையார்தாமொருகாவிற்புகுந்நாநாடும்
வண்டலிழைத்திடுவரங்கேவாயுவெய்தித்
திங்கணுதற்றேமொழியீரென்றனாசை
நீரவெனைத்தழுவிநலஞ்செய்மினென்ன
வெங்குன்பிநாவரியவெமைவதுவைகுட்டி
விணங்குவோமல்லதிதற்கிசையேமென்றார்.

இ-ள. அந்தநால்வரிலேகௌசாம்பிராட்டையானுகிறகுசநாபனுக்கு
நூறென்கிற கணககுடனே பிறந்தபெண்கள் ஒருசோலைக்குள்ளேபோய்
நான்றோலும் டீண்டலாட்டிசெய்துகொண்டிருப்பார்கள். அவ்விடத்
தில் வாயுபகவான்வந்து சூதிரனிற்பாதிபோன்ற நெற்றியையுடையிராய
தேன்போலு மதுரவசனங்களையுடைய பெண்களே ! என்னாசை தீரும்
படி என்னைக்கூடிச் சுகத்தைக் கொடுங்களென்றுசொல்ல, அதற்கு
அப்பெண்கள் எவகள் தகப்பனாரிய எவகளைக் கலியாணஞ்செய்து கூடி
னால் கூடுவோம்; அல்லாமல் உம்முடைய சொல்லுக்காக நாங்கள் சம்மதி
யோமென்றுசொன்னார்கள். எ-று.

மறுந்துமறுத்துரைத்திடவுமபொருத்திலு
வல்லியரைமுதுகொடியவாயுமோதி
முறித்துலிந்திடைவிழ்த்திப்போனபின்னா
மோய்குமுலார்தநாநதுமனைபுன்றி லுற்றா
செறுதவவரைபுண்டி றுவேதெனலோடு
திருவனையாரமுதமுதபொபததனை
பிரித்துரையாதுள்ளொடுக்கிசூழிமைநதன்
பிரமதத்தன்முனக்களித்தான்பேதைமாரை.

இ-ள். ஒவ்வொருவரும் சனவார்த்தையைக் கடுகதுத தடுத்துச் சொல்லும்போது தனக்குச்சம்மதியாகாத பெண்களையெல்லாம் வாயு வானவன் முதுகொடியபடி அடித்து முறியப்பண்ணிப் பூமியிலே வீழும்படி செய்துபோனபின்பு, நெருங்கின கூந்தலையுடைய அப்பெண் கள் தள்ளிக்கொண்டு தவகள்வீட்டுவாசலுக்குப் போனார்கள். தகப்பன் அவர்களைக்கண்டு கோபங்கொண்டு இந்தப்படிவரக் காரணமென்ன வென்றுகேட்க, அந்த வட்சுமிக் கொப்பான பெண்கள் அழுதழுது, கொண்டு சொல்ல, அதுகேட்டுத் தகப்பனானவன் வேறொன் றுஞ்சொல் லாமல் துன்பத்தை உள்ளே ஒடுக்கிக்கொண்டு குளிப்புதியான பிரம தத்தனுக்கு அந்தப்பெண்களை விவாகஞ்செய்து கொடுத்தான். எ-று.

சூகிரமகன்பிரமதத்தன்முனைச் சேர்ந்து
துயர்நீங்கிசுகமோங்கிப்பெருவாழ்வற்றார்
மீளியெழிற்குசநாபன்பின்புசெய்த
வேள்விதனித்காதியெனும்வீரன்றோன்றி
யாலிதிசுத்தவிசேறிமகுஞ்சுடி
யரநாண்டிசிலகாலஞ்சென்றபின்னர்
காளியைப்போற்கவுசிகையையின்றின்பு
கௌசிகனைப்பெற்றெடுத்தகாலந்தனனில்.

இ-ள். அந்தப் பெண்களெல்லாரும் குளி புத்திரனான பிரமதத்த னைக்கட்டித் தவகந்தேகவருத்தநீங்கிச் சுகததையடைந்து பெரிதான வாழ்வைக்கொண்டிருந்தார்கள். வீரததன்மைகொண் டெழுதின்ற குச நாபன் பின்னர்செய்த வேள்வியிலே காதியென்கிற ஒருவீரனுண்டாகிச் சிங்கம் தாவருவதாக விளவகுகின்ற ஆசனத்தின்மேலேற்க் கிரீடஞ் சூட்டிக்கொண்டு அரசாட்சிசெய்து சிலகாலஞ்சென்றபின்பு காளியைப் போலுள்ள கௌசிகையென்னு மொரு பெண்ணைப்பெற்றுப் பின்பு கௌசிகனைப் பெற்றுவுளர்த்த அக்காலத்திலேதானே. எ-று.

இதுமுதல் மூன்றுபாடல்கள் குளகம்.

(சு)

இருசிகனக்கிசுகசிகையைபுணர்ந்துகின்
ளின்பநுகர்ந்திருவர்தமையின்றபின்பு
பிரமனுலகனைந்துதவம்புரிந்துமீள்
பிரிவுநினைந்தவன்புலம்புமுனிவன்சீறி

௩௩௪ அரிச்சந்திரபுராணம் மூலமும் உரையும்.

வருபுனலாறுகவெனச்சபித்தலோடு
மானதவாவியில்விழ்ந்துசுரையுவோடே
வருகணைந்துபிறிதருகோமதியேயானு
ளவணிலையிதிவனுலகம்புரக்குநாளில்.

இ-ள். இருசிகமாமுனிவர் அந்தக் கௌசிகை யென்பவளைக் கூடிச் சிலகாலஞ் சுகத்தையனுபவித்தது அவளிரண்டு பிள்ளைகளைப் பெற்ற பின்பு தவத்தைச்செய்து பிரமதேவனுடைய உலகத்தைச்சேர்ந்து போக நாயகன் பிரிவையெண்ணி அவள் பிரலாபிக்க அதற்கு அம்முனிவர் கோ பங்கொண்டு ஓடிவருகிற நீராறுகவென்று சபித்தவுடனே மானதவாவி யிலே விழுந்து அந்தச்சரயுவுடனே கூடிச் சேர்ந்து பிரிவதான கோமதி நதியானான். அவள் வரலாறப்படியாக. இந்தக் கௌசிகன் உலகத்தை யானுகிற காலத்திலே. -று.

(௫)

மைந்தரொருநூற்றுவரைப்பெற்றுலெற்றி
வடிவாளும்வருசிலையுங்களிதுமாவு
மிந்தவுலகத்திவர்போல்வல்லாரில்லை
யென்னவளர்த்தன்னவரோடிருக்குங்காலை
தந்திரமாப்பெரும்படை யுந்தேருமாவுந்
தந்திகளுஞ்ஞானிகளுமுந்தியிண்ட
மந்திரிகடங்களுமெக்களோடு
மான்வேட்டையாடவிவன்வனத்திற்புக்கான்.

இ-ள். ஒருநூறு புத்திரரைப்பெற்று வெற்றிகொண்ட கூரிய வா ளாயுதவலியினாலும், வரிந்த வில்லியினாலும் யானே பேற்றத்தினாலும் குதிரையேற்றத்தினாலும் இந்தவுலகத்திலே இவர்களுக்குச் சமானமாக வொருவரும் வல்லவர்களில்லையென்னும்படி வளர்த்து' அந்தப்பிள்ளை களுடனே இருக்கிறகாலத்திலே, நால்வகை யுபாயங்களுந்தெரிந்த பெரி தான சேனைகளும் தேரும் குதிரைகளும்யானைகளும் வேட்டைநாய்களு முந்திச் செல்வதாக, மந்திரிகளுடனே பிள்ளைகளுக்கூடிவர மான்வேட் டையாடுவதற்காக இந்தக் கௌசிகராசன் காட்டுக்குள்ளே சென்றான்.

கரியினமும்புலியினமும்வெருளாவோடக்
கலைகடமையுழைமடியக்கணைகலீனி
யெரிபரப்பிவனமடங்கவழியதுறி
யிருடிகடஞ்சூழிலெலாம்பாழாகச்செய்
தூரியினமுங்குறுமுயலுமகலாவண்ண
மயில்வேலுங்குணிலுமெறிந்தனைத்துங்கொன்று
தெரிபடுசெந்தசைவெதுப்பித்தின்னுதங்கிச்
சிலநாள், ானகத்துறைந்துதிரியுநாளில்.

இ-ள். யானைக்கூட்டங்களும் புலிக்கூட்டங்களும் பயந்தோடவும், கலைமான் கடம்பைமான் புள்ளிமான்கள் மடிபடவும், பூணங்களைவிட்டு நெருப்பைமூட்டி வனங்களெல்லா மழியும்படிக்கெடுத்து, முனிவர்க

ளுடைய ஆசிரமங்களெல்லாம் பாழாகுபடிச்செய்து சுவகக்கூட்டங்
களும் குறியதான முயற்கூட்டங்களும் சாரப்போகாதபடி கூரியவேலா
யுதங்களையும் வளைதடிகளையுமெறிந்து, எல்லாவற்றையுங் கொன்று நன்
றாகத்தெரியப்பெற்ற சிவந்த மாமிசங்களைச் சூட்டுதலினன்று, காட்டிலே
தானே தங்குதலாய் சிவகாலம் வாழப்பண்ணிக்கொண்டு திரிகிற
நாளிலே. எ-று.

(௭)

இதுமுதலிரண்டுபாடல்கள் குளகம்

ஒருநூனறுபுலரிதனிலெட்டி நடுபொய்
யுயர்வரைதடோறுமுழன்றென்றிமின்றி
வருநாள்வல்லவிடத்தோமானினினைபொய்
வாய்புலாநாநாவுலாநாநா நடுமாய் ந
பெருநாண்முமபசியுநதவிபுமாநிப
பின்பிடித்தவிவலைவியிடுநதன்பெய்யுந்
தருநிழறன்னிலியானினினைவையிடு
தவம்புரியுமலைச்சாரதவையிடுநாநான்.

இ-ள். ஒருநான் விடியற்காலத்திலேயெழுந்தபேய உயர்ந்த மலை
களெல்லாவற்றிலு மலைந்து ஒன்றுமகப்படாமல் வருகிறபோது, அப்ப
டத்திலே ஒருமானினபின்னே தொடர்ந்துபேய வாயுங் காயந்து நாவும்
வறண்டு கால்களு மோய்த்து பெரிசான வெட்டி முமபசியுந் தாகமுமுண்
டாகிப் பின்றொடர்ந்துவந்த அந்தமானை விட்டுவிட்டுத் துன்பமடைந்து
மரத்து நிழலிலே நான் சுகமாயிருந்து தலாடுசெய்கின்ற மலைப்பக்கத்
திலே வந்தான். எ-று.

(௮)

யானவனைகுகண்டி ரங்கிரியாரென்ன
வடிபணிந்துரைசித்தமன்னவன்யானிந்தக்
கானகத்தின்மான்வே டையோந்நாமற்றோர்
கடுமானினபின்னொடிக்காலகாட்சோந் ந
தானையும்பாணுமபசியுநதவிபுமாநிப
தானாந்துன அசரணைநதேனென்னக்காம
தேனுணவவ்வென்றைநததிரியானமுந்நல்லித
தகபசிதாநுந்நிதநிநின்னா.

இ-ள். நான் அந்தக் கொள்கினைகாண்டு இரகங்கொண்டு நீயா
ரென்றுகேட்ட, அவன் என்பாதத்திலவணங்கி, நான் ஒள்கிசீரேசன்;
இந்தக்காட்டிலே வேட்டையாடவந்து இவகே ஒருகொடிய வேகமுள்ள
மானைத்தொடர்ந்தோடிக் கால்கள்தளர்ந்து சேனைகளும் நானும் பசியுந்
தாகமுமுண்டாகித் தளர்ச்சியாய் உமது பாதததையடைந்தேனென்று
சொல்ல, நான் அவனுக்காகக் காமதேனுவை வரவழைத்துப் போசன
முதலின்வெல்லாங்கொடுத்த நீங்காத பசியையுந் தாகததையும் நீக்கிய
யின்பு. எ-று.

(௯)

௩௩௬ அரிச்சந்திரபுராணம் மூலமும் உரையும்.

அப்பசிதீர்ந்தமைச்சரொடுவிரைவின்வந்தென்
 னருகணைந்துமாமுனியேயடியனெற்கின்
 றிப்பசுவைத்தரல்வேண்டுமென்னக்கேட்க
 விதற்குரியனியானல்லென்னலோடு
 மப்பசுவைக்கரிபரிதோசேனைபோடு
 ம' நகவளைந்தெறிபா த்தாலேவ் சத்
 தப்பறவேபூண்ட கயிறுறெதிர்போயந்தத்
 தானையெலாமடி ந்துவிழ சாடிற்றவ்வான்.

இ-ள். அநதப்பசிதாகமெல்லாக தீர்ந்தபின்பு தன் மந்திரிகளுடனே
 அதிகவிரைவிலே என்னிடத்திலேவந்த, ஓ மகாமுனிவரே! அடியே
 னுக்கு இப்போதிக் தப் பசுவைக் கொடுக்க வேண்டுமென்று கேட்க,
 அதற்கு நான் இதைப் பசுவைக் கொடுக்கத் தக்கவனல்லேனென்று
 சொல்லுமளவில், அவன் அநதப்பசுவைத் தனது யானை-குதிரை-தேர்
 முதலானசேனைகளுடனே முழுதுஞ்சூழ்து கட்டத்தக்ககயிறுகொண்டு
 பிடிக்க ஒன்றாவது தப்பாமல் தன்னைக்கட்டின கயிற்றுடனே முன்னே
 போய் அநதச் சேனைகளை யெல்லா மிறந்து கீழேவிழும்படி அநதப்பசு
 கொன்றது. எ-று. (௧௦)

மேற்படி வேறு.

ஆலாலமெழுந்ததெனச்சினமுற் றணிபூடுபுகுந் துதுகைத்தி
 டவே, வேலானரும்வெங் கரிவித்ததரும் வில்லாளாரும்வெம் பரிவீ
 ரர்களுங், காலான்நிதிபட் டவர்கோடியர்கட் கனலாலெரிபட் டவர்
 கோடியர்கட், வாலாலடிபட் டவர்கோடியர்வெண் மருப்பால்வதை
 யுண் டவர்கோடிபேரே.

இ-ள். விஷங்கொடுத்த செழுந்தாற்போல் கோபங்கொண்டு சேனை
 வகுப்புக்குள்ளே நுழைந்து காலால் மிதித்துக்கொல்ல, அப்போது பே
 லாளிகளும் வெவ்விதான யானைவீரர்களும் வில்லாளிகளும் வெவ்விய
 குதிரைவீரர்களும் அநதப்பசுவின் கால்களினாலே மிதிபட்டிற்ந்தவர்கள்
 கோடிபேர்கள். கண்களிலுண்டாகுகிற நெரு பினாலே யெரிந்திறந்தவர்
 கள் கோடிபேர்கள். நீண்டவாலாலே அடிபட்டிறந்தவர்கள் கோடிபேர்
 கள். வெள்ளைக்கொம்புகளாலே குத்தப்பட்டிறந்தவர்கள் கோடிபேர்
 கள். எ-று. (௧௧)

கொழுவோடுநிறத் தசையிரணிணங் குடர்புனைரரிந் நுகுழை
 ந்துமீரர், மழுவாண்கிலைதண் டிகை த்தலைவேல் வலயங்கரவா
 மொடிந்திவார், விழுவார்கரைவா ருருவவார்புரள்வார் விதியேசதி
 யாகவினைத்தலையென், மழுவா ததவல் லதொசய்தநமக் கூழிலே
 யெனவோ டியகன்றனரே.

இ-ள். கொழுப்புடனே இரத்தம் மாமிசம் ஈரல் நிணம் குடல்
 மூளைகெல்லாஞ் சரிந்துகொழந்துபோனார்கள் சிலர். மழுவா ளாயுதம்-

வில்-தண்டாயுதம்-கடைநெடுத த ம்ல-வல்லயம் - கைவானகனெல்லா
மொடிநது விழுதிநவர்கள் சிலர். சதைநிறவர்கள் சிலர். உருளுநிறவர்கள்
சிலர். புரளுகிறவர்கள் சிலர். ஒ செயவமே! இப்படி கெடுதியுண்டாக
செய்தாயேயென்று முகிதவர்கள்கிலர். + யாயமில்லாததைச் செய்த தமக்
குக் கெடுதலே யல்லது வேறுவாராதென்றே மனம் சிலர். எ-று. ()

இவ்வாறு நான் நான் பதவியுற்ற நிபேயிராபா
வேனையே, வின்னாறுபாபன் பதவியிற் பதவியுற்ற
பென் வாய்க்காநிறம், பதவியுற்றவன் வாய்க்காநிறம்
விநீகடிதே வாய்க்காநிறம், பதவியுற்றவன் வாய்க்காநிறம்
வே யுயர்வானிட தே வுயர்வானிட

இ-ள். இந்தப்படி பயங்கரமாக கொன்று பின்பு என்னிடத்திற்கு
வந்து இனி அடியேன் யாதுசெய்யக்கடவேன் ஆவனையை யெனக்குச
சொல்லுமென்று காமதேவருக்கேட்க நான் இனி நீ ஆகாயத்துக்குப்போ
வென்றுசொல்ல, அதற்கு உம்மைத் தனியாக விட்டுவிட்டு நான் எப்
படிப்போவேன்? இவகேதானே நிற்றுகிறேனென்று அந்நகரமாதேவரவா
னதுசொல்ல, நான் நீ சீக்கிரத்திலே போ, இனி நீ இவகே நிற்றுகிறது
உனக்குத் தகாதென்றுசொல்ல, உடனே காமதேவரவானது உயராத
ஆகாயத்துக்குப் போயவிட்டது. எ-று (௧௩)

அமராவதியிற் பசுநொட்டி வே யரசன் குலைப தபவியுற்
றுவரு, மொதலானொருக் கருநீர்தனமுற் றடி வாய்க்காநிறம்
முக்குமுறிய, சமராடமொங் கிருநீரொழுநிற் சமராடமொங்க
திடிலும்புடலும், கமராகடுவொதுது நிதிநிதிநிதி சனலாலவாரெ
யது கழிந்தனரே.

இ-ள். அப்படித் தேவருலகத்திற்கு அந்நகரமாதேவரவானபின்பு, கொ
சுரானுனுடைய புத்திரர்கள் தூறுபேரும என்னுடைய உயிரைவாங்க
நினைவுகொண்டு கேட்பமாய இடிபோல் முழுகமுண்டாகக் கொச்சனை
பண்ணி யுத்தஞ்செய்யத்தொடங்கி கெடுவாலநேரம் பாணவருடங்களை
பொழியுமளவில், என்னுடம்பெல்லாம் சொனைகளுண்டாக அதிர்ந்து
நான் திறந்துபார்த்த என்கண்களிலுண்டான கெடுப்பினாலே அந்ந
கரமாதேவருக்கே தீ சாம்பலாளுர்கள். எ-று. (௧௪)

சண்டததழலா லிவன்மைநீதா தத தவங்கையெறித் தெழிற்
வந்துகழிங், கொண்டுததரமா ரிபொழிந்தி வே கொடியோனிவனு
க் கெதிரீரவெனது, தண்டத்தினைநட னன்னிப் பெருநர், ரமாரி
மழுக கதைசக்கரம்வேல், விண்டறம்ம நம் பொடியாயுநிர விசை
யானசையோ விமிமங்கினைதால்.

இ-ள். அப்படிவேகமான கெடுப்பினாலே உயர்ந்தபுத்திரர்கள் சாவக்
கண்டு, வில்லை தனதழகியகையிலேகொண்டு என்முன்னேவந்து கடு
மையான மேகம்போல் பாணவருடங்களைப்பொழிய அந்தப்பொல்லாத

16.5 அரிச்சந்திரபுராணம் மூலமும் உரையும்.

வறுங்குமுனலோ என் னுடைய தண்டத்தை லான் றிவைத்தேன். அப் போதவலவிட்ட பெரிதான பாணவருஷங்களையும் மழுவையுங் கதையுந் சுகந்தஸகையையும் வேலையும் ஆராயத்திலே சிறிதான துண் ளைய லாணிவா ரா விரிஞ்சுமபடி போதகுடனே தனக்கு மிருந்த பசிதா தசாஸு ரா தவையுடனே தனது விழுங்கியது. ௭-ம். (க6)

பிரிந்தபெரிய பாண பத மீளையுங் வறல்நெய்நெய்யா தநா பபிபுபபி வெ, வகிவினறதெமங் கெகிதலலெவன வமராமவாக ஸாபண ந துறவே, கடுகிந்ருமனத து லா லாணுகித் துறவோர் வரிப்போ பிசைநயோரிலெனும், கொடுவந்தொற்றி நுதருந்தகலக் குறப்பாடுவகித் தவமுற்றனனே.

(7-ம்) பபபி அந்தக் கொளி மாசன விடுகிறகொடுமையான ஆயு தங்களைமெல்லா மவல்கொண்டியாத என துதண்டம்விழுங்குமபோது இனி இங்குமுனிவனோ சமரதகொல்லுகிற தெளிதல்லவென்றடங்கி, புதநிவவாசுர, மிகவுமுண்டாகிச சுடுகிறதான மனததுடனே தனது ருக்குப்போய்ச் சநியாசிகளைப்போல் வல்லவர்க ளரசாபரிஸ்யென்று கொடுமையான, வெவ்விய தொழிலகோச செயதுளன தனது நாட்டை விட்டுக் கொடுமையுக் கிழக்குதிகிலேவந்து தவஞ்செய்தான். ௭-ம். (1)

இவ்வுறும் தவவா தவயதிக் கடுகிந்ரு நமையோம் கிறைவிட் றிலோ ந நமையோ, உவனத தவமவிட் றெலத துடை புக் கழிபட் றிடனேயுறியுற்றவகோப, புவனத தின்மணித தாபிதப பதனிற்போ வென்றுரபித் தகறென் றிசைபோய்ச், சிவனைக் கருதித் தவமுற் றிய வே றா வராய் ரனபித தனனே.

(9-ம்) பபபி இவன் கொண்ட சவகதைக் கெடுக்க வெண்ணித் தேவர்களுக்காசனான இங்குமின அனுப்பின துலோகதமையுடனே அக் கொளிகண் அந்தத் தவஞ்செய்கிறதை விட்டுவிட்டு அவன் சுதத்திலே புருசு தவமெல்லா மொழிசலாய் உடனே தெளிவுகொண்டு அந்தத் துலோகதமைய உலகதநிலுள்ள மானிடப் பிறவியிலே நீ போய்ப் பிறக்கக்கடவையென்று சாபங்கொடுத்தப் பின்பு அகனற தெற்குத் திசைக்குப்போய்ச் பரமசிவனைக்குறித்துத் தவஞ்செய்யும்போது அந்தப் பரமசிவன் அடியாத வரங்கொடுத்தருளினான். ௭-ம். (க6)

அந்நா டிலெனைத் திரிந்ரு கருகுற தங்குத் தொடுவின் புகல் வேண் டெடுமைய, ரொனனான் முடியா தெனயால மொழிபத் துற வேரா பறறா துறவேனெனலு, மின்னா துரைசெய் தனை புலையா கெனவே புலைய பெய்ல்கெட டவமே, தன்னு ணுகித் தமாசீசி யெனந் தபாப தாமென் னுந் தனனே.

(10-ம்) அந்தக்காலத்திலே என்னைத் திரிசங்குவானவன் அடுத்து வந்து உடலோடே சுவர்க்கம்போகவேணுமென்று சொன்னான். அதற்கு

நான் அப்படி உடம்போடே சுவாசகலையே போகவேலாதென்று சொல்ல, அந்தக் திரிசங்கு மேலே உமையடிப்பாலிருக்கிற தூதவற சபரி யாசிகளாலே நான் (சுவர்க்கம்) போகிறேனென்று சொல்ல, (நான்) நீ பொல்லாத துன்பவார்த்தையைச் சொன்னாயாகையாலே புலையாதற்குக் கடவையென்று சொன்னவடனே, அந்தத் திரிசங்கு புலையாதற்கு, சுண்ணழகெல்லாவ குலைத்து தன்னு நாட்டுக்குள்ளே போய் அவனையே உயர்வர்களைல்லாம் சீசியென்று தள்ளுகின்ற அவைகளைப் போட்டுப் போன மெள்ள அவிடம் விட்டுப்போயினான். எ-று. (௩௨)

அன்றே யெனைவிட்டிவனைத் தரிசித் தங்குந் தொழிவின் புநல் வேண் டிமெனக், கென்றே தறுநாந் தநுச்சொல் லலவ னென்மீனா டிதொடுத் தமறந் தொழிலால், குன்றே யுமவிபாநா னாழந் தநா மேற் கோவேறெனவே றிநடந் து! வே, சென்றே யாநா வடுதி நுதலுந் தேனா துபர்கண் மிசினந் தனரே.

இ-ள். அப்போதே என்னைவிட்டுவிட்டு ஐந்தக் கௌகிகளைப் போய்க்கண்டு நான் உடலுடனே சுவர்க்கம்போக வேண்டுமென்று வேண்டி அவனப்படித் தன்னுள்ளத்திலுள்ள சுருததைச் சொல்லவே, அந்தக் கௌகிகன் முன்னே யென்னுடனே போராடிக்கொண்டிருக்கிற வீரர் செய்கையினாலே மலைக்கொப்பான ஒருவிமானத்தை வருமபடிச்செய்து அந்தவிமானத்திலே அரசனை! என்றென்று சொல்ல, அவனப்படியேயேறி நடத்தச்செய்தே அந்த விமானம்போயமராவதிசேருமபோது தேவேந்திராதிதிகள் கண்டு கோபங்கொண்டார்கள். எ-று. (௧௪)

புலையா சுரர்நாடுபுகே லெனவே புரமுந் தினர்வா ளவாழ், பகமோ, டுலையா விழுவான் முனிகொ ளிகுறுக் கபயம மெனவிழ் தலறித் தெதிர் போய், நிலையா னவிமா னமவிரா அடுதிநெடுவெடு சினமால் விழிநின் றகனல், பலபா லுமெரிந் தனபல் றுயிருமபா ரா தியினில்வெந் துபாநாதத் தனவநல்.

இ-ள். தேவர்கள் அடா நீசா நீதேவருடைய நாட்டுக்குள்ளே போய் யாதேயென்று சொல்லி வெளியேபோகத்தள்ளிவிட்டார்கள். அப்போது அந்த விமான துடனே அலைவுபட்டு விழுகிறவன் கௌகிகமுனிவனுக் கபயமென்ற விழுகிறதுதெரிந்து அவனுக்கு முன்னேபோய் நிலைமையானவிமானங் கீழேவிழாமல் கிறுத்தி, நெடிதான வெவ்விய சினங் கொண்டு கண்களிலுள்ள நெருப்பினாலே பல இடங்களும் எரிசூலாயின. பலவிதமான வயிர்களும் அப்படிப் பாவுகின்ற நெருப்பினால் வெந்து பதைப்பதாயின. எ-று. (௨௦)

இவ்வண் டமனைத் துறெரிந் தல்க மரே முடவநிந் தாணா மயனுந், தெய்வங் கஞமவே றுபடைபபெனனனாத தேவா துபன் மால் சிவனே யன்வந், தெவ்வண் ணம்விளைத் திடுமென் னவிரந்

௩௪௦ அரிச்சந்திரபுராணம் மூலமும் உரையும்.

தெழுகின் றசின் தணிவித் தூலக, முய்வண் ணமுறத் திரிசங்
குதனக் குடுவின் பதல் கவுரைத் தனரே.

இ-ள். இந்த அண்டங்களுையெல்லா மெரியசெய்து பதினாலுலகங்
களையும் இஃதிரனையும் பிரமாவையும் மற்றத்தெய்வங்களையும் வேறே
சிருஷ்டிக்கிறேனென்று சொல்ல, அப்போடே தேவேந்திரன் விஷ்ணு
சிவனுடனே பிரமாவும் வந்து எப்படி முடியுமோவென்று நல்லவார்த
ரைகளையெல்லாம் அவனுக்குண்டாகுகின்ற கோபத்தைத்தனியும்படிச
செய்து உலகமெல்லாம்பிழைக்குமபடியாகத் திரிசவகுவிக்கு நகடித்திர
பதவியைக் கொடுக்குமபடி சொன்னார்கள். எ-று. (உ௧)

அத்தன் மையமம் முனிபென் னுடனே யந்நா லிடுவெத் தம
றத்தொழிலா, லெத்தன் மையிழைத் தனன்மன் னவெலா மென்னோ
பெலித் திலவா தவினா, விந்தன் மையிழைத் தனன்மன் னனுட
னிதனா லும்வெலற் கரிதா யினனிப், பித்தன் செயலித் தகவென்
றறவோர் பெருமா னிறையோ டுரைபே சினனே.

இ-ள். அப்படிப்பட்ட கௌசிகனுன விசுவாமித்திரமுனிவன் என்
னுடனே அக்காலத்திலேகொண்ட வீரசெய்கையினாலே எப்படிப்பட்
டவைகளெல்லாஞ் செய்தானோ அவைகளெல்லாம் என்னுடம்பாடாக
அவனுக்குப்பவிக்கவில்லை ஆகையினாலே இப்படிப்பட்ட காரியமும்பண்
ணிான். இந்த அரிச்சந்திரனுடனே இஃதவிஷயத்திலும் என்னைவெல்
லப்படாதவனையானான். இப்படி இந்தப்பயித்தியக்காரானுன கௌசிகன்
செய்கைக் களிப்படிப்பட்டவைகளென்று துறவறததார்களிற் சிறந்தவ
ரான வசிஷ்டர் அதைக் காரிராஜனுடனே சொன்னார். எ-று. (உ௨)

இந்நீர் மைவசிட டுரைந் திடலா மெழில்வர் ரணவா சியர்
கோன் முனிவோர், தந்நீர் மையைப் யல்தா ரறிவார் தழைஞா னயி
லார்க் கறியத் தருமோ, நின்னீர் மையுணர்ந்தவரே ரறிவார் நீயே
யவந்நீர் மைநீனைந் துணர்வா, பெந்நா மையுனக் கரிதென் னவெழுந்
திருபா நமிதைந் தியிருந் தனனே.

இ-ள். இந்த விசேஷங்களுையெல்லாம் வசிஷ்டமுனிவர் சொல்லு
மளவிட, அழகுபொருத்தின வாரணவாசியாருக் கரசனாகவன், ஐயா!
முனிவோர்களுடைய பெருமையை உம்மையல்லாது யார் அறியவல்ல
வர்கள் முதிர்ந்த ஞானமில்லாதவர்களுக் கறியக்கூடுமோ? உம்முடைய
பெருமையைத் தெரிந்தவர்களே தெரிவார்கள். நீரே! அவர்களுடைய
பெருமைக்குணத்தையுந் தெரிந்துணருவீர். எதப்பெருமைகள்உமக்குக்
கூடாதவைகளென்று எழுந்திருந்து அவருடைய இரண்பாதங்களையும்
வணங்கிக்கொண்டிருந்தான். எ-று. (உ௩)

அவ்வா னாகரத்தொருதிங் கறிருந் தருண்மா முனியைத் தொ
ழுதே விடைகொண், டெவ்வா றுமறந் துதரிப் பமெனா விறையும்

மகனும் பிறரும் மெலியச், செவ்வீர ரணவா சியர்கோ னவரைத் திருமார் புறவே தழுவிப் பரிபுங்; கைவீர ரணமும் படையும் மிடையக் காசித் திருநாடுபுகுந் தனனே.

இ-ள். அப்படி அந்த ஒளியால் மிகுந்த அயோத்தியாபுரியிலே ஒரு மாதவளவுமிருந்து, பின்னிருபா ரூபியான பெரிய வசிஷ்டரைவணங்கி விடைகொண்டு எப்படிச் காசிராஜனே உம்மை மறைந்து தங்கக்கடலோம் நாவகள்ளேனு அரிச்சந்திரமகாராஜனும்மகனும்மெலிவுகொள்ள, செவ்வையான வாரணவாசியென்னுங் காசிராஜனுவன் அவ்விருவரையும் தன்னு திருமார்புமுந் ஆலங்கனஞ்செய்துக்கொண்டு குதிரைகளும் துதிக்கையையுடைய யானைகளுஞ் சேனைகளும்நெருங்க காசியென்னுந் திருநாட்டுக்குப்போயினான். எ-று. (உச)

கடிமீ துறுகார் வ்ளாமல் குதிருக் காசித் திருநா டனுமே கிய பின், முடிமீ தொளிபொங் கிடவெண் குடையு முத்தின் குடையுங் கொடியும் மிடையப், படிமீ தினின்மன் னவர்வந் துதொழப் பலபாவையர்பா ணர்பரிந் திடவே, யடிமீ துவணங் கவயோத் தியர்கோ னரியா சனமீ திலிருந் தனனே.

இ-ள். காவல்மிகுதியாய் மேகங்களினுடைய வளமையே அதிகமாயிருந்துள்ள திருக்காசித் திருநாட்டரசன் போனபின்பு, தலைக்குமேலே வெள்ளைக் குடையினுடைய ஒளிபொங்குதலாக முத்துக் குடைகளுங் கொடிகளு நெருங்க, உலகத்திலுள்ள பல அரசர்களும் வந்துவணங்க, அநேகம் பெண்களும் பருணர்களஞ் சந்தோஷித் தன்புகொள்ளும்படி பாதங்களிலே வணங்க அயோத்தியாபுரிக் காசினு அரிச்சந்திர மகாராஜன் சிவகாசனத்தின்மேல் வீற்றிருந்தான். எ-று. (உரு)

வேறு.

மன்னர்வாழிய மாமறைவாழிய
செந்நென்மன்னுக செந்தமிழோங்குக
வன்னதான வரிச்சந்திரன்கதை
தன்னைக்கேட்டவர் வாழ்வுதழைக்கவே.

இ-ள். ஆகையால் இக்காலத்துள்ள அரசர்களும்வாழ்க. பெரிதான வேதங்களுந் வாழ்க. சிவந்தநெட்கள் எங்கும் விளைக. செவ்விதான தமிழ்மொழியும் உயர்ந்து வாழ்க. அப்படிப்பட்ட தானங் கொடுத்த அரிச்சந்திர மகாராஜனுடைய சரித்திர மகிமையைக் கேட்டவருக்கு வாழ்வுத் தழைத்தோங்குக. எ-று. (உசு)

உத்தரகாண்டம் - முற்றிற்று

ஆட விருத்தம் - ௨௨௨௫

மட்டு விடுத்தம்.

அகிலந்தனிலிலகும்படிநிலைதங்கியகுணரஞ்சித
 வரசற்கொருமணியாகியவதிதூயன்
 மிகுநண்புனககனற்கருவியவாரணமுடிவிற்பொரு
 வியமாதவரெவரும்புகழ்திநேயன்
 றகைகொண்டொளிர்குருமாமுநிசுதிரின்படிநடைமீதொரு.
 சலமாமொழியுரையாதெடுக்கனிவாயன்
 சுகரஞ்சிதவரிச்சந்திரனனுமிந்திரன்சரிதைக்கொரு
 துணையுண்டெனவரைவாரெவர்கொலுங்காலே.

வாழி விடுத்தம்.

மனோதயமாகுமுரகரிமுகுந்தன்
 மாணடிக்கிருபைபூண்டொழுகுஞ்
 சனோதயமனைத்துவிரும்புவியதனிற்
 சந்ததமின்பொடும்வாழ்க
 மனோதயமானவரிச்சந்திரபுராணம்
 வழுக்கறப்பதித்தனன்
 வித்தியாரத்நாகரஅச்சுக்கூடத்தலைவரும்
 விளங்கநீழிவாழ்கவாழ்க.

அரிச்சந்திரபுராணம்

மூலமும் உரையும்.

முற்றிறறு.

